

19

Mal

808

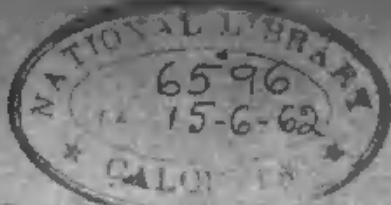
AL 8872

Vol 6 nos 5-12

Vol 7 nos 1-5

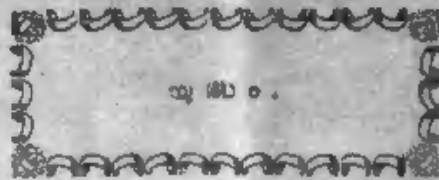
1916-1917

SHELF LISTED

ആത്മോപാധിനേരി

പുസ്തകം നം.	ഗാന്ധിജി	വകുപ്പ്.

൧. ഇടയ്ക്കു മണലിൽ കയ്യിൽ പിടിക്കും ശബ്ദം പട; പടക്കുട്ടത്തിനാണെന്ന് പട്ടയെന്നു ചൊല്ലൂ.
൨. ടേബിൾ, കരി, മീൻ, വെടിയുണ്ട, പടക്കടി, പടത്തലവ, നാഹാരം, പടയ്ക്കംഗങ്ങളാണിത്.
൩. ഉണ്ടു പൊട്ടിപ്പോകാൻ കണ്ടു ചിതറിത്തലേയ്ക്കും ഒന്നാം ഓരത്തു നില്ക്കും തിന്നുണ്ടാക്കിത്തന്നതും.
൪. ചിലരെ വിമാനത്തിൽ, തുലാം പൊങ്ങിട്ടു നൂക്കുമായ് തുലക്കുണ്ഡലിയാൽ ശത്രു-ബലത്തെപ്പാർത്തറിഞ്ഞിടും.
൫. തേരപ്പാറകളും വെല്ലും പോരിൽ പണ്ടുവായവ തീക്കൊണ്ടൊതയായിപ്പോയോ, ഓരോ കുഴപ്പമിട്ടെന്നിതേ.

൫. രണ്ടാമിന്നുള്ള ചട്ടത്താൽ, പിന്നാണു തന്നെ തന്നെയും പണിയുന്നോളെയും ചെറുതും ഹനിപ്പുകൊത്തതും.
൬. ചക്രവർത്തി മരിക്കുന്നോ, റിപ്പോർട്ട് നാട്ടുനമ്പർ, വക്കീലിനെപ്പോലെ, നോട്ടം വെക്കുന്ന ജനാധിപത്യം.
൭. ജാതിവർത്തനപരമനെന്നി, ത്യാജ്യം പോരുന്നതിനാൽ, രാജ്യനേതാ ശ്രമിച്ചിട്ട് പൂജനാമവനെന്നി.
൮. നേർനീതികൾ പാലങ്ങൾ പാരിലുണ്ടാവതോടും, ചോരിൻ കട്ടപ്രയോഗങ്ങൾ തീർത്തില്ലാതെയായും.
൯. നേർനീതികൾ പുലർത്താനും, ശ്രമം മോത്താണെന്നുമായ് ഓരോ ജനമുണ്ടെപ്പോഴും പേരിന്നു കരുതിടണം.

നിരവനനപുരം. — ഏ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.

ആചാരവലിപ്പാഠം.

(൨)

മൗഢ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ കൊണ്ട്, ആചാരപത്രപരിവർത്തനം പൂർണ്ണമായി, എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ശ്രുതിസൂത്രാചാരകളുടെ പരസ്പരപ്രാബല്യം തമ്മിലും മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞുപോയി. അതിൽ പ്രകാരം, ആചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂതികൾ ബലിയന്തികൾ ആകുന്നു. സൂതികൾക്കു പ്രാബല്യം ഉണ്ടെന്നു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുന്നു.

“ശ്രുതിസ്തൂതിവിഹിതോധർമ്മം തദപ്രാബല്യം ചാഭിപ്രായേന” — എന്നുള്ള വാക്യസൂതികൊണ്ട്, ശ്രുതിസൂതികളിൽ നിന്നു ധർമ്മം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നിടത്തു ആചാരത്തിന്നു പ്രാബല്യം ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. പക്ഷേ, ഈ അഭിപ്രായം ആധുനിക ഇംഗ്ലീഷ് ന്യായാധിപതിമാരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വാഗ്ദാനമായിട്ടില്ല. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നുപോലും ജീനോവിറ്റസ്സുകസിയിൽ, പ്രിവികൗൺസിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിധിയിൽ (വിഷ്ണു റിപ്പോർട്ടർ പത്താം വാല്യം- പ്രിവികൗൺസിൽ ഖണ്ഡം മൗഢ്യം നോക്കുക). “ഹിന്ദുവർഗ്ഗം, സൂതിവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചു, ആചാരം വ്യക്തമായി കണ്ടിട്ടുള്ള പക്ഷം അധികം ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നു” പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹത്തമമായ ന്യായാധിപപ്രഭുക്കൾ എന്നിങ്ങനെ അഭിപ്രായം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അഭിപ്രായം വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതു വ്യക്തമാകുന്നു.

ഡാക്ടർ ട്രോയർയുടെ കൃതിയായ ഹിന്ദുവാചസ്പത്യത്തിൽ മേല്പടി അഭിപ്രായം മൗഢ്യത്തിൽ വിശദമാക്കുന്നു വിവരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, സൂതിയും ആചാരവും തമ്മിൽ വീക്ഷിക്കുന്ന ഭൗമത്തിൽ, സൂതിക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രാബല്യം എന്നു പൂർണ്ണമായി മൗഢ്യമായി സിദ്ധാന്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായി വേദസാമിപ്രാബല്യം വേദങ്ങൾ അനേകവും അനവധിയും ആണ്. ജനസാമാന്യത്തിന്നു അറിവില്ലാത്തതെന്തെന്നു വേദവാക്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. സൂതികൾക്കു ലീലാലഭിക്കുകയും സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, നാം കാണാത്തതുള്ള അനേക ശ്രുതിവാക്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാകുന്നിടത്തു. ആകയാൽ സൂതികളിലേ വിധികളും നിഷേധങ്ങളും ഈപ്പാൾ അഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും വേദവാക്യത്തെ അധികരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അനുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പക്ഷേ, സൂതിയും ശ്രുതിയും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷവിരുദ്ധമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ അനുമാനത്തിന്നു അവകാശമില്ല. അങ്ങനെ വരുത്തിത്തന്ന ഉത്തരം ശ്രുതിക്കു തന്നെയാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, എന്തെങ്കിലും സൂതിവാക്യത്തിന്നു ആധാരമായി വേണ്ട യുക്തിയോ കാരണമോ സൂതികൾക്കു പറയുന്നിടത്തും മേല്പടി വാക്യം ശ്രുതിജന്യമാണെന്നുള്ള അനുമാനം സ്വീകരിക്കുക. യുക്തിയുക്ത

കായി കാണുന്ന സൂതിവിധികൾ സൂതികാ
കൺ പക്ഷത്തെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു എ
ന്നല്ലാതെ, തിഷ്ഠയ്ക്കായി അനുഷ്ഠാനമേ
ല്ല. “നതേപകം പുത്രം ദ്വൈതപ്രതിശ
ഛിന്നീയാഭാ, സമീപനാനായ പൂർവ്വ
യ്യാ” (ഏകപുത്രാന ദൈവതകരോ കോ
ടകരോ ചൈവയതഃ; അഥർ പൂർവ്വന്മാരേ
സന്താനപരമ്പരയേ തുടരുന്നതുവന്നാണ
ല്ലോ, എന്നർത്ഥം) എന്നുള്ള ഏകപുത്രത്വ
നിഷേധത്തിന്റെ കാരണമുപി സൂതി
യിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട്, അതിനെ മുട്ടി
യപക്ഷത്തിൽ അതിലംഘിക്കുന്നതിൽ അ
പരകമൊന്നുമില്ല. ഈ നിഷേധത്തിനെ
അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നു സൂതികാകൺ യുക്തി
യല്ലാതെ വേദവാക്യമല്ലെന്നും കണ്ടുകൊ
ള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ആചാരങ്ങളെ ഉപദേ
ശിക്കുന്നതിന്നും പരിപാലിക്കുന്നതിന്നുമാണ
ല്ലോ സൂതിവിധികൾ. അങ്ങനെയിരി
ക്കേ, എന്തെങ്കിലും ആചാരം കാണുന്നു
ണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നു ആസ്പദമായി സ്മൃ
തിയുണ്ടാവും എന്നും ഉദാഹരണമെന്നാക
ുന്നു. അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ, യാതൊരു
ആചാരവും അധർമ്മമാകുകയില്ലല്ലോ എ
ന്നൊരു പൂർവ്വപക്ഷവാദമുണ്ടാവാം. എ
ന്നാൽ കാര്യമങ്ങനെയല്ല.

“ഉദ്ദിശ്യതേ ദാക്ഷിണം ത്രൈശ്ച
തുലസ്യസുതാദിഭിരഹഃ” തെക്കുന്നായ
ബ്രഹ്മണൻ മാതൃലപുത്രിയേ വിവാഹംക
ഴിക്കുന്നു എന്നു ചോദരം പ്രചാരത്തിലി
രിക്കുന്നു. ചൈദികന്മാർ പോലും ഇപ്രകാ
രം മാതൃലപുത്രിയേ പതിന്നയിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ട് മേപ്പടി ആചാരം വേദാനുസാരമല്ല
എന്നു ചോദിക്കുക ആണെങ്കിൽ, ആരല്ല
ന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തു
കൊണ്ടെന്നാൽ: ആധുനികന്മാർ പരിമി

താളികളും വേദവാക്യങ്ങളല്ലാതെ കാണു
ൻ അശക്തന്മാരും ആകുന്നു. സ്മൃതിമു
ഖ്യാന അല്ലാതെ, ശ്രുതികളെ സമഗ്രമായി
ഗ്രഹിക്കാൻ ഞ്ഞെക്കുവുമുണ്ട്. ആകയാ
ൽ മേപ്പടി ആചാരത്തിൽ ആചാരമേ
യി വേദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അനുമാനം
നേരിട്ട് അങ്കുർക്കുന്നില്ല. കൂടിയാൽ
ആ ആചാരത്തെ അനുക്രമിക്കുന്നവ
ല്ല സൂതിയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അ
ത്രമേ ഉദാഹരിക്കാൻ താമയ്ക്കു. പക്ഷേ,
മാതൃലപുത്രിവിവാഹത്തെ പ്രത്യക്ഷമായി
വിരോധിക്കുന്ന സൂതികൾ ഉള്ള സ്ഥിതി
ക്ക്, ഈ അനുമാനത്തിന്നും അവകാശമി
ല്ല. ആവക സൂതികൾകൊണ്ടു ശ്രുതിക
ളും തർദ്ദശവിവാഹങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശമില്ല
ന്നു തടയുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടതാക
ുന്നു. അകയാൽ, ഉദാഹരണമെന്നു പ്ര
സ്താവിച്ച മേപ്പടി ആചാരം ആരോണീയ
മല്ല. ഇപ്രകാരം ആചാരങ്ങളെക്കാൾ സ്മൃ
തിയുടെ സ്ഥിതി ബലവത്താണെന്നു സി
ദ്ധിക്കുന്നു.

ഇതാകുന്നു ഞ്ഞെമിനിയുടെ വാദസം
ക്ഷേപം. ഇതിൽ ശ്രുതികളും സൂതികളും
ആചാരരീതിയെ ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച ഏ
കനായ സംഗതി സിദ്ധമായി അംഗീകരി
ച്ച് മീമാംസാകാർത്ഥം വാദിക്കണമായി
തോന്നുന്നു. അതു ശരിയാണോ? കെ
പക്ഷേ, വേദങ്ങളും സൂതികളും ആചാര
ഗോചരമായ രേഖകൾ മാത്രമല്ലയോ? അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ, ശ്രുതിസൂതികൾ
മേഖപ്പെടുത്താതെ വിട്ടുപോയ ഏതെങ്കി
ലും കരാചാരത്തെ അവ്യവസ്ഥമായ മേപ്പ
ടി പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വണ്ണിക്കുന്നതു
എങ്ങനെയാണു്? എന്നെന്നാകെ ചില സമ
ശയങ്ങൾക്കു പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഇവിടെ അര

കൾക്കിടയിലായി. ആധുനികന്മാരായി വന്നതോട് അഭിപ്രായത്തിന് അനുമതി പെട്ടെന്ന് സ്ഥിതിക്ക്, ആ രംഗത്തെ ഇതി പധികം പ്രവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടിയില്ല.

ആ ചരങ്ങൾ ധർമ്മങ്ങൾ എന്നു നല്ലൊരു ആഭിമുഖ്യം പാർത്തത്. ധർമ്മത്തെ പാർത്താൽ: ചക്രവർത്തിയായ പോലെ അതിവിശിഷ്ട ഭൂമിയിലായിരുന്നു. അതിൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും അഭിമാനവും അർഹതയും അനുസരിച്ചുള്ള സകലതും അനുഭവിക്കുന്നു. ആ ചരങ്ങളുടെ അർത്ഥവും പ്രായേണ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും അഭിമാനവും അർത്ഥം സംബന്ധിച്ചാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്താൽ മറ്റൊന്നിനുമേൽപ്പോലെ, കാലാനുസൃതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ചരങ്ങളുടെ അഭിമാനപരതത്വം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇപ്പോൾ ക്ഷണപൂർവ്വമായതന്നെ വളരെ പ്രയത്നമുണ്ട്. ചെടിപ്പട്ടപ്പകളിൽ അടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന രേഖകളിൽനിന്ന് അത്ഭുതികൾ ഉൽഭവിച്ചു മറ്റു ഗിരിശാലകളുമായി ചേർന്നു പുഷ്പമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നയിക്കുന്ന നാടുകൾ മറ്റു പ്രയോജനങ്ങളുടെ സമ്മേളനം കൊണ്ടു കാലക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു ചരവരമ്പിൽ പരിലസിക്കുന്നു. പക്ഷേ അസംസ്കൃതമായതോട് തകർന്നുപോയതായ ഗുണമേന്മയുള്ളവയിൽനിന്നു ഗതികുന്ന ലക്ഷണപ്രായമാകുന്ന ആവർത്തികളും, ആചാരങ്ങളും പരിണാമശക്തിയിൽ ഉന്നമനമുണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയായിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതു പുതിയതാണ്; അതിൽ മാറ്റമുണ്ടോ, എ

ന്നാണിനി ആചാരചരിത്രമെന്തെന്ന്. മിക്കവാറും സകാശമനുസരിച്ച് ആ ചരങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു സൂതിയും, അതിൽനിന്നു ഒരു ശൂതിയും അധ്യാപനമുണ്ടാക്കേണ്ടതാകയാൽ, ആ ചരങ്ങൾ അഭിമാനപരതത്വം അനുഭവിക്കുന്നവരുടെയെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ ഈ രംഗത്തിൽ സൂതിപ്രമാണങ്ങൾതന്നെ നിരോധിക്കുന്നു.

“പ്രതികാരം പ്രമാണാനി-

ദിദ്വന്തേ കർമ്മഭാവകപാൽ

പ്രതിഭാഗവേദിദ്വന്തേ

തത്പാശ്രയം സാധുസമ്മതിം”

എന്നൊരു സ്മൃതികാർത്ഥം പറയുന്നു. “സ്മൃതയോ വിചിന്തയോ” എന്നും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആ ചരങ്ങളും വിചിന്തയുമാകുന്നു. എന്നതെന്നെയും അല്ലെങ്കിൽ ആചാരങ്ങൾ ചിലതാണ് എല്ലാപ്പട്ടങ്ങളെപ്പോലെയായെന്നും; അതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു സ്മൃതിയുണ്ടായ അഭിമാനം തുന്വതം എന്നൊരു കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, കേരളത്തിലെ അനാചാരങ്ങൾ മുഴുവനും പരശുരാമനാഥനാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശങ്കരാചാര്യരും ആ ചരങ്ങളെ കേരളത്തിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു. ഭക്തിനകർണ്ണാഭകളിലായിട്ടുണ്ടുണ്ടിയ സന്യാസനിയമം ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻ എല്ലാപ്പട്ടത്തിൽ ആണ്പോലും! ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ ആധുനികന്മാർ സമുദായഭേദഗതികളെ അനുസരിച്ചു ആചാരങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നതിനും ആനന്ദമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു ബാധയുമില്ല. കാലക്രമംകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ സന്യാസബോധത്തിനനുസരണവും ഭേദഗതികൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. മുമ്പു സന്യാ

കായിക്കത്തിയിലെന്നതു വലത്തും ഇപ്പോൾ അസന്മാതൃമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. വേഗഗമനം അനേക സൂതികളിൽ അനുചരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പക്ഷെ അതിപ്പോൾ ഏറ്റവും ഭയമരമായി ആധുനികന്മാർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച്, മദ്യപാനം വഞ്ചനാപരകങ്ങളിൽ ഒന്നായി സൂതികാരന്മാർ വിധിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴൊക്കെ, യോഗ്യന്മാർക്കു മദ്യമേന്മയുള്ള അത്യാദരമായിപ്പെരുമാറ്റവും, അതിനെ കൂടിയാൽ, ഒരു ചാപല്യത്തിന്റെ ശേഷമതിൽ ഗണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭേദഗതികളുടെമൂലമേതു പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരികൾ നമ്മുടെ സമുദായത്തിനുള്ളിൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവേശമാകുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിനു മറ്റൊരു സമുദായവും ആയുള്ള സമ്പർക്കം ഒരു സമുദായത്തെയും സ്തംഭിപ്പിച്ചു കൊണ്ടും, പ്രബലമായ സമുദായം ബലഹീനമായതിനെ അധികരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഏതു വാക്കുകൾ, നടവടികൾ, രീതികൾ ഇവ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുക. ഇവയുടെപ്രവേശം ദിനദിനമായിത്തീർന്നു വന്നു കൊണ്ടുവന്നു. പരപരിഷ്കാരപ്രസരത്തിനു വഴിതെളിവാകുന്നതും സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. അതു സാർവ്വലോകികവും സർവ്വദേശീയവും ആകുന്നു. ഗ്രീക്കുരുടെ ആധിപത്യം ഉത്തർ ഇൻഡ്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്തു ജ്യോതിരും, ദ്രോണം മുതലായ ഗ്രീക്കുവാക്കൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലേക്കും, യവനിക മുതലായ ഏഷ്യാറ്റിക് ആയുർവ്വേദസമുദായത്തിലേക്കും, സക്രമിച്ചു. അതുപോലെ ഹ്രാമണരുടെ സംസ്കൃതകൊണ്ടു കേരളീയരിൽ വളരെ ഭേദഗതികൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആധുനികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളും അഭിമാനവും നമ്മുടെ ആചാരസംസ്കാരത്തിനു അനുചലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആചാരങ്ങളെ കേവലം കൃതപ്രായമായി വകവെക്കുകയേ ഗതിയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയിൽനിന്നല്ലാതെ മറ്റെങ്ങും ഇതു കേവലം ജീവജന്തുക്കൾ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. ലോകങ്ങൾക്കകത്തു ജീവമുത്സുകർ ഉള്ളതായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. സമുദായവ്യവസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ജീവശരീരം മുതലായും ഉണ്ടെന്നു ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തന്നെ ബാധിക്കുന്ന ശക്തികളാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മേപ്പടി ശക്തികളെ സ്വയം പ്രേരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരസ്പരപ്രവൃത്തിയാകുന്നു ജീവലക്ഷണം. ചുരുമുള്ള അവസ്ഥകളിൽ അബാധ്യതയും, അവയെ സ്തംഭിക്കുന്നതിനു അപായമുള്ള ആചാരം, ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, മൃതകോടിയിൽ ഗണനീയമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആചാരം സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് പ്രതിബന്ധകവും തന്നിരിക്കുന്നു. ത്രാജുഡം ആകുന്നു. മൃതന്മാരായ ഒരു നാണക്കേടുകൊണ്ടു എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പടയോട്ടം തൊണ്ടു സേനയും പുറപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.

പരിചയിച്ചതിനെ മാറ്റുന്നതിനു നമ്മുടെയുള്ള വൈമനസ്സും ആണ് ആചാരസംസ്കാരത്തിനുള്ള പ്രധാന പ്രതിബന്ധം. പഴയതെല്ലാം ശരിയെന്നും നൂതനമെന്നും ശോഭനമല്ലെന്നും വരുമ്പോൾ “പുരാണമിത്യേവനസാധുസർവ്വം” എന്നു കാളിദാസൻ പറയുന്നു. എന്നു സമുദായത്തിലും പുരാതനപക്ഷപാതികളും നൂതനപക്ഷപാതികളും എന്നു രണ്ടു കക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പ്രസ

മങ്ങിയ പ്രവചിക്കുന്നതായിക്കാണ്. പരമനമാത്രനായ, ഭിന്നതയുടെയും; നൂതനമാത്രനായ, അവിഭക്തയുടെയും പലകൊണ്ടും. ആചാരങ്ങളുടെ ദാർശ്വ്യത്തെക്കുറിച്ച് അസഹിഷ്ണുവായ മിഷ്ട്രൻ എന്ന കവിശ്രേഷ്ഠൻ പറയുന്നു: “ഇതു (അതായത് ആചാരം) വ്യാജഭാവതകളിൽ അഗ്രഗണ്യമാകുന്നു. ദർശനമായ ഇതിന്റെ ഭൂതിസകല മാർഗ്ഗങ്ങളിലും വിലങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ജനസമുദായം ഉത്തീർണ്ണമാനമായി തമ്മടുന്നതുവരെ ഇതു ഇളകാതെ കിടക്കുകയും ചെയ്യും.” കലശലായിത്തന്നെ ജനസമുദായം വ്യാജഭാവതയായ ആചാരത്തെ മറ്റു മറ്റും, സാക്ഷാൽ ദൈവതകളെ കൂടി മാർഗ്ഗമധ്യസ്ഥനെന്നു മറന്നതിന്നു മടിക്കുന്നില്ല. സൂരിയുടെ പ്രാബല്യമുള്ള ബ്രഹ്മണവർഗ്ഗത്തിൽത്തന്നെ എന്നെല്ലാം ആചാരങ്ങൾ തലകീഴായി നിൽക്കുന്നു. വൈദികങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ എന്നു ബ്രഹ്മണർ അറിയുകയുണ്ടോ? മഹമ്മദീയധർമ്മങ്ങളെ കൂടി തലപ്പാവുമാക്കുകയും മറ്റും ബ്രഹ്മണർ ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് എന്നിന്നുണ്ടോ? ഇപ്പോൾ കടുത്തുരുളിയെ പരവേലം കെട്ടിയും സമുദയത്തന്നെ ചെയ്തും എന്നു ബ്രഹ്മണർ ആചാരങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുന്നു! ഇതിനൊന്നുമാപാകമില്ലമോ? വാഗ്ധവംവിവരം ബാലികാവിവാഹം ഇവ വിഷയമായുള്ള പരിഷ്കാരസംരംഭങ്ങൾ എത്രയോ അനാസ്തികിക്കുന്നു! ഇങ്ങനെ ഇതി

കേരളീയരായ നമ്മുടെ ഇടയിൽ യുവാക്കന്മാർ കടുത്ത മുറിവും മുഖക്കുപ്പും ചെയ്തും സ്ത്രീകൾ ജാക്കറ്റ് ധരിച്ചും കമ്മൽ ഇട്ടും നടക്കുന്നതു കണ്ടു കരയുന്നതും, കടക്കണ്ണും ചുമപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടക്കുന്നതും കേവലം കഥയില്ലായ്തയല്ലേ? പിന്നെ പരിഹാസം. അതു നൂതനനാടംഭരണം കൊണ്ടുവന്ന മനോധർമ്മമുള്ളവർ സമരമായി ഉദിക്കുന്നതാണ്. കേരളീയസ്ത്രീകൾ റവുക ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഇടയ്ക്കു, പ്രായപൂർത്തിയവനിട്ടും തന്റെ ഭർത്താവിനെയെ അത്രയും സംബന്ധം ചെയ്യാത്തതു് എന്നതാണെന്ന് ഓരോ ചോദിച്ചതിനു, റവുകയുള്ളിൽ കയറോ, ചിമട്ടയോ എന്നു അർക്കം രൂപമിപ്പിയ്ക്കുകൊണ്ടു അത്രയും സംബന്ധം ചെയ്യാത്തതാണെന്ന് ഒരു മുത്തശ്ശി മറുപടി പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പരിഹാസം സമസമരായി ഏകിലും, റവുകയുടെ ധ്വംസം തടയുന്നതിനു പറ്റാത്തതു് യഥാർത്ഥം.

കാലവൈഭവംകൊണ്ട്, ജ്ഞാനസമ്പത്തും അചിന്താസ്വാഭാവും മിന്നപ്രതിവർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ആചാരങ്ങളെ അഭിന്നരൂപത്തിൽ ആദരിക്കുക അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു. അനന്തരൂപമായ ഭേദങ്ങൾ ആചാരങ്ങളിലും അനുസന്ധാനം ചെയ്തേണ്ടിവരുന്നു. അതാലോചിക്കാതെ, ആക്ഷേപവും പ്രമേഹിച്ചാൽ തിരിഞ്ഞുപോയുകൊണ്ടു കരുതിയാൽ കൊള്ളാം.

(உருவம்.)

உதயசுந்தரம்.

பி. ஏ. நாமனாபிள்ளை.

അദ്ധ്യായം

(൨)

ഈ പരമ്പരയിൽ ഏതൊരു പ്രാധികാരം? ആ മാതൃഭാഷയും ഈ മാതൃഭാഷയെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ചിതി ആദ്യം ഉദിക്കുകയും അതുവരെയും ചെയ്യുന്നില്ല. ചിതി, ജനിക്കുന്നില്ല, മരിക്കുന്നില്ല. സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയും അതുവരെയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ അമ്മമ്മ നമ്മിൽ സൂര്യൻ പുലർച്ചയ്ക്ക് ഉദിക്കുകയും, വൈകുന്നേരം അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നിങ്ങനെ കാണിക്കുന്നു. ഇതങ്ങനെയല്ല സൂര്യൻ ഭൂമിയിൽ പ്രദക്ഷിണമായി തിരിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ ചിതി, ഭൂമി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണമായി തിരിയുന്നതുവരെയും അസ്തമിക്കുന്നതുവരെയും കാണപ്പെടുന്നു. അതുവരെയും, ചിതി ജനിക്കുകയും, മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മുടെ മരണവും എപ്പോഴും നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾക്കും അവയുടെ ബാഹ്യഭാഗങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. ചിതിക്കു അങ്ങനെയല്ല. ആ ചിതിയെ അപ്രകാരത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സർവ്വനന്മയ്ക്കു ജന്മം അർഹകാരം നശിച്ചു പോകുന്നു. അർഹകാരമാണല്ലോ നമ്മുടെ സകല കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നത്. ആ കർമ്മങ്ങളെ ഏതല്ല, അർഹകാരത്തെയും ചിദഗ്നിയിൽ ഹോമിക്കുമ്പോൾ അർഹകാരവും അതിന്റെ കർമ്മമായ ശരീരവും, അതിന്റെ കാരണമായ മായയിൽ ലയിക്കുന്നു. ധ്യാനം ഏതാൽ; നാം നമ്മുടെ സർവ്വക

ർമ്മവും സർവ്വജ്ഞാനങ്ങളെയും (വാക്കുകളെയും) ക്രിയകളെയും ചിദഗ്നിയിൽ, അഗ്നിക്കുവേണ്ടി, നാം നമ്മെ നമ്മുടെ വിദ്യയെ സ്വയം സമീപനത്തോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഗായത്രിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെയാണു ആ അഗ്നി നാം ദിവസംപ്രതി ആവ പ്രമാകുന്നു. നമ്മുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും ചിന്തകളെ പിന്തുടരുന്നവല്ല. ചിന്തയെ ചിതിയിൽ സമീപിക്കുന്നതു ജപമാകുന്നു. ആ ജപംകൊണ്ടു സംസാരമാണു മാത്രം അർഹകാരത്തെയും, ആ മായയുടെ മൂലമായ പരാശക്തിയെയും (ചിന്തയെയും) അറിയുന്നതായി വരും. നമ്മുടെ സർവ്വവാക്കുകളെയും കാര്യങ്ങളെയും ആ ചിന്തയെ സഹായമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ, ജീവിതം ഫലപ്പെട്ട് ജനനമെന്നാലി ഓടുന്നതുവരെയും. ഈ ലോകത്തിൽ നാം എപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നതു മരണത്തിൽനിന്നു ഒഴിയുവാനായിട്ടാണല്ലോ. ദേഹത്തിനു മരണത്തിൽനിന്നു ഒഴിയുവാനായി തരമില്ല. ചിതിയിൽ നമ്മുടെ അർഹകാരത്തെ ലയിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, നാം സംസാരത്തെ ജയിച്ചു വിമുക്തനാകുന്നു. ഇങ്ങനെയാണെന്നുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു ജീവൻ പോയിപ്പിടുന്നു, ജീവൻ മായാകാത്തതാകുന്നു. നാം

പകൽ ഉണർന്നിരിക്കുകയും രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ജീവൻ പോയിക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ജീവനെ പോയിപ്പിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത നമ്മുടെ സർവ്വ ശ്രമങ്ങളും വിഫലങ്ങളാകുന്നില്ല. അവ അമരംകാരെത്തേ ബലപ്പെടുത്തി, ജന്മജന്മങ്ങൾക്കുമേൽക്കൂട്ടായി തീരുന്നു. നാം ഉറങ്ങി വീണ്ടും ഉണർന്നു വരുന്നതു പോലെ, മരണാനന്തരമുള്ള നിദ്രയിൽ ലയിച്ചിട്ടു വീണ്ടും ഉണർന്നു ജന്മത്തെ പ്രാപിക്കാതെ വരുകയില്ല. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഈ അമരംകാരും ജാഗ്രത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വികസിക്കുകയും, നിദ്രയിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, നമ്മുടെ ഈ ജീവിതത്തെ ഒരു ജാഗ്രൽകാലമായി വയ്ക്കുക. അതിന്റെ അന്ത്യം നമ്മുടെ മരണമായിട്ടറിയാം. മരണാനന്തരം നാം ദീപ്തനിദ്രാഭാവത്തിൽ തമസ്സിൽ ലയിച്ചു വർത്തിക്കുകയാണ്. അമരംകാരും തമസ്സിൽ ലയിച്ചുപോയതുകൊണ്ട്, നാം നിദ്രയിലെന്നപോലെ, ആ ദീപ്തനിദ്രയിലും ഒന്നിനെയും അറിയുന്നില്ല. അന്തരീക്ഷം ഉള്ള നിദ്രയിൽ നാം പല സംഗതികളെയും വിസ്മരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ സർവ്വ ജീവകാശങ്ങളെയും നമ്മുടെ ദിഗ്ഗമനിദ്രയിൽ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. ഓരോ പക്ഷവും നമ്മുടെ ഐഹികമായും പാരത്രികമായുമുള്ള അവസ്ഥകൾക്കു ലക്ഷ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതത്തെ ഒരു പക്ഷമായിട്ടു വിവരിക്കുമ്പോൾ, മരണാനന്തരമുള്ള പാരത്രികജീവിതം രാത്രിയോപി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നവൻ ഉണരുന്നതുപോലെ, മരിച്ചവൻ ജനിക്കുകയും, ഉണരുന്നവൻ ഉറങ്ങുന്നതുപോലെ, ജനിച്ചവൻ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാം അതിനെയും സംശയിക്കുന്നതെന്നില്ല. ഈ ജന്മനമരണങ്ങളിൽ പെട്ട ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അമരംകാരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. അമരംകാരെത്തേ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, സുഖദിഃഖാദി ദിഗ്ഗമങ്ങളും നഷ്ടം; പാപങ്ങളും നശിക്കും. ചിത്തിയെ അറിഞ്ഞാൽ മരണം മതി. സർവ്വ അജ്ഞാനങ്ങളും നമ്മെ ബാധിക്കുകയില്ല. ഭൂമി ഏതവിധം, സൂര്യനഭിമുഖമായി വരമ്പോൾ പ്രകാശത്തെ അനുഭവിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ, നാം നമ്മുടെ ധീകളെ ഈ പരാശക്തിക്കു അഭിമുഖമായി - പരാശക്തിയിൽ നമ്മുടെ സർവ്വ ശ്രദ്ധകളെയും നിക്ഷേപിക്കുന്നതായി - കൊണ്ടുവരുന്നപോൾ, ആ ധീകൾ ചിത്ത്വിലാസത്തെ അറിഞ്ഞു വികസിക്കുകയും, അവയെ കടക്കുന്ന അമരംഭാവത്തെ അതാദികയും ചെയ്യും. ഭൂമി സൂര്യനഭിമുഖമായി വരമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ മായ ഇല്ലാതാവുന്നില്ലല്ലോ. അതുപോലെ തന്നെ, നാം നമ്മുടെ ധീകളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ ചിത്തിൽ അർപ്പിക്കുമ്പോൾ അമരംകാരാകുന്ന മായയും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷെ, ആ മായ നമ്മുടെ പിന്നിലാകുകൊണ്ട്, ചിത്തിക്കു അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന ധീകൾ അമരംകാരെത്തേ കാണുന്നില്ല. നാംതന്നെ ഒരു ദീപത്വം സമ്പന്നിധിയിൽ അഭിമുഖമായി നിന്നിട്ടു ദീപത്തെ തന്നെ നോക്കി നിന്നാൽ, നമ്മുടെ മായയെ കാണുന്നുണ്ടോ? നോക്കുമരിച്ചു ആ ചിത്തശക്തിയായ പരാശക്തിയിൽ നിന്ന് മുഖത്തെ തിരിച്ചു നമ്മുടെ മായയെ തന്നെ പിൻതുടരുന്നതായാൽ, എന്തു ഗതിയാണു നമുക്കുള്ളത്? മായയെ പിൻതുടരുക. മായയെ ഏതറിയാതിട്ടു തന്നിരിക്കുന്നു? മായയെ കാണുകയോ ദീപത്തെ

തോടാതെ, മായയ്ക്കു കാരണമായ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ സർവ്വ ശ്രദ്ധകളെയും പതിക്കുന്നതായാൽ, ആ സ്വർണ്ണനിരയെപ്പോലെ അവി ഏതൊരയിടത്തും, ഏതൊരവസ്ഥയിലും തന്നെ ആവലാധിക്കട്ടെ മായയ്ക്കു നമ്മുടെ ശരീരത്തെപ്പോലെ സാമ്യമുള്ളതൊന്നും മായയ്ക്കു സൂക്ഷ്മകാരണം ശരീരവും, അതിന്റെ ബാഹ്യഭാവങ്ങളും അന്തർഭാവങ്ങളും ഭൂമിയെപ്പോലെ. ബ്രഹ്മാഭിഭാവമായ ഇങ്ങനെയുള്ള മായകളാകുന്നു. അവയെക്കൊണ്ടു അർഹംകാമ്യത്തിനും തന്നെ. അവർ കൈക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ മായകളെ നാം വിപ്രകൃതമാക്കുന്നവരായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വന്നു നമ്മോടു പരിചയപ്പെടുന്നു. അവർ അർഹംകാമ്യമാകുന്ന തമസ്സിൽ മുളച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരോ, അഥവാ നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങളോ ആയിരിക്കും. സങ്കല്പങ്ങളാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മായ തന്നെ. നാം നമ്മുടെ മായകളെ വിപ്രകൃതമാക്കട്ടെ. മായകളെ കണ്ടിട്ട്, മായകൾക്കു കാരണമായ ദീപത്തെ നമ്മുടെ ചിത്തിയിൽ പരാശകതിയിൽ, അറിയണം. ദീപത്തിനു അഭിമുഖമായിട്ടു നിന്നു അതിനെ സമീപിച്ചു അതിൽ നമ്മുടെ ധീവ്യാപാർശങ്ങളെയും സമീപിക്കുന്നതായാൽ, ആ മായകളും നശിച്ചു പരാശകതിയിൽ നിമജ്ജനമാകുന്ന ചിതി പ്രാപിക്കുന്നു. ആ ബോധം തന്നെ പരമാനന്ദം. ബ്രഹ്മത്തെ പരാശകതിയിൽ നിന്നു ഭിന്നമായി ധ്യാനിക്കുന്നതായാകുന്നു. രണ്ടും നാമങ്ങളെപ്പോലെ രണ്ടാണെങ്കിലും, പൊരുൾക്കൊണ്ടു ഒന്നുതന്നെ. ചന്ദ്രനും ചന്ദ്രികയും പൊലെ, ബ്രഹ്മം ധ്യേയം (ധ്യാനവിഷയം)

പ്ര. പരാശകതി ധ്യാനിക്കപ്പെടത്തക്കതാണ്. ഈ വ്യത്യാസം കാണുന്നു. അത്ര ഉള്ളി.

വി. പിന്നെ, പരാശകതിയെ മാത്രമായാൽ ധ്യാനിക്കുന്നത് ഏന്തിനു? ആ ശാങ്കരസ്ഥാനത്തിലുള്ള മനസ്സർപ്പത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായും പരിശുദ്ധമായും ആയ ബന്ധം ഏതാണ്? നമ്മുടെ മാതാവു നമ്മുടെ ഏതു ദിഷ്ടിക്രമങ്ങളെയും സമീകരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മെ ഏതവസ്ഥയിലും അവർ ക്ഷിക്കും. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ— അമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നപ്പോൾ,— നാം സംസാരദിവ്യത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു മാത്രമായാൽ സർവ്വ ലോകജനനിയം മായയുടെ മൂലധിഷ്ഠാനമായ ചിത്തത്തിലെ അറിയുകയും ധ്യാനിക്കുകയും നമ്മുടെ സർവ്വ വൃത്തികളെയും ആമാതാവിൽ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, സംസാരവിമോചനവും ബ്രഹ്മാനന്ദവും ലഭിക്കും. സംസാരബന്ധത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായാലും, ആ മാതാവു സംസാരദിവ്യാസ്ത്രദിമാകാതെ സദൈവശുദ്ധങ്ങളായും നമ്മുടെ നൽകി നമ്മുടെ ധീകളെ ആകർഷിക്കും. ആ ദേവിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ പാവപ്പെടുന്നതായ അർഹംകാമ്യത്തെ വിനിലാക്കി, ദേവിയുടെ സന്നിധിയിൽ ദേവിക്ക് അഭിമുഖമായി അർഹംകാമ്യത്തെ തീരെ തള്ളുവാൻ അർഹംകാമ്യം നീങ്ങുകയും, ആ ചിതിവിപര്യയത്തിൽ പരാശകതിയായ ബ്രഹ്മത്തെ പരിശുദ്ധമായ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. ഇതുതന്നെ അപ്രാപ്യമാണെന്നും.

—കെ. നാരായണകൃഷ്ണൻ.

നമ്മുടെ ചില ചുമതലകൾ.

ഒന്നിലധികം ജനങ്ങൾ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഏതൊരു സംഗതിയും, ഏതൊരു ദിക്കിലും ഐക്യമത്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ സഭാവിദ്യ കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നൂതനങ്ങളായ രാജാക്കന്മാരുടെയും ഫാദറുമാരിൽ നമ്മുടെ ഈ വിസ്മയമായ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു വല്ലതും ഒരു മറ്റൊരു വരുമ്പതായാൽ, അത് ഒരിക്കലും നമുക്ക് ദോഷമായി വരിണമെന്നു തീർപ്പാൻ നാം എല്ലാവരും ഒരുത്തരോടൊപ്പം ചെത്തുന്നില്ലെന്നു പ്രയത്നിക്കേ തന്നെ വേണം. അതിലൊക്കെ നമ്മളിൽ രാജാക്കന്മാരും ഉപാധികൾ, കൃത്യബോധവും ഉണ്ടാകാൻ ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ അവസ്ഥകൊണ്ടു സാധിക്കുമോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്. നമ്മളിൽ, പുരുഷന്മാർ പത്തിൽ ഒമ്പതു പേരും, സ്ത്രീകളിൽ നൂറിൽ, തൊണ്ണൂറൊമ്പതു പേരും വിദ്യാഭ്യാസം തൊട്ടുതെരിച്ചിട്ടുള്ളില്ലാത്തവരാണ്. വിദ്യാവിഹീനന്മാർ കൃത്യബോധമുണ്ടായി, അവർ ഉചിതമായ സമയങ്ങളിൽ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കോണുകളിൽ, വിദ്യാസമ്പന്നർ അവശ്യം അറുന്ന്, അപ്പോഴേക്ക് സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതു ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, സാക്ഷ്യമായി തീരുന്നതെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നമ്മുടെ പഠിപ്പേറിയ ജനങ്ങൾ കണ്ടാണെന്ന് പ്രയത്നിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പഠിപ്പുള്ളവരുടെ സംഖ്യ

ഇലോം ചെറുതാകയാൽ അവർ മാത്രം പ്രയത്നിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ ജോർജ്ജ് വെണ്ടെയെല്ലാം ചെയ്തു എന്നോ, അതു വേണ്ടപോലെ ആയി എന്നോ വരുണമല്ല. നമ്മുടെയിടയിൽ, പഠിപ്പുള്ളവരുടെ ഒഴുപ്പി പതിയേണ്ട സംഗതികൾ പലതും ഉണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായ ചിലവെ ഈയിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. അതിനനുസരണം ചില ഭോഷനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളേയാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്.

നാം ഇപ്പോൾ വിദേശീയരായാണല്ലോ ജീവിക്കുന്നതെന്ന്; മാതൃഭാഷയിൽ എഴുതിയൊന്നും എഴുതേണ്ടതൊന്നും ഉള്ളതെന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കച്ചവടങ്ങളിൽ റിക്കവയും വിദേശീയന്മാരുടെ അധിപത്തിലായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്; ദുർബ്ബലന്മാരായ സ്വദേശീയകച്ചവടക്കാരുമായി മത്സരത്തിനൊരുങ്ങി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പ്രബലന്മാരായ വിദേശീയരാണ്. കച്ചവടത്തിലോ, കൈക്കൊണ്ടിലുകളിലോ, ഇന്ത്യക്കാരായ നമുക്ക് വിദേശീയരെ തോല്പിക്കണമെന്നതിൽ നാം എല്ലാവരും ഒത്തുനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വിദേശീയർ ഇന്ത്യയിൽ വരുന്നതുവരെ ഇവിടെ നടന്നിരുന്ന കച്ചവടങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടിലുകളും, കറന്റും, രാജാക്കന്മാരായിരുന്ന നടത്തിവന്നിരുന്നതും ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിന്റെ ദീതിയിലുള്ള കൂട്ടുകച്ചവടങ്ങളും വ്യവസായങ്ങളും നമ്മുടെ കൂട്ടം ആരംഭിക്കണമെന്നായിരിക്കുന്നു. ഇത് നമ്മെ സംബന്ധി

പ്രേമത്താളം പുതിയ ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. ഇതിനുമുമ്പെ ഇടയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുമുണ്ട്; അവയിൽ ഒന്ന് പരിശീലനവോദ്ധ്യയെന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പതിയേണ്ട മറ്റൊരു സംഗതി രാജ്യത്തിൽ വളർച്ച വരുന്ന ദരിദ്രന്മാരുടെ കാര്യമാണ്. കുറെ കാലമായിട്ട് രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യ വളരെ വളർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനസംഖ്യയുടെ കൂടുതൽ അനുസരിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ജീവിക്കുന്നതും ചെയ്യേണ്ടവരും വളർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ; ഇതിന്റെ ഫലമായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അധികമായിക്കുറവുവശ്യമായി വരുന്നു; കാലാവസ്ഥാപരമായും അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ ചില മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ ഷാമലയായ അധികമായി നമ്മെ ബാധിക്കുന്നു; ഷാമലത്തിനെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള ഭയം ഇപ്പോൾ പണ്ടത്തേതിൽ തുലാം വളർച്ചയിലുണ്ടെന്നു.

കാലത്തിന്റെ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും മറ്റും മറ്റൊരു വരുത്തലുള്ള പ്രാപ്തിയില്ലാതെ കിടന്ന് കഴങ്ങുന്ന വിദ്യാവിഹീനന്മാരായ സമാധാനരഹിതർ കഷ്ടാവസ്ഥയാണ് ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായി തീരുന്നത്. കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ച് പരിശ്രമിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതയോ മിടുക്കോ ഇല്ലാത്ത കാലത്തിന്നു വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ തന്നെ ഇവരിൽ പലരും കാണുന്നില്ല. എന്തുതന്നെ വന്നാലും, തങ്ങളുടെ

മുൽകടക്കാനാകും, എന്ന് കൈയെടുത്തതും പഠിച്ചവർക്കു തക്ക ശേഖിയുള്ളവരും ഇവരിൽ ചുരുക്കമായേ ഉള്ളൂ. ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ അപസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് എത്രകണ്ട് വ്യത്യസ്തമായതാണ്! അവിടെ ജനങ്ങളിൽ ആരും തന്നെ തീരെ വിദ്യാവിഹീനന്മാരായിട്ടില്ലെന്ന് വേണം പറയുവാൻ. അവിടെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ഐക്യരൂപം വളരെ പ്രബലമായിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം വളരെ കാലമായിട്ട് അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റും, ജനങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടു പ്രയത്നിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ്. ഇവിടെ ഞാൻ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു കേവലം അർത്ഥജ്ഞാനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം, ദിനചര്യ ശരിയായി നടത്തുന്ന വിനും, മനസ്സിന് ഉപകാരപ്രദമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, ചുറ്റും കഴിയുന്ന സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥ തത്വം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം അവർക്കുണ്ടെന്നതാണ്. ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു, ഏതൊരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും സ്വസ്ഥമായത്തിലുള്ള ഉറപ്പു വിശ്വാസവും. ഇത് തന്നെയാണ് നമ്മുടെ കൂട്ടരുടെ ഇടയിൽ കാണാതിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഇതിന്റെ ഉത്പാദനം വളരെ ആവശ്യമാണ് തന്നെ.

ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യാക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയോ, ഇനി ഞാൻ കുറിക്കുന്നത് തോഴ്ന്നാതിരിക്കണമെന്നുള്ളിടത്തുനിന്നു നമ്മുടെ പലരും അറിയുന്നവരും, ഏതൊരു യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ

സഹോദരന്മാരായുള്ള ഒരുക്കവും ജനങ്ങളുടെ കയ്യുറവുവുമായ ഒരു പരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനാണ്. ഇവരിൽ പലരും, സമുദായികമായി വന്നിട്ടുള്ള കയ്യുറപ്പുകൾ ഏതൊരുവനും മനോവേദനയെ ഉണ്ടാക്കും. ഇവരിൽ ചില ജാതിക്കാർ ശീലിച്ചുവന്നിരുന്ന വേലകളിൽ പലതും, പരീക്ഷിക്കാത്തതിന്റെ അവിയലായത്തോടു കൂടി, അവർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്; എന്നാൽ ഒരുപക്ഷിപ്പാൽ അതിനു പകരം വേറെ ഒരു സ്വീകരിക്കാവുന്നതുള്ള പ്രാപ്തി അവർക്കുണ്ടാ എന്നു നോക്കിക്കുമ്പോൾ, മിക്കവരുടെയും കർമ്മത്തിൽ 'മുല്ലം' എന്നുതന്നെ ചേണം ഉറപ്പാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഇവരിൽ പലരും ദാരിദ്ര്യഭേദത്തുകൾ അതിൽ പെട്ട് വലയുന്നു. ഇവരിൽ പലരെയും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് തൊട്ടുകൂട്ടം, (മലയാളത്തിൽ തിണ്ടൽകൂട്ടം ഉണ്ടല്ലോ!) എന്നുള്ളത്, ഇവർ മിക്കവാറും പ്രവേശിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യാശയും ആയിട്ടുണ്ട്. ധർമ്മസംബന്ധമായി ഹിന്ദുക്കളിൽ പലരും നടത്തുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മിക്കപ്പോഴും ഉന്നതജാതിക്കാർക്കു മാത്രം ഗുണമായി തീരുന്നതുകൊണ്ട്, അവരുടെയ്ക്കിടയിൽ ദരിദ്രന്മാരായ താഴ്ന്നജാതിക്കാർ പരയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇവരിൽ ചില ജാതിക്കാർ ഇപ്പോഴും മന്ത്രത്തിൽ അലാത്തനടന്നുകാണിക്കുന്നു. അവരുടെ സാമീപ്യത്തെ പലരും വെറുക്കുന്നു; അവർ തീരെ അകാരണമായിട്ടല്ല താനും, വളരെക്കാലമായിട്ട് സമുദായത്തിൽ അവർ വളരെ താഴ്ന്ന ഒരു നിലയിൽ തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നതുകൊണ്ടുകൊണ്ടിട്ട്, സ്വഹിമാനം എന്ന ഗുണം

അവരിൽ നയുപാസനയായി തീരുകയും, അവരിൽ പലരും എന്തു കഠിനപ്രവൃത്തിയും ചെയ്താൽ മടിയില്ലാത്തവരായി തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മദ്യപാനം ചെയ്യാത്തവർ അവരിൽ വളരെ ചുരുക്കമാണ്; അമ്മമാർ ശിശുക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയതായ ചില സംഭവങ്ങളും അവരെപ്പറ്റിക്കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ദോഷങ്ങളൊക്കെ അവരിൽ ചുല്ലാ ജാതിക്കാരിലും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല; താഴ്ന്നജാതിക്കാരിൽ പലരും കൃഷിയലക്കാരായി മാത്രമായ വിധത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പലരുടെയും അവനവമകളിൽ പറഞ്ഞതാണ് താനും, കയ്യുറപ്പുനവരുടെ സംഖ്യ നോക്കുമ്പോൾ, സുഖമായി കഴിയുന്നവർ ഇവരിൽ വളരെ ചുരുക്കം എന്നു വേണം പറയാൻ. ഇവരുടെ കയ്യുറപ്പിന്റെ ആധിക്യം തന്നെയാണ്, ഇവരിൽ പലരും സ്വകുതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യമതങ്ങളിൽ ചെന്നു ചേരുന്നതിനുള്ള കാരണം. ഒരു ഹിന്ദുവായിരിക്കുന്ന കുറേത്തോളം അന്യമതസ്ത്രയുടെ അടുത്തു ചല്ലുവാൻ നില്ക്കുന്നില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു രീതിയാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിലോ മഹമ്മദതത്തിലോ ചേർന്നു സാമുദായികമായ അസ്വസ്ഥതയോടെ നിന്നു ചേരാനും സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ ആർക്കുതന്നെയാണ് ആശങ്കയും ജനിക്കുന്നത്? ബാങ്കാളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കളും മറ്റുമിടത്തും ആയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയേ സംബന്ധിച്ച കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന ചില വാസ്തവങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾ 'മരിച്ചുപോകുന്ന ഒരു മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണ്' ന്ന് ഡോക്ടർ യു. എൻ. മ

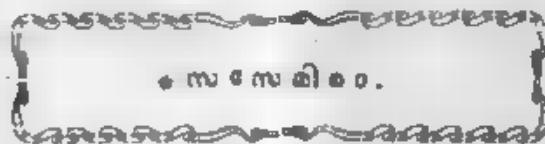
വർദ്ധി പാഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. മിപ്പനുകൊല്ലകാലത്തിനിടക്ക് ആദ്യത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഖ്യയിൽനിന്ന് നാലുപക്ഷം കൊണ്ടു തർക്കയായിരുന്ന മഹമ്മദീയർ, അവസാനത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഖ്യയേക്കാൾ ഇരുപത്തഞ്ചുപക്ഷംകൊണ്ട് അധികമായി എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഹിന്ദുസമുദായത്തിന് അതിലെ അംഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്ന ജന്ത്യാചാരങ്ങൾ ഭൂലായി വന്നിട്ടുള്ള നവ്യത്തെ ഏകദേശം അനുമാനിക്കാമല്ലോ. താഴ്ന്നജാതിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചടത്തേറും പറയുകയുണ്ടെങ്കിൽ, അവരിൽ ഹിന്ദുക്കളായവർ തങ്ങളുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുമതത്തിലോ മഹമ്മദീയത

മതിക്കാം.

ത്തിലോ ചേരുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ പല ഗുണങ്ങളും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരും, സ്വാതന്ത്രിയ്ക്കൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ കറുത്തതിൽ വ്യസനമുള്ളവരും ആയവല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ആലോചിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചിലതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. താഴ്ന്നജാതിക്കാരായ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും മുമ്മുൻ ഉടന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഡാക്ടർ മുവർജിയുടെ അഭിപ്രായം കേവേല വാസ്തവമായി കരുതുന്നതിന്നു മുമ്പ്.

(തുടരും)

—അമ്പാടി നാരായണമേനോൻ.

* സ സ മി രം .

ഭരിക്കൽ, ഭോജനഭാവ്യം, തന്റെ പ്രാണപ്രിയരും പട്ടാമറിപ്പിടിയും ആയ ഭാരതത്തിലിരിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയാപടം എഴുതാൻ നാമി ഒരു ചിത്രകലാജ്ഞനെന്ന നിയോഗിച്ചു. ചിത്രകാരൻ സ്വകലാകൗശലം മഴവനം പ്രയോഗിച്ച്, ഭാരതീയരുടെ പ്രതിഭ ക്ലേശകാലം എഴുതിത്തീർത്തു. എങ്കിലും തന്റെ ദൃഷ്ടാലയവൈഭവംകൊണ്ടെന്നു പോലെ, തുടങ്ങു സമീപം അല്പം മതി പതിഞ്ഞുപോയി. അയാൾ ഈ ദൈവസ്ഥയെപ്പറ്റി പര്യോപോചിച്ച് വൈശാലിത്തനായിരിക്കുമ്പോൾ, കവിസമുദയമെന്നായ കാളിദാസൻ അവിടെ എത്തി. സകട

സംഗതി അറിഞ്ഞപ്പോൾ, “താൻ ഒട്ടും തന്റെ പരിഭൂരികളുടെ; ഭാരതീയർ അവിടെ ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടു്; അതുകൊണ്ട് ആ മഹിമയുള്ള അവിടെ അത്യാവശ്യകമാണ്; ഓരോവ് ഇതിന്നുപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നവ

* ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കോ കൊല്ലം മുന്ദ്, ഒരു മാസിക (വിദ്യാവിനോദിനി)യിൽ എഴുതിക്കണ്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഇതു ചരിത്ര ചർച്ചണമാണെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപം പറയുന്നിടയുണ്ടു്. “ആത്മപോഷിണി”പത്രനക്കരിൽ ചിലകേങ്കിലും ഇതു പുതിയതാവാമല്ലോ. (പ്ര)

ക്കും, എന്റെ കല്പനപ്രകാരം, അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു പഠനത്തോടുകൂടുക എന്നിങ്ങിനെ അയാളെ സമാധാനപ്പെടുത്തി.

അദ്ദേഹം അതിമാന്ദ്രമായ മായാപടത്തെ, ആ മയി കര അധികം കളിക്കപ്പെട്ടതെന്നുണ്ടെന്നു മാറ്റാത്ത അഭിപ്രായം വ്യക്തപ്പെടുത്തിപ്പോൾ ചിത്രകാരൻ യഥാർത്ഥസംഭവത്തെ മാറ്റാവിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. മാറ്റാത്ത ഇതു കേട്ട അത്യന്തം കോപാസ്വനായി; ചിത്രപരിചിതനായ താനും കൂടി അറിയാത്ത ആ ഗോപ്യമായ പാശ്ചാത്യ ഗ്രാമീയ കളിദാസൻ ഒരു നല്ല ചുഷ്പിയല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കളിദാസനെ ഉടൻതന്നെ കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വധിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു എന്നാൽ ക്ഷണാനിധിയായ പ്രധാനമന്ത്രി അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ, കാളിദാസനെ ഒരു ഗുഹയ്ക്കു ചത്തു പാപ്പിക്കുവാൻ അയച്ചു.

കുറുപ്പിടം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, മാറ്റാവിന്റെ സീമന്തപുത്രൻ പരിവാരസമരം നായട്ടിന്നു പോയി. വേട്ടയടിച്ചുടുത്തിയപ്പോൾ, ഭയങ്കരമായ ക്രൂരഗതങ്ങളുടെ ഗർഭഗർഭങ്ങളാകാൻ, കാണാത്തവയുടെ മുഴക്കം, ദൃശ്യങ്ങൾ തങ്ങൾക്കഭിമുഖമായി, അതിരുകൾക്കപ്പുറം ചാടുന്ന കണ്, ഭക്തൻ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. അവർ രാജകുമാരനെ രാജ്യം പിന്നടത്തി നിസ്സഹായനായ രാജപുത്രനാവാട്ടു, പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുപോയി രാജ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുത്തു. പക്ഷെ വഴിയിൽ അപ്പോൾ, അത്യന്തമായിത്തന്നെ, കര ഉയർത്തിയ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കരടിയെക്കണ്ടു പതുങ്ങി. എങ്കിലും സ്വന്തം യാത്രാനുഭവം മറുപടിയും അന്ത്യോന്ത്യസന്ധ്യകളായിരിക്കുമെന്നു

വശപ്പെടുത്തിയെന്നു ഇണങ്ങി. താഴെത്തന്നെ അയാൾ, ഇവനെ കണ്ടുകൊണ്ടു ഇത്ര അഗ്രാധത്തോടുകൂടി, ഒരു സിംഹം, ഇവനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു, മരച്ചവട്ടിൽ കയറ്റിത്തന്നു.

കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, രാജകുമാരൻ നിശ്ചലനായി. തന്റെ കയ്യിൽ തലയുയർത്തി ഉറങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ കരടി അവളിക്കുകയും, അവൻ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജകുമാരൻ ഗാഢനിദ്രിതനായെന്നു കണ്ടാറെ “അവനെ ഇങ്ങു തൂങ്ങിച്ചിട്ടു വെക്കരുത്, നിന്നെ നീന്റെ ജീവനേയ്ക്കുകൊണ്ടു സൈന്യമായിപ്പോവാൻ ഞാൻ സമ്മതമാകുന്നു” എന്നു സിംഹം കരടിയിൽ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഇല്ലാത്തവയായ വെളിച്ചമുള്ളതല്ലെന്നുള്ള കരടിയുടെ സമാധാനം കേട്ടു, സിംഹം വിരമിച്ചുനോക്കി. രാജകുമാരൻ ഉണർന്നശേഷം, കരടിയും, അതേവിധത്തിൽ ഉറങ്ങി. സിംഹം തന്റെ നായത്തോടുകൂടുകയാണോട്ടു പ്രയോഗിക്കുകയും, അത് ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. രാഗ്യശാൽ, കരടിയെ തടയുവാൻ ചിട്ടയുണ്ടാകാൻ, ജീവനെ രക്ഷിച്ചു. “മരണശ്രമത്തിൽ, വിശിഷ്ട, ഒരു ഉത്തരമാവ് വാശത്തിൽ ജനിച്ച നീ ഇത്ര നീചബുദ്ധിയായതു് അതുതന്നെ! നിന്റെ ഈ കൃതസ്സത്തയ്ക്ക് ഉചിതമായ ശിക്ഷ, നിന്നെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതിനു ഭയപ്പെടുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കരടി രാജകുമാരനോടു നവ്വീട്ടുവാൻ കല്പിച്ചു. അവന്റെ ജീവനോടുകൂടി ഇതു ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ടായ അക്ഷരമാലായും എഴുതുകയും, തനിക്ക് സാക്ഷ്യമായി കളിദാസനെ

മാവുന്ന ലഭിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നു കയ്യും ചെത്തു. തന്റെ ഉള്ള 'ദിസ്സാധമാ' എന്നു കണ്ടപ്പോൾ, സിംഹം അവിടെ നിന്നു പോയി. തന്നെത്തന്നെ സിംഹമിടക്കളും മറ്റും മറ്റുതായി പിടിച്ചു.

രാജകുമാരന്റെ പ്രത്യാഗാതത്തെ പ്രീതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന രാജാവു ഗോശനായി, സൈന്യത്തെ കാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. കരേ തിരഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, അയാൾ രാജകുമാരനെ കണ്ടുപിടിച്ചു, രാജധാനിയിലേക്കു മടങ്ങി. എന്നാൽ, ഒരു വലിയ കയ്യുവസ്ഥ! എന്തുതന്നെ ചോദിച്ചപ്പോൾ രാജകുമാരൻ 'സേസമിരാ, സ സേമിരാ' എന്നുപോലെ യാതൊരുതരവും പറയുന്നില്ല! രാജധാനിയിലുള്ളവരും ഈ ഉപദ്രവശക്തിയ്ക്ക് എന്തു ചെയ്യേണമെന്നറിയാതെ പരിതപിച്ചു. ദാക്ഷിണ്യം കിട്ടാത്തവർക്കും വിജ്ഞാനം ആയ രാജാവു പരോത്താപത്തോടുകൂടി "ഹോ! കയ്യും നമ്മുടെ കാളിദാസനേയും നശിപ്പിച്ചു; അദ്ദേഹം ഇതിന്നു വല്ല നിവാരണമാർഗ്ഗവും കാണുമായിരുന്നു" എന്നു ഗർഗഭാഷണത്തോടെ പറഞ്ഞു. "ഇതിനപ്പുറം അന്ത്യം" പ്രസവിക്കരുത്; പുരുഷമുഖം ലോകനാശം ഉണ്ടാക്കുമെന്നും വിദിഷിയുമായ ഒരു കന്യകയെ എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്; ആ സാധവി ഇത് ഭേദമാക്കിത്തരും" എന്നു മന്ത്രി പ്രസ്താവിക്കുകയും, വേണ്ട ധനം പ്രവർത്തിക്കാൻ രാജാവു അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു.

മന്ത്രി, കാലവിളംബംകൂടാതെ, കാളിദാസനെ ഒരു പല്ലക്കിൽ കയറ്റി, രാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. രാജകുമാരനെ സമീപം നിർത്തി, ഏതു ചോദ്യത്തിനും 'സേസമിരാ' എന്നുതന്നെ പഠിച്ചു.

തീർക്കട്ടെ, സുകൃതതപം ത്രാമിച്ച്, കാളിദാസൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു ശ്ലോകം ചൊല്ലി.

"സൽഭാഗം പ്രതിപന്നാനാം
വഞ്ചനാം ഓ മിദശ്വരാം
അകമാമ്മാസ്യ സപ്താനാം
ഹനനേ കിന്തു പാപകൃതാം"

(സ്നേഹസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാളിദാസന്റെ വഞ്ചിപ്പനയിൽ എന്താണ് സമയമുണ്ട്? കിടയിൽ കിടന്നൊരു നവന കൊല്ലുന്നതിൽ വല്ല ഭവനവും ഉണ്ടാകൂ)

ഈ ശ്ലോകത്തിന്നു ശേഷം, രാജകുമാരൻ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും 'സേമിരാ' എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കാളിദാസൻ പിന്നെ ഈ ശ്ലോകം ചൊല്ലി:—

"സേതുഭൂമിപുരം സമുദ്രസ്യ
ഗംഗാസംഗമസംഗമം
ബ്രഹ്മമത്യാപ്രദയ്യതേ
മിത്രദാഹാലാഭയ്യതേ"

(ഗംഗയും സമുദ്രവും സംയോജിക്കുന്നതെ സേതുവേ— സമുദ്രം ചെല്ലാത്ത ഗമിപ്പെക്കിച്ചു; സേതുവേയും, സമുദ്രവും ഗംഗയും ചേരുന്ന ദിക്കിനേയും, എന്നു പക്ഷേ ആലോചന— ദരിദ്രാൽ ബ്രഹ്മമത്യാദി പാപവും നശിക്കുന്നതാണ്, എങ്കിലും, മിത്രദാഹാലാകുന്ന പാപത്തിന് യതുത മോചനമാകുന്നില്ല).

വിനീതനായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മിരാ, മിരാ എന്നു മറുമാർഗ്ഗം പറയുന്നതു കേട്ടിട്ട് കാളിദാസൻ:—

"മിത്രദാമിതൃതസ്തേ
യഞ്ചിശ്ചാസഞ്ചാക
ത്രസ്തേനകേന്ദ്രാൻ
യാചമുദ്രാദി പാകരതേ"

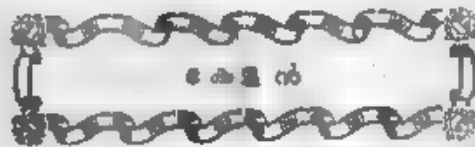
(മിത്രഭ്രാതൃ, കൃതപ്ലവർ, വിശ്വസേവയെ
കൻ, ഇവർ മൂവരും സൂര്യപ്രസാദമുള്ള
വരും നമസ്കരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു) എന്നു ചൊല്ലി-
വിന്ന, 'ഓ, ഓ' എന്ന ഉത്തരം
പറയുകയാൽ,

“മേജർജോസഫ് വ്യത്യസ്ത
യഭികല്യാണമിച്ഛസി
ദാനംദേഹിദിജാതിഭ്യോ
വസ്ത്രാണാംപ്രദമണോമുതേ”

(അല്പമേലി രാജാവേ! നിങ്ങളുടെ പുത്ര
നെന്ദ്രാണാപ്രദിക്കുകയോ, ജാതിമേലിയെ
ഇത്രാമണകൾ ദാനം ചെയ്യാലും) എന്ന
ശ്ലോകം ചൊല്ലി-

ഇതിനെ ശ്ലോകചതുഷ്ടയം ചൊല്ലി-
യപ്പോൾ, രാജകുമാരൻ സാധാരണരോ
കരിയ്ക്കൽ.

ലെ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ അതൃപ്തത
ത്വത്തോടെ വിസ്മയിച്ച രാജാവു, കര-
ളിൽ നടന്ന സംഭവം എങ്ങിനെ അറി-
ഞ്ഞു എന്നു പലകിലെ ആത്മാർത്ഥ ചോദ്യം
ച്ചു. “രാജാവിന്റെ മന്ത്രിമാരുടെ അടുത്തടുത്തായി
കൂടി രാജാവിന്റെ അടുത്തടുത്തായി കാളിദാ-
സൻ നേർന്നിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, ഈ സംഗ-
തി ഞാനും അറിഞ്ഞു. സമസ്തരീതിയിലും
യുടെ കടാക്ഷംകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങി-
നെ കഴിഞ്ഞു. എന്തുംസംഗ്രഹമാണ്
എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ, രാജാവിന്റെ
പശ്ചാത്താപവും ചരിത്രവും പൂർണ്ണമായി.
എങ്കിലും രാജാവു, ഉടനെ വാസ്തവ-
വൈസ്തവ ഗ്രാമീണകളും, സ്വാപരാധത്തി-
നുള്ള ക്ഷമയാചനത്തോടുകൂടി കാളിദാ-
സനെ ആശ്വര്യം ചെയ്തും ചെയ്തു-
—ടി. വി. യെപ്പൊഴുപ്പ്.

കേരളൻ

വിവിധത വെള്ളപ്പുഴ കൈവെപ്പു—
ചൊല്ലിപ്പുകൾപ്പുഴ മനോഹരതയോ-
വിശിഷ്ടമാമിമ്മലബാറിമലയാ-
നന്ദികൾപ്പുഴയായി തെരീഴവ സ്ത്രീ.

വിനീതരായം, പരസേവശ്രീ
വിളഞ്ഞുകോലം, തെളിവുവന്ന ശീലം,
ഗുണങ്ങളെല്ലാം വിളയ്ക്കി, വാമാ-
വിശ്വതയായ്കലലസിച്ച്പോലും.

സ്വപൂർണ്ണമാർഗ്ഗമിതകർമ്മദോഷ-
കനൽക്കം കറുത്തുനീങ്ങിയ ശോഭം,
അനന്യചിന്താതെയാൽകുന്നാൻ:
“അലംബനീയകർമ്മാസന്നമന്തേ”.

പ്രിയസ്വപ്രവർ കരപോൽ പിഴയ്ക്കും-
തെളിഞ്ഞു, — കണ്ടാൽ കണയാൻ പോ-
തുന്നിക്കൊരോമൽ പ്രിയപുത്രനായും (ഓ,-
വളന്നു കേരളൻ, കമനീയ ശീലൻ.

നിലത്തു വെച്ചുകിളിറുവരിയും,
ശിരസ്സിലോരാരം വേർതിക്കും
ഇവണ്ണമാനംബ തനിച്ചു ലാളി-
ച്ചാൽക്കി വന്നാലുവനെ ക്രമത്തിൽ

പകൽപ്പണിപ്പെട്ട കിടച്ച നെല്ലാൽ
കടിക്കുക താല പുലർത്തി വെണ്ണു,
സ്വപ്നത്തിനോക്കി പ്രസുഖസ്സഹായി-
ച്ചിടേണ്ട കാലത്തിനടുത്തു കേരളൻ.

കതാഭാതെ വിദ്യമൂലമുണ്ടു കണ്ണികാടി-
ത്തണുത്തുപോകുന്നതുതോർമ്മയില്ലേ?

“ഇതെന്തു ചോക്കുന്നു? വിശന്നു വല്ല-
ടവും കിടന്നോ? വഴിത്തറവിടയാ നീ?
കുടിയ്ക്കു കണ്ണാക്കിയ തള്ളയേയും
മറന്നുവേൾ വയ്ക്കു ത്തിച്ചിരിപ്പാൻ.

“കെട്ടത്തന്നെ കറുത്തുവെക്കു വെട്ടവം
കൊടുത്തുളള ബഹു വാചശക്തര!
മറിച്ചൊരുത്തന്റെ മുഖത്തുനോക്കാ-
തെന്നിങ്ങു വെട്ടവം തൂണുവയ്ക്കു ചിപ്പാ.”

മകന്റെ പേർതന്നെ വിളിച്ചുകൊ-
കരത്തു കണ്ണീർ ചുട്ടുമാരി വരുന്നതും,
തളന്നു തേങ്ങിപ്പുലത്തും വിളാവി-

തൃക്കരിപ്പൂർ.

മുദ്രം, വൃന്ദാവല! നടന്നുകൊണ്ടാൾ.

എരിഞ്ഞു കോരിച്ചെരിയുന്ന മരി-
പ്പുരപ്പു, ഭീമോലുംകൊളുരാതി,
തരിച്ചു താലയ്ക്കു ഭയം കൊടുത്തി,-
ല്ലഭിന്നചിത്തത്തിന്നു ഭീതിയുണ്ടോ?

“കേള! കേള!” ഇതികരയുമാ
സ്മി, മഹാപാപ! മോന്താ
മായാ ഗോഷ്ട്രാനഭിയുടെ തടം-
പെട്ടുടൻ കട്ടുമാറി,-

ആകാശം നല്ലൊരു ചെറുലസൽ-
പക്ഷിയായ്ത്തീർന്നു; “കേള!
കേള!” ഓവം പെട്ടെങ്കൊരുതരം
പക്ഷിയിന്നുണ്ടു ചോലും.

—കെ. യം. കണ്ണിപക്ഷികളെപ്പറ്റി.

കാരുണ്യം കൊച്ചുണ്ണി.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം
പൊലീസ് പരിഷ്കാരം

കൊല്ലാനഗരത്തിലെ കാവല്ലച്ചേരി -
ഇന്നു പൊലീസ് സ്റ്റേഷനായി; കാരണം,
പൊലീസ് പരിഷ്കാരം; ഈ പേരുകൾ
ഇന്നു മുതൽ നടപ്പാവുന്നതു് - മേടമംഗ
ത്തിൽ പത്തുമാഴ്ചത്തുനാൾ പൊലു, ക
രുശേനമകയ കെട്ടിടമല്ലായിരുന്നു. എന്നു
ധിവാസം തീരെ ഇപ്പോൾ സ്ഥലം വോ
ക്കി നിശ്ചയിച്ചു; ഒരുവിടെയുണ്ട് ഈ ക
ച്ചേരി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. വട
ക്കുവശത്തുള്ള ഒരുമുളികായലും, പടി

ഞ്ഞുറുപ്പാഴ്ചത്തുള്ള ഉൾമേടം ചതുപ്പും,
തെക്കുവശത്തെ ആനമുറ്റത്താക്കും, കിഴ
ക്കുവശത്തെ ചെറിയ കുന്നും ഈ കച്ചേരി
യെ ബഹുജനങ്ങളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നി
ന്നു നീക്കിനിർത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെങ്ങ
യിൽ, ബന്ധുവന്ദാ, മുളിക്കുന്ന സ്ഥല
ത്തുനിന്നു ചെറു പടിഞ്ഞാറു വാരിയായിരുന്നു,
അന്നത്തെ കാവല്ലച്ചേരിയുടെ സ്ഥാനം.
[ഇപ്പോഴുള്ള പ്രകാരം, കാവലിൽനിന്നു തെ
ക്കോട്ടു തൊട്ടെങ്ങായിരുന്നില്ല. ആ തൊട്ടി-

ന്റെ സ്ഥാനത്തും അല്പം കിഴക്കോട്ടായും തെക്കുവടക്കേ, ഒരു വലിയ ചതുപ്പ് അറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു; അതാണു് ഉൾമരം ചതുപ്പ്.]

ഉയരം കുറഞ്ഞു് വിസ്താരമേറിയ ഒരു നാലുകുളായിരുന്നു, കാലപ്പഴക്കം. അതു് ഒരുതരം പഴയമാതിരി വെറിയ ഒരു കുൾ മോത്തതായിരുന്നു. മേപ്പലിന്റെ മേൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പാമ്പും പലവക വെടികളും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും പഴക്കം വാസ്തവത്തിൽ ആകെ ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു. എന്നാലും പല ഭാഗങ്ങളും, മഴക്കാലത്തു് ഒരു തുള്ളി വെച്ചും പോലും പുറമേ പോവാൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. നനച്ചൽ എപ്പോഴെ എത്രതകിലും ഒരു ഭാഗം ആകുമ്പോഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതു് 'പകടശാല'യോ 'ആയുനാ'യും ആയിരുന്നു. പകടശാലയാകട്ടെ, നാലുകുളികളാണെന്നായിരുന്ന വിസ്താരം കാണത്താൽ അറയാണു്. അതിനുള്ളിൽ, രണ്ടു പലകത്തട്ടുകൾ, കട്ടിലുകൾ എന്നു ചേരിട്ടു് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൂടി കുന്നിനേൽ കെട്ടിക്കെട്ടിയ ഒരു പഴക്കത്തക്കളിയും കാൽക്കൽ നിന്നു് കാണുന്ന വിധം പഴക്കം തോന്നിക്കുന്നതായ ഒരു തണുത്ത ചീട്ടാ, പകടക്കും വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പലകയും, രണ്ടു ജോടി പഴയ പിത്തളപ്പകടകളും ഇരിപ്പുണ്ടു്. മറ്റൊത്തട്ടിനേൽ, മൂന്നു നാലു കരിമ്പടങ്ങളും, വട്ടിത്തലയണകളും, തഴപ്പാൽകളും ചുറ്റിക്കൂട്ടി വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ അറയിലാണു്, ദിക്സാഗ്രാമം, മാത്രം തവണ കാക്കുണ്ടി വരുന്ന 'പിള്ളയണ്ണന്മാർ' കിടക്കുറയുള്ളതു്. തവണകാക്ക എന്ന പരിച്ഛിന്തയിൽ തന്നെ അപ്പച്ചുമായിട്ടു, ഇവർ അറയെ

ത്തിക്കാറുള്ളു. എന്നാൽ, പകൽ അവിടെ എത്തിക്കൂടാതെ രാത്രിയാൽ നിർപ്പാമതില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു്, ഈ അറയിൽ എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഒണ്ടുണ്ടു് 'അണ്ണന്മാർ' കാണാം. അവർ നേരംപോക്കിയിരുന്ന വിധത്തിൽ നിന്നാണു് 'പകടശാല' എന്ന പേർ ഈ അറയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചതു്. ഇതു പ്രാവശ്യംഗത്തു തന്നെ ആയിരുന്നു എങ്കിലും, അറയാറും കപ്പലിയിൽ വന്നാൽ ആദ്യമായി കയറുന്നതു് ഇതിന്റെ മുമ്പിൽ ഉള്ള തവണമുറിയിൽ ആയിരുന്നു. തവണമുറിയുടെ മേപ്പലിനു മീതെയും, കട്ടിയികും വാസ്തവം വളരെ കീറപ്പോയ്ക്കും അടക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവിടെ നാലുതലിൽ അല്പം കുറവാണു്. പകടശാലയിൽ നിന്നു് അകത്തേക്കു കടന്നാൽ, നാലുകുളിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ കോണിൽ ഉള്ള 'മേച്ചനാ'യായിരുന്നു, കാവൽപ്പിള്ളമാരുടെ തലവൻ 'ആയുനാ' ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. അതിൽ, കുറഞ്ഞതാക കാലമായാൽ ഒരങ്ങനും, വയ്ക്കിൽ ഒണ്ടുണ്ടു ദിവസത്തിലധികം കാലം ഇരിക്കാറില്ല. വയ്ക്കിൽ എന്നാൽ: കൊല്ലത്തിൽ, അതാണു് വസരത്തിൽ എന്നാണു് തൊൻ അർത്ഥമായിട്ടു്. വയ്കാലത്താകട്ടെ, ആയുനാണു് 'അച്ചി ചീട്ടിൽ നിന്നു് പഴയ ഇറങ്ങുക അപ്പച്ചുമണു്. വിശേഷിച്ചും ഈ കഥ നടക്കുന്ന കാലത്തു്, ലോകം മുഖൽക്കിയിരുന്ന കാലത്താകാപ്പോഴ് കൊല്ലത്തെ ആയുൻമാരുണ്ണിത്താനെക്കുറിച്ചു് തിരിഞ്ഞുവന്ന ജനശ്രുതിയും കേൾക്കുന്ന മാതൃമണ്ണിത്താൻ ആയുനായ് സ്ഥാനമെല്ലാം കൊണ്ടുമാത്രം ആയിരുന്നു തടിച്ചു്, പൊക്കംകാത്ത, ഒരു വിശിഷ്ടവർത്തികളായിരുന്നതിൽ അള്ളപ്പെട്ടു

ഭരണാദി അയാൾ ഒരു മഴനാളിൽ സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞ ശേഷം, കച്ചേരിയിൽ തവണ പരിശോധിപ്പാൻ, കറെ നന്നത്തക്കൊണ്ടു ചെന്നു കയറി. കാവൽപ്പിള്ള കൊച്ചു നാണുചിള്ള എന്ന കിഴവൻ, കരിമ്പടവും പുതപ്പും, ഒരു ചെറിയ അടപ്പും കൂടി, ചക്കക്കുളവും ചുട്ടുകിണി, “ഹരഹരഹരഹരി വരിവരിവ — പരമനന്ദമെന്നതേ പാ യേണ്ടു” — എന്നിങ്ങനെ, അമ്പലമായി കേട്ടുകിടന്നു, കണ്ണുപറ്റവും ചെറുപ്പിത്തീത്തു പതുക്കെ ഒരു വോള കണ്ണടയ്ക്കുകയായിരുന്നു. കൊച്ചുനാണുചിള്ളയ്ക്കു നല്ല തണുപ്പു ദിവസങ്ങളിൽ കൂടും ഉഷ്ണമേ വരും, അതും, ഇന്നു ചക്കക്കുളം തിണിട്ടുള്ള സൂര്യവും, കരിമ്പടം നന്നായതിനാലും കറുത്തു അടപ്പിൽ ധാരാളം തീയുണരയിരുന്നതു കൊണ്ടും ഉണ്ടായ ചൂടും മേയ്ക്കുമായി ശീലും നിത്യയിൽപ്പെട്ടു. ഉറക്കം മൂത്തപ്പോൾ, സ്വപ്നത്തിൽ, “അയ്യോ! കൊച്ചുണ്ണി വരേ! കൊച്ചുപിള്ള! കിട്ടണവിള്ള! റെപ്പണിക്കരേ! ഓടിക്കൊളിനോ!” — എന്നു കൂകിവിളിച്ചുകൊണ്ടു, കൊച്ചുനാണു ചിള്ള ഉറക്കഭ്രാന്തയിൽ ചാടി എഴുന്നേറ്റു. ഭാഗ്യദോഷത്താൽ, അയാൾ ഉണിനെ കൂകിവിളിച്ച സമയത്തായിരുന്നു, ആച്ചൻ ഉണ്ണിത്താൻ കച്ചേരിക്കകത്തു കുമ്പളത്തു വെച്ചത്. കൊച്ചുനാണുചിള്ളയുടെ മുക്കറയും മറ്റും വെളിപ്പിൽ നിന്നു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ, ഉണ്ണിത്താൻ ഒന്നു ഞെട്ടി. ഈ കരിമ്പടംകൊണ്ടു മൂടിയ സങ്കല്പം കഴിഞ്ഞു ചാടി തന്റെ മുഖത്ത് നിന്നപ്പോൾ, ഉണ്ണിത്താൻ മിക്കവാറും മയംകൊണ്ടു മരിച്ചു അതേ സമയം തന്നെ, സാക്കോൽ കരയങ്കുളംകൊച്ചുണ്ണിയും അവിടെ എത്തി

ച്ചേർ. ഓ! ഉണ്ണിത്താൻ വിളിച്ചതെ ചൊട്ടി ഭ്രമമാസകലം വിതയ്ക്കു. സാക്കോൽ അതുകൊണ്ടു വിളിക്കുകയും കാവല്യച്ചേരിയുടെ മക്കളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യാതെ അദ്ദേഹം ഒരുവിധത്തിൽ വീട്ടിലെത്തി. അന്നു ഇടത്തിയ പനി, മൂന്നാംനാളിൽ, മണ്ഡിതമായി. ഉണ്ണിത്താൻ ഒരിച്ചു. ഉണ്ണിത്താൻ പനിപ്പേപ്പേപ്പിൽ നിന്നു ഗ്രാമിക്കു നാതാണെങ്കിൽ, കരയങ്കുളംകൊച്ചുണ്ണി ഒരു വലിയ കരളപ്പുറമോ, കറുപ്പാമേത്തര, നൂട്ടുണ്ടിയിലോ, കിരണ്ടനോ, ചിറകവച്ചു കറുത്ത മാടാനോ, ആനെന്നു കാണും. വാസ്തവം എങ്ങനെയെന്നാലും, കൊച്ചുണ്ണി ഒരു ഭയങ്കര സങ്കല്പമാണെന്നും, “കൂടിയെച്ചു കൂട്ടമാറുക” മുതലായ കൈകളെ ജാലവിദ്യകൾ അറിയുന്നവനാണെന്നും ജനങ്ങൾ മിക്കവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അത്തരം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്ന എന്തെങ്കിലും ഞെപ്പേർ ഒരേവിധം അയാളെപ്പറ്റി വർണ്ണിച്ചിട്ടില്ല.

എന്തായാലും കഥ ഇങ്ങനെ തന്നെ. ആച്ചനായിട്ട് ചോച്ചു കറെ കലശലാണ്. മഴലിപസങ്ങളിൽ നടുമുററം ഒരു വെറും കൂടം തന്നെ. ഈ കരവല്ലാപ്പേരിൽ ഇതേദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് പതിവില്ലാത്തപോലെ ഒരു വിളക്കു കിട്ടുന്നു. ചൊലിസ്സനായകർ ത്രാവികുന്തമ്പി സച്ചരസസ്ത്രംധിപനായി, കൊല്ലത്തു കാവല്ലാപ്പേരിയിൽ വെച്ച്, ഉദ്യോഗം കൈയെല്ക്കുന്നു. അതു പ്രമാണിച്ചാണ്, ഒരു വലിയ പന്തം ചോലയുള്ള തിരി, വിളക്കിൽ കളുത്തുന്നത്. മണി ഏഴടിച്ചു. മഴയും സന്നാഹിണം വെയുന്നുണ്ട്. ചതുപ്പിൽ നിന്നടിക്കുന്ന തണുത്ത കാറ്റുകൾക്കുമേൽപ്പോൾ ‘മേയ്ക്കു

6596 dated 15-6-62

ന്നു തണുപ്പുതോന്നി. ഒരു സുന്ദരനായ ചെറുപ്പക്കാരൻ നാലുകെട്ടിന്റെ മുമ്പിലെത്തി, “കാവൽപ്പള്ളേ! കാവൽപ്പള്ളേ!” എന്നു ഗൗവേരയിൽ വിളിച്ചു. ആമൃതൻ പറഞ്ഞുവന്ന കീഴാമൂല കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ ഇതു കേട്ടുവെങ്കിലും, കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിലിരുന്നു. വിളിക്കുന്ന ആൾ മേലാവ് തുവികുമാൻതമ്പിയാണെന്നും; അയാൾക്ക് അത്രവേഗം കീഴടങ്ങുന്നതു തന്റെ അനുസ്തിയ വേദമായെന്നും ഉണ്ണിത്താൻ തോന്നുകയാലായിരുന്നു, മിണ്ടാതിരുന്നത്. വിളികേട്ട് തവണക്കാരൻ കൊച്ചുയ്യപ്പൻപിള്ള, അടുപ്പിന്റെ ചുമട്ടിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു; കൊച്ചുണ്ണിത്താന്റെ നേർട്ടം കണ്ടപ്പോൾ പഴയപടി ഇരുന്നു. ആഗതൻ പിന്നെ, “തവണക്കാരൻ ആർ? എല്ലാവരക്കിരിക്കും ഉറക്കമാരോ? ഈ കാശിൻ കൊള്ളാത്ത ശവങ്ങൾ ഒന്നെങ്കിലും ഉണന്നിരിപ്പില്ലേ?” എന്നു മൺ ഗർജിച്ചു. ഇതു പിള്ളയണ്ണന്മാർ കേട്ടില്ലെന്നു ഓർപ്പിച്ചു. അവർ പന്ത്രണ്ടുപേർ നാലുകെട്ടിലുണ്ട്. അവരുടെയിടയിൽ നടന്ന ആലോചനപ്രകാരം തുവികുമാൻതമ്പിയെ ഒന്ന് “കൂഴയാക്കണം” എന്ന് അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കാരണം പലതുമാണ്. തുവികുമാൻ തമ്പിയെപ്പറ്റിയുള്ള കേൾവിപ്രകാരം, അയാൾ ഒരു കപ്പിനാണെന്നു കേൾക്കുന്നു, ചെട്ടൊന്നു കണ്ടു മണ്ണ്? എന്നു നിബിഡമുള്ളതാലും ആയതു കൊണ്ടു, കാവൽപ്പള്ളിമാർ മുമ്പത്തെ അഴിച്ചുവിട്ട് ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തരമില്ലാതെ വരുമെന്നു ഭയമായിരുന്നു, ഹേതുക്കളിൽ മുഖ്യം. മറെറാന്ന്, തുവികുമാൻതമ്പി, തണുപ്പാണോ? “ഈ പഴയ ചാവ

ലിക്കുള്ള എല്ലാം മറ്ററി പുതിയ ചുണയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ ചേക്കുന്നമെന്നാണ് അടിയങ്കൽ പ്രധാന ഉദ്ദേശം” എന്ന് അറിയിച്ചതായി, തിരുമുമ്പിൽത്തവണ ചടയൻ പിള്ള കൊച്ചുണ്ണിത്താന്റെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ, കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ കിട്ടേണ്ടിയിരുന്ന ഈ ന്യായമായ ഉടമ്പടി പടിയിലെ അന്യനു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അയാൾക്കു പ്രത്യേകം ഈർപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ, മേലാവു വന്നു ചേരുമെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്ന രാത്രി ഏഴമണി സമയം എല്ലാവരും ഓരോ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതായി ഓർപ്പിച്ചു. ആഗതനെ ഒരുമണി കൂറ്റനേരം വെളിയിൽ മഞ്ഞത്തു നിർത്തി. മെന്ന് അവർ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. മഞ്ഞിനു പകരം മഴയായി, എന്ന് അവർ സന്തോഷിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് ആഗതൻ വരതില്ലാത്ത മുട്ടിവിളിച്ചത്. ഇംസാരം കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ ഓടിച്ചപ്പോൾ ആമൃതനായിൽ ഇരിപ്പായി പകടശാലയിൽ, ആരേഴപേർ കടന്ന്, കരിമ്പടവും കീറപ്പാൽകളും കൊട്ടി വിരിച്ചു തുടങ്ങി. തവണക്കാരൻ അടുപ്പുകൽ തീകാച്ചിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിവരെ തവണയാണ്. ദേവം മരച്ചുപോയാൽ ജനങ്ങളുടെ കൈകായലിൽത്തന്നെ. മൂന്നുനാലുപേർ പഴയ വാളുകൾ എടുത്തു നേച്ചു മിനുക്കിത്തുടങ്ങി. പകടശാലയിൽ കടന്നിരുന്നവർ തിരികെ ഇറങ്ങി, നടുമുറ്റത്തുനിന്നു വെളും മക്കിയെടുത്തു വെളിയിലേക്കു ഒഴിച്ചു. അവർ ഈ ദേവിലത്തെ കൃത്യ തുടങ്ങിയത് ആഗതൻ മണാമതു്, “തവണക്കാരന്മാർ?” എന്നിങ്ങനെ ഗർജിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആയിരുന്നു. നാലു മഞ്ഞുണ്ണുപട്ടകളിൽ

മുക്കി മുക്കി വെളിയിൽ ഒഴിപ്പാൻ മാത്രം വെള്ളം നട്ടുവെക്കണമെന്നില്ലെങ്കിലും, നല്ലപ്പേർ കാലോ പാട്ടയും കൈയിലെടുത്തു നട്ടുവെക്കണമെന്ന വശത്തെത്തി ഉണ്ടായെന്ന വെള്ളം നട്ടതു കൂടി വെളിയിലേക്കു കളവാണെന്നു ഉത്സാഹം. ഇതിനിടയിൽ, ബുദ്ധേർ നട്ടുവെക്കു ചാടിയിറങ്ങി അവിടെ കിടന്നിരുന്ന ചട്ടിയും ചേറും കത്തിയിട്ടു കിടന്നു വെള്ളത്തിനെടു കലർന്നു. ഉവരിൽ ഒരാൾ ഈ ചേർവെള്ളം കൊണ്ടുപോയി, നല്ലക്കെട്ടിന്റെ ദിശമുഖത്തുള്ള മുറുത്തുകൊണ്ട്, ഉത്തരത്തിന്റെ ഇടയിൽ കൂടെ ഒഴിച്ചു. ആ നാളെ വെള്ളം ആഗതൻ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ സൂക്ഷ്മം ചെന്നു വീണു. ആഗതന്റെ ദിശമുള്ള കിടന്നിരുന്ന കപ്പലും മുഴുവൻ ചട്ടിവെള്ളം കുളിയി. എന്നിട്ടും പക്ഷേ മഴാകുമ്പോൾ ഈ ദിശമുള്ള ആഗതൻ അറിയുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ വെള്ളത്തിന്റെ നാറാൻ ആരുടെയും മൂക്കിനെ തുറക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ, തനിക്കു ലഭിച്ച അഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി ആഗതൻ മനസ്സിലാക്കുക അറിഞ്ഞു. “ജ്ഞാൻ! ജ്ഞാൻ! ജ്ഞാൻ! ജ്ഞാൻ!” എന്നു അയാൾ മൂക്കുവിടിച്ചു ചീറിത്തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും പിള്ളയണ്ണന്റെ കൂതാൽക്കയ്യായി. നേരമ്പോക്കു ദിശയിലിപ്പോൾ, പക്ഷേ ത്രിവിക്രമൻ തമ്പിയുടെ വിരോധത്തിനു പകരം ശാശ്വതശത്രുപക്ഷം, അതിന്റെ ഫലമായി കഴാക്കത്തിലോരോരോ, വല്ലാത്ത ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ തോന്നുകയാൽ, നേരമ്പോക്കു നിറുത്താൻ അയാൾ മറുഭാവമെടുത്തു. “എന്താ കയ്യേ!”

അതുകൊണ്ട് കഴുതകളേ! ത്രിവിക്രമനോടു കളിച്ചതിനുള്ള ഫലം വേഗം അനുഭവിപ്പിച്ചേക്കാം. തുറ, വാതിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വാതിൽ ചവിട്ടിയെടുക്കും.” എന്നു പറി. ഇതു കേട്ടു യേശുപ്പിട്ടോ, അതല്ല, കൊച്ചുണ്ണിത്താന്റെ അംഗം കണ്ടു തന്നുസരിച്ചോ, ഏതായാലും, വാതിൽ തുറക്കുവാൻ അയാൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആരാണ് ഈ ധീരകൃത്യം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഒരു സംശയം അവരുടെയിടയിലുണ്ടായി. അതു വ്യക്തമാക്കി നിവൃത്തിവരുത്താൻ തക്ക കൈയും അവർക്കില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, അയാൾ അന്യോന്യം തുറിച്ചു നോക്കി നിന്നു. “കഴുതേറേക നിനക്കുതോ?” എന്നു അന്യോന്യം ആരും ആഗതമായി ചോദിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒടുവിൽ, ബുദ്ധേർവെണക്കാൻ കൊട്ടാക്കുർ കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ വാതിൽ തുറക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി അടുപ്പിനകിൽ നിന്നുഴന്നു. വാതിൽ തുറന്ന ഉടനെ, ത്രിവിക്രമൻ തമ്പി— ആ മഹാനായിരുന്നു അതെന്ന് ആഗതൻ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ— കൂടുതലായി കാട്ടുതൂക്കത്തെപ്പോലെ മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ പിടികൂടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇയാൾ പാഞ്ഞതും, മുമ്പ് ചട്ടിയും വെള്ളവും കൊണ്ടു തമ്പിയെ അഭിഷേകം ചെയ്തു പിള്ളയണ്ണൻ ഒരു കയറ്— പശുവിനെ കെട്ടുവാൻ കരുക്കിട്ട കയറ്— നിലത്തു വിരിച്ച് അതിന്റെ കരുക്കിലൂടെ തലയെ ഒരു മണ്ണെണ്ണത്തകാത്തിന്റെ കൂട്ടിക്കെട്ടിയിരുന്ന നാൽക്കു ചാട്ടാളന്റെ കാൽ തടഞ്ഞു കരുക്കിൻ ചുറ്റി സാച്ചാൾ നമസ്കരിച്ചതും ഒരു സമയം കഴിഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ട് മഹാനായിൽ ഇരുന്ന് വാതിൽ കിടക്കിയിരുന്നവരിൽ ത്രിവിക്രമൻ

ബാലകിട്ടണവിള്ള കൂട്ടുകാരാട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: — “തമ്പിങ്ങങ്ങളെ വളരെ ഭക്തനാണു്. നോക്കൂ വന്ന ഉടനെ വിളക്കത്തു നമസ്കരിച്ചില്ലയൊ? അദ്ദേഹം നല്ല ഈശ്വരഭക്തനാണു്.” — ഇതു കേൾ ഉച്ചസ്വരത്തിലായിരുന്നു ഉച്ചരിച്ചതു്. വാഗ്ദത്തമിതന്നവർ തമ്പി നമസ്കരിക്കാഞ്ഞതായ ഹേതു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കന്യതിക്കാരോട് ചെന്നു നടന്നിരുന്നപ്പോൾ, കയറുപിരി നമസ്കരിപ്പിക്കുക എന്ന നാമ വിദ്യ അവർ ആലോചിച്ചിട്ടു. അതു് കപ്പട പാച്ചുപിള്ളയുടെ വികടാശ്വരപതി കോന്നിച്ച വിദ്യയാണു്. തമ്പിക്ക് ഈ നമസ്കാരസങ്കല്പം ഈശ്വരഭക്തി അല്ലെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ടാകാമറിച്ച്, ഈശ്വരഭക്തരോട് പോലെ ആയാൾ മറന്നുപോയി. അയാൾക്ക് കോപവും ഈർപ്പവും കണക്കുറങ്ങായി. വന്നു ചെന്ന ഉടനെ നാലുപള്ളം കൊണ്ടു് അഭിഷേകം, പശുവിൻ കയറുകൊണ്ടു നമസ്കാരം, അതും അയാളുടെ കീഴിലുള്ള ‘കഴുതകളുടെ മുമ്പിൽ, ഇതു ചൊലിപ്പോന്നു നായകനായ രൂപിക്രമൻതമ്പി അങ്ങനെയെന്നല്ല, ചെറു ഒരു യാചകൻ പോലും ഇപ്പോഴോന്നിക്കാതിരിക്കുമോ? തമ്പി ഒരു ചാലിയായാടുകൂടി, ചാടി എഴുന്നേറ്റു. ആ ചാലി കണ്ടാൽ, അതിന്നു ഹേതു പാക്കിയവർക്ക് തെല്ലം മനസ്സുവെ ഉണ്ടാകയില്ല. അത്രേ ശ്രദ്ധയും സ്ഥിരദൃഷ്ടിയും ആദ്യത്തെ കാണാത്തതായിരുന്നു. കതകു തുറന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞു പിള്ളയെ വിട്ടിട്ടു്, തമ്പി, കപ്പട പാച്ചുപിള്ളയെ പിടികൂടി. അയാളുടെ നിണ്ട മുക്കിന്റെ അറ്റത്തു തമ്പിയുടെ ‘ഭടക്കുടി’കൊണ്ടു് ഒരു ബോധിനിട്ടുനന്നം തെക്കി തിരുമ്മി. അതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപറ്റിയൊരു ചെറു വിരലുകൂട്ട

ടെ നഖങ്ങൾക്കിടയിൽ നന്നാലു മൊട്ടുസ്സു ചി കത്തിയിറക്കി. കപ്പട പാച്ചുപിള്ള നാലു സിംഹങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു് അലറുവണ്ണം ഗർജ്ജിച്ചു. അവിടെയുള്ള വിള്ളയണ്ണാൽ ഇതുകേട്ടു യെപ്പെട്ടു റിപ്പച്ചു. തമ്പിക്ക് എന്നിട്ടും തൃപ്തിവന്നില്ല. അ പശുവിൻകയറുടെത്തു് പാച്ചുപിള്ളയുടെ കയ്ക്കു് ഞെട്ടുകെട്ടി, അതയിൽ ഒരു വട്ട കെട്ടിട്ടു് കയറിന്റെ ഒരറ്റം മേൽനായത്തിന്നു ബന്ധിച്ചു തൂക്കിയിട്ടു. കൈ മറന്നു പിന്നിലെക്കു ചിടിച്ചു കെട്ടി, വായ് മൂടിക്കൂകയും ചെയ്തു. ഈ കരിനശിക്കു കണ്ടപ്പോൾ, ശ്രീവരാഹം ബാലകിട്ടണവിള്ള “എന്തുതന്നെയായാലും നാളെ കാലത്തെ മർജിമർജി കൊടുക്കണം” എന്നു തീർച്ചയാക്കി. ഏറ്റുമാനൂർ ഹർമർവിള്ള എന്ന മഹാഭക്തൻ, വിള്ളയണ്ണൻ, “ഇവിടെ നിന്നു പോയിപ്പിഴച്ചാൻ ഭാഗ്യഭാഗ്യായാൽ ശമ്പളത്തിൽ പകുതി ഏറ്റുമാനൂർത്തേവക്കു കാണിക്കിടാം” എന്നു നേൺ. വൈകുന്നേരം വേലുപ്പിള്ള തന്റെ ‘പുതിയ പാറമല’യിൽ, ‘കേരപസമ്മിശ്രമായ ശ്രീമത’ എന്ന തലക്കെട്ടിൻകീഴ്, അയ്യമ്പതു പാട്ടും നീതിവാക്യങ്ങൾക്കു ഏഴു ശിഷ്യത്തു് എഴുത്തുപള്ളികളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ അയക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

തമ്പി— “എന്തൊക്കെ, വേളാന്റെ മക്കളു, വായും പിള്ളൻ നില്ക്കുന്നതെന്തൊക്കെ? ഭാരോന്നം വായടച്ചില്ലങ്കിൽ, ഭാരോന്നം ചളി, ഞാൻ ഭാരോന്നമായില്ലാ കത്തിക്കച്ചുപ്പത്തും.”

ഒ! കപ്പട പാച്ചുപിള്ളയുടെ സ്ഥിതി അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നല്ലവണ്ണം പതിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ അവരെല്ലാം അങ്ങ

വീണ് വലിച്ചു കീറിക്കൊടുത്തു. കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ പ്രത്യേകം ഒരു നാലുവട്ടം തൊഴുതു. തൊഴുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തമ്പിയുടെ കോപം മൂർത്തു: “എന്തിന് വേളാന്റെ കയ്യിൽ കയ്യോ, പുല്ലാന്റെ മക്കളേ! തൊഴുതു. സലാം ചെയ്യണമെന്നല്ലേ എന്റെ ആർവ്വം?” — കയ്യേ! പറിഞ്ഞൊഴുതതും കുറമയോ? സലാം ചെയ്യാൻ ആ സാധുക്കളെ ആരും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ, “കൂട്ടമാണിസ്സലാം” എന്ന് ഒരേ ശബ്ദത്തിൽ ആർത്തുവിളിച്ച്, വലത്തുകൈ, നെറ്റിമേൽ, കൊതുകിനെ പിടിപ്പാൻ എന്നുപോലെ അണച്ചു. ഈ പ്രവൃത്തികൊണ്ട്, അവനവന്റെ വലത്തുകണ്ണുപൊത്താൻ സാധിച്ചതല്ലാതെ, തമ്പിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ, ‘ഫിരണ്ഡായനമ’ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം വയ്ക്കാൻ കാണിച്ച പ്രയോജനം നേരെ ഫിരണ്ഡുകൾക്കു കിട്ടി അടുത്തതു പോലെ, “ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നാ” എന്നു ഗൗരവമുള്ളതായി വിളിക്കുന്നവരുടെ നേരെ വാങ്ങൽ കരിച്ചു. കരവൻ നടുമുറത്തും, കരവൻ പകടശാല വഴി ആശ്രമത്തിൽ കൂടെ പടിഞ്ഞാറു ചതുപ്പിലേക്കും, വേറെക്കൊരും വഴികൾ അറയിൽ കൂടെ കരയിൽ വക്കത്തേക്കും, മറ്റുചിലർ എരുവിയിലോ പുറത്തേക്കും കടന്നുകൂടി. ഈ ഒട്ടുമിക്കത്തുകൂട്ടത്തിലായിരുന്നു വൈക്കം വേലുപ്പിള്ളി. തമ്പികൊച്ചുണ്ണിത്താന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. — കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ വിളയുന്നല്ലോ, ആശ്രമം, അതിന്മേൽ അയാൾ മാത്രം ഓടിക്കൂടിയില്ല — “കാവൽപ്പള്ളിമാരെക്കൊണ്ട് പടിഞ്ഞാറുവശം ചെന്നു നില്ക്കട്ടെ, ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അകത്തു വന്നാൽ മതി.

റിക്കാട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു തീർന്ന് അവയെ വിളിക്കും. ഇതിനിടയിൽ ഒരു കാഴ്ച അവയെ അറിയിക്കണം. ഞാൻ ഇന്നു ധർമ്മം സമയം ഒരു സാക്ഷാതം ചെയ്തപ്പോൾ തമ്പിയെ വഴിയിൽ അയയ്ക്കാൻ കൊടുക്കും. അതു പ്രേമമായി ചുമന്നു വെട്ടിയെ കൊണ്ടു പോവാൻ നല്ലപേർ തയ്യാറായിരിക്കട്ടെ.”

തമ്പിയുടെ ഈ ആശങ്കയെ, കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ പൂർവ്വേ ഇറങ്ങി കാവൽപ്പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി, ധരിപ്പിച്ചു. അവർ പടിഞ്ഞാറു ചതുപ്പിലേക്കു ചെന്നു. അയാൾ അത്ഭുതമായി നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ മടങ്ങിയപ്പോൾ വിവരം തമ്പിയെ അറിയിച്ചു.

തമ്പി — “തന്റെ പേരെന്ത്?”

കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ ഇത് ‘താനാട്ടം’ തീരെ പിടിച്ചില്ല. എന്നാലും, ചേലാപ്പിനെ ഭയപ്പെട്ടു നിമസം കാണിച്ചുനില്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കൊച്ചുണ്ണി — “എന്റെ പേർ തമ്പാനത്തു തിരുമുഖം കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ എന്നാണ്. താനാട്ടം അങ്ങനെയെ അയിപ്പോണ്?”

തമ്പി — “ഇത്ര നീളമുള്ള പേരുകാരൻ എന്തെന്തെ അസിസ്റ്റാൻറാകാൻ കൊള്ളില്ല. താൻ ഉടനെ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. നാളെ തന്റെ കാഴ്ച ആലോചിക്കും. ഇന്നു തന്റെ വീട്ടിൽ പോയി ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ. പടിഞ്ഞാറുവശത്തു നില്ക്കുന്നവർ കാണണം. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഞാൻ ചതുപ്പിൽ ചവിട്ടിക്കൊല്ലും.”

കൊച്ചുണ്ണിത്താൻ ‘ഉയർന്നുവെക്കും’ ഉപകാരം പോലെ ആയി. അയാൾ കരയിൽ സലാം ചെയ്തു പുറമേ കടന്നു, ശീശ്ശു വീട്ടിലേക്കു കയറും ചെയ്തു. അയാൾ

ഒരു വിചാരങ്ങളെ പിന്തുടരാൻ നമുക്കു സ
മയമില്ല. അതിലും കൂടുതലായ സങ്കടമനു
ഭവിച്ചിരുന്ന കവൽപിള്ളമാരെപ്പോലും സ്വപ്ന
മലേയ്യ.

നേരത്തേക്ക് ചതുപ്പിലെ തണുപ്പേറ്റുവാൻ
വിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
(തുടരും)
—എസ്. എസ്. കുട്ടി.

ചിമയം.

ശ്രീമതി, ബി. കല്യാണിഅമ്മ, ബി.
എ. ചെച്ച ഒരു സാമൂഹികനോവലാ
ണിത്. “ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ആശ്വാതികയെ
അനുകരിച്ചെഴുതിയതാണ്” ഇതെന്നു്, മു
ഖവുമയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ
പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ പരമമനോ
ഹൃദയത്തിൽ ആരും മനസ്സിലാക്കുമായിര
ുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയിലുള്ള എല്ലാ നോ
വലുകളും, ഒരു വിധത്തിലുള്ളിൽ മറ്റൊ
രു വിധത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളെ അ
ടിസ്ഥാനമാക്കി എഴുതിയതാണെന്നു പറ
യാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടാമെന്നു നോന്നു
ന്നു. ചിലർ പാരമ്പര്യഭിന്നാത്മകതയോടു
കൂടി ഭേദംവരുത്താതെ തത്ത്വമെഴുതിട്ടുണ്ട്;
അവയെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയാ
നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് രേഖാപരിചയമില്ലാത്ത
വരിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് സമുദായചാരങ്ങളെ ഗ്ര
ഹിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ള ആളുകൾ അവ
ക പരിഭാഷകർവരായ് വല്ലതും മനസ്സിലാ
ക്കാൻ പ്രാപ്തമാകുകയിൽ, അവക നോ
വലുകളും ഭാഷയിൽ ആവശ്യമാണെന്നു സ
മൂഹിക്കേണ്ടിവരും. പേരെ ചിലർ, ഇം

ഗ്ലീഷ് നോവലുകൾ എടുത്തുവെച്ച്, അവ
യിലെ സ്ഥലങ്ങളെയും കഥാപാത്രങ്ങളു
ടേയും പെരുമാറ്റം പകരം മലയാള പെ
രുമാറ്റം കൊടുത്തു്, ശേഷം മുഴുവൻ നോവ
ലിന്റെ ഭാഷയെഴുതാറുണ്ട്. ഈ വക “ഇ
രുപതി” നോവലുകളെപ്പറ്റി സഹൃദയ
ന്മാർ് അശേഷം ബഹുമാനം ഉണ്ടാകയി
ല്ല.

എന്നാൽ ശ്രീമതി കല്യാണി അമ്മ
ചെയ്യുന്നതാണ്? അവർ വായിച്ചിരുന്ന
ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് നോവൽ “ഇംഗ്ലീഷ് ജനസമു
ദായത്തിലെ ആചാരങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കു
ന്ന നിലയ്ക്കു കഥയെ കൈവലം പാരമ്പര്യം
ഭിന്നാത്മകതയോടു കൂടി തത്ത്വമെഴു
തുന്നത് അനുചിത”മെന്നു വിചാരിച്ച്
“കഥാസൂത്രത്തെ അനുവർത്തിച്ച് മലയാള
രാട്ടിലെ ഒരു യോജിപ്പായ വിധത്തിൽ ഒരു
ആപ്തായിക നിർമ്മിക്കുകയാണ് ഉത്തമമെന്നു
നിശ്ചയിക്കുകയും അങ്ങിനെ ഈ കഥ ചെ
ക്കുകയും ചെയ്തു.” അതുതന്നെയാണ് ഉ
ത്തമമായ രീതി. ഈ ഉത്തമരീതിയാലാ
ണ് മലയാളഭാഷയിലെ ഉത്തമനോവലു

കുറു മിക്കതും നിമിഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വിധം നോവലുകൾ നിമിഷനത്തിന് കല്പിതകഥകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലുള്ള പൊലെയോ, ചില സംഗതികളിൽ അതിൽ കവിഞ്ഞെന്ന് ഉള്ള ഭാവനാശക്തി ആവശ്യമാകുന്നു.

“അമ്മുവിന്റെ” എന്ന ഈ നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിനും, അതിലുള്ള വണ്ണനകൾക്കും പാരമ്പര്യമുള്ള ആചാരമനുഷ്ഠികൾക്കും മലയാളനാട്ടിലെക്കു യോജിപ്പായ” മായ നൽകേണ്ടതിന് ഗ്രന്ഥകർത്രി വിജയകരമാംവണ്ണം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിവൃത്തത്തിന്റെ പരിണാമത്തിൽ വല്ല വിധത്തിലും അല്പം ഭാഗം വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു പുസ്തകത്തിന് പക്ഷാത്തരമായി “അമ്മുവിന്റെ അഗ്രം” എന്നൊരു പെരുമുടി കൊടുത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അമ്മുവുമായി വായനക്കൾ പരിചയമാകുന്നതൊട്ടുകൂടിത്തന്നെ, അവളുടെ മാതൃജ്ഞനതായിരിക്കുമെന്നു ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ, നായകന്റെ അമ്മയുടെ താവഴി വന്നു ഗർഭവും മകളുമായി പരിണാമഗുപ്തിയെ പരിചരിക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്യനിയുധാലും സ്വന്തം പരിശ്രമത്താലും ദാരിദ്ര്യത്തെ ജയിച്ച് കൂടുതൽ ഉയർന്നു വലിയൊരു കണ്വനായിത്തീർന്ന നായകന്റെ വിനയവും പരക്കെ ശ്രദ്ധപെടുകയും ആണ് കഥയുടെ ബീജം. ആ ബീജത്തിൽനിന്ന് വളർന്നു പടർന്നുയരുന്ന കഥ വായിക്കുമ്പോൾ ആ ഗുണങ്ങൾ അനുഭവിക്കുമ്പോലുള്ള ഒരു നിമിഷമുണ്ടാകുന്നു.

ഇതിൽ അനുസമാനം അനുചിതമായൊരു വർണ്ണനയും ഇല്ലെന്നു പ്രത്യേകം

കുറുപ്പുള്ളതായെന്നു ആവശ്യമില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ചിത്രാഭാസം സിദ്ധിച്ച പരിഷ്കാരസ്വഭാവമായ ഗ്രന്ഥകർത്രിയിൽ നിന്ന് ആവിധം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതിൽ ശൃംഗാരം ഹാസ്യം പരിശുദ്ധമായതാകുന്നു. തെമ്മാടികളുടെ കണിച്ചു സഹവാസം ചെയ്ത ഒരു മകൾക്കുതമ്മടിയാതി തീർന്നിരിക്കുന്ന മാധവൻ ഉണ്ണിത്താൻ പോലും ഒരു സ്ത്രീയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒട്ടും വർണ്ണനാധാരം, അയാളുടെ പ്രണയത്തിന് ഒരു നിമിഷത്തെയുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. കഥയ്ക്ക് ആകുപ്പാടെയുണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന പരിശുദ്ധിക്ക് വേണ്ടി, ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കൊന്നു മററാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും, അഥവാ, ഏതൊരു സ്ത്രീയിൽ പ്രണയം ജനിക്കുന്നുവോ, അവളുടെ പരിശുദ്ധമായ സ്വഭാവം പുരുഷന്റെ പ്രകൃതിയെ മററാൻ ശക്തിയുള്ളതായി തീരുകയെന്നും, മാധവൻ ഉണ്ണിത്താനിൽ, കലയെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തൊരു ഉണ്ടായതായി കാണുന്ന പ്രകൃതിവിശേഷത്തിന്, എന്നാൽ കാണാമെന്ന് മനശ്ശാസ്യങ്ങളെ മാത്രമെ തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴികയുള്ളൂ.

ആദ്യം മുഴുപ്പ് സമഗ്രം ഭേദിച്ച് പരമപ്രഭാവമായി, ദൈവമായി ക്ലേശപ്പെട്ടവർക്കു പുണ്യമായി വികസിച്ച് ഒരു പുണ്യമായി ശോഭിക്കുന്നപോലെ, നായികയ്ക്ക്, നായകനോട് ആദ്യം പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടായ വെറുപ്പ് കാലക്രമത്തിൽ മാറി, അതുകമ്പയായി, അഭിനിവേശമായി, പ്രണയമായി, അനുരാഗമായിത്തീർന്നതിനെ ഗ്രന്ഥകർത്രി അഭിമാനാഹമമാംവണ്ണം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്, കഥാബീജത്തിൽനിന്ന് മുളച്ചു വളർത്തിയ ഒരു വല്ലഭയാളെ പ്ര

കൾക്കിടന്നു.

ഇത് കരിങ്കൽ വായിച്ചു വല്ലവർക്കും കൊടുത്തുകൊടുത്തുവെന്നു പൂസ്സുകമല്ല. ഇതിൽനിന്നു പലക്കും പലതും പഠിക്കാൻ പറ്റും. ഇതിലെ ഭാഷ വളരെ ലളിതമായിരിക്കുന്നു. വായ്ക്കരി, പലവെണ്ണയും, ചേക്കണ്ണ, കക്കാര, കുപ്പുനി, ഉലട്ടിക്കണ്ണ, ഇരുവാച്ചി, വന്നോട്ടി, എന്നിങ്ങനെ വടക്കുമലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ലാത്ത ചില വാക്കുകൾ ഉള്ളവയ്ക്ക് ഇനിയത്തെ പതിപ്പിൽ അവയുടെ വടക്കൻപര്യായങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനായി എഴുതിച്ചെഴുത്തു് ഉപകാര

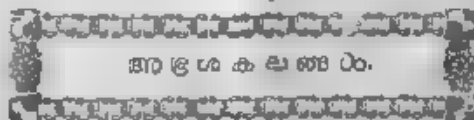
തലശ്ശേരി.

നായിരിക്കും.

ഒരുകാലംകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. അത് അഭിപ്രായഭേദത്തിന് വശയുള്ളതാകയാൽ ഒടുവിൽ പറയാമെന്നു വെച്ചതാണ്.

നായകനായ കൃഷ്ണക്കുറുപ്പിനെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു് ധനവാങ്ങുന്നതൊടുമുടിക്കുന്നതെന്ന, അദ്ദേഹം ജാതിയിൽ താമരക്കുറ്റിക്കാരിൽനിന്നു് ഒരു പടിതാണിട്ടാണെന്നുകൂടി വിവരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. ഇക്കാലത്തെ സമുദായചരിത്രാധികാരികൾക്ക് ആതു വലിയൊരു സഹായമാകുമായിരുന്നു.

—മുക്കോത്തു് കുമാരൻ

അഭ്യർത്ഥനകൾ.

ജെർമ്മൻ പ്രതിപക്ഷ ഭേദനാഭര മതക്കുടുംബമായി ഗവകുപ്പും ഉണ്ടാക്കി അയയ്ക്കുന്നതിന്നു്, പ്രൊഫെസ്സർ ലൂചിസ് എന്ന ഒരു നവീനശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രതിവിധി പറയുന്നതാവിതു്: ഒരു തൂണി നനച്ചു് വായും മൂക്കും മൂടിയിരിക്കട്ടെ; ഗവകുപ്പുക വെള്ളത്തിൽ കുതിക്കുന്നതാകയാൽ, നനഞ്ഞതൂണിയിൽ തടഞ്ഞിരിക്കുകയുള്ളൂ. തൂണി വെള്ളത്തിൽ നനയ്ക്കുന്നതിന്നു പകരം ചൈതന്യശക്തിയ്ക്ക് ആവു് ഹൈഡ്രജൻ എന്ന ദ്രവത്തിൽ നനച്ചിരുന്നാൽ, പ്രതിവിധിക്ക് അധികം ഫലം സിദ്ധിക്കും.

ആനയെ അടക്കുവാൻ ആനക്കാരന്മാർ ആകുലം പ്രയാഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതിനെ പറ്റി പലരും പലരും പറയുന്നു.

അന്നതിന്നു പകരം, തോന്നിയേടത്തു് അങ്കുരമിട്ടു് ഉടക്കിയായ് ആന വശപ്പെടാതെ അറുപകടത്തിലാകും. അതിനുള്ളും തന്നെയാണു് ഭാഷയിലും, എഴുതുന്പോൾ അങ്കുരചിഹ്നത്തിന്റെ ഉപയോഗം ചൂണ്ടാടും കൊല്ലത്തിൽ, യൂറോപ്യൻ സ്റ്റേറ്റ്സ് എന്ന രാജ്യത്തിലെ തീരുചര്യരക്ഷവിവരം തയ്യാറാക്കിയതിൽ, “മുറനാടൻ പഴച്ചെടി” എന്നൊരു പദമുണ്ടായിരുന്നു; ഇവ തീരുവയില്ലാത്ത ചരക്കായിരുന്നു. പഴത്തിന്നും ചെടിക്കും ഇടയാലിട്ടിരുന്ന ഒരു ധിനിചിഹ്നത്തെ പക്ഷെപ്പഴത്തുകാരൻ മാറ്റുകയും പകരം അങ്കുരചിഹ്നം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്ത നിമിത്തം, “മുറനാടൻ പഴം, ചെടികൾ.....” എന്നിങ്ങനെ പലരും തിരുവതിട്ടാൽ ചരക്കായി

ആത്മപോഷിണി

പുസ്തകം നം

മാസം കണി

വടക്കം നം

ച .

മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനായി ജനിക്കുന്നു എങ്കിലും, അവൻ എല്ലായിടത്തും ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു എന്ന് ഹോബ്സോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി, മനുഷ്യൻ അടിമയായി ജനിക്കുന്നു എങ്കിലും പലവിധത്തിലും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവനാകുവാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു, എന്നു പറയുന്നതു ചരിത്രമുള്ള സത്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. സകല ചരമചരവസ്ഥകളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും, മാരുന്നതിനോ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്നതിനോ മനുഷ്യനു ശക്തമല്ലാത്തതുമായ പ്രചഞ്ചപ്രമാണങ്ങൾക്കു അധീനനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, സ്വാതന്ത്ര്യംഗം വന്നു എന്നു വിചാരിക്കരുത്. ആ പരമസത്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അപൂർണ്ണജ്ഞാനവും സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നും അധികാരഭ്രമവുംകൊണ്ടു, സമുദായനേതാക്കൾക്കും പ്രഭുക്കൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും, മനുഷ്യന്റെ കാര്യകരമായ സിദ്ധികൾക്കിടയിൽ

കൈപ്പറ്റിവെച്ചുള്ള തടസ്സമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അവൻ നിഷ്പന്ധനനായും അനുജിക്കത്തക്കതായ അനേകം ആചാരങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു, മനുഷ്യനെ ചങ്ങലകളിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ ഓരോ കാലത്തും ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലും, മനുഷ്യനെ ഏറെക്കുറെ പ്രബലമായി ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഉപദ്രവിച്ചും വരുന്നു. മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതികളും സത്യത്തെ പാലിക്കുന്ന മനോഗുഹമുള്ളവരും, പലകാലങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ശക്തികളോടു സമരം ചെയ്തു മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ അവകാശങ്ങളെ അവനു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അജ്ഞതകൊണ്ടും എതിർക്കുകയുള്ളപ്പോഴെല്ലാംകൊണ്ടും, മനുഷ്യനുള്ള അവകാശങ്ങൾ പൂർണ്ണമായിട്ടോ, ഭീരുവകാലത്തേക്കാലമേപ്പോൾ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുമാ

ല്ല. കൈകൾക്കു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തു പ്രതി
 ന വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തിക
 ൾ നശിച്ച് പരമോന്നതം അനുഭവിക്കുമെന്നു
 മനുഷ്യകുലം കാത്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ
 യുക്തിയോ കർമ്മം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പായി,
 അധികാരപ്രിയന്മാരും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേ
 മികളും എന്ന രണ്ടു കൂട്ടരും ശക്തിയോടു കൂ
 ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാകുന്നു.
 ശാസനം വലിക്കുന്നതു തന്നെ ജീവിതം എ
 ന്ന് വിചാരിക്കാതെ, കായികമാനസികശ
 ക്തികളെ ഉപയോഗിച്ച് തന്നിടം സമസ്യ
 ഷങ്ങൾക്കും ന്യായമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും
 പ്രബലമായ ശത്രുക്കൾ കരസ്ഥമാക്കി അ
 നുഭവിച്ചുവരുന്നതുമായ അവകാശങ്ങളെ
 വീണ്ടെടുക്കുന്നതു ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥ
 മോദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്നു അറിവും വിവരവും ഉ
 ള്ളവർ കരുതേണ്ടതാകുന്നു.

ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു ഇ
 ന്നുപ്രയയിൽ കടിയേറിപ്പാത്ത ആയുന്മാർ
 സ്വാതന്ത്ര്യവും, സത്തു ചൂടും ആയിരുന്നു എ
 ന്നു കാണുന്നു. ജനവർദ്ധനയോടുകൂടി ഗോ
 ത്രങ്ങൾ വർദ്ധിച്ച് വലിയ സമുദായങ്ങൾ
 ഉണ്ടായി. സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവർ
 വന്ദിച്ചുവന്നിരുന്ന ചില ദേവന്മാർക്കു പക
 രം ചെങ്കുമുത്തികളായ അനേകം ദേവന്മാ
 രെ കടിലബദ്ധികളായ ചിലർ നിർമ്മിച്ച്
 ജനസമുദായത്തെ ഒരു വലിയ ചങ്ങലയി
 ൽ കെട്ടി. ജാതിവ്യത്യാസം ഉണ്ടാക്കി മ
 നുഷ്യന്റെ കായികമാനസികവളപ്പെയെ ത
 ടത്തു അനേകതരം കർമ്മാചാരങ്ങൾ നട
 പ്പിലാക്കി. ജനനം മരണം മരണം വരെ
 അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ ചടങ്ങുകൾ നിശ്ചയി
 ച്ചു. ദേശം മുതലായവ, ദേവന്മാരുടേ കോ
 പംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതാണെന്നും, അവരു
 ള്ള പ്രീതി സമ്പദിക്കുന്നതിനായി ബലി

കളും യാഗങ്ങളും കഴിക്കേണമെന്നും പഠി
 പ്പിച്ചു. ദേവന്മാർക്കും മനുഷ്യക്കുംമദ്ധ്യേ ദല്ലാ
 ലുകാരായി ഒരു ജാതിയെ ഉറപ്പിച്ചു. ജനസ
 മൂഹം അവരുടെ അടിമകളായി തീർന്നു. സാ
 മന്ത്രിജനങ്ങളുടെ ശ്ലേഷങ്ങൾക്കു അവസാന
 മില്ലാതെയായി അനേകജനങ്ങൾ ഉണ്ടാ
 ന്നും, അവയിൽനിന്നു ചെലുപടുന്നതിന്നു
 ദേവപ്രീതി സമ്പാദിക്കേണമെന്നും ഉള്ള
 ഒരു ചങ്ങലയുടെ അതം ഒസ്സാരമായിത്തീ
 ന്നു. മനുഷ്യർ അവസാനമില്ലാത്ത ജന
 നങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തമാവുന്നതിന്നു മറ്റൊ
 കാണാതെ ഭയവിഹാലരായി ബ്രാഹ്മണ
 രെ ദൈവങ്ങളായി ഗണിച്ചു പൂജിക്കേണ്ട
 തായി വന്നു. നീതിയും ന്യായവും ജാതി
 വ്യത്യാസം അനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു.
 വളരെ ജനങ്ങളെ പിശാചുക്കളെന്നും കര
 ണന്മാരെന്നും നിന്ദിച്ചു നശിപ്പിച്ചു, മനുഷ്യകുല
 ത്തിൽനിന്നു ബാഹിയ്ക്കുവരുത്തപ്പെട്ടവരെ
 പ്പോലെയാക്കി. സ്ത്രീകൾക്കു ന്യായമായി
 ലഭിക്കേണ്ട സ്വന്തം നിർമ്മൽചെയ്ത്, അ
 വളരെ പുരുഷന്റെ അഭിഷുസിദ്ധിയ്ക്കു പ്രയ
 ത്തിക്കേണ്ട അടിമകളുടെ നിലയിലാക്കി.
 'മനുസ്മൃതി' ലോകസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു എ
 ന്നു ദോഷം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു വിവരിപ്പാൻ
 പ്രയാസം. അറിവില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോ
 ലെ, മനുഷ്യർ സുവയെല്ലാം സഹിച്ചുപല്ലോ
 ഏന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ, ഇന്നും ആ വ്യവ
 സ്ഥകളെ ഏല്പെടുത്തുവാൻ തയ്യാറായി അ
 നേകം ലക്ഷംപേർ ഉണ്ടെന്നു അറിയുമ്പോ
 ൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയില്ല.

ഏതാധിപം സംവത്സരംകൊണ്ടു നി
 ർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരം ചങ്ങലകളിൽ നിന്നു
 സാധുക്കളെ വിമുക്തമാക്കുന്നതിന്നു കഠിന
 മർദ്ദമായ മഹാമോക്ഷം ശ്രമിച്ചു എങ്കി
 ല്ലാ ബുദ്ധൻ മാത്രം അതു സാധിച്ചു. ജാ

നിവൃത്താസം ഇല്ല; ബലികളും യാഗങ്ങളും ആവശ്യമില്ല; കർമ്മചാരങ്ങൾ നിരന്തരമുള്ളതുകൊണ്ടു — ഇഹവിധം ജനസമാന്യത്തിന്നു ആശ്വാസമുണ്ടാക്കുകയെന്നു കരുതപണ്ടും പറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു, ഒരു നവീകരണം ഉണ്ടാക്കി. അതിനടുത്ത കാലത്തു തന്നെ ഗ്രീസിലും സോക്രട്ടീസ് യവനന്മാരെ സ്വാതന്ത്ര്യവാദിതീയനും ബുദ്ധനെ ഒരു മൗല്യമായി സ്വീകരിച്ചു അനേകായിരം പേർ അനുഗമിച്ചു; ഒരു പുതിയ മതം ഭൂമിയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടു. ഗ്രീസിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാക്കി എന്നല്ലാതെ, ഒരു മാറ്റം സ്ഥാപിച്ചില്ല. സോക്രട്ടീസിന്റെ മേൽ രാജ്യഭരണസംബന്ധമായ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ വിധിക്കപ്പെട്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിലെ ആര്യന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ, ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി, ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു വാദിച്ചു. ഇതന്മാരും മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം എന്ന അനേകതരം ചടങ്ങുകളോടുകൂടിയ ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു ജനങ്ങളെ ബലിമകളാക്കി. ഇൻഡ്യയിലെപ്പോലെ, പുരോഹിതന്മാർ ഒരു ഗോത്രത്തിലുള്ളവർ മദ്ധ്യേ ആകാശം എന്നും; ജനനം മരണം മരണാവസാനം അനേകകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും; ബലികൾ ദൈവത്തിന് വളരെ പ്രീതികരങ്ങളാണെന്നും മറ്റും പഠിപ്പിച്ചു. വളരെ കാലത്തേക്കു രാജ്യഭരണസംബന്ധമായി അർദ്ധ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഹനുമാതിക്കാരെപ്പോലെ തങ്ങൾക്കു രാജാവു വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഒരു രാജകുടുംബവും ഉണ്ടാക്കി. ജനസമുദായം പലവിധമാ

ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു കേൾപ്പെട്ടവോടും നസരേത്തിൽ ക്രൈസ്റ്റ് ജാതനായി. “ഒരു വന്റെ ഭരണം എന്നു പദാന്തമായാലും ആകയാണു അവൻ രചിതപ്പെട്ടെന്നില്ല” എന്നു പഠിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു, ഭരണംകൊണ്ടു കർമ്മ അശുദ്ധനാകും എന്ന് മോശയുടെ ചങ്ങലയെ പൊട്ടിച്ചു. “പുണ്യദിവസം മനുഷ്യന്റെ സൗകര്യത്തിനായിട്ടല്ലാതെ, മനുഷ്യനെ പുണ്യദിവസത്തിനായിട്ടല്ല സൃഷ്ടിച്ചത്” — എന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെ സൗകര്യങ്ങൾക്കു എതിരായി പുണ്യദിവസങ്ങളെ ഗണിക്കരുത് എന്നാക്കി. “അന്യോന്യസ്നേഹം ബലിയേക്കാൾ വിലയേറിയതു്” എന്നതുകൊണ്ടു, യാഗങ്ങളുടെ വില കുറച്ചു. “ഈ മലയിലോ യെരൂശലേമിലോ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ വന്ദിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വന്ദിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സ്തുതിയും വന്ദിക്കണം” എന്നതുകൊണ്ടു, ദൈവാരാധനയ്ക്കു ദൈവാലയങ്ങളും, പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും, പുരോഹിതന്മാരുടെ ചടങ്ങുകളും ആവശ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി. “ഞാൻ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു”, “എന്റെ നാകം എടുപ്പമുള്ളതാകുന്നു” — എന്നീ വചനങ്ങൾക്ക് കേൾക്കുകയെന്ന അനേകം കർമ്മചാരങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു, മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം നിവൃത്തിയായി എന്നു വാങ്ങി ലോകത്തിനവീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കൊടുത്തു. അധികാരികളായ പ്രഭുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതമാതൃകയും വചനങ്ങളും ഭൂലോകത്തിന്റെ ഗതിയെ മാറ്റിപ്പെട്ടതെ. ബുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനന്മാരും ലഘുപാത നുകരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ

യ മനുഷ്യർ വീണ്ടും ഭാരമുള്ളതാക്കി നി
ത്തു. പുരോഹിതനും രാജാവും ഒന്നിച്ചു
ചേന്ന് ജനസമുദായത്തെ അടിച്ചെടുപ്പി
ക്കി. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വക്താവന
ത്തെ ലോകമെല്ലാം അറിയിച്ചു എങ്കിലും,
പ്രകാശം ഭാരകത്തിൽ വന്നിട്ടും, മനുഷ്യർ
അന്ധകാരത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയി
ൽ ദേവദാസ സംസ്കൃതമാക്കിയതുകൊണ്ട്
ലെ, യൂറോപ്പിൽ ദേവദാസ ലത്തീനും, സി
റിയയിൽ സുറിയനിയും ആക്കി. വേദ
ങ്ങൾ പ്രാമുഖ്യം കല്പിക്കുന്നതിനും
ഉച്ചരിക്കുന്നതിനും പാടില്ലാത്തതുപോലെ,
യൂറോപ്പിലും ലത്തീൻഭാഷ, പുരോഹിത
ന്മാർ മാത്രം അഭ്യസിക്കാവുന്ന ഭാഷയാ
യി. ചെമ്പുപോയ പാവങ്ങൾ പുരോഹി
തരോടു ഏറ്റുവെക്കുന്നത്, കത്തനാർ ദൈ
വത്തിന്റെ പ്രതിപുഷ്പനായി ആവശ്യമോ
ചനം കൊടുക്കുമെന്നും; മരിച്ചുപോയ രോ
മക്കു ആത്മാവ് ദുരിശാസ്യന്മാർക്കു
തന്നെ ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ബു
ദ്ധിമാനം എന്നൊരു സ്ഥലത്തു പോകുന്നു
വെന്നും; പുരോഹിതന്മാർ ചില അവസര
ങ്ങളിൽ പ്രാമുഖ്യം കഴിച്ചാൽ അവർക്ക്
അവിടെ നിന്നും മോചനം കിട്ടുമെന്നും; മ
റ്റും പല വിശ്വാസങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു മനു
ഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാതാക്കി. സാ
ധാരണ മനുഷ്യക്ക് അറിയാവുന്ന ഭാഷയി
ൽ പോലും കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയില്ല. അ
വർ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും തർക്കിച്ചുകൂടാ. സ
മയമെന്തെന്നു പറയുന്നതിൽ അവർ
മില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു സ്വ
തന്ത്ര്യമില്ലെന്നായിട്ട് ഏതു ഫലമാണുള്ള
തെന്നുവെച്ചിപ്പോൾ പഠിച്ചു. എല്ലാ മ
തങ്ങളിലെയും പോലെ, ഈ കർമ്മങ്ങൾക്കെ
ല്ലാം പണംകൊടുക്കുകയും വേണം; ധനവാ

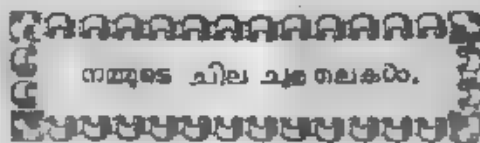
ന അധികം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കും.
ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം രോമ
സാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രചരിച്ചപ്പോൾ രാജ്യ
ഭരണസംബന്ധമായും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായി.
റോമസാമ്രാജ്യം നശിച്ചു എങ്കിലും, അന്നേ
കം ഇടപ്രളയംകൊണ്ട് പുതിയ രാജവംശ
ങ്ങളുണ്ടായി. പുതിയ രാജവംശങ്ങൾ
കു പുരോഹിതന്റെ സഹായം അന്യന്മാ
രോടുകൂടി തമ്മിൽ തോടുത്തിട്ടു, പുരോഹിതന്റെ
പ്രവചനവും ശക്തിയും ചർച്ചിച്ചു. യൂറോ
പ്പിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ കിടന്നുവെ
ന്നു അമുടിയും വെടിമരുന്നു കണ്ടുപിടിക്ക
പ്പെട്ടു. ഒന്നുകൊണ്ടു പുസ്തകം വഴിക്കു അ
റിവു പ്രചാരത്തിലായി. മറ്റൊന്നുകൊണ്ടു,
പ്രളയംകൊണ്ടു ശക്തി നശിച്ചു, സാധാ
രണക്കാർക്കും ശക്തിയുണ്ടായി. സാധാരണ
രും, മൂലം മുതലായ നവീകരണങ്ങൾ ഉ
ണ്ടായി, ജനങ്ങളെ അടിമത്തത്തിൽ നി
ന്നു വീണ്ടും വിമുക്തരാക്കി. ജനങ്ങളുടെ
അടിപ്രായമനുസരിച്ച് ഭരിക്കുന്നവരും രാ
ജാവു, എന്നതത്വം ഇംഗ്ലണ്ട് ഉറപ്പിച്ചു.
രാജഭരണസംബന്ധമായും മതവിശ്വാസ
സംബന്ധമായും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെങ്കിൽ, പു
തിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി നവീനമായി
സമുദായത്തെ എടുത്തുകൊള്ളാം, എ
ന്നു കരുതി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു അന്നേകം ക
ന്യാബങ്ങൾ അറബിയിലേക്കു സമുദ്രതര
ണം ചെയ്ത് ഐക്യനാടുകൾ സ്ഥാപിച്ചു.
റൊസ്സോ, വാൾട്ടയർ മുതലായ പുരുഷന്മാ
രുകൾക്കു സമീപമായ ഭീമമുണ്ടായിട്ടുള്ള
കൃതികളുടെ ശക്തികൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യം, സമ
ത്വം, സമോദകത്വം, എന്നീ ഹൃദയാകർഷ
കമായ വചനങ്ങൾ ഒരു നവീനലോക
ത്തിന്റെ മുദ്രാവാചകങ്ങളായി. ക്രിസ്തു
വിന്റെ സുവിശേഷം ഇൻഡ്യയിലും ചൈ

നയിച്ചു പ്രവേശിച്ചു അന്ധകാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ പ്രകാശത്തെ കൊടുത്തുവരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നു വീട്ടിൽ വളർത്തുന്ന മൃഗങ്ങളെക്കാൾ പിഴുപ്പു കെന്നു ഗണിച്ചുവരുന്ന അധോകലക്കും മനസ്സാൽ സാമുദായികമായ ഉയർച്ച നൽകുന്നു. വെള്ളം ചുറ്റാത്തതല്ല വെള്ളമുണ്ടാകുന്നതിനെ തിരിച്ചയച്ചിച്ച് വെള്ളം ഉണ്ടാക്കിയും, മനുജമണ്ഡലത്തിൽ ഗാഢങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഭയപ്പെട്ട 'തലയിടവഴി'യ്ക്കു മറയത്തക്കതെല്ലാമെങ്കിലും ഉള്ളി എന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പുണ്യമായി വാഗ്ദാനമാകാത്തതു, അനേക കാലംകൊണ്ടു അധികാരപ്രിയന്മാർ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള വിഷയത്തിന്റെ ദോഷങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു തത്ത്വങ്ങൾ

ചങ്ങനാശ്ശേരി.

ഹിമാലയത്തിലും മഹാമഹാകാശം വരിവരിയായി ഇരിക്കുന്നു എന്നും, മറ്റും പറഞ്ഞു മനുഷ്യസ്വതന്ത്ര്യത്തിന്നു നൂതന ഉത്ഭവം കല്പനയായ ഒരു ചെറു ചിലർ ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു. ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കി അവാമയും പെട്ടികളാക്കണമെന്നു കരുതി, ജർമ്മനി, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വേനലും അതിന്റെ പരിചയമാകുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടും നോട്ടു ലോകസമരം നടത്തുന്നുവെല്ലോ. സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു ചേർന്ന്, 'ഇംഗ്ലണ്ടു ജീവിച്ചാൽ ആർ മരിക്കും' സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചാൽ ആർ ജീവിക്കുന്നു? എന്നു വിചാരിച്ച്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിജയത്തിന്നു സർവ്വാത്മനം ആഗ്രഹിക്കണം.

—വി. ചെല്ല. തോരസ്.

II

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശാലമാനസന്മാരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ചില സംഗതികളാണ് ഞാൻ മുകളിൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയ്ക്കു ചില നിവാരണാഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാമെന്ന് ആദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്നനുസരിച്ച്, അതിലേക്കായി ഇനി ഉത്സാഹിക്കാം.

ആദ്യമായും പ്രധാനമായും ചെമ്പേണ്ടത്, വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടാകത്തക്കതുമാകുവാൻ കഴിയും.

പിടിച്ചു, അപരസരിച്ച് വിദ്യാവിഹീനന്മാരായ സകലരെയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുകയാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ നടപ്പിൽവന്നിട്ടുള്ള മിക്ക മതങ്ങളും മനുഷ്യനെ ചെയ്യുന്ന സകല പ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്തമവാദിത്വം അവനിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നു എന്നും, അവൻ ഒരിക്കലും ജീവ് മനുഷ്യരിൽ ഈശ്വരന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഭേദമന്തിന്റെ വിചാരണയ്ക്ക്, പാത്രമാകണമെന്നോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അർപ്പിച്ചാൽ ഈശ്വരൻ നമ്മുടെ നേതാവായിത്തീരും.

ഭയാലുവാതിരിക്കേണമെന്നും നമ്മുടെ അപരാധങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മിക്കേണമെന്നും ആണല്ലോ മോഹം. ഈ മോഹം സാധുവായി തീരണമെങ്കിൽ നാം ഏല്പാവതും തീർച്ചയായും നമ്മുടെ സമസ്തച്ചികളുടെ നേരെ ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്, അറുപതിൽ കറന്നുവന്ന ദോഷങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ദണ്ഡാതു പഠത്തതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാലേ, ആദ്യമായി പറഞ്ഞതിനു നമ്മൾ അർഹമാകുമുള്ള എന്ന തത്വം ഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ്, കൃസ്തുമാനിക്സം നിത്യവും ഉച്ചാരണം ചെയ്യുന്ന ഈശ്വരപ്രാർത്ഥന (Lord's Prayer) ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന രീതിയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. ഈശ്വരൻ നമ്മോടടുത്തുപിടം പ്രവർത്തിക്കേണമെന്നും അഗ്രാഹിക്കുന്നുവോ ആവിധംതന്നെ നാം നമ്മുടെ സമരജീവികളോടും പ്രവർത്തിക്കണം എന്നതിനു തക്കമില്ല. വിദ്വാന്മാരായവർ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ പലരും അജ്ഞാതവിദ്യാഭ്യാസം പോലും ഇല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെയെന്നുള്ളത് വിചിച്ച് ആ ന്യൂനതയുടെ പരിഹാരത്തിനായി ചിലരെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ സംഗതിയിൽ നാം ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്, പ്രഥമികവിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യത്തിൽ ഏല്പാവതും ധർമ്മമായി കൊടുക്കേണ്ടത്, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇതു അത്ര സുസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ലെന്നു അടുത്തകാലത്തു പരേതനായ മിസ്റ്റർ ഗോഡലയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കുവന്ന പരാജയത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം എന്നായ് ഇതു സുസാധ്യമല്ലെങ്കിലും, അസാധ്യമല്ലെന്നുള്ള പൂർണ്ണബോധത്തോടെ

നാം ഏല്പാവതും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു അസാധ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം, ഇംഗ്ലണ്ടാണ് ആദ്യമായി യൂറോപ്പിൽ ധർമ്മമായി പ്രഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ജനതക്കു കഴിച്ചുവരുത്തിയതെന്നതാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നെയാണല്ലോ നമ്മുടെ ഭരിക്കുന്നതു്.

ഇന്ത്യയുടെ ഉൽഗതിക്കു ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനെങ്കിലും ഏഴുതുള വായനയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേക്കാണ്, ജനങ്ങളുടെ നായകന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അത്ര സാധിച്ചാലല്ലാതെ, രാജ്യതന്ത്രചിന്തയുമായും മറ്റും നമുക്കു വല്ല ഗുണങ്ങളും കിട്ടിയാൽ തന്നെയും, അവയെ ഏറ്റവും ഉചിതമായ വിധത്തിൽ നമുക്കു ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല; അത്ര സാധിക്കാത്ത പക്ഷം, കിട്ടിയ പാലിൽ നാം ഉച്ച വാരി ഇടക കൂടി ചെയ്തുകൊം. ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ നായകന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞ് കയ്യെടുത്തു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽ മിക്കവരുടേയും പരിശ്രമം വേണ്ട വിഷയങ്ങളിലല്ല ചിലത്തിക്കാരെന്നതു്. അടിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉറപ്പുവരുത്താതെ, ചെളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി മണിപ്പുടകൾ പണിയിക്കുന്നവരുടെ പ്രാദമാണ് ഇവരിൽ പലരിലും നാം കണ്ടുപറയുന്നതെന്നു വ്യസനസമേതം പ്രസ്താവിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ നേതാക്കന്മാരിൽ ചിലരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഇച്ചിടയിൽ മിസ്റ്റർ ഗാന്ധി, “ഞാൻ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരോടു ചോദിക്കുവാനാണ് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു്” പറഞ്ഞതു്. നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരിൽ പലരും

അവയുടെ വേർ വെക്കണം, അവയെ വെർ എന്തെങ്കിലും കാരണമാനങ്ങൾ കിട്ടണം, എന്നീ വിധത്തിലുള്ള ചില ഉദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രം ഉള്ളവരാണ്. ജനതയ്ക്കോടു സ്നേഹം ഇവരിൽ പത്തിൽ ഒരം കൊങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അജ്ഞാനസ്വകാരത്തിൽ കിടന്നു മുങ്ങിപ്പോങ്ങുമായിത്തീർന്നുവേണ്ടു.

ഇന്ത്യാക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും എഴുത്തുവാനും വായിപ്പാനുമുള്ള അറിവു ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവെല്ലാം; എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു സകലതും സാധിച്ചു എന്നു ആരും സംശയിക്കുന്നു. ജീവിതരേഖയെന്നതിൽ വിജയപ്രാപ്തിക്കാവശ്യമായ വിവിധരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവ എന്തെല്ലാമാണെന്നു വിശദീകരിക്കണമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു; അതിനുള്ള കാരണം, മാതൃത്തിൽ കാരോ ഭാഗത്തും ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസക്രമങ്ങൾ മിന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ കർമ്മത്തിലേക്കായിട്ടു ചയ്ക്കുന്ന ചില പ്രതിഭകളെ ഇവിടെ ചുമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇവയിൽ സിദ്ധാർത്ഥമായ കൈകൾക്കാണ്, ആവശ്യങ്ങളായ ഭോഗതികൾ പക്കത്തിൽ കാരോടെത്തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായാൽ, വളരെ നന്നായിരിക്കും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, കൂലിവേലക്കാർക്കു ദിവസത്തേജ്വലിക്കിത്തന്നിരുന്ന ശേഷം കെട്ടിയിട്ടു വെക്കുന്ന കർമ്മം, വായനശാലകളും, മാനസപരിസ്ഥിതിക്കനുയോജിപ്പിച്ചു വെക്കുന്ന പുസ്തകശാലകളും, സാധാരണസമയങ്ങളിൽ പ്രയോജനകരമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും, മന

നസ്സാലോചനയും, സമോദിസ്തോമനയും വളർപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹികസമ്മേളനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത് ഭരണകർത്താക്കന്മാരല്ല. ഈ മാതിരി സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അവയെ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു ഭരണാധികാരികളുടെ കടമയാണെന്നു വിചാരിച്ചു ആരെങ്കിലും ഉത്സാഹവിഹീനന്മാരായി ഇരിക്കേണ്ടതിൽ, അതു അവരുടെ ദോഷതപാത്രമാകുന്നതു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മാതിരി സ്ഥാപനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യാക്കാരുടെ ചുമതലയാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കി അവരിൽ പലരും കണണൻ പ്രവർത്തിച്ചാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. ജനങ്ങളിൽ പലരും ബാധിച്ചിട്ടുള്ള അജ്ഞാനസ്വകാരം നിരാകരിക്കുന്നതിനായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ ചില സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും, കൂലിവേലക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയോ, ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജനതയിൽ വേരൂർപ്പിൽ ഉപയോഗകരമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു, വ്യവസായപ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തിയോ, മതസംബന്ധമായും, സന്യാസ്തീവിതത്തിനനുയോജ്യമായും ഉള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചോ, ഉദ്ദേശസിദ്ധി വരുത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു് ഇവരുടെ എപ്പോഴെയും കടമയാണ്. മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പോലെ തന്നെ, പ്രധാനമായവ ഇനിയും പലതുണ്ട്. അവയെ ആരൊത്തു വിടുകയാൻ ഇപ്പോൾ ഉത്സാഹിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ: അവയെ ആരൊത്തുമുവാൻ ശേഷിയുള്ളവരേയുണ്ടെന്നും, ജന സമുദായം

ഗതിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ
 കൈമെല്ലിക്കണേയ്. ഉചിതമെന്നു തോന്നു
 നതെല്ലാം ഉത്തമമായ വിധത്തിൽ പ്രവ
 രിക്കിക്കൂ.

ത്തിട്ടു അവർ ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധി വേണ്ടതുതക്ക
 നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ഈ
 ലോകനന്മയെ ഇവിടെ ആപസാനിപ്പിക്കുന്നു.
 — അവർക്കു നാനാഭയങ്ങളുണ്ടാകാം.

൧. അതി! സന്ദിഗ്ദ്ധരോടോ സർവ്വഭയരൂപകിഞ്ചേ,
 തൊടുമുത, വാക്കോ, തേ വീട്ടു പ്രത്യുത്തരം:
 വിധിഹരിഹരമുന്മുഖത്തോളം ഭയമുണ്ടാക്കി
 വിവർധകരനതപ്തമാക്കുകയായിനില്ക്കുന്നു.
൨. സുരഭിസമസമരം ഹന്ത! ചിത്തം വസന്തം
 സുഖകരനതിമാത്രം മാന്യഭാവത്തുകൂടിത്രം;
 സുരഭിഹരിധനനിബദ്ധ പാണ്ഡ്യകൈകാതപത്രം;
 ശുഭവികനികരംബം തപസ്സുവം പാഴ്ത്തിടുന്നു.
൩. ജയ ജയ ജഗദൈകശ്യാഹു, മേ! മീനകുങ്കോ,
 ജാഗ്രതിസുഖദ്യംഭാവസംസാരമേതോ,
 ജലനഹര, ലക്ഷ്മീപീനവർണ്ണജപാനം,
 ജപലിതസുഗന്ധം, തുംഗശൃംഗാരവിഞ്ചനം.
൪. സൈമാടവില്വലോകസുപ്രഭാതം കരിമ്പര
 ണയിതപകസുരഭോ, ദിവ്യരം നന്ദ്യ പാപം;
 അഭിനവൈ : ഹൃന്താണു, ഹൃന്താണു വൈഭവമുതപ്യം,
 തുളകരമിഹപാത്താർ യുഷ്മദീ യപദം.
൫. സുരഭിലസുഗന്ധം താൻ മധുര്യവത്തം
 സുരഭിമകരനും തൂകിടും സുനന്ദനും,
 ഹൃദയവിഭജനത്തിൽപ്പൂർണ്ണവർണ്ണപാകം
 വിശിഖനിക്കുകയായിനില്ക്കും! ഭവാനു രീതിയിടുന്നു.
൬. മദന, മധിതമാഹിൻസ്യന്ദനം മദനചാതം
 മദകുങ്കോത്രവ്യ ഹമാണാത്തുസന്ദൃഃ
 ശുഭലമധുരമാമീ സുസാമഗ്നിയാലേ
 ശുഭലവനവിജയം നിനിത്യവും പാടിടുന്നു.
൭. വിഹരവുവജനത്തിനഗ്രകാലാഹർ യാതും
 മേണകളോടു ചേരും സർവ്വലോകമുണ്ണിൽ
 സസമമുതയാവായിയായും, സമയം
 മതസിജ. വിഹരവ് വിഹരവ് ഗാഢവിജയം.

൮- ജനിസൂർവ്വതീവിഃസ്വരക്രമം സാമചക്രം
ബലമോടു തടവേയും വിട്ടു താനേ തിരിച്ചാൻ
നിജവചനമോടും കൂടിട്ടും പ്രസന്നനും
ണമിലളവനശാധിക്കുന്നമധാര ഭൂതൻ.

തിരുവനന്തപുരം.

—വന്നുളളതു കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ.

പുത്തം വിവരം

൧

സ്രീകഥാകൃത്ത് ആത്മവർണ്ണനയതി
കർശശേഷം ആവരണ വിവാഹം ചെയ്തന്ന
നടപ്പ് കോളപ്രവാഹനകുളുതാണല്ലോ.
അത് വിശ്വനാഥനെന്നാകുന്നു. ഈ ആചാ
രം ആയുർവ്വേദം ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിര
ന്നതാണെന്ന് പല പ്രമാണങ്ങളാലും സ്പ
ഷ്ടമാകുന്നു:— മറ്റും ൧.൦൦ പ്രശ്നം ൩.൦൦
ചണ്ഡം കാണുക.

“സോമാപ്രമാദാവിവിദഗന്ധയോ
വിവിദമുത്തരം തൃതീയോഽന്താഗ്നിഷ്ടേ
പതിസ്മരീയസ്മേതനുഷ്ടമാ” —

എന്ന മറ്റും വധുവെ നോക്കി വരൻ ജപി
ക്കുന്നതാണ്. ഇതിൽ, ആദ്യം സോമനും;
മുണ്ടാമത് ഗന്ധവ്വനം, മൂന്നാമത് ആഗ്നി
യും അർദ്ധമുളള മായുരുകിയതിന്റെ ശേ
ഷം, നാലാമത് മനുഷ്യമുത്തരംകുളുണ്ടാക
ുന്നു എന്നാണ്. ഈ മറ്റുത്തരംകുളുവിൽ
“മനുഷ്യമുത്തരം” — എന്നത് ഏകവചനമാ
ണെന്നും; കറവുണ്ടികളിൽ സാധാരണമാ
യിട്ട് അകരാറാണത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെ
ട്ടതാ ചില ശബ്ദങ്ങളെ, വേദത്തിൽ സ
കാരാണങ്ങളായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിരി
ക്കുന്നത് എന്നും; അതിന്നുദാഹരണങ്ങളാ

യിട്ട് “അലപ്രാസം”, “ദേവാസം”, മ
നുഷ്യാസം” എന്ന ചില ശബ്ദങ്ങളുണ്ട
െന്നും; അതിനാലും “തൃതീയം” എന്നശബ്ദം
ഏക വചനമായ വിശേഷണമാകയാലും
“മനുഷ്യമുത്തരം” എന്നത് സകാരാണതക
വചനമാണെന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്.
മുതൽക്കു “മനുഷ്യമുത്തരം” ഒന്നിലധിക
മൊരാൾ പാടില്ല എന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നവ
രുടെ അഭിപ്രായമാണിത്.

എന്നാൽ ലോകത്തിൽ അകരാറാണ
ങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങളെ ചിലപ്പോൾ ചിലേട
ത്ത് വേദത്തിലും സകാരാണങ്ങളായി ഉ
പയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനെ ഞങ്ങളും സ
മ്മതിക്കുന്നു. എങ്കിലും, “മനുഷ്യമുത്തരം”
എന്നത് സകാരാണമല്ലെന്നും, അകരാ
റാണത്തിലെ നാലുവചനമാണെന്നും ഇനി
മേൽപറയപ്പെട്ട മറ്റുങ്ങളിൽനിന്ന് സ്പ
ഷ്ടമാകുന്നതാണ്. ഇതിന്നുടത്ത മൂന്നാം
മറ്റും,

“സോമാദദഗ്ഗന്ധവ്യായഗന്ധാപ്താ
ദദഗ്ഗന്ധായ മയിഞ്ചപുത്രാംശ്വാദാദ
ഗ്നിർകാപ്യമഥമ.മുതാം—” എന്നാക
ുന്നു.

ഇതിൽ, മദ്യം=എനിക്കായിട്ട്, യിം=ധനത്തെയും, പുത്രം=മക്കളെയും, ഇമാം=ഇവളെയും, അഗ്നിം=അഗ്നിയെന്ന ദേവൻ, അദാൽ=തന്നെ എന്നു പറയുന്ന തുകൊണ്ടു, വധു, പുത്രവതിയാണെന്നും; ധനം സ്ത്രീധനമാണെന്നും സ്പഷ്ടം. ഇവർ പുത്രിണിയാകേണ്ടതുകൊണ്ട്, മുമ്പിൽ മറ്റൊരാൾക്കു തോന്നാതിരിക്കുന്നതും. ചിലർ, ഈ മന്ത്രത്തിൽ ധനത്തെയും പുത്രത്തെയും മേലാൽ അഗ്നി തന്നെ, എന്നർത്ഥം കല്പിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാക്കിയാൽ, അവളെയും മേലാൽ തന്നെ എന്നും അർത്ഥകല്പനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഏപ്ലോഴം വിവാഹകാലത്തു് അഗ്നിക്കൊടുത്തതായിത്തന്നെയാണു് വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നതു്. അതിനാലും മേലാൽ എന്നർത്ഥം കല്പിക്കത്തക്കതായ ഒരു പദം ആ മന്ത്രത്തിൽ ഇല്ലാത്തതിനാലും ഇവർ പുത്രവതിയാണെന്നു വിശദമാകുന്നു. വിവാഹമോക്ഷത്തിൽ,

“അഗ്നിംഹൈതുപ്രഥാമദേവാനാം സോമൈസ്യപ്രജാമുഞ്ചതുതൃപാശാൽ.”

എന്ന മന്ത്രത്തിൽ, അദ്വൈത പ്രജയെ മൃത്യുവാശ്(മരണ)ത്തിൽനിന്നു മോചിക്കട്ടെ എന്നും;

“ദ്വൈതേപ്യപ്തംഭക്തമുവാച്ചതുസാശ്വതേനചസ്തസ്യയന്തംസ ചിതാഭിരക്തം.”

എന്ന മന്ത്രത്തിൽ സ്തസ്യയന്ത (ശിശുവെ) അശ്ചിദിഹികൾക്കു കൈകളെ എന്നും പറയുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ പുത്രിണിയാകുന്നു. മേലാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന പുത്രനെക്കുറിച്ചു വിവാഹകാലത്തിൽ പറയണം ആ

വശ്യമില്ലെന്നു തന്നെയല്ല; പുഷ്പത്തെയും തുടക്കമേയും ദ്രോവയും വര്യയും കൈകളെ യെന്നു പറയുന്നതിനാൽ, മേലാൽ എന്നർത്ഥം കല്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, വിവാഹകാലത്തു് അവർ പുഷ്പവും തുടക്കവും ഇല്ലാത്ത അർദ്ധശരീരയോണെന്നു വരും. അതിനാൽ വിവാഹകാലത്തുള്ള പുത്രനെക്കെന്നതാണു് ഈ മന്ത്രത്തിൽ പറയുന്നതു്. പിന്നെ, അഗ്നിപ്രദക്ഷിണത്തിൽ (അഗ്നിയെ വലംവയ്ക്കുമ്പോൾ)

“തുദ്യമശ്രോചദ്യപഥൻ സുതാംവചതുനാസഥ. പുനപതിദ്യോജയം ദാഗ്നപ്രജയാസഥ.”

എന്നു് ഒഴികപ്പെടുന്ന മന്ത്രത്തിൽ, പ്രജാസചിതയായ ജായയെ ചരിക്കുകയായ് ഞങ്ങൾക്ക് (ദാ) കൊടുക്കു എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടും, അപ്പോഴവർ പുത്രിണിയെന്നു വരുന്നതുകൊണ്ടും, അവർക്ക് ബാഹുദന്ത്രപാലും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രാപ്രാവശ്യത്തിനായിട്ട് മുമ്പിൽ കുറുമ്പോൾ,

“സംഭാജ്ഞീശപശുരേവേ” എന്നു തുടങ്ങിട്ട്, “പ്രജായാശ്ചധനസ്യച”-

എന്നവയെയുള്ള മന്ത്രംകൊണ്ടും; അവർ സപുത്രയാകുന്നു. അതിനടുത്തു, “പതിനാഞ്ചദിവസാഞ്ചസമാതാനാം വിവാധ്വേവ.” എന്ന മന്ത്രത്താൽ ബാഹുദന്ത്രപാ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിവാഹകാലത്തു് വഴിയിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ സുജാദികളെക്കണ്ടെന്നതിന്നു് ഇവിടന്നു മന്ത്രത്തിൽ,

“പ്രജായാജ്യോപ്രദാപതജന്മാഗ്നിശമ്മയച്ഛതം.”

എന്ന് അവളുടെ പ്രഭുവും കൂടി ശബ്ദപ്രകാരം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പ്രഭുവില്ലാത്തവളുടെ വിവാഹത്തിൽ ഈ മന്ത്രങ്ങൾ സാക്ഷാത്കാര്യം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ?

ആയുർവ്വേദം, പുസ്തകാലത്ത്, ഒരു മറ്റൊരു രീതിയിൽ, പലതരത്തിൽ, സച്ചിദാനന്ദൻ തന്റെ വേട്ടിടത്തു എന്ന് വിവാഹമന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചർച്ചിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തു ഭാരതവണ്ഡത്തിലെ സകല ദ്വീപുമാരും ഇമ്മന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ് വിവാഹം നടത്തിയതെന്ന്. ഇക്കാലത്തെ പാരദേശികരുടെ ആചാരപ്രകാരം, ഈ മന്ത്രങ്ങൾ സാക്ഷാത്കാര്യം എന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, അവയെ മറ്റൊരു രീതിയിൽ കാലാനുസൃതമായ ചില മന്ത്രങ്ങളെ നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അതും ആരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, മന്ത്രാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും തെറ്റിയാകുന്നു ഇക്കാലത്തെ ആചാരം എന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ഈ മന്ത്രങ്ങളിൽ “പതിമൂന്നു” എന്നും, “പതിനാലു” എന്നുമുള്ള ബഹുപദനങ്ങൾ ഇരിക്കുകൊണ്ട്, “തൂലീയസ്തോത്രം” എന്നതിന്റെ കടവിലേ ശബ്ദം അകാരമുള്ളതും ബഹുപദനവും തന്നെ. അപ്പോൾ “തൂലീയം” എന്ന ഏകപദനം വിശേഷണമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ശങ്കരൻ, വേദങ്ങളിൽ ഹിംഗവചനവിഭക്തികൾക്ക് യോജിപ്പില്ലാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ സാക്ഷാത്കാര്യം വേദാഭ്യർത്ഥനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കു മറിയാനതാണ്.

ഇനി ചേരെ ചില വേദവാക്യങ്ങളെ ചിന്തിക്കുക. ഈശ്വരം ഓമയ്യകം, വൃഷാഭ്യർത്ഥം, ധൃഷ്ടം വർണ്ണിതം,

“കുമാരസിദ്ദിദായകം വസ്ത്രം ശപിനം കർമ്മാഭിവിതം കർമ്മം കർമ്മം ചതുർ-കോവാരം ശബ്ദം വിധവേദവേദം മയ്യ നന്മോഷാക്രമം തേസന്തസ്ഥമേ”

എന്നു പറയുന്നു. ദേവ ശപിനം. കുമാരസിദ്ദിദായകം; കുമാരസിദ്ദി ദേവം (ഭവം) എന്നു ശേഷം; നിങ്ങൾ രാത്രിയിൽ എവിടെത്തന്നെ, കുമാരസ്തോത്രമന്ത്രി ഭവം=നിങ്ങൾ പകലിൽ എവിടെത്തന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു? കുമാരഭിവിതം കർമ്മം=നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലം എവിടെ? കാര്യം ഉപയോഗം=നിയമവിധി വസിക്കുന്നു? കിഞ്ചലം=വിനോദം എന്നാൽ നിങ്ങൾ, കോവാരം, നസ്സതസ്ഥം=യാഗം ചെയ്യുന്ന എന്തു പുരോഹിതൻ വേദകാര്യസാക്ഷാത്കാര്യത്തിൽ, ആകൃഷ്ടത=പരിചരണത്തിനായിക്കൊണ്ട് നിന്നവരുള്ളതാണ്? ചുണ്ണ്യം സാരം=അതിനു ഉച്ചാരണം പറയുന്നു. ശബ്ദം=യനത്തിന്, വിധവേദം=മുതലുള്ളതായവർ, ദേവരം=ദൈവങ്ങളായിട്ടെ, ആകൃഷ്ടത=അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു, മയ്യ നം=മരിച്ചവനെപ്പറ്റി, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും, യോഷം=എല്ലാ സ്ത്രീയും, വൃദ്ധായത്തിനായ് എന്തിനെ വരുത്തുന്നു, അതുപോലെ. ദേവകാര്യത്തിന്നു, നിരക്കുകത്തലായ യാഗങ്ങൾ, “കസ്തൂരപ്രീതിയായവരോദേവരം” എന്നും; വിധവശബ്ദത്തിന്, “വിധവനാദിധവനാദേതിധവജ്ഞിതനായുനാം തദപി യോഗാദിധവം” എന്നും പ്രാപ്തനിപ്പിക്കുന്നു.

ദേവരൽ പുത്രാലത്തി, ഇന്ദ്രാൽക്കുറിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു. മോശയുടെ ഉദ്ധരണിയിൽ നോക്കുക. വേദം

പ്രായം, പുനർവ്യാപനം; ആചാര്യനായ
നാ.പു.ക. ഉ.പ.പ്രായം, പുനർവ്യാപനം
വു. അതിന്നുപോലെയുള്ളതും.

കൃഷ്ണപുരുഷത്തിന്റെ കൈതത്തിരി
യെന്നും, നാലാംപ്രശ്നം, നാലാമത്തെവാക്കും
ഇന്നാം പഞ്ചാഭിയിൽ,

“ഇതന്നാലിപതിലോകംവൃണന്നാ
നിപദ്യതപ്തപാ മന്ത്രപ്രേതംവി
ശ്വപുരാണമനുപാലയന്തി. ത

വൈശ്വദേവ്യപ്രശ്നവിഷ്ണുവായാമി” —
എന്നു പറയുന്നു. ഇതന്നാലി= വി
കന്ദാ ഇര മായ്, പതിലോകം= ആത്മാവ്
ലോകത്തെ, വൃണന്നാ=കാമിക്കുന്നവളായ്,
മന്ത്രപ്രേതം=മോഹനേയമർ (മരിച്ചവനെ!);
തപാ പ്രേതം=മരിച്ചവനായ നിന്നെ,
(പ്രേതശരീരത്തിന്റെ) ഉപനിപദ്യതേ=
അടുത്തു കിടക്കുന്നു, വ്ശപാ=കൃത്യനമാ
യും, പുരാണം=ചിന്തനമായുള്ളതിനാ
(പരിവൃതയായ്ക്കൊണ്ടു), അനുപാലയന്തി=
ഇടവിടാതെ പാലിക്കുന്നവളായിരിക്കുന്നു.
കൈവൈ=അവർക്കായിട്ട്, പ്രശ്നം=സന്താ
നത്തെയും, ദ്രവിണഞ്ചേ=ധനത്തെയും, ഇ
ഹമേയം=ഇവിടെക്കൊടുക്കു, എന്ന് സാ
രം. ഈ വാക്യത്തായ്, അതാവു മരിച്ച
വർക്കു പിന്നീട് സന്താനമുണ്ടാക നമെ
ങ്കൽ, ഒരു അതാവിയെ സപീകരിക്കേണ്ടത
ല്ല.

ഇതിന്നടുത്തു വേദവാക്യം
“ഉദിഷ്വനാശ്ചിജീവലോകമിതാസു
മേതദപശേയംശ്വാമി പാണിഗ്രാ
ഹസ്വധിധിഷ്ഠാസ്മദേതൽ പത്വർജ
നിതപമിസംബ്രവിഥ.” — എന്ന്.
ഇതിൽ ബഹുപദാംശ്വാമവർ ‘ബ്ര
വ’ എന്നു പറിക്കുന്നു; ആ വാഗ്ഗം തെറ്റാ
ണ്.

{സ രം} ശ്വാമി, തപംനി, ഇ
താസു=തപ്രാണനായ, ഏതംപതിം ഉ
പശേയം= ഈ അതാപിതൻ അടുത്തു കി
ടക്കുന്നു, ഉദിഷ്വ=ആ പദീ സമീപത്തിൽ
നിന്നു ഏഴു ദിശ്ശു; ജീവലോകമി= ജീവി
ച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്വ ഹത്തെ എതിർത്ത്;
ശ്വാമി=പത്വ, തപം=നി, പാണിഗ്രാഹാസ്വ=
പാണിഗ്രാഹണം ചെയ്തവനായ്, ധിധി
ഷ്ഠാ=ചന്ദ്രവിവാദം മൂലമായിരിക്കുന്ന, പ
ത്വ=അതാവിന്റെ, അതാതപം=മര്യം
തപം, അഭിസംബ്രവിഥം=പ്രാപിക്കും— എ
ന്നു.

ഈ മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുനർവ്യാപന
മാണെന്നും, ഉടൻകട്ടെന്നു സാമരണ,
ത്തെയും സ്പഷ്ടമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂതി
കളിലും പുനർവ്യാപനമാണെന്നുള്ളിവാക്കി
പ്പറയുന്നുണ്ടു വസിഷ്ഠൻ:

“പാണിഗ്രാഹതേജാ
കേവലമനുസാസക്താ
സാചേക്ഷതയോനിസ്ത്വാൽ
പുനസ്സംസ്കാരമർത്ഥി.

മനുസംസ്കാരംകൊണ്ടുമാത്രം വിവാഹം
അവ സാന്നിപ്തി അർക്കതയോനിയായബാ
ലപതി, അതാവു മരിച്ചാൽ പിന്നെയും
വിവാഹത്തിന്നു യോഗ്യതാകുന്നു എന്നു സാ
രം.

മനുസംഹിത ന്.മദ്ധ്യായം ൧൭൨-ാം
ശ്ലോകം: —

“സാചേക്ഷതയോനിസ്ത്വാൽ
ഗതപ്രത്യാഗതാപി ചാ
ചൈനർവണത്രോസാ
പുനസ്സംസ്കാരമർത്ഥി
വിനേയും വസിഷ്ഠവാക്യം: —
കലശലവിഹിതസ്വ

ഷണ്ഡാഭിപതിതസ്തു ച
അവസ്യാഭിവിധമസ്തു
ഭോഗിണോവേഷധാഭിണഃ
ദത്തോഽവിഹാരേൽകന്യാം
സഗോത്രാശ്ചാനന്ദമപച”

ഞോവ് നീചകുഡ്യാബിയാനാലും, നല്ല ശീലമില്ലാത്തവനായാലും; ഷണ്ഡാഭിപതി നായാലും, അവസ്യാഭോഗിയാനാലും; ധർമ്മഹീനനായാലും; ഭോഗിയാനാലും; വേഷംകെട്ടുന്നവനായാലും, അവകൽനിന്ന് വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെട്ട കന്യയെ തിരിച്ചെടുക്കും— എന്നു സാരം.

അന്തരവല്ലഭൻ:—

“ദത്തമപിഹാരേൽകന്യാം
ശ്രേയാംഗേപദമന്തേവേൽ—”

നല്ല ഗുണമുള്ള വരനെ ലഭിച്ചാൽ, കന്യയെ വിവാഹിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാലും തിരിച്ചെടുക്കും, എന്നു സാരം.

കാത്ത്യായനൻ:—

“സതുഷ്ട്യുന്മാതീയഃ
പതിതാക്ലീബഹ്വേച ച
വികർമ്മസ്തസ്യഗോത്രോവാ
ദാസോഭീർമ്മതയോച്ഛിച
ഉപപാപിഭയംസാന്യഭയസു
സുപ്രാവരവിഭ്രാന്തനാ—”

ഞോവ് അന്യഭാതീയനായാലും, പതിതനായാലും, നപുംസകമായാലും, ദുഷ്ടനായാലും, ഏകഗോത്രത്തിലുള്ളവനായാലും, മരണാവസ്ഥൻ ഭൂതനായാലും, ദീർഘാഭോഗിയായാലും, വിവാഹിച്ചുകൊടുത്ത കന്യയെ ഘേരമൈതവനനു കൊടുക്കും എന്നു സാരം.

ശാരദാമതൻ:—

“വരശ്ചേൽകലചീലാഭ്യാം

നന്ദമൃതകരോചന
നമന്ത്രാകാരണമന്ത്ര
നചകന്യാനൃതമവേൽ
സമർപ്പിദ്യുതമകന്യാം
ബലഃകുന്ദഃയോനികം—
പുനശ്ച നവതേദിദ്യോ
ദിതിശാതതപോബ്രവിൽ
ഹിത പ്രകലശീലാഭ്യാം
മര മകന്യാനദോഷാക്—
നമന്ത്രാകാരണമന്ത്ര
നചകന്യാനൃതമവേൽ—”

നീചകുഡ്യാബിയല്ലങ്കിൽ, ദുഷ്ടനിയായവൻ, കന്യകയോട് വിവാഹത്താൽ ചേരുന്നതിന് യോഗ്യനല്ല. വിവാഹമന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും, വിവാഹകർമ്മങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നാലും, അവയ്ക്ക് ബലമില്ല. അവർ അർക്കതയോനിയാണെന്നിൽ ബലാൽകാരമായ് അവനിൽനിന്നും പിരിച്ച് ഗുണമെന്നായ മരണാവസ്ഥ കൊടുക്കും. എന്നു സാരം.

പ്രഭാവതി:—

“യദിസാബാലവിധവാ
ബലാത്ത്യാക്രമാധാപചിൽ
തദാഭ്യയസ്യസംസ്കാരാ
ഗ്രാചീതപാരേനകേനചിൽ—”

അവൾ ബാലവിധവയാലും, പതിതയ്ക്കുതീയായ കാരണം കൂടാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളായാലും, അവളെ ഏതെങ്കിലും സ്വീകരിച്ച് ഒന്നാമത് വേൾകാം— എന്നു സാരം.

മന:—

“ഇത്യേഷണ്ഡാഭയോന്മേച
ചതപസ്തമദാഹതാ
ത്യാക്രവ്യാസുപതിതവൽ

കുതയെന്നുമെവിസ്രിയാം
 ഉപാഹിതവിസാകന്യാ
 നചേൽസംപ്രാപ്തമനാ
 പുനസ്സംസ്കാരമേത
 യഥാകന്യാതത്ത്വമവസാ

സ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീതയോടും, ഇരട്ട്യോഷണ്ഡൻ
 തുടങ്ങിയ നാല് വിധ കണ്ഡനരും ഭാതി
 ഭ്രാന്തനാപ്പാലെ തൃജിതകരവരാണ്.
 സ്രീവിവരഹിതയോടും, പുരുഷസംസ
 ജ്ജിതവതാരം, കേവലം കന്യാ
 പ്രാപ്തമനാമേതേ ചേർക്കാം—എന്നസം
 മം.

പദാശരൻ:—

“നമുക്കുതേപ്രവൃത്തി
 ക്ലിഷ്ടാചലതിതവതര
 വഞ്ചബാപൽസുനാരിനാം
 പതിന്മേലിവിധിയേത.”

ഭക്താവ് പോയ സ്ഥലം അറിയുവാവുക,
 അവൻ മരിക്ക, സത്യാസിയവുക, നപും
 സകരവുക, ഭാതിഭൃഷ്ണവുക. ഈ അ
 ബാധയെക്കുറിച്ചും സ്രീകൃഷ്ണ വേദനയെ
 തവൻ പതിയായും എന്ന സംഭവം.

ഇക്കാനിച്ച സൂതിവചനങ്ങളിൽ ചി
 ലതിൽ, അക്ഷതയോനിയാലും, മറ്റു
 ചിലതിൽ, ക്ഷതയോനിയാലും പുനവി
 വരണം ചെയ്യാമെന്നാണ്.

ഇനി ദേശാന്തരം പോയ ഭക്താവി
 നെക്കുറിക്കേണ്ടുന്ന കാലം വരുന്നു.

നാമദർശൻ:—

“അയ്യോ പഞ്ചാഗ്നാവക്ഷേത
 ബ്രഹ്മണീപ്രാപ്തിതപതിം
 ക്ഷത്രിയാഷ്ട്വസമാസ്മിഷ്ട
 ദപ്രസൂതാസമാത്രം.”

ദേവക്ഷേതപിതാവേസൽ.
 നശ്വരതഃസുതകാല
 ഏഷാപ്രാപ്തിതപതിതാം
 ജീവതിശ്ചയമേതേ
 സ്വാദേവദിഗ്ദേനാവിധി.
 അപ്രവൃത്തതാതുതാനാം
 ദൃഷ്ടിമേഷാപ്രഭാവതേ.”

പതി ദേശാന്തരം പോയാൽ, ബ്രാഹ്മണ
 സ്രീ എട്ടാണ്ടും അവർ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കി
 ല് നാലാണ്ടും; ക്ഷത്രിയ സ്രീ ആറാണ്ടും,
 അവർ പെറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ മൂന്നാണ്ടും;
 വൈശ്യ സ്രീ നാലാണ്ടും, പെറ്റിട്ടില്ലെങ്കി
 ല് രണ്ടാണ്ടും; കന്തികിടന്നും ശൂദ്ര സ്രീ
 ക്കാലം പറഞ്ഞിട്ടില്ല; ഉടനെ വേദന ഭ
 ക്താവിനെ വരിക്കാമെന്നർത്ഥം. പതിജീ
 വിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കൂടാൽ, മുൻപറഞ്ഞ
 കാലങ്ങൾ ഇട്ടിച്ച് കറങ്ങിക്കിടന്നും,
 മന:—

“അക്ഷിപ്തമേവനീമനാം
 ക്ലിഷ്ടവിപതികർമ്മി
 പതിന്മേലിസുതാനാർ
 വത്സലാപ്രതിഷ്ഠ
 അന്യസ്ത്രായേമനശ്ചസ്ത്വ
 ദമനശ്ചസ്ത്രയേഷിത
 ലഭേതസാന്യമേതേ
 മേതേകാർത്ഥപ്രഭാവതേ.”

അക്ഷിപ്തമീമൻ, മേഘമീമൻ എന്ന
 നെ വക നപുംസകരൂടെ വിഷയത്ത്
 ലും, ആദോസംകർമ്മിത നിട്ട് ചേരയേ
 തവണ ഭക്താചാക്കാരം സ്വഭാവയിൽ
 ആഗ്രഹിപ്പാതവനാ, അന്യഭാവയിൽ
 പ്രിയമുള്ളവനായ ഒരുവക നപുംസക
 തിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരാളെ
 ഭക്താവാക്കും എന്ന സംഭവം. ഇതേതേക്കും

ഇങ്ങിനെ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടാണ് സൂതികളിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. ചേദനയിൽ പുനർജന്മവും സമ്പ്രദായിവാദവും ധാരാളമായിപ്പറയുന്നുണ്ടെന്നു മുമ്പിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവ, കാലം കൊണ്ട്, വ്യക്തിപാരത്വത്തിന്റെ അംഗമായി വിമോചിപ്പിക്കപ്പെടുകയാൽ, നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവയായി എന്നുവെക്കുന്നു. എന്ന് മന്ത്രാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് വെളിവാകുന്നു. സൂതിയിലും അങ്ങിനെതന്നെ.

സംവത്സരം:—

“അമരം സംപ്രാപ്യ

ഹരപ്പരിധം

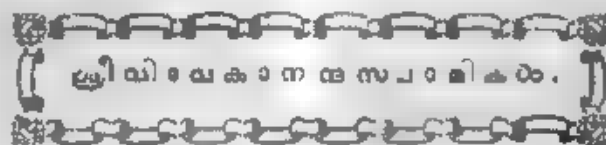
സോമോളാജ്ഞാതം

രജോഗുഹ്യം ഗുഹ്യം

കുലാഭ്യുദയം വാക്യം നാമം

സോമപ്രഥമോവിവിദേ’ എന്നും, ‘സോമോളാജ്ഞാതം’ എന്നുമുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളാലും സോമൻ, ഗുഹ്യൻ, അഗ്നി ഇവർ ക്രമേണ അവളെ അനുഭവിച്ചിട്ട് മനുഷ്യഭരണാധികാരികൾ കൊടുക്കുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ. അത്യാച്യന്തങ്ങളിൽ മോക്ഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് സോമനും, ആത്മവെളിപ്പെടുത്തിയ അഗ്നിയും അവളെ അനുഭവിക്കുന്നു എന്നാണ് സാരം. (തുടരും)

—കെ. കൃഷ്ണൻ പണ്ടാല.

ഒരു അഭിനന്ദനം.

വിവേകാനന്ദ സ്വാമിയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ്, ആധുനിക-ഇന്ത്യയിൽ അനേകം സ്വാമിമാരും നിത്യബ്രഹ്മചാരികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷവും ഏതാനും അധികം “ആനന്ദന്മാരും” വേദാന്തികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷെ, വിവേകാനന്ദന്റെ പേരാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഭിഷ്ണുപുരുഷന്മാരുടെ വരിശാലയിൽ ഇന്നു മിന്നിത്തീർക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ശങ്കരാചാര്യന്റെ ശേഷം, ഇന്ദ്രഗുഹിരശയനം വേദാചാരംഗതനും ആയ ഒരു അഭിപ്രായവേദാന്തി ഭാരതവർഷത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ല. മഹാശ്വേദിമാരുടെ നിലയിലും,

നിലയിലും; സ്വരഞ്ജയസ്വധാരയ ഹിരണ്യംവിന്റെ നിലയിലും; ഏതാനും ശക്തിയുള്ള വേദാന്തപ്രസംഗകരുടെ നിലയിലും അദ്ദേഹം ലോക വിവേകാനന്ദനായിത്തീർന്നു.

മനുഷ്യവൃദ്ധിയുടെ സർവ്വപ്രകാരമായ പേടാദിയും; ന്യായമായ സാരങ്ങളും, തീവ്രമായ വിശ്വാസവും; ആത്മകവികാസത്തിന്റെ ഭാരം പലതികളും സ്വാമിയുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണാം. ദൈവാനുഭൂതിയുടെ നിലയിൽ പരിശുദ്ധതയെ സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ നിലയിൽ വെക്കുകയും, അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയിലും,

അയം സ്വാമി അതൃപ്തം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു പറയണം. സ്വാമിയെ പല വിധമായ സ്വഭാവത്തിൽ കാണാം. ഒരിക്കൽ എത്രയും ഗാഢീകൃത്യംഗവായും മറ്റൊരിക്കൽ എത്രയും ക്ലാശ്യാകൃത്യംഗവായും. ഒരിക്കൽ “ഏകമേവാദൈവതം” എന്ന അത്യന്തകൃത്യമായ ബോധത്തെ കാണാം; മറ്റൊരിക്കൽ മഹാ ഭക്തനായി പ്രേമപരവശ്യത്താൽ “അമ്മേ, അമ്മേ” എന്നു വിളിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ; നാളെ അമേരിക്കയിൽ; പിന്നെ യൂറോപ്പിൽ കാണാം. ഇന്ന് ഇന്ത്യൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂടെയെന്നെങ്കിൽ, നാളെ പാശ്ചാത്യശിഷ്യന്മാരുടെ കൂടെയായിരിക്കും. എപ്പോഴും പരമാത്മാവിന്റെ ശക്തിയേയും കാഹളത്തേയും പറ്റി ഇടിമഴക്കുപോലെ പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. പരമസത്യബോധത്തിനും ഇശ്വരമർശനത്തിനും സ്വാമിയുടെ ചെറുപ്പനേയുള്ള പേരോടും മുതൽ, കൃതാർത്ഥനായി ലോകമൊട്ടു കേൾവി ആകുന്നതുവരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ, സാക്ഷാൽ ഈ ശ്വാമൻ ഒരു പനനീർപ്പുഷ്പംപോലെ സ്വാമിയിൽ വികസിച്ചുപണിഞ്ഞതായി കാണാം.

“ഹോ! സ്വാമിയുടെ സ്വരാജ്യസ്സോടെ ഏങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ട? ഇന്ത്യ എന്ന പേരിന്റെ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ സ്വാമിയുടെ നാഡികളിൽ കൈ തിട്ടച്ചുകയറും. ഒരു സമ്പ്രസിയാണെന്നെങ്കിലും, തന്റെ ജന്മഭൂമിയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനായി സ്വാമി സദാനന്ദവും മറച്ചിരിക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും കാണ്മാം. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ തന്റെ ചോകം മുഴുവനും; ഹിന്ദു മതത്തെ കൈകൾ സ്വർഗ്ഗത്താക്കി സ്വാമി സോ

ഹിച്ഛിക്കുന്നുവെന്നെങ്കിലും, സ്വാമിക്കു ഹിന്ദു മതത്തോടും ഇന്ത്യയോടും ഉള്ള ബഹുമാനവും പ്രണയവും ഒരു വേറെതന്നെ ആയിരുന്നു. അഗ്നിപാതസമാനമായ ചൈതന്യത്തോടുകൂടിയുള്ള സ്വാമിയുടെ ജീവകാലത്തു്, താൻ ഏവിടെ പോയിരുന്നുവോ, അവിടെ ചെല്ലുകക്കു മാതൃഭൂമിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു വഴക്കടിക്കുന്നതും വാദിക്കുന്നതും ഹിന്ദുക്കളുടെ നിസ്സഹായ മാതൃകളെ പ്രശംസിക്കുന്നതും കാണാം. യഥാർത്ഥമായ സ്വാരാജ്യസ്സോടുകൂടി പ്രേരിതനായിട്ട് തന്റെ സ്വജനങ്ങളുടെ അന്ധവിശ്വാസത്തേയും വീഴ്ചകളേയും സ്വാമി നിർദ്വയമായി വെണ്ഡിച്ചുപാഞ്ഞിരുന്നു. അതെപ്രകാരംതന്നെ, അജ്ഞതകൊണ്ടോ അന്യായകൊണ്ടോ ഹിന്ദു മതത്തെയും മാതൃകളെയും കറാംപായുന്നവരേയും സ്വാമി തന്റെ മുമ്പു മുളു നാചിന്നിമയാക്കിയിരുന്നു.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ വചനങ്ങൾ ഉറപ്പുനോക്കുന്നതായാൽ, അദ്ദേഹത്തെ ഈ ശ്വാമനെക്കാൾ നിലനിലാഴ്ന്നും അധികവും കാണുന്നതു്. എന്നാൽ വിവേകാനന്ദന് അദ്വൈതബോധവും അദ്വൈതജ്ഞാനവും ലഭിച്ചതു, ഭക്തിയോഗിയായ ആ ഗുരുമുഖത്തുനിന്നായിട്ടെന്നുപറയാത്താൽ, തന്റെ ഭാവിസന്ദേശം അദ്വൈതവേദാന്തമായിരിക്കേണ്ടതെന്നായിട്ടെന്നു ഗുരുവിന്റെ ഇഷ്ടമെന്നു മനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വദ്വൈതഭാവവും ഭാതികതവർണ്ണഭേദവും അനിവാര്യമായ ആ അദ്വൈതത്തിൽ ലയിച്ചുപോകണം! ഗുരുതന്നെയാണു് സ്വാമിവിവേകാനന്ദന്റെ ദേഹത്തിൽ അധരമിച്ച അമേരിക്കയിലും മറ്റും നാ

നിർദ്വേഷമാണ്. അദ്വൈതകാർയ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിഷ്യനും ഗുരുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച സമാധാനം വിലക്കിട്ടുകൊടുത്തതാണെന്നിരിക്കുന്നതും, സ്വാമിവിദ്യകാവ്യം ഇന്ത്യയിലെ മഹാത്മ്യവും കർമ്മശാസ്ത്രവും ലോകത്തെ ഇളക്കത്തക്ക സിദ്ധികളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് വിസ്മയകരമായതും ആദ്യം ആശ്ചര്യകരമായ കല്പനാശക്തിയുള്ള ഒരു നിരീക്ഷകനും ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിൽ അതിശയബുദ്ധിയും (Spiritual genius) ആയിരുന്നു. സ്വകൃതങ്ങളായ അനേകം മഹാത്മ്യങ്ങളെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വാമി സർവ്വത്ര വിതരിപ്പിച്ചു. ലോകത്തിൽ ഇന്നു സർവ്വലോകവും കാണുന്ന അദ്വൈതസംബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവ മുഖ്യമായും പുത്തുകായ്മയായി കണ്ടു.

സ്വാമിവിദ്യകാവ്യത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ, അദ്വൈതം, അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളായി തോന്നുന്ന പലവിധ ഹിന്ദു മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ, ഒരു ആനന്ദമായ വിധത്തിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതായും, ഹിന്ദു മതത്തിന്നു ഒട്ടാകെ ഒരു ഐക്യരൂപവും വരുത്തുവാൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിക്കുന്നതായും കാണാം. ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുന്നതു് ഈശ്വരജ്ഞാനം മനനംകൊണ്ടും മാത്രമല്ല, സ്വാമിവിദ്യയോടൊപ്പം കൂടിയാണെന്നും, അദ്വൈതരീതിപ്രാവിചാരികപോലെയുള്ള ശുദ്ധാർത്ഥത്തിനോടെ പ്രസംഗിച്ചു. സത്യാസംഗമത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെ മാത്രമല്ല, പൗരസ്ത്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും അദ്വൈതം ബലമായി മുന്നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്വൈതജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ,

അവസരവും ഉണ്ടെന്നു സ്വാമി വിശദമായി കാണിച്ചിരുന്നു. ആകാശം, സ്വാമി വേദാന്തത്തിന്നു ഒരു പുതിയ ഭീമൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയണം.

ലൗകികസ്വസ്ഥതിയും ആയുർവ്വേദത്തിലും മുന്തിക്കിടക്കുന്ന 'പാശ്ചാത്യർ', സ്വാമി അത്യന്തമായ അഭിപ്രായവേദാന്തതത്വങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതായും മനനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതായും കാണാം. എന്നാൽ ഇന്ത്യക്കാർക്കുണ്ടു, മനനവും ഐക്യവാസവും തത്വജ്ഞാനവും വേണമെന്നുവരുന്നതായും കൊണ്ടാടിയിട്ടും, സ്വാമി കർമ്മയോഗ മഹാത്മ്യത്തെ പറ്റി ഏകദേശം പ്രസംഗിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ ഉദ്ധാരത്തിനായി ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടു് സ്വാമി കണ്ടുപിടിച്ചതു്. ഒന്നാമതു്, തന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തീർക്കുക. രണ്ടാമതു്, ഇന്ത്യക്കാരുടെ അദ്വൈതജ്ഞാനത്തെ ലോകം മുഴുവൻ പ്രസംഗിച്ചു് ആ മാർഗ്ഗമായി ലോകം മുഴുവൻ ജയിക്കുക. പ്രാചീന-ജാതിമർദ്ദന സുഖത്തിൽ നിമഗ്നരായി അധാരമുണ്ടു് മോക്ഷത്തിനായി മാത്രം പരിശ്രമം ചെയ്ത സ്വാമിയാകട്ടെ, ഒരുതരം പ്രായോഗികവേദാന്തത്തെ പ്രസംഗിച്ചു. "അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി" എന്ന ധ്യാനത്തിൽ മയംതിരിക്കുകയെന്നു, ചൊതുരനായ സേവകൻ ജീവിതത്തെ നയിപ്പാൻ സ്വാമി ഉപദേശിച്ചു. ദരിദ്രരിലും, രോഗികളിലും, ചവിട്ടിത്താഴ്ന്നപ്പോൾ തന്നെ ജാതിക്കാരെയും സ്ഥിതി ചെയ്തവരും "നാരായണനെ" സേവിപ്പാൻ, സ്വാമി ഇടിമുഴക്കംപോലെയുള്ള നാദത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും കേൾക്കുന്നപ്രകാരം തോന്നുന്നു. ചൊതുരനായ

[illegible]

യൂണിറ്റുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കോർസുകളിലും ഇവയ്ക്ക് കോഴ്സുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടും വിവേകാനന്ദസ്വാമി
യുടെ നാലുകൊല്ലത്തെ പരിശ്രമത്തിന്റെ
ഫലമാണെന്നറിഞ്ഞാൽ, ഏതാനും
സാധ്യസ്ഥിമാണ് ഈ മഹാത്മാവെ പൂ
ജിക്കാത്തത്?

—വി. കുമാരൻ കുറുപ്പൻ.

வழுவிலவஉ.

പയറുവഴിയിലുള്ള ചെടികൾ പാ
 കൃഷ്ണനവമുഖമുണ്ടാക്കുന്ന പയറുണ്ടെന്നു ഒരു
 പ്രത്യേകധർമ്മം ആ പയറുണ്ട്. പയറുവഴി
 യിൽ ഉഴുത്ത്, തുവര, മുതിര, കടല, ത
 കര, അമര മുതലായവ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 ഈ വിഭവങ്ങൾക്കൊക്കും, അവയുടെ വള
 ച്ചുണ്ടാവശ്യമായ അർദ്ധമാണിയായുടെ ഏ
 റിയഭാഗം അന്നമിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഗ്രാഹി
 ക്കുവാൻ ഒരു വിശേഷസാമഗ്ര്യം ഉണ്ട്.
 അപ്രകാരം, പയറുജാതിപ്പെടുകയും ക്ഷേപ
 ലയം അതൊന്നാംകൂടാതെ അർദ്ധമാണിയോല
 കിടന്നു ഏതാകയാലും, വിറക്കി കൃഷി
 ചെയ്തുവെട്ടുന്ന മറ്റുവെടികൾക്കും അതോ
 കത്തിൽ ഉപയോഗമാക്കുവാൻ, അവ ത
 അളുടെ വേരുകൾ വഴിയായി വളരെ വിശ
 യേറിയ അർദ്ധമാണിയോ മണ്ണിനടിയിൽ ധാ
 താളം സംഗ്രഹിച്ചുവെക്കും ചെയ്യുന്നു. പ
 യറുജാതിപ്പെടിയവ വളമായി ഉപയോഗി
 ക്കുന്നതിനെയാണു്, “പച്ചവളം” എന്നു
 വിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നതു്. ചി

മൂലം മണ്ണിനോട് ചേർന്നു. എന്നാൽ, പലരും പൂർണ്ണമായ വാകം വന്നു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതിനു മേലപ്പറഞ്ഞ, ഇങ്ങിനെ ഉഴ്ത്തുചേർന്നതു തന്നല്ല. ഒരു വച്ചാച്ചുകിയെ മണ്ണിൽ, — വിശേഷിച്ച്, കട്ടിക്കാത്ത മണ്ണിൽ — ഉഴ്ത്തു ചേർത്താൽ, മണ്ണിൽ പൂർണ്ണ തട്ടുന്നതായി കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വിളവിനെ, പൂർണ്ണമായോ ചെറുതായോ ആയാലും ചെടി കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ, ഉഴ്ത്തു ചേർത്തും കൃഷിഭേദം വിവിധതയിൽ (Rotation of crops) പലരും അതിനെപ്പറ്റി കളെ കൂടുതൽ ആവർത്തിച്ചാൽ, വളരെ ഗുണമുണ്ട്. കണക്കുകൂട്ടിയാൽ അങ്ങനെയും, ഒരു ചെടിയുടെ വളങ്ങളുടെ വിലയിൽ മുക്കാൽഭാഗവും അതോന്നിയാൽ അതാണ് എന്നു കറന്നും. മനോഹരമായ പത്തു കിട്ടുന്ന ഒരു വകത്തിൽ വിളവിൽ, അഞ്ചുപ്രകാരം പ്രകാരം

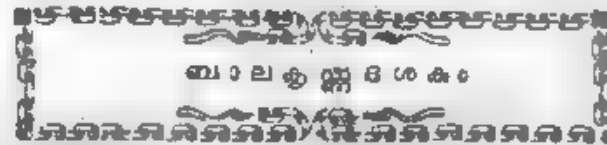
അമ്മാണിയാ	അമ്മ	വിജയവർ
പൊട്ടാഷ്	നന്ദ	ന.വെ
ഭാവമിറക്കു	മ	മ.ന
	ആകെ പവൻ	ന.വെ

ഇതിനാൽ, കൃഷിഭാവമില്ലാത്തതിൽ, പയറുവട്ടത്തിന്റെ ഗുണവും ലഭ്യവും എന്തുമാത്രമാണെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കണം. മറ്റൊരു കാര്യം കൂടിയാണ്: വളരെ വിലയിടിച്ച അമ്മാണിയാ കിടന്നതിനു പുറമെ, ഗാർഭികവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് മണ്ണിനോടു ചേർന്നു മണ്ണിന്റെ ഫലനശക്തിയെ അധികമായി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ പയറുവട്ടത്തിലെ ചെടികൾക്കും വളം ആവശ്യമാകുന്നു. പക്ഷെ, അത് പട്ടം ധാതവത്തായ പൊട്ടാഷ് ഭാവമുള്ളതാകാം. ഈ ഭേദം വളങ്ങൾ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ.

ഈ ഇടത്തുനിന്നും മതി, പയറുവട്ടത്തിലുടനീളം വളർത്താമെന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ടുള്ള പ്രയോഗത്തിന്റെ ഫലം മറ്റു ഗുണമില്ലാത്തതല്ല. ഒന്നാമതായി, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ധാതവവളത്തിന്റെ വിലയിൽ ഏതെങ്കിലും അധികം വിലയുള്ള അമ്മാണിയാവിനെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്ത്, പൊട്ടാഷിലും മറ്റും വാഹികാലത്തിലും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പട്ടം ഉപയോഗത്തിനോടു കൂടി കിട്ടിയ മണ്ണിൽ ചേർത്താൽ മതി. അതിനാൽ, പട്ടവളത്തിൽ കൂടുതൽ കാലത്തു പയറുവട്ടത്തിലുടനീളം കൃഷി ചെയ്തു വളരാൻ കഴിയുമെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഗുണകരമായിരിക്കും. നാം സാധാരണ വിചാരിച്ചു പോരുന്നതുപോലെ, അത് നല്ലതെന്നോ അല്ലെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന്, മേൽപറഞ്ഞ കണക്കുകൾ വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

—എൻ. ശങ്കരപ്പിള്ള.
(കൃഷി ഇൻസ്പെക്ടർ)

ജനസംഗമം അറിയുന്നതുകൊണ്ട്, മ. അ. പ്രകാരമുള്ള നല്ല ഗോപനം, അനല്ലം സമഗ്രമായ നിലയിൽ, പല നല്ല വിശ്വാസ്യതയുള്ളതായിരുന്നു. കൂട്ടിക്കൂട്ടി സമഗ്രമായ നിലയിൽ, ഗുണമേന്മയുള്ളതായിരുന്നു, വളർത്തുവാനുള്ളതായിരുന്നു, വിശ്വസ്തതയുള്ളതായിരുന്നു. ജനസംഗമം അറിയുന്നതുകൊണ്ട്, മ.

പുറംകൊള്ളാത്തതായിരുന്നു, മ. അ. പ്രകാരമുള്ള നല്ല ഗോപനം, അനല്ലം സമഗ്രമായ നിലയിൽ, പല നല്ല വിശ്വാസ്യതയുള്ളതായിരുന്നു. കൂട്ടിക്കൂട്ടി സമഗ്രമായ നിലയിൽ, ഗുണമേന്മയുള്ളതായിരുന്നു, വളർത്തുവാനുള്ളതായിരുന്നു, വിശ്വസ്തതയുള്ളതായിരുന്നു. ജനസംഗമം അറിയുന്നതുകൊണ്ട്, മ.

പ്രതാനിപേരവാൻ പണിയു നു, പുതനാ-
കൃതാനുനയ്ക്കേകനനിക്കു നമ്പരൻ.
വടറ്റമത്തിൻ തളിറായമത്തയിൽ
കടന്നായ് കാലുകടന്നുകൊത്തുകൾ
കിടന്നിടംകേളിതെളിഞ്ഞുകാണവ-
നിടന്നമുക്കേ കണമപ്പുലോ ചനാ!
കലിക്കത്തംകണ്ടു കളങ്കമറുധി-
ബലക്കയംപൂണ പലക്കുനായത്താർ
വിലക്കുനായ് കിടപ്പുതന്നിവി-
ദലക്കണി സപ്രതിവിസ്മരിക്കയോ?
സദീദിവിഷംപുനരേതരത്തിനും
സ്വദംസനനന സുഖാദി മത്തിനും
കദംവിഭവംപിണയാതെ കാക്കുന്നു

യദാത്മ! പിതാംബര! വാസുദേവ! നീ.
പുരംഭവത്താണുവരംഗമാകണം,
കരംപദിയാമു നകരീയാകണം,
ധരണിംഗോവർത്തമാർഭവികണം,
പദങ്ങളല്ലാംവിദിതങ്ങളല്ലയോ?

ചരചരമേന്ദരം.
വായിലമ്മയ്ക്കുകാട്ടി-
പ്പാമതുനൊടിയാൽതാർ
വിസ്മിപ്പിച്ചുഭുജേന്ദി!
ചരമദശയിലങ്ങുമ്പോൾ
താപിത്തുവണ്ണം
തിരുവുടൽമമകാട്ടാൻ
കൈതൊഴാംബലകൃഷ്ണ!

— ഭൂലാഭം എസ്. പത്മനാഭപണിക്കർ.

അധ്യായം ൨.

(തുടർച്ച)

തവണമുറിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന വിള
ക്കം എടുത്തുകൊണ്ട്, ത്രിവിക്രമൻതമ്പി,
ആശ്വനത്തിൽ കയറിക്കിരുന്നു തിടക്കത്തി
ൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്തുപോ
ലെ, അക്കാലത്തു, കടലാസാ തൂവലോ
വേണ്ടുവോളവും നല്ലതായും ലഭിച്ചിരുന്നി
ല്ലെങ്കിലും, പുതിയ ചെലിസ് പരിഷ്കാ
ത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയെ ഉദ്ദേശിച്ച്, ക
രം സകാർകടലാസുകളും എഴുത്തുതുവലു
കളും, മേധാവി ത്രിവിക്രമൻതമ്പി, നോക്ക
തന്നെ കാവൽക്കുടുമിയിലേക്കു ചുറ്റി

ന്നു. ആ കടലാസുകളിൽ ഒന്നു രണ്ടു
ണ്ണം നിറയെ ലിഖിതമായി എഴുതാ എഴുതു
കയറിയെന്നു, തമ്പി ചെയ്തത്. ഇതിനി
ടയിൽ, വൈക്കം വേലുപ്പിള്ള തന്റെ വി
ലയറിയ നിതിസാരവുംകൊണ്ടു, മണ്ടുകാ
ആശ്വനത്തുടെ വരതിൽവരെ ചെന്നു. അ
പ്പോഴൊക്കെ തമ്പി എഴുതുകയായിരുന്നതു
കൊണ്ട്, പിള്ളത്തേണ്ണൻ ചതുപ്പിന്റെ
അടുത്തിരിന്നിരുന്ന തന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ
അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. ത
മ്പി എഴുതിയ കടലാസുകളിൽ, കരകളും

ട്ടിലാക്കി കപ്പയക്കീശയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഈ വീഡിയോ, പാക്ക, ഇന്നേദിവസത്തെ പൊലീസ് പരിസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ 'റിപ്പോർട്ട്' ആയിരിക്കാം ലക്ഷ്യമുള്ള സാധനം.

ഇതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, അന്യൻ ആരോ കേവലം, തവണമുറിയിൽ വന്നു നിന്നുകൊണ്ടു, "ഹേ! ഹേ! ആരുടെപ്പറ്റി ഇവിടെ?" എന്നു വിളിച്ചുചോദിച്ചു. ഇരുട്ടിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന കപ്പലാലോലിച്ചു, ഓ! ഓ! ഹു! ഹു! ഹു! ഹു! എന്നിങ്ങനെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയായിരുന്നു ഇതിനു മുമ്പെ. ആഗ്രഹം ആദ്യത്തിൽ കണ്ടു കണ്ടപ്പോൾ ഏകദേശം തൂങ്ങിക്കിടന്ന കപ്പൽ വിടർന്നു തല തകർന്നു മാറിയപ്പോൾ, മനുഷ്യശബ്ദമാണു താൻ കേട്ടതെന്നു മനസ്സിലാക്കി. കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തീപ്പൊട്ടിയിൽനിന്നു ഒരു കറുപ്പി വലിച്ചെടുത്തു ഉരച്ചു വെളിച്ചത്തു നോക്കിയപ്പോൾ, ആ തൂങ്ങുന്ന സതപം ഒരു കറുപ്പൽ പ്ലാസ്റ്റിക് കൈപ്പടം ഹരിച്ചു. ഇതുകണ്ടിട്ട് അന്യൻ അത്ഭുതം തോന്നിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവന്നില്ല. "ഓ! ഇപ്പോഴത്തെ പരിസ്ഥിതികളിൽ തവണയിൽപ്പോലെയായിരിക്കാം" എന്നോ മറ്റോ ആ അന്യൻ വിചാരിച്ചപ്പോൾ, എന്നോ, വിശ്വസിച്ചില്ല. അയാൾ തൂങ്ങിക്കിടന്നവനെ അങ്ങിനെതന്നെ വിട്ട്, ആദ്യനായിലെക്കു കടന്നു. അവിടെ ത്രിവിക്രമൻതമ്പി ഇരുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതാൽ ആ അന്യൻ കടന്നു മായിരുന്നുവോ, എന്നോ? ആഗ്രഹം തമ്പിയും തമ്മിൽ സങ്കീർണ്ണമായി തുറിച്ചുനോക്കി. പിന്നെ അവരുടെ നടന്ന സംഭാഷണം, വൈകാരികവെച്ചുള്ള ഉറുമ്പിനുകേട്ട പ്രകാരം പറയാം:

കേവലം: — "താനാണു കൂവാ! ഇത്ര നിന്ദകാണിക്കുന്നവൻ."

അന്യൻ: — "ഇതേന്നോളം. ഏതൊരു നിന്ദയെക്കൊണ്ടും കാണുന്നതെന്നു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇന്നുതന്നെ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷം."

അന്യൻ: — "ചോദിച്ചതിനുത്തരം പറയൂ. ഇതു എവിടേ എന്നറിയാമോ? തന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതാണെന്നറിയുമോ?"

അന്യൻ: — "നിങ്ങൾ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ തന്നെ മറിക്കുകയല്ലെന്നല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു നഷ്ടമെന്തെങ്കിലും, ഞാൻ ഉത്തരം പറയാം."

അന്യൻ: — "ത്രിവിക്രമൻ ആരുടെ കളിക്കാര്യം. തീർക്കുകയാണ്. ചോദിച്ചിട്ടുതരിയാൽ തന്റെ തറവാടു ചെറുതാകും."

അന്യൻ: — "ശരി: ഒരു കാര്യം അറിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി."

അന്യൻ: — "ഇതു പൊലീസ് സ്റ്റേഷനാണു. അറിഞ്ഞോളം! നിന്നെ ഞാൻ ഈ നിന്ദയ്ക്കു വകതിരിവു വാർത്തിക്കുന്നുണ്ട്."

അന്യൻ: — "ഹേ! അതു ഞാനോ ചോദ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ഉത്തരമായി. പക്ഷേ, തനിക്ക് വകതിരിവു തീരെ ഇല്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെ വാർത്തിക്കും എന്നൊരു സംശയം."

അന്യൻ: — "അപ്പോഴാണ്! ത്രിവിക്രമനോടു കളിക്കുക. കൊച്ചുനീക്കുവേണ്ടി വാർത്തിക്കുന്ന ഈ കറുപ്പി നിന്റെ കവിൽ ഞാൻ കയ്യിയിടാം."

ബോമൻ:— “ഓ! അപ്പോൾ നീ എനിക്കുവേണ്ടി കറാരി കണ്ടെത്തുമേ കരുതിട്ടുള്ളോ?”

ഒന്നാമൻ:— “എന്ത്! നീതന്നെയാ കൈമുണ്ണി? എന്തു? നീ ഒരു കറവയ്ക്കുള്ളതല്ലേ? ചോക്കിരി! ധിക്കാരി! കൂട്ടവാരങ്ങളിൽ പത്തു കയറിയിരിക്കുന്നോ? ത്രിവിക്രമന്റെ കൈയിൽനിന്നു മുട്ട നിന്നു അറിയിക്കുന്നുണ്ട്— ആരെ ഓർമ്മവിട?”

ഈ കൂട്ടക്കുരുത്ത ഗർജ്ജനം കേട്ട്, പതുങ്ങിനിന്ന ഒരുവടക്കുംവേലുപ്പുള്ള, കമ്പത്തു നുതികൊടുത്തുനന്നു കണ്ടിട്ട് കാടിക്കളിക്കുന്ന കുട്ടിയൊന്നയെപ്പോലെ, കൂട്ടുകാരടെയിടയിലേക്കായി കാടി. കൂട്ടുകാരെ വിട്ടിപ്പോകൊണ്ടു വരുത്താനായിട്ടല്ലായിരുന്നു. കാലന്റെ ദാമനമൊഴയ കൊച്ചുണ്ണി അവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു, തമ്പിഅമ്മ നിന്നോട് എതിർത്തിരിക്കുന്നു എന്നറിയിപ്പാവാ, കഴിയുകയിൽ അവർക്കിടയിൽ കൂടിപ്പോട്ടെന്നതിന് അവരെ പ്രേരണാമായിപ്പിടയ്ക്കാനും ആയിരുന്നു.

“സിംഹത്തിന്റെട്ടിൽ ചിച
നാളെറ്റു ചെന്നുചേരും
ഗർഭമുണ്ടായതി-
ട്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമാം
കഴുതയെതിന്നുവ-
ന്നപ്പന്നുവരാം.സിംഹം,
എങ്കിലുംകഴുതയെ
ജീവനോദ്ധനാശമാം.”

എന്നായിരുന്നു, കൂട്ടുകാരോട് ആദ്യം നീതിസാരം ചൊല്ലിയത്. വേലുപ്പുള്ളിയുടെ കവിതയിൽ, ആർക്കുതന്നെ കമിക്കലും സംഭാവനാദി. മിക്കവാറും അത്

കാവൽപ്പിള്ളിമുക്ക് അതു കേൾക്കുകതന്നെ അസഹ്യമായിത്തോന്നി. കൊട്ടാരക്കര കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുപിള്ള, വേലുപ്പുള്ളിയുടെ വെക്കിട്ടത്തു നാലു ഞൊട്ട് കൊടുത്തു. വേലുപ്പിള്ളി താൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. കാൽകൂട്ടുകൊച്ചുണ്ണി വളരെ അകലെയല്ലാത്ത ഒരു മുറിയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ചതുപ്പിൽനിന്ന് ഏറ്റ തണുത്ത കാറ്റുകൊണ്ടുണ്ടായ ശീതം അസ്സമിച്ചതായി അവർക്കു തോന്നി. കരോരത്തരം വിയർത്തു.

“പിള്ളമാർ കരോരത്തനായി മുന്നോട്ടു വരുവിൻ” എന്ന് ആദ്യമായിൽ സിന്ധു ഇടിനാദംപോലെയുള്ള ആർത്തവൃത്തിപ്പട്ടാപ്പാൾ; കരോരത്തനാദംകാൽ വിറയ്ക്കുവർത്തി; നാവു വരണ്ടു തുടങ്ങി. നിവൃത്തിയുണ്ടോ? കപ്പടാവിനെ കെട്ടിത്തൂക്കിയ തമ്പിയെപ്പോലെ അവരെ എത്രയും വിധത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ആർക്കറിയാം? ആർത്ത അനുസരിച്ചാൽ, പക്ഷെ പ്രീതിപ്പെട്ടേക്കാം. ശവക്കുഴിയിൽനിന്ന് എന്തിനാവുന്നപോലെ, അവർ ജീവമരപഞ്ചായം ആദ്യനായുടെ വാതിൽക്കൽ എത്തി. അതിനകത്തു് മൂപ്പന്മാരുടെ നാലു വയസ്സു പ്രായമായ ഒരു ആജ്ഞാബദ്ധനായ അടിമയെ മുടിവരെ കയർ വരിഞ്ഞുവെക്കി, വായിൽ പഴുത്തുണി ചൊല്ലുനീക്കിടത്തിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു കാൽകൂട്ടുകൊച്ചുണ്ണിയാണു് അവിടെ കിടക്കുന്നതെന്ന് അവർ സംശയംലശംകൂടാതെ ഗ്രഹിച്ചു. ഏതെന്നാൽ: അവരുടെ മേലുവയ തമ്പി അമ്മയ്ക്കു്, അവിടെയുള്ള ഒരു വലിയ ആധാരപ്പെട്ടിയിലെ പഴയ കാലക്കുട്ടക്കുട്ട പെറ്റുകു പുറമേയിട്ടിട്ട് അതിന്റെ പൂട്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു.

വർ ആരെക്കൊണ്ടുവന്നു തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു.

തമ്പി കഴിഞ്ഞുവന്ന പെട്ടി വളരെ നീളമുള്ളതായിരുന്നു. ചുറ്റും, ഉദ്ദേശത്തിന്റേ പുണ്യമായി യോജിച്ചതല്ലെന്ന്, അദ്ദേഹം അതിനുള്ളിൽ സ്വന്തം സ്വന്തം എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കറുത്ത പട്ടിണിപ്പോലെയായി പെട്ടിയിൽ പിള്ളമാർ മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്തം സ്വന്തം കാലുകൾ മടക്കി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞുവെട്ടി, കറുത്ത പട്ടിണിപ്പോലെയായി പെട്ടിയിൽ കിടത്തി. തല മാത്രം മുകളിലായി. പെട്ടിയുടെ അടുപ്പിൽ അകാൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ, എട്ടുപത്തു സന്ധിയിലായി ഉണ്ടാക്കി. പെട്ടി അടച്ചപ്പോൾ നീട്ടി ശിപായിമാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “താക്കോലുകൾ എവിടെ? ഈ പെട്ടിയുടെ താക്കോൽ എവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ശ്രീവരദേശംകുന്നിലുള്ള താക്കോൽ കൊടുത്തു. ആ പ്രമാണി അതുകൊണ്ടു പെട്ടിയും പൂട്ടി. കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു താക്കോൽ വേറെയെടുത്തു, റിപ്പോർട്ട് ലാക്കാട്ടിനുള്ളിലാക്കി, അങ്ങനെയും വെച്ച് ഒരു ശിപായിയെ എല്ലിപ്പിച്ചു.

മേലാലു: — “മേൽപേർ?”

ശിപായി — “ഉത്തരവ്” (വാസ്തവത്തിൽ യെത്താൻ ശിപായി ചോദ്യം കേട്ടില്ല.)

മേലാലു (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്): — “എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും നോക്കൂ?”

കൊടുത്തിരുന്നതെന്നു ശിപായിമാർ മുമ്പുതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ അതുതലാവം നട്ടിട്ടു. “അങ്ങനെയൊരു കാര്യം തന്നെ ആ ലോകോപദ്രവിയെ പിടിച്ചതിൽ അങ്ങനെയൊരു സഹായിയെക്കൊണ്ടു സഹായിച്ചുകൊള്ളുന്നു” — എന്നു വൈകാരികമായിട്ടുള്ള തന്റെ അനുഭവത്തെ സഹതാപമായി കവിതയാക്കി.

മേലാലു: — “നിങ്ങളുടെ സഹതാപം ഉപയോഗം വേണ്ടിയതാണ്. ഞാൻ പാവം പേ പെ കേട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഹോമോത്താനയും ഇവിടെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്കെതിരെത്തന്നെ പടർത്താൻ പറ്റാത്തതാണ്.”

ശിപായിമാരെക്കൊണ്ടു പെട്ടിയെടുപ്പിച്ച് പെട്ടിയുടെ തലാവം വെട്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന് ആരെക്കൊണ്ടു ഉപയോഗം, ആ വികാരി ഇതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: — “പെട്ടിയിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു വെണീക്കാനൊരു പരമമല്ല. ഒരു വലിയ പെട്ടിയിലാണെന്നു പറയണം. പൊന്നത്തുവെന്ന് കഴിഞ്ഞതെന്നു കാശിയിൽ പോയപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യനാണ് സമാനമായി കൊടുത്ത നാണു ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു സാധാരണ കട്ടിയുണ്ടെന്നുവെന്നു വെണീക്കാനൊരു പരമമല്ല. ഈ നാണു എന്തു ചെയ്യുന്നതും തിരുത്തുന്നതിലേ മുമ്പാകെ വെച്ചുവേണമെന്നു കല്പനയുണ്ടാകുമ്പോൾ അങ്ങനെയായി. രാത്രിയിൽ കൊട്ടാക്കര കൊട്ടാത്തിൽ തവണകാർപ്പാൽ ഈ പെട്ടിയും ഈ കത്തും കൊടുത്തു, ഗോപ്യതയും കൊടുത്തുവെക്കുന്നത്, തവണകാർപ്പാൽ, തിരുത്തുന്നതിലേവാൻ ശുഭാചെയ്യാൻ വെണീക്കാനൊരു പരമമല്ല. അവൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പെട്ടിയെ വല്ല കോടാ മോശമാണെന്നുവെന്നു കിട്ടി, പത്താണെന്നു, ഞാൻ ചെങ്കോട്ട പെട്ടിയിലൊക്കെയല്ലാം ഈ പെട്ടിയെ, പെട്ടിയിൽ കെട്ടിത്താക്കും.”

ഈ ഒടുവിൽകൊള്ള ശാചനം ശിവാ
യികാരുടെ ഉള്ളിൽ നല്ലവണ്ണം പതിഞ്ഞു.
അവർ ചെട്ടിയുൾപ്പെട്ട തവാരം വെളിച്ചം
ട്ടയിൽ ചെന്ന് വെളിക്കാർ വശം ചെട്ടി
യേറ്റിട്ടു. വെളി പുറപ്പെടാറായപ്പോൾ,

എല്ലാം ശരിയായോ എന്നറിവാൻ ആ വി.
ക്രമകോസരിയും അവിടെ എത്തി. വെളി
കാണുന്നതാൻ ചുമതലയുടെ ഗർഭവയും
തത്സ്പദമായി.

—എസ്. എസ്. കുറുപ്പ്.

വേദപോഷിണി രേഖണം .

വേദപോഷിണി രേഖണം എന്ന തല
വാചകത്തിൻകീഴിൽ, മാസത്തോറും, ഭാ
രതോരം സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ചെറിയ ച
ണ്ഡലേഖനങ്ങൾ എഴുതാൻ ഞങ്ങൾ ഉ
റപ്പിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വക പ്രസ്താവ
നകൾ, പത്രങ്ങളിലും പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും
കാണുന്ന ഗർഭവപ്പെട്ട സംഗതികളെക്കുറി
ച്ചു ഞങ്ങളുടെയോ വായനക്കാരുടെയോ
അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ, ഇതരഭാഷകളി
ൽ നടക്കുന്ന പത്രങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും ഗ്ര
ഹിക്കുന്ന വിശേഷ സംഗതികൾ — ഇങ്ങ
നെ പലതും ഇതിലുൾപ്പെടും.

* * *

ശിശുക്കൾക്കും പൃഥ്വിയായ ഭാഗികൾ
ക്കുകിടയും, വേദപോഷിണിയിൽ ഉതക
ുന്ന സംസ്കൃതികളെപ്പറ്റി ഭക്ത്യപരമായുള്ളി
ൽവെച്ച് ഏറെ ലോകപ്രസിദ്ധമായിത്തീ
ന്നിട്ടുള്ള 'മെല്ലിൻസ് ഫുഡ്' (Mellin's
Food) ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ ഒരു
വ്യവസായിസംഘക്കാരനല്ലോ. അവർ
ഒരു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തയ്യാ
റാക്കിത്തന്നതും, കുട്ടികളുടെ കായികമായും
മാനസികമായുമുള്ള വളർച്ചയെപ്പറ്റിയ വി

വരങ്ങൾ ഏഴുതിവയ്ക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെട്ട
തന്നതായ THE PROGRESS BOOK എന്ന
പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി ഞങ്ങൾക്കയച്ചു
കുന്നിരിക്കുന്നു. കൃത്യമായൊരു പ്ര
യോജനപ്പെടാത്ത ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇതി
ൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഏതൊരോളം അവയും
മേഖലപ്പെടുത്തിയതല്ലെന്നതായ അനേകം
സംഗതികൾ 'റിക്കാർട്ടാക്ക'ന്നതിനു ഈ
കുറിയായ പുസ്തകം ഉപകാരപ്പെടുന്ന
താകുന്നു. 'ആത്മപോഷിണി'യുടെ വരി
കാരിൽ, ആദ്യമായി അപേക്ഷിക്കുന്ന ഒ
രു ഹുറുപേക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യം
പ്രതി ഇനാമമായി കിട്ടുന്നതാണ്; തപ്പാൽ
കൂലിക്കു ഞങ്ങളുടെ മുദ്രയോടുകൂടി മെല്ലിൻസ്
ഫുഡ് കമ്പനിയിൽ സംവദിച്ചുവെച്ചാൽ മതി
വകുപ്പ് and Co (ലാർക്കസ് ആൻഡ് കമ്പ
നി)യ്ക്കു വേണം അപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലെന്ന
തും, ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കത്തിൽ പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു.

* * *

പുരാതനായുതാൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചി
ട്ടുള്ള ധർമ്മതത്വങ്ങൾ, വേദാന്തതത്വങ്ങ
ൾ, ചൈതന്യതത്വങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ

സ്ഥിരമായ സ്വഭാവമുള്ള, തന്നെയും
 നന്നായും, മലയാളികൾക്കും അനേക
 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമായിക്കൊടുക്കേണ്ടതെ
 ന്ന ഉദ്യമങ്ങൾക്കു, അക്കീണമായി ഉ
 സാധിച്ചുവന്നു. സി. പരമേശ്വരൻ
 സ്വന്തവർക്കു നവീനമായി പുറപ്പെടുവിച്ച
 തുടങ്ങിയതിന്നു ചേരുകസംഹിതാമാസി
 കയുടെ കന്നടാക്ഷര സംസ്കരണവും ഇതിൽ
 കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. മൂലവും, ഭാഷാ
 വ്യാഖ്യാനവും ചേർത്തുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
 പുതിയപുസ്തകം വൈദ്യന്തൻ മന്ത്രമല്ല,
 ശരീരസുഖത്തെ കർമ്മിക്കുന്നവർക്കൊക്കെ
 ഉപകാരപ്രദമായുള്ളതാകുന്നു. വ്യാഖ്യാനം
 സുഗമവും വിശദവും ആയിരിക്കുന്നു. ഈ
 പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ നിവൃത്തി
 പരിസമാപ്തിക്കു, പ്രസിദ്ധീകർത്താക്കന്മാരെ
 യാദൃകാർ ധനാകൊണ്ടു സഹായിക്കേണ്ട
 താണ്. അതില്ലെങ്കിൽ, പുസ്തകം വിഖ
 ിസ്തമേടിക്കുന്നതായാലും, സഹായം ചെയ്യ
 ന്നതായിവരും. തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭാരതവി
 ലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്നാകുന്നു ഈ പ്ര
 സിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ ആനന്ദാശ്രമത്തിൽ
 നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഭാരതത്തെമാ
 ല്യയുടെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾക്കും കൈപ്പ
 റി സംസ്കരണമെന്നു പരമേശ്വരൻ കത്തരി
 ക്കേന്ദ്രത്തമ്പുരാൻ അവർകളുടെ ശ്രീമാൻ
 ഭാരതപരിഭാഷാസ്തവത്തിൽ നിന്നു മുങ്ങി
 യെടുത്തിട്ടുള്ളവയാകുന്നു ഈ ഭാഗങ്ങൾ. രാ
 ജനീതി, ശാകന്തളാപാഖ്യാനം, സാവി
 ത്രിപാഖ്യാനം എന്നിവകൊണ്ടാകുന്നു
 ഈ ഭാഗങ്ങളുടെ ശരീരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.
 മോഹഭാരതത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടുന്ന
 തത്ത്വങ്ങളെ മലയാളികൾക്കു സുലഭമാക്കു

വാൻ വേണ്ടി ആനന്ദാശ്രമഭാരതവികാ
 ചെയ്യുന്ന ഉത്സാഹം ഉചിതമാണെന്നാകു
 ന്നു. ഈ ഭാഗങ്ങൾ, ഭാരതവികാസം അ
 ച്ചുകൂടത്തിൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ചിങ്ങമാസം ആത്മപോ
 ഹിണിയിൽ ശ്രീമതി കെ. യം. കുഞ്ഞില
 ക്കുറിച്ചുവെച്ച അദ്ധ്യക്ഷൻ എഴുതിയിരുന്ന
 'കേളൻ' എന്ന പദ്യകൃതിയുടെ പാഠത്തി
 ൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാദേശപരിപോയിട്ടുണ്ട്.
 "ഇതേവിധം താലകുന്നത" - ഇത്യാദി
 യായി ചേർത്തുപറഞ്ഞു കാരണം പദ്യ
 ങ്ങിന്റെ ഉത്ഭവം,
 "പ്രിയന്മാർക്ക് പോയ വഴിക്കു തന്നെ
 നയിച്ചു തന്റെയും, പുറത്തു വാണാൻ".
 എന്നു വായിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പടിയി
 ൽ കാണുന്ന നാലാം പാദം;

"കണ്ണും നടന്നിപ്പോയെ വരിച്ചാൻ"
 എന്നത് പാഠാന്തരമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു
 മാണ്. അപ്പടിയിലുള്ള അർത്ഥവിശദീക
 രണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിചാരിക്കാനില്ലെങ്കി
 ലും, ഒരു പദ്യത്തിന്റെ സാരമെന്തെന്നു മം
 ഗലവത്തു നന്നെ നെറുകയുള്ള അർത്ഥത്തെ ല
 ഘ്യമായി ഗണിച്ചുകൂടുന്നതല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ
 കേ തോന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഇതിന്റെ പാ
 യേണ്ടിവന്നു.

യുവാവർയുദ്ധം മേതുവായി ഉപയു
 ക്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പലേ വ്യവസായങ്ങളി
 ൽ കന്നു വർത്തമാനപത്രത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു.
 ഈ തൊഴിലിന്റെ പ്രധാനസ്ഥാനമായ
 ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അനേകം പത്രങ്ങളും പത്രഗ്ര
 ഫന്മാരും മുടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. യുദ്ധ
 വാർത്ത അറിയാനായി, ബഹുജനങ്ങൾ, പ
 ത്രങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിലേക്കു കരണിക്കുന്ന അ

സഹനതയെപ്പറ്റി നിരൂപിക്കുന്നതാണ്
ജിൽ, പത്രക്കാരന് യുദ്ധാനിമിത്തം വട്ടി
വട്ടിയായി പണം വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നു
കണ്ടെന്നു അറിയിച്ചോടും. വാങ്ങാൻ അങ്ങി
നെല്ല. സാധാരണയായി ഗവർണ്മെ
ണ്ടിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്ന കേരളം
പത്രം കൂടിയും, ഇപ്പോൾ പകുതിയെടുത്തു
യിരിക്കുന്നു; മുൻ മൂല്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണ
മൂല്യം ഗാന്ധിജി ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തന്നെ
പോയി, ഇപ്പോൾ പതിന്റെ പ
രത്തിലധികം ഉള്ള പത്രസംസ്ഥാനം അ
ങ്ങിനെതന്നെ ശോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹി
ന്ദു അഫ് റിവ്യൂസ് എന്ന മാസികയുടെ
മുമ്പത്തെപ്പോഴും ഇപ്പോഴും പലപ്പോഴും
തന്നെത്തന്നെ അതന്നെ ഇതിന്നു ഉദാഹരണമാക
ുന്നു. പ്രസിദ്ധരും പുറപ്പെട്ടിരുന്നവ പല
തും മാസത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രം ആയി.
ഇവയ്ക്കു പുറത്തേക്കും പലതും നാമം വശേ
പ്പോയിട്ടുള്ളത് പത്രത്തെപ്പറ്റിയിന്നു ഈ
വ്യാപനം വരുവാൻ കാരണം അമുദിക്കാ
ലാസിക്കും ഉൾപ്പെട്ടതെന്നതാണ്. മിക്ക
പ്രധാനപ്പെട്ട പത്രങ്ങളും സ്വന്തം തൊഴി
ൽ ശാലയിലാകുന്നു കടലാസുണ്ടാക്കുന്നത്;
അതിലൊക്കെ വേണ്ടുന്ന Paper (എന്ന വഴിയ
ൽ) മറ്റൊരാളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതുമാ
ണ്. യുദ്ധം വളരെ നീണ്ടുനില്ക്കയും ഇതേ
പരക്കെ കിട്ടുവാൻ അസാധ്യമായിത്തീരുക
യും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അക്കാലത്തും പ
ത്രം നടത്തിപ്പോകേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി പ്രയ
ത്നകമ്പർ ഇപ്പോഴേക്കു കടലാസ് ചെലവു ച
െക്കുന്നു. മറ്റൊരം പത്രങ്ങൾക്കു കടലാസ്
വ്യാപാരികളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായാൽ,
അവർ മുമ്പു നടപിടുന്ന വിധം ആദ്യ
ത്തിൽ പത്രം നടത്തുവാൻ സാധിക്കാതെയു
മാവുന്നു; ലേഖകന്മാർക്കും മറ്റു പണിക്കാ

ഈ പ്രതിഫലം കൊടുപ്പാക്കൂ എന്നു കേൾക്കുന്നവരെ വാചസ്പത്യത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ശീതയിൽ യുദ്ധംനിമിത്തം പത്ര
 ഞ്ഞാഴിയിന്നു കേട്ടതട്ടിപ്പോയി ഏങ്കിൽ, മ
 ലയാളനാട്ടിൽ അങ്ങിനെയല്ലാ എന്നു കാ
 ണിപ്പാനായിരിക്കുമോ, ഇങ്ങിനെ പുതിയ
 പത്രങ്ങളും മാസികകളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന
 ഞ്ഞു ഞങ്ങളിറിയുന്നില്ല, മലയാളനാട്ടി
 ലെക്കു കടലാസു മുതലായ അച്ചടിവക സാ
 മാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നത് യൂറപ്പിൽനിന്നാണ്.
 ഞ്ഞമനി, ആസ്രിയം എന്നീ രണ്ടു രാജ്യ
 ങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ വ
 ക ചരക്കുകൾ ഇപ്പോൾ വരുന്നില്ല. പി
 ുന്ന, സ്വീഡെനിൽനിന്നും ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ
 നിന്നുമാണ് വരേണ്ടത്. വ്യാപാരത്തിനു
 നേരിട്ട സങ്കടത്താൽ, ചരക്കിന്നു വിലയും
 കയറിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ
 ിക്കുമ്പോൾ, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ദാരി
 ദ്ര്യം വളരുകയും, വാസ്യവത്തിലുള്ള വായ
 നക്കാരുടെ എണ്ണം വളർച്ചിട്ടില്ലാതിരുക
 യും ചെയ്യുന്ന ഈ നാട്ടിൽ, ഇക്കാലത്ത്,
 മുഖ്യതന്ന പ്രതിഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള
 പത്രങ്ങളുടെയും പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ആ
 വശ്യത്തിന്നുചയോഗിക്കേണ്ടുന്നതായ കട
 ലാസ് ചരക്കുകളെ, ക്ഷണഭംഗരങ്ങളും,
 മറ്റു പത്രങ്ങളിൽനിന്നും പത്രഗ്രന്ഥ
 ങ്ങളിൽനിന്നും ഭേദിച്ചതായ യാതൊ
 രു വിശേഷധർമ്മവുമില്ലാത്തവയും ആ
 യുള്ള മാസികകളും 'വാരിക'കളും പുറ
 പ്പെടുവിക്കുവാനായി, എന്തിനായിട്ടാണ്
 ഓരോരോ 'വിഭാഗങ്ങൾ' വാങ്ങലവുച
 യ്ക്കുന്നത്? മലയാളത്തിൽ, ആവശ്യത്തി
 ൻ കവിഞ്ഞു' പത്രങ്ങളും മാസികകളും ഇ
 പ്പോൾത്തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ട്. നടപ്പു

പത്രങ്ങളിലും രാസികകളിലും കാണുന്നതിലും ഉപന്യാസങ്ങളേ പുതിയവയിലുള്ള എങ്കിൽ, ഇവ സ്രീകർക്കായിട്ടുണ്ടെന്നു മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റും നവ്യത സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

• •

‘ആത്മപോയിന്റിംഗ്’യുടെ രചന പൂർണ്ണമായും, ൧൧, ൧൨ എന്നീ ലക്കങ്ങളിൽ ശ്രീമാൻ വി. കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ അച്ഛൻ എഴുതിയിരുന്ന ‘നവോത്ഥാന യോഗി’ എന്ന ഉപന്യാസത്തിന്നു പ്രത്യാഖ്യാനമായി, ദിവ്യശ്രീ മഠത്തിൽകുട്ടൻ കുഞ്ഞാൽ, പാലക്കാടൻ യോഗന്നാൻ കുഞ്ഞാൽ, ബി. ഐ. എന്നിവർ ഒന്നിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതിലുള്ള അഭിപ്രായമായ ഒരു ഉപന്യാസം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുമാത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ കൂടി, ‘ആത്മപോയിന്റിംഗ്’യുടെ ഒരു മാസത്തെ ലക്കം നിറയുകയില്ലെന്നുവന്നു. ഈ പ്രത്യാഖ്യാനത്തിന്നു ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം, ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ തന്നെ പാവപ്പെട്ട പ്രത്യേകവും അയച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവ ഒന്നും ‘ആത്മപോയിന്റിംഗ്’യിൽ ചേർക്കാൻ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. കാരണങ്ങളും പാത്രം: ഒന്നാമതു, പ്രത്യാഖ്യാനം കേവലം മതവിശ്വാസസംബന്ധമായ ഒരേതിർവ്വേദമായിരിക്കുന്നു; മതവിശ്വകരമായ വിവരത്തിന്നു ‘ആത്മപോയിന്റിംഗ്’യിൽ അവകാശം അർജ്ജവമായില്ലെന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ നിശ്ചയം. രണ്ടാമതു, ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞിക്കണ്ണന്റെ ഉ

പന്യാസം ദൈവത്തോടു കൂടി എഴുതിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും; ഉപന്യാസകർത്താ “സമീപ്തബുദ്ധിയും സാമത്വമന്യം”, “സമനസ്സുത”യും “വിശദ”മായിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രത്യാഖ്യാനകർത്താക്കൾ തന്നെ സമ്മതിച്ചുവെന്നുണ്ട്; ആ സ്ഥിതിക്ക് പ്രത്യാഖ്യാനസം.ര.ക്കു അനുചിതമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമതു, വാദിയും പ്രതിപാദിയും ഒരേ ലയിൽ നിന്നിട്ടല്ലാത്തവരുള്ളതാണെന്നു. വാദിയായവളെ, ലോകത്തിൽ നടപ്പുള്ള മതങ്ങളെയല്ലാതെ മതവിശ്വകരമായവയെപ്പറ്റി യുക്തികൊണ്ട് ഉപപത്തി സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന സംഗതികളെ ഗ്രാമ്യമായിത്തീർത്തുകൊണ്ടു, അസംബന്ധമായ സംഗതികളെ തൃപ്തിക്കും ചെയ്യുന്ന മതനിരൂപകന്മാരുടെ നിലയിൽ നിന്നു നോക്കി തന്നിട്ടു തോന്നുന്നില്ലെന്നുവരിച്ചു തോന്നിട്ടുള്ള കേരളീയ ഹമാനാദങ്ങളെക്കുറിച്ചും, യുക്തിഗതി അനുസരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രതിപാദികളായവളെ, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ‘ക്രൈസ്തവി’കളിൽ അംഗമായ വിശ്വാസത്തെ സമർപ്പിച്ച് സ്വന്തമായ ലംബനാവിഷ്ണുസ്ഥാപനത്തോടു കൂടി എതിർവാദം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ, വാദിപ്രതിവാദികൾ അസംബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെന്നു. എന്നാലും, മതസംബന്ധമായ ശുഷ്കവാദങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കു കൗതുകമില്ലെന്നു ഇവിടെ തീർത്തു പറയാം. കൗതുകമുള്ളവയെപ്പറ്റി ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നായിച്ചേർന്നു പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഒരുകൂട്ടിച്ചുപ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ ഈ മാസികയുടെ കൗതുകമായി ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആത്മപോഷിണി

വ്യക്തം ന.

മറന്നു തുലാം.

ലക്കം ൭.

പ്രകാശനം
പ്രകാശനം
പ്രകാശനം

പഴമൊഴി എന്ന പദത്തിന് കേവലം പഴക്കംചെന്ന മൊഴി എന്നുമാത്രമല്ല അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടതാണ്. പഴക്കം അല്ലെങ്കിൽ അനാചാരംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അറിവുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വാക്യം എന്നു കൂടി അർത്ഥം ഉണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതുതന്നെയല്ലായ്ക, എന്നുകൂടി സംശയം ഉണ്ട്. ഇവ ഒരു ഭാഷയിലോ, ഒരു ദേശത്തിലോ, ഒരു ജാതിക്കൾക്കു ഇടയിലോ ഉള്ളവയല്ല; മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവത്തോടു വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്. അതിനാലാണ് ഇവയ്ക്ക് “ലോകോക്തികൾ” എന്നുകൂടി പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും ജിജ്ഞാസുക്കൾക്കും സകലവും ജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു വാഗ്വിഷയമാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഇവയെ നാം സൂക്ഷ്മബുദ്ധ്യോ പരിശോധിക്കുന്നതായാ, ഇവയിൽ അമൂല്യരൂപമായ തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. ഇതുകൂടാതെയും, ഉപ നമ്മുടെ പുഷ്പികന്മാരുടെ കാലശേഷപരീതി, പ്ര

കൃതി, അനാചാരം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ഏറ്റക്കുറവു നമുക്ക് അറിവു നല്കുന്നു. ഇവ ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തോടുകൂടി ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയെന്നും; ഇവ നമ്മുടെ പ്രചിതമായ നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മഗ്രാഹണശക്തി, അനാചാരസമയംതന്നെ എന്നിതുകൾ സൂചിപ്പിക്കുകയും, നമ്മുടെ സംഭാവനയ്ക്കുള്ളയും പ്രസംഗത്തെയും സന്ദേശത്തോടുകൂടിയും, ലോകത്തിൽ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും നമുക്ക് ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസരോചിതമായ വിധത്തിൽ ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാ, ഇവ ശക്തിമത്തുള്ളതായ ഒരു വക ആയുധങ്ങൾ തന്നെയായി ഭവിക്കും. അന്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ, സന്തോഷിപ്പിക്കുകയോ, തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ, ഇവ ഫലവത്തുള്ളതായ ഉപകരണങ്ങളാണ്. ഈ ദിവ്യൗഷധപ്രയോഗംകൊണ്ട് പലപ്പോഴും വെട്ടുന്ന് ഫലം സിദ്ധിച്ചതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദിവ്യൗഷധങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ, ഇവയേയും അവസരോചിതമായ വിധം പ്രയോഗിക്കുന്ന

ഇ് എല്ലാവരും സാധിക്കുമോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഇപ്രകാരമെല്ലാം നമുക്കും ഉപയോഗമുള്ള ഈ ഭൗതികശാസ്ത്രകലങ്ങളുടെ ഉൽപത്തി, സ്വഭാവം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് അല്പം ആലോചിക്കുന്നത് അയ്യങ്കുമാരായിവരുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവയുടെ ഉൽപത്തിയും ഭാവയുടെ ഉൽപത്തിയും ഏറ്റക്കുറവും ഒന്നിച്ചതെന്നു ആയിരിക്കണം. ഓഷകളെല്ലാം ആദ്യം അലിയിച്ചോഷകളായിരുന്നുവല്ലോ. മനുഷ്യസ്വഭാവം അന്നും ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗുണഭോധസമ്മിശ്രമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, സന്തോഷപദേശം അന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അമ്മക്കൾ നിമ്മിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഗുണമുഖന സന്തോഷപദേശം ചെയ്യാൻ ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ അക്കുലത്തു തരമായില്ലായിരുന്നു. അന്യനാക്കും മൂലനാക്കും ഉപദേശംകൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. എന്നതന്നെയുമല്ല അന്നു വേദസാധങ്ങളായ അറിവുകളേയും പ്രകൃതി പരിശോധനകൾക്ക് ലഭിച്ച ഫലങ്ങളേയും, പിൻഗാമികൾക്കായി സംരക്ഷിക്കണമെന്നു ഇരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്ക് ഇത് അത്യാവശ്യവുമാണല്ലോ. പഴമൊഴികൾ, അങ്ങമിങ്ങു ചിന്നിച്ചിതരിക്കുന്ന ലോകചരിത്രശകലങ്ങൾ കൂടിയാകുന്നു. അതിനാൽ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നതിനും, എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി, നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾകൊണ്ട് ചുരുങ്ങിയ വാചകങ്ങളും ഏറ്റക്കുറവും പ്രാസത്തോടുകൂടിയും അവരുടെ ആഭാവഫലത്തെ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. “പഴമൊഴികൾ അന്നേകളെന്നങ്ങളുടെ അറിവിലെയും കർമ്മങ്ങളുടെ

ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുമായും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു” - എന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ സാരം ഇതുതന്നെയാണ്.

പഴമൊഴികളെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ (൧)ഗ്രന്ഥപരമർത്ഥത്തിൽ പദമുദാരം; (൨) പ്രാസവും അലങ്കാരവും; (൩) അർത്ഥപ്പാഠം; (൪) സന്തോഷപദേശം - ഇതുകൾകുന്നു. ഗ്രന്ഥപരമർത്ഥം, അവയെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സുഗ്രഹമാക്കിക്കിട്ടീടണം. ദീർഘചാലകങ്ങൾ പ്രായേണ മനസ്സിലെ കഴക്കിത്തീർക്കുകയും ധാരണാശക്തിയെ ക്ലേശിപ്പിച്ചുയും ചെയ്തുകൊള്ളും; കൂടാതെ, അർത്ഥത്തിൽ അർത്ഥതന്ത്രവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനിടയാക്കുന്നു. മനസ്സിലെ ആകുലതയും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, ധാരണയെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തയാണു പ്രാസങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം. അലങ്കാരങ്ങൾ മനസ്സിലെ സെപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ അർത്ഥത്തെ വിശദമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപദേശങ്ങൾ ദുഷ്ടാനുഭവങ്ങളെ ആയിരുന്നാൽ, അവയ്ക്കു ശക്തിയും കൂടുകൊള്ളും. പഴമൊഴികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, അവ സംക്ഷിപ്തങ്ങളായ ഉപന്യാസങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു പറയാം. “പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിപ്പിട്ട്” എന്നുള്ള പഴമൊഴിതന്നെ, അവയുടെ അർത്ഥപ്പാഠത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഇവ ഉപദേശിക്കുന്ന നീതിയും സന്തോഷവും ഇത്രയെന്നു വെണമെന്നതും പ്രയോജനമാണ്. മനുഷ്യക്ക് ലോകത്തിലുള്ള സകല വ്യാധാലങ്ങളിലും, അവസ്ഥകളിലും, അവസരങ്ങളിലും, ആവശ്യങ്ങളായ നീതിയും ജ്ഞാനവും ഇവ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇവ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ക്രമാനുഭവമായ വളർച്ചയേയും കാണിക്കുന്നു. പഴമൊ

കിരം കൗശ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യകവി
കകളത്രം. എന്നാൽ അവനും ഇപ്പോൾ
കാണുന്ന കവിതകളെപ്പോലെ, കതി
വയദിവസസ്ഥായിനികളും, അർത്ഥം കറ
ത്തും പദങ്ങൾ നിറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നവ
യൊക്കെല്ലെന്ന് ഒരു വ്യക്തം ഉണ്ട്. അ
വരികുവാറും പുരാതനകാലത്ത് ഉത്ഭവി
ച്ചിട്ടുള്ളവയെന്നെങ്കിലും, അവയ്ക്ക് കലപ്പു
ഴക്കുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ദോഷങ്ങളോ
ന്നും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായികാണുന്നില്ല. ഭാ
ഷകളിൽ, ഈ ചെറിയ നാണയങ്ങൾക്ക്
അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും പ്രചാരമുണ്ട്.
അത് അവയുടെ വിലയ്ക്ക് ഒരിക്കലും കുറ
വുവരത്തക്കതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു പഴമൊഴി
അത് ആദ്യം നിർമ്മിച്ച ആളുടെയും അ
തിനെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളു
ടെയും അനുഭവത്തെ മാത്രമല്ല, അതിനെ
സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ലോകത്തെയും അനുഭവ
ത്തെക്കൂടി കിട്ടുന്നു. പഴമൊഴികളുടെ
പ്രധാനമായ ഉപയോഗം നമുക്ക് ഒരു അ
ഭിപ്രായത്തെയോ യഥാർത്ഥത്തെയോ സ്ഥാ
പിക്കുവാനായിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലാക
ുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഇത്രയും ശ
ക്തിമന്തമായ യുക്തി മറ്റൊന്നുമുണ്ടെന്നു
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പഴമൊഴിയിൽ അട
ങ്ങിയിട്ടുള്ള തത്വം വേറെ വിധത്തിലും പ
ര്യായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും, അവയൊക്ക
യും കൗശ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ശാശ്വതസ്ഥാനം
ലഭിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പഴമൊഴികൾ ഇല്ലാത്ത ഭാഷകൾ ക
ന്നും തന്നെ കാണുകയില്ല. മലയാളഭാ
ഷയിലും ഇവയാകാം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്,
മിസ്റ്റർ പൈലോവാർ ഇവയെ ശേഖരി
ച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകം തന്നെ തെളി
വായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം വ
ളിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഇവയെ അധി
കമായി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്ന് തോന്നു
ന്നു. ഇതിനു കാരണം നാം മുമ്പ് മനസ്സി
ൽ വഹിച്ചിരുന്ന തത്വങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ക
ത്തിൽ (പുസ്തകരൂപേണ) വായിക്കുന്നതു
കൊണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും സംഭാഷണ
ങ്ങളിലും മറ്റും ചിലപ്പോൾ ഇവയ്ക്കു പ്ര
വേശം ലഭിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. പഴമൊഴിക
ൾ ഭാഷയുടെ ഒരു അപരിഷ്കൃതഘട്ടത്തി
ലാണ് സാധാരണയായി ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.
ഇപ്പോൾ പരിഷ്കൃതഭാഷകളിൽ ഒന്നി
ലും അവസ്യപ്പെടുകയുണ്ടെന്നുണ്ടാണു് തോ
ന്നുന്നത്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും
കവികളുടെയും കൃതികളിൽ അധിടവിടെ
പ്രശോഭിച്ചുകാണുന്ന മഹദ്വേഷങ്ങൾ പ
ലപ്പോഴും അവയുടെ സ്ഥാനം വിട്ട് പഴ
മൊഴികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരു
ന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇവ ഏതൊരു “ജ്ഞാന”
ത്തിന്റേയും; പഴമൊഴികൾ “അനുഭവ”
ത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളാണെന്നുള്ള വ്യക്തം
സം ഉണ്ടായിരിക്കാം. ലോകത്തിൽ സാമാ
ന്യമായ തത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നത് വി
ദ്യാഭ്യാസം ജ്ഞാനപരമ്പരകൊണ്ടും; അ
ല്ലാത്തവർ അനുഭവംകൊണ്ടുമാണല്ലോ.

(തുടരും)

—ആർ. ഇരൂപ്പാപിള്ള.

*** പൗരസ്ത്യദീപം ***

ഒരു വിമർശനം.

ബുദ്ധദേവന്റെ ജീവിതചരിതത്തെ യും, അദ്ദേഹം ഈ പ്രവഞ്ചത്തെപ്പറ്റി ചമൊന്മ മണാനുലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം ലോകോപകാരത്തിനായി ഉപദേശിച്ച ആയുധങ്ങൾക്കെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നതായുള്ള ഒരു പദ്യകൃതിയെന്നും, പൗരസ്ത്യദീപം. ഇത്, എഡ്വിൻ ആർനോൾഡ് എന്ന പാശ്ചാത്യവിദ്വാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതും ലോകത്തെങ്ങും പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ 'ലൈറ്റ് ഓഫ് ഏഷ്യ' (Light of Asia) എന്ന കാവ്യത്തിന്റെ തർജ്ജമയുമാകുന്നു. അതെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭൂലത്തെ മുഖ്യധാരാകാഷീയും വേറെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സഹായകമായിക്കൂട്ടിയും, തന്റെ കാല്പനയും, ശ്രീമതി തരവത്ത് അമ്മ-ഉത്തമ അവർകൾ ഗദ്യമായി എഴുതിയ 'ബുദ്ധചരിതം', മലയാളഗദ്യസാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ബുദ്ധദേവനെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തെക്കുറിച്ചും മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ പരന്നിട്ടുള്ള അബദ്ധാഭിപ്രായത്തെ നീക്കിക്കളവാൻ, ഈ അടുത്തുകഴിഞ്ഞ കാലത്തു നോമനായി പുറപ്പെട്ടത് ഇഷ്ടബുദ്ധചരിതഗദ്യഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയാം.

* പൗരസ്ത്യദീപം- Light of Asia. പരിഭാഷകൻ, നാലപ്പാട്ടനായണമേനോൻ. കാനംകുളം അക്കരത്തമ്പ്രകുശി കോ പ്രസ്സ്.

അതിൽ പിന്നെ, ആ ഗ്രന്ഥകർത്രിതന്നെ രചിച്ച 'ബുദ്ധഗാഥ'യും, കേന്ദ്രസ്തൂതനിന്നു പുറപ്പെട്ട 'ധർമ്മപദ'ത്തന്നെയും ബുദ്ധമതപണ്ഡിതരുടെ പ്രചാരണത്തിന് ഏതാനും ചിലക്കുങ്കിലും ഉത്തമമായ ഉൽക്കണ്ഠയെ വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നുപുറമെ, ലൈറ്റ് ഓഫ് ഏഷ്യ'ന്റെ മലയാളത്തിൽ കിഷിപ്താഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു തർജ്ജമ ഉണ്ടായി വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും, ഇപ്പൊൾ, ശ്രീമാൻ നാലപ്പാട്ടനായണമേനോൻ അവർകൾ 'പൗരസ്ത്യദീപം' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും മേല്പറഞ്ഞ ഉൽക്കണ്ഠയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രബലപ്പെടുത്തിയ ഭിഷണമെന്നു കാണാം.

എന്നാൽ, ചിലേടം തത്ത്വചിന്തനങ്ങളാൽ ഗഹനാശയമായും, മറ്റു പലേടം കാവ്യംസൗന്ദര്യം പരിപൂർണ്ണമായും ഇരിക്കുന്ന ഭൂലകൃതിയെ, 'ബുദ്ധചരിത' ഗദ്യത്തിൽ തത്തുല്യമായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും; അതിന്റെ കർത്താവ് ഭൂലകൃതിയുടെ സ്വരം കടഞ്ഞെടുക്കുകയോ, അതല്ല, ഒരു ജീവചരിതഗ്രന്ഥത്തിന് ആവശ്യമായ പ്രകാരത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളെ ത്യജിച്ചും, ചില ഭാഗങ്ങളെ ദൃഢപ്പെടുത്തിയും, ചില ഭാഗങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചും, ചില ഭാഗങ്ങളെ നേർത്തർജ്ജമയായും ആ ഗദ്യഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു എന്നും, ഭൂലകൃതിയുമായി ഒത്തുനോക്കുന്നവരാകാം ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥകർത്രിയുടെ ഉദ്ദേശം അത്രമാത്രമായിത്തന്നെ, 'ബുദ്ധചരിത'ഗദ്യത്തിൽ ഭൂലത്തിന്റെ സാഹിത്യരസം

യിലെ ശൈലികൾ, സ്വഭാവയിൽ തത്തുല്യമായ ശൈലികളെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുമായ യുദ്ധം കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനെ ചെയ്യരുത്, മൂലശൈലികളെ പദാനുപദിതങ്ങൾ ചെയ്തത്; സർവ്വപരി, മൂലം വായിക്കുമ്പോൾക്കുവന്നു എന്നൊക്കെ സ്തോഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ, അവന്റെ മനസ്സിൽ എന്തിനെയുള്ള അനുഭവമുദ്ര പാടിമുദ്ര, ആവിധംതന്നെ, തങ്ങളു വായിക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നു. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ചുവെട്ടു, ഒന്നാമത്ത് ഇതിൽ ഉപരിപരിചിരിക്കുന്ന വൃത്തം, ഭൂലഗ്നാത്മകതയ്ക്കുതക്കതായ പായനാകുന്നുണ്ടാകുന്നു മാത്രമി കേതിരസ പ്രവണതയ്ക്കു അനുഗുണമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നും; രണ്ടാമത്ത്, തങ്ങളു മുൻപു വിറ്റിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അനുഭവം എന്നും; മൂന്നാമതു, ഭാഷാഭിതിയുവ രണ്ടിന്നും അനുസൃതമാകുന്നു എന്നും, വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എട്ടാം സർഗ്ഗത്തിലെ ബുദ്ധമതം പ്രസംഗവും, മറ്റു സർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കുണ്ടുള്ള ചില വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിരീക്ഷിച്ച്, 'പൗണ്ഡ്രീപ'ത്തിൽ, മുഖ്യമായി, അഭിമതത് മുടിവരെ, ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മനസ്സു അനുഷ്ടുപകണം. ഈ മനസ്സ് ഭൂലഗ്നാത്മകതയ്ക്കുതക്കതായ പായനാകുന്നുണ്ടാകുന്നു ചായേണിയിരിക്കുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷിലാവട്ടെ, രാജകീയമായ അനുഷ്ടുപകൃതി പട്ടെന്ന 'അയംനിക' പേർമാർക്കു് എന്ന മനസ്സ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗർവ്വമെപ്പട്ട വിഷയങ്ങളെ, വിശദീകരിച്ചു കാഴ്ചവരകൾക്കു ഉള്ളിൽ കേൾ മുതലായ ഗുണങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തു നാനായി പ്രസംഗിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ, പ്രതിപാദിച്ചാൻ സാധാരണ

യായി, 'അയംനിക' മനസ്സുണ്ടു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷ് കാവ്യത്തിലെ ഒരു രണ്ടു പാദങ്ങൾ വായിച്ചശേഷം, ആരെങ്കിലും, അതിനെ തുടർന്ന് 'പൗണ്ഡ്രീപ'ത്തിലെ അനുഷ്ടുപകൃതികൾ വായിക്കട്ടെ ഒരു ഗോപുരാഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു കൂടിയിൽ പതിച്ചുപോലെയുള്ള അനുഭവം അനുഭവത്തിൽ സംശയമില്ല. മഹാമുദ്രാധിപതി, 'പരിശുദ്ധാസ്ഥി' കളമേയ, ശാസ്ത്രീയതയുടേതായും, മറ്റൊരു പ്രതിപാദിച്ചാൻ അനുഷ്ടുപകൃതിയോളിക്കു; എന്നാൽ, പാദമണിത്തോളം കൂടിത്തന്നെ — അതാവിട്ട് മുൻകൂട്ടി കഥാനായകനായ പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തെ മോകിച്ച് സ്വയം കേതിതോന്നിക്കാതെ വായിക്കുമ്പോൾതന്നെ — അനുഷ്ടുപകൃതിയെ ഉള്ളിൽ സ്വയം കേതിയെ മുളപ്പിക്കുവാൻ അനുഷ്ടുപകൃതി പഠിയിച്ചു. ഈ തത്വം അറിഞ്ഞിട്ടുതന്നെയായിരിക്കാം, എഴുത്തച്ഛൻ 'രാമായണം' മുതലായ കൃതികളെ കിട്ടിച്ചാട്ടുരീതിയിൽ എഴുതിയതു്; പുരാണതിഥാസങ്ങൾ, സംസ്കൃതത്തിൽ എന്തു മനസ്സിൽ ശോഭിച്ചാലും, വിഭാരിയമായ മദ്ധ്യമുദ്രാധിപതി, ആ മനസ്സുകൾ മണിയങ്ങളല്ലെന്ന്, എഴുത്തച്ഛന്റെ അനന്തഗോമികളായ എത്രയംകവികൾ, സംസ്കൃതമനസ്സിനെ വഴ്ത്തിച്ചുതന്നുണ്ടെന്ന സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. വൃത്താനുഷ്ടുപകൃതിയെ 'മഹാഭാരതം' മുതലായ പുതിയ തലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പലകൊണ്ടുവരുന്ന ഉള്ളിൽ കേൾ; അവ പുരാണപരമായതിൽ ആസക്തനായ കേന്ദ്രമായ ഹൃദയത്തെ ആവർത്തിക്കുവാൻ കിട്ടിച്ചാട്ടുകലോളം സമർത്ഥമാണുള്ളതു് അനുഭവം.

വപണ്ഡിതന്മാരും അധ്യുതന്മാരും ജി
 ഹ്വായാസകരം പൂർവ്വത്തരം നോക്കി
 അറിയാനാവാതെ അധികം ഉപകരമല്ല
 ക. കലാപാർ കർഷ്കരും കിളിപ്പുഴു
 ത്തത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തതായിരുന്നു, ഭക്തി
 സാതികൻ ഉത്തമനായിത്തീർന്നു അധികം
 യുക്തം. പക്ഷേ, ഈ അഭിപ്രായം പൂർവ്വ
 പരിചയംകൊണ്ടുണ്ടായ കൃത്യപക്ഷാവലം
 ബാണമെന്ന് എതിർക്കുകയും ആക്ഷേപം
 ചെയ്യാറിയിരിക്കും. ഇരിക്കട്ടെ എന്നും,
 ഇംഗ്ലീഷിലെ 'അയോംബിക്' മനുഷ്യൻ
 യോജിപ്പായി വരാവുന്ന സംസ്കൃതവൃത്തം
 അനുഷ്ഠിച്ചു; ഇന്ദ്രവക്ത്രോ, ഉപേന്ദ്രവ
 ക്ത്രോ, വംശസ്ഥമോ ആകുന്നതും ഉയര
 മേൽക്കളിയായും ആവക മനുഷ്യകളുടെ
 അഷ്ടരം, മാത്ര എന്നിതുകളും, ഗണങ്ങളു
 കടെ സ്ഥിതിയും ആലോചിച്ചാൽ കോഡു
 പ്പെടും. പിന്നെ, 'പരബ്രഹ്മപ്രദീപ്തി
 ലെ അനുഷ്ഠാനം ചിലപ്പോൾ സൂര്യ
 ഗതി നന്നെ ചുരുക്കമായിക്കാണുന്നുണ്ടാ
 ന്നും; ഇതിന്നു കാരണം, ഇത്ര ചെറിയ വൃ
 ത്തത്തിൽ, മുലത്തിലെ പദങ്ങൾക്കു പക
 രം പദം നിറഞ്ഞനായ്ക്കൂട്ടി ഉത്തരാ
 ത്താൽ, അനേകം വാക്കുകളെ ശ്വാസമു
 ടിച്ചിട്ടും കസന്ധികൾ ചെയ്തിട്ടും, യതികം
 ഗന്തെന്ന് വരുത്തിട്ടും തർജ്ജമയെ ക്രൈശ
 ഘ്വേദത്തിട്ടുണ്ടാണെന്നും കൂടി കാത്താൽ,
 പരിഭാഷകൻ തന്റെ കൃതിയെ ആർക്കു
 നന്ദമാക്കുവാൻ വേണ്ടി, സംസ്കൃതത്തി
 ലെ വാത്സികിരായെന്നെ, 'മഹാഭാര
 ത' മുദലായവയെപ്പോലെ വൃത്തനിബ
 സ്ഥനം ചെയ്യേണിയെന്നിരിക്കെ, ന്യായ
 മായി ആർക്കും തോന്നാവുന്നതാണ്.

ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും
 നീലച്ചാക്കൾ വീഥിയിൽ. (പ. ൧൭)

അതിനാലതിന്നുപ്രാപി-
 പ്താദിനമല്ല പക്ഷിയെ. (൧൭)
 അതിന്നു പകരം വാങ്ങി-
 ക്കിതെൻ പ്രിയ സോമവി. (൧൯)
 ദിവ്യവും വേർപിരിയലും
 തീകൊടുത്തിരും ചേക്കയും. (൧൯)
 അതിന്റെ ശുദ്ധരംഭമുപ-
 ഞ്ഞൊരുക്കുകയും. (൧൯)
 കിടക്കുന്ന പെരുതകു-
 ളിമ സൗന്ദര്യമുണ്ടവർ. (൧൯)
 നീയുടെ വസ്ത്രത്തിലിളനീ-
 ലത്തിൽ പല നിറത്തിലും. (൧൯)
 ഹോ! എന്റെ കൊച്ചുപൈതൽക്ക-
 ള്ളമ്മ! നിന്നുടലല്ലയോ. (൧൯)
 ത്രക്കൈക്കലച്ചുറങ്ങത്താ-
 ഞ്ചിലുള്ളിമണിവരും. (൧൯)
 ആത്മാവു തന്നെത്തീർന്നു
 ധർമ്മത്തിൽനിന്നു സപക്ഷമായ്
 തങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച നരക-
 ള്ളാലെ നരകത്തിനെ. (൧൯)
 കോടാണ്ടെഴുന്നിക്കൊലപാ-
 തകിനിക്കു സഹായമായ്. (൧൯)
 ലയിപ്പു നായുള്ള കര-
 നത്തിന്നൊക്കെ ജീവിതം. (൧൯)
 പട്ടണത്തിങ്കലിന്ദ്രാക്ഷ-
 വിളിലാട്ടത്തിനുള്ളവർ. (൧൯)
 വിട്ടയച്ചാനുജ്ഞാപ്ത-
 ക്കിയയൊക്കെക്കിടയിൽ. (൧൯)

ഇത്രാടി അനേകം പദ്യചണ്ഡങ്ങൾ, അ
 നുഷ്ഠപ്തവൃത്തപ്രയോഗങ്ങൾ വന്നുചേർന്നു
 കസന്ധി ദശശ്രവതാദി ദോഷങ്ങളെ തെ

മിയിക്കുന്നു. ഇവ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി സഹജമാണെന്നും, ഈ കൃതിയിൽ ആദ്യം ഈ മതിയിലുള്ള വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തെന്നും അറിയിപ്പുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. തീർന്നു വെച്ചുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞുവന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തെന്നും, ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെ കലനിമുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

തന്റെയുടെ വിശ്വാസ്യതയെപ്പറ്റിയൊക്കെ, ഇനി നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർ എഡ്വിൻ മേയറും (ലോർഡ്സ് കോളേജിയൽ ലൈബ്രറി/പുസ്തകാലയയിൽ 1897-ൽ അച്ചടിച്ചത്) - വെല്ലെംസ് കോളേജിയൽ, പല ഭാഗങ്ങളിൽ തന്റെ തന്റെയായിട്ടുള്ളതുകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബുദ്ധതത്ത്വപ്രകാരവും, ആദ്യഭാഗങ്ങളിലെ പല കേന്ദ്രങ്ങളും സമാനമായും മുമ്പത്തേതിനേക്കാൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; ഇവയിൽ തന്നെയും ഇടയിൽ ചില പ്രകാരങ്ങൾ പരിഭാഷയില്ലെന്നുവെച്ചു. എന്നാൽ, ബുദ്ധതത്ത്വപ്രകാരം ഉണ്ടായ സമാധാനപരതത്വത്തിനും, പിന്നാലെ ചെയ്ത മതപ്രചാരണത്തെയും, വിവിധതരം ചെയ്യുന്ന അനേകത്തെയും ഏകതയെയും സമീപത്തെയും അവഗണനയായി പരിശോധിച്ചതിൽ, കണ്ടിരിക്കുന്ന പല പരിഭാഷകൾ തീർന്നു അനുകൂലമല്ല. ഈ സമീപത്തെയും മിക്ക പുറങ്ങളും - ഏകതയെയും പുറങ്ങളും - ദോഷമുള്ളതും കേന്ദ്രങ്ങളിലും കൂടാതെയുള്ള; ചില പുറങ്ങളിൽ പകർപ്പം അടയാളപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. പരിഭാഷകൻ പരിഭാഷകൻ കഴിഞ്ഞു അസക്തിയായ്, വളരെ വിശ്വസ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഈ അനുകൂലമായി മലയാളത്തിൽ തന്റെ

ചെയ്യുന്നതാണ്, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഈ കലയാളികൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ തന്റെ മതി സാസ്തിലാകുമെന്നും അറിയിപ്പുവെച്ചു ചിലർക്ക്; അതിനെ പരിഭാഷകൻ അനുസരിക്കണമെന്നും അറിയാം. ഇംഗ്ലീഷിൽ, തന്റെയുടെ കടം വീതം മറ്റ് ഏതെങ്കിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി, *Reading east and west* എന്നതും ചിലർ മുൻകൈ "പുസ്തകം പട്ടികയായി മഴ ചെയ്യുന്നു" എന്നു അനുപദേശം ചെയ്താൽ, *പുസ്തകം + വെൽ* അർത്ഥമുണ്ടാകുമോ? ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഗ്രാമീണപരമ്പരയോ? *east and west* എന്ന പദങ്ങൾ പൂർവ്വകാലത്തിൽ മനോഹരമായിരുന്നുവെന്നും, കാലക്രമത്തിലുണ്ടായ പരിഭാഷണത്താൽ ഇപ്പോഴത്തെ രൂപം സിദ്ധിച്ചതാണെന്നും, പട്ടികയെയും പൂർവ്വകാലം മുൻകൈ കൊണ്ടല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് കാൽ അതിന്നു അർത്ഥം ഗ്രാമീണതയെന്നും, 'പുസ്തകം പട്ടികയും ആയി മഴ ചെയ്യുന്നു' മലയാളിക്ക് ഗ്രാമീണവാക്ക് കഴിയാതെ വിടുന്നതും, ഇംഗ്ലീഷ് വാചകങ്ങളിൽ ചില പദങ്ങൾക്ക് രൂപകലകാരപ്രകാരം അർത്ഥം ഗ്രാമീണതയായിട്ടുണ്ട്; അവയുടെ രൂപകൽപ്പന വിചരിക്കാതെ, വാക്കിന്റെ മഹത്വം കഠിനമായ് അർത്ഥമല്ലാ ഏകീയാൽ മരിക്കുകയോ? അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനയോടുകൂടിയ അധിഷ്ഠാനപ്രമാണങ്ങൾ ഈ വിധം പലതും ഉണ്ടെന്നും, അവയെപ്പറ്റി അറിവില്ലാതെ ചെയ്യുവാൻ ഇവിടെ ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചരിക്കുന്നു. 'ചോദ്യോത്തരം'ത്തിലെ അർത്ഥമേൽക്കുള്ള ദോഷങ്ങളും, (1) വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമേൽക്കും; (2) സംബന്ധമേൽക്കും മറ്റും മലയാളത്തിൽ രൂപം

൦൦; (ന.) മൂലത്തിലെ കൈപ്പടികളെയും
 ഇപകപ്രയോഗങ്ങളെയും അനുപദിതർ
 മദ്ധ്യയായുള്ള അർത്ഥമിട്ടു; (റ) മൂല
 വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം ശരിയായി ഗ്രഹി
 ക്കാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുപദിതർ; (ഒ)
 മൂലത്തിലെ ചില വെട്ടങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്താ
 തെ വിട്ടുകളകയാലുള്ള നൃന്ത; (ന) മൂല
 ത്തിന്റെ വാചകവിനി വക്രാന്തരങ്ങളു
 മോഹത്താൽ, ഗർഭവാക്യങ്ങളും ഭേദകളാ
 ൽ വിരിക്കപ്പെട്ട വാചകങ്ങളും വാക്യങ്ങളും
 മറ്റും പ്രയോഗിച്ച് അനന്തരക്രമങ്ങളാക്കു
 കയ്യാലുള്ള അർത്ഥമിട്ടു, നേയാത്മത, മ
 തലായവ— ഇങ്ങനെ പല ഇനമായി പ
 കക്കാം. ഇവയ്ക്കു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ
 വഴിയേ കുറിക്കുന്നു:—

(എ.) മെറ്റപ്പങ്ങളുടെ അനുപദിതർ
 മ:— The sweet cake broke— “സുധാ
 മ്ളംബം പൊട്ടിച്ചു” (൪൨-ാം പാദം) ഇ
 വിടെ അപ്പം കയണമാക്കി എന്നർത്ഥാ
 ന് മൂലത്തിലെ broke ശബ്ദത്തിനുള്ളിൽ;
 മദ്ധ്യായത്തിൽ ‘പൊട്ടിച്ചു’ എന്നതിന്നു വ
 ഉത്തര ശക്തിയോടുകൂടിയും മദ്ധ്യയോടുകൂടി
 യും വേദപെട്ടത്തി എന്നർത്ഥമാകയാൽ,
 (break ശബ്ദത്തിന്നു പൊട്ടിക്ക എന്നർത്ഥമു
 ണ്ടെങ്കിലും) അപ്പത്തെ സംബന്ധിച്ച് അ
 ണ്ടെന്ന പ്രയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. ‘പു
 പൊട്ടിക്കുന്നു’, ‘അപ്പം പൊട്ടിക്കുന്നു’— എ
 ന്നൊക്കെ ചിലർ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളത് ശ
 രിയല്ല.

Break-laid— “നൂലുകളാൽ വരിയു
 പ്പെട്ട” (൪൪). laid എന്നതിന്നു ഇവിടെ
 അർത്ഥം, അറങ്ങളിൽ രേഖ അഥവാ ക
 സവുതുണിപ്പിടിപ്പിക്കുവാനെങ്കിലും എ
 യാകുന്നു. “മുട്ടുകാണാപൊക്കതിക” മു

ട്ടു അറങ്ങളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അതിത്തി
 ർ നിർമ്മാണങ്ങളാൽ കസവുകൾ പിടിപ്പി
 പ്പുവാനെങ്കിലും ഇരിക്കുന്നു, എന്നർത്ഥം വരുമു
 ന് ‘നൂലുകൾവരി’ത്താൽ മതിയാകയില്ല.

Sweet herbs— “സുധാമ്ളത്തായ
 കുന്നികൾ” (൧൩൮) herb കുന്നി അല്ലെ
 ചെടി, ഭാഷയി എന്നർത്ഥമാകുന്നു; ചീരമു
 തലായവയെപ്പോലെ മൃദുവും രസമയവു
 ന്നായ തണുത്തുകുടിയ ശാകവർഗ്ഗമെങ്കിലും
 ഇംഗ്ലീഷിലെ herbs.

None shall spill— “തെറ്റപ്പിഴയില്ലാ
 മാളമേ”; nor (shall) taste— “സുധാമ്ളനോ
 കില്ലാ”— (൧൩൮)— ഇവിടെ shall എ
 ന്ന പദത്തിന് ഭാവിക്കാലാത്താ സ്വീകരി
 ച്ചിരിക്കുന്നത് മഹാബലം. പരിഭാഷക
 ന് ഇംഗ്ലീഷിലെ shall, will എന്ന പദങ്ങളു
 ളെ പ്രയോഗത്തെയും അർത്ഥഭേദത്തെയും
 ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിവരുന്നു.
 ‘ഞാൻ’ എന്ന സ്വർണ്ണമാർത്തോട് ചേർ
 വേണ്ടാൻ ‘shall’ ഭാവിക്കാലസൂചകമായി
 വരുന്നത്; ‘നീ’ ‘അവൻ’ എന്ന മധ്യമപു
 രുഷാദിവും പ്രഥമപുരുഷാദിവും ‘shall’ വി
 ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ
 തെറ്റപ്പിക്കരുത്, സുധാമ്ളനോക്കരുത്— ‘എ
 ന്നാണു’ തർജ്ജമ ചെയ്തേണ്ടിയെന്നത്.
 ഈ മാതിരി അനുപദിതർ ഇനിയും ചിലർ
 ഇരുന്നു.

Her painted hide— “ചിത്രപ്പണിക
 ഉള്ള... നോൽ” (൧൪൦)— മൂലത്തിലെ
 പദത്തിന്, തന്നാവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ വിചി
 ത്രം എന്നർത്ഥം ആകുന്നു.

Love stronger than want— “ഇല്ലാ
 യായകാമംകേറും വാത്സല്യം” (൧൪൦)—

What എന്നതിന് ഭാരിദൃഷ്ട്യം എന്ന അർത്ഥം പ്രകാശിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്, 'ഇല്ലായ്മ' ചോരം; ഇല്ലായ്മയുടെ ഇന്ത്യതം എന്നർത്ഥമുണ്ടായതും.

was comforted — “സുഖം വിട്ടു” (൧൪൩) — ഉണ്ടായിരുന്ന സുഖം കൈവിട്ടു പോയി എന്നാണ് അർത്ഥം. അതായത് അർത്ഥം വന്നത്. ഉപജ്ഞാതൻ അർത്ഥം ഇതല്ല; മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാകാതെ, എന്നർത്ഥം മറന്നു. ബുദ്ധൻ പരമാർത്ഥമെന്നല്ലെങ്കിൽ കായി പലതും ചെയ്തിട്ടും, മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടായില്ല എന്നു വിചക്ഷ.

mist.....vapoury..... “മഞ്ഞുവെള്ളം... ..വെള്ളം...” (൧൪൩) — mist എന്നത് ഇവിടെ, മഞ്ഞുവെള്ളം; നീരാവിതന്നെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുകയായിരിക്കണം ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. vapour എന്നു വെള്ളം; നീരാവിയെന്നർത്ഥം.

one that beat a drum — “ചെണ്ട കോട്ടുന്നതിന്നൊരാൾ” (൧൪൪) — വീണ വേണക്കോട്ടുകൂടി നടത്തുന്ന സംഗീതത്തിന് ചെണ്ടയല്ല കോട്ടക; ഉദാഹരണമല്ല; drum എന്നതിന് ഇവിടെ ചെണ്ടയെന്നല്ല വിവക്ഷ; എന്നെന്തായാ, നമ്മുടെ പാടി ആട്ടെപ്പാൾ ചെണ്ട കളിക്കുകയല്ല.

armlets and wrist-rings — “അരഞ്ഞാൻ വളകൾ” (൧൪൫) — arm-let എന്നത് ഭുജത്തിൽ ധരിക്കുന്ന വലയം ആകയാൽ, കേയുരം, അംഗം എന്നീ അർത്ഥം മറന്നു; അരഞ്ഞാൻ അല്ല. ഉദാഹരണത്തിലുള്ള വളക്കൂട്ടം, മണിബന്ധത്തിലുള്ള കണ്ണാടും ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളവയെ എന്നിവിടെ വിവക്ഷ.

wanderer — “സഞ്ചാരി” (൧൪൬) — മൂലപദത്തിന്നു, സഞ്ചാരി എന്ന അർത്ഥമേ ഇല്ല; ഉഴന്നു നടക്കുന്നവൻ എന്നാണർത്ഥം. ലോകത്തിൽ തെൻ ഗതിയെപ്പറ്റി നിശ്ചയം ചെയ്യാതെ ചുറ്റിക്കിഴുന്നവനും, ഉദ്ദേശംപൂർവ്വം യാത്രചെയ്യുന്നവനും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ടല്ലോ.

I think my heart would break — “എന്റെ ചിത്തം പിളരുമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നു” (൧൪൭) — മൂലത്തിലെ think പദത്തിന് ഇവിടെ, ‘എന്നു തോന്നുന്നു’ എന്നർത്ഥം കരുതൽ എന്ന അർത്ഥം ശരിയല്ല.

I hope.....would break — “എന്താ ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെ” (൧൪൮) — പിളരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, എന്നു മൂലാർത്ഥം. would — പദത്തിന്നു ‘വേണം’ എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ ഇല്ല; കേവലം അവികാലാർത്ഥം പ്രാപിക്കേണ്ട.

What will come.....shall come well — “യദാതാ വന്നിടം...നന്നായിവരും...” (൧൪൯) — ഇവിടെയും shall ന് കേവലഭാവ്യർത്ഥമല്ല; വരേണം, വരാതെയിരുന്നെങ്കിലും, എന്നതിലെ വിധ്യർത്ഥമാണു പ്രാപിക്കേണ്ടത്.

bright butterflies — “മിന്നും തേനീച്ച” (൧൫൦) — മഞ്ഞപ്പൂക്കി എന്നു കുട്ടികൾ പറയുന്ന ചിത്രപതംഗം എന്നാകുന്നു മൂലപദത്തിന്റെ അർത്ഥം; തേനീച്ച എന്നല്ല.

gave command — “ഉത്തരവു നൽകി” (൧൫൧) — ആജ്ഞാപിച്ചു എന്നു മൂലാർത്ഥം. ‘ഉത്തരവ്’ എന്നതിന്നു ശൈത്യതന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകുന്ന സാഹചര്യം

പ്രാറി മറുപടിയായി വരുന്ന കല്പനയെന്നാ
ണ് മുറിയ്ക്കൽ. ഫർമിക്ളിന്റേൽ ചെയ്യുന്ന
കല്പനകളെ ഉത്തരവ് എന്നു പറയുന്നു; ഇ
തു ഞ്ഞുവാൻ അപ്പ.

chase the shadow “പ്രകൃതിയായെ...
തിരഞ്ഞിടുന്നു” (൧൩൩)— chase എന്നാ
ൽ: പിടിച്ചുനായി പിറകെ ചെല്ലുക എ
ന്നർത്ഥം; തിരയുക അല്ല. നിഴലിനെ പിടി
പ്പാൻ പോകുന്നു എന്നിവിടെ വിവക്ഷ.

put by our sacred books— “വേദഗ്ര
ന്ഥത്തെക്കുട്ടിയെത്തുടോ?” (൧൩൪)—
put by എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഇവിടെ, കൂ
ട്ടിവയ്ക്ക എന്നല്ല; അകലുകയല്ല, വെക്കി
ക— എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു.

Lovely words— “ഭംഗിയായ പദം”
(൧൩൫)— മനോഹരമായ വചനം, എ
ന്നു മൂലാർത്ഥം.

wanton desire— “ഭാസിയാട്ടം”
(൧൩൬)— നിമ്നോദമായ നന്മന്നു എ
ന്നു മൂലത്തിന് അർത്ഥം പരമമനുഷ്ഠി.

watch— “സമാധിനരം” (൧൩൭)

(ഉടൻ.)

—കേ. മരുതൃണ്ണപിള്ള.

മാനസിക സൗകര്യം.

കോപം, ദ്രോഹം, വിഷാദം മുതലാ
യ ദുഷ്ടികാരങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉപദ്രവകരങ്ങ
ളും, ചിലപ്പോൾ അത്യന്തം വിഷമതങ്ങ
ളുമായ മിശ്രിതദ്രവ്യങ്ങളേയും; ദയ, സ്നേ
ഹം, സന്തോഷം മുതലായ സദ്വികാരങ്ങ
ൾ പോഷണകരങ്ങളും ഉത്സാഹവർദ്ധക
ങ്ങളുമായ മിശ്രിത ദ്രവ്യങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കി
യിടുന്നുവെന്നു പണ്ഡിതന്മാരായ ഏൽമർ

൧.- ൧.)— ചുരുക്കം പരമാർത്ഥങ്ങളാണവ
ണ്ണികായി ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമാധി
യിലിരുന്നതും, മാത്രമേ കിങ്കരണം അദ്ദേ
ഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെയ്യുകയുള്ളൂ
മെന്നു ഓരോരുത്തിയും, ആ ഓരോരുത്തിയെ നമ
നായാമങ്ങളിലും ആയിരുന്നവെന്നാകുന്നു,
മൂലഗ്രന്ഥത്താൽ അർത്ഥമാകുന്നത്. watch
എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന് ഇവിടെ, കേ
രോടുകൂടെ വിഭാഗം, അതവിട്ട്, താമര
എന്നർത്ഥമാകുന്നതല്ലാതെ, ‘സമാധിനര
ം’ എന്ന്, ദിവസം അർത്ഥമാകയില്ല. പ
രിഭാഷകൻ, ബുദ്ധനെ നാലുനാൾ സമാ
ധിയിലിരുത്തിയിരിക്കുന്നു; അതു ശരിയ
ല്ല. കേരോടുകൂടെ വിഭാഗം എന്നതിൽ,
നാലു യാമങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ, ബുദ്ധൻ
ജ്ഞാനാനന്ദം ഉണ്ടാകയും, അപ്പോഴേക്കു
നേരം പ്രഭാതമാകയും ചെയ്തു എന്നു ഗ്രന്ഥി
പ്രവാചന സാംഗത്യം കാണുന്നുള്ളി.

കറുപ്പുദണ്ഡം തെറ്റായി തർജ്ജമച
െയ്തിട്ടുള്ളതിന് ഇനിയും വളരെ ഉദാഹരണ
ങ്ങളുണ്ട്; അതിവിസ്മയത്തോടെ ഇത്രമാ
ത്രം കൊണ്ടു് ഈ ഭാഗം വിമരിപ്പിക്കുന്നു.

സി. ഗേറ്റ്സ് (Homer C. Gates) പരി
ഭാഷകൻകൊണ്ടു് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം താഴെകാണിക്കുന്ന പ്രകാരം
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:— “ഓരോ ദുഷ്ടികാര
വും ദൈവചക്രത്തിൽ അതിനനുരൂപമായ
മറ്റൊരു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഓരോ സദ്വികാ
രവും അതിനനുരൂപമായി ജീവോത്സ
ാഹകരമായ വ്യത്യസ്തതയുണ്ടാക്കുന്നു.”

നസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന മരക്കാരിയെപ്പോലെ
മണ്ണിൽ കയറിയപ്പോൾ മറമ്പൻ കിരീടം
അത്. ഈ മറമ്പൻ ഏകദേശ സ്ഥിതിയിൽ
സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

“കേരള സന്യാസാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയ
വിചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ആശയങ്ങളെ
കൊണ്ടും മനസ്സിലെ ദിവസംപ്രതി ഒരു
മണിക്കൂറോളം പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.
സമസ്തയുസ്സേതും, സ്വന്തം പരിശോധന
തലായ സദാചാരങ്ങളെ മനസ്സിൽ ദിവ
സംപ്രതി അണിയിച്ചുവെക്കുക, ദൈവത്തിന്റേ
അയോഗ്യതകൾക്കു (Doubts) കൊ
ണ്ടെന്നപോലെ, വ്യാജം കൊടുക്കുക.
ഈ മനോവ്യയംമേൽ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കു
ന്ന സമയത്തെ പ്രതിഭിന്നംകൂടിയെ വെളി
പ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് മണിക്കൂറോളം.
ഈ മാസം കഴിയുമ്പോൾ, നമ്മിൽ ഉണ്ടാ
യിരിക്കുന്ന വ്യത്യാസം കണ്ടു നാം തന്നെ
അഭ്യർത്ഥിക്കുക. ഈ വ്യത്യാസം
നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും
കാണപ്പെടുന്നതാണ്. അതു മനസ്സിൽ
കയറിയപ്പോൾ മറമ്പൻ കിരീടം എഴു
തപ്പെടുന്നു.”

പുകവലിയോ, കളിപ്പോലോ, മിക്ക
തരം സകലിയോ മറ്റും കൊണ്ടല്ല, ആരോ
ഗ്രന്ഥം മറമ്പൻ നേരിടുന്നു. കോപം
(മനസ്സിൽ) ദിവസാന്തരമൊരു വിഷ
യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഉഗ്ര
വികാരങ്ങൾ അങ്ങനെയെപ്പോലെ ഉണ്ടാ
ക്കപ്പെടുക മാത്രമല്ല മനോഭാവം കൂടി ഉ
ണ്ടാകുന്നതാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രതിഭാ
മെന്നല്ല.

അപരമായിരിക്കുന്നു നല്ല ദൈവ
കളെ ദൈവൻ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷ

ദൈവം, സാധാരണയായവനെപ്പോലെ വി
യർപ്പം നമ്മിൽ കേൾക്കുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ
സുഖത്തോട് കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു
അപരമായിട്ടുള്ള മനസ്സിൽ അവർക്കു
സ്വേദത്തെ പരിശോധിച്ചു തീർത്തപ്പോൾ
മനസ്സിൽ അവർ ചെളിപ്രായപ്പെടുന്നു.

“ഒരു മറമ്പൻ ആദ്യത്തെപ്പോലെ
ചാലിക്കുക എന്നതും വിഷയവും, മറ്റൊ
രും അന്തർമുഖം, മറ്റൊരും കവിതയും,
നാലാമത്ത് സത്യസന്ധതയും, അഞ്ചാമത്ത് സ
ത്യവും, ആറാമത്ത് ദൈവഭയം എന്നി
കിട്ടുക. ഇവയെ വിശദീകരിക്കുക, മ
നസ്സിൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പരിശോധി
ക്കുക എന്നതാണ്. അതിൽനിന്നും അ
ഞ്ചാമത്ത് ഇവയെ മനസ്സിൽനിന്നു
അകറ്റുന്ന നിശ്ചയിക്കുക. അവർക്കു
നാം” എന്നു പണ്ഡിതനായ ഗോൾഡ്
പറയുന്നു.

“അത് അനേകമായിട്ട് ജനങ്ങളെ
കൊന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ‘ദൈവം’ അതുപോ
ലെതന്നെ വളരെപ്പേരെ മരണാവസ്ഥയി
ൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും
ഗതി എല്ലാവരും ഏകദേശ അറിയാവുന്ന
താണല്ലോ.

അമ്മമാരുടെ കോപം നിമിത്തം കുട്ടി
കൾ ദൈവഭയംകൊണ്ടുപോകുന്നതിനെപ്പ
റ്റുണ്ട്. കുട്ടികളെ ഇണക്കുന്നതിന് കീ
ഴ്ത്തിപ്പെട്ട കോപം (Berey) എന്നതാണ് ഇ
ങ്ങനെ പറയുന്നു. “ചിലപ്പോൾ നാം ക
ഷ്ടമായൊരു കോപമൊരു വാക്കു പറഞ്ഞാ
ൽ, അതിന്റെ ഏതെന്നാശി ഒരു മിനിറ്റി
ൽ സാധാരണയുള്ളതിനെക്കാൾ പത്തു
പ്രാവശ്യം കൂടുതലായി അടിക്കും.” പട്ടിക
കളെ പരിശോധിക്കുന്നതിലും ഇങ്ങനെ

നോക്കുകയും കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മുഗ്ദ്ധത സംഭവമുണ്ടായപ്പോൾ ഈ ചരക്കുകളെക്കുറിച്ചു വാസ്തവമായിരിക്കുന്നതിൽ, വാസ്തവമല്ലെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനോടുകൂടി കാണപ്പെട്ടില്ല. മനുഷ്യസംഭവമുണ്ടായപ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ചു കട്ടികളേ സംഭവമുണ്ടായപ്പോൾ, അത് എത്രയും അധികം വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു. ശക്തികളായ ചില മനുഷികങ്ങളും ചിലപ്പോൾ മറ്റുള്ളവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അതികോപമോ, ഭയമോ മനുഷ്യജാതിയെ കൊന്നൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ദുസ്സഹമായി പെട്ടവരുമായിട്ടുള്ള കോപം നിത്യം ശിരസ്സിൽ കൈകൾ കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ എത്രയും ഉണ്ട്! വാസ്തവം ആലോചിച്ചാൽ, ഒരു രാത്രി അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന മനോവിഷാദം നിമിത്തം ജീവഹാനി നേരിട്ടിട്ടുള്ളവർ അനേകം ഉള്ളതായി കാണാം.

എന്നാൽ സമൂഹത്തിൽ, നാം നമ്മുടെ വികാരങ്ങളുടെ കളിപ്പണമായിരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടല്ല, നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. കരുണാശീലമായ അദ്ദേഹം നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്. നാം ഈ ശക്തിയെ ദുരുപയോഗിച്ചു പരിശുദ്ധിച്ചുപയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തന്റെ "മനോഭാജനം" സ്വയം മാനസമെന്നു മരിക്കുന്നവനാണ് വാസ്തവത്തിൽ 'മോഹൻ' എന്ന് പേരിന് അർത്ഥമായിരിക്കുന്നത്; ദൈവത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം (god) ക്ഷമ (kind) സംഭവമുണ്ടായപ്പോൾ മറ്റൊന്നു പ്രയോഗിച്ചു ദുരുപയോഗിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്ന ഒരു സൈന്യമനുഭവപോലെ, ദുഷ്ടചരങ്ങളെ അവയ്ക്കു വിപരീതങ്ങളായിരിക്കുന്ന ചിന്തകളെ

കൊണ്ട് ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം കരുനീക്കസൈന്യമെന്നുള്ള ഒരു വസ്തുത വാസ്തവത്തിൽ 'മോഹൻ'. സൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരുവൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിക്കുന്നതിനായി, കോട്ടയിൽ ദൈവത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറ്റൊരാളെ പ്രയോഗിച്ചുപോയി എന്നുവരും. എന്നാൽ സൈന്യമെന്നാവാട്ടേ, ദൈവമനുഭവമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃത്യാധാരം നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ട്, അതനുസരിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ദൈവത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു നിഷ്ഠുരസം സാധിക്കുന്നു.

അപ്രകാരമെന്ന, സവിഷാദമായിരിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ വിചാരങ്ങളെ അനശ്വരമായി, ക്ഷയകരമായിരിക്കുന്ന ശക്തിയെ, അതിന്റെ വിരുദ്ധമായ സന്തോഷവിചാരങ്ങളാകുന്ന മറ്റൊന്നിന്റെ പ്രയോഗംകൊണ്ട് നിഷ്ഠുരീകരിക്കുന്നതിനു കഴിയും. ഉത്തമവിചാരം നിഷ്ഠുരവിചാരങ്ങളുടെ കോർലിയറാണ്. ഐക്യം എന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള മിന്നത്തുകൾ ശക്തിയെ കറയ്ക്കുന്നു. താൻ അനുഭവിക്കുന്ന വിചാരം ഒരുവന്റെ ദൈവചിന്തയെ നിന്ദിക്കുന്നു. സ്നേഹവിചാരം ശത്രുവിനെ കഠിനമായ അന്യമായിത്തീർത്തു പ്രതികാരചിന്തയെ ഹനിക്കുന്നു. ഈ മഹത്തപശ്ചരീതിയിലുള്ളവൻ മറ്റൊരു മനസ്സിൽതന്നെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് മനശ്ശേഷം അനുഭവിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അതോടെ ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ ദൈവമനുഭവപ്രകാരം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവോ, അത് ക്ഷണത്തന്നെ ദുഷ്ടചരങ്ങളായിത്തീരും.

കട്ടികളെ മാനസികസൈന്യപാസ്രം പരിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, ദൈവമനുഭവമായ

ആശാഭഗവതാരുടെ സംഖ്യ ലോകത്തിൽ കൂടും; എല്ലായിടത്തും നാം ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതുപോലെ, അപ്രസന്നനും മേയം, വിഷണ്ണനും മേയം, പാതകികളെയും കൗൺകുടിലു; ഏതുമുതലു, മറ്റോ സമുദയത്തിലെയും, ജീവിതപഥത്തിലും, പരിണാമകരമായ വരുത്തലും വരുന്ന ആദ്യകാല ചുരുങ്ങുന്നതുകൾ.

നാമെല്ലാവരും മനുഷികമനുതന്ത്രത്തി
 ലുള്ള മൌഢ്യം നിമിത്തം നമ്മുടെ മനസ്സി
 നെ ഏറക്കുറേ വിഷമമൊക്കി വച്ചുകൊ
 ണ്ടിരിക്കുന്നു. നാം മനോവിഷങ്കാൽ ദൈവി
 കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അതു നാം 'ആറിയു
 ന്നില്ല. നമ്മുടെ ശരിക്കെത്തിന്ന നാശത്തെ
 ചെയ്യുന്ന വികാരവിഷത്തിനു മറുവരുന്നി
 യാതാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ജിഹ്വ
 പ്ലാവേണം, അഭ്യസ്യയ, പ്രതികൂിയാചിന്ത
 നും, ഇവയെ പോലെ ജീവനു ഹാനികര
 മായിക്കുവാനും തന്നെ ഇല്ല. ഇവയ്ക്കു പാ
 ത്രീവിക്കുന്ന ആളുകൾ, മദ്ധ്യഭീവിതത്തി
 നു മുന്യതെന്നു, ഷിഷംപിടിച്ചു കെട്ടുന്ന
 മേച്ച വൃദ്ധിലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി അറക്കുമതു

തൃവിന് ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. ഉഗ്ര
 തായ അസുരനും തീക്കുരും കൂട്ടവും അ
 വസ്ത്രധീനപ്പെട്ട ആളുകളെ അല്ലടിവശങ്ങ
 ൾക്കളിൽ വൃദ്ധന്മാരെപാലെ ക്ഷീണന്മാ
 രാക്കിയിട്ടുള്ളതായ അനേകം കെട്ടിവൃദ്ധന്മാ
 രുണ്ട്.

ഇക്കാരണത്താലായതാണെന്നിരിക്കിലും സാധാരണ വിഷയങ്ങൾക്കു നല്ല മറുമുതൽകൾ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ, മനോവിഷയത്തെ നിഷ്പ്രയാസം നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനു തക്കതായ മറുമുതൽകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യേരൂപമാണ്. നമുക്കു പരിചിതമായിട്ടുള്ള മതസംഗ്രഹങ്ങളിലും ചെറിയൊരു ചെറിയൊരു കാരണം; എന്നാൽ അസൂയയോ, ഇഹസ്സ്യയോ, മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ, തന്നിരിക്കത്തക്ക ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റും നമ്മുടെ മേൽ കീഴ്ന്നിട്ടുള്ള നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ, നാം ആ സങ്കടത്തെ അനുഭവിക്കണം. ഈ അസൂയയും, ഇഹസ്സ്യയും പ്രത്യേകമായ സ്ഥലത്തെ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ, മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതെ കഴിക്കാം.

—എ.എം. ജി. കൃഷ്ണവാര്യർ.

• വിജ്ഞാനം

വിജ്ഞാനം വിജ്ഞാതം-
സ്വരൂപമെന്നവിധം വിശാലമെന്നഗതി,
മേൽകൈവലം മംഗളം-
തിലകം മേൽകൈവലം മംഗളം.

* കേരള സ്രാമൻ്റെ 'കലാവിഭാസ'
തരിൽ നിന്ന് തുടങ്ങും.

മന്നിഭൂമിയിലെ മനുഷ്യർ
 മന്നിമാലകൾ പാകിയെടുത്ത വീടുകളിൽ
 ഘണ്ടിപതിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്
 പൂണിയിട്ടു സദാ വെളിച്ചമേറിയതാണ് അത്.

௩.
கள்ளதகிலிவருகிசை ஓயு-

ഗണപതിസ്തോത്രം ക്രമേണ
കണവനോക്തിപ്രകാരം
പ്രണയിനികരകണ്ഠ വിഷ്ണുവർത്തിനം.

മ.

മരണാനാഗ്നിപാലം
നിരയൽ നീരായകാമനന്തരം
പരമേശ്വരമൃതികൾ മുഖമുതൽ
കരശോഭാസുധകളാൽ പുലർത്തുന്നു.

• • • • •

മ.

താമരവളയങ്ങൾമൂലം
ചുരുക്കമൊഴിഞ്ഞു ഹംസകളുനിന്നും.

കമലാൻവരനോട്
ജഗദ്ഗുഹാഭിന്നിതത്വ നളിനികളിൽ.

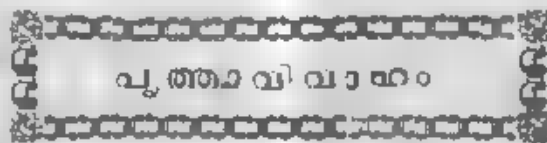
ന.

മരണകളനിയമനിലയന്നം
നിരയാടം നന്മയുമെരിയവിടെ,
കാമം ശക്തായുധവും
ചേരും കാകാലകന്തി ചേർന്നു.

ന.

ലലനകളവിടെച്ചുനീക
വിലസിനവണ്ണമേരിവിലസുന്നു,
പാലാഴിയലിയലുംക.
പോലാളിയിലിപ്പൊഴുക്കൾക്കു സമം.

— ചിറകു, വായുർ ശാമമേനോൻ

(൨)

എന്നാൽ വിവാഹം അവളുടെ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ വേണമെന്നും; അതു കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൾക്കു ആത്മവാദികൾ ഉണ്ടായിക്കണ്ടാൽ സോമാദികൾ പ്രവേശിക്കുമെന്നും; മടുപ്പിൽ മനുഷ്യത്തോടു സംവേദിക്കാമെന്നും; അക്കാലം വരെ കാത്തിരിക്കേണമെന്നും ബാല്യവിവാഹത്തിനാണു വിധിയെന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്.

സൂതികളിൽ, പുനർവിവാഹം പാടില്ലെന്നുള്ളതിനേയും ബാല്യവിവാഹംതന്നെ വേണമെന്നുള്ളതിനേയും വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് അസംബന്ധമായിക്കത്തിച്ചെഴുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ഞങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നു. പുനർവിവാഹനിഷേധത്തെക്കുറിച്ച്, കരസംഹിതയിൽ,

“ആസിതാമരണാൽക്കാരണം
നിരതാബ്രഹ്മചാരിണീ
യോധമഹ്നൈകപത്നീനാം
കാർഷ്ണീഭവതേനമം.”

ത്തോടു മരിച്ച സ്ത്രീ പതിയെത്തന്നെ മരിച്ചു മരിക്കുമെന്നും ബ്രഹ്മചര്യമുള്ളതെ ആചരിക്കണം എന്നു സാരം. ഇതിൽ, ബ്രഹ്മചാരിണീ എന്നതിന്, “മധുരസമമിഹനാകാമം” എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ശ്ലോകം, മഹദ്വൈതത്തിലാണ്.

മനസ്സാധാരണത്തിൽ,
നന്ദസ്സിൽവിധവാനാദി
നിയോക്തവ്യാഭിജ്ഞാതിഭി-
ജ്ഞസ്സിൽഹിനിയുണ്ടാകുന്നു

നമുക്കു നന്നായ നാളെ...
 ഒരു വിധവയായ സ്ത്രീയെ അന്യയോടു കൂടി യോജിപ്പിക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അവൻ വളരെക്കാലത്തേക്ക് തുടർച്ചയായിത്തന്നെ ധർമ്മത്തെ നിശിച്ഛിച്ച്, മറ്റു സാരം...

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ ഭർതൃവിൽ വിരോധമുണ്ടാകുമ്പോൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, കൈത്തിരി അർപ്പിക്കുന്നതിനും അതേ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ,

“അർപ്പിച്ചാൽ മുമ്പിൽ ചെന്നതിന്നു
 ഉത്തരജീവനാൽ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.”

എന്ന വാക്യത്തിനും വിപരീതമാണ്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ദിവാക്കികളും മിഥ്യ പ്രസ്ഥാനം പുനർവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അപ്രകാരം വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിൽ,

“ശ്രീമദ്വേദം പ്രകാരം കന്യാ
 മൃത്യുഞ്ജയം വേദവാക്കിൻ.
 ത്രിപുരയം വേദവേഷാലം
 അർച്ചനാദിതൽപരം.”

(സാരം) നമുക്കു വയസ്സുള്ളവർ ൧൨ വയസ്സുള്ളവരെയും, ൨൪ വയസ്സുള്ളവർ, ൮ വയസ്സുള്ളവരെയും വിവാഹം ചെയ്യണം. വേദം പ്രകാരം:

“വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ
 കന്യായാസ്സപ്രശസ്തം.
 മൃത്യുഞ്ജയവതേ കന്യാ
 നഗ്നികാഹ്വരം ചാരിതം.
 അവിവാഹിതനായ
 നോവകസ്ത്രീയേവേതം.”

(സാരം) എട്ടു വയസ്സായ കന്യകയുടെ വിവാഹം പ്രശസ്തമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നഗ്നികാഹ്വരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

അതേ കന്യകയെക്കാൾ മറ്റൊരു വധുവിനെ വിവാഹം ചെയ്യരുത്. അതിനാലാണ് “അപ്രകാരം ചെയ്യരുത്” എന്ന് പറയുന്നത്.

ഈ വാക്യങ്ങൾ വേദപ്രകാരം കടന്നു നട്ടപ്പോൾ തന്നെ വെറും നഗ്നികാഹ്വരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

“അവനാലാണിതം ഗാനം
 കന്യാപുരുഷ സന്നിധൗ
 യോജ്യാദി ബ്രഹ്മണൈരേവ
 അവതർവേതി നഗ്നികാ.”

(സാരം) പുരുഷന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ തന്നെ അംഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലഭിക്കാത്തതും യോജ്യാദികളെ മറയ്ക്കാനും ഇരിക്കുന്നതു എളുപ്പമായോ, അതുവരെ അവർ നഗ്നികയാകുന്നു.

“അവരോടൊന്നിച്ച് അറിയിക്കുകയും
 യോജ്യാദി ബ്രഹ്മണൈരേവ
 അവതർവേതി നഗ്നികാ.”

(സാരം) വസ്ത്രം ധരിക്കാതെയിരിക്കുന്നതും മണൽപ്പൊടി വരിക്കുന്നതും തന്നെ വെറും ദോഷങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതും എളുപ്പമായോ, അതുവരെ അവർ നഗ്നികയാകുന്നു.

ഇക്കാരണം മറ്റൊരു വിവരത്തിനുള്ളിലായിരിക്കണം. അതേപ്രകാരം:

“പിതൃവേദം മതിയാകട്ടാ
 മേവേതേവ സംസ്കൃതം
 ഭൂതാനാമുപാസനം
 സ്തോത്രം കന്യാപുരുഷവേദം.”

(സാരം) പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ച് വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ വെറും കന്യക, ഇതിനാൽ പിതാവിനു ബാധവധം ചെയ്ത പാപമുണ്ടാകയും, അവർ വധുവിനെ

തമിഴൻ ചെത്തം.

ആശ്ചര്യം നൽ, ദൈവധാരണൻ,
ഇവരെ അപ്പോൾക്കുതന്നെ കൂട്ടത്തിൽ
കണ്ടെന്നിപ്പ. ഇവർ സൂത്രകാരന്മാരാ
ണ്.

അംഗീകർണ്ണ്:-

“പിതൃവേൽമനിയകന്യാ
ജന്മസമുപസ്ത, ശേൽ
ഭൂണമത്യാപിതൃസ്യാ
സ്താകന്യാപുഷലീരതം.”

വസിഷ്ഠൻ:

“മാതാദൈവചപിതാദൈവ
ജ്യേഷ്ഠാഭാതാതമൈവ ച
ത്രയസ്തേനകംതന്തി
ഭൂപാകന്യാരംഭ സപലം
ഉദപാമദ്യസ്തതാകന്യാ
ബ്രാഹ്മണോമദാഹിത
അസംഭാഷ്യോഽപ്യപേതേന
സ്സവിപ്രോഽപുഷലീപതി
ഇതമത്യാംഹിതിഷ്ഠന്മാരം
രേറപ്പാലം.

ദോഷവിതരണമതി”

തമൻ:-

“ജന്മപലമതാകന്യാ
തദിസ്മദവിവാഹിതം
പുഷലീചാർദ്ധയസ്സു
ജ്ഞാതസ്തന്മാരസദൈവമതി”
സംവർത്തൻ:-
“പ്രാപ്തചരമമേവമേ
കന്യാരംഭേനപ്രമമതി
മാസിമാസിജന്മസ്യാ
വിതാപിഷതിശോണിതം.”

ഇത്യാദിവചനങ്ങൾ ബാല്യവിവാഹം നി
ർബന്ധമായി ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹമുള്ള
വർ ഏഴിതിച്ചെത്തിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇവ
ർ ശ്ലോകങ്ങളെ യുണ്ടാക്കി ഇടയിൽ പ്ര
ക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ അഭിപ്രായ
ത്തിന് വിരോധമുള്ളവരായ അഗങ്ങളെ ന
ശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മറന്നപോയത് നമ്മുടെ
അഗ്രന്തകൾക്കു തന്നെയാണ്.

(തുടരും.)

—കെ. കൃഷ്ണൻ വണ്ടാർ.

ഗ്രന്ഥവിഹാരം

൧. ‘ഭരത വിഭാവനം’

പാശ്ചാത്യസാഹിത്യപരിചയം മല
യാളികൾക്കു ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷമായി,
മലയാളകവിതയ്ക്കു ഈ അടുത്തകാലത്തു് ഉ
ണ്ടായിക്കണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ പ്ര
സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രസ്താവനാർത്ഥം

കുറിയുന്നതെന്നു, ശ്രീമാൻ സി. എസ്.
സുബ്രഹ്മണ്യൻപോറ്റി അവർകളുടെ ഭരത
വിഭാവനം. ആല്ഫ്രഡ് ടെനിസൻ
എന്ന ആംഗലകവിശ്രേഷ്ഠന്റെ ‘ഇൻമെ
മോറിനം’ കാവ്യത്തിന്നൊപ്പം, ‘ഭരത വിഭാ
വ’വും, തൽകർത്താവിന്റെ അത്യന്തം പ്രി

യപ്പെട്ട മോത്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകളെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നു. എന്താൽ, ഒട്ടനീസനാവകളും സ്വർഗ്ഗീയതയ്ക്കിനോടു് ഇണങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ അകാലമരണത്തെപ്പറ്റി വിലയിരുത്താൻ, പോറ്റി ആവർകൾ, സ്വാന്തര്യത്തിന്റെ മേൽക്കുന്നായയ തന്റെ മാനുഷപ്രിയയുടെ അകാലമരണത്താലുണ്ടായ തീവ്രദുഃഖത്തെ തത്ത്വചിന്തകൾക്കൊണ്ടു ശരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതാണു ഇവ തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം. ഒട്ടനീസന്റെ കാവ്യത്തെപ്പറ്റി കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയല്ല ഇത്രയും, ആ കവിവരന്റെ ആശയഗതിസ്വഭാവം എന്തിപ്പോഴും ഏകദേശം ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ ഇതിന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തം ഇതിന്റെ പ്രശംസാശാങ്കിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സംസ്കൃതരീതിയെ അനുകരിച്ചു് കേരളവർണ്ണനയ്ക്കോടൊന്നിത്തന്നെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്വന്തവേദത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചതായ 'മയൂരസന്ദേശം' എന്ന മലയാളകാവ്യത്തിന്റെ ആവിർഭവത്തിന്നുശേഷം, ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നതും, അങ്ങാലാളിത്തംകൊണ്ടും ഹൃദയസ്സശിതപാകംകൊണ്ടും ആശയങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടും പോറ്റി ആവർകളുടെ ഒരു വിശ്വാസത്തിന്നു തുല്യമായി സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ലഘുകാവ്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഒന്നാംശ്ലോകം വായിച്ചപ്പോൾ അതിൽ വിരുന്നെ അലസായ വരേ, വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തെ അലസനീയാക്കുവാൻ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുപോവാൻ മാത്രമല്ല, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അലസനെ, യോഗസിദ്ധിയായെന്നവിധം, ഭീഷണപരമാത്മയോടെ

കൂട്ടം ഉണ്ടാക്കി, ദുഃഖവിഷയത്തിലും വരമാനന്ദം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി ശക്തിയുള്ള മതിലേക്കു കണക്കുസമ്പ്രദേശം, വർണ്ണനകളുടെ അകൃത്രിമമായ സൗന്ദര്യത്താലും നിസർഗ്ഗസിദ്ധമായ സന്ദർഭചിത്രത്താലും, ഭവഭൂതിയുടെ സുന്ദരമായ ഉദ്യോഗം. പോറ്റി ആവർകൾ അനന്തരമിതമായ മലയാളത്തിന്നു തന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടാഴ്ചക്കുത, പ്രായേണ കവിതയ്ക്കു് തുവാൻ ഇരിക്കാറില്ലെന്ന് ഇത്തരം കൃതികൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്; അതുതന്നെയാണു് ലോകോപകാരാർത്ഥം പ്രചഞ്ചിതത്വത്താലുള്ള വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ചരയ യഥാർത്ഥകവികൾ ചെയ്യേണ്ടതും, ചെയ്യുന്നതും. ലോകത്തെ ബാഹ്യോദ്യമപ്രകൃതികളെ സൂക്ഷ്മാവലോകനംചെയ്തു്, ആ പ്രകൃതികളെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്ന ചൈതന്യവിശേഷത്തോടു കൂടിയതെന്ന പ്രകൃതിയെ പകർന്നതിനുള്ള കവിയുടെ സാമർത്ഥ്യം ഈ കാവ്യത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ കൃതിയിൽ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ഹൃദയംഗമങ്ങളാകയാൽ, പ്രത്യേകം ഒരുഭാഗം ഉദ്ധരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കുയിരുന്നില്ല. ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ, അനുകമ്പയാലോ, സ്വാന്തര്യവേദനയായാലോ കണ്ണനിർ ഇറുപ്പിപ്പോത്ത മാതാപിതാക്കൾക്കെന്നല്ല, ഏതൊരു കുടുംബിയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ ഹൃദയം കേവലം കലിപ്പോയിരിക്കുമെന്ന സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നുള്ള. മലയാളഭാഷയിൽ സുദർശ്യമായിക്കൊണ്ടു ഇത്തരം കാവ്യങ്ങളാൽ മലയാളികളേവരും വാങ്ങി ധരിക്കേണ്ടതും, കവിയുടെ ആശയഗതി, കൃത്രിമമായ ഭാഷയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻവിശേഷം, ഉദ്ധരിച്ചുണ്ടായ ലോകതത്ത്വങ്ങൾ — ഇതുപി സംഗതികളെ സ്വയം നിരൂപിച്ചു

കനസ്സിനു പങ്കിപ്പാക്കും നൽകേണ്ടതും ആ
കണത്തുകടി ബാധിത ശിപാശ്ചെയ്യുന്നു.
(വില്പന രംഗം മാത്രമേയുള്ളൂ.)

• உ. 'விவரஸபகிக'.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലുള്ള 'അമരകശങ്കരകം' മുതലായ കൃതികൾക്കൊപ്പം ശൃംഗാരസമ്പ്രദാനമായ ഒരു ഭാഷാലക്ഷ്യകാവ്യമാകുന്നു ബ്രിമാന വള്ളത്തോൾ നൽകുന്ന മേനോൻ അവർകളുടെ 'വിലാസലതിക'. ഇഗജത്തഞ്ചം റിംണതൃവിട്ടൂരുന്ന മാന്മഥവിലാസത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായ ഈ കൃതി ഒരു സ്വതന്ത്രകാവ്യമാണെന്നുള്ളത് കവിയുടെ കല്പനാഭവഭവത്തിന് ഒരു തെളിവായിരിക്കുന്നു. പരേതനായ ചങ്ങനാശങ്കി ലക്ഷ്മീപുരത്തുകൊട്ടാരത്തിൽ രവിവർമ്മകായിത്തമ്പുരാൻ അവർകൾ തന്റെ ചരമശയ്യപ്പുറത്ത് 'അമരക'ത്തെപ്പോലെ ഒരു സ്വതന്ത്രമായ ശൃംഗാരകാവ്യം എഴുതിത്തുടങ്ങിയിരുന്നതായി ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; അതിലെ ചില പദ്യങ്ങൾ ഉദേശം ഇരുപതു കൊല്ലം മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിലെ ചില സാഹിത്യരസികന്മാർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ശൃംഗാരകാവ്യം ഇപ്പോൾ ആമരകിലും അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. അതിലുള്ളതായ ചില ദേശങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കാത്തവർക്ക് നാലയണമേനോൻ അവർകളുടെ കൃതി എന്നു ഞങ്ങൾ സന്ദേഹിക്കുന്നു. എത്രയും പരിശുദ്ധമായവിധം പ്രഃശംഗിക്കേണ്ടതായുള്ള ശൃംഗാരസത്തെ കവിതകൾ ദിമ്മാക്കുണ്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചുതുതിച്ചിരുന്നു, ആ വക ശൃംഗാരകൃതികൾക്കു നാട്ടിൽ ദക്ഷിണിസിദ്ധിപ്പാർ

ഇടയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ശൃംഗാരത്തിന്റെ മണിനങ്ങളിൽ, സംഭോഗശൃംഗാരം പ്രയോഗിച്ചാനാണ് പ്രായേണ കവിതകൾ ഉത്പാദിക്കാറുള്ളത്. അത് സമുദായകളാലുള്ള ഹാനികരമനുഭവങ്ങൾ ഗർഭംണിയമായും ഭവിക്കുന്നു. വിപ്രലംഭശൃംഗാരത്തെ ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കവിക്ക് മാത്രമേ സാധ്യമായിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വാസ്തവം, മനോനവകളുടെ കൃതികൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നു. 'വിലാസലതിക'യിലെ പദ്യങ്ങളെല്ലാം അതികേമമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കു രണ്ടു പദ്യങ്ങളിൽ, 'തൻകരത്തളിരിലെ' (നെ), 'ഇടംകരത്തളിരിലും' (നർ), 'കരത്തളിരിൽ' (മാം). എന്നിങ്ങനെ സന്ധിയിൽ തകരലിതം ചെയ്തയാലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടിപ്രത്യാശ മറയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു. കരത്തളിരിൽ, കരതാർ-എന്ന് ദിത്യാലിംഗത്തെയാണ് സാധാരണ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളത്. വളരെ വിശേഷമായ കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചിട്ട്, അതിലധികം വിശേഷമായ രീതിയിൽ 'ചട്ട'യിട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസാധകൻ കോയിപ്പള്ളിൽ പരമേശ്വരപ്പയർകൾ ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടു ചെല്ലിട്ടുള്ള ഉത്സാഹം അതിനറിയിരിക്കുന്നു. സമുദായങ്ങൾ ഈ കാവ്യത്തിന് ഉചിതമായ പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു. (ഇത് തൃശ്ശൂർ മംഗലാപുരം കമ്പനിയിൽ ൧൦-൯ വില്പന കിട്ടും).

ന. പ്രജാദൈവികം

ഹിന്ദുവുമാനകഥകളെ മറക്കുകയും,
കിളിപ്പാട്ടു, തുള്ളൽപ്പാട്ടു, വള്ളപ്പാട്ടു, നാട്യം
എന്നിങ്ങിനെ കാരോക്കം രൂപങ്ങളിൽ

മരിച്ചും തിരിച്ചും ഏഴുതീട്ടും അലംഭാവം വന്നിട്ടില്ലാത്ത മലയാളിക്ക്, തൃശ്ശിവപേരൂർ ഡിവിഷൻ കോട്ട് വക്കീൽ ഓഫീസിൽ എ. ഗോപാലൻനായരവർകൾ ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായം കാണിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതാണ് 'പ്രാറ്റാദചരിതം കേതിഗീതം, ഭാഷാ ഹരികഥ'. അഞ്ചാറുകൊല്ലംമുമ്പ്, കോളിക്കുട്ടി വിദ്യാവിഭാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഭാഷാഭാഷാചരിതം' ഹരികഥാപ്രസംഗരൂപമായ ഗ്രന്ഥമാണിതും, അതില്പറ്റാത്തതായ കേംഗം 'പ്രാറ്റാദചരിതം' ക്കുള്ളതുകൊണ്ട് ഗദ്യം പദ്യംഗീതം എന്ന അഗ്രന്ഥത്തോടു കൂടിയ ഹരികഥകളിൽ ഒന്നാകുന്നത് ഇതാണെന്നു പറയാം. തമിഴ്നാട് അറക്കരിച്ച ചില മലയാളനാടകമഴുത്തുകൾ ഗ്രന്ഥസംഘടിതനാടകങ്ങൾ ചെയ്യുകക്കുറിച്ചുപോലെ, ഇതുകൂടി പഠിക്കേണ്ടതാണ് വന്ന് ഹരികഥകൾ നടത്തിയ തമിഴ്നാട് അറക്കരിച്ച് ചിലർ മലയാളത്തിലും ആ സമ്പ്രദായം പകർത്തുകക്കുറിച്ചുണ്ട്. അത്തരം കേംഗം ഉപയോഗിച്ചുവായിരിക്കാം ഗോപാലൻനായരവർകളുടെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'പ്രാറ്റാദചരിതം' പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ, 'കേവൽഗീതം' മിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് അത്യാം പരകയും, സ്വയംകൃതമായ ചിലമലയാളപദ്യങ്ങളും ഗീതങ്ങളും ചേർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിലെ മുഖ്യമായ ചെന്നാസമ്പ്രദായം. ഗദ്യങ്ങൾക്കു കോളം, കണ്ഡം, പദ്യങ്ങൾക്കു, പ്രസ്താവനയെ ഏതെങ്കിലും മറ്റു രീതികളാണോ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് പ്രയോസനംതന്നെ. സ്വകൃതങ്ങളായ പദ്യങ്ങൾ "വൃത്തത്തിൽ കണ്ഡോരോഴി"കളാണ്; അവയെക്കൂടി 'ഇടനി

പ്രകാരം'യിൽനിന്നിട്ടാണ്. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മാധ്യമം പാടിക്കേട്ട നിഷ്ഠയിക്കണമെന്നായിരിക്കണം; എന്നാൽ അവയെ സാഹിത്യം സംയുക്തമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ ഏതൊക്കെയാണോ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. പത്തുവർഷമുണ്ടാകുമുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഗാന്ധിസംഘടിതനാടകങ്ങളുടെ ബാഹ്യരൂപമായിരുന്നപ്പോൾ, സന്ധ്യനായ ഒരു ചേട്ടനാണ് ആ നാട്ടിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങളും, സംഗീതങ്ങളുംപറ്റും, സംഗീതകൃത്തും പരം എന്നോടോ പേരിൽ, ത്രുവനന്തപുരത്തിൽ പാടിപ്പിടന്നു; ഗീതങ്ങളോട് ചേർത്തുപിടന്നവർക്കു അതൊരു ഗുണപാഠാവുകയും ചെയ്തതന്നു. എങ്കിലും ആ സമ്പ്രദായത്തിലാണ് ഈ ഹരികഥയിലെ ഗീതങ്ങളുടെ ചെന്നാസംഗീതം നാടകപാഠത്തിലൊരു ഭാഗം കേൾക്കുക.

പ്രായാസം നമുക്ക് എന്നു മട്ട്.

- കൊച്ചുവേലു എന്നൊരു—
- ബാലനൊരു ദിവസം
- സായങ്കാലം ബാലപ്പെട്ടു—
- പാടിക്കൊണ്ടു വീട്ടിൽചെന്നു.
- വീട്ടിൽചെന്നു-വീട്ടിൽചെന്നു—
- വീട്ടിൽചെന്നു-വീട്ടിൽചെന്നു—

ഇതിനിടയിൽ പാട്ടുകൾ താളമേളങ്ങളോടുകൂടി കേൾക്കാൻ മനോഹരമായി തോന്നുന്നതാണല്ലോ. ഈ ഹരികഥയുടെ അവസാനത്തിൽ, പൂർവ്വകാലം സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചും, ഉത്തരകാലം ശർദ്ദ, ലവിത്രീഡിതവൃത്തമായും,— രണ്ടു നേടുകാലുകളും രണ്ടു കുറുകാലുകളുമായി— നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യപ്പന്തൽ, 'ശുഭമസ്തു'വിന്റെ നേർകുറിപ്പുണ്ടുണ്ട്; കേതിയുടെ പ്രകടനമായ ന

അന്യരോടൊന്നിടത്തും. ഇതു കവി വളരെക്കൂടെ നാടായത്മനോനവർകൾ പരിശോധിച്ചതുമാണുപോൽ! അതേകം ഭോഷത്താൽ ദൃഷ്ടിതകാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെങ്കിലും, ഒരു വിശ്വകേരളൻറെ ചരിത്രത്തെ പ്രസംഗിക്കുന്നതായാൽ, ഹിന്ദുക്കളായുള്ള ഹരികഥാശ്രവണമോദ്ധ്യപന്ഥയെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള തന്നെ വിശ്വസിക്കാം. (തൃശ്ശിവപേരൂർ മഹാശ്വേദനം കമ്പയിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതം ഇപ്പോൾ കിട്ടും.)

൪. 'പ്രകൃതി.'

ജൈനമതപ്രകാരമുള്ളതും ആംഗലകവിതയുടെയും പരിചയപരവിതയെ സമ്പാദിച്ചു, മേനിയത്തായ പദ്യങ്ങളെഴുതി സഹൃദയന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആവർത്തനം ചെയ്യുന്ന ഒരു യുവകവിയുടെ യുദ്ധകൃതികളാകുന്നു, രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്ന 'പ്രകൃതി' എന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. കവിയുടെ പ്രകൃതിനിരീക്ഷണശീലവും, സ്വാഭാമയങ്ങളെ, വളരെ നീണ്ട വൃത്തങ്ങളിലൊന്നിടത്തും, അതിലൂടെയായി ചെല്ലുന്നതല്ലാത്തതും, ആശയങ്ങളിലൊന്നെക്കുറിച്ച് ഈക്കോടെ വായന ഇതിലെ പദപ്രയോഗത്താൽ, ഏതൽക്കത്തായാ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, അർ. കൃഷ്ണവർമ്മൻ അവർകൾ സവിശേഷം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ പദ്യങ്ങൾ പക്ഷേ മാസികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മുമ്പുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. അശ്ശിലഭാഷസ്പഷ്ടങ്ങളായി, ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചവയിൽ ഉ

ൾപ്പെടാത്തതുള്ള ചില പദ്യങ്ങൾ ഉള്ളവ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. പദ്യങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ അപരമുഖങ്ങളും കസ്യപികളും പദസങ്കോചങ്ങളും കാണുവാനുണ്ടാകുന്നതു് കവിയുടെ നിരീക്ഷണശീലം കൊണ്ടാണെന്നു് സമാധാനപ്പെടാമെന്നു് കിട്ടും, മേലിൽ കഴിച്ചുവിടേണ്ടതാണെന്നു തന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു. (കാച്ചിറ ഓരോരുത്തർക്കും ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഈ പുസ്തകം കിട്ടും.)

൫. 'ബാലിസ്തർജ്ജാർജ്ജി'

ഈ പടിഞ്ഞാറുകാരികളെ ജനസമൂഹങ്ങളിൽ ഒരു മുഖ്യവർഗ്ഗമായ സുവിന്യാനികൃഷ്ണഗുണികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ആചാരങ്ങളെ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതിനിടയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രാസനമാണിതു്. അതിനായിട്ടു കർമ്മാനന്ദം കേൾപ്പാനും 'തമശ' ഉള്ളതാണു്. തിരുവനന്തപുരം കേ. രാമവർമ്മ ബുക്ക് ഡിപ്പോയിൽ കിട്ടും.

൬. 'മുക്തനമരവർ'

ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ 'മുക്തനമരവർ' എന്ന മൂലവും, തർജ്ജമയും ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഭാഷാപരകർത്താവ് ഓരോശ്രീകല്യാണശ്ലോകിയിൽ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാകുന്നു. മൂലവും തർജ്ജമയും തമ്മിൽ കേതുനോക്കി. ഭാഷാപദ്യങ്ങൾ പലതും മൂലത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. തർജ്ജമയിൽ പലതരത്തിൽ പ്രാസങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാമുക്തനമരവർ കൃഷ്ണ

കം ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കൈമാറി പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന ഉദ്ദേശം ഇതിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നതായി, മൂന്നു സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം പദ്യങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പദ്യങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു പഴക്കവും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞേ തീരൂ; ഇപ്പോഴത്തെ രീതികളുള്ള ചിലരുടെ കവിത.സംസ്കൃതരീതി ഇതിലില്ല. മേന്മ സമൃദ്ധവും കൂടെ മൃതരൂപരേഖാളം (പുറസ്സാപ്തം) വരുന്നു; വിരുന്ന മുഖവും, പിഴുതിയതത്ത്, പ്രശംസാപത്രങ്ങൾ, അതും മുതലായവയ്ക്കൊക്കെക്കൂടി നൂറ്റിനാലുപതാളം പുറങ്ങളും കാണുന്നു. മൂന്നുസന്ദർഭങ്ങളിലെയും തത്ത്വങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമാക്കി ഏഴുതിരിയെന്നാൽ, പുസ്തകം ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ സുലഭിക്കുവാനില്ല. ഗദ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചതാകയാലായിരിക്കുമ്പോൾ, പുസ്തകഗാന്ത്രങ്ങളും ഗദ്യ

ത്തെപ്പോലെ സുലഭമാക്കിയതെന്നറിയുന്നില്ല. ഏതായാലും, വൈദ്യൻ നമ്പ്യാവർകളുടെ പരിശ്രമം എത്രയും അഭിനന്ദനീയമായിട്ടുണ്ടെന്നും; ഈ നാട്ടിൽ ഗദ്യധനന്മാരായിരിക്കുന്ന പ്രഭുക്കളുടെയും സർക്കുകളുടെയും സഹായം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു ലഭിച്ചാൽ അവകൾക്കുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകാളി. മംഗളാദയംകമ്പനിയെക്കുറിച്ചുള്ളതിൽ അറുപ്പിച്ചതും, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പക്കൽ കിട്ടുന്നതായ ഈ മഹാഗ്രന്ഥത്തിന് നാലുരൂപിക വിലയംകുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദിപട്ടത്തിൽ, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ചികിത്സയിൽ ഇരുന്നിരുന്നതും ഇപ്പോൾ അകലുകതായ് നില്ക്കുന്നതുമായ ഗോവിന്ദനായുടെ മരയ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ തന്ത്രമെന്നുവന്നിരിക്കെ പ്രധാന ലക്ഷ്യമായി ഗണിക്കാം.

പോഷിണിഭാഷണം.

കോഴിക്കോട്ടിനു സമീപം കല്ലായിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള 'ചാത്തുക്കുട്ടിവൈദ്യരുടെ ധർമ്മവൈദ്യശാല'യിലെ നടവകിരളങ്ങളെയും, മരുന്നുകളെയും മറ്റും വിവരിക്കുന്നതായ ഒരു പുസ്തകം ഞങ്ങൾക്കുയച്ചുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. മുപ്പത്താറുകൊല്ലം മുമ്പു സ്ഥാപിച്ചതും ഖണ്ഡമനങ്ങൾക്ക് അനേകം ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ധർമ്മവൈദ്യശാല, ദേശകൂടത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് ആതുരപ്പരിരക്ഷസമ്പ്രദായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള

സ്വകാര്യവൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെതാണെന്നു കാണുന്നതിൽ, ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. കുടുംബപാരമ്പര്യമായി ഇതു നടത്തിപ്പോവുക എന്നാണീ ഇതേ പരക്കുണ്ടിരിക്കുന്ന നയത്താൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ വൈദ്യരായ ഡോക്ടർ കെ. വി. ചോയ്യുടെ മരയയും ഇപ്പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. വൈദ്യശാലയ്ക്കു ഉത്തരവാകുന്ന അഭിവൃദ്ധിയെ ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

• •

അക്കാലത്തിനിടയിലായിരുന്നു ചില
 ആകാശിജന്മശാസ്ത്രത്തിൽ, കാളിയുടുകൂട
 ത്തും, തുടക്കം എന്നൊരു ആരാധനാക്രിയ
 നടത്താറുണ്ടു്. ദേഹിണിയാത്രയെക്കുറിച്ചു
 തിരുമുഖ്യന്റെ വളരെ അടുത്ത പരിചയ
 മുള്ള, ദിട്ടയർഡ് ഡിപ്യൂട്ടി കളക്ടർ, രാ
 ജശ്രീ പണിക്കോട്ട കരുണാകരമേനോൻ
 അവർക്കു വഴിയരികിൽ എഴുന്നിട്ടുനിൽക്കു
 ഹിയ പൂജകളിൽ ഈ ക്രിയയെക്കുറിച്ചു്
 ഇങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കുന്നു:—“...ഇതാ പ്രാ
 ന്തനമാണു്. പ്രാർത്ഥിച്ചവർക്കു് ഉരക്ക
 കളിമൗലി മാന്ദവത്തിൽക്കൂടി കര കൊക്കുവാ
 യിച്ചിട്ടു കയറിട്ടു കര വളിച്ചിട്ടുണ്ടാവാ മറ്റൊ
 രാർക്കു് അങ്ങനെയൊന്നും കൊണ്ടുനടക്കു
 തെന്നു്.” — സമ്പാദ്യ! ഇങ്ങനെയുള്ളതും
 തുടക്കം കണ്ടിട്ടുണ്ടാൽ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിക്കു
 ന് സാധ്യമായില്ലാത്തതെന്നു്. വർണ്ണനയവ
 ശ്യം, അപൂർണ്ണം; ഭാഷയോ, അപൂർണ്ണം. ഈ
 വർണ്ണന വായിച്ചാൽ, മേൽക്കൂടി കേൾക്കുവാൻ
 പെ ആരാധകന്മാരായ മനുഷ്യർ, ഭക്തപതി
 യിന്മേൽ കെട്ടി ഉയർത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം
 കേൾക്കുകയും, മനോഹരം, ആട്ടിൻകുട്ടിയോ, മ
 റൊ അങ്ങനെയോ ആണു്. ഉരക്കു മീതെ
 കൊക്കിയിട്ടും, ശരി; അതിൽ കയറിയിട്ടു
 പ്ല ഉയർത്തുന്നതു്; വളിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ച
 ക്രമത്തിൽ കേൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന തുടാ
 യത്രയെല്ലാംകൂടി ഇക്കവില്ലാണു്. ഉയർത്തു
 ന്നതു്. നെത്തത്തും അതെയിലും മറ്റു
 മായി വളിയുന്ന കരുമകളെ വില്ലിൽ. മറ്റു
 കേൾക്കുവാൻ അതിന്റെ ആലംബനത്താൽ
 കരുണാസമീപിതരായിത്തീർന്നു. ഈ
 വില്ലി ഉയർത്തു മറ്റൊരു കരുണാസമീപിതരായി
 കുന്നു.

മറ്റൊരുതരത്തിലും പാഞ്ചാലികു

അഞ്ചു കരുണാസമീപിതരായി സാധ്യതി
 യെന്നെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു്, കേരളാദ
 യം പത്രത്തിൽ ഒരു ചെറിയ വാഗ്ദേവതി
 വാദം നടന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലമേമ്പു്
 “അതേവായിണി”യിൽ കേരളാദയനി
 ത്രുവാനം ചെയ്ത ശ്രീമദ് കന്നത്തു് ഒന്നാ
 ദ്വനോടേ, പഞ്ചാലിയുടെ ബഹുദൈവ
 കത്തും ഇങ്ങനെയുള്ളതെന്നു കാണുന്ന ഉ
 ണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ വേ
 ണ്ടി, അതും സ്വയംഭവത്തിന്നുമുമ്പു പ
 രമയോ നന്നു്. വിചാരിച്ചു് പ്രതിപരി
 ച്ചയിന്നാലായിരുന്നു. അതിനെ നോക്കുവാൻ
 ഉണ്ടായതെന്നു കേൾപ്പായം “കേളിമുഖി”യി
 തെന്നു. ഇതു് അസംബന്ധമെന്നും, വ്യാ
 സൻ സമീകരിച്ചിട്ടുള്ള കേരളം ധാരാളം
 ഭക്തിയാകാലം. കേരളാദയം പത്രാ
 ഡിപർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: പാഞ്ചാ
 ലി പൂർണ്ണത്തിൽ നാളയന്നി എന്നൊ
 രു പരിവൃത്തമായിത്തീർന്നുവോൽ! അതും ക
 ണ്ടാവായ മൗൽഗല്യ മറ്റായികാമസുഖം അ
 ന്നുമായിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളോ, അദ്ദേഹത്തി
 ന്നൊരു തപോനിഷ്ഠ വിപ്ലവകാര്യം, ജ
 മിയിൽ മനുഷ്യ പ്രിയായിത്തീർന്നാൻ പാപ
 മോദപോൽ! എന്നുമാത്രമല്ല, പൂർണ്ണത്തി
 ല് അതോടൊപ്പം എന്തു് അഞ്ചുപ്രാർത്ഥി
 ച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണുവോൽ നന്നെ
 ന്നതിൽ. അഞ്ചു കേരളാദയംകണ്ടാത്തതു്!
 ഇവയൊക്കെ, അതേനേരം മരിപ്പിക്കാൻ
 ഉരക്കുന്നതുംകൂടി ബഹുദൈവകത്തു് ലാ
 ക്കുകയും സാൽഗത്യം ഇവകൊണ്ടുണ്ടാക
 ത്തില്ല. പൂജയ്ക്കു ഇങ്ങിനെയാണു്: മനുഷ്യ
 ര് പ്രാർത്ഥനകളെക്കൂടി, സ്രീപുരുഷസ്വരൂ
 പമഹാവിഷ്ണുവിൽ, മിശ്രവാദം ഭൂഗണ
 കളെ അനുസരിച്ചിരുന്നു. ക്രമേണ സമുദായ
 അഭിപ്രായം ഉറപ്പുവന്നതോടുകൂടി, കേരളാദി

[illegible]

തീവ്രവാദം 'തൊട്ടി'കളെപ്പോഴും തൊട്ടിയാക്കിയിരിക്കണം, കൃത്യമായ 'ജി. ഗവൺമെന്റോട്.

[illegible]

അറിയെത്രയും ചോദിക്കുമ്പോൾ പത്രം അന്തർദ്ദേശം എന്നു മറുപടി പറയുന്നതിന്നു തുല്യമായിരിക്കുന്നു. കങ്കി അമ്മയും കോടനും വടക്കേമലയാളത്തുകാർ; പാട്ടുണ്ടായതും വടക്കേമലയാളം ഇതുകാരുടെയിടയിൽ; അവരുടെ ഇടയിൽ തീയദം നീന്തിപ്പാൻ 'കൊട്ടി' എന്നൊരു പദമേ ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുമ്പോൾ, ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും സംഗതമാണ് എന്നുള്ള പ്രതിവാദം എങ്ങിനെ സംഗ്രഹം ചെയ്യാമെന്നു കണ്ടുകിട്ടി. സംഗ്രഹമുണ്ടെന്നു പറയാം; ഇല്ലെങ്കിലും, സംഗ്രഹമെവിടെ? വാദിയുടെ വാദത്തെ സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതാവിട്ട്, 'കൊട്ടി' എന്ന പദം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ— 'കൊട്ടി' പദപ്രയോഗം ആ സംസാരവും അനുചിതമെന്നു മനോനവർകൾ സമ്മതിക്കേണ്ടി പലം. അപ്പോൾ "അധികമായിപ്പോയിട്ടില്ല", "അസംബന്ധമല്ല" എന്ന തന്റെ അഭിപ്രായം നിരസിക്കുകയും എന്നാൽ മനോനവർകളുടെ ഭാവംകൊണ്ട് 'കൊട്ടി' എന്ന പദം വടക്കേമലയാളികൾ വടക്കൻപാട്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിപ്പാൻ സംഗ്രഹമുള്ളതായി അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്നുപേണ്ടി, വടക്കേമലയാളത്തിൽ 'കൊട്ടി' എന്നു തീയദം വിളിക്കാറുണ്ടെന്നു തൽക്കാലം സംഭാവനചെയ്യാം. അപ്പോൾ അതിന്റെ സാധുതയറിയട്ടെ, കോമര, "കങ്കിനീയ" എന്നു വിളിച്ചതായ സംഭവത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു. 'കങ്കിനീയ' എന്നു വിളിച്ചതായി സിദ്ധവർകളെങ്കൊണ്ടാണ് മനോനവർകൾ 'കൊട്ടി'യെ സാധൂകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, 'കങ്കിനീയ' എന്നു വിളിച്ചതായി സ്ഥാപിച്ചശേഷമേ 'കൊട്ടി'യെ സാധൂ

കെട്ടിപ്പാൻ പാടുള്ളുവല്ലോ.

ഇനി ഒന്നാലോചിപ്പാനുള്ളത്, 'കൊട്ടി' എന്ന പദം, തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായതാലത്തു് മലയാളത്തിൽ നടന്നിരുന്നുവോ എന്നാണ്. അക്കാര്യത്തു നടപ്പിലിരുന്നുവെന്നു മനോനവർകൾ സിദ്ധവർകളെപ്പോലെ പാട്ടിൽ അതിന്റെ സാധുതയെ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അനന്തരമെങ്കിലും മുമ്പ് മലയാളത്തിൽ ഈ പദം നടന്നിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം മനോനവർകളിലാകുന്നു. അദ്ദേഹം, തെക്കേമലയാളിൽ കാരപ്പാലത്തു് വെച്ച് ഈ അടുത്തകാലത്തു് ആദായ പാടിക്കൂട്ടത്തിനെ വിശകൂലനം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ ഈഴവരുടെ അപരസ്പർശം വേണ്ടി വല്ലവികടസംസ്കൃതിക്കാരനും വടക്കൻപാട്ടിനെ ദേവപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു കണ്ടു് തീയദയുടെയും ഈഴവരുടെയും കലവുത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കാനായി 'കൊട്ടി' എന്ന പദം പണ്ടുതുടങ്ങി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന നാടുകളിലെല്ലാം പ്രചാരപ്പെട്ടിരിക്കണമല്ലോ. വടക്കേമലയാളത്തിൽ 'കൊട്ടി' എന്നു വിളിച്ചുവരുത്തില്ല. തെക്കൻഭാഗങ്ങളിലും ആ പദം എപ്പോഴിടത്തു് ഉണ്ടില്ല; ചിലെടങ്ങളിലുണ്ടു്; കറുത്തുടയങ്ങളിലില്ല; അതുതന്നെയും ഒന്നു രണ്ടു തലമുറക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതായി മറുവില്ല. തീയദിതാക്ഷരിൽ നായനാളം ഈഴവന്മാരുടെ മതസഭിക്കാറുള്ള കാർത്തികപ്പള്ളിതാലൂക്കിലും ചുറ്റും, പിന്നെ കൊല്ലം, ചിറയിങ്കൽ താലൂക്കുകളിലും ഇക്കാലത്തുള്ളവർ ഈഴവരെ 'കൊട്ടി' എന്നു അധിക്ഷേപിക്കാറുണ്ടു്. എന്താൽ, ഈഴവർ ധാരാളം

കുടിവാപ്പുള തിരുവനന്തപുരം തുടങ്ങിയ തെക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ മന്ത്രിമാരെ, നെയ്തറിക്കൊമ്പുകൾ, ഇത് ഉപയോഗിച്ചുകേട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും അത് അവിടെ പരിചിതമായ പദമല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആദിക്കളിൽ ഈഴവരെപ്പറ്റി ചിത്തവാക്കു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളത് 'ചെത്താളി' എന്നാണ്. അവരുടെ തൊഴിൽ തെങ്ങുചെത്തുക. ആനെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുവന്നെയും ചെത്തുതൊഴിൽ നടത്തിവരുന്നവരെപ്പറ്റിയേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. തെങ്ങുകയറി മദ്യമെടുക്കുന്നവരെ 'ചെത്താളി' എന്നും, പനകയറി ചക്കകളെടുക്കുന്ന ചെന്നായയെ 'പനയറി' എന്നും പറയുമുണ്ട്. എന്നാൽ, കൊട്ടികൾ എന്നു വിളിപ്പാൻ അവരുടെ തൊഴിലിൽ കൊട്ടൽ ആണു മുഖ്യമെന്നു ഗണിക്കാറില്ല. തെങ്ങുചെത്തൽ എന്നല്ലാതെ, തെങ്ങുകെട്ടൽ എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. ആകെക്കുടി, 'കെട്ടി' എന്ന പദം സർവ്വസാധാരണ മല്ലെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ.

കൊട്ടി എന്ന പദത്തിന്നു "പ്രത്യേകം ആക്ഷേപസൂചകമായ ഭേദം" വരാൻ കാരണമായി, മേനോനവർകൾ, നീയുടെയും ഈഴവരുടെയും ഉൽപത്തിയെപ്പറ്റി പറയുന്ന ചരിത്രമാണ് ഇതിലധികം വിചിത്രം. "ഈഴവരും നായന്മാരും നമ്പൂരിമാരും കരേവറ്റത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്; കരകാലത്ത് കരേവറ്റമായിത്തന്നെ ഇരുന്നു; തൊഴിൽവ്യത്യാസംകൊണ്ടു ഓതിഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായി... ഇതു ചാമ്പുവമാണെന്നു ഓരിക്കാൻ വടക്കൻപാട്ടുകളിലും ചില ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്" — എന്നു മുഖവുരയായി പറ

ഞ്ഞശേഷം, ഈഴവർ പാതിത്വംകല്പിക്കാത്തതു കാരണം വിവരിക്കുന്നതാവിതും:— "പണ്ടു സിലോൺദീപം ഇൻഡ്യയോളിച്ചാണു കിടന്നിരുന്നതു്. ഒണ്ടിലെയും ജനങ്ങൾ പ്രാവചയർത്തത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. നായന്മാരും പ്രാവിഡന്മാർക്കെന്നു... സിലോൺ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു സമുദ്രത്താൽ വേർപെട്ടതിൽ പിന്നീടും അവിടത്തുകാരും മലയാളത്തുകാരും തമ്മിൽ ഇടപാടുകൾ നടന്നുവന്നു. ചില നായന്മാർ കരകൽ സിലോണിൽ പോയി തിരിയെ വന്നപ്പോൾ സിലോണിലെ സ്വന്തങ്ങളിൽനിന്നു തെങ്ങുകൃഷിയും തെങ്ങുചെത്തലും പഠിച്ചുകൊണ്ടുവരുകയും ചില ആളുകളെ കൂടെക്കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു..... മദ്യമുണ്ടാക്കുന്ന ജോലി ചെയ്തതും മദ്യമുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തതുമായിട്ടു സ്വജനങ്ങളെ നായന്മാരിൽ ഒരു വലിയഭാഗം തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടാതെയായി.... സംബന്ധികൾ... കൂട്ടിനടത്തിയതുകൊണ്ടു അവരെയും ഭൂരിപക്ഷക്കാർ കററിനിറത്തി. ഇങ്ങിനെയാണ് ഈഴവസമുദായമുണ്ടായതു്...."

മേനോനവർകളുടെ ഈ പ്രതിജ്ഞകൾ ചരിത്രത്തിന്നും, ജനസമുദായശാസ്ത്രത്തിന്നും, നവോഢവിജ്ഞാനീയത്തിന്നും, മറ്റുവല സംഗതികൾക്കും വിരുദ്ധമാണെന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല. സിലോണം ഇന്ത്യയോളിച്ചുകിടന്നിരുന്നതായി പറയുന്ന കാലത്ത് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ പ്രാവിഡന്മാർ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. സിലോണിൽ പാഞ്ഞിരുന്നവർ നീഗ്രിറ്ററോ വംശക്കാരും നാഗവംശക്കാരും ആയിരുന്നു തല്ലാതെ, പ്രാവിഡരായിരുന്നില്ല. മറ്റായെന്നകഥ നടന്ന കാലത്ത് സിലോണം ഇ

ആയും സമുദ്രത്താൽ വേരുകൾക്കു പറ്റിയ നായല്ലോ; ആ കഥ നടന്നത് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പത്തെ പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മുമ്പായിരുന്നു. നാഗവംശക്കാരായ നീഗ്രിനോ വംശക്കാരായും— പ്രത്യേകിച്ചു നീഗ്രിനോ കഥ— തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വന്നശേഷം അവിടെ, ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് പതിനൊന്നാം ശതാബ്ദത്തിലുള്ള, ദ്രാവിഡന്മാർ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെത്തിയത്. ആ സ്ഥിതിക്ക്, സിലോണും ഇന്ത്യയും ഒന്നായ കിടന്നിരുന്ന പണ്ടെക്കാലത്തു ദ്രാവിഡന്മാർ അങ്ങു കിടന്നു സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന എന്നു സാധിക്കാൻ സ്വാഭാവികമല്ലേ? അതിനുള്ളിൽ, അപ്പോൾ ഇടയിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷവും നായന്മാർ സിലോണിൽ പോയവന്നിരുന്നു പോൽ! നായന്മാർ എന്നൊരു വർഗ്ഗം എന്നുണ്ടായി? ആ വർഗ്ഗത്തിനു സിലോണിൽ സജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വർഗ്ഗം അവിടെ ഇപ്പോൾ റിംഗ് ഇല്ലാതാവാനു കാരണമെന്തായി? ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ആലോചിച്ചാൽ, മനോഹരവർകൾക്ക് നീക്കം കണ്ടിയില്ലെന്നു വരും. നമ്പൂരികളും നായന്മാരും ഈഴവരും ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്നു. നമ്പൂരികൾ ആദ്യ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നായന്മാർ നാഗദ്രാവിഡ വംശക്കാരായതിൽ കലർന്നതായ സന്തതികളാകുന്നു; ഈഴവർ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ജാതകായ ഒരു വർഗ്ഗം— പണ്ടത്തെ തമിഴിൽ ഒരു വിഭാഗം— ആകുന്നു. ഈഴവർ സിലോണിൽനിന്നു വന്നവരല്ലെന്നു അനുമാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്ന് ആദ്യം മലയമുകളായ് വന്ന ഈഴവർ, നായന്മാരുടെയും മറ്റും സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് മരുതകൾക്കു കരയായി, 'തീർത്താർ' എന്നു 'ജാതികായ്ക്കിനി'; പീലാമുള്ള വന്നവർ, മരുതായക്കാരായിത്തന്നെ 'ഈഴവർ' എന്നു ജാതിയുണ്ടായി. മേത്തനവർകളുടെ വാദപ്രകാരം, നായന്മാർക്കു പാതിയും ചേർന്നിട്ടാണ് ഈഴവർ ഉ

ണ്ടായതെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവും പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ തമിഴ് രാജ്യങ്ങളിൽ ഈഴവർ എന്നൊരു സമുദായം ഉണ്ടായിപ്പോക സംഗതി എന്തു? കലർന്നതായി നിന്നുപതിനാലാം നായന്മാർ തമിഴ്നാട്ടിലെ പോലീ കുടിച്ചാത്തവനോ? അവിടെ കലർന്ന മരുതായം സ്വീകരിച്ചുവോ? ഇപ്പോൾ തമിഴ്നാട്ടിൽ ചാനാർ എന്ന പദമുള്ളതന്നു വർഗ്ഗക്കൾ പണ്ടുള്ള ഈഴവ വർഗ്ഗക്കാർ തന്നെ നായന്മാരുടേതാകാംവരിക, മധ്യപ്രാന്തിനും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും ചുറ്റുന്നതാകാതെ 'ഈഴവർ', 'പിയാർ' എന്നു പദങ്ങളാൽ കരിക്കപ്പെട്ട നാതികാരുടെ ഉത്ഭവം ചില നായന്മാരുടെ സമുദായങ്ങളായിത്തന്നെ അറിയുന്നതായ്, സംസ്കൃത ബലംകൊണ്ടു നായന്മാരെ കിടന്നിപ്പോൾ കഴിയുന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ നായന്മാരുടെ സ്വീകരണമായുള്ളവർ വഴിയില്ലായിരുന്നെന്നു നോക്കപ്പെടും. ജാതിഭേദവിചാരമുള്ള ഗണ്യമാകാത്ത ഇക്കാലത്തുകൂടി, ജാതിഭേദമുള്ളതായ എന്തൊരു ചിലരിൽനിന്നു കാലാനുസൃതമായി ഒരു മഹാസമുദായം ഉണ്ടാവുന്നില്ലെന്നും ഉണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും കാണുമ്പോൾ ജാതിഭേദത്തെ മറക്കപ്പെട്ടിപ്പോന്ന പഴയകാലത്തു, "തെക്കേയിന്ത്യയും തെക്കേ പാലായും" ചാഴ്യസിദ്ധ പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടു പത്തു— അഥവാ നൂറ്റാണ്ടു— നായന്മാരിൽനിന്ന്, നായർ സമുദായത്തിൽനിന്നു ദ്രാവിഡന്മാരുടെ സമുദായിപ്പോൾ തന്നെ ഒരു മഹാസമുദായം ഉണ്ടായി എന്നു വിചാരിപ്പോൾ അതായത് സ്വാഭാവികമല്ല. എന്നെന്നാൽ: ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധന, ഭൂമിസമ്പത്തു കൂടി പല നായന്മാരുടെ സമുദായത്തിലും, പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടു പത്താം നൂറ്റാണ്ടു സമുദായത്തിലും, മറ്റും കൂടിച്ചേർന്നു വന്നതും സ്വാഭാവികമല്ല. ഇതിലതികൂടി ഇപ്പോൾ വിവരിപ്പാൻ സാധിക്കുമില്ല. മേത്തനവർകൾ നായന്മാരുടേതാകാതെ പാതിയും ചേർന്നിട്ടാണ് ഈഴവർ ഉ

ആത്മപരിപാടി

പുസ്തക നമ്പ.

மௌம் புவனிகம்.

Also Og.

സംഗ്രഹം (2)

“സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതെന്നെങ്കിലും ശരിയായി ആർക്കും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാനെന്നില്ല. അർത്ഥിനെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു വിവരണം അർജ്ജുനകുമാർ ഇപ്പോൾ ആശ്വാസശ്വാസകുന്നു. ഏലാവനം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ, ആ വാക്കു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത് പലവിധത്തിലാണെന്നു കാണുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത്, ഭാരതജാതനും യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവനവന്റെ പ്രജ്ഞാധമങ്ങളെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള സൗകര്യമാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ചുരുക്കം ചിലയൊക്കൾക്കു മറുത്തുപോയതു ഇപ്പോഴാലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവരുടെ വസ്തുതകളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള ശക്തിയാണെന്നു മറ്റൊരാളുടേതും വിചാരിച്ചുവരുന്നു — ഏന്ത് ഐക്യനാടകമുണ്ടു പ്രസിഡന്റായ എല്ലാമാം ലിങ്കൺ എന്ന കഥാതന്ത്രം പഠിക്കണം. നാം സ്വാധീനം ഉപയോഗിച്ചുവെന്നു വരുത്തുകയേയും ആശയം

അദ്ദേഹം ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ, വളരെ കഴിവും ഉണ്ടാകുന്നു. 'സ്വാതന്ത്ര്യം' എന്ന ഇത്തരം ദുഷിധത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു മേൽ ലിപ്യർ ഇങ്ങനെയെ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോ മായ അധികാരത്തിന്നു കീഴ്ചെടയെ യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമെന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നു സാധാരണ പറയുന്നു. അതായത് ഒരു സമുദായജീവിതം സ്ഥിതിയ്ക്കു, പുണ്യമായി യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഏകാന്തവാദം ചെയ്യാതെ സാധിക്കുമുള്ള നാടും നഗരവും വിട്ടു ജീവിതമനുസരണത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടുപോട്ടു ഏകാന്തമായി ജീവിതം കഴിച്ചിട്ടു നന്നു കൊള്ളുകൊണ്ടു ലോകത്തിന്നു ഇങ്ങനെയാണിപ്പ. അപ്പോഴേക്കു നതിനായി ഏകാന്തവാദം ചെയ്യുന്നതെന്നു ശരിക്കെന്നു വർദ്ധിക്കാൻ മാത്രമാകുന്നു ജീവിതകാലത്തിൽ അനുഭവമേൽ സ്ഥാനം ഏറ്റവും ഗുണമായി പ്രവർത്തിച്ചു വിജയം നേടുന്നവൻ

உருகிப் புதியனாகிறது. இவ்வாறே
ஜீவிக்மரங்கள் அழுகின்றன.

[illegible]

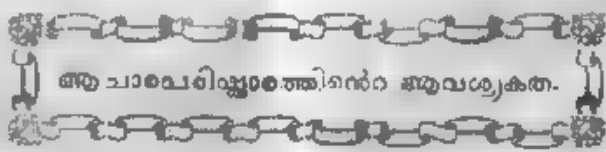
മനുഷ്യനിവാരൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും
എന്ന സംഭവമാക്കിയിട്ടു് പറയുന്നു. ഭരി
കപ്പെടുന്നവരുടെ സാമന്തില്ലാത്തതു് ഒ
രണം അഭികത്താകണമെന്നു സിദ്ധിപ്പെ
റത്തിരിക്കുന്നു. നിതര്യനകളെ മനുഷ്യ
ൻ പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചു പ്രാപ്തിപ്പെടുമ്പാ
ൾ, പാത്രത്തിന്നു ഒരു ശക്തിയുള്ളതായി
ത്തോന്നുകയില്ല. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സും പ
രമേശ്വരൻ പട്ടങ്ങും തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായ
ബോധിപ്പണമകമ്പോൾ പൂർണ്ണമായ സമാന
ത്വമാകുന്നു. ബുദ്ധിപൂർണ്ണമായ സന്തോ
ഷമോടുമുള്ള ഒരു ബോധിപ്പിപ്പാതെ ഭാഗ്യ
മുണ്ടാകയില്ല. ഭാഗ്യം എന്നതു മനുഷ്യ
ന്റെ ഏറ്റവും അത്യന്തമോഹമുള്ളതു്യാ
കുന്നു. മനുഷ്യാന്തര ശക്തികളുടെ പൂർണ്ണവള
മുള്ള പ്രതിബദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ സമാന
ത്വമില്ലാത്തതാകുന്നു. മനുഷ്യശക്തികള
ുടെ പൂർണ്ണവളമുള്ളവർക്കുണ്ടാകത്തക്ക
ത്തരം അവയെ ഉത്സാഹം കൊടുക്കി വിശിഷ്ടമായി ഉ
പയോഗിക്കുന്നതാകുന്നു ഭാഗ്യം, എന്നു അ
റിവിസ്സാട്ടിൽ വിവരമുണ്ടു. ഉപകാരമുള്ള
വളമുള്ള പ്രതിബദ്ധമുണ്ടായിരിക്കുന്ന നി
ബന്ധനകളെ സമുദായമോ മതമോ ഭാഗ്യ
മോ സൃഷ്ടിച്ചാൽ, പവിടസമാനത്വമില്ല.
ജാതിവ്യത്യാസം മനുഷ്യശക്തികളുടെ പൂ
ർണ്ണവളമുള്ള പ്രതിബദ്ധമാകയാൽ സമാ
നത്വമുള്ളവർ ഒരു വകയല്ലെന്നതു്. ഭാ
ഗ്യമുള്ളവർക്കു് ഒരു സമാനതരം ശക്തിക്കനുസ
രിച്ചു് അഭിപ്രായപ്ര വിജ്ഞാപനം സമകാലം
കൊടുക്കണം. കല്പനയ്ക്കനുസരിച്ചു് ജാതിവ്യത്യാ
സപ്രത്യേകം അവകാശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നിട
ത്തു സമാനത്വമില്ല. കലിശനായായ
യുവാക്കന്മാർ പറ്റിച്ചുപകന്ന ഒരു സൈനീ
കയാശാലിയെ പരിശോധനയിൽ പെ
ന്നു ഭരിതനായ നെല്ലാച്ചിയൻ മോണ

പ്രാർത്ഥന എന്ന യുദ്ധവു് അറുപതെ പരവി കൾ കണ്ടും അവരുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ സമിച്ചും പ്രളയംകൊണ്ടു വിമോചനമുള്ളവനായി തീർന്നു. മപ്പുതുറംവടവും കഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനയിലെ ചക്രവർത്തിയായപ്പോൾ, നെടുമുടിയിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ നിൽക്കുവെക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും എന്തുപ്രാഗ്ഭവവും സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടതെന്നു അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഭക്തന്റെ ദൈവവും വസ്തുക്കളും കർമ്മവും രാജ്യവും ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ ആ ദൈവപ്രഭുവും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം എല്ലാ പെരുന്നമുള്ള ജനാവകാശമാകുന്നു. അതു പ്രത്യേകജാതിയു് മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നിടത്തു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. മതം സാധാരണ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസമേ അവിശ്വാസമോ വാലുവെക്കുന്നു. അതിന്നു മോശത്താൽ പൂർണ്ണമായ അവകാശമുണ്ടു്. അതിന്നു പ്രതിബദ്ധങ്ങളുണ്ടാക്കിയാൽ അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ പ്രവേശം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, പ്രവേശം ലഭിക്കാത്തവർ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു. രാജ്യത്തിൽ രാജാക്കന്മാരായി നടക്കുന്ന ശിക്ഷണീയമനുഭവം എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വീതിയാർക്കും തികച്ചിട്ട് ആർക്കും പ്രവേശം ഉണ്ടായിരിക്കണം. മറ്റൊരുവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന കാരത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്നു് ഒരുവന്റെ ജാതിയോ കലാമോ കർമ്മം അഥവാ സഹായമായിരിക്കരുതു്. ഇങ്ങനാൽ രാജ്യചരിത്രം, സംസ്കാര സ്വഭാവത്തു് അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രം ആകുന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഗവർണ്മെൻ്റ് ഇന്ത്യൻ സ്റ്റാമ്പുകമ്പനിയിൽനിന്നു് ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെൻ്റിനെ എല്ലിച്ചുപോൾ, ഗുണവരിവികാരത്തിൽ മഹാരാജാജി ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും പ്രസ്തുത വിളംബരം ഇൻഡ്യയിലെ പെരുന്നമരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അസ്ഥിവാദമാകുന്നു. ഇൻഡ്യൻ മഹാരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ മുഖപാലിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആ വിളംബരത്തിനാൽ ഉറപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതിന്നു പ്രതിബദ്ധങ്ങളായ നിബന്ധനകളെ ഉറപ്പുവന്നു ചെയ്യുക എന്നതു് ഉത്തമമായ പെരുന്നമരുടെ കടമയാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥന എന്ന യുദ്ധവു് അറുപതെ പരവി കൾ കണ്ടും അവരുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ സമിച്ചും പ്രളയംകൊണ്ടു വിമോചനമുള്ളവനായി തീർന്നു. മപ്പുതുറംവടവും കഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനയിലെ ചക്രവർത്തിയായപ്പോൾ, നെടുമുടിയിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ നിൽക്കുവെക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും എന്തുപ്രാഗ്ഭവവും സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടതെന്നു അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഭക്തന്റെ ദൈവവും വസ്തുക്കളും കർമ്മവും രാജ്യവും ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ ആ ദൈവപ്രഭുവും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം എല്ലാ പെരുന്നമുള്ള ജനാവകാശമാകുന്നു. അതു പ്രത്യേകജാതിയു് മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നിടത്തു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. മതം സാധാരണ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസമേ അവിശ്വാസമോ വാലുവെക്കുന്നു. അതിന്നു മോശത്താൽ പൂർണ്ണമായ അവകാശമുണ്ടു്. അതിന്നു പ്രതിബദ്ധങ്ങളുണ്ടാക്കിയാൽ അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ പ്രവേശം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, പ്രവേശം ലഭിക്കാത്തവർ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു. രാജ്യത്തിൽ രാജാക്കന്മാരായി നടക്കുന്ന ശിക്ഷണീയമനുഭവം എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വീതിയാർക്കും തികച്ചിട്ട് ആർക്കും പ്രവേശം ഉണ്ടായിരിക്കണം. മറ്റൊരുവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന കാരത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്നു് ഒരുവന്റെ ജാതിയോ കലാമോ കർമ്മം അഥവാ സഹായമായിരിക്കരുതു്. ഇങ്ങനാൽ രാജ്യചരിത്രം, സംസ്കാര സ്വഭാവത്തു് അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രം ആകുന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഗവർണ്മെൻ്റ് ഇന്ത്യൻ സ്റ്റാമ്പുകമ്പനിയിൽനിന്നു് ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെൻ്റിനെ എല്ലിച്ചുപോൾ, ഗുണവരിവികാരത്തിൽ മഹാരാജാജി ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും പ്രസ്തുത വിളംബരം ഇൻഡ്യയിലെ പെരുന്നമരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അസ്ഥിവാദമാകുന്നു. ഇൻഡ്യൻ മഹാരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ മുഖപാലിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആ വിളംബരത്തിനാൽ ഉറപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതിന്നു പ്രതിബദ്ധങ്ങളായ നിബന്ധനകളെ ഉറപ്പുവന്നു ചെയ്യുക എന്നതു് ഉത്തമമായ പെരുന്നമരുടെ കടമയാകുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി.

—വി. ഐ. തോമസ്.

ആ ചാലേപിള്ളത്തേതിന്റെ ആവശ്യകത.

“കാലത്തിന്നൊത്ത കാലം” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലു് എല്ലാവരും നല്ല പരിചയമുള്ള ഒന്നാകിരിക്കുന്നു. അതു് ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലു് ആയതുകൊണ്ടു്, ഒന്നിലധികമു്; അതിന്റെ പഴയൊന്നികളാകകൊണ്ടു്

തിലും മറ്റു പഴഞ്ചൊല്ലുകളായ “ആളുകൾക്കും അതു് മരിതമായ ഒന്നായിരിക്കുക” വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ അർത്ഥം നിന്തനത്തിൽ, ആ ചാലേപിള്ളത്തേതിന്റെ ആവശ്യകത എന്ന വിഷയത്തി

ഒന്നു മൂലമെന്നും മറ്റൊരു അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നു തീർച്ചയായി പറയാം. “ആദ്യ നാട്ടിൽ ആദ്യ ഭാഷ” “ചേര തിന്നും നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ, നാടുകടത്തം” എന്നും മറ്റും ഉള്ള തരം അനേകം പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, ആദ്യപദത്തെ പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ സാരമായി കൂട്ടായി അതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നുണ്ട്. ‘പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിയില്ല’ എന്നു ഇതെന്നുപോകും, ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ചോർത്തതാണ്. സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ഏതാളെ നീതിവാക്യങ്ങളെ അലാപിപ്പാത്ത പ്രകാരത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് അനുജ്ഞിക്കാൻ ഉള്ള പലതരം തത്വമാണ്; മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചു തത്വവും, മലയാളികളുടെയും ഈ മലയാളനീതിവാക്യങ്ങൾക്ക് അത്രത്തേളം വിശ്വസ്യമെന്നു് ആവശ്യകതയെന്നതാണ്.

സമുദായത്തിന്റെ അവസ്ഥ, മിക്കവാറും, ജീവജന്തുക്കളുടെതന്നെപ്പോലാകുന്നു. സമുദായത്തിന് ഉൽപ്പത്തി, വൃദ്ധി, ലയം മുതലായവ ഉണ്ടെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇതിന് എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടല്ലോ. വളർച്ച ഉള്ള ഒരു വന്യവിരൻ ശരീരത്തിന്, പ്രതികൂലം മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതും നിശ്ചയമാണ്; അതുവെങ്കിലും, അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിക്കനുജ്ഞിക്കുന്നതുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്കും മറ്റും ഉണ്ടാവുക അവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണത്തിലിരിക്കയാ, ഉത്തരകിടക്കകൾക്കിടയിൽക്കൊള്ളുന്നവയിൽ, അതിന്റെ നിശ്ചിതസ്വഭാവമായ വളർച്ചയ്ക്കു് തടസ്സ് ഉണ്ടാകുകയും, അതു അതിന് ഹാനിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതും നിശ്ചയമാകുന്നു. മലയാളികളുടെ അവസ്ഥയ്ക്കുള്ള അലാപിപ്പാത്തതും

വസ്തുവികളും ഒരു പ്രാതലായ ആർക്കു മതിയെന്നതായും അതത്രാപ്തമായും വരുന്നില്ലേ? സമുദായത്തിന്റെയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെ. സമുദായം എന്നത് അതിലുൾപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ സമ്മേളനമായ ഒരു അവസ്ഥ ആകയാൽ, വ്യക്തികളുടെ അതാതകാലത്തെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ച് സമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവമുണ്ടാവുകയും, മറ്റു സമുദായങ്ങളോടുള്ള സാമ്പന്ധ്യം പ്രമാണിച്ചുള്ളതും ആതു സംഗതികളിൽ മറ്റൊരു ആവശ്യകതയായി വരുന്നു.

മനുഷ്യൻ്റെ ആഹാരാദികാര്യങ്ങളിൽ നിയമം ചെയ്യുന്നതിന് ശരീരസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ ആധാരമായി വരുന്നു. അവയെ ലംഘിക്കുന്നവകിൽ, രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കുന്നതിനാൽ ആരും നശിക്കുന്നതിനുള്ളിടം, ഇടവരും. ഇത് നമുക്ക് ഏതും കണ്ടും അനുഭവിച്ചും അറിയാം. എന്നാൽ സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു അനുസരിച്ചു വേണ്ട നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതായാൽ, അതിനെ ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങളും, ആ വഴിക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന നന്മങ്ങളും മുൻപറഞ്ഞപോലെ അത്ര പ്രത്യേകങ്ങളല്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കാത്തത്. നമ്മൾക്കു രോഗം ഉണ്ടായാൽ, ഉടൻ ചെലവഴിക്കുന്ന അനേകവിധങ്ങളും പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആലോചിക്കുകയും അതിനുള്ളും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമുദായത്തിന്നു രോഗം ബാധിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ അറിച്ച് അത്ര ഗണ്യമായവിധത്തിൽ ആലോചിക്കുകയും, പ്രതിവിധികൾ ഇടത്തുകയും അത്ര സാധാരണമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. ഇതിനു കാരണം, ആ രോഗത്തെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനം ഇല്ലായ്മയും;

സമുദായം ആരുടേയും വക ആർക്കുവേണ്ടിയും എല്ലാവരുടേയും ആകയാലും, ചുരുക്കമെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഇല്ലാത്തതും, ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഒരുത്തനോടൊന്നായ ഉണ്ടായാൽ, ദൈവം ഒറ്റയാളെ വന്നു. സമുദായത്തിന്മേലേ ഗോപനമായിട്ടാൽ, ആ ഒരുത്തനാൽ അർത്ഥത്തിന്മേലേ സമുദായം മുഴുവൻ തന്നെയാണു് നശിച്ചുപോവുക. അതുകൊണ്ട്, ഈ രണ്ടാമത്തെ സംഗതി എത്രയും ശ്രദ്ധപാ ഏറിയ ഒന്നാണെന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ജനസമുദായപ്രധാനകൾ സ്വയമുദായത്തിന്റെ ഗതിയെ വളരെ സംശയാട സൂക്ഷിക്കയും, വളർച്ചയെ സംരക്ഷിക്കയും, അതിനുമായ ഗതിയെ ബ്രഹ്മാജ്ഞാപരമായും, വേണ്ട ഗോപനത ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു് 'കൊഴുപ്പു്' ഇട്ടുകൊടുക്കയും ഗതി വഴിയിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കയും, പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ശാരദയായും ചെയ്തെടുക്കയും ആത്മവശ്യമാണു് എന്നു സിദ്ധമാകുന്നു.

ആചാരങ്ങൾ ആകട്ടെ, സമുദായം പോകേണ്ട വഴിയിൽനിന്നു തെറ്റാതെ, ക്രമവേഗത്തിലും പോകുന്നതിന്നു വഴിയിൽ ഭ്രമമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാളങ്ങളാണു്. സമുദായത്തിന്റെ ബാല്യദശയ്ക്കു ചേരുന്ന പാളങ്ങൾ, വയസ്സു ചെല്ലുന്നതാറും, ചേരാതെ വരാം. അങ്ങനെ ഉള്ളവയെ തീരെ മററുക ആവശ്യകമായി വരും. അല്ലെങ്കൽ, സമുദായം മുൻപോട്ടു പോകാതെ നിലയ്ക്കു വിന്നുപോകുന്നതിനോ, വഴി തെറ്റാ, കഷ്ടത വീണ്ടു നശിക്കുന്നതിനോ ഇടവരും നഷ്ടം. അതുപോലെതന്നെ, വലുതായതും തേജസ്സും ചൊടിഞ്ഞതും ഉപയോഗിക്കാൻ കൊള്ളാതെ വരും; അവ

യേയും തീരെ മററി, പുതിയവയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കണം. ചിലവയ്ക്കു് അല്പസ്വപ്നം കേട്ടുകൾ വരും; അവയെ സംശാസിക്കട്ടെത്താളും ആ കേട്ടുകൾ മാത്രം പോക്കി വൃത്തിപ്പെടുത്തൽ മതിയാകും. എന്താണു് മോഹം ഒരു വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കി സമുദായം ചരക്കായി മുഴുവൻ മാറിക്കിട്ടു കോലാഹലം കൂട്ടേണമെന്നു്. അതിൽ അന്തർ നിശ്ചയമായും എന്തിങ്കക്കിയാണു്. ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ അതിന്നു അശേഷം ആവശ്യവും ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ: കാലദേശാധിപത്യങ്ങളുടെ മാരം ആണു്, സമുദായം ചരക്കുകളുടെ പരിച്ഛേദത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ കാലദേശാധിപത്യങ്ങളാലും ചേർന്ന ഭേദം വരാതെ നിലനില്ക്ക. അവ, മുറയ്ക്കു മുറയ്ക്കു്, ഒന്നാണായത്രേ സമുദായത്തെ ബാധിക്കുമുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് ആലോചിച്ചു്, സമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ഗതിയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചായ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട അവ പരം കിട്ടു. ഒന്നാണായും, ആവശ്യം പോലെയായും, അങ്ങാളത്തു മുട്ടി കേട്ടവരായതും, വേണ്ടതു ചയ്ക്കാൽ മതിയാകും. അതു ചുരുക്കത്തിൽ ഭാഗ്യമായും, സ്ഥിതിസ്ഥപകത്താൽ അസഹ്യമായൊ തിരുന്നല്ല. കേരളമായ ഗതിയാണു അഭിലഷണീയമായിരിക്കുന്നതു്. നോക്കുമരിച്ചു്, വിപ്ലവാ പെട്ടെന്ന് വലുതാകാൻ കാരണമാകാതെക്കിലും, താൽക്കാലികമായ അനേകം ഭോഷങ്ങൾക്കും സംഗതി വരുന്നതും. ആ ഭോഷങ്ങളിൽ ചിലവു ദീർഘകാലമോ ഏകനനുഭവമെന്നു ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ഇടവരും. ഇതിന്നു പ്രസിദ്ധമായി പണ്ടുവീസുവിപ്ലവം സംഭവിച്ചു സംഭവങ്ങൾക്കു് ദൈവവിജ്ഞിയാകണമെന്നും, നല്ലവണ്ണം

തെ തന്നെ, അവളിൽ മുഴുവനും നിറഞ്ഞിരുന്നതും, *ജ്ഞാപുരുഷൻ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ആയ ആ അനന്തഭാഗശക്തിയുടെ പ്രതാപത്തെ ഇപ്പോൾ അവൾ അറിഞ്ഞു. അതിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു! നൃപം അനുഭവിക്കുന്നു! അപമൃതമനോഹരികൾ തന്നെ തുറക്കുന്നു! അവൾ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ്. പതികോമളങ്ങളായ പന്ഥാപുകരും, മെനീറങ്ങളായ ഫന്ത്യങ്ങളേയും മനോഹരങ്ങളായ ഉദ്യാനങ്ങളേയും ശുദ്ധജലപരിപൂർണ്ണങ്ങളായ സുന്ദരതടാകങ്ങളെയും അവൾ അവിടെ കാണുന്നു. അതിലൂടെ ഇല്ലാതെ, അവൾ കൈയ്ക്ക് ചേർന്നു പോന്നിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അതൊന്നാതെന്ന കണ്ടില്ല. പരിനാശിത ചിലപാനം കൊല്ലത്തെ വഴി തിരികെ ചെന്നു ആ വകയിഴിച്ചുസംഭവങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നത് അസാധ്യം തന്നെ! അവൾ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നു. അവൾ ഭാവിയിലേക്കിലും ഏകദേശമൊക്കിയിട്യാൻ ആലോചിച്ചാൽ “ഇന്ന് ഏതാർ ജന്താവ് തിരിച്ചുത്തെയും, പുനർ സമ്പ്രദായം മിക്ക ഞാനതിനെ മറന്നും, വസന്തകാലങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെ ഞങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. ജീവിതം സുഖപ്രദം തന്നെ എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തും. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു. മനസ്സ്, അടക്കി ഇരിക്കുവീ നല്ലവരായവരില്ല നിനക്ക് ജ്ഞാനം ഉദിച്ചു.” എന്നിങ്ങനെ അവൾ നിശ്ചയപ്പെടും. ഇതിന്നുമുമ്പ് ഏതു തവണ മറ്റേതെങ്കിലും കലാമണ്ഡലം വെറുത്ത ഉന്മാകി തീർന്ന് ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി അനുഭവിക്കുന്നതായ ദിഗ്വ സമയത്തെ അവൾ ദിവ്യയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! ഞാവിന് അതുമതി

മിത്തം എത്ര നീസം എന്നിട്ടുണ്ട്! മനസ്സിന് പരാമയം ജ്ഞാനം ലഭിച്ച മുറക്കുവിടുന്ന പോലെ, അവൾ ഏകാഗ്രചിത്തയായി, ദാഴ്യ പാപങ്ങളെ കുറിച്ച് വാസ്തവമായി പശ്ചാത്താപിച്ച്, ഭാവിയിലെ നീയന്ത്രിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചു. “ഇവിടെ എന്താർ ജ്ഞാവിനോട് കോപിക്കുകയില്ല. വാശിപടിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രമോദത്തിലേക്ക് കൂട്ടി മറ്റൊരാളുടെ സ്വാഗതം പരമം. സ്നേഹമനുഭവിക്കുകയും കൈകളാൽ സ്വീകരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകളെ നിറവു വരികയും. നല്ലവരുടെ, നീയന്താവരുടെ പൂർണ്ണ മനസ്സോട് സ്നേഹം നൽകാനാണോടാ കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു ശബ്ദത്തിനും ശ്രദ്ധയും സ്വീകരിക്കും ഞാവിൽ മിതമെങ്കിലും ഞാവിൽ സ്ത്രീയുടെ പ്രേമമെന്നല്ല! അദ്ദേഹം ഉപശ്ചാരങ്ങൾക്കുതന്നെ അർപ്പി!”

വളരെ കാലത്തേക്ക് ശശികല അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഏകസന്താനമായിരുന്നു. അക്കാലത്താണ് ജന്മദേശം വാലുന്ന്. “തനിക്ക് ഒരു പെരിയ ഉദ്യോഗമുണ്ടായെന്നു എങ്കിലും— ശശിയുടെ ഭാവിയിലെ പാരി ഭട്ടംതാല ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശശിയുടെ അത്ഭുതം നല്ല സ്വത്തുക്കൾ വായിരുന്നു. സാമൂഹ്യത്വം കൈകൾക്കുണ്ടെന്നു പരിചയമായിരുന്ന സമർത്ഥി എന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കാമായിരുന്നു.

എന്നാൽ അക്കാലത്തു, ആ കച്ചകാലത്തു, തങ്ങളുടെ ജീവകാലത്തിന്റെ അന്ത്യദശയിൽ, ആ വാൽവകാലത്തു ശശിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഒരു ആണകുട്ടി ജനിച്ചു. തീരെ മറ്റൊരാളില്ലാതെ

എന്നു ഈ അന്ധശ്രമസംഭവത്തിന് ഒരു കണ്ണുകൊണ്ടി നമുക്കു മാതാപിതാക്കളാൽ സംഗതിയാക്കിയതിൽ, ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുണ്ടായിപ്പോയില്ല. ഇതേപോലെയും ഈ സംഭവം ഒട്ടേറെന്ന തുച്ഛ കാര്യമായില്ല. ചെന്നൈയിലെ തന്റെ ഒരു കിട്ടാമണ് കയ്യിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള മുതലിന്, ഇന്ന് ഒരു പുതിയ അധികാരം ഉണ്ടായാൽ സർക്കാറും മേന്മാനന്മാരും ഉണ്ടാകുമായി

[illegible]

നവീകരണങ്ങൾ കൂടെ സംഗ്രഹിച്ചാണ് മുൻ പ്രസ്താവിച്ചത്.

ഈ വിരോധത്തിന് ഇടയാക്കിയ പൈതലിനോട്, ശശിക്ക് സാമാന്യത്തിലധികം വിരോധം തോന്നി. പുറത്തു വരരുവാൻ രജാജന വികാരങ്ങൾക്ക് സാധാരണയായി അധിപം ശക്തിയുണ്ടാകും; അത് ശശി അനുഭവിച്ചു. ആ പെരുങ്കട്ട് നിലത്തു കിടന്ന് കൈയും കരലും കടഞ്ഞു കരയുമ്പോഴല്ലാം, അതിനെ എടുത്ത് കരച്ചൽ മാറ്റുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കാതെ, ശശി ചേച്ച, “അരിയത്തൊട്ടിപ്പു. കുട്ടികളെ കളിപ്പിട്ടില്ല. അറക്ക് സ്ത്രീയിൽ പേരുകാരായി” എന്നും മറ്റും കാരോന്നു വിറുവിറുത്ത് അവളുടെ ഉള്ളിലുള്ള വിരോധത്തെ മറച്ചു കാരോ കാവലുണ്ടാവാൻ നടിക്കും. അവിടേണ, ആ കുട്ടിയുടെ മാതാവ്— ശശിയുടെ അമ്മ— കാലഗതിയെ പ്രാവച്യമെന്നു സങ്കയത്തു് ആ പൂല അന്റെ “ബാലശശി”യെ ആ “പൂണ്ണശശി”യുടെ കൈയിൽ അപ്പിച്ച് സകല കാര്യം അവളുടേതിലിട്ടു.

താമസം കൂടാതെ, ആ കിശോരൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ മനസ്സിനെ, ബാലൻ അറിയാതെ തന്നെ, കവന്നു. ഉറക്കം ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിപ്പ് കൊണ്ട്, ആ ബാലൻ അമ്പളുടെ മുഖത്തും, കൈത്തും, പറ്റാത്ത പറ്റും, കണ്ണാണിലും അതിന്റെ അർത്ഥനാകാമിയായ ചെറുപായകൊണ്ട് സന്തുഷ്ടിയോടുകൂടി കടികുകയും ചുംബിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു. അവളുടെ നീണ്ട ചുണ്ട കേശഭാരത്തെ മിലപ്പോലും ആകട്ടെ അതിന്റെ ശ്രീകരങ്ങൾകൊണ്ട് മുറുകി പിടിക്കുകയും, വേർപെടുത്തുന്നതിനും

സഹോദരി പ്രതിഷേധം, അതിനു അ നൽകിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നതത്തെ കിട്ടുന്ന തന്റെ പ്രേക്ഷകരുടെ സമീപത്തിലേക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്, അവരുടെ ശരീരത്തിൽ പിടഞ്ഞുകയറി, കസേര വലമായ തന്റെ ശരീരമാർഗ്ഗത്താൽ അവരെ ഉണർത്തും. അപ്പോൾ, അസ്സലൂക്കുമാണെങ്കിലും, ചെവികളിൽ അമൃതധാര ചെയ്തപ്പോഴുള്ള സുഖം കൊടുക്കുന്ന കളശബ്ദത്താൽ അവരെ ചിരിപ്പിക്കും. ക്രമേണ കട്ടി "ചേച്ചി", "ചേച്ചിമ്മ" എന്നെല്ലാം വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കാടിനടുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ചെയ്തതൊക്കെയും ചെയ്തും, തിന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനും, പോകരുതെന്നെടുത്ത് പോയിരുന്നതും, എന്തു അതെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് ഉടനെ ചെയ്തും, പലവിധത്തിലുമായി ശരിക്കുള്ള, ഒരു മിനുട്ടനേരമെങ്കിലും, സൈപരം ഇല്ലാതാക്കി. മ

മരിക്കാൻ.

തസ്തിനെ അടിമത്തത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കർമ്മന്റെ ബാല്യചെയ്തുകൾ കണ്ടു കണ്ട്, ശരിക്കും സഹിക്കുകയായി. അവരുടെ അനാദരവും അസഹ്യതയുമായി തന്നെ ശിക്ഷ. അവർ അസ്സലൂക്കു കർമ്മനു കീഴടങ്ങി. കട്ടിക്ക് അമ്മയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അവർ തമ്മിലുള്ള ചേച്ചിയും സ്നേഹവും വാത്സല്യവും ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ശരിക്കും അമ്മനിമിത്തംപോലും ബാലനെ കൂടാതെ, കഴിക്കുന്നത് ദുസ്സഹമായി തീർന്നു. ഇതാണ് നിഷ്പ്രഭമായ ഒരു ബാലന്റെ സാമർത്ഥ്യവും ശക്തിയും!!

(തുടരും)

"ജിജി" "ജിജിമ്മ" എന്നാണ് ബാലകളായപ്പോൾ. ശരിക്കും അമ്മയെ നല്ല നിശ്ചയമായി. ശബ്ദസാമ്യംകൊണ്ടു മാത്രം അയാൾ "ചേച്ചി, ചേച്ചിമ്മ" എന്നാക്കിയതാണ്.

—പുതേഴത്തു് മെ.ജെ.നോർ.

പുതാവിവരം

(൩.)

പുതാണങ്ങളിലും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നപോലെ, സൂതികളുടെ ആദ്യകാലത്തോ, ഒടുവിലോ, ഇന്നിന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇത്ര ഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ സൂതിയിലും ഇത്ര ഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നോ, പറയാത്തതിനാൽ, കാലാന്തരത്തിൽ അവയെക്കൊണ്ട് അഭിപ്രായസാമ്യംകിട്ടുന്നവേണ്ടി പ്രമാണംകാണിച്ചൊപ്പിക്കാൻ തക്കതായ പ

ലഭാഗവും എഴുതിച്ചേക്കുന്നതിനു നല്ലസൗകര്യമുണ്ടാകയും, അപ്രകാരം ചിലർ ചെയ്തതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ചേർക്കപ്പെട്ടവയെക്കുറിച്ചറിയേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്നു ശങ്കയ്ക്കു വേദവാക്യവിരുദ്ധങ്ങളായിക്കാണുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കൂടുതലായി ചേർത്തിട്ടുള്ളവയാണെന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടാൽ മറയ്ക്കുകയുള്ളൂ.

സൂതികളിൽ പ്രക്ഷപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ദാരിദ്ര്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ട് ശൂതിസൂതികളിൽ നല്ല പരിചയമില്ലാത്ത ചില വിദ്വാന്മാർ, ശങ്കരസൂതിയുടെ ഒരു മദ്ധ്യരേഖ ധാരാളമായി

“ഉത്തരേദിപാദേശാഞ്ചയ
രേഖാർദ്ധംനനിത്യേതേ-
ഈ പ്രാവിവാഹസൂ-
ശൂതിസൂതിനിരൂപകത്വം. (൧൮)
അതസ്സദ്യുക്താൽപുച്ഛ
മദാഹസ്സദ്യുക്തസംരതഃ
ബാഹ്യോഽനുകന്യാകാനാസ്തു
ഭാർഗവേണകൃപാലുനം- (൧൯)
കമിപ്രഹൃതൃതസ്സായ
മാവശ്യേണാസ്തുത്തമം.”

എന്നീ ഉണ്ടാക്കിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ സർവ്വജ്ഞപിരാമോദനമെന്നൊക്കെയും ശങ്കരാചാര്യർ പേർപ്പെടുത്തുന്നത്, മുഖിൽകൊണ്ടിച്ച വേദമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് സ്തവമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ശങ്കരാചാര്യർ വേദമന്ത്രങ്ങളും സൂതികളും അഭ്യസിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും; അദ്ദേഹത്തിന്നു സർവ്വജ്ഞതയില്ലെന്നും വരാം. കരുതേണ്ട, ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി സന്യാസിച്ചുകൊണ്ട് വിവാഹമന്ത്രങ്ങളേ അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതും യുക്തമായിരിക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ മന്ത്രം, പ്രാശനം, ഉപാധിപദം എന്നീ മൂന്നിനെയുപേക്ഷിച്ച് മന്ത്രം അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി, അദ്ദേഹത്താൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ചെളിവാകുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് പാരദേശികന്മാരുടെ ഉപദേശത്തെ റദ്ദ് ചെയ്ത ശരിയെന്നു തെറ്റാക്കിയിട്ട് ചിലർ ശങ്കരസൂതിയിൽ ഇപ്രകാരം

എഴുതിയതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്.

ബാല്യവിവാഹത്തിന്റെ ആവശ്യകത സ്ത്രീകൾ ദില്ലുകുളംകരസ്ഥമാണ്. യുവതിയാകുമ്പോഴേക്കും അവളെ വല്ലാതെ കൊണ്ടുപോയെങ്കിലോ എന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ടാണ്, ൧൨- വയസ്സിനു മുൻപിൽത്തന്നെ വിവാഹമുണ്ടാണെന്നു കരുതാമെന്ന് ചിലർ കൂടിവിചാരിച്ചത്. യമസംഹിതയിൽ,

“ബാലികായാഭാവേനകന്യാ
ഗുണാഭ്യേന്ദ്രയദിലഭ്യതേ
ദിദ്വാദിപ്രാപ്തകാലേവി
ദേശകാലമേവേനമേ-”

എന്നാണ്. അതും മുളയ്ക്കുന്നതിന്നു മുൻപിലുള്ള വിവാഹവും വേദത്തിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ഭാഗവതം, രണ്ടാമത്തേയും, കന്നടാഭിപ്രായം, അവയവ്യസ്യകൃതത്തിൽ,

“ഉപോപമേപരമേശ
മാമേഘാണിമന്ത്രധാ-
സർവ്വാഹമസ്മിന്നേതദേവ
ഗന്ധാമീണാമിവാചികം”

എന്നാണ്. വിവാഹാനന്തരം കരണവും കഴിഞ്ഞിട്ടും സംവേശനകാലമടുത്തു വേറെയൊന്നു സന്ദേഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഭർത്താവോട് നിശ്ശയത്തിനായിപ്പോകുന്നു. ഹേ ഭവയവ്യ! അതേ-ഞാൻ. ഗന്ധാമീണാം-ഗന്ധാമീണേഭവേനമേ. അവികാളവ-അത് എന്നു പോലെ. സർവ്വാഹമസ്മി-സർവ്വാഹമസ്മിനേ. ഉപമേശമേയായി വേദിക്കുന്നു. അതേ-അതിനാൽ-മേ-എന്റെ-അംഗങ്ങൾ-ഘാണി-നന്നുള്ളവയാകുന്നു. മാമന്ത്രധാ- സംവേശനകാലമായിട്ടില്ലെന്നു നീ വിചാരിക്കരുത്. നന്നെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ- മേഗാനി-എന്റെ അവയവങ്ങൾ

“സാമോവധ്യയമേവ
ദശിനാസുഭോധം
സുശ്യാംചത്വേശംസന്തിം
നസാസവിതാദഭാത്—”

ഇതിൽ പേത്രേശംസന്തിം എന്നതിന്, ‘പശ്യാപ്തയൗവനം’ എന്ന് ഭാഷ്യകാരർ കർണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വക ശ്രുതിവാക്യങ്ങൾക്കാണ്, ബാല്യവിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു തത്സന്നിവിവാഹമാണ് അധികം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് എവിടും മനോധർമ്മം. ഈ നടപ്പു പരിച്ചാണ് കേരളബ്രാഹ്മണർ വേദകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പൂർവ്വാചാരാനുയോക്താക്കളെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പാദശൈകന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർ ബാല്യവിവാഹം ചെയ്തത് നാലാംദിനത്തിൽ ചെയ്തതായ ശേഷമോളവും സംവേശനവും എത്രയോ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് നടത്തിവരുന്നത്. ഈ നടപ്പിൽനിന്നും ഭാവതികളിൽ അർത്ഥത്തിലും വ്യതിചലിക്കാതെ വരുന്നതുവണ്ണം മനസ്സിൽ ചേർത്തതായും അഭിസരിച്ചും വരുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ മറ്റൊരു ജാതിക്കു മായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ബ്രാഹ്മണർ പൂത്തകളെ വിധിപ്രകാരം വേശക്കാരെങ്കിൽ, അപ്രകാരം അനുജാരിക്കാർ ചെയ്താലും അത് ദേവനുമായാർ ചാടിപ്പോകുന്നു.

എന്നാൽ ഇതരദേശങ്ങളിൽ ബാല്യവിവാഹം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, കേരളത്തിൽ പേരെങ്കിലും ധർമ്മബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രവേശമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന്. അവരിൽനിന്നു മാകുന്ന, ചില അന്തരാളജാതിക്കാരും, കേരളത്തിലിരിക്കും, മേൽപ്രകാരം നന്നിന്നു മുഖമുള്ള വിവാഹം നടത്തുന്നതിന്നു

പറിച്ചതും ഇതുതന്നെ വേട്ടാൽ ജാതിക്കു നന്മയുണ്ടെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചതും.

എന്നാലും വിവാഹമന്ത്രങ്ങളിൽ വരുന്ന ബഹുതേന്തുപത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, പുനവിവാഹത്തിന്നു പകരമായി ചിലദിക്കിട വസ്ത്രം മേടിച്ചും, മറ്റു ചിലേടത്ത് താങ്ങുലം മേടിച്ചും ഒത്താഴ്ച നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രചാരസ്സകൾ എന്നു പേരുള്ള പത്തു മനസ്സിലും കൂടി അസികനിയെന്ന ഒരുത്തിയെ കരേറ്റുവെക്കുന്നതിൽ വേട്ടതരായി വിഷ്ണുഭാഗവതത്തിലും; പാണ്ഡവർ എന്ന ക്ഷത്രിയർ ചന്ദ്രവതംകൂടി കൃഷ്ണനെ ഒരുത്തിയെ വേട്ടപറന്ന് മഹാഭാരതത്തിലും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അതുപോലെ കേരളീയശുഭസ്മിതകൾ, അന്തരാളികൾ മുതലായവർ ഒരു ഒത്താവുള്ളപ്പോൾ മറ്റൊരു ഒത്താഴ്ചനുള്ളി സിംഹിക്കുന്നില്ലാ. ഇത് ലഘുതാമസ നടപ്പിനേക്കാൾ വളരെ ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

പാണ്ഡ്യദി.ദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്തവർ, തത്സന്നിവിവാഹം ധർമ്മമായി നടത്തിവരുന്നു. അതിനാൽ ആ ഭാവതികൾക്ക് അതിശയനമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതാൽ ഇദ്ദേഹികളിൽ ചിലർ ബഹുതേന്തുപം ചാടിക്കൊണ്ടു; അധികപക്ഷവും ഏതേതുതം തന്നെയാണ്.

ഉപകാലത്തും കേരളത്തിലെ ശില്പികൾ മുതലായ ചില ജാതിക്കാരും ബ്രാഹ്മണരായ നാലഞ്ചുപർക്കു കെട്ടുന്ന പെരുമാറ്റം. ഈ നടപ്പ് പൂർത്തമാകുന്നതിൽനിന്നു പറിച്ചതാണെന്ന് സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നവർ ബ്രാഹ്മണർക്കു പു

നവിവാരവും അഹമതത്വവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളു തന്നെയാണ്. കേരള ബ്രഹ്മണിക്കർക്ക് ആ രണ്ടും നിഷ്ഠമായി വന്നത്. ഏകിലും ഇതരന്മാർ പൂ

ത്താപരിണയത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ, കലാഭാവമുള്ളവർ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായില്ല. അതിനാൽ പൂത്താവിവാഹം വിധിവത്താകുന്നു, അന്നു ചരമമല്ല.

കൊല്ലം

കെ. കൃഷ്ണൻപിള്ള

ഇന്ത്യയിലെ വകുപ്പുകൾ

“എന്നു കൊണ്ടുപോയാലും എന്റെ തുലിക ബാക്കിവെച്ചു കണക്കും; എന്നു വെട്ടി എന്റെ സേന എനിക്കു തന്നെ കണക്കും” എന്നായിരുന്നു വേദം, രാജാക്കന്മാർക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാചീനതത്വമെന്നു, അതിൽ “ജീവിതത്തെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കായി പൊതുവിൽ ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എത്രയും സാധനങ്ങളും കൈ, തല, തുലികയുടേയും മസനയുടേയും മേൽക്കൈ മാത്രം അർപ്പിച്ചു ആ മഹാശാസ്ത്രം എത്ര ഗംഭീരമായി വാക്കിനുള്ള ശക്തി ഇതുളവാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ.

പരിഷ്കൃതലോകത്തിലെപ്പോലും, കേരള കാലത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ വാക്കുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആദ്യേയ ചരിത്രത്തിന്റെ സ്മരണമാത്രത്തിൽ എലിമട്ട്, ചിറപ്പ്, അക്, രാജാക്കന്മാർ, ബ്രഹ്മൻ, ഗോപന്മാർ തുടങ്ങിയ നാമങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തിരിച്ചറിയാനില്ലേ? പശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പോലും, പേരുകേട്ട വാക്കുകളുടെ മൂന്നു മൂലകളാകുന്നു.

പരമേശ്വരൻ നാരായണൻ

ജ്യോതിഷ മതം കേരളം, ഇന്ത്യ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ പ്രബോധനം ചെയ്ത വാക്കുകളും മുന്നണിയിൽ എത്തിത്തുടങ്ങിയത്. ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ എണ്ണയും വണ്ണവും വിവരിച്ചു വിവാൻ തക്ക ബന്ധങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടുന്നതു ചുരുക്കമാകുന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ നിസ്സന്ധിതത്വം, അതാതിലെ പ്രജാസഭകൾ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാരതീയർക്കു അങ്ങനെയൊരു വഴി തുറന്നതായാൽ, നമുക്കു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള വാക്കുകളെ വാ നീവിലാസം നോക്കി തരംതിരിച്ചു തിരിച്ചറിയപ്പെടുത്തുവാൻ എളുപ്പമല്ല. ചുരുക്കം, ഭാരതീയരായ സഭയും, നിയമവിജ്ഞാണസഭകളും നമുക്ക് സഹനിസ്സന്ധിതമായിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യ രാജ്യത്തു ലോകത്തിൽ, ബ്രഹ്മസംസ്ഥാനം അനേകം വാക്കുകളെ പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ട്. “വസ്തു. സി. ബോണി, ലാൽചോമനാമം” ഇവർ രണ്ടുപേരും ഒരു കാലം ഭാരതീയരുടെ സ്നേഹാർഹതയെ വശീകരിച്ച പൗരപ്രധാനികളായിരുന്നു. മഹാശാസ്ത്രം ഭാരതീയരായ സഭയ്ക്ക് ബോണിയിലുള്ളതെന്നു അഗ്രാസനപ്രസംഗം ഉന്നം, വാചകങ്ങളെ

പുഷ്പി, പദങ്ങളുടെയെണ്ണയ്ക്കുത, ഖടനാധാ
ടി, കർമ്മപ്രതിപാദനത്തിന്റെ മോടി, ഇ
വയ്ക്കൽ ഇന്നലെക്കയന്നപ്പോലെ, ഇന്ത്യ
ക്കാരെട ധാരണയിൽ തള്ളിനിൽക്കേ
കൽക്കത്തറിലെ ഒരു പ്രസ്തുത പക്ഷിലാ
തി പ്രശ്നമിച്ഛുപോന്ന അദ്ദേഹം, പിന്നീ
ട ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു ചാർത്തു തന്റെ ആ
യുക്തം നവീകരണാൽ, ഇന്ത്യക്കാരെ, ആ
വക പ്രസംഗങ്ങളുടെ തുടർച്ചകൾ കേട്ടുന
ന്ദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യവും കറഞ്ഞു. ലാൽമോ
ഹമ്മദൻ സമസപതിച്ഛിലാസം മറ്റൊരു
സമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു. ഫലിതം, പ്ര
സന്നത, പ്രാപ്തമ്യം ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങ
കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രസംഗങ്ങ
ളുടെയും അസ്മിതാമണ്ഡം. വാചകങ്ങള
ടെ ധർമ്മിലും മാടിയിലും, ഒരുപോലെ,
പോഹനാൻ അഭിനീതനായിട്ടുണ്ട്. ശ
ബ്ദഗൗരവം, അദ്ദേഹത്തെ മറ്റൊരാൾ വാ
ധിയിലിൽ ഒന്നും ഉയർത്തിക്കാട്ടു. വാക്യാ
ർത്ഥങ്ങളുടെ ഗവിക്കുത്ത ശരീരഭിന്നയങ്ങ
ൾ, പോഹനാൻ പ്രസംഗങ്ങളുടെ രാജ
സ്ഥിതിനെ പിറന്നിടേ വിളിച്ചിരുന്നു. ശ്രേ
താക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയോ, അദ്ദേഹത്തെ
പോലെ, അത്ര സേപമുള്ളതല്ല ഉൾച്ച വാ
ക്യമികളുടെ സംഖ്യ, നന്നെ കുറവാകുന്നു.
അദ്ദേഹം ഒരു ഭാഗ്യലോലാസത്താൽ മാത്രം ബ്രി
ട്ടീഷ് പ്രജാമഹാസഭയിൽ കരാലടുത്തുപെ
ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിയുന്നതെ പോ
യി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രസം
ഗം അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നുനോക്കുവാൻ
എന്ന അസാധാരണ ബഹുമതിക്കു പാത്ര
മാക്കി. മനസ്സാതന്ത്ര്യം, സാമൂഹികവാ
സലും, സ്വരാജ്യഭാരം ഇവകൾക്കു ഇ
വിളകമായിരുന്നു ലാൽമോഹനൻ. ഇംഗ്ല
ണ്ടിലെ പ്രജാസഭയിൽ കടന്നിരിക്കേണമെ

ന്ന അഭിലാഷം ഫലിക്കുന്നതെ ഉടനെ,
അദ്ദേഹം സ്വരാജ്യത്തേക്കു നടന്നിട്ടു എങ്കി
ലും, അതിൽപിന്നെ അധികം അനാചാ
രങ്ങളിൽ ആ മഹാൻ ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ
സന്നാമാഹാരമുണ്ടെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു തന്നി
ല്ല.

ലാൽമോഹനനെ കഴിഞ്ഞോ, അഥ
വാ കവിഞ്ഞോ, ബങ്കാതൃസംസ്ഥാനത്തി
ലെ, എന്താലോ, മറ്റൊരുത്തിലെ, ഏറ്റ
വും വിശുതനായ വാധിയാകുന്നു ഞാൻ
സംസ്ഥാനാധിപനായി. ശ്രേതാക്കളെ
തെളിച്ചു വഴിയിൽ അടിക്കുകയാണെന്നു രാജ
ധോഹം അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടു. എന്തെ
പാശ്ചാത്യസിംഹാസനത്തിൽ അധിഷ്ഠി
തനായിപ്പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം
ദിൽ വെച്ചു കിടന്നിരിക്കുന്നതും പെട്ടെ
ന്നു സമാധാനത്തെ അർജ്ജിച്ചു ഈ അക്കാ
ളനായകൻ ചെന്നു പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞോ
ശേഷം, തന്റെ കലിൽ, ശ്രേതാക്കളിൽ
നിന്നു, അർജ്ജുനൻ ശവേഷംപോലെ
നാശനാശം വന്നുപിന്നുതന്നുവെ ! ആ
കാരത്തിന്റെ ഹൃസ്വത ബാഗ്ഗത്തിയുടെ
വാഗ്ദാനപ്രകാരമുള്ള ദീർഘതയുമായി ഏ
ത്ര ഭംഗിയിൽ ഇടപെട്ടു നിൽക്കുന്നു! വി
ദ്യാത്മിഭാവത്തിൽ ചെന്ന സുഹൃത്താഥർത
ന്റെ ഭാവിയുടെ 'മുഖം മൂലയോ' ഉറപ്പിച്ചു
ചെയ്തു. വാചകവസ്തുത, ശബ്ദഗൗരവ
യും, ആശയപ്രസാദം, ഏകാധിപത്യമു
യ അപൂർവ്വഗുണങ്ങൾ അക്കാലത്തെ ബാ
നത്തിന്റെ ഭാവപ്രശസ്തിയെ ഭാരവാഹക
കളിൽ മൂലമിക്കാണിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ
അപ്പോഴേക്കായിരുന്നു പോയെന്നുപോലും,
കുരിശുപ്രധാനങ്ങളായ വാചകങ്ങളുടെ ഒരു
ഗർവ്വമോ, പദബാഹുല്യമോ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെ പിന്നീട് ബാധിച്ചു

തായി കാണാനില്ല. പ്രസംഗവേളയിൽ ശിക്ഷണമായി കേൾക്കുന്നില്ലെന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പ്രസംഗഗതി പോലെ, അനുകമ്പ, അനുമാദം, നിന്ദ, സൂതി, പലതരം ഇത്യാദി മനോവികാരങ്ങളേ ശ്രോതാക്കൾക്കു, ചിത്രത്തിലഴിഞ്ഞു മട്ടിൽ, കാണിക്കത്തക്ക ദോഷനയങ്ങളോടുകൂടിയും പരിചയവും സുഗ്രഹം കേൾക്കുവാൻ കഴിയും. ആശയങ്ങളുടെ പടർപ്പും പദങ്ങളുടെ പടർപ്പും ഇവ ബാണത്തിന്റെ ഏതു സംസാരപ്രയോഗങ്ങളിലും കവി തെന്താഴിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടും ഈ പെരുമകേസരി, ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മുൻപോട്ടുള്ള വേദിക നവോത്ഥാനത്തിൽ, അവിടെ പെട്ടു പെട്ടെന്ന് അഭിപ്രായം പ്രസംഗം ചെയ്തെന്നു കേട്ടു മറ്റൊരു വാഗ്മികൻ (ഭാരതീയകാലം) (Indian Trumpet Voice) എന്ന് പ്രസംഗത്തെ സ്മരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യയെ മെന്റേസീസ്, സിസറോ, എന്നും ചിലർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ബഹുമാനിച്ചവരാണ്. ഭാരതമൊഴി സദസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനും ഉന്നതിക്കും വേണ്ടി ഓരോരുത്തരായി പ്രയത്നിച്ചു, അതിൽ ദൈവികതയുടെ അഗ്രാസനാധിപത്വം നൽകിയ ബാണത്തിന്, ഭാരത പ്രസംഗമാന്മാരുള്ള നിയമനിർമ്മാണസഭാമണ്ഡലങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തപോയതിന്റെ പൊരുൾ മറ്റൊന്നാണ്: പൊതുജനങ്ങളെ പാട്ടിലാക്കി, അദ്ദേഹം ഭരിക്കുന്നതിന് ഉപകരണമായി ഉപയോഗിച്ചു. കർമ്മവും കർമ്മവിധേയനാകാനും ചെയ്യുന്ന കർമ്മ സദസ്സിനെ ചിട്ടിച്ചു കലാകർമ്മം വാഗ്മികൻ തമ്മിൽ കറച്ചു വൃത്തം

സമുണ്ട്. ബാലിവിശേഷവും, ന്യായപ്രതിവാദവും മറ്റുമെ അവിടെ സമുപരിപ്രദിക്കുകയുള്ളു.

ബങ്കാലത്തിൽ പെട്ട റെമിറ്റുറി (Faridpur) അംഗികാലാണരും ദാർ ആകുന്നു. ഇന്ത്യൻവാഗ്മികരുടെ പട്ടികയിൽ ചിത്രത്തെ ചാതുസ്ഥാനത്തിന് അപകാശി. സിംഹവിക്രമത്തെ പ്രസ്തുതിപ്പിക്കുന്ന മുഖഗതം. പിന്നാലാക്കുന്ന അനുകൂലനസ്വഭാവം, ഗിരിപ്രാഥമത്തെ കർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന വാഗ്മിക, വാഗ്മികന്മാർക്കു കഴിയുന്ന നാട്ടുരീതികളെയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം ചരിത്രസിദ്ധന്മാരായ ഗ്രീക്ക് വാഗ്മികന്മാർക്കു മേൽവാദം അർപ്പിക്കുവാൻ മന്ത്രകൾ

മറ്റും ഉടക്കുന്ന ബാണവിചിത്രവസ്തുപാലനാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് കലാശാലയിൽനിന്ന് വകുതപവിദ്യ ശിക്ഷിച്ച്, അതുവരെ തന്റെ നാമധേയത്തെ നടെങ്ങും വ്യാപിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ബാണകൻ വിചിത്രൻ. ഭാരതീയനായുള്ളിൽ ഏകപ്പെട്ട്, പ്രായേണ തനിക്ക് ഗവർണ്ണമെന്ററ കാര്യമായ വിരോധം ഉണ്ടായി കാണുകയാൽ, ചന്ദ്രപാലൻ ബ്രഹ്മസഭയിൽ ചേർന്നു ഭാരതീയരെ മേൽമേൽക്കുന്ന പ്രവർത്തികളിൽ മന്ത്രം തന്റെ മനസ്സെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ നൂതനവിഷയങ്ങളും പ്രശസ്തിസമ്പാദിക്കുവാൻ തന്റെ പ്രയാസമുണ്ടായിട്ടില്ല. ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽ, താൻ ചെറുക്കുന്ന ആർക്കും ഏതിനും കേവലം ഭാഷസീയരൂപം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന യേകം വിദ്യയിലാകുന്നു

യംദിസംജ്ഞകൾക്ക്, അവയുടെ സംജ്ഞകൾ രൂപങ്ങളായി ഭേദംവന്നിട്ടുണ്ട്. ചെറിയപ്പട്ടികയുടെ ആധാരമാക്കിയാണ് സർ എഡ്വിൻ തെൻ കറുപ്പും ചർച്ചയ്ക്ക്. ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ ചെറിയപ്പട്ടികയുടെയോടുകൂടി, സംജ്ഞകൾ പ്രകൃതരൂപത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സർ എഡ്വിൻ ആകട്ടെ, ഇംഗ്ലീഷിന് ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നതുകൊണ്ട്, അവയെ വിഭജനം ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് കറുപ്പിൽ മാത്രമായിരിക്കുമായുള്ള ഓരോന്നു എന്ന ഉദ്യമത്തെ ഭേദസമ്പ്രദായത്തെ, ഓരോന്നും വരതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, ഈ സ്വഭാവസംജ്ഞകളിലും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതിനായി, ആകെ ചില സംജ്ഞകളിൽ രൂപസ്വരഭേദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചും, നേരേറിയും ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം 'നേലാ' മാലായുസത്തിന് പോയിട്ടുള്ള ഈ സംജ്ഞകളുടെ ശരിയായ രൂപം ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുമാണെന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം ലിപ്യന്തരീകരണം ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ, 'സെർവ്വൈസിബിൾ' (സെർവ്വൈസിബിൾ) എന്നും, 'വിശ്വവേദന' (വിശ്വവേദന) എന്നും വിളിക്കേണ്ടിവന്നുവെല്ലാം; ഇങ്ങനെ വേറെയും പലതുകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയുടെ ആദ്യരൂപത്തെ സ്വീകരിപ്പാൻ തക്കതാക്കി താൽപര്യമേറുന്നതും സംജ്ഞാനാമങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും ഈ പ്രതിരോധത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അതായത്, സംജ്ഞകൾ വായിച്ചുകേൾക്കുമ്പോൾ, എഴുതിക്കൊണ്ടുവെച്ചോ, ഗ്രന്ഥപാഠകന് സുഗ്രഹമാകുന്നു; പുസ്തകം

ചെയ്യുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ തെൻ കറുപ്പിന്റെ സാധാരണരൂപത്തെ പലതല്ലാത്ത വോഡാ ഉണ്ടാകുന്നു; (വിഭജനസംജ്ഞകളാണെങ്കിൽ, അവയുടെയും സംജ്ഞകൾ രൂപം തന്നെയാണ് സ്വീകാര്യതരം).

ഈ പ്രകാരത്തെ നോക്കുന്നതോടുകൂടി തെൻ കറുപ്പിന്റെ അതിർത്തി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ചില പദങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ ഈ തത്ത്വത്തെ ആസ്പദമായി അനുവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മറ്റു സംജ്ഞകളെ ബോധിപ്പിക്കാൻ രൂപഭേദപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്: സർ എഡ്വിൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതരൂപത്തിലും; ചില, ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗ സംജ്ഞകളെക്കുറിച്ച് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും, തനിക്കു തോന്നിയ രൂപത്തിലും; ഇങ്ങനെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ: —

Kantak — സിദ്ധാർത്ഥൻ കതിയുടെ ചേരാനിട്ട്. ഇതിനെ 'കണ്ടകം' എന്നു മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു. മേനോനവർകൾ 'കാന്തകം' (നന്ത) എന്നു തെൻ കറുപ്പിയിരിക്കുന്നു.

Ghanna — 'ചന്നൻ' (വെ) എന്നു തെൻ കറുപ്പിന്റെ 'മന്നൻ' എന്നു മറ്റു ചിലർ.

Urawilva — Urawelaya — 'ഉരവിൽവ' (൧൪൩) എന്നു മേനോനവർകൾ; 'ഉരവേല' (വനം) എന്നു മറ്റു ചിലർ; 'ഉരവിൽവ' എന്നും ചിലർ.

Alara — 'അലാരൻ' (൧൪൩) എന്നു മേനോനവർകൾ; 'അലാൻ' എന്നു മറ്റു ചിലർ.

Ura — 'ഉരൻ' (൧൪൩) എന്നു തെൻ കറുപ്പിന്റെ; 'ഉരൻ' എന്നു മറ്റു ചിലർ.

കുള സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, 'ഉളകൻ' എന്നു മറുചിഹ്നം.

Nilajan — 'നിഖാജനാ' (൧൭൯) എന്നു മേനോനവർകൾ;— ഇതു കെ നദിയുടെ പേരാണ്. 'നൈനാജന' എന്നു മറുചിഹ്നം.

Rahula — 'സിദ്ധാർത്ഥൻ' പുത്രൻ— 'രാഹുലൻ' (൧൮൭) എന്നു മേനോനവർകളുടെ തർജ്ജ്വ; മറുജ്ഞാപനങ്ങൾ അരിപ്രായത്തിൽ, 'രാഹുലൻ' എന്നു ത്രുപം.

Tripusba — 'ത്രിപുഷൻ' (൧൮൭) എന്നു മേനോനവർകൾ; 'ത്രിപുഷൻ' എന്നു മറു ചിഹ്നം.

DeerPark — ഇതിനെ 'ഹരിണോദ്യാനം' (൧൯൦) എന്നു തർജ്ജ്വ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'മൃഗധാരവനം' എന്നാണു മറുജ്ഞാപനം പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ സംജ്ഞയെ, ഇംഗ്ലീഷിൽ ലിപ്യന്തരീകരിക്കുന്നതിന്നു പകരം സർ എഡ്വിൻ അനുപദേശങ്ങൾ ചെയ്തു; ആ തർജ്ജ്വയെ മേനോനവർകളും അനുപദേശം അനുസരിച്ചപ്പോൾ 'ഹരിണോദ്യാനം' ആക്കുകയായ്, മൃഗധാരവനത്തെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്വയം ആകർഷക പേരിരിക്കുന്നു.

Ispatan — 'ഇസിപ്പാറ്റൻ' (൧൯൨) എന്നു മേനോനവർകൾ പറയുന്ന പ്രദേശത്തിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിക്കാണു പേർ തന്നെ 'ഇസിപടൻ' എന്നാണ്. പ്രതിപത്തനം എന്ന സംജ്ഞയുടെയും മറ്റൊരു പ്രാകൃതരൂപമായിരിക്കാനിടയുള്ള 'ഇസിപട്ടണം' എന്നാകുന്നു മറുജ്ഞാപനം പറയുന്നത്.

Asarjit — 'അശ്വജിത്' എന്നു ഈ സംജ്ഞയെ മേനോനവർകൾ 'അശ്വ

ജിത്' (൧൯൦) എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു.

Ananda — ബുദ്ധദേവന്റെ അനുയായികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ 'ആനന്ദ'നെ മേനോനവർകൾ 'അനന്ദൻ' (൨൦൧) ആക്കുവാൻ, ഇംഗ്ലീഷിലെ അക്ഷരങ്ങൾ പേരും വഴിവച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ ഇനിയും ചിലരുടെ പേരുകളെ വളരെ വികൃതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

Seriyut — സാരിപുത്രൻ എന്ന ബുദ്ധശിഷ്യനെ മേനോനവർകൾ 'ശ്രീയുതൻ' (൨൦൧) ആക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വദേശി പ്രകാരം തുടങ്ങിയതൊട്ടുകി, 'മിസ്സർ' എന്നതിന്നു പകരം, 'ചാംഗാളികൾ' ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന Seriyut എന്ന പദത്തിന്റെ ഓർമ്മയായിരിക്കാം, മേനോനവർകളെ ഈ അബദ്ധതയ്ക്കായിൽ ചാടിപ്പുട്ട്. ഇതിന്നുണ്ണത്തന്നെ, മദ്ഗല്യൻ, (മദ്ഗല്യായനൻ) എന്നു ബുദ്ധശിഷ്യൻ Magellan 'മഗല്ലൻ' (൨൦൧) എന്നാക്കിയതും; സുഗാലൻ (സിഗാലൻ) എന്ന ഗ്രാമസ്ഥനെ Singala 'സിംഗാലൻ' (൨൦൨) എന്നാക്കിയതും, ബുദ്ധനെക്കുറിച്ചുള്ള ഇതംഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുന്നതായ് സംഭവിച്ച അബദ്ധമായിരിക്കാം.

ഇംഗ്ലീഷിലെ ഓഷാക്കശലികളെയും രൂപകപ്രയോഗങ്ങളെയും പദാനുപദമായി തർജ്ജ്വ ചെയ്യാവുന്നായിട്ടുള്ള അർത്ഥദോഷമണപ്പെട്ട, തർജ്ജ്വയുടെ ദോഷത്തിൽ മൂന്നാമതായി പറഞ്ഞത്. ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലി എഴുതിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രാമിക്കുവാൻ, മലയാളികൾക്ക്, ഈകാതിരി തർജ്ജ്വ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വാദത്തിന്റെ അസംബദ്ധതയെ മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈകാതിരി തർജ്ജ്വയുടെ ദോഷ

ഉൽപത്തിസ്ഥാനം എന്നാണർത്ഥം. നീള
റവിൽനിന്ന് എങ്ങിനെ പഴകൾ ഉണ്ടാക
ന്നുവോ, അതിനുള്ളും, അന്നത്തെ ധന്യ
രായ പ്രഭാതം കിഴക്കുഭാഗത്തുനിന്നുവന്നു
ത്തുള ഉൽപത്തിസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു സംഭ
വിച്ചു, എന്നു സൂചന. അതല്ലാതെ, ഉ
റുകളിൽനിന്ന് പ്രഭാതം ഉണ്ടാകേണ്ട ആ
വശ്യമില്ല.

Garden streams whose gliding glass...
'...തടസ്സമില്ലാത്തതല്ല... (൧൮൨)
പഴകളുടെ വകയായി ഒഴുക്കും (കണ്ണാടി)
ഉണ്ടെന്നുള്ള തർജ്ജമ ക്ലിഷ്ടതയുണ്ടെന്നു. എ
ങ്ങിനെയാണോ കണ്ണാടിയിൽ കാമോരോ
പദങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു, അതി
നുള്ളും, ആ പഴകളിലെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്ന ജലം, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വകഥകളുടെ
സ്മരണയ്ക്കു കാരണമായി, പുനഃ മൂലത്തി
ന്റെ സൂചന. പഴയുടെ ഒഴുക്കും എന്നു
തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ, പഴയക
ന്നു, അഥവാ പഴയവെള്ളമാകുന്ന ഒഴുക്കും,
എന്നു ത. ജ്ഞമെടുക്കുന്നതായാൽ, കരുവി
യും സഹിക്കാം.

Mother of weeping days— 'കരയു
ന്നാളെ അമ്മയെന്നാൽ' (൧൮൩)—
weep കരയുക, എന്നർത്ഥം; എന്നാൽ
weeping day കരയുന്ന നാൾ, എന്നല്ല അ
ർത്ഥം പറയേണ്ടത്, ദിവസം, ദിവസം

അപരിഹരിക്കുന്ന ദിവസം, എന്നാണർത്ഥം.

Drink of error from a thousand spr-
ings— 'കൊതിരം നീളറവിൽ നിന്നു തെ
റുക്കുവെള്ളംവെച്ച്' (൧൮൪)— 'കൊതി
രം, അതാവിട്ട്, അനേകം കാണേണ്ടതാൽ
ഉണ്ടാവുന്ന പാപത്തെ അനുകൂലിക്കുവെ
ന്നാണു' മൂലത്തിൽ അർത്ഥം നിവർത്തിച്ചിരി
ക്കുന്നത്. spring എന്നാൽ: നീളറവ്,
എന്നു മാത്രമല്ല അർത്ഥം; ഫോൺ, ഉൽപ
ത്തിസ്ഥാനം എന്നും ഉണ്ട്. ഇവിടെ ത്ര
വകപ്രയോഗത്തെ പദത്തിനു പദംവെച്ചു
തർജ്ജമ ചെയ്തതിൽ, ഫോൺ എന്ന അർത്ഥം
മില്ലാത്ത 'നീളറവ്' എന്ന പദം പ്രയോ
ഗിച്ചു അർത്ഥം നന്നു ക്ലിഷ്ടത വരുത്തിയിരി
ക്കുന്നു. Drink of— അനുഭവിക്കു, എന്ന
ർത്ഥം; ചെയ്യുന്നതുക, അല്ല.

Wandering streets— 'സാധാരണയായി
നില്ക്കുന്ന' (൧൮൫)— 'അയ്യോയല്ലെട്ടു നോക്കിനി
ല്ക്കുന്ന ജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായ തെരുവുക
ൾ; എന്നു മൂലാർത്ഥം.

ഇത്തരം തർജ്ജമകൾ ഇനിയും വലു
തുണ്ട്. മാതൃകയായി മാത്രം ഇത്രയും എ
ടുത്തുകാണിച്ചു. ഇതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണി
ച്ച ഭാഷങ്ങൾ വിലയ്ക്ക്, കൊച്ചുവെള്ളമെ
തെന്നായ തർജ്ജമയും ഉദാഹരണങ്ങളാ
വാം.

(തുടരും.)

—കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

നാം അധ്യായം

തിരുമുഖ്യം

ചെങ്കോട്ടയ്ക്കുള്ള തഹാൽവണ്ടിയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന കുര്യകളുടെ ബലസതകൊണ്ടും, വണ്ടിയുടെ കലക്കുകൊണ്ടും, വഴിയത്രക്കാരായി അതിൽ ഇരുന്നവർക്കെതിരെയും സുഖമില്ലായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും, വണ്ടിക്കാരൻ ചുടലമുത്തുവിന്റെ “ലല്ലാല ലായിലല്ലീ, ലല്ലാലലാലിലല്ലീ, ലല്ലാലലാലിലലീ, ലല്ലാലലാൽലലാ, ലാൽലാലല്ലാലായി, ലാൽലാൽലാ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗോവിന്ദഗാനവും; ചുടലയുടെ “ഉള്ളേ തള്ളിയിരുപ്പാ എന്ന മലയാളത്താൻ കണ്ണിലെ പുന്നയാ. ഇക്കെ എന്നോ ഒരപ്പ സമാ. ഇവളവ് ഉറു വാക്കുതക്ക” എന്ന ശാസനകളും ആ ശാസനകളെ ബലപ്പെടുത്തുവാനായി ഇടയ്ക്കിടെ വണ്ടിക്കള്ളിലേക്ക് “ഓട്ട് നീട്ടി അയക്കൂടെ കോപത്തിന് വിഷയമായവർ ചുടകൊടുക്കുന്നതും, എല്ലാക്കൊണ്ടും തപാൽവണ്ടിയാത്ര ഒരു നക്കെയാത്രയായി തന്നെ പരിവാണ്. ഇന്ന് ഈ കച്ചക്കളുടെ മകടമായിട്ട് ഒരു വലിയ പെട്ടിയും വണ്ടിയുടെ കൂടിന് മുകളിലെച്ചു കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വണ്ടിക്കാരൻ ദൂരം നിങ്ങളനന്തുവരെ ഈ പെട്ടിനിമിത്തം ശല്യം യാത്രക്കാർക്കുവന്നിവില്ല. ഒരു വലിയ കിഴക്കത്തുകമായ റോഡ് ഇറങ്ങി ഒരു ചെറിയകുന്നകയറിയപ്പോൾ വണ്ടി ഒരു വല്ലാതെ ഉലഞ്ഞു. പെട്ടിയെ വണ്ടിക്കൂടിനോടു കൂടി

കെട്ടിയിരുന്നതിൽ ഒരു കയറ് അറുപോയി, അകത്തു കിടന്ന ബന്ധനസ്ഥന്റെ വായിലെ തൂണി കറേ പുറത്തേക്കു ചാടി. ബന്ധനസ്ഥൻ “ജീവോ. ഹു-ഓ. ഹി-ജാസ്” എന്നിങ്ങനെ മുണ്ടുതുടങ്ങി. യാത്രക്കാരിൽ തെങ്കാടി അണ്ണാത്തയ്യൻ പട്ടർ ഇവളിക്കെട്ടിനമിതെ തലയും വച്ചു കപ്പിച്ചു കണ്ണടച്ചു കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. ബന്ധനസ്ഥന്റെ മുറുപ്പു കേട്ട് അയാൾ “വൻ ദൂത. ഇതുതന്നെ മലയാളം. എന്ന മലയാളം. എന്ന മലയാളം” എന്നു പുലമ്പിക്കൊണ്ടു യെപ്പെട്ടു ഏഴുനേര. “അഞ്ചുജോ— ചുടലമുത്തു— വണ്ടി നിൽപാട്ടി പോടപ്പോ— നിൽപാട്ട്— എന്ന സെത്തം ഇതു—” ചുടലയുടെ അടുക്കൽ മൂന്നു വഴുത്തുണികെട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ പുതച്ചു മൂടിത്തുങ്ങിയിരുന്ന കാവേരിയമ്മ “എന്നോ അതാൻ പിള്ളയോ എന്നോ അലയൽ ഇത്—” എന്നു പട്ടരോടു ചോദിച്ചു. “പട്ടികിട്ടി എല്ലാം തൂക് തൂക് ഉയിരിയത്തിറ തൂക് നോക്കാപ്പ്” — എന്നു പട്ടർ പറഞ്ഞു. ചെങ്കോട്ടക്കാരൻ വെയ്പ്പൾ എന്ന തമിഴൻ “മുനിയോണി വാറുതേ മുനിയോണി” എന്നു മയപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. ഇവർ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം കേട്ട്, പുനലുകാരൻ മാതാബധപ്പിള്ള, “അതൊക്കെയൊരു മുനിയോണിയും മറ്റൊന്നിയുമ്പോഴും എല്ലാം ഈ അലോട്ടി ഇനിയും വന്നിരിക്കുന്നുവോ? ഈ

സ്വന്തസ്ഥന്റെ ഭക്തിനകത്താണ് ചെന്നു കേറിയത്. “ആർഷ് ഹിരോ” എന്ന് അയാൾ ചിരറി. വേദനകൊണ്ടു അയാൾ പെട്ടിയിൽ കിടന്നു വിറച്ചു. പന്നെന്നും ഒരു മണിത്തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി ശബ്ദമുണ്ടായി. ഇടയ്ക്കിടെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ചുറ്റുമുള്ളതു മുമ്പുകൂടി പെട്ടിയിലുള്ളവയെ ചെല്ലത്തും അതു കണ്ണിലോ ചുണ്ടിലോ തൊരിയ് ലോപുകയോ എവിടെയെങ്കിലും കിടന്നു ചെന്നുചെല്ലും. ബന്ധനസ്ഥൻ പിന്നെ അനങ്ങിയതേ ഇല്ല. വന്നിരുന്ന അഞ്ചു നാഴിക പുലരുന്നതുപോൾ കൊട്ടാരക്കര കൊട്ടാരത്തിൽക്കൽ ചെന്നു നിന്നു.

കൊട്ടാരം കാവൽപ്പട്ടാളക്കാർ ആണിരുന്നതും കോലപ്പൻപിള്ള ഒരു പഴയ നോക്കിയെൽ തല ചായ്ച്ച് നന്ന് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഈ വണ്ടി വന്നതുകൊണ്ട്, നിന്നതുകൊണ്ട് അറിഞ്ഞില്ല. ചുടലമുത്തു, “എസമാൻ, എസമാൻ” എന്നു അയാളെ കലക്കി വിളിച്ചു. “പൊന്നുശ്ശന്നു കെട്ടിക്കൊണ്ടു. തണുപ്പു കൊണ്ടൊന്നു കണ്ണു കയ്യാണോ!” എന്നു കോലപ്പൻപിള്ള കർത്താവായതോടുകൂടി കണ്ണുകൾ പൊളിച്ചു മിഴിച്ചു നോക്കുവാൻ അയാൾക്കു ഒരു വേഗം സാധിച്ചില്ല. തന്നെ വന്നു കലക്കി വിളിച്ചത് ഹവൽദാർ അങ്ങനെയൊന്നായിരുന്നു കോലപ്പൻപിള്ള വിചാരിച്ചത്. അതാണ് ചുടലമുത്തുവിനെ അങ്ങനെയ്തെ അയാൾ സംബോധന ചെയ്തത്.

ചുടലമുത്തു:— “തമൻ അങ്ങനല്ല, എസമാൻ. എസമാൻ, നാൻ ചുടലമുത്തു. ചുടലമുത്തു. കണ്ണു മിഴിച്ചു വരാം.”

എസമാൻ.”

കോലപ്പൻപിള്ളയ്ക്ക്, തന്നെ ചുടലമുത്തു ആൾ, ഹവൽദാർ അല്ലെന്നു നിശ്ചയമായപ്പോൾ പട്ടാളക്കാർക്കു ഒരു വെം ഉളകി. മീശ നന്നു വിരിച്ചു. കണ്ണുകൾ വിടർത്തി വെളിച്ചം. ഇതിനിടയിൽ; ആ പരാക്രമം നിമിത്തം ഏറ്റ വേദനകൊണ്ടുണ്ടായ കോപത്തെ അയാൾ നിശ്ശേഷം ചുടലമുത്തുവിനെ നോക്കി തൊടുത്തുവിട്ടു:— “എതു കോപം മാനമാണു്. ചുടലമാടുന്നതായ നട്ടാപ്പാതിയായ് ആരെടാ പൊന്നുശ്ശന്നുക്കൾ കൊട്ടാരത്തിൽക്കൽ ചുടല കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. എടാ. കോലപ്പൻ ആൾ ഒരു വെം ആണു്. നിങ്ങൾ ചുടിച്ചു കൂടെ ഞാൻ അടുത്തു് കാലത്തെ കറുപ്പു വസ്ത്രം. പറഞ്ഞിരുന്നവ... മാടാ.....” ഇതിൽ ഒരു മുക്കാൽമാസവും ചുടലമുത്തുവിന് മനസ്സിലായില്ല. കോലപ്പൻപിള്ള പിന്നെയും ധാരാളമായി തെ തെറിവാക്കുകൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഇത്തരം വാക്കുകൾ പട്ടാളക്കാർക്കുണ്ടായ ഒരു നിശ്ചോദനമാണെന്നായി പ്രത്യേകം കരുപ്പിട് ചെയ്തതായതായിരുന്നു കോണ്ടു്, അവിടെ അല്പം മാറി കിടന്നുവായിരുന്ന ഹവൽദാർ, ഇതു് കേട്ടുനിന്നിട്ടും, വകവെക്കുന്നതിന്നിടത്തു കിടന്നതേയുള്ളൂ. ഒടുവിൽ കോലപ്പൻപിള്ള കണ്ണുതൂറുന്ന് ചുടലമുത്തുവിനെ നോക്കി, “റീ ആർ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ചുടലമുത്തു കണ്ണു കൈയിലേക്കു കൊടുത്തു. ചുടലമുത്തു അങ്ങനെ വെളിച്ചം വലിയ ലക്കോട്ടു കണ്ടപ്പോൾ എന്തോ ഗൗരവപ്പെട്ട കാരണമെന്ന് പട്ടാളക്കാർക്കു തോന്നി.

ചുടലമുത്തു:— “അന്നു കൊല്ലം കാവൽക്കാരൻ എസമാൻ കൊടുത്തു്.

ഇതു ഞാൻതന്നെ ഇടുത്തുവെച്ചു കൊൾക വേണം.”

കേരള:— “എന്തു കാര്യംതന്നെയാവാം?”

ചുടല:— “പുതുസാതി വന്നു. തന്നെക്കൊണ്ട് എന്നോ താമി കിംവി പേർ ഇതെടുക്കുന്നവരും.”

കേരളപ്പൻപിള്ളയ്ക്കു മനസ്സിലായി. ത്രിവിക്രമൻതമ്പിയുടെ കത്താണു്, വൊന്നതമ്പുരാൻ കൊടുക്കാനാണു്. പക്ഷേ ഈ അർദ്ധരൂപി— അഞ്ചുനൂറുനൂറിക പുലരുന്നല്ലോപ്പോഴും പട്ടാളക്കാണു് അർദ്ധരൂപിയാണു്— എന്നിന്നു കത്തയച്ചുവെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലായില്ല. അപ്പോൾ മാത്രമേ അയാൾ തത്വമുറപ്പായി കണ്ടു്. വണ്ടിക്കാൽ വശം കൊടുത്തയച്ചതാണു്, ശരി.

ചുടലമുത്തു:— “എസക്കാ, ഒരു ചെറിയ പെട്ടി ഇതാണു് അതേ. അതും അന്വേഷണക്കു താൻ.”

കേരള:— “എന്തു പെട്ടിയെടാ?”

ചുടല:— “തെളിയുതു്. മരം താൻ.”

കേരള:— “പെട്ടിക്കകത്തു് എന്താണു്? അതു പറ.”

തമ്പിയെന്നും കത്തെന്നും കേട്ടപ്പോൾ, ഉറക്കം കിടന്നിരുന്നവർ ചെവി വട്ടം പിടിച്ചുതുടങ്ങി. പെട്ടിയെന്നും അതെന്നും കേട്ടപ്പോൾ, ഒരുവൻ ഏഴുനൂറു. ഏഴുനൂറു ചരയിൽകീഴെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, “എന്തേട, കേരളപ്പൻ? വല്ലതു് മയമല്ലേ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

ചുടലമുത്തു:— “മറയ്ക്കിയതു്. അതു് എന്തെങ്കിലും ഇല്ലാ. നാൻ പറ

ത്തേ അതു്. തെളിയുതു് പെട്ടിക്കകത്തു് ഒരു പേനയു്, താൻ.”

ചിറ. ഗോവിന്ദ:— “എന്തെടാ? ചൊന്നതെല്ലാം. ഒരു പെട്ടി നിറയെ ഒരു പേനയോടാ? അതു കാര്യം വല്ലാത്തതേ. ഞാൻ പേനയായിരിക്കുമല്ലോ. ചൊവ്വതയിൽ മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടു. അവിടെ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന പേനയായിരിക്കാ?”

ചുടലമുത്തു:— “അയ്യോ, ഞാൻ പെരിസ് പേനയു് താൻ. ചൊവ്വതയിലും ഒരു കൊടുക്കല്ലേ. നേത്തേക്കു താൻ എന്നിടം കൊടുത്തതു്.”

എന്തായാലും ഇത്ര വലിയ പേനയെക്കൊണ്ടാണു് കൂട്ടുകാരെയും വിളിച്ചു നാത്തി ചിറകിൽകീഴെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള വണ്ടിയിലേക്കു പോയി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും ചുടലമുത്തുവും കൂടെ പെട്ടി വണ്ടിയുടെ മുകളിൽ നിന്നും താഴെ ഇറക്കി. അപ്പോൾ ബന്ധനസ്ഥൻ പെട്ടിയിൽ കിടന്നു നന്നാവേണ എന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള നേട്ടിലും ചുടലമുത്തു വണ്ടിക്കൂട്ടിന്റെ മുകളിലും ഇരുന്നു നിന്നിരുന്നതു്. ചുടലമുത്തു പെട്ടിയിൽ നിന്നു കൈ വിട്ടു പെട്ടി ഗോവ നുപ്പിള്ളയുടേയും കൂട്ടരുടേയും ചുമലിൽ താങ്ങി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ, “ഇർ ഹെയ് യ് യ് യ് യ് യ് യ് യ് യ് യ്” എന്നു ബന്ധനസ്ഥൻ ഞരങ്ങി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പെട്ടിയും ഇട്ടു കൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, നങ്കുകയറിൽ കാൽ പിണഞ്ഞു് ഒരു കാലു പെട്ടിയുടെ അടിയിലായും മറ്റേ കാൽ നങ്കുകയറിൽ തടഞ്ഞും, മുഖവും കത്തി നില്ക്കുന്ന പതിച്ചു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടേകാലിത്താൽ വീണ പെട്ടിയുടെ ഗോവ ബന്ധനസ്ഥന്റെ തലയിലണിഞ്ഞുവെന്നു വെ

നെതിരിൽ ബന്ധുബന്ധം ഇടവിടാതെ അർപ്പിക്കുക. ചിലർക്കു തന്റെ പഴയ കടക്കുവിയായി ഹാജരായി വെട്ടി അമ്മിൽ കിടന്ന ഒന്നുവിന് കണക്കിന് ഒരു കള്ളു കൊടുത്തു.

ഗോവി— “എന്താ, നെടുമങ്ങാട്ടു മാത്രം നിനക്ക് ഒരു അർപ്പണ കേട്ടിട്ട് ഇത്ര ഭയമേ?”

ചുടലത്തു— “അയ്യോ, ഇന്നു തന്നെ വെട്ടുകോ. ഇന്നു നാൽ ഏപ്പോ അഴുത്തോ അപ്പോ ഇന്നു തന്നെ ഉള്ള പോട്ട് ചർച്ച അറക്കു പോട്ടേ. നാൻ പോരേ. ഉത്തരവു കൊടുക്കോ.”

വെട്ടിക്കുക്കത്ത സാമ്രാജ്യം ഒരു ഭ്രാന്തൻ രാജാക്കനാണ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ചട്ടാളക്കുക്ക അത്തരം തോന്നി. അവർ വെട്ടിയെ ഒരുവിധം വലിച്ചിഴച്ച് കൊട്ടാപ്പെട്ടിവാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു വെട്ടി.

• • • • •

അന്നത്തെ മഹാജാവിനെ തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു അപ്പോൾ ഒന്നു ഉറച്ചി കൊട്ടാക്കൽ എഴുന്നള്ളിപ്പാക്കുകയായിരുന്നു. സേവൻ ഇരുപതുപിള്ളയും, സർവ്വധി കൊച്ചു ശങ്കരപ്പിള്ളയും അരുച്ചി കൊച്ചുനാലപ്പിള്ളയും കെൻ സുകമാരൻനമ്പിയും അവിടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചൊന്നതന്മുറൻ കാലത്തെ പള്ളിക്കുറിപ്പാണ് എഴുന്നേറ്റ ഉടനെ, സർവ്വധികാർയ്ക്കാരും, ത്രിവിക്രമാർത്തവിയുടെ കണ്ണ് ഹാജരായി. തിരുമനസ്സിൽ വെട്ടു അത്ര വെട്ടിച്ചു വായിച്ചു. കരകാലം താഴെ ചേർന്നു:—

“ശ്രീപത്മനാഭൻ സഹായം. ശ്രീപത്മനാഭന്റെ മരുമകളുടെയും വെറുത്ത മരുമകൻ തിരുമനസ്സിലെയും തിരുവുള്ളംകൊണ്ട് ഇ

പ്പോഴായിട്ട് ത്രിവിക്രമാൻ സാധിച്ച ചെട്ടി ആവിട്ട്.

അടിയൻ കല്പനപ്രകാരം ഇന്ന് ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു..... കാര്യംകളും കൊച്ചുണ്ണി എന്ന അനുസരണ അടിയൻ ഇതാവിട്ടു കെട്ടി ഒരു വെട്ടിയുള്ളിലാക്കി തിരുമനസ്സിൽ കാഴ്ചയായി അയച്ചുകൊടുത്തു. അടിയൻ ഇതിനെ അവിടെ നേരിട്ടു കൊണ്ടുവന്ന് അടിയൻ വെട്ടുവാൻ സാധിക്കാത്തതു ഈ ലോകോപദ്രവിയാട കൂട്ടുകാരിൽ ചിലരെ മിക്കവാറും കൈയിൽ കിട്ടിച്ചിരിച്ചു നന്ദിനാൽ, അവരുടെ പിന്നാലെ വിടുകൊള്ളണി വന്നു തുക്കൊണ്ടുവന്നു തിരുവുള്ളം ഉണർത്തി കൊള്ളുന്നു.

.... അടിയൻ ഒരു വലിയ അപേക്ഷയുണ്ട്. അത് ഈ വെട്ടി നാട്ടിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ മുമ്പിൽ വെട്ടു മാത്രമേ തുറക്കാവൂ എന്നാണ്. അടിയൻ വിവരം അറിയിക്കുവാൻ ഉടൻതന്നെ ശിവാതിഥാര പലയിടങ്ങളിലേക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ കോട്ടൂർകാർയ്ക്കാരും, പള്ളിക്കുന്നകിൽ ഉണ്ണിക്കരൻ, ആൽക്കുട്ടക്കണ്ണുപിള്ള..... എന്നിവർ ഉടൻ മഹാദ്രോഹിയെ കാണാൻ പ്രത്യേകം കൊതിച്ചിരിക്കുന്നവർ ആണ്.....

അടിയൻ തിരുമനസ്സിലെ തിരുവുള്ളം അല്ലാത്ത, കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം, ഒരു പ്രത്യേക സമ്മാനവും ചേണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഉണർത്തിക്കുന്നത് തിരുമനസ്സിലെ സർവ്വഭാവത്തെ വില ഇളച്ച് അടിയൻ വിചാരിക്കുന്ന കൈകൾക്കൊപ്പം, ഇരുട്ടിത്താവിനകളെ അവിടെ വിചാരിക്കുന്ന പരമവന്മാർ ഇല്ലെന്നും, അറിയിക്കുന്ന

ഇ കൂടാതെ, ഒരു താഴ്മയായ അപേക്ഷകളെ ഉണർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അത് കൊച്ചുണ്ണി എത്ര ഹീനനും പാപിയനും ആയിരുന്നുവോ അതേപോലെ ജാതിമതസ്ഥരായ ഇസ്ലാംജനങ്ങൾ ഹിന്ദുവും ഉൽകൃഷ്ടരും നീതിസ്നേഹികളും ആണെന്ന് അടിയന്തരമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്, ഈ സമീപനത്തിന്റെ കർമ്മമായി കൊല്ലത്തു തുടങ്ങിയ പത്തു പര വിത്തുപാട്സ്ഥലം ഒരു മുഹമ്മദിയ പള്ളി-സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്.

.....ഈ ചെയ്തി കൈക്കൊണ്ടപ്പോൾ ചെയ്ത

ത്രിവിക്രമൻ."

ഈ കത്തു വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ മഹാജാവിന് ഏതെങ്കിലും സന്തോഷമായി. സർവാധികാർത്ഥകാക്ക് ഒരു വളരെയധികം ഉ

ടൻ തന്നെ കൊടുത്തു. ഈ പത്തു പര വിത്തുപാട്സ്ഥലം മുഹമ്മദിയ പള്ളിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കാർത്ഥകാക്ക് എഴുതിത്തന്നതിന് സർവാധിയെ, അതേപോലെ ചെയ്തിയുടെ പുറമെ ഒരു ബലമേറിയ ചങ്ങല ചുറ്റി പൂട്ടി, കൊട്ടാരത്തിലിരുത്തി, പൊതുജനങ്ങളുടെ അടുത്തടുത്തായി വന്നുവന്ന് സർവാധി പട്ടാളക്കാക്ക് ഉത്തരവു കൊടുത്തു.

ഈ പട്ടാളക്കാരും, "അതേ ഒരു സ്ത്രീ അങ്ങനെയായി പരസ്യ"മായതുകൊണ്ടു കൂട്ടിക്കൂട്ടിയിൽ കാര്യംകൂടും കൊച്ചുണ്ണിയെ ഗ്രഹിച്ചും തന്നിരിക്കണം പഴയ കടക്കമ്പി, ബന്ധനസ്ഥന്റെ കരപ്പിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും അപ്പാത്തപ്പാഴും, ചെട്ടിക്കളിയിൽ കത്തിച്ചെല്ലത്തുവാൻ അർദ്ധ പ്രത്യേകം സന്തോഷം തോന്നി.

—എസ്. എസ്. കറുപ്പ്.

പോയിന്റ് ഓൺ

“യൂറപ്പിലെ ക്രാന്തനായ നായ്? — ഇതാണ് അറബികളിലെ ഒരു പത്രം ഷെർമൻ ചക്രവർത്തിയെ നൽകിയിരിക്കുന്ന പുതിയ പട്ടപ്പത്രം.

“ഒടുക്കത്തോളം റൈഫിൾ” എന്ന പേരായ റൂറേറ്റിനിത്തേക്കാം, ഷെർമൻ കോളെ പുതിയ ആയുധങ്ങളിലൊന്നും. സാധാരണ റൈഫിൾ തന്നെയാണിത്; എന്നാൽ, അകലെയുള്ള ഉന്നതത അടുത്തു

കാണാനായി ഒരു റൂറേറ്റിനികൂടെ ഇതിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഷെർമൻമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പീരങ്കികളിലൊന്നിന് വൻ ടൺ ഭാരമുണ്ടാവുമത്രെ! ഒരു പീരങ്കിയെ കൂട്ടിച്ചിണക്കുന്നതിന്, ൧൭൨-ഓഗത്തോളം ജൂതിനായ്, ൨൩ മണിക്കൂറോളം നേരം വേണം. ഇത്തരം ഉണ്ടാക്കലിലെ പീരങ്കി പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള പണികളെല്ലാം ശരി

യാജ്ഞസമയത്തിൽ സഞ്ചരിക്കും. നാലു ഗജമുളളത്തിൽ കയർത്തുകയും തന്നെയും സമയം കഴിഞ്ഞാൽ ചിരകാലം തീർക്കാത്ത നാൽപ്പതു വർഷം വരെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകും. നാലു ഗജമുളളത്തിൽ കയർത്തുകയും തന്നെയും സമയം കഴിഞ്ഞാൽ ചിരകാലം തീർക്കാത്ത നാൽപ്പതു വർഷം വരെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകും.

യുദ്ധത്തിൽ വിജയവാതകങ്ങൾ ഉപ
 യോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം, ഇന്നു ഇ
 ഞിയതല്ല. ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിനും മ
 ന്നു അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനിടയ്ക്കും അതിൽ
 പിന്നെയും അവനന്തർ ഗന്ധകം, കീല്ല് (ട്രാ
 ക്) മുതലായ സാധനങ്ങൾ വിറ്റുകിനേട്ട ക
 ലസ് കത്തിച്ചു വിചപ്പകയ്ക്കൊക്കി ശത്രു
 കളെ കോരിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നുവത്രെ.

അമേരിക്കയിൽ, 'കേരള'നായി ജനിച്ച ഒരു കട്ടി സ്വപഥിശ്രമത്താൽ 'കേരള'നായിത്തീർന്ന കഥ ഒരു വരഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മോസസ് അക്ബർസ് എന്ന ആ ബാലൻ ആരാം വയസ്സിൽ വെള്ളമൊഴുത്തപ്പോൾ തെളിയിക്കുക എന്നതന്നെ വില്ലുന്ന പണി തുടങ്ങി. നല്ല പണിനാലു വയസ്സായിട്ടും ഇനിയും ആ തൊഴിൽ വിട്ടിട്ടില്ല. അയരും തീവണ്ടി വരുമ്പോഴും മറ്റും തരംതോക്കി പത്രം വില്ക്കുന്നതിനാൽ ഒരു ദിവസത്തിൽ ശരാശരി രൂപയെങ്കിലും എണ്ണം ചെലവാകുമത്രെ നല്ലൊരു വീടും, മേട്ടാർവണ്ടിയും സമ്പാദിച്ച് ന്യായമായ പ്രയത്നം ചെയ്ത് ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ വിശിഷ്ടപുരുഷൻ ഒരു സാധനപരം കർമ്മം.

മധ്യേഷ്യയിൽ ഫെർഖനാ എന്ന പ്രദേശത്തുനിന്ന്, ഇതിനിടയ്ക്ക് ഒരു ചുരുക്ക ധാതവരും കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു ഇതിന് റേഡിയത്തോടൊക്കെ ഏറെ ഗുണമുണ്ടാവാം. കെട്ടുതടയ്ക്കുന്ന സാന്നിധ്യത്താൽ, വളരെ ദൈർഘ്യം ഉത്പാദിക്കയും, ഈ ദൈർഘ്യം കുതിച്ചുയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പൊട്ടിപ്പൊട്ടിയായിത്തീരുന്നതു കൂടിയും ചെയ്യുന്നു; ക്ഷാരത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അതിന്റെ ഭാരത്തിന്നു കറച്ചുപറക്കുന്നതും കണ്ടുവരുന്നു. അതിനോടു ചേർന്നുവരുന്ന ഏതു പദാർത്ഥത്തിന്റെയും ഭാരം കറച്ചുതന്ന ഒരു വിശേഷധർമ്മത്തിന്നുണ്ട്.

[illegible]

കിരീടം കൈമാറിയപ്പോൾ, മൂന്നരക്കൂട്ടം കൈമാറിയപ്പോൾ

തീരുത്തലിൽ തന്നെയും എന്ന് ചില പത്രങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്. ബി. എ. കൾ, ബി. എൽ. കൾ, എം. എ. കൾ, എൻ.പി.യോ, സർവ്വകലാശാലാബിരുദകർമ്മം ചെയ്യുന്നവരെ 'സാഹിത്യകാരന്മാർ'യുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ 'വേലിമാർ'യുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുക' പറയുന്നതായിട്ടുണ്ട്. — "ചെറുപ്പക്കാരും — (ചെറുപ്പക്കാരെപ്പോലെയും പട്ടികയിൽ) — എഴുതി അവ താഴെ നൽകുന്നവർ വാങ്ങുന്നവർക്കായിട്ടാണ് കവിതകൾ എഴുതുന്നത്. സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരികൾ അവരുടെ അദ്ധ്യപനന്മാർക്കും പഠിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം എഴുതുകയും, സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരികൾ അവരുടെ അദ്ധ്യപനന്മാർക്കും പഠിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കായിട്ടാണ് കവിതകൾ എഴുതുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണു കവിതകൾ എഴുതേണ്ടത്."

കാലചക്രത്തിലിപ്പലിൽ, കാരാകാലത്തിലും ചില പദങ്ങൾക്കു പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ പ്രാചീനമായ അർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകം പദങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു വർണ്ണനയിട്ടുള്ളതിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇപ്പോഴത്തെ യൂറോപ്യൻ യൂണിയൻ മുൻപു വരെ, ഉൽകൃഷ്ടജനതയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജർമ്മൻ, യൂറോപ്പിൽ മനുഷ്യദ്രോഹം ചെയ്തയാൾ, 'ജർമ്മൻ' എന്ന പദത്തിന് ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുവനെ 'ജർമ്മൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നത്, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇപ്പോൾ അധികൃതനായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതരം ചില അർത്ഥഭേദങ്ങൾ മലയാളത്തിലും ഇല്ലാത്തില്ല. ഇതിനിടയിൽ, ക

വിദേശസംഗ്രാമണനെ 'പട്ടർ' എന്നു വിളിച്ചത് അവകീർത്തികമാണെന്നു സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ണൂർകമ്പോള നിരത്തിലായി ഒരു ദേവദാസിയിൽ തന്നെ കൾ കട്ടിയെ, ഇതരം, 'നസ്രാണി' എന്നു പേരുള്ള വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. 'നാട്യം' എന്നോ മറ്റോ ശകാരികളോടൊന്നിച്ച് ഒരു 'നസ്രാണി' ശബ്ദം! ഏതൊരു മനുഷ്യനും, 'പന്നിനസ്രാണി' എന്നു ശകാരികൾ പേര്!

'വിത്തളം'മോ, 'വിച്ചിലം'മോ എന്നും കേൾക്കുന്നതെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. വിത്തളം, വിത്തളം, വിച്ചിലം, വിച്ചിലം — എന്നൊക്കെ പേര് പ്രയോഗിക്കാൻ. അങ്ങനെയല്ലെന്ന് കരുതുക. വിത്തളം എന്നാൽ: വിത്തളംപോലെയെ മിനുക്കി സ്വർണ്ണമെന്നു തോന്നിപ്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്ന വസ്തു അഥവാ, വ്യംഭം എന്നർത്ഥം പറയുന്ന വിത്തളയുടെ ആദ്യം, ഭാരതകരമായ മിന്നിച്ചു, എന്നായിരിക്കുമോ വിത്തളം? 'വിച്ചിലം' അതല്ല: 'വിച്ചിൽ' എന്നാൽ, മറ്റും വാദിക്കാത്തതായാ, അതിൽ നില്ക്കുന്ന പണ്ടൽ, മഞ്ചി എന്നർത്ഥം, നല്ല മറ്റും സേവിപ്പാൻ കഴിയാത്തവർ വിച്ചിൽ കഴിക്കാറുണ്ട്; അതുനിമിത്തം തലയ്ക്കു ലഹരിയും വിടിക്കും. നല്ല മറ്റും കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന ഉത്തമന്മാരെന്നു തോന്നിക്കുന്നതിനാൽ വിച്ചിലം ആദ്യം (ഉത്തമം) വ്യംഭംവെക്കുന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അർത്ഥഭേദം.

അയർലന്റിലെ വെള്ളി വെട്ടി

ഒരു നല്ലൊരു കൗശലമാണെന്നു്, ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ, 'അസെല് സൾഫൈഡ്' (Aly sulphide) എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഗന്ധിക തൈലം ഉണ്ടു്; ഇതു് ശീതവും വായുവായി പരിവർത്തിതമാകുന്നതുമാണു്. ഈ തൈലമുള്ളതിനാൽ, വെള്ളത്തിൽ കൗശലഗുണമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. ഈ തൈലം ക്രോമിം (Antiseptic) ആകുന്നു; ഷുഗർ, ഷിപ്പർ, കടലുറപ്പിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയ ശക്തിയും ഇതിന്നുണ്ടു്. ഗ്ലാസുകൾ, പാത്രങ്ങൾ, തൊലി, വൃക്കൾ, തലമുറ എന്നിവയെക്കൊണ്ടും ഈ തൈലത്തെ ചേർത്തു വെച്ചാൽ, അതു ഗന്ധിയാൽ (Sulphurous acid) ആയി മാറി ദോഷമുള്ളതിൽ പ്രസരിക്കും ചെയ്യും. പുറത്തെ പോർട്ടീസ് ആന്തര മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചാലും, വെള്ളത്തിൽ കൗശലവീധിയും ദോഷമുള്ളതല്ലെന്നു ചെല്ലുവാറും. അന്നുപോലും തിരികെകൊണ്ടു വരുന്നതിനാൽ ഈ തൈലത്തെ വെച്ചു കൈത്തിൽ കലർത്തുന്നു; ഇങ്ങനെ കൗശലം ദോഷമുള്ളതിലേക്കു് ചെന്നു ചേരുന്നു. ഷുഗർ, ഷിപ്പർ, കടലുറപ്പിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയ ശക്തിയും ഇതിന്നുണ്ടു്. ഗ്ലാസുകൾ, പാത്രങ്ങൾ, തൊലി, വൃക്കൾ, തലമുറ എന്നിവയെക്കൊണ്ടും ഈ തൈലത്തെ ചേർത്തു വെച്ചാൽ, അതു ഗന്ധിയാൽ (Sulphurous acid) ആയി മാറി ദോഷമുള്ളതിൽ പ്രസരിക്കും ചെയ്യും. പുറത്തെ പോർട്ടീസ് ആന്തര മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചാലും, വെള്ളത്തിൽ കൗശലവീധിയും ദോഷമുള്ളതല്ലെന്നു ചെല്ലുവാറും. അന്നുപോലും തിരികെകൊണ്ടു വരുന്നതിനാൽ ഈ തൈലത്തെ വെച്ചു കൈത്തിൽ കലർത്തുന്നു; ഇങ്ങനെ കൗശലം ദോഷമുള്ളതിലേക്കു് ചെന്നു ചേരുന്നു. ഷുഗർ, ഷിപ്പർ, കടലുറപ്പിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയ ശക്തിയും ഇതിന്നുണ്ടു്.

യുദ്ധംനിമിത്തം ജൈതനിക്കു കയ്യെ
 നപദായങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം ലഭിക്കാ
 തെ കഴിക്കാതിരിക്കണമല്ലോ. ഉത്തുൽ
 കിഴങ്ങ്, വഞ്ചനാദി മുതലായവ അവി
 ക്കു കിട്ടാതെപ്പോ, അവ ഇഷ്ടമായാണു്

കണ്ടു (കാർഷ്വേർമെന്റസ്) മറ്റൊരു കയൽ, ഓരോപാഠങ്ങളിന്നു മതിയാകയില്ല. മുഖ്യമായി വേഷത്ത് ഇളപ്പധാനമായ 'അറ്റുമ്പിൻ' എന്ന ശക്തികമാകുകയും, ഇതടങ്ങിയുള്ള യഥാമതലായ ധാന്യങ്ങളും കുറവും മറ്റെന്തെങ്കിലും നിന്നു വരാത്തതുവകയും, ജർമ്മനിയിലെ ചില നവീനശാസ്ത്രവിചാരങ്ങൾ, ശക്തികുറഞ്ഞവരെ ഒരു പുതിയമാറ്റം കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. സർഫ്രോൻ അഥവാ അഭോണിയാ എന്ന അഭോണിയാഗന്ധിതവും പഞ്ചസാരയും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒരുതരം കിണ്ഡം (Yeast) ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ഈ പുതിയ വിദ്യ. ഭക്ഷണോപോഗ്യമായുള്ള ഈ കിണ്ഡത്തിൽ, ആറിച്ച് അർദ്ധതുവിതം മാത്രം, ശക്തികമാകുന്നു. ഒരു ആറ്റാത്തൽ പഞ്ചസാരയും അർദ്ധത്തിന്റെ ഏഴാം ഭാഗം അഭോണിയാഗന്ധിതവും കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ, ഭക്ഷണോപോഗ്യമായുള്ള ഇക്കരെയെടുത്ത രാത്രി കിണ്ഡം ലഭിക്കും; ഇതിൽ പകുതിയും ശക്തികമാണെന്നും വായുരണ്ഡലത്തിലുള്ള 'നെക്ടൈൻ' എന്ന പാകൃത്യനകത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അഭോണിയാ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, മേലിൽ, വായുരണ്ഡലത്തെ എടുത്തുകളയുകയും, കൃത്രിമമായ ശക്തികുറഞ്ഞവർ സായിച്ചേക്കാമെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളുടെ ഇ
ടയിൽ തിരുവനന്തപുരം പിങ്ങാട്ടാട്ട് എ
ന്നൊരു പത്രം ഉണ്ടെന്നും കോഴിക്കോട് മ
ന്നോംമ്യിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിക്കണ്ട്. തി
വിങ്ങാട്ടാ കോഴിക്കോട് പത്രങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നും പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിത്തുമാത്രം ഇല്ലെങ്കിൽ, വിവിധവിത്തുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. 'മാതൃഭാഷ' എന്നു പറയുന്നതിൽ, 'കോളിക്കാടൻ കോപ്പാട്ടി' ഉണ്ടെന്നു 'മനോരമ' തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ മൂക്കോത്തുകുമാരൻ അവർ കളുടെ അപകീർത്തിയുപഹാരം സംഭവസ്ഥിച്ച് 'മനോരമ' 'എട്ടുതല വിദ്യ' എന്നായിരുന്നു. ചില മധ്യസ്ഥന്മാരുടെ പ്രോണയാൽ, ശ്രീമാൻ കുമാരൻ കേസ് 'മാരി'യായി. ഇതുകണ്ടിട്ടും കൂട്ടി ഒരു 'മാരി' കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു: അതിൽ, അപകീർത്തിക്കു മേതുവായ ലേഖനം പിൻവലിക്കുകയും അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് പ്രതി, മനോരമോടിയവർ, അയാലും ചെയ്തതും. ഈ സത്യമായ വാർത്തയെ കോളിക്കാട്ടെ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലൊന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, അയാലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കേസ് വാദി പിൻവലിക്കുകയാണെന്നായെന്നു സൂചിപ്പിച്ച് 'മനോരമ'യിലും, ഇംഗ്ലീഷ് പത്രാധിപർക്കൊരു കത്തയയ്ക്കുകയും, വാർത്തയെ മേലുപേക്ഷിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ച അയാലും പത്രത്തിന്റെ 'വാലും തലയും' അറിഞ്ഞുകൂടാതെ, 'മനോരമ'യെന്ന പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും, തന്റെ ലേഖകന്റെ വകയായി ഒരു ലേഖനമെഴുതി, താൻ ലേഖകന്റെ പേരു വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതിനാൽ ധീരനെന്നും, അയാലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ബഹുജനങ്ങളെ ഗ്രാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കും, മാത്രമേ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിന് സത്യസ്ഥിതി മുഴുവൻ അറിയാൻ സംഗതിവന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രാധിപർക്കു അതൊക്കെ; വ്യസനമോ, കോപമോ— എന്തു പാടലമുണ്ടു 'മനോരമ'ക്കാ

ർക്കു കേ വേദം 'ലോഹ്യകണ്ഠ'ലു അയച്ചിരുന്നതു്; അയാലും ചെയ്തു എന്നു പറയുകയും, 'എനിക്ക് എന്റെ പത്രത്തിന്റെ മുഖ്യ അന്തസ്സിനു ഹാനിവരു്കെന്നും, അതുതുകൊണ്ടു, വാർത്ത മേലുപേക്ഷാക്കൽ പക്ഷം ക്രിമിനലായും സിവിലായും കേസ് ഫയ്യിലാക്കുകയും ഒരു ജീഷ്ണാനിക്കത്തായിരുന്നു. സാധു, ഇംഗ്ലീഷ് പത്രാധിപർക്കു കിട്ടിയതു്. തന്നെ മേലുപേക്ഷി അസത്യം പാടില്ല അന്തസ്സു്കാക്കൽ പ്രവൃത്തിക്കുമാത്രവും ഉൾഗാഹിതമായ ദുരാരം ചെയ്തെന്നു് അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു് മക്കിക്കയും ചെയ്തു. 'മനോരമ'യുടെ ക്രൈസ്റ്റ് നോക്കുക. കുറുകെ മായ മേലുപേക്ഷിക്കുന്നും, ചരിയം ഇംഗ്ലീഷ് പത്രാധിപർ ഒരു കേസ് ഫയ്യിലാക്കത്തു് 'മനോരമ'യുടെ മാത്രം! അസത്യം, അറിയി, അധർമ്മം, അഭാസത്തം മുതലായ മുറ്റുന്നതും പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ശോഭിക്കയില്ലെന്നുള്ള തത്വം 'മനോരമ' അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വരുമോ? താൻ ചെയ്തതു് തെറ്റാണെന്നിൽ, തൊറ്റാണെന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചു പശ്ചാത്താപിക്കുകയും തെറ്റാണെന്ന് വലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ, യാതൊരു വേദനയും അന്തസ്സാ 'ക്രൈസ്റ്റ്' വേർപോകയില്ല. 'മനോരമ'യുടെ കോപ്പാട്ടിയിൽ നിന്നുണ്ടായ ഈ ബഹുമാനപത്രപ്രവർത്തകന്മാർ— പ്രത്യേകിച്ചു, അഹന്തയിൽ വിഹരിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ— ഒരു പാഠമാർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മുഖ്യധനമൊക്കെപ്പോലും, ധർമ്മപത്രത്തിന്റെ സമാഹാരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടു് മേലിവസം പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി, സമാഹാരം കരണാനായി ചെയ്തു. അവി

ടെ സ്ഥലമാക്കേടും ഇലക്കണ്ണ, ജലകാഴ്ച
 ു സ്ഥലക്കണ്ണം കൂടിച്ചു ചാടി അപകട
 ത്തിൽ പെട്ടു. എങ്കിലും പൂർണ്ണ നിന്നിരുന്ന
 മീനും കൂട്ടരും ആളുകളെ ചിരിച്ചു. ദി
 ശ്വേദിനൻ ബഹുസങ്കടത്തോടെ മടങ്ങി
 വക വട്ടുവാനും ആലോചിച്ചു. ദുഷ്ടാധി
 നന്റെ സങ്കടം, സ്ഥലജലഭാഗ്യാനമൂലം താ
 ന് കൂട്ടിയ 'ഏലത്തന' കൈ വിചാരിച്ചി
 ട്ടല്ലോ, തന്നെ വിറയിക്കുന്നതെപ്പറ്റി മീനാ
 ദികൾ ചിരിച്ചുപോയതിനെ വിചാരിച്ചി
 ട്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം ഈ കഥപോലെ
 യിരിക്കുന്നു, മദിരാശി മെഡിക്കൽ കോളേജി
 യൻ നിയമത്തിനു വിരോധമായി പ്രവ
 ത്തിച്ചു എന്ന് കററം ആരോപിച്ച് മെഡി
 ക്സരും മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ എന്ന സം
 ഘം തൽകാലം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ
 നിന്ന നീക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ച് ബ
 ഹുമാന്യനായ ഡോക്ടർ ടി. എം. നായരോ
 ട് ചർച്ചകളു പകയുടെ പകച്ചത്. കരയു
 ള്ളവൈദ്യശാലയിലെ മേഖലനായനം
 കൈയോറ്റ് ആവിടത്തെ വൈദ്യന്മാരുടെ
 പ്രവർത്തിയെ സഹായിച്ചു എന്നൊരു കററ
 മഃണ് മേല്പടി നികുതയായ ഡോക്ടർമാരെ
 ു ചുമത്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിന് അദ്ദേഹം ത
 കതയ സാധാരണ കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്ന
 കാരണത്താൽ തൽകാലം പേര് നീക്കം
 ചെയ്തു. മെഡിക്കൽ കൗൺസിലിന്റെ വി
 ഡിയുടെ ന്യായാസ്ത്രയന്തയെപ്പറ്റി വിചാ
 ണെചെയ്യേണ്ട ആവശ്യകത ഞങ്ങൾക്കി
 ല്ലം. എന്നാൽ, കൗൺസിലിനെ ഗ്രാമി
 കാരതോ, ഗ്രാമിച്ചിട്ടും യുക്തായുക്തവി
 വേചനം ചെയ്യാതെയോ, മഴക്കാലത്തു വ
 യകളിൽ ഒരൊത്തു നിന്നു കൈവെട്ടുകോ

ത്രോ എന്നു തിളിയിക്കേണ്ടതും ഹൃദയവയം
 അതേഗണ്ഡം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതും, ഈ
 പടിഞ്ഞാറേക്കരയിലെ പത്രങ്ങളും, മദിരാ
 ശിയിലെ ചില പത്രക്കാരും അനുകരിച്ചു
 "നാട്ടുവൈദ്യരേ! ആയോ! ആയുർവ്വേദമേ!"
 എന്നൊക്കെ നെഞ്ഞു താടില്ല കരയുന്നതെ
 ന്തിനാണെന്നു കണ്ടു ചാലിക്കേയിരിക്കുന്നു.
 ഇംഗ്ലീഷ് ഡോക്ടർമാരുടെ സാധാരണ ഉണ്ടാ
 യാലേ ആയുർവ്വേദത്തിനു മാഹാത്മ്യം ലഭിക്കു
 ണ്ണായിരിക്കുമോ ഇവരുടെ ഭാവം? എന്നാ
 ലെ ആയുർവ്വേദത്തിനു അപവാദമാണെന്നു
 കൂടി അറിയാത്തവരായും. നിരോധി
 കപ്പെട്ട ഡോക്ടർമാർ ചുമത്തിയിരി
 കുന്ന കററം പട്ടെ, അദ്ദേഹം, വൈദ്യപ്ര
 വൃത്തിയിൽ തന്റെ ആനുകൂല്യത്തിനു വേ
 ണ്ണുന്ന യോഗ്യതയില്ലാത്തവർക്കു സഹായി
 യാൽ നിന്നു എന്നാണല്ലോ. മെഡിക്കൽ
 കൗൺസിൽ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ ചില ചട്ട
 ത്തളെപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു നട
 പ്പാൻ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ക്ലി
 നിക്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്താം. ചട്ട
 ത്തിനു വിരോധമായി നടക്കണമെങ്കിലും,
 നിങ്ങൾക്ക് പുറത്തു നില്ക്കേണ്ടി വരും. —
 ഈ സ്ഥിതിക്ക്, റിംഗ്ലീഷ് ഡോക്ടർ, കൂ
 ടിനടപ്പാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്തവർക്കു
 കൗൺസിൽ ഗണിക്കുന്നവരെ, സഹാ
 യിക്കേണമെന്നു നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ,
 ക്ലിനിക്കിൽനിന്നു പുറമേപോയി ഇപ്പോ
 പോലെ ചെയ്യും, എന്നാണ് ഈ ഹൃദയാ
 യിരിക്കുന്നത്. നിരോധിക്കപ്പെട്ട ഡോക്
 ടർക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്യാനാണു സാധേശി
 സ്തേഹം എന്നിരിക്കിൽ ആരുണ്ടു തടയുവാ
 ന്?

എ. പി. ൩

മുഖ്യകർമ്മങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുവാൻ തീർച്ചയുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ആയുർവ്വേദം നിത്യജ്ഞാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം വിവേകത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ, മനസ്സിനുള്ള ആവേശത്തിന്റെ പലലോകം. ആയുർവ്വേദത്തെ മെധിക്കൽക്കർമ്മത്തിൽ നിന്നിട്ടുവോ? ആ സംഭവങ്ങൾ പറയുന്നു: — നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മുപ്പതിനായിരം പേർ വൈദ്യന്മാരെന്നു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെക്കൊണ്ടു യോഗ്യതയുള്ളവരോ? ഇവരിൽനിന്ന് യോഗ്യന്മാരെയും അയോഗ്യന്മാരെയും വേർതിരിച്ചു നിർത്തി, ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്താൽ, അതിന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല, കൈയുറപ്പില്ല, വെറുത്തു (ആയുർവ്വേദം) എന്നു തലയിൽ കൊമ്പുമുട്ടി വിളിച്ചു മറുത്തുവെക്കുക പരിവേഷംകൊണ്ടിട്ടാൽ പ്രയോജനമെന്ത്? ഇതിന്നൊന്നാണ് സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള ഉത്തരം! അയോഗ്യന്മാരായ വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു നാട്ടിൽ വളരെ ജീവനാശംകൂടിയും ഉണ്ടാവുമെന്നു അറിവുള്ളവരുകൾപോലും ആ ദോഷത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഉത്തരമില്ലെന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ അറിഞ്ഞാൽ 'ഡാക്ടർ' എന്ന പേരും പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഒരു നാട്ടിൽ നാട്ടെങ്ങും പരക്കുകയാൽ, കണ്ടുവന്നാൽ 'ഡാക്ടർ' ആയി. അതിനാൽ, 'സർവ്വോഗാമി ക്ലേശമന്ത'മോ 'ബാലചികിത്സ'യോ വായിച്ച് അതുകൊണ്ടു മാത്രം വൈദ്യപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ധാരാളമായി. നാട്ടുവൈദ്യന്മാരുപരി, അതിൽ താൽപര്യപ്പെട്ടവർ പുറത്തുനിന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്താൽ, ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യന്മാരുപരി വ്യവസ്ഥ ചെയ്താൽ തനിമുള്ള കടമയുണ്ട്, എന്നു വിചാരിച്ചാൽ ഉറപ്പായിരുന്നു ഡാക്ടർ നായർ 'കൈ

ഡിക്ടറിയെപ്പറ്റി' നിത്യജ്ഞാപനം ഉത്തരമായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്റെ ഓർഡിനേഷൻ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്താൽ പോകുന്നതിന് മുമ്പെങ്ങിനെയുമെന്ത് അനുഭവിച്ചതും, വളരെ അനുകമ്പയോടെകൂടി അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതും ആയ ഒരു സംഭവം മലയാളികൾ പ്രത്യേകിച്ചും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായാൽ, ഇവിടെ വിവരിക്കാം. ഗുരുവായൂരിന്നു സമീപത്തു ഒരു നമ്പൂതിരിപ്പാട് നേത്രരോഗിയായ ഏകവൃത്രനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, അന്നു രാവിലെ ഡാക്ടർക്കു ഓട്ടക്കൽ ചെന്നിരുന്നു. കൂട്ടിക്കു സദൃശം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നവനും, നാട്ടുവൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചികിത്സിച്ചുവെന്നും, പിന്നെതിരികൊണ്ടു കണ്ടുവെന്നും, നാട്ടുചികിത്സയിൽ ഗുണം കിട്ടാത്തതാൽ, ഗുരുവായൂർക്കുത്തുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഡാക്ടർക്കു കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചു എന്നും, അതുകൊണ്ടു ഗുണം കിട്ടാത്തതാലാൽ ഡാക്ടർ നായരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതെന്നും നമ്പൂതിരിപ്പാട് ചരിത്രം പറഞ്ഞു. ഡാക്ടർ, കൂട്ടിയുടെ കണ്ണു നോക്കി, അയാൾ നമ്പൂതിരിയായാ, "കൂട്ടിയുടെ കണ്ണു രണ്ടും പൊട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നുവല്ലോ" — എന്നു കൂടി വാഗ്ദാനം പറയുമ്പോഴേക്കും, നമ്പൂതിരിപ്പാട് നെഞ്ചുലടിച്ചു കരഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു കൂടാതെ: ഇല്ലാത്തതെല്ലാം ഏകസന്തോഷമാണ് ആ കൂട്ടുകണ്ണിപ്പാത്തതാലെന്നു ചെയ്താൽ അതു വിചാരിച്ചിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കടം. എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ കരച്ചൽ മറുകയില്ലെന്നായി. പിന്നെ, അവിടെ കൂടിയിരുന്ന് മറ്റു രോഗികളുടെയും, മുഖ്യമായി ഡാക്ടർക്കുണ്ടെന്നു കമ്പാവചനങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തെ കരവി

ധത്തിൽ തിരിച്ചുവെച്ചു. കുട്ടികൾ വെട്ടു നാരിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഫലം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: രോഗം ഏതെന്നറിയാതെ വെട്ടുനാർ ശുദ്ധീകരണം മറ്റും ഉൾപ്പെടെ കണ്ണിലെഴുതുകയാൽ, കായ് പകരി നശിച്ചു; അതിനാലും, രോഗമെന്തെന്നറിയാതെ ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകൾക്ക്

എന്തൊ മരുന്ന പകരുകയാൽ കണ്ണുണ്ടോ പൊട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ ഇംഗ്ലീഷ് 'ഡോക്ടർ', എഡ്'ടെയറ കമ്പ്യൂണ്ടറായിത്തീർന്നുവന്നതാണത്രെ! ആത്താ 'കമ്പ്യൂണ്ടർ ഡോക്ടർ'മാരെ ആമിനുവേണ്ടി എത്രയും മുമ്പുതന്നെ നിയമം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രഘു. വിംശം മഹാ കാവ്യം

ഇതാ തയ്യാർ!

മാന്യന്മാരിൽപ്പെട്ട മരണപ്പെട്ടവൻ ചോദ്യനായി വിദ്യകളുടെ പാശാശ്ചര്യത്തിലിരുന്ന കാളിദാസൻ എന്ന മഹാ കവിയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ വിശിഷ്ടപുസ്തകം, വാശാശ്ചര്യപരമായ, ഭാഷാസമ്പന്നം, പണ്ഡിത, വാശാശ്ചര്യൻ എന്നീ നാമന്മാരുടേതായ കൂടിയ പരമമായ കണ്ണുളക്കൾ വായിച്ചാൽ മാനുഷികത്വം അവർക്കുണ്ടാകുമെന്നു സഹിതം ഇതാ നല്ല അർത്ഥത്തിൽ, തെറ്റുകൾ കൂടാതെ വിഷയം അമൃതമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വലിയ പുസ്തകത്തിന് ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വില ക ൧-൮-൦ രൂപ.

മാനേജർ,

എ. ആർ. വി. പ്രസ്സ്,

കുന്നംകുളം.

ആത്മപോഷിണി

പുസ്തകകുടുംബം.

മറന്നു മറന്നു.

മുദ്രണം.

ആത്മപോഷിണി
ആ വശ്യകത.

(൨)

കേരളീയജനസമുദായത്തിന്, വിശേഷിച്ചു കേരളബ്രാഹ്മണസമുദായത്തിന് ഇപ്പോഴുള്ള ആചാരങ്ങളെ പരിസ്ഥിതിക്കേണ്ട ആവശ്യകത നേരിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഒരു കട്ടിക്ക് ഒരു കപ്പായും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അടുത്തദിവസം അതു മറന്നുതന്നെയും പുതുക്കേണ്ടതായോ വരുന്നില്ല. അതു ഏതാനും കൊല്ലത്തേക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. അതുപോലെ തന്നെ, ആചാരങ്ങളും ദിവസാന്താരമോ കൊല്ലാന്താരമോ പരിസ്ഥിതിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുന്നതല്ല. കേരളീയജനസമുദായങ്ങൾ, ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധാർഹമായും ഇടപെടലുമായും പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലം വന്നു ചാടിക്കയറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, എന്ന് ഏനിക്കു തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ ചെറുവസ്ഥ മുഴുവൻ മാറിക്കഴിഞ്ഞു. “പാശ്ചാത്യവൽ ജ്ഞാനം” എന്ന കററ വാക്കിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള അനേകായിരം സംഗതികൾ നാട്ടുമുഴുവൻ പരന്നു, ജനങ്ങളുടെ ദേ

ഹത്തിലും ബുദ്ധിയിലും പ്രവേശിച്ചു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പുരസ്കാരപ്രദങ്ങളായ കൃത്യഗാദികളിലെ ധർമ്മം ഈ കലികാലത്തിൽ നടക്കുന്നതല്ലെന്ന് പഴയക്കാർ തന്നെ ദിശ്വദംഗം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കലികാലധർമ്മം എന്നതിന്, ധർമ്മത്തിൽ നിന്നു ഭൂരിയ ധർമ്മം അഥവാ അധർമ്മം എന്നാണ് അർത്ഥവിവക്ഷ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, കലികാലത്തിന്, അഥവാ അതാത് കാലത്തിന് ഉതകുന്ന ധർമ്മം എന്ന മട്ടുമേ അവസ്ഥ അർത്ഥമുള്ളൂ. കൃത്യഗത്തിലെ ആചാരവികാരം ശ്രോതാഗത്തിലും, ദാഹരയഗത്തിലും, കലിയഗത്തിലും, ഇങ്ങനെ മുഴുവൻ വസ്തുതകൾ, പഴയവയ്ക്കു യുഗങ്ങളിലെ കലികാലം യോജിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ കേരളത്തിൽ കേരളത്തിൽ ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കൃത്യഗത്തിൽ സിതാദേവിയുടെ ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു മോതിരം ഇട്ടിരുന്നു. കൃത്യഗത്തിൽ

ചൊപരയുൾക്കകം മിതസേനകൾ തല
തിൽക്കുടി ഇട്ടിട്ട് ശരീരത്തിനകത്ത് ഏതും
കുറവോടെ നിലത്തു വീണു പോയി, പോ
യില്ല. കൃത്യഗുണമുള്ള ഒരു 'കൃത്യഗുണി'യ
ഒരു ഉപദ്രവിതന്റെ മുമ്പാകെ, കവിതാശാ
സ്ത്രത്തിലെ സംജ്ഞാൽ ബ്രഹ്മാണയശരീരനാ
യ മനുഷ്യന് ഒരു വളിയ പാറാവളയരാ
യിപ്പോയി. ഏക പാവുന്ന ഉപമ എത്ര
യും അതാഗതമായ കുന്നുകളെത്തന്നെ
സംശയമില്ല. നമ്മുടെ സമുദായങ്ങളുടെ
സ്ഥിതിക്കും സിന്ധുദേശിയുടെ ചെറുവിര
ലിനും മിതസേനകൾ മഹാശരീരത്തിന്
എന്നപോലെയുള്ള അനന്തം വന്നിട്ടുണ്ട്,
ഏന്ത് നാശപാടം നോക്കിയാൽ കാണാം.
നാം ഉടക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ നോക്കുക, നമ്മു
ടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ നോക്കുക, നമ്മു
ടെ ഗൃഹങ്ങളെ നോക്കുക, നമ്മുടെ സാഹ
ചര്യത്തെ അർത്ഥിക്കുന്ന അനേകമായിട്ടും സാ
ധനങ്ങളെയും ഉറപ്പുനോക്കുക. എത്രയും
വ്യത്യസ്തങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വക
അനേകം വ്യത്യസ്തങ്ങളും ആയി നാം ഇട
പെടുകയും, പരിചയിക്കുകയും, ഒരു സംശ
യവുമില്ലാതെ ആവയെ സ്വീകരിക്കുകയും
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? പക്ഷെ, ആ ഇടപാട്
കളും, പരിചയങ്ങളും, സ്വീകരണങ്ങ
ളും മറ്റും ക്രമംകൊണ്ടുകയൽ, അറി
യുതെ നമ്മിൽ സംക്രമിച്ചുപോയി. അ
തുവേണ്ടി ഒരു "തൊന്തറവും കാറ്റാ
റും ഒന്നും" കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്ക
ുന്നു. മുൻപാണെ ഭക്ഷണപാനാദികൾ
പോലെ നിത്യോപായാഗവിഷയങ്ങളിൽ
നിന്നു ഞാൻ ഒന്നൊന്നു ഉദാഹരണമൊ
ണ് എന്താൽ ആശയത്തെ നന്നു വ്യക്തമാ
ക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. ബ്രഹ്മണർ പുകയില പൂ
തായി വന്ന കാലത്തു് തൊട്ടാൽ കളിക്ക

ത്താക ഒരു സാധനമായിട്ടാണ് ഗണിച്ചി
രുന്നത്. ഒരു മുൻപാണിന് ഒരു പണയ
ത്തിൽ ഒരു കയ്യണം പുകയില ഉണ
യിക്കുന്നതിനായി ഹൈന്ദവർ അതു് ഉപ
യോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു ആചാരനിഷേധം
കൈവരികയാണെന്ന് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥ
തയെ നിഷേധിച്ചു പണം കൂടി ഉപേക്ഷ
ിച്ചു എന്നും; പിന്നത്തെ മുൻപാണി ആ
പ്പോഴെ പുകയില ഉണക്കുകയെക്കുറിച്ചു
പ്രമുഖമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന 'ഒരു
തസഞ്ചിവിനി' ആയിത്തീർന്നു എന്നും; അ
പ്പോൾ നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ കൈവരികളാ
ണെന്ന് വളരെ ധീരതയോടെ തന്റെ
ണസഞ്ചിയുടെ ഉടമസ്ഥത സ്ഥാപിച്ചു ത
രിച്ചു വാങ്ങി എന്നും ഒരു കഥ പ്രസിദ്ധമാ
ണ്. അതു ഒരു വാസ്തവകഥ തന്നെയ
യിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ക്രാലും ഉൾപ്പെ
ടിക്കുമായ്, ശേഷംകൊള്ളുന്നതു കൂടി, ഒരു
മുറക്കിയിട്ടുയർത്ത് വേണ്ടില്ല, എന്ത് ഇല്ല
ക്കുന്ന ഉണക്കബ്രാഹ്മണർ എത്ര ആയി
പോരാണ്. കളിക്കഴിക്കാൻ, ക്രാലും
ഴിയുന്നതു വരെ തന്നെ, മുറക്കാതെ കഴി
കൂട്ടുക ഒരു ഭഗീരഥപ്രയത്നമായി ക്ലേശി
നവരം വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ. പുക
യില 'ചവസ്സ്' അത്ര ധാരാളമായ്; ക
നിഷിദ്ധവസ്തു നല്ല സ്വീകാര്യമായി വര
തിന്ന ഒരു പ്രസംഗവും ആവശ്യപ്പെടും
ന്നു തോന്നുന്നില്ല. "പുകയിലമാഹാത്മ്യം
എന്നൊരു ഗ്രന്ഥവും, പ്രദേശമാഹാത്മ്യ
ദികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുക
ത്തു. 'ചവസ്സ്' 'പൊടിവലിപ്പം' വരത്ത
പുകവലി കളിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പ
പ്പി, തേയില മുതലായ വേയസാധനങ്ങ
ളുടെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണ്, എത്ര
മാത്രമാണെന്നാണ് ഈ ആശയവേദന

ധനങ്ങൾ ജീവനായെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പത്തുപത്തു കഷ്ടതകളും കടിയടക്കത്തക്കവണ്ണം ചുമത്തും; അതുകൊണ്ടുള്ളവർ ഒരു വാക്കുവെച്ചാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. മേലും കഷ്ടം സാധാരണം; കലിയേപ്പോലെയെന്നും നോക്കിക്കാണുവാനുണ്ടുണ്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെ, പഴയ കറുപ്പുപട്ടിത്തറിയുകയും മറ്റും സാധാരണയായ, സംബന്ധമുള്ളതായ താടിവെച്ചുകൊണ്ടും മിക്കവാറും കഷ്ടതകളിലായിരുന്നു. ഇല്ലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ സംബന്ധം കൂട്ടുകറിയും പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്ന് നിസ്സംശയം വരും. വസ്ത്രധാരണത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കുക. വലും തലയും ഉള്ള മുണ്ടുകൾ പോയി, തിരുവാറും ചിരംതരി മൽമലും, തുപ്പട്ടാവും ചിലപ്പോൾ കപ്പായവും കണ്ടുപിടിയും കൂടി കടന്നുകഴിഞ്ഞു. കറുപ്പുകൾ മറ്റും കാലാനുസരണിച്ച് നാടനീളെ “നിത്യത്തെക്കുറിച്ച്”യായി വരുകയില്ലെന്ന് ആർക്കുവേണ്ട? മണ്ണണ്ണവിളകളും ബംഗ്ലാദേശകളും കസംലകളും ഉപ്പേരി ഇല്ലങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നു സാക്ഷാൽ അകലിപ്പോകുന്ന കടന്നു തുടങ്ങിയില്ലേ? ഈ മാറ്റങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവയെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ആശയങ്ങൾക്കും മാറ്റം വന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അവ ഒന്നിന്നൊന്നു കടന്ന്, ആ മാറ്റങ്ങൾ അനുസരിച്ചും ആവശ്യങ്ങളും ആയ മറ്റു സംഗതികളിലും അവരുടെ ബുദ്ധിയേയും കഷ്ടിയേയും വ്യാപരിച്ചിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നതിന് സംശയം തോന്നുന്നില്ല.

ആകയാൽ ഇതുപോലെതന്നെ, സമൂഹത്തിൽ ചിലപ്പോൾ മാറ്റം വന്നുണ്ടെന്നും, മറ്റൊരു അവ കാലികമാണിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും തക്കതായ സംഗതികളാണ്. അങ്ങനെ വന്നു എന്നുള്ളതു നിശ്ചയവുമാണ്. അതുകൊണ്ടുള്ളവരെ ആദ്യം തീവണ്ടിയിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയ ധീരന്മാരായിരിക്കുന്നവരും കൂടി കയ്യാളികൾക്കൊക്കെയും, കയ്യാളികൾക്കുമാത്രം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ല എന്നു കേട്ടു. എന്നാൽ പീറ്റർ, ആ “മുസ്ലിംഗിനായിട്ടുള്ള ഗോവു തന്റെ പിന്മുറ ഗതികാൽ” ചില ഗോകൾ ഉണ്ടായി; സമകാലവും സുഖവും ക്ഷിപ്രസാധ്യതയും ഈ മാറ്റത്തിലേക്കു ആരെയും നയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പണ്ടു സഭയ്ക്കുള്ളതും കെട്ടിയിടുകയും ചെയ്തിരുന്ന സംഗതികളെ അനുസ്മരണത്തോടെ അടച്ചു തടവിൽപ്പാപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഏറ്റവും, കടകൾക്കു പരിഷ്കരണങ്ങൾ ഗോഷ്ഠിതന്ത്രയങ്ങൾ. ഇക്കാലത്തെ പരിഷ്കരണം അക്കൂട്ടകളെ പൊളിച്ച് ആ മിഷൻപ്രവർത്തികളെ പുറത്തുവിടുന്നതിന് കാലാനുസരണമായ പരിഷ്കരണവും ചെയ്തും. സഭാജീവവിവാഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ചില പ്രാദേശങ്ങൾ സന്നദ്ധരായെന്ന്, മറ്റു സംഗതികളോടു കൂടിയെന്നെങ്കിലും, അവനവന്റെ അവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായ സഹായം ചിലിയിട്ടു കിട്ടുന്നതു ആശങ്കാജനകമായതല്ലെങ്കിൽ, കേവലം ഇതുവിഷയമായ മോശം കൊണ്ടല്ലെന്ന് എനിക്ക് അറിവുണ്ട്.

(തുടരും)

—സി. എസ്. സുബ്ബരത്നൻപേരട്.

പാശ്ചാത്യ ശിക്ഷ

വിഭാഗം (ഇടത്)

(III)

മുലവാക്യത്തിന്റെ പ്രാച്യമാവട്ടെ, വ്യംഗ്യമാവട്ടെ; അതും ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാതെ, അബദ്ധമായി തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു, ഇനി വിവേചനം ചെയ്തുണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 'പാശ്ചാത്യ ശിക്ഷ'ത്തിന്റെ ഒട്ടവിലെ ഒരു നൂറു പാദങ്ങളിൽനിന്നു്, ഈ ദോഷത്തെ ഉദാഹരിപ്പാനായി, പ്രസ്തുതമായ അർത്ഥത്തോളം അബദ്ധവട്ടങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:—

Snowy curds, fresh made with milk... ഇതിന്നു മോനാനവർകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന തർജ്ജമ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: "വെളുത്ത പാലും, ഹിമനേർ വെള്ളയും പുതുതെന്തുമെ" (൧൧൨) മുലത്തിലെ withൻ് ഇവിടെ ഹിമ എന്ന സമപുയാർത്ഥം തൽക്കാൻ എന്തു ന്യായമുണ്ടുള്ളതെന്നു വെളിയാകുന്നില്ല. മുല ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഷെപാർഡേർ കൂടി കഴിയുമ്പോൾ, curds and milk എന്നു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം, ഈ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചതെങ്കിൽ, അതു് ഒരു 'തെറ്റായ' അർത്ഥം പറയാതെ കഴികയില്ല. മുലത്തിന്റെ അർത്ഥം, "...വെളുത്ത പാലുകൊണ്ടു പുതുതായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട... തെൻ" എന്നോ, "...പാലും വേറൊരു പുതിയതാക്കപ്പെട്ട തെൻ" എന്നോ ആവാന്മാണു സാധാരണ അധികം.

With their milk twenty and five...
"...പിമ്പതുപത്തഞ്ചു." (൧൧൩) ഇതവർത്തത്തിന്നു പകരം ആറുപത്തഞ്ചു എന്നു കാണുന്നതു പ്രകാശകൃതമായിരിക്കാം.

Yes, now it dawned...purging off sin— "...സാക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റണം... ഇല്ലാത്തതാകണം... ശിക്ഷൻ തൻപോക്കിനുള്ള കൂട്ടവാൻ... മോക്ഷത്തിനാൽ" (൧൧൪). ഈ ശക്തിയുടെ ഭാഗ്യം വിസ്മയിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ, വളരെ ഏഴാതെങ്ങിവരും, തർജ്ജമ തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നതു്, മുലത്തോടു് ഒത്തുനോക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വായനക്കാർക്കു സ്വയമുണ്ടായിരിക്കും.

and give forth grain— "അരിയെന്നു വേളിപ്പിക്ക" (൧൧൫). ഈ വാക്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, 'ദേവന്മാരെ സൂതിപ്പ' എന്ന കാര്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുയാലായിരിക്കാം, ദേവന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അരിയെന്നു വേളിപ്പ' എന്ന തർജ്ജമ ചെയ്യതെന്നു തോന്നുന്നു. വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തേയുള്ളവക്കോ, വീട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന്നോ, ധാന്യം കൊടുക്കുക എന്ന അർത്ഥമല്ലേ സംഗതമായിരിക്കുന്നതു്?

.....lord lays.....lulled....."മന്ദാലയനാകുന്നീടനി മുഴഗാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിശരിക്കാറിനാലുമു മറക്കും വന്നു

കൊണ്ടു തന്റെ വെളിച്ചത്തിന് —
(ശബ്ദം) — അത് ധൃതപാദിത്വം വിശിഷ്ടം
അവിൻ ഉറക്കം വരുത്തുന്നു, എന്നു അ
ത്മം തന്റെ പ്രകാശിക്കുന്നു.

Shall there not be as good a Then as
Now — “ഇന്നെന്നപോലെ തന്നെ നല്ല
തായ് വന്നു കൂടേയ്?” (ശബ്ദം) — ഇവിടെ
shall കോലഭാവ്യതയ്ക്കു നൽകുകയാൽ,
ദൃഷ്ടിയിലേക്കു.

is form which passes — “മാറിപ്പോകു
ത്തിരിയ്ക്കു ചില പട്ടമം” (ശബ്ദം) — മൂലത്തിൽ form എന്നതിന്നു രൂപം, ആകൃ
തി എന്നർത്ഥം. ഒരു പദത്തിന്റെ
രൂപത്തിന്നു ആ രൂപത്തിന്നു കരുതുന്നി
യ വസ്തുവിന്നു രൂപം ഉണ്ടെന്നല്ല. രൂ
പം അസ്ഥിമൈകം; രൂപത്തെ വിഭവ
നം ചെയ്യും ആവം. ഇവിടെ, ഹിന്ദു
കളുടെ ദൈവത്വം മറ്റും രൂപം മാത്രമാ
കുന്നു എന്നും, അസ്ഥിമൈകം മൂലം.
‘പട്ടം’ എന്നതിന് രൂപം എന്നർത്ഥം.

Fair and false shadow — “അഴകുള്ള
സത്യപ്രതിരൂപം” (ശബ്ദം) — മൂലത്തി
ന്, “അഴകുള്ളതെങ്കിലും വ്യാജമായ പ്ര
തിരൂപം” എന്നർത്ഥം. തന്റെ, അഴകുള്ള
അസത്യപ്രതിരൂപം, എന്നു പ
റുകയാൽ, അഴകു എന്ന വിശേഷണം അ
സത്യപ്രതിരൂപം എന്നോട് വസ്തുവിനോടു
പറ്റിനില്ക്കുന്നതായി വരുന്നു. അസത്യ
പ്രതിരൂപം, അസത്യത്തിന്റെ പ്രതിരൂ
പം എന്നർത്ഥം; അപ്പോൾ അസത്യ
ത്തിന്റെ പ്രതിരൂപത്തിന് മാനാഹരി
ത്വം ആരോപിക്കുവാനു വരും. തന്റെ
മുമ്പിൽ കണ്ടതാ മറ്റായ യശോധരവു
ടെ മറ്റായ പോലെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനാൽ, പ

അനന്തരം, തന്റെ മനസ്സിന്റെ വശി
കരിക്കാൻ തക്ക സംസ്കൃതമുള്ളതാണെങ്കി
ലും, അത് വ്യാജമായ ഭാവനയാണെന്നു
ബോധം. അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടാകുകൊണ്ട്,
അതിനെ സേവിച്ചു തിരിച്ചയയ്ക്കയാണു ബു
ദ്ധൻ ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, മൂല
ത്തിലെ ഷർ ന് ഏകിലും, എന്നിരിക്കിലും,
എന്ന അത്മം നൽകിയത് മാത്രമേ, സ
ദാശ്വര്യം സ്പഷ്ടമാവൂ, എന്നു തോന്നുന്നു.
അതിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും കൂടി, അഴകുള്ള
തും വ്യാജമായ പ്രതിരൂപം, എന്നു വി
ശേഷണപദങ്ങളെ വേറെ വേറെ നിർദ്ദേശ
ങ്ങൾ ആവശ്യമാകുന്നു.

Who.....dumbed her bitter lips —
“അമ്മേ..... അവൾ തന്റെ കഷ്ട മൂ
ലം” (ശബ്ദം) — മൂലത്തിന്റെ അത്മ
മാവട്ടെ, പദവ്യവചനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവി
ക്കുന്ന (bitter) ചുണ്ടിനെ നിശ്ശബ്ദമാക്കി എ
ന്നാകുന്നു. തന്റെ, ‘നിശ്ശബ്ദമാക്കി’
എന്നതിന്നു പകരം ‘അമ്മേ’ എന്നു പ
റുകയാൽ നേതൃത്വം മാത്രമല്ല ദൃഷ്ടി
രീതിഭാവവും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു bitter
എന്നതിന്നു കശപ്പ് എന്നർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും,
അതു സൗകര്യ സംബന്ധിതമാകാതിട്ടാ
ണ് പ്രായോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇവിടെ മറ്റു
വരികളിൽ നിന്ന്, പ്രതിരൂപം എന്നു പ
റുകയാൽ അല്ല — ശാപവചനങ്ങൾ ഉച്ച
രിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അതുകൊണ്ടു
സ്പഷ്ടീകരിക്കുക, bitter lips എന്നു പ
റഞ്ഞിരിക്കുന്നത്; ഇതിന്നു ‘കഷ്ടചുണ്ടു’
എന്നു തന്നെ തത്ത്വമുണ്ടാകയില്ല.

Smooth self-righteousness — “മു
ട്ടുവെക്കുന്ന മൃഗാഭാവം” (ശബ്ദം) — self-righteousness — എന്തു
സ്വീകരണത്തിന്റെ അത്മം, തന്റെ

(പ്രശ്നം) “നിന്നെ കട്ടാക്കുമെന്നാണ്.”
കാട്ടിൽ മരിക്കുന്നതായ, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “കെട്ടാക്കിയെടുത്തുവെന്നു” — മണ്ണെണ്ണയിൽ കഴിഞ്ഞ കർമ്മങ്ങളും വിചാരങ്ങളും പുതിയ ജന്മത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കും എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “ചക്രത്തിൽ ചക്രമായുള്ള” — യുഗം എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “കാലം ഗോളങ്ങളുടെയെങ്കിലും പരം” — സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ജ്യോതിർമണ്ഡലങ്ങൾ, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “അതിന്നൊഴന്നാശയങ്ങൾ... ആക്കിത്തീർന്നു വാക്കിപ്പറഞ്ഞു തൻ കല്പനപ്പടി” — ആ നിശ്ചിതമായ ധർമ്മനിതി അഥവാ ധർമ്മധിനിജ്ഞാപനം, ശബ്ദരേഖനാപ്തം, ആത്മ നൽകി സ്വപ്നാപ്രകാശം ഇന്നയിന്ന സംഗതികൾ നടത്തുന്നു, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “ഈ വർഷവും മേയ്ക്കൻ കിളിപ്പാട്ടുമാലയെപ്പോലെ ഗോളങ്ങളായി വിളങ്ങും...” — ധർമ്മനിതിയുടെ സമാന്യപ്രകാശമായ സാധിപ്പാൻ, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “ഈ ദിവസത്വവിട്ടേക്കുകാട്ടി. കാട്ടത്തോളം വിശിഷ്ടതയെപ്പറിയെൽ വെച്ചു പാശ്വതമെന്താ” — ദിവസത്വം എന്നതാണ് വിശിഷ്ടതയെപ്പറിയെൽ ഒന്നാമത്തെതു് എന്ന് മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “അശ്വകർമ്മവിധിയും പാർവ്വം” — കർമ്മങ്ങളാകുന്ന അശ്വകർമ്മ വിധി, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “ജീവിതോന്മാദമവസാനിക്കുന്നു” — ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള കാലം, മരണം, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

(പ്രശ്നം) “പണയംപാരികൂട്ടിത്തമ്പണത്തിന്റെ കണക്കുകൾ” — തന്റെ അടുക്കൽ കടക്കൾ മടങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്ന പണത്തിന്റെ കണക്കെടുത്ത വിഷയത്തിൽ, പണയംപാരി നാശനഷ്ടങ്ങളെ എണ്ണശരിയായിപ്പറഞ്ഞു, കുറച്ചു പറഞ്ഞില്ല, എന്നു മൂലാർത്ഥം. സ്വാധാരണയായി ഉണ്ടാകാൻ പണം എണ്ണുമ്പോൾ വ്യാജപ്രവർത്തിക്കും അന്നു അങ്ങനെയൊന്നു എന്നു വ്യംഗ്യം.

(പ്രശ്നം) “കന്നനത്തികലന്നാൾ യുദ്ധകളത്തിലും” — മൂലാർത്ഥം നല്ല എന്തിന് കല്പപ്രദം, ചരിത്രപ്രദം, എന്താർത്ഥം; മനോഹരി എന്നല്ല.

(പ്രശ്നം) “പ്രായണവിസ്തരം” — വിസ്തൃതി എന്ന മൂലാർത്ഥം. അർത്ഥം, ബുദ്ധൻ സ്വയം അറിയുന്ന വിസ്തൃതി, എന്നാണ്. ബുദ്ധനെ അവർ മറന്നുകൂടാത്ത (വിസ്തൃതി) എന്നല്ല.

(പ്രശ്നം) “ജീവിതവൃത്തം പ്രേരണയിൽ വെക്കുന്ന കാലം നിർമ്മലതയിലും” — ദൈവം എന്ന മൂലാർത്ഥം, ദൈവം എന്നർത്ഥം; എങ്കിലും എന്നല്ല. to limit അതിർവെയ്പാൻ.

(പ്രശ്നം) “പാശ്ചാത്യചിന്തയെ” — എങ്ങനെയെങ്കിലും ഉന്നത വസ്തുതകളെപ്പറയുന്നതെന്നു, എന്നു മൂലാർത്ഥം.

[illegible]

വയ്പുതൊട്ടുപോലെ, അന്നേകമ്പാസത്തിൽ പെട്ടുകിടന്നു കനച്ചൂർ മോഷ്ടമാറ്റമായ പന്ത്രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകളായും ധർമ്മത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം, എന്നു മൂലത്തിന്റെ സൂചന. എങ്ങിനെയാണിവിടെയെന്ന് ഈ കനച്ചൂർ തങ്ങളുടെ വാചങ്ങളെക്കൂട്ടി നവരായും, ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുനായിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചുകിടന്നവരായും, അനേകം മോശങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വാചങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായും ഉള്ള കനച്ചൂർ. അവരോടു, തങ്ങളെ സംശയിച്ചിരിക്കുന്ന മോശങ്ങളായ വലിയ കാണ്മാൻ മനുഷ്യ, അറുത്തുകൂട്ടാൻ ശക്തിയോടുള്ളവരോട്. അങ്ങിനെ യജുവർ ദാമനാദനങ്ങളായും, സമൃദ്ധം മോഷ്ടമായകയും, എന്നാലും അനുഭവിച്ചു ഗുണം ലഭിക്കുന്ന കാരുണികതയോടെ അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തതായും എങ്ങിനെ ലഭിക്കേണ്ട, എന്നു ചുരുക്കം ഏകഗ്രാഹിതനായി ചിന്തിച്ചു. ഇതാണു മൂലത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ എന്ന വാക്കിന്, “ഉള്ളവർ മനോഹര്യം നിറച്ചതേ” എന്ന അർത്ഥം കിട്ടുന്നു.

(மயங்க) “பிரவந்தரின” — Then
 a pause. ஒரு மூலத்தின, (மயங்க) அப்ப
 நேரம் பிரவந்தரின, அந்நேரம்.

(ചുരുക്കം) "പരിഞ്ഞുകൊടുക്കുക" എന്നീ കേൾപ്പാതാർക്കരണം — should ... യഥാർത്ഥം — കേൾക്കേണം, കാഴ്ചക്കേണം, എന്നീ ഭൂലാഭം.

(മുൻപു) “ഭരണകാര്യങ്ങൾക്കു മുമ്പെ” — eager to be before — ഇതിന്നു മുമ്പെ വന്നുവെക്കുകയെന്നു, എന്നു കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(മൻവ) “ബന്ധത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതെന്തു നൃക്കിച്ഛിക്കാളുടനും, സമതന്ത്രത്തെ പ്രശംസിച്ചു മുചിപ്പിക്കാത്ത ബന്ധം” — ബന്ധമോചനം ലഭിച്ചു എന്ന് അഭിമാനിച്ചു വ്യവഹാരം ആവൃതം (മകനിലഭിക്കാത്ത ആനക്കളം) ക്ലേശപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ മുക്തന്മാർ ഗവുനിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, എന്നു മൂലാത്ഥം.

(മൻവ) “...ബോധിസതപ്തർ ജനിപ്പന്തോ, മൂന്നുകാലങ്ങളിൽ ദീർഘപ്രയത്നം ചെയ്തതിന്മേലും” — *Three eras of long toil bring Bodhisata..... into deliverance* — ജനനത്തെ സൃചിപ്പിക്കുന്ന പ്രസവം എന്നർത്ഥമായ *delivery* എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ കാർമ്മകൊണ്ടായിരിക്കാം, നാരായണ മേനോനവർകൾ ഇവിടെ *deliverance* ന്റെ ജനിപ്പന്തോ എന്ന തർജ്ജമ ചെയ്തത്. *bring into deliverance* എന്നാൽ: ബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്ക, തടവിൽനിന്നു വിട്ടയക്ക, അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിടുക — ഇത്യാദി അർത്ഥമാകുന്നു. മൂന്നു കാലാവസ്ഥകളിലായി വളരെ പാടുപെട്ട് ഉത്സാഹിച്ചതിന്നു ശേഷമേ ബോധിസതപ്തന്മാർ മോക്ഷം (നിർവ്വാണം) ലഭിക്കൂ, എന്ന് മൂലത്തിന്റെ ആശയം.

(മൻവ) “ലങ്കയ്ക്കും ശുക്തികളുടെ ഗുഹവാസസ്ഥലത്തിനും തെക്കേക്കരത്തു കരണകം കടലിന്റെ ഭൂമിയിൽ” — *coast which looketh south to Lanka and the...* — ഈ മൂലത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്, (ദമ്പതികൾ പാർത്തിരുന്ന) സമുദ്രതീരത്തിന്നു തെക്കാണ് ലങ്കയും ശുക്തിവാസസ്ഥലവും, എന്നാകുന്നു. to എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഇന്നു ദിക്കിലേക്ക് എന്നാണല്ലോ.

സമുദ്രതീരം തെക്കുകിഴക്കിൽ ലങ്കയെ നോക്കിയിരിക്കുന്നു (അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നു പറയുമ്പോൾ, ലങ്കയ്ക്കും ശുക്തിസ്ഥലത്തിനും തെക്കല്ല, വടക്കാണ്, അതിന്റെ സ്ഥാനം, എന്നു വരുന്നു. തർജ്ജമയിൽ, ആ സമുദ്രതീരത്തെ ലങ്കയ്ക്കു തെക്കോക്കുവാൻ സ്ത്രീയെന്നെന്നായിരുന്നില്ല. ലങ്കയ്ക്കും ശുക്തിവാസസ്ഥലമായ സമുദ്രതീരം തെക്ക് കടലുവക്കെയുണ്ടായിരുന്നതായി ചിലർ ഭൂപരിഭാഷണ പണ്ടേ കാലത്തിൽ, അവിടെ രാമനും ലക്ഷ്മിയും അല്ല, നിഗ്രിഹോവാശത്തിൽപെട്ട വേറെ പേരുകാരായിരുന്നുവല്ലോ പാർത്തിരുന്നതു്. to എന്നു പദത്തെ മേനോനവർകൾ of എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുവാൻ ഉണ്ടായ അബദ്ധമാവാമിതു്.

(൨൦൦) “അറഞ്ഞതാണ് പെട്ടിന്നുമേൽ കെട്ടി” — *Tied in my girdle* — അറക്കുമ്പ്പുള്ളിൽ കെട്ടിപ്പിണിയിച്ചു, എന്നു മൂലാത്ഥം.

(൨൦൧) “വൃദ്ധപുരസ്കാരത്തോടുകൂടി” — *ഇരുപത്തഞ്ചാം പ്രായത്തിൽ എത്തിയ കണ്ഠ, എന്നു മൂലം.*

(൨൦൨) “അതിതാഴെക്കിടന്നതുപോഴ്” — *Ends it in this* — ഇതിനേയോ പശ്ചാത്താപം, എന്നു മൂലാത്ഥം.

(൨൦൩) “ഭൂമിക്കുതന്നെത്തരുവാൻ ഭൂതാമരതു വാങ്ങുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ കാരാക്കു പെട്ടിക്കുപെട്ട ഭൂതമെ നേടുവാൻ” — *to have what earth could give or eager service bring* — ഭൂമിക്കുതന്നെത്തരുവാൻ കഴിയുമോ, അതല്ലെങ്കിൽ, ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ ഭൂതമെന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരൻ കഴിയുമോ, അതു് കൈവശമാകുന്നതിന്, എന്നു മൂലാത്ഥം.

(൨൦൧) “നാലുലക്ഷം ശീലികൾ” —
four thousand leaflets — നാലായിരം ലക്ഷം,
എന്നു മൂലം.

(൨൦൨) “പേരുന്നമനസ്സെന്റെ
മിന്നിച്ചെടുത്ത പന്നം” — the still smoke
glitters forth — നിശ്ചലമായിരിക്കുന്ന സ
മ്ലം മിന്നിച്ചെടുത്തുപി പൂർത്തമേ ഇഴയെ
വരണം, എന്നു മൂലമർത്ഥം.

(൨൦൩) “തദീയർത്ഥായകത്തെയും പ
ഞ്ചത്താം ബുദ്ധിയെയും കെട്ടുനീട്ടുന്ന
കഥയും” — (books) and time hath blurred
their script and ancient songs — ആ ഗ്ര
ന്ഥങ്ങളിലെ കൈയെഴുത്തും, ആ ഗ്ര
ന്ഥങ്ങളുടെ പണ്ടുകാലത്തെ അർത്ഥവും,
കാലവശാൽ, തേങ്ങുമാങ്ങു കഴിഞ്ഞി
ലായിപ്പോയിയിരിക്കുന്നു, എന്നു മൂലത്തിൽനി
ന്നു ഗ്രഹ്യം. കാലത്തിന്റെ പ്രഭാവത്താ
ൽ, കൈയെഴുത്തു മഷെപ്പേര് ഇപ്പോൾ വൃ
ക്കമല്ലാത്തതായി, പണ്ടു കല്പിച്ചിരുന്ന
അർത്ഥവും ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും നിശ്ചയി
പ്പാൻ പ്രയത്നം, എന്നു അർത്ഥം. script
കൈയെഴുത്തു്; scripture ആത്മീയകഥ;
songs ബുദ്ധി എന്നുണ്ടെന്നിപ്പോ, ഇവിടെ
വർഷിതന്റെ വചനം, അർത്ഥം, എന്നു

(തുടരും)

ഗ്രാഹ്യം.

(൨൦൪) “മൂടുപടുത്തിന്നു തുടർ മൂടു
പടം” — Veil upon veil behind — ഒന്നി
ന്നൊന്നു പിന്നിലായിത്തുടർ മേലേ മൂടുപ
ടം, എന്നു മൂലം.

(൨൦൫) “കിഴക്കോട്ടുള്ളൂ.....അ
കാലിക്കാളിൽ” — To parents as the
East — കിഴക്കേദിക്കിനെ മാനാപിതാ
ക്കാലാൽ കരുതണമെന്നാണ് മൂലാർത്ഥം.
ഇതുപോലെ മറുമറിക്കകളെപ്പറ്റി പറയു
ന്നെടുത്തും തർക്കമുണ്ടാവാം.

(൨൦൬) “പ്രേമശ്രീവന്ധനമൊഴി
ഞ്ഞൊരാൾ” — love എന്ന മൂലപദത്തിന്റെ
ഇവിടെ ആശം, കരമം എന്നീ അർത്ഥമാ
ണ്; പ്രേമമെന്നല്ല. ബുദ്ധമതത്തിൽ പ്രേ
മത്തെ അനുഷ്ഠേയമായി കല്പിച്ചിരിക്കു
മ്പോൾ, അതു വിടണമെന്നു പറയുന്നതു്,
അസംബന്ധമാകുന്നു.

(൨൦൭) “കരകാശു, കിഴിമുണ്ടാത
തോർത്തിവ” — a girdle almsbowl, strainer —
പിടുപ്പാത്രം എന്നു മൂലത്തിൽ കാണുന്ന
തിന്നു, ‘കിഴിമുണ്ടു’ എന്നു പറവാൻ ന്യായ
മെന്നുവന്നറിയുന്നില്ല.

—കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

മ ള യ ന്ന മ ള യ ക ള വൃ വ്യാ

അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ചരമഗതി
പ്രാപിച്ചു, “സമസദൃശകവിചിരിമേണി”
യു കവിതാഗമജ്ജ്വലനം ആയിരുന്ന
കുമാരപ്രഭാകരൻ (‘മേയ്ക്കുപാലം’, ‘കൈയെ
പ്പാലം’, ‘മേയ്ക്കുപാലം’, എന്നീ മൂന്നു ശ്രേണികൾവു

ണ്ടുള്ളൂ), ഓരോ ഇന്നുപശുവിനോട് താ
രതച്ചുപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചതായി കേട്ടിട്ടു
ണ്ടു്. ‘മേയ്ക്കുപാലം’ കറന്നെടുക്കാൻ കുറേ
പ്രയത്നമുള്ള ഒരു പശുവാണെന്നിപ്പോ, കു
റന്നാൽ പാല്യ് ധാരാളം കിട്ടുന്ന തരത്തി

പുരുഷനാണ്. 'നൈഷധം'മോ, അസംഖ്യ
 നായ തകരാറുകളോടുകൂടിയ പശുവാണെ
 ന്നിലും, കുറക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പക്ഷം,
 മരമോയായി പാലിക്കുന്ന പ്രദാനം ചെയ്യും.
 'മരവ്'ത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം ഇവ
 ത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണ്; 'ചവി
 ട്', 'കത്തു' മുതലായ ദുസ്തവ്യങ്ങളുടെ നി
 വ്യാസഭൂതിയാണ്; കുറക്കാൻ ദുസ്തവ്യം;
 വല്ലവിധത്തിലും സംഗീതനതായാൽക്ക
 ണെ, അസ്ഥാനത്തിന്ന് അനുസരിച്ചുപ
 ലമൊന്നംഇല്ല താനും. ഇങ്ങിനെ മൂന്നു
 പ്രകാരത്തിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃതിക
 ളിൽ, ഒട്ടുവിഭജനത്തായ 'മരവ്' കാവ്യ
 ത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെയും, അയ്യകത്താ
 വായ മരവകവിയുടെ അനന്യദശയെയും
 പറ്റി ചുരുങ്ങിയ ഒരു വിവരണം ഇവിടെ
 കൊടുക്കാം. സംസ്കൃതഭാഷാഭിജ്ഞാ
 ന്, ഇവയൊക്കെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരി
 ക്കുമെങ്കിലും, പൊതുവായനക്കാർക്കു ആഗ്ര
 ഹ്യപദിച്ചതുമുണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

പ്രൊവൺസിലീയയും ഉജ്ജ്വലതയോ
 മതയും ആയ കവനങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാ
 സം ഏഴുതിത്തള്ളാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടായിര
 ന്ന മരവകവി, സർപ്പോപരി വിജ്ഞിക്കൊ
 ണ്നിയ നീയ്, കണ്ണനേക്കൂടി പരാജിതനാക്ക
 റാളുള്ള, തന്റെ സ്വപ്രസിദ്ധമായ ദാനശീ
 ലംകൊന്നായിരുന്നു. ആയതന്നെ, എ
 ന്നി നതന്നെ, ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നാലും, ■
 ഒല്ലനുള്ള മറുവടി അദ്ദേഹം പാഞ്ഞിര
 ന്നില്ല. എത്ര കഠിനമായ ആപത്തിലും
 കഷ്ടപ്പാടിപ്പോ പെട്ടു കഴങ്ങി പരവശനാ
 യാലും ശരി; അന്ത്യന്തരൂടെ അപേക്ഷയെ
 ഹിതാകരിക്കുകയോ, അതിന്ന് നിഷേധമു
 ടുമൊഴി പറയുകയോ, ചെയ്യുക എന്നത്,
 അദ്ദേഹത്തിന്ന് ആലോചിക്കാൻ തന്നെ

വയ്ക്കാത്ത സംഗതിയായിരുന്നു. ഈ പ്രകാ
 രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, കവകളത്തിൽ
 ദാരിദ്ര്യഭാഗ്യമയയെ വലയിൽ പെടുത്തി
 ിപ്പാൻ നിവാരവുമില്ലാത്തതാണല്ലോ.
 മരവകവിയുടെ ഭവിഷ്യത്തും ഇതുതന്നെ
 അയിക്കുന്നു. ഈദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവദശ
 യുടെ അവസാനകാലങ്ങളിൽ, നിത്യവൃ
 ത്തിക്കുതന്നെ വലിയ പടങ്ങലായിരുന്നു.
 നന്മയെത്തിന്ന് പ്രിയപതിയല്ലാതെ, ക
 ■ പുത്രനുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കഷ്ടാ
 വിഷ്ണുങ്ങൾക്കു പൂർത്തവയസ്സുവാനോ എ
 ന്ന് തോന്നാമറു, കഷ്ടമോഗവും പിടി
 പെട്ടു. ശൈവമതവപരീത്വം ഉണ്ടായാൽ,
 അതുംഐവ്യമരയി വല്ലതും ഉണ്ടോ?

ഇത്രയും വലഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു
 വൻ വന്ദ്യ കവിയോട് കുറെ പണം യാ
 ചിമു. നാലുനാൾ കഴിഞ്ഞു വന്നാൽ.
 ആവശ്യം നിവർത്തിച്ചതാകുമെന്ന് പര
 ണ്ണ്യ, കവി അവനെ വിട്ടു. ഈ വർഷത്തെ
 പുത്തി വയത്താനുള്ള ആലോചനയുടെ
 ഫലമാണ് 'ശിശുപാലവധം', അഥവാ,
 സ്ഥാനമേധാധം കൊണ്, പൊതുവിൽ അ
 റിഞ്ഞുവരുന്നതും, പ്രശസ്തിയും പ്രചാരവും
 ഉള്ളതും, ആയ മരവകാവ്യം. ഈ മഹാ
 കാവ്യം മൂന്നു ദിവസത്തെ സ്ഥിരപരിശ്രമ
 ഫലമാണു പോൽ! ഈ പ്രൊവൻസുതീയ
 ടെ നിർമ്മാണത്തിന്നു ശേഷം, അത്ത് ഭോജ
 റാപ്പാചിന്ത് കൊണ്ടുകൊടുപ്പാവാൻ വേണ്ടി
 തന്റെ അയ്യയെ എല്പിച്ചു.

കാവ്യം മുഴുവനും വായിച്ചുനോക്കിയ
 തിന്നശേഷം, ഓജ്ജ്വലാവ് താഴെ ഉദ്ധരി
 ക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിങ്കേ, വിശദമായിച്ച്, അതി
 ന്ന്റെ നാലാം പാദത്തിന്ന് "മൂന്നുലക്ഷം"
 (ഐവ്യയുടേ കൃത്യതയെക്കുറിച്ച് ശിക്ഷേ
 ണത്തില്ല; വലിയ ഒരു തുകയെന്ന് ധരിച്ചു

“കുരുവനാശപ്രതി,
പ്രതിരോധനാശനം,
ബ്രഹ്മവിദ്യയെക്കുറി
പ്പിന്മാനംവെക്കുക.
ഉദയമലമുക്കു
യാതിശിതംവെക്കുക,
ഹതവിധിമുക്കു
മുഖിചിതംവെക്കുക.

(അമ്പൽപ്പട്ടം കുമ്പി തേങ്ങോലയിതരായിരിക്കുന്നു; സംസിദ്ധസമൃദ്ധം വിദഗ്ദ്ധ വികസിച്ച് ശോഭായമാനമായിരിക്കുന്നു; ഉദ്യമങ്ങൾ സന്തോഷത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; ചക്രവർത്തൻ സന്തോഷത്തെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ; സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നു ചന്ദ്രൻ അസ്തമിക്കുന്നു അധീഷ്ഠനാകുന്നു. ദിവ്യവൈധിതരങ്ങളുടെ (തലയിലൊഴുത്ത് പിഴച്ചവരുടെ വിപത്ത് എത്ര വിവിധ) രേഖ സംഭവംതന്നെ, ഇവിടെ സൂര്യോദയം, സന്തോഷസന്താപസമ്മിശ്രചക്രവർത്തിയായിരിക്കുന്നു എന്നും; മറ്റൊരു കണത്തും മറ്റൊരു മറ്റൊരു അധഃപതനത്തിന് കരണമാകുമായിരിക്കുന്നു എന്നും; ഇതിൽ വൃണമിശ്ഠിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേക സംഗതികളുടെ വിമർശനത്തിന് ശേഷം, ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു, പ്രഭാതപരമമായ ഈശ്വരം കവിയിന്റെ അദ്ധ്യാത്മികസ്ഥിതിയെപ്പോലെ വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ്, ഏകാക്ഷരശ്ലോകങ്ങൾക്കും കുറവും അല്ല സമീപനം കൊടുത്തതും, ഇതിന്നാണ് എന്ന് ഭോക്താജാപ്പ് അർത്ഥമില്ലാത്തത്.

ബെങ്ങാൻ രാജകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. പണം മുഴുവൻ മറ്റൊരാളുടെ കയ്യിൽ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം കേട്ട മറ്റൊരാളിൽ നിന്ന് വല്ലാത്ത വല്ലാത്ത വെറുപ്പായി. പിന്നീട് പണം കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെറുപ്പാക്കിയവനെ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

“അമ്മമാരു സന്ദി, ന
ചരിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലാശാ
ത്യാഗാൽനസങ്കചതി
ഒല്ല ചിതരേനോമേ
യ: ച്ചിതാ ചക്രാഞ്ച
കരീസ്വചലേ ച ചാപാ
പ്രദനംസ്വയംബ്രജത്,
കിന്ദ്രചിതരഞ്ചിരേനാ

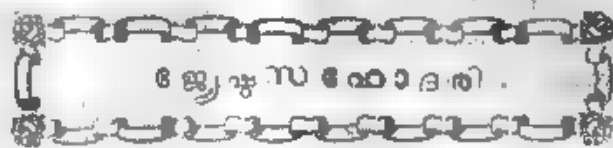
(ധനകേ ഇല്ല; ദൈവം എന്ന വിട്ടെന്നും ഇല്ല; ദില്ലിയിലായിരിക്കുന്ന ഏകദേശ മനസ്സ് ദാനംകൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ അനുവദിക്കുന്നതും ഇല്ല; അധികൃത്തി; അലാഹവുമായിത്തോന്നുന്നു. ആത്മഹതിയാ മറ്റു പാപം. ഈ സ്ഥിതിക്ക്, പ്രാണങ്ങളേ! നിങ്ങൾ എന്ന വിട്ടുപോകവിൻ; കലവിളംബരംകൊണ്ട് എന്താണു് പ്രയോജനം?)

യശസ്സുഭീഷേണനായ ഈ കവിശി
 രോചണിയുടെ ദേവമിയോഗം ഭോജനമാ
 ജ്ഞാവിന് മർദ്ദഭോജനത്തിലായി. ശവ
 ദാഹത്തിനും മറ്റും വേണ്ടപ്പോൾ ചെലവു
 കൾ ധാരാളം ചെലുത്തു. പുത്രന്മാരുമാ
 യും, ശേഷതിയയും ലഭാർത്ഥം നിരവേറി.
 വിധവയുടെ സുഖമിച്ഛിക്കുന്നതിന് ആവശ്യ
 മുള്ള വസ്തുവകയും കൊടുത്തു.

ഈ മനുഷ്യകാര്യം പഠിക്കുന്നവർ ഭാവി
ദൃഷ്ടിയിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ചി
ല്പ പണ്ഡിതന്മാർ വാദിക്കുന്നു; ഇതുപോലെ
കൊഴിക്കേട്.

തന്നെ 'മോശസന്ദേശം' പഠിക്കുന്നവർ
വിരഹഹീനവും ഫലമാണുപോൽ!

—ടി. വി. യേശുദാസ്.

ജ്യോത്സനോദതി.

കട്ടിപ്പ "നീലമണി" എന്നു പേരിട്ടു.
അവൻ ഒരു വയസ്സായപ്പോൾ, അച്ഛനും
അമ്മയും ഭിന്നത്തിൽ പെട്ടു. ഉടനെ എ
ങ്ങോണമെന്നു ജയഗോപാലൻ എഴുന്ന
യച്ചു. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി കായ്ക്കു ഭിചസ
ത്തെ കഴിവുണ്ടായിട്ട് ജയഗോപാലൻ വന്ന
പ്പോഴേക്കും, ഭീഷ്മക്കാരെ അന്ത്യഘട്ടമാ
യി. തന്റെ മരണശയ്യയിൽ പെട്ട് അ
ദ്ദേഹം തന്റെ മകനായ കട്ടിപ്പ ജയ
ഗോപാലനെ എപ്പിച്ഛുകൊടുത്തു. തന്റെ
സ്വപത്തിന്റെ നാലിലൊന്നു ശരിക്കലയും,
ബാക്കി നീലമണിക്കും ചെല്ലേണ്ടതാണെന്നു
കരുതണമെന്നു അദ്ദേഹം എഴുതി
വെച്ചിരുന്നു.

ജയഗോപാലൻ പണി മാറ്റിക്കൊടു
ത്ത് നീലമണിയെയും സ്വപത്തിനേയും പ
രിചരിക്കുന്നതിന്നു നാട്ടിൽ നടന്ന താമ
സമാക്കി.

ഇപ്പോൾ ആദ്യവിധേയം കഴിഞ്ഞു
വേതികൾ— ശരിക്കലയും ജയഗോപാ
ലനും— വീണ്ടും ഒന്നിച്ചുവേണം. ഒരു ദ
ശപദാർത്ഥം ഉടയുന്നതായാൽ, ഉടനെ
അറക്കം കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ യോജിച്ചി
രിക്കും. എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ തമ്മി
ൽ ചിരിക്കാൻ, കരാ കഴിഞ്ഞു, ഒരുമി

ച്ചുകൂടാൻ, ഒരിക്കലും പഴയസ്ഥാന
ത്തു സ്ഥലത്തും പിതിക്കും ആയിരിക്കയി
ല്ല. എന്തു കർമ്മങ്ങളാൽ: മനസ്സ് കീവ
നുള്ള ഒരു വസ്തുവായതുകൊണ്ട്, അതെ
പ്പോഴും വളർന്നുകൊണ്ടും മാറിക്കൊണ്ടും ഇ
രിക്കുന്നു. ഈ വളർച്ചയും മാറവും ഒന്നു
നസ്സുകൊണ്ടും കരുതാമെന്നു ആയിരിക്കു
മില്ല.

ശരിക്കു ഈ പുതിയ സമാഗമം കരു
ത്തുന്നവിക്കാണെന്ന് ഉണ്ടാക്കി. പഴയ ക
ലത്ത് ഭാസ്വത്യ സമ്പ്രദായം അറക്കം ക
ണിയിരുന്ന അനാസ്ഥയും അനാദരവും
ഈ യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായ വിപ്രയോഗാഗ്ര
മകൾക്കു തിരികെ നൽകി. ഭക്താവിനെ
പൂർവ്വധികം ദൈവദണ്ഡത്തോടുകൂടി സ്വീ
കരിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമായിരുന്നു. എ
ന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും, എന്തായാലും,
ഒരിക്കലും അനുഭവഗാത്രമന്ദനവീതപ്ര
മാകരുതെന്നതിന്റെ ഹൃദയംഗമായ മാഹാ
ത്മ്യത്തെ, തന്റെ ദൈവപ്രിയതയോടു ചേ
ർന്നുകൊണ്ടു ഒരിക്കലും മറന്നുകയോ മൃതക
യോ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും ഭക്താവിൽ നി
ന്നു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും, അദ്ദേഹത്തെ
അർത്ഥംവെച്ചുള്ളതും ആയ യാദൃച്ഛികം
തന്നിൽ ഇതിമേൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല

അം ശശികല ഉപനിഷത്ത് ചെല്ലിത്തന്നു.

എന്നാൽ, യോഗോപാധന്റെ ബഹി
തി നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു. മുമ്പ് അൻ
പ്രിയതമയോട് തേനിച്ചിരുന്നിരുന്ന കാല
ത്ത്, തന്നെ അവളോടുകൂടി ഉപനയിച്ചിരുന്ന ഒരു മേടവനായിരുന്നു. അ
ന്ന് അവൾ തന്റെ സർവ്വസ്വവും അയച്ചിര
ന്നു. അന്ന് ദാവ്യം തിന്നെ അയച്ചതന്ന
വസ്തുവായിത്തീർന്നു. അവളെ വിട്ടുകൊ
ടുത്താൽ, തന്റെ അഭിവൃദ്ധി വലിയുടെ ക
ളികൾ വലത്തുകിടപ്പുകൾക്കായിത്തീർന്നു. ആ
കാര്യം അയാൾ അല്ലാതെ അവളെ വി
ട്ടിത്തന്നപ്പോൾ, അയാൾക്ക് നിലയില്ലാത്ത
വെള്ളത്തിൽ ചാടിയതുപോലെ ഉള്ള ഒരു
അനുഭവം ഉണ്ടായി. കണ്ണത്തിൽ ത
ന്റെ വലക്ക് സംഭവിച്ചതായ കീറലുകളെ
മറുചില നൂതന കണ്ണങ്ങളെ കൊണ്ട്
തുണിക്കാതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മുമ്പ് അയാളുടെ ജീവി
തം മുഴുവനും "അതൊന്നു മാത്രം" എന്ന
ഒരു തത്വത്തിലാണ് നയിച്ചിരുന്നതു. അ
യാൾ ഒരു കൂടാതെ മിക്ക മടിയനായി
കഴിഞ്ഞു. ബ്രഹ്മരൂപമായിട്ട് തന്റെ
സ്ഥിതി നന്ന് പരമസ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ചും ക
രം പന്നം സമ്പാദിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള
മോഹം കലശലായി. ആ മോഹത്തിന്ന
ല്ലാതെ അയാളുടെ മനസ്സിൽ കടന്നുവന്ന വി
കാരത്തിന്നും സ്വാഭാവികമായില്ല. ആ
സ്ഥിതിയിൽ പൊതു തന്നെ അതിന്നാണ്.
ഈ പുറിയ മോഹത്തിന്റെ ഉന്മൂല ലശ
കതിയായ പ്രേരിതനായ അയാളുടെ ഇക്ക
ലാതെ നടുവടിയിലെ കൂട്ടി താതെത്തുടച്ച
കൂട്ടിയായ, പഴയ കാലമെല്ലാം മറ്റും നി
ശ്ചലപോലെയെ തോന്നുകയുമില്ല. ബ്രഹ്മ

തത്തിൽ അത്ര അന്തരമില്ല. ഒരു സ്ത്രീയ
ടെ സ്വഭാവത്തിനനുസരണ മോഹത്തിന്നു
പ്രഥമവും പ്രധാനവും ആയ കാരണം അ
നുഗ്രഹമേകുന്നു; എന്നാൽ ഒരു പുരുഷന്റെ
കയ്ക്കത്തിൽ, ആ മോഹം സംഭവിക്കുന്നതു
അത്യാഗ്രാഹത്താൽ (സ്വാഭാവികമായ പണമോ
കിട്ടണമെന്നുള്ള മോഹത്താൽ) ആയിരി
ക്കും!

ബ്രഹ്മരൂപം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്ന
യോഗോപാധൻ തന്റെ പത്നിയെ പഴയ
ജീവിതരൂപം സ്വീകരിച്ചു. പുതിയ സ
മോഹംകൊണ്ടുതന്നെ ശശികലയിൽ ഒരു പു
തിയ ജീവനെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. ഇതു ക
മ്പിപ്പാതിരുന്ന ഒരു വിശേഷമാണ്. ഈ
സംഗതിയിൽ യോഗോപാധനും ശശികല
യും തമ്മിൽ ഭക്തം ഐക്യമുണ്ടായിത്തീ
ർന്നു. ചെറുവെപ്പാലിനോടു തന്നിരുന്ന
നീട്ടുള്ള അരക്കെട്ടെ സ്നേഹത്താൽ തന്റെ
മോഹം വെടിയിച്ച് അയാൾ പിന്നെ മോഹം
ശശി ആശിക്കുമോ, അതിലേക്കു ശ്രമിക്കുക
യും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവൾക്ക് അതിന്നു
സംഭവിച്ചില്ല. ശശി വിപരീതനായ ഏഴു
ത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി യോഗോപാധ
നനു കണ്ടിപ്പോകുകയും, നിഗമനം അവ
ളുടെ കഴിഞ്ഞു ചെല്ലിപ്പിടിച്ചു മുഖം അവ
ളുടെ ചുവലിൽ അമർത്തും. സിലാപാലിക്ക്
ശശി കൂടാതെ, വേറെ ഒരു ബാധ്യവേ
ണമെന്നുള്ള മോഹമുണ്ടായിത്തീർന്നു. ഒരു
മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ ബാധാൽ ആക
യിച്ച സ്വപ്നം ഉണർത്തുന്നതിന് കാര്യം
പറയുന്നില്ല. വിദ്യകൾ ഏല്പം നിലമാനി
യുപദേശങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൂട്ടിയായ ഒരു
ജ്ഞാനം ശശി അഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ,
യോഗോപാധൻ അതിൽ അത്ര താല്പര്യമു
ണ്ടായിരുന്നില്ല. വിവരം കട്ടിയിട്ട ഒരു ക

ഈ നഗരം എങ്ങിനെ ഉത്ഭവിച്ചു? ഉത്ഭവം ഉണ്ടാകാൻ
 ഇക്കാരണങ്ങളാലല്ലെന്ന് അങ്ങനെയും ഉള്ള
 കട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും
 ഇത്രയും സ്നേഹവും വാത്സല്യവും കാട്ടും
 കൂടാതെ ആ കട്ടിക്കുപേരിൽ വൃന്ദാധരൻ
 ചെയ്ത നാനിന്നു മാത്രം എന്നാണു അവനു
 ഒരു വിശേഷമേറേ കൊടുക്കുമോ ഉള്ളതെന്നു
 അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞു.

സ്രീകര പ്രേമഭക്തയും അതിന്റെ വിവിധങ്ങളായ ഭക്തകളെയും പഠിപ്പിക്കുന്ന ക്ഷേത്രം ഇപ്പോൾ സൂക്ഷ്മമായി അറിയും. ശരിക്കും തന്റെ ഭക്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അത്ര വിളിച്ചില്ല. അതിൽ പിന്നെ, അവർ കട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അവന്റെ സ്വേദിപ്പോൾ അവന്റെ നാട് സ്വയം നാടും ഭക്തന്മാരുടെയും ചെയ്യാത്ത തന്റെ ഭക്തിയിൽ സമീപത്തു നിൽക്കുന്നു, അവർ കഴിഞ്ഞുപോയവർ നിലനിൽക്കുന്നവരുടെയും ഏകദേശപ്രേമത്തിന് വിശ്വസ്തരായി നിൽക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ കട്ടി ശരിക്കും പ്രേമത്തിന്റെ കട്ടിയെ അവർ ഒരു അല്പമധ്യസ്ഥനായ പോലെ സ്വയം നാടായി സൂക്ഷിക്കുകയും, അവർ ശാന്തമായിരുന്ന ആരാധിക്കുകയും, അവർ മാനസം എന്നുപോലെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദീപമാന്ദി കാഞ്ഞാൽ, യോഗാധി
 പൻ ഇന്ദ്രിയമേകം. അപ്പോൾ ശരീര
 ഗ്രന്ഥപ്രഭുവാകും. മറ്റു വിശേഷമായ
 യാഗപ്രതിഷ്ഠ കൂടി തന്റെ ദീപ്തി
 ശാസ്താൻ ഇളക്കുന്ന മാനമേകം. ഇത്
 കർമ്മമൂലം അപരൻ കൈയ്യിൽ നിൽക്ക. മ
 ശ്രീയിൽ ഏല്പാഴ്ന്നിട്ടു കട്ടി കാഞ്ഞാ
 യോഗാധിപൻ സുഖമിട്ടു വില്ല. പര

ഇന്നതായാൽ, പിന്നത്തെ കഥ ഒന്നും
പറയാനാ. ശകുന്തം തന്നെ. കുട്ടിക്കു
അമ്മയും കൈപാലം. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ
താൾക്കു നാലു വ്യസനം തോന്നും. വി
ഷയം ആവർണ്ണം ഉത്തരം പരമ്പരയിൽ,
കുറുകാക്കുന്നതിനെ പേരും, പത്താം
എഴുതിയത്, തന്നെ കൈനായ വാരി എഴു
ത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതും തന്നെ, ആവർണ്ണ
തന്നെ മതിയിൽ കിടത്തിയോ, മറ്റിൽ ചേ
ർത്തോടുകൂടി, മധുരസ്വരത്തിൽ ആതിര
ക്കോടുകൂടി, മറ്റൊന്നും പൊന്നുകൂടി,
മറ്റൊന്നും പ്രേമകൂടി, മറ്റൊന്നും മനോഹര
കൂടി, മറ്റൊന്നും എങ്ങനെയും കാണാ
ൻ പറഞ്ഞു ലാളിച്ച് ആവർണ്ണ സാധന
നായി ആയി ഉറക്കം.

കുട്ടികൾ വല കായ്ക്കുന്നതിന്നും വെറുപ്പേ വാശിയിടിക്കാം. പലപ്പോഴും തമ്മിൽ തല്ലുകയും. മുമ്പാകെ അങ്ങിനെ വല്ലതു ഉണ്ടായാൽ, ശരികല അന്താ സ്വന്തം ഇട്ട കള്ള ശിക്ഷിച്ച് എപ്പോഴും നീയ മനിയുടെ ഭാഗം വിട്ടിക്കയ ണ് പതിവ്. എന്തുകൊണ്ടു നാൽ: നീയമണി അമ്മിപ്പാത്ത കുട്ടിയാണല്ലോ. ചുപ്പം നല്ലതും മാറി, നിയമവും മാറി. ഉപ്പോൾ നിലമണി, കള കാര്യം ചെയ്യാല്ലതിൽ കൂടി, ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ വന്നു. എന്തും ചെയ്യാനാകാൻ, എന്തും അനുപ്രാപ്തം തന്നെ ഇ . ഉൾ പക സ്വാഗതികൾ എല്ലാം ശരിയുടെ മർദ്ദം ചെയ്തു. അപര എന്തു ചെയ്യും? നീയമനിയെ വിട്ടിട്ട് അകത്തു കൊണ്ടുപോയി പലപ്പോഴും കള സ്വപ്നം നന്നായും കേട്ടത്തു തു പിപ്പട്ടെന്ന് വാലായിക്കയും ക മ പലയും ചെയ്തു, വന്നപ്പട്ട അ കുട്ടിയുടെ മനസ്സിനെയും ശിക്ഷയെയും സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ.

—പൂർണ്ണമായും സമാധാനം ഉണ്ടാകാൻ

പശ്ചിമോന്ത്യയിലെ വടക്കുകൂടാട് നടുവിൽ ഒരു നല്ല പ്രമാണിയുടേനു പുറത്തിലെ ബാലഗംഗാധരതിലകർ. സ.

നും മനസ്സാക്കിയുടെ ആനന്ദത്തെ മാത്രം അനുസരിച്ച്, സ്വാമിപ്രായങ്ങളെ ഏതു സമയവും സന്ധ്യയും തുറന്നുപറയുന്നതിനും, ആ വിഷയത്തിൽ ഓഷാത്തുലിയും ഫലിതവൈഭവും മുൻനിർത്തുന്നതിനും തീർപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധമാണ്. പ്രതിപക്ഷക്കാരുടെ മതാന്തരങ്ങളെ തകർത്ത്, അവയുടെ ജീവനരെ കെടുത്തുന്നതിന് ഇദ്ദേഹത്തിന്നുള്ള സാമർത്ഥ്യം അസാമാന്യമാകുന്നു. ഏതുവാദികളുടെ മറുപടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഉടമകളെ നിർദ്ദിഷ്ട്, ആ വഴിയായി അവരെ തന്റെ പ്രസംഗപ്രഭാവത്താൽ അടിച്ചുടച്ച്, കർമ്മഭയം ചെയ്യുന്ന അനൂതവിദ്യയിൽ തീർപ്പുകൾ, അഭിപ്രായീകരണമാകുന്നു.

ഒക്കിണമാരതത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന തായാൽ, വഷ്ടികളുടെ ഏറ്റവും അത്രവളരെ കടന്നുവന്നു. മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിലെ പ്രതിനിധികളായി ആദികൾ പ്രവേശനം വരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ ജി. പി. പിള്ള, വി. കൃഷ്ണസ്വാമിജിയർ, സർ. ടി. മാധവവാര്യ, ഈ മൂന്നുപേർ. പിള്ളയുടെ അകലചരമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ വാഗ്മിത്വത്തിന്നു പൂർണ്ണവളമായ അനുവദിക്കാതെ പോയി. കൃഷ്ണസ്വാമിജിയുടെ പ്രസംഗം ശ്രുതിഭയവും അതിഗംഭീരവും ആയിരുന്നു. മാധവവാര്യയും ഒക്കിണമാരതത്തെ, എന്നല്ല ക്രമേണ മാരകം മുഴുവനും, തന്റെ “നാവിട്ടൊന്നു കലുക്കിയൊരുതിയമഞ്ഞുനെയിരം” വാചകങ്ങളുടെ മഹാമന്ത്രിയുടെ ശാഠ്യം വിളക്കിടവെച്ചു.

ഇത്രത്തോളം പ്രസ്തവിച്ചിട്ടുള്ളതു സാക്ഷാൽ വക്താക്കളെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. ഇനി കേളികേട്ട പ്രസംഗകന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു നോക്കുക.

വെറും പ്രസംഗകന്മാരും സാക്ഷാൽ വക്താക്കളും തമ്മിൽ കടർച്ചയുണ്ടു്. പ്രസംഗകന്മാരുടെ പ്രകടനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവരുടെ കർമ്മഗ്രഹണശക്തിയെ ആശ്രയിക്കുന്നു; വക്താക്കൾ അധികവും ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സാക്കുകയിക്കളയാകുന്നു ഇളക്കി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതു്. “കുറേ പ്രസംഗകന്മാരിന്നു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നേത്ത ശ്രോതാക്കൾ, നാളെത്തെ വരുന്നകാൾ, ഭൂതത്തെ നിരൂപകന്മാർ എന്ന മൂന്നുതരം ശ്രോതാക്കന്മാരിൽ പ്രഥമവർഗ്ഗത്തെ സുദൃഢം കരസ്ഥപ്പെടുത്തി ഉദ്ദേശ്യം നേടുന്നവൻ ആരോ, അവൻ മാത്രമാകുന്നു വക്താവു്; രണ്ടും മൂന്നും തരക്കാർ ഒന്നിലും ഉപരിയായി ബഹുമാനിച്ചു കാരുലാഭത്തിന്നാരംഭിക്കുന്നവൻ ആരോ അവനാകുന്നു പ്രസംഗകൻ” എന്നാണ് കർസൺപ്രഭുവിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഉത്തരേന്ത്യയിലെ പ്രസംഗകന്മാരുടെ തലയോളിയൊക്കുന്നു ലാലാലാലപതനായി. പൂർവ്വേന്ത്യയിൽ, കഴിഞ്ഞ മദിരാശിത്തലമുറയനുസരിച്ചെ അഗ്രാസനം അലങ്കരിച്ച ബാബുജിപത്രാഥബാസു, ഡോക്ടർ റാഷിബിനാമിപോഷ്, മേമലപത്രഭഞ്ച്, ഉദ്ധവിധാരിലാൽ ഇവരുടെ പാതകൾക്കൊക്കുന്നു അധികം പ്രചാരം. പോക്ടർ ഷോഷന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ജാപ്പാണിസം ഇന്ത്യക്കു് അഭിമാനത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഒന്നാണു. കൽക്കത്തായിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധനായ വക്കീലും, കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും ഏറിയ ധനം വരിക്കാരി ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ധർമ്മവരനും, സുശീലനും ആയ ഷോഷനെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മുഖ്യപണ്ഡിതന്മാർ കൂടി, ഭാഷാപരിമുഖനത്തിൽ, സൂതിച്ചു.

ഭൂമിയിലാണ്.

പണ്ഡിതജനമേധാമനകളുയരുന്ന ഈ പട്ടികയിൽ ആരു വിസ്മരിക്കും? സ്വാർത്ഥവിമുഖങ്ങളായ നാനാതരം പരിഭ്രമങ്ങളാൽ ഇന്ത്യയിലൊട്ടു പ്രചാരണം, ഹിന്ദുസംസ്കാരശാലാധിപി കേന്ദ്ര പ്രാണതരകന്മാരിൽ ഗണനീയനും ആയ മാളവ്യനെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്വാദശാലിമാനികൾ ആരുണ്ടു? അനിതസാധാരണമായ ധാരണാബലം, മാനുഷമായ ദൈവപ്രകൃതി, അകൃത്രിമമായ ശബ്ദോച്ഛാരണം, അനായാസമായ പ്രകടനപ്രൗഢി ഇവ അവിടെ ജന്മസ്വത്തുക്കളാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ വന്ദ്യപയോഗികനും, മാതൃഭൂമിയുടെ സന്തതികളിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യനും ആയ ദാദാഭായിനവറോജി, കാശിനാഥദിവാൻ, മഹാദവഗോവിന്ദാനന്ദി, ഗോപാലകൃഷ്ണഗോകുല, ഇവരുകൾ ഈ വകുപ്പിൽ പശ്ചിമഭാരതത്തിലെ

മളികാശി.

പുണ്ണപ്പെട്ട ചതുർമുഖികൾ. നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഗോകുലയെ കഴിപ്പിച്ചു വാദപ്രതിവാദവൈചര്യത്തിൽ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. സർ നാരായണചതുർവക്താവുമായി വളരെ അകന്നിട്ടില്ല.

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലും പ്രസംഗകന്മാർ ഉണ്ടാവരുതെല്ല അനന്തചാർലസ്, സേലം വിജയരാഘവചാരി, “ലിഡർ” പത്രാധിപരായ സി. വൈ. മിന്നാമണി ഇവരുടെ കീഴിലാകുന്നു ഇവിടെ മറ്റു പേരുടെ ഇരിപ്പ്.

ഭാരതസമുദ്രാപ്തത്തിൽ മുസൽമാൻ വർഷികളോ പ്രസംഗകന്മാരോ അധികം ഉണ്ടായതായി കേൾപ്പാറില്ല. ഇവരിൽ ബോമ്പായിലെ ബദ്രുലിൻതിയാജി, “കോരൂഡ്” പത്രാധിപരായിരുന്ന മുഹമ്മദാലി, മുഹമ്മദ്സയ്യാനി, ഇങ്ങനെ ചുരുക്കംപേരുകൾ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

—൯൯— യം. കെ. നായർ.

• മണൽത്തട്ടിലെ മാളിക.

(ഒരു അനുകരണം.)

പ്രിയമോമടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതൊക്കെയും
നിയതം മണൽത്തട്ടിൽ തീർത്ത മാളികയെപ്പോലെ;
മിതകുളുപ്പുള്ളി താണതി, നാനൂയല്ലാ
വൃത്തിയാം മോന്തഴത്തി നേരുന്നത്രമുണ്ടോറവും.
ധീമതപരമം മഹാ ശില്പിവിന്മാരുടെ
സാമർത്ഥ്യത്തിന്നു നല്ല ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണക്കിനെ.
ചിത്രമോകാണിചിത്തം ചിത്രങ്ങളുതാതിട

൧

൨

൩

• കിളിപ്പാട്ടരിതി.

By Ella Wholesale Wilcox.

ചെറുതും വിശേഷമായ് മിന്നുന്ന വിശേഷങ്ങൾ.

൪

ഉന്നമുപ്പോടുകൂടുന്നതിൽ മഹാമാനം

കണവന്മാർക്കുള്ളതെ മഹിതസ്സായകളും.

൫

അത്രമാത്രമല്ല ഞ്ഞിങ്ങു മായമാമങ്ങൾ—

കൈയ്യമരികത്തു കരണന്നു ഞ്ഞുകൾ;

൬

പുനർവ്വ, മഹോ! കഷ്ട! മൂക്കൻ കീഴുകൻ കര—

റെന്നാത്ത വിശ്വസ്താം പേരഴ പെരുമ്പോഴും.

൭

മുഴക്കമുള്ള ഭിത്തി തരഴ വീണിത്ത പകരുന്ന

നോക്ക! മണ്ണുളവർച്ചും തവിടാകുന്നു പാടേ;

൮

ജീവിത ദശയിലുണ്ടാകുന്ന ദിവ്യങ്ങളും

ഭൂമിയിലുണ്ടാകും കാഴ്ചപ്പാടുകളിലും

൯

തടുത്തു നിൽക്കീടുന്ന നാഗത്തിൻ തരഴ

കടത്ത മൈത്രിയാകും കൽപ്പണി വേണം നിത്യം.

൧൦

—കേരളത്തിൽ പരമേശ്വരന്റെ.

(൨)

അജീവികളും, ൧. സസ്യജന്തുക്കൾ (Phytos), ൨. പ്രാമജീവികൾ (Protozoa) ൩. ചക്രചികൾ (Rotatoria) ൪. മന്ദഗാമികൾ അഥവാ ജലക്കരടികൾ (Tardigrada, or waterbears), ൫. ബാക്ടീരിയകൾ (Bacteria) ഇങ്ങനെ അഞ്ചു പ്രത്യേകജാതികളായി വിഭജിച്ചുപറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇതിൽ കാരോ വിഭാഗത്തിനും അന്ത്യോന്ത്യം മിന്നത്തരയ അന്ത്യം അന്ത്യം വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം വേറേ വേറേ ഏകത്തു വിവരിക്കുന്നത്

അന്ത്യം പ്രകടവും, പ്രകടപനും സന്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ര ആവശ്യമില്ലാത്തതാകയാൽ, അതിലേക്കു മിന്നിപ്പ. മുൻപറഞ്ഞ കാരോ ജാതിയുടേയും സമാന്തരലക്ഷണങ്ങളും, അതിൽ ചെട്ട ഉപജാതികളിൽ അതിപ്രധാനമായ ജന്തുക്കളുപറ്റി ചില സേകങ്ങളായ സംഗതികളും മറ്റും സംക്ഷേപമായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

പ്രാമജാതിയായ “സസ്യജന്തുക്കൾ” (Phytos) സസ്യപ്രകൃതിയും ജന്തുപ്രകൃതിയും ഇടകലന്നുള്ളവയാകുന്നു. അവയുടെ സ്ഥാനം വാസ്തവത്തിൽ, സസ്യ

• ആത്മപോഷിണി— ൧൦൯൦ കേരളം നോക്കുക.

ലോകത്തിന്റേയും ജന്തുലോകത്തിന്റേയും അതിർത്തിയിലാകുന്നു. അവയിൽ പലതും ചിലപ്പോൾ സസ്യസ്വഭാവങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ജന്തുസ്വഭാവങ്ങളും അവസ്ഥാനുസരണം കാഠി മറ്റി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ അതി അണക്കളകളെ ആകൃതി പ്രദാനേ പന്തുപോലെമയം മുട്ടുപോലെ മയം ഇരിക്കുന്നു. അവയുടെ സ്വഭാവവും വലിപ്പവും, അവയിന്മേൽ പതിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, അത്യുജ്ജ്വലകരമാകവണ്ണം ദുർഭവപ്പെടാകുന്നു. അവയ്ക്കു ശരീരങ്ങളെത്തുടർന്ന് ഒരു കവചം ഉള്ളതിന്നു പുറമെ, നീണ്ടതായ കഴുത്തും, കറു ചില അവയവങ്ങളും, അവയുടെ ഗതാഗതങ്ങൾക്കു ചുക്കാനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു ഞെ നീണ്ട മോമങ്ങളുമുണ്ട്.

ഇവയിൽ ചിലതിന്റെ ചലനം വളരെ ക്രമഗതിയിലും, ചിലതിന്റേതു മിന്നത്തുപത്തിൽ അതിശിശ്രുഗതിയിലാകുന്നു. ചിലത് അലഞ്ഞുപത്തും, ചിലത് ഉരുങ്ങുപത്തും, കറു ചിലതു കതിച്ചുകുതിച്ചും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഈ കൃതികൾക്കു വായോ ആകാശയമം, കുന്നരിപ്പ; ജീവസന്ധാനോന്മം തങ്ങളുടെ അണുപാഠങ്ങളിൽ കൂടി ആഹാരസാരത്തെ ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്നതിരിക്കുന്നു.

ഇവയുടെ സന്താനോല്പാദനക്രമം വളരെ വിചിത്രതമാണ്. ഒരേ അദ്യം മരണം മുട്ടുന്ന അംശങ്ങളായി വിഭജനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതിൽ ഓരോ അംശവും അണനേരംകൊണ്ട് വളരെ മുളയായ ഒരു തരം ചർമ്മപിശകത്താൽ ആവൃത്തി

തരകയും, കർമ്മശക്തിൽ അവയെല്ലാം ഓരോ പ്രത്യേക ജീവികളായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്താനോല്പാദനം ഇതിനുപുറമെ, മറ്റൊരു വിധത്തിൽ കൂടി സംഭവിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരേവിന്റെ അന്തർഗാത്തിൽ അനവധിയ്ക്കുകയും ഉണ്ടാകയും, “തള്ളി പ്രാണി”യുടെ ഉദൽ പൊട്ടി സന്തതികൾ പുറത്തുവരുകയും ചെയ്താണു പതിവ്. ഈ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ അണവും, അതേവിധം തന്നെ തുടരുന്നതുകൊണ്ടു അസംഖ്യം സന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

“സസ്യജന്തു” അതിയിൽ പലതിനങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ സവിശേഷം അർപ്പിക്കുന്നത് അതിസുന്ദരരൂപികളായ “വാൾവാക്സിനി” (Volvoxinae) എന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇവയുടെ ചലനം ഭ്രമണരൂപമാകയാൽ, ഇവയ്ക്കു “ഭ്രമണാണക്കൾ” എന്നു സംജ്ഞചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഇവയിനത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ടതും അസാധാരണവുമായ ജീവി, പുറമെല്ലാം ഒരുമാതിരി പച്ചപ്പുള്ളികളുള്ളതും, ഇടികംചോലെ തിളങ്ങുന്നതും, കറുപ്പ് അതിമയോരമായൊരു മൃത്യുഗോളമാകുന്നു. ഈ ജന്തുവിന്റെ ഓകല ചലനങ്ങളും മേല്പറഞ്ഞ പുളികളിൽ വളരുന്ന മേജാതി പീലികൾ വഴിയായിട്ടുണ്ടാവുന്നു. ഈ ഗോളം പൊട്ടുമ്പോൾ, അതിൽനിന്ന് അസംഖ്യം ചെറുഗോളങ്ങൾ നാലുപാടും ചിതറുകയും, ക്രമേണ അവയെല്ലാം വളർന്ന മാതൃഗോളത്തിന്നു സമംങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

[illegible]

“ഇൻവ്യൂഷോറിയം” എന്ന പ്രോ-
മജാതകൃമികളിൽ, മറ്റൊരുകൾ ഇറങ്ങി
ന്ന് “പ്രൊമജാറ്റികൾ” (The Protozoa/
എന്നൊന്നല്ലെ പേർ. ഇവയിൽ ചിലതി-
ന്മാർ കവചമായി കൂട്ടിയെടുക്കാലിയും, അ-
തിന്മേൽ പീലികളും, മറ്റു ചിലതിന്മാർ കട്ട-
ത്തു മറ്റും, അതിന്മേൽ കണ്ണിമോമങ്ങളും
ഉണ്ടു. അവയ്ക്കു വായും അമാശയവും ഉ-
ള്ളതു കൂടാതെ, ചിലതിന്മാർ പിൻമുറത്തു
മലദ്വാരത്തിന്റെ മാതിരിയിൽ ഒരു സ-
ത്തിയും കാണപ്പെടുന്നു. ഇവ സ്വയംവി-
പരണം ചെയ്തിട്ടേ, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനക-
ത്തു് അസംഖ്യം അങ്ങനെയും കൂമിച്ചുണ്ടായി-
ട്ടോ വർദ്ധിക്കുന്നു.

ഇവയുടെ വലിപ്പം സാധാരണയെങ്കിലും ഗുഹയിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം മുതൽ രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറ്റിലൊക്കെയോ വരെ കേൾപ്പെട്ടുകാണുന്നുണ്ട്. അത് തിനാകൃതികളിൽ കാണപ്പെടുന്നതെന്നിപ്പോ, ആതു

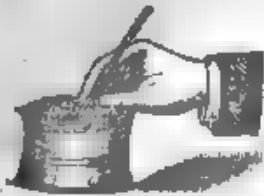
കൃതികളുടെയെല്ലാം അതിർത്തിരേഖ വൃത്ത-
കാരമായിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗിയിൽ ചെ-
ട്ട കേരളം അങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവമുള്ളതല്ല
ഒരു വിഴങ്ങുന്ന ഒരു നീചസ്വഭാവമുണ്ട്.
ഇവ ചിലപ്പോൾ അതുകൊണ്ട് തന്നെ
വലിപ്പമുള്ള സഭാസീയാണെന്നു പകതി
മറ്റും വിഴങ്ങിക്കൊണ്ടു വെള്ളത്തിലൂടെ കൂ-
ത്താടി നടക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ക്രിമി-
കൾ തങ്ങളുടെ സഞ്ചാര മാർഗ്ഗിൽ ചിലപ്പോ-
ൾ ചെട്ടന നിന്നുപോകയും, ഗതിയെ
തടയിൽ വിരതിക്കുകയും ചെയ്യുക പതി-
വുണ്ട്. ഈ മറ്റുള്ളതുകൾ ചന്ദ്രങ്ങൾ
സംഭവങ്ങൾസംഭവം ഉണ്ടാകുന്ന ചെട്ടനും,
അതുകൂടെ ശരീരമായിട്ട് എത്താതെ
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു അപ്രത്യക്ഷ ശക്തി
വിശേഷത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നവരും
കൊണ്ടും, ഈ വക ചന്ദ്രങ്ങൾ മൂലം ഈ
പ്രാണികൾ കിടന്നു കിടന്നു നല്ലതാക
നില്ക്കുന്നു, കാര്യം മറ്റു വണ്ഡിതർ
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപരാധകർ കണ്ടു
പോലെ ഉല്ലാസമായി അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന
ഒരു തരം “കുറുപ്പാപ്പ” എന്നതാണ്.

“പ്രഥമജീവ” ജാതിയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും “ഫോറാമിനിഫെറാ” (Foraminifera) അല്ലെങ്കിൽ “സൂന്തിരണകൾ” എന്നൊഴിവുമാണ്. ഇതു സമുദ്രത്തിൽ മാത്രം കാണപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവർഗമാണ്. ഇതിനു നിന്നാൽ പല മില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, സാധാരണയായി കൽപ്പെട്ടിരിക്കലും പവിഴപ്പുറകളിലും മറ്റും പാറിക്കയറിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ പ്രാണി കടലിന്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങളിലേക്കു മാത്രമല്ല, ൧൨,൦൦൦ അടി അഴമുള്ള സമുദ്രാന്തർഗങ്ങളിലും കാണപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. ആതലാന്തരസമുദ്രത്തിന്റെ ആ

ടിവാക്കും ഈ അനുപ്രാണികളാൽ ഏറക്കുറവു സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. കരിമ്പിയൻ കടലിൽനിന്ന് കിടക്കൽ എടുത്തു പരിശോ

ധിക്കപ്പെട്ട മേൽ മൺസീ തൂക്കം മണലിൽ എക്കദേശം നാല്പതു ലക്ഷം “സുന്ദിരം അക”യ്ക്കു കാണപ്പെടുകയുണ്ടായി!!

—കരകളും വി. വേലുപ്പിള്ളി.

ഗ്രന്ഥവിഹാരം

സ ക മ റ തി.

“എല്ലാവരും തേങ്ങ ഉടുത്തു നോക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളിലും ഉടുത്തു നോക്കുവാൻ” — എന്നു പണ്ടാദേശം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, “എല്ലാവരും നോക്കുവാൻ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ഉടുത്തു കളിപ്പും ഒരു നോക്കുവാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതാലോ?” — എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം, “മനോഹരസാധവത്രാധിപർ ടി. നാരായണനമ്പി അദ്ധ്യക്ഷൻ സുകുമാരി എന്ന ഈ രാജ്യനോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയം സ്പെഷ് എടുത്തുവെച്ചതിൽ, വൃന്ദാവതാരങ്ങളിലായി ആദ്യമായും കൊണ്ടു കഥകളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ഈ നോവൽ, ‘പറഞ്ഞാടി പരിണയം’ കാര്യം പറഞ്ഞു മറുപടി, ‘കുളിപ്പിൽ പോയതും നിഷ്കാലിയെക്കണ്ടതും’ കാര്യം നിറപ്പുതായ സാഹിത്യകോടികൾ’ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിൽ, ഗ്രന്ഥകർത്താവു ചരിതായനാകേണതാണ്. ‘സുകുമാരിയെക്കണ്ടതും കൃഷ്ണമേനോൻ പ്രേമം ജയിച്ചതും’ — ഒന്നാമധ്യായം. ‘മേനോനെക്കൊണ്ടു സംബന്ധം കഴിപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന് വധുവിന്റെ അച്ഛൻ ഉപദേശിച്ചതും, അമ്മ ശരിച്ചതും’ — രണ്ടാമധ്യായം. ‘കുമാരി നികമകന്മാരുടെ മനോവേദനയും കാര്യം’ — മൂന്നാം അധ്യായം. ‘കൊച്ചുവെ

രാൻ കരച്ചതും, വധുവിന്റെ അച്ഛൻ ക്രോധിച്ചതും, കാമനവർ വിഷമിച്ചതും, അമ്മ വമ്പുപറഞ്ഞതും, നായിക സമ്മതിച്ചതും’ — നാലാം അധ്യായം. ‘സുകുമാരി കൃഷ്ണമേനോൻ പാർസലയച്ചതും, കൊച്ചു തമ്പുരാൻ അവളെ സംബന്ധം ചെയ്തതും’ — അഞ്ചാമധ്യായം. ‘കൃഷ്ണമേനോൻ സുകുമാരിയുടെ ഇതു വായിച്ചതും, വികേതനായതും’ — ആറാമധ്യായം — ഇതാണ് കഥ. കഥയില്ലാതെ കഥയഴുതാമെന്ന്, ഇതു കൊണ്ടു നമ്പി അദ്ധ്യക്ഷൻ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. കഥാബന്ധം ഏറ്റവും വമ്പുപറയുന്ന ഏറ്റവും പറയുന്ന ‘പ്ലോട്ട്’ ഇതിലില്ല, ഇല്ല. ഇതിലെ കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി ഏറെ യോഗ്യം പറയാനില്ല. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ, ചിലപ്പോൾ പൂജി കാഴ്ചയുടെ ചോട്ടിൽ, പലമരതിരി ഉരുവ് അളക്കുന്നു. ആ മൺവിഗ്രഹങ്ങൾ, രാജാക്കന്മാരുടെയും ദേവന്മാരുടെയും മറ്റും കാർയ്യമായി, കാലാന്തരം ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നവയാണ് രാജാക്കന്മാർ കതിരമേലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, കതിരെയും രാജാവും ധീരനമെങ്കിൽ, അവരെ സൃഷ്ടിച്ച കശവന്മാർ ചുവലിൽ എടുത്തു നടക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ, ‘സുകു

മേരിയതായിരിക്കുന്നതിനോടുകൂടി, കഴി
വുള്ളതോടൊത്തും ചെറുതായിരിക്കണം.
മറ്റൊരു, ഏതൊരു ഉപന്യാസവും ഒരു
വിഷയത്തെയോ വിഷയംശത്തെയോ പൂ
ർണ്ണമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതായിരിക്കണം.
മൂന്നാമത്ത്, കഥകൾ, ന്നപണങ്ങൾ മു
തലായ ദീർഘകാവ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഒരു
വ്യക്തിയെ, ഒരു കാലം മാത്രം ഒരു വ്യക്തി
യെക്കുറിച്ചാണ്, യാതൊരു പ്രയോജനവും
ഇല്ലെന്നറിയണം. മുഴുവൻ ചിട്ടയോടെ പ്ര
സിദ്ധീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയം ചെയ്
യാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഉപന്യാസമെഴുതാൻ കഴിയുന്നവ
രെക്കുറിച്ചുള്ള പരസ്യങ്ങളിലും മാസികകളിലും ലേ
ഖനം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതെന്നാ
ണ്, പാലക്കാട്ടാറിന് ഇതാ പറഞ്ഞുപ
റുത്തിരിക്കുന്ന 'ഗോപാലകൃഷ്ണൻ' ആഗ്രാഹി
ക്കുന്നത്. "ലേഖനവൈകല്യത്താൽ വ
ലിയുന്ന പത്രങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ, അവ
യെ സഹായിക്കാൻ പ്രാപ്തിയും സൗകര്യവു
മുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിന്നു മനസ്സുവെക്കാ
തെ മരണംഭീഷണിക്കുന്ന മടിയന്മാരായ ചി
ല വിദ്യാർത്ഥന്മാരും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരി
ക്കാം. അവരുടെ താല്പരമായ ചോദ്യങ്ങൾ
വളരെ സഹസ്രവും തീരെ അനാശാസ്ത്ര
വുമാണ് — എന്നു 'ഗോപാലകൃഷ്ണൻ' ത
ന്റെ 'പ്രസ്ഥാവന'യിൽ പറയുന്നു. ഇ
തുകേട്ടാൽ, പത്രാധിപർക്കും കെട്ടി ഒതു
പ്പാൻ തുനിയുന്ന കന്നാഡിപ്പെഴക്കന്മാരും
ഒരു പടിക്കലുംകൂടി വിദ്യാർത്ഥൻ ചെന്നു ക
ത്തു നില്ക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നും. എഴു
താൻ, വിദ്യാർത്ഥന്മാർക്കു സ്നേഹവിഷയക
മായിട്ടാ പ്രതിഫലം കൊടുത്തിട്ടും എപ്പോഴും
ചെയ്യാതെത്തന്നെ, പത്രവും മാസികയും

ഇടക്കു നൽകി, എന്നു ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്
യാതെ ചാടിപ്പറക്കുന്നവർ തന്റെ ത
ന്റെ ഭോഷത്തെയെ അറിയാത്തതാണെന്നു
ഇതും.

പരേതനായ ഗോപാലകൃഷ്ണഗോപ
ലൻ അവർകളുടെ സ്മാരകമാണുപോൽ
'ഗോപാലകൃഷ്ണൻ'. ഇനി സർവ്വമേന്മയ്ക്കും
ഒരു സ്മാരകം ആകട്ടെ? പുതുച്ചേരിയിൽ
നിവസിക്കുന്ന ഈശ്വരപാറക്കുളപ്പേരയ, മ
ലയാളത്തിൽ പുതിയ മാസികകൾ പാ
സ്തവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണൂരിൽ
നിന്ന് ഒരു 'സമുദായദിപിക'; തമ്പുരാരി
യിൽനിന്ന് ഒരു നോമ്പ് സമുദായപരിഷ്കാ
രി; കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽനിന്ന് ഒരു 'കേരളവ്യാ
സൻ'; എറണാകുളത്തുനിന്നു ഒരു കൈക
ളി — ഇവ ആദ്യകാലത്തു, പക്ഷേ ഇ
രിക്കൾ അച്ചടിച്ചുകഴിയും മുമ്പുതന്നെ, പു
റപ്പെടുവാൻ പോകുന്നവയാണു. തിരി
കാട്ടുരിൽനിന്ന് എത്രയോ? നിശ്ചയമില്ല.
ഇപ്പോൾ ഉള്ളവയും പുതിയവയും കൂടിയാ
ൽ, കേരളത്തിൽ ഒരു മാസികാപ്രളയം തു
ന്നു ഉണ്ടാവാം. എന്നാൽ, എഴുതാൻ
നും വാങ്ങാൻ ഏതു ആളുണ്ട്? വിദ്യാ
ർത്ഥന്മാരുടെ ബുദ്ധിയെയും, ബഹുമാന
രുടെ പണത്തെയും ദുർവ്യാപനത്തിലാക്കുന്ന
ഈ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഏതു വിശേഷപ്ര
യോജനമാണുള്ളത്, എന്നു ഇവർ ചിന്തി
ക്കാത്തതു കഷ്ടമാണു.

ഇപ്പോൾ ലോകരാജാക്കന്മാർ ആയി
ക്കിന്നിരിക്കുന്ന കൈസർ വില്യം ഒന്നാമ
നെ കൈസർ രാജാ തല്ലി വശംകെടുത്തി
വിട്ടുപോയവരായ പലരും അറിഞ്ഞി

മിക്കയില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഡെവലപ്മെന്റുകൾ വളരെയധികം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സംഭവം നാം നോക്കുന്നത്. മുമ്പെപ്പറഞ്ഞ കലാപത്തിലായിരുന്നു. കലാപം എന്നാൽ മറ്റ് വസ്തുവുമായും ഇത് പ്രാപ്തം എന്നൊട്ടുള്ള ഒരു വെറുപ്പിൽ വഴിമാറ്റങ്ങളോടുകൂടി പാർക്കുകയായിരുന്നു. തോക്കുകൾ വെടിവെക്കുകയായിരുന്നു, വിനോദങ്ങളിലൊന്ന്. മിസ്റ്റർ പ്രൈസ് എന്നൊരാളുടെ വക ബോത്തിംഗ് ഫീൽഡ് എന്ന കളി ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്തുണ്ടുണ്ടായതും ഉന്നംവെട്ടിയായിരുന്നു തോക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒരു വിവരം മിസ്റ്റർ പ്രൈസിന്റെ പുത്രൻ, രാജകുമാരനോടു അടുത്തൊരു ചെറുപ്പനെന്ന പേരുള്ളവനായി. “ഞാനാകുന്നതുമോ?” എന്ന രാജകുമാരൻ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ചോദിച്ചു. “തന്നെ, തന്നെ വികൃതി നിറഞ്ഞില്ല. എന്നിന്നേറ്റേ അയാൾ തമ്മിൽ വഴക്കായി. രാജകുമാരനെ അയാൾ തല്ലിത്തന്നിട്ടു നല്ലവണ്ണം പ്രഹർഷിച്ചിട്ടു.

“ബ്രട്ടീഷ്, പ്രെഞ്ച്, അമേരിക്കൻ, ഡച്ച്, സ്വീഡിഷ്, റഷ്യൻ മുതലായ ഭാഷകളിലെ നവംസപ്രധാനങ്ങളും നാനാജാതിമതസ്ഥർക്കുമുള്ളതും ആയ ‘വോവലുകൾ’ തങ്ങളുടെ ചെറു കേൾപ്പായി പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ‘സോഫിസ്ട്രോളാലി’ എന്ന കഥാമോളികളുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഞങ്ങൾ കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം, തിരുവനന്തപുരം കേരളവർദ്ധ്വകാശിപ്പാലം. ഒന്നാം ലക്കത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷിലെ ‘പ്രൈൻസിപ്പൽ വാർഡ്’ എന്ന നോമ്പൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതവർദ്ധ്വകാശിപ്പാലം, തങ്ങളുടെ

വർദ്ധ്വകാശിപ്പാലം. ഇംഗ്ലീഷിലെ കലാപങ്ങളും ‘ഇന്റർവ്യൂ’ വാചകങ്ങളും കലാപങ്ങളിലും കത്തിച്ചെടുത്തതിന് തുടങ്ങിയതും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നു. ഇവ ലക്കത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ‘കാക്കല്ലർക്കൾ’ എന്നൊരു ചെറിയ കഥയുണ്ട്. ഇതു ഒരു ചരിത്രകലാപോലെ തോന്നുന്നതല്ലെങ്കിൽ, കവിതയുടെ മനോധർമ്മം ഇതിൽ പ്രകാശിക്കുന്നില്ല.

‘ചെറുപ്പം’ എന്ന പദപ്രയോഗം ‘കേരള സഞ്ചാരി’യുടെ ‘സഹൃദയൻ’ ആയ നിരൂപകൻ “ചെറുപ്പം” പോലും അധികാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആശയം പെട്ടിട്ടില്ല. ‘ചെറുപ്പം’, ‘ചെറുപ്പം’, ‘ചെറുപ്പം’ എന്നീ പദങ്ങളിലെ നകാരം, ‘ചെറുപ്പം’ (ന), ‘ചെറുപ്പം’ (ന), ‘ചെറുപ്പം’ എന്നിവയിലേതുപോലെയാണു കലാപങ്ങൾക്കു ചെറുപ്പം എന്നു കരുതുന്നതു. “തിന്നുക എന്ന ക്രിയയുടെ കൃത്യരൂപമായ ‘തിന്ന’ എന്നതിനെക്കൂടെയും ചിലർ ‘തിന്ന’ (തിന്നൻ) എന്നു ചെറുപ്പം. ഇവയെല്ലാം അപരമാണെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ‘ചെറുപ്പം’ ധാതുവിനോടു ‘തു’ എന്ന കൃത്യരൂപം ചേർന്നാൽ, ചെറുപ്പം+തു=ചെറുപ്പം+തു=ചെറുപ്പം=ചെറുപ്പം, എന്നൊരു രൂപം സിദ്ധിക്കും. വന്നു=വന്നു; തന്നു=തന്നു; കടന്നു=കടന്നു; പകർന്നു=പകർന്നു. ഇത്രയും ഉദാഹരണങ്ങളിലെ പാലം, ‘ചെറുപ്പം’ ധാതുവിന്റെ കൃത്യരൂപത്തിലും, ‘തു’=ന്നു; ആകുന്നു എന്നു അറിയണം. ഇവിടെ ഉച്ചാരണം ‘തന്നു’ (ന) എന്നല്ല ‘തന്നു’ എന്നായിരിക്കണം. ഇതിൽ ‘തു’ എന്നായിരിക്കണം സ്വയം. ‘സഹൃദയൻ’ നിരൂപകൻ ഇതിനു മോ?

‘ചൊന്നിപ്പു’, ‘ചൊന്ന’, ഇത്യാദി രൂപങ്ങൾ “പ്രയോഗശാസ്ത്രത്താൽ സാധു കരിക്കാമെന്നും പ്രയോഗിച്ചു പതിവില്ലാക്കെയുള്ള”താണെന്നു നിരൂപകർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആർ പ്രയോഗിക്ക, എവിടെ പ്രയോഗിക്ക, എന്തുതടങ്ങി പതിവില്ലാത്ത— ഈ വക ചോദ്യമൊന്നും നിരൂപകൻ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. ഇരിക്കട്ടെ. ‘ചെട്ടി’ ധാതുവിനോട് ‘ഇ’ എന്ന ഭൂതപ്രത്യയം ചേർത്തു് ഉണ്ടാക്കുന്ന ‘ചെട്ടി’ എന്ന രൂപമാണ് മലബാർക്കാർ ഇപ്പോൾ; അവർ സംസാരിക്കുന്നതിൽ പോലും ഈ പദം ധാരാളം പ്രയോഗിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതാണ് നല്ലതെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ, ചായ്വയെ ഉറപ്പുനോക്കിയാൽ, ഭൂതത്തിൽ സ്വരാനുസാരം ചിലപ്പോൾ അം ‘ഇ’ എന്നും, വ്യഞ്ജനാനുസാരം അം ‘അ’ എന്നും, വ്യഞ്ജനാനുസാരം ‘ഇ’ എന്നും പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നതായും; ചിലപ്പോൾ അം ‘ഇ’ എന്നും അപ്പോൾ ചിലതിനൊന്നും ‘ഇ’ പ്രത്യയം ചേരുന്നതായും കാണാം. ഈ വിശേഷ വിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ‘ചൊൽ’ ധാതു. വെല്ലുകയുടെ ധാതുവും (വെൽ) അതിനെ തന്നെ.

- ചൊൽ-ചൊന്നു, ചെല്ലി.
- വെൽ-വെണം, വെല്ലി.
- ഈ സ്ഥിതിക്ക്, ‘ഇ’ പ്രത്യയം ചെന്ന് ‘ന്ന’ വിൽ അവസാനിക്കുന്ന രൂപത്തിനാണ് പ്രയോഗാധിക്യം എന്നുള്ള തത്ത്വം ചിലപ്പോൾ സംബന്ധിച്ച് അനുഭവിക്കാം.
- കൊൽ-കൊല്ലുന്നു—കൊന്നു.
- ചെൽ-ചെല്ലുന്നു—ചെണം.
- ഇയൽ-ഇയലുന്നു—ഇയണം.
- ഉഴൽ-ഉഴലുന്നു—ഉഴണം.

ഇത്യാദി ഉദാഹരണങ്ങളും ഈ തത്ത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അതും ചേർട്ടെ. ‘ചൊന്ന’ എന്ന രൂപം പ്രയോഗിക്ക പതിവില്ലെന്നു പറയുന്ന നിരൂപകൻ, ‘ചൊല്ലി’ എന്ന രൂപത്തിനൊപ്പം തന്നെ ‘ചൊന്ന’ എന്നും ‘പഞ്ചതന്ത്ര’ത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചി

രിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണി

- (1) “അഗ്രജൻ ചൊന്നതോടൊപ്പം തുരി പാലന്മാർ.....”
 - (2) “സോദരൻ ചൊന്നതോടൊപ്പം അങ്ങനേ.....”
 - (3) “ചൊന്നതുകേട്ടു കണ്ടു സൂക്ഷിച്ചു.”
 - (4) “ഇങ്ങിനെതന്നെ പിന്നെ ചൊന്നതു.”
 - (5) “മായമെന്നിയെ ചൊന്നാൻ.....”
- ഇങ്ങിനെ അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളുള്ളതു കാണിക്കാം. ‘ചൊന്ന’ എന്ന പദത്തിൽ മലനാടുകീഴ് പത്തു് ഉൾപ്പെടുന്ന എന്തെങ്കിലും (൩)ാം ഉദാഹരണത്തിന്റെ ഇണയായ “എന്നതുപോലെ ചൊന്ന....” (“ചൊന്നതുകേട്ടു.....”) എന്ന പദത്തിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രാസത്താൽ ഗ്രഹിക്കാം.

നിരൂപകൻ പ്രസ്തുതപേണ ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരാഴ്ചയെപ്പറ്റി:— “ഭാഷാപദപ്രയോഗകാർത്തികയിൽ നിമിശനായിരിക്കേണ്ടുന്ന പാഠി തന്നെ ‘തെടസ്സം’ എന്നുപേരായിരിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ സാധുവാൽ തീർ?”— നിരൂപകൻ ‘തെടസ്സം’ എന്നു വേണമായിരിക്കും. എന്നാൽ, പ്രതിബദ്ധം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘തെടസ്സം’ എന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് അർത്ഥം. തെടത്തിൽ സ്ഥിരമായത് തെടസ്സം; ഈ പദം കിട്ടിച്ചു പ്രതിബദ്ധമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘തെടസ്സം’ ഉണ്ടായി എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ഇനി, “എപ്പോഴും യോഗ്യതയില്ലാത്തതൊന്നു പോലെ” എന്ന ശ്ലോകപദത്തിൽ, “ഈ മണ്ടലുമെന്നതെന്ന പാത്രേണിയിക്കുന്ന ദിക്കിൽ വൃത്തത്തിന്റെ പാകത്തിന്നു കുറക്കി ഉണ്ടാക്കുന്നതായിട്ട് ശ്ലോകം വൃത്തിക്കുന്നു” പേരേ! അർത്ഥമെന്തെങ്കിലും പരമകരം!— ഇവിടെ ‘ഇങ്ങി’ എന്നാൽ, ‘മണ്ഡ’ തന്നെ; ഉരു, ഇട്ട മുതലായ രൂപങ്ങൾ നോക്കുക. ഇങ്ങിനും-മണ്ടിനും, എന്നർത്ഥം. ‘ഈ മണ്ടിൽ’ എന്ന്, ചുട്ടുഴന്നതായ ‘ഈ’ ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണെന്നു

ഗ്രാമിക്കാർ കഴിയാതെ ആശ്ചര്യപരമായ
രൂപം കൃത്രിമിക്കുന്ന നിരൂപകന്റെ പ
ണ്ഡിതമനീയത്വം ഇനിയും ലക്ഷ്യങ്ങൾ തെ
ങ്ങും ഉദ്ധരിക്കേണംമനസ്സിലല്ലേ?

തിരുവിതാംകൂറിൽ കായലുള്ളതിനി
ന്ന് 'സുരംഗലാ' എന്ന പേരായ ഒരു മാ
സിക പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'സുരംഗലാ' ശബ്ദം
ശരിയല്ലെന്നും; സംസ്കൃതവ്യാകരണപ്ര
കാരം 'സുരംഗലീ' എന്നായിരിക്കേണ്ടതെ
ന്നും ഭാരതഭാഷയും പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതി
നെപ്പറ്റി, രാജശ്രീ പുതുപ്പള്ളിയിൽ പി. കെ.
വണിക്കർത്തർ തർക്കം സന്ദേശ പരിഹാരം
യ്ക്കും കരുതലുമാണ് ഇവിടെ അയച്ചു തന്നി
രിക്കുന്നത്. മുഴുവൻ ചേർത്താൽ സകലതു
മില്ലാത്തതിൽ തെങ്ങും വ്യസനിക്കുന്നു.
"സുരംഗലാ എന്ന രൂപം തെറ്റല്ലെന്നും,
സുരംഗലീ എന്ന രൂപം ആശിസ്സിൽ മാത്ര
മേ അത്യാവശ്യമായിരിക്കേണ്ടി എന്നും വ്യാ
കരണസിദ്ധയമുള്ളവർ പറയുന്നതായി
'അയ്യപ്പവകൽ' മൗസിക പ്രസ്താവിക്കു
മാണു ശ്രീമാൻ വണിക്കർ സന്ദേശം വ
െളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചേലനത്തിന്റെ സാ
ക്ഷാഗം ഇതാകുന്നു:— "ശ്രീ പ്രത്യയങ്ങ
ളെ വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വാണിനാമയ
യി ഇപ്രകാരമാണു പറയുന്നതു്: 'കേവല,
മാമക, മാഗധേയ'ാ പര, പാപ, സമാ
ന്താ, കൃത്യ, സുരംഗല, ഭേദമന്യ' (പാ
ണ്നീയം രാജശ്രീ. ചാമ്പാലം-
നാമം-പ്രകാരം) വാങ്ങുക:— ഏതാനവ
ദ്വേ നിത്യ ജീവീയാൽ. സംജാതമാന
സേവ അഗ്രാത ജഗദീശ്വരീപിശ: മര
കീതന: ഭാഗ. ധർമ്മ, പാപി, അപരി, സ
മാനി, ആത്മകുറി, സുരംഗലീ, ഭേദമി-
അന്യത്ര കേവലേത്യാദി— ഇതുകൊണ്ടു വ
ന്നുകൂടായ അർത്ഥം പ്രത്യേകസംജ്ഞയിലും
വേദത്തിലും (ശ്രോതൃതങ്ങളും) മുകളിൽ
കാണിച്ച വെളുത്തപ്പട്ടത്തിൽ നിന്ന്, നി
ത്യമായത്, (പാപികൾക്കായിട്ടല്ല) ജീവ്യവ
കകളുണ്ടു എന്നും; വേദത്തിൽ, പ്രത്യേക

സംജ്ഞയല്ലെങ്കിലും, ജീവീ നിത്യമാണെന്നും;
ജോകത്തിൽ (ലക്ഷികസംസ്കൃത
ത്തിൽ) പ്രത്യേകസംജ്ഞയല്ലെങ്കിൽ, ഓവീ
തന്നെ വരുന്നതാണ്. ഇവിടെ, വെ
ളുത്തപ്പട്ടത്തിൽ, 'സംജ്ഞ മനുസോ' എന്ന
ഒരു പ്രത്യേകം നിത്യം സംജ്ഞാമനു
സോ' എന്ന പൂർണ്ണരൂപത്തെത്തന്നെ വെളിച്ച
വന്നതാണ്. 'സുരംഗലാ' എന്നുള്ളതു ക
ളപ്രത്യേകസംജ്ഞയാണല്ലോ. അതുകൊ
ണ്ട് ജീവീ നിത്യമായി വ്യാപിക്കേണ്ടതല്ല
യോ?— സംസ്കൃത വൈയാകരണന്മാരാ
ക്കെങ്കിലും ഈ സന്ദേശം നിർത്തിച്ചു കൊ
ടുക്കേണ്ട തെങ്ങും ആശിക്കുന്നു.

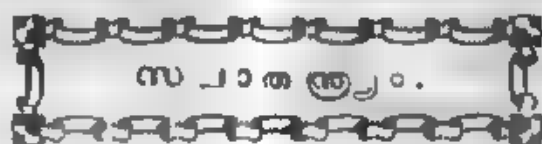
ആത്മരക്ഷാപ്രകാശനത്തിനെക്കാൾ അ
നേരം പ്രകാശനം നൽകുവാൻ, എന്തൊരു പഴ
മൊഴിയുണ്ട്. ഇതു പ്രത്യേകം ഓരോ ആ
മുടയ്ക്കും കാൽക്കൽ സംബന്ധിച്ച മൗരുക
ല്ല, സമുദായത്തിന്റെ കാൽക്കൽ സംബ
ന്ധിച്ചും പരമാർത്ഥമാകുന്നു. 'പരോപകാ
രം'യെക്കുറിച്ചും 'ശരീരം' എന്നും മറ്റും പരോപ
കാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ല; ജോകത്തിൽ
സ്വാർത്ഥതൽപരതയാണ് പ്രാബല്യം ആ
ധികം. വാസ്തവത്തിൽ ആത്മരക്ഷാപ്രകാ
ശനം പരോപകാരം ചെയ്യുന്നവർ വളരെ
ചുരുക്കമാകുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു സമുദാ
യത്തിന്റെ കാൽക്കൽ മറ്റൊരു സമുദായ
ക്കാർക്കു് അധീനതയിൽ എല്പിച്ചുകൊടു
ത്തശേഷം, ആ ആത്മരക്ഷാപ്രകാശനം
പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നാമതുപറഞ്ഞ സമുദായ
ത്തന്നെ തുല്യമായിക്കൊള്ളാതെ കാണണമെന്നതിൽ
അത്യാവേശം ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ല. ആ ആത്മ
രക്ഷാപ്രകാശനം യജമാനാധികാരത്തെ പ്ര
ത്യേകിക്കുന്ന ചന്ദ്രനായിരിക്കാം; അതല്ലെങ്കി
ൽ, തന്നെ സ്വകാര്യമായി ചിലതുസാധി
പ്പാനുദ്ദേശിക്കുന്നവനായിരിക്കാം; അർത്ഥ
ആഗ്രഹങ്ങൾ, താൻ ചുരുക്കമായി എ
ക്കൊടുത്ത സമുദായത്തിന്റെ കാൽക്കൽ
യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടാൽ; ആ ആഗ്രഹ
ങ്ങൾക്കുതന്നെ പ്രാധാന്യം നൽകുവാൻ

ആത്മപോഷിണി

പുസ്തകം നം.

മാസം മകരം

വടക്കു ഗു.

(൩.)

മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വളരെ കാലം മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവ എന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഉറപ്പു, തേനീച്ച മുതലായ പ്രാണികൾ പരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ യുള്ള സമുദായങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ വംശത്തെ ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ സമുദായങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ (എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടവരുന്ന) പലിയ ഉറപ്പുകൾക്കു റാണിയായ തേനീച്ചയ്ക്കും സമുദായാംഗങ്ങളുടെ മേൽ ആധികാരമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലെ സമുദായാംഗങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. മേൽസം വംശമുള്ളവർ കപ്പുവങ്ങൾ ചേർന്നു സമുദായമായും; ചർച്ചയുള്ള പല സമുദായാംഗങ്ങൾ ചേർന്നു ഗോത്രമായും തീർന്നു. കപ്പുവങ്ങളിൽ പ്രധാനി പ്രിയമായിരുന്നു. അയാൾ പുത്രകുളുബ്ധികളുടെ മേൽ ആധികാരം ഭരിച്ചിരുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ആധികാരത്തിന്റെ ഉത്ഭവം കപ്പുവപിതാവായി നിന്നാകുന്നു. മാ

താപിതാക്കന്മാരെ യെപ്പട്ടം, വിശപ്പും തണുപ്പും മാറ്റുന്നതിന്നു അവരുടെ സഹായം ആവശ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടും കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവരുടെ ആധികാരത്തെ വകുവച്ചു. മേൽസം സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നതിന്നു ജീവരക്ഷയായിട്ടാകുന്നു കപ്പുവങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ആട്ട, മലന്നായ, കരമന്ത്, മുതലായ മൃഗങ്ങളും, കാക്ക മുതലായ പക്ഷികളും ഇതുപോലെ കൂട്ടം ചേർന്നു ജീവിക്കുന്നു. മേൽസം കൂട്ടത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കിടയിൽ ഉറപ്പായി ഒരാൾ ഉള്ളതുപോലെ, മനുഷ്യസമുദായത്തിലും സ്വസമുദായത്തെ കെട്ടിക്കുന്നതിന്നും അന്യസമുദായങ്ങളോടു പോരാടുന്നതിന്നുമായി ഏറ്റവും ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ആളെ പ്രാബല്യമുള്ള കപ്പുവമോ നേതാവായി തിരുകയും, മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന ചെറു ഘർഷ്ഠതകൾക്കു നിലനിൽപ്പും ശക്തിമത്തായ കാരണം, ഏകോപിച്ചു ശത്രുവിനെ ഏതിരിട്ടു തമ്മിൽ കെട്ടിക്കുന്നതാ

കുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരെ നിസ്സാരനാക്കുന്നു
 ഗണിച്ചിരുന്ന പലരും, ഇന്ത്യക്കാരെ അവ
 ഞോടുകൂടിച്ചേർത്ത് ശത്രുക്കളെ നേർക്കു യുദ്ധം
 ചെയ്ത ചെറു സ്വദേശികളായിത്തീർന്നു. ഈ
 സ്വദേശികൾക്കുവേണ്ടി കേരളം സാമ്രാജ്യത്തി-
 ൾ ഉൾപ്പെട്ടു. മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ള
 വരകളെ കണ്ടുപോയ കയറ്റുവുമായും
 ലോഭമില്ലാതെയും കലഞ്ഞു നന്നു കണ്ടി, അ-
 വകളെ സമത്വത്തോടും സഹോദരത്തോടും
 ഗണിച്ചു സ്നേഹിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു വന്നു.
 ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കു അവരുടെ
 വസ്തുവകകളായിരുന്ന ആട്ടെരുക്കൾക്കും മ-
 കളിന്നും ശേഖരിച്ചെന്നതു ശ്രമസാധ്യമായ
 കരുപ്രവർത്തിയായിരുന്നു. ഈ അനേക-
 ണ്ണത്തിൽ പല ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ പല
 ക്ലേശവും അങ്കുരമായ ശത്രുതയും ഉണ്ടാകു-
 ന്നി. ആ സമയങ്ങളിൽ ഗോത്രശക്തി-
 യെ വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിച്ചു കേന്ദ്രിച്ചു
 വന്ന നേതാവിനെ മറ്റുള്ളവർ സ്നേഹിച്ചു
 ബഹുമാനിച്ചു അനുസരിച്ചു വന്നു. ആദ്യ-
 കാലം മദ്ധ്യയുഗത്തിൽനിന്നു അവരുടെ ആ-
 ള്ളമോടുകൂടുകയും ഇന്ത്യയിൽ വന്നപ്പോ-
 ൾ, ആദികരിവാസിക്യാവരും എതിർത്തു.
 ഓരോരോ കലാപങ്ങളിൽനിന്നു ശക്തി-
 യുള്ളവർ യോജിച്ചു ശത്രുക്കളോടു പൊരു-
 തു താമസത്തിനും ആട്ടെരുക്കളെ തിരുന്ന-
 തിന്നും ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം കൈകലാ-
 ന്നി. ഈ ശത്രുതകളിൽ അവരുടെ നായക-
 നായിരുന്ന ശക്തിമാനും സാമന്ത്രിമാനും
 യെ ആൾക്കു അവർ പ്രത്യേക ബഹുമാന-
 ണ്ണവും പരിചര്യവും അവകാശങ്ങളും കൊടു-
 ത്തു. പരാജിതരായ ഗോത്രക്കാർ അടി-
 കളായിത്തീർന്നു. ജയിച്ച ഗോത്രക്കാർ പ്ര-
 ഭുക്കളും, നേതാവു് രാജാവുമായി, ലോക-
 ണ്ണിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇങ്ങിനെയാ-

ണ രാജ്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. രാജാവു-
 യാൽ പിന്നെ ആ നേതാവു് ഉപശപ-
 ത്തൻ പ്രതിനിധിയായിത്തീർന്നു, മറ്റുള്ളവ-
 ളേക്കാൾ ഉപശപതം ചെയ്ത പ്രത്യേക-
 സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, അയാൾക്കു പ്ര-
 ത്യേക ശക്തികൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും മ-
 റ്റുള്ളവരെ ഗ്രാമീണനെന്നു ശക്തിയുള്ള
 ആ നേതാവിന്റെ പ്രബലതയെ ഉറപ്പിക്കു-
 ന്നതിനായി, ബുദ്ധിമാന്ദ്യമായ മറ്റുള്ളവ-
 ക് അവർക്കു പ്രസൂതിക്കുന്നതു സത്യമാണെന്നു
 ഗോത്രത്തിലുള്ളവരെ ഗ്രാമീണിച്ചു, ത-
 ത്തൻകായിട്ടു ഓരോ നല്ല സ്ഥിതിയേ നു-
 വ്വാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതന്തരമെ ആദ്യ-
 ചരിത്രം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ, രാജ്യം
 വേണമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു സ്വയം ആഗ്ര-
 ഹം ജനിക്കുന്നതും അതുവേണ്ടുന്നതാകുന്ന
 ദോഷങ്ങളും അറിയാകുന്നതാകുന്നു. ആ-
 നേക സംവത്സരങ്ങൾ കടന്നു രാജാവി-
 ല്ലാതെ പുരോഹിതന്മാരുടെ പണിൽ ഇര-
 ന്ന ഒരു സമുദായം “മറ്റു ജാതിക്കാളെപ്പോ-
 ലെ” അവയ്ക്കും ഒരു രാജാവു വേണമെന്നു
 അവരുടെ പുരോഹിതപ്രമാണിയായിരുന്ന
 സമുവേലിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. രാ-
 ജാവുണ്ടായാലുള്ള ദോഷങ്ങൾ അദ്ദേഹം
 അവരെടു തെളിവായി പറഞ്ഞു. അവ-
 രുടെ വസ്തുവകകളെല്ലാം രാജാവിന്റെതാ-
 കും, അവരുടെ പുത്രന്മാർ രാജാവിന്റെ ഭാ-
 സന്മാരായും, പട്ടയാളികളായും ചേരുക-
 ണ്ണം; അവരുടെ പുത്രിമാർ രാജാവിനു ഭാ-
 സികളായിത്തീരും; രാജാവു ഇഷ്ടപോലെ
 അവരിൽനിന്നു കരംചിരിക്കും; ചുരുക്കത്തി-
 ൾ, സാമന്തത്വം അനുഭവിക്കുന്ന അവർ
 എളുപ്പത്തിൽ ദാസന്മാരായിത്തീരും. ഈ
 വാക്കുകൾ അവർക്കു അർത്ഥമില്ലാത്തവയാ-
 യി തോന്നി, അവർ വീണ്ടും ശരിയുള്ള

പ്രകാശിപ്പിച്ചു; പൂർവ്വമായിട്ട് ഒരു ചെറിയ കോണെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്ത് സ്വന്തവേൽ പരത്തുകിന്റെ സത്യം അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അദ്ദേഹം ഒരു രാജാവില്ലാത്ത കൂട്ടിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയി ജീവിച്ചു. അവരുടെ അനന്തരം സ്വയം കൃത്യം തന്നെയായിരുന്നു.

സമുദായങ്ങൾ രണ്ടാമിനു അധീനപ്പെട്ടപ്പോൾ രണ്ടാം ഒരു പ്രത്യേക പുരുഷനാണെന്നുള്ള ബോധം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ദേശം ശത്രുക്കളാണെന്നും, ദൈവപ്രതിനിധിയാണെന്നും, ഇലിയസ് സീസർ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവൻ അന്നുതന്നെ ഒരു അഭിപ്രായം വെത്തി. ഇതന്തരമെങ്കിലും “സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ സേവനം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു മനസ്സിൽ പേരും മൗനം കാണിച്ചുകൂടും. മൗനമെന്നവരെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കും. ഇതുതന്നെ മറ്റു രാജാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചു. രാജാവിനോടുമൗനമെങ്കിലും ദൈവത്തോൾ കോപിക്കും. ലോകത്തിൽ ഇന്നും അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഇതു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ അവരുടെ ഏറ്റവും വിചാര്യമായ ജന്മാവകാശമായ സ്വതന്ത്ര പ്രഭാവം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രം തുടങ്ങിയപ്പോൾ രാജാവും ഉണ്ടായി എന്നു കാണുന്നു. നീലനദി, യൂഫ്രാറ്റിസ് നദി, ഗംഗാനദി, ഇതുകളുടെ ചില പ്രദേശം തീരങ്ങളിൽ സാമ്രാജ്യങ്ങളും രാജ്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭുക്കളെ രാജാക്കന്മാർ യഥാർത്ഥം ഭരിച്ചു. രാജാക്കന്മാരെയും

ഭരണകർമ്മങ്ങളെയും ചിലപ്പോൾ പൂർവ്വനിശ്ചയിക്കുകയും, യോദ്ധാക്കളുടെ വാളുകളെ നശിപ്പിച്ചതായി കണ്ടെത്തുന്ന പൂർവ്വനിശ്ചിതരും രാജാവും പ്രതിപക്ഷത്തെയും, അവർ ജനസാമാന്യരും. തങ്ങളുടെ സ്വഭാവംഗങ്ങൾക്ക് ഉപകരണമായിട്ട് മറ്റുള്ള കരുതിയതായും കാണുന്നു. ഏകീകൃതം പിറവിസ്വകരം മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതു ശക്തിപ്പെട്ട വന്ന ജനങ്ങളെ അകത്തു ഞാതിന്നുണ്ടെന്നു പൂർവ്വനിശ്ചിതം പഠയുന്നതു താൻ കേട്ടതാണിഹൊരൊരൊരുന്ന് എന്ന ചരിത്രകാരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അയപ്പാറേ ചിട്ടി കിട്ടി വന്യ സഞ്ചാരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതും ക്രിമിനൽക്കേസുണ്ടാക്കി അതുകൂടെ പണം നശിപ്പിക്കുന്ന ചില ഗുണവാന്മാരെപ്പോലും, ജനങ്ങൾക്കു ശക്തി വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിച്ചെന്നായി സ്പെഷ്യൽ പ്രഭുക്കളായ ഭരണകർത്താക്കൾ പല ഉപായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു അറിഞ്ഞുകളിൽ പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിൽ മനുഷ്യർ സമ്മതിച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്ന അശക്തത്തിനു ചരിത്രം ഒരു അമിത സാക്ഷിയെക്കുന്നു. പത് വകൾ, ചട്ടങ്ങൾ, മതനിബന്ധനകൾ ഇവയുടെ സത്യസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാത്തതു മനുഷ്യർ സഹജമായിത്തീർന്നു. പൂർവ്വതങ്ങളുടെ പരിവൃക്കളിൽനിന്നും വിശ്വാസപരങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിചലനം ചെയ്യുന്നതിനു മിക്കവാറും മനസ്സിലാത്തവരെക്കുന്നു. അധികാരം ദൈവഭക്തന്മാരെന്നും ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾക്കു മാത്രമേ അതു ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നും; ചാട്ടങ്ങളാൽ

നസരാനന്ദം അയക്കേ അനുസരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും പെരുന്നെല്ലത്തുളളിൽ ജനങ്ങൾ ഹൃദയമായി വിചിന്തിച്ചവനും അപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയില്ലാത്തതൊക്കെ രണ്ടാവാതി ഗണിക്കുക പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. മുമ്പി പതിന്നാലാമൻ വാങ്ങാത്തപാലെ, പെരുന്നെല്ലത്തുളളിൽ രണ്ടു രാജ്യം തന്നെ — തദ്യുസ്വസ്വത്തിന്റെയും തകമറ ഉദമസ്ഥൻ — ആയിരുന്നു. ഇതിന്റെ രാജ്യമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ആയുധങ്ങൾ മാത്രം; പ്രജകളും രാജാവിന്റെ അഭിമുഖത്തു, രാജാവിന്റെ ദിനാത്മങ്ങളെയും പ്രാപ്യത്തികളെയും, മനുഷ്യർ, ഹിമമനുഷ്യരും വസന്തയെയും സമ്മിക്കുന്നതുപാലെ, സമീച്ചവനും. ജനങ്ങൾക്ക് അവകാശങ്ങൾ ഉള്ളതായാ, സ്വയംഭരണം ആവശ്യമെന്നോ, പ്രാപ്യങ്ങളുവെന്ന് എല്ലാം രാജ്യമെന്നും നടത്താമെന്നും വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതി. രാജാവിന്റെയും പുരോഹിതന്റെയും ശക്തി വർദ്ധിച്ചതിനാൽക്കൂടി, ജനങ്ങൾ തീരെ അഭിമുഖമായി തീർന്നു. ആലോചനാശക്തി തന്നെ ഇല്ലാത്തവരായി. ഇൻഡ്യയിൽ പ്രജകൾക്കായി ജാതിവ്യത്യാസം പ്രബലപ്പെടുകയും, ക്രിസ്തവർക്കും മറ്റും മതത്ത് വിഭേദിത രാജാക്കന്മാരുടെ കൂടെ തകൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു; ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും നികുഷ്ടമായി. രാജാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രാമങ്ങളിൽ കലഭേദവതകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച അവർക്കുപുറമെപ്പോലെയെല്ലാം പ്രീതി സമ്പാദിച്ചാൽ അമരമുണ്ടാകുമെന്ന് വിചിന്തിച്ചു തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ പറ്റി വിചാരിക്കുകയും അവയെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ഇന്ത്യയിൽക്കൂടെ വരവോ

കൂടി പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രവർ
 മ്താ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീ
 ഷുസാഹിത്യത്തിലുള്ള പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങ
 ൾ വായിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയും സാ
 മന്തര പ്രാദിപ്രായങ്ങൾ ആകട്ടെ മനസ്സിലാ
 ക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീ
 ഷിൽ പഠിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളും ഹോൾ ഡാ
 ഷാസ്യസമ്പ്രദായങ്ങൾ പഠിച്ചു പക്ഷവി
 ധത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തുപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷുഗ
 വർക്കെന്റ ഭൂമി എന്നൊക്കെ കണ്ടുപിടിക്കു
 ന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പാക്കുവാൻ ഇന്ത്യ
 യിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കെ
 റ്റാറി പതിനെട്ടു കേരളം എന്നു ഇൻഡ്യയി
 ൽ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായിട്ടുണ്ട്.
 അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥിപ്പിച്ച് പുതിയ അ
 ഭിപ്രായങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അങ്ങനെയി
 ൽ നിന്നും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും
 കയറി, ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ബ്രി
 ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിനും ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാർത്ഥ
 സന്മാർക്കുമാകട്ടെ കൈയാണിന്നും സംഭവി
 കയില്ല.

ത്രിസിൽ ചരിത്രം തുടങ്ങുമ്പോൾ
 “ദൈവവംശജ”നായ രാജാക്കന്മാരുടെ
 കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. രാജ്യത്തിന്റെ
 സ്വാഭാവികസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ഒരു ഒറ്റ
 രാജ്യത്തിനു പകരം ത്രിസിൽ, അനേകം
 ചെറിയ നഗരങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി ആ
 ത്തത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തിവന്നു. ശ്രദ്ധ
 ക്കപ്പോലെത്തന്നെയിരുന്ന ഈ നഗരങ്ങളിലെ
 ചതു. സ്റ്റാർട്ടർഷിൽ രാജാവും, രണ്ടു സമക
 ത്വരണത്തിനനു പട്ടികയും, ഭരണം നടത്തി
 യുള്ള ഭനങ്ങളിൽ പ്രതിവർഷം തിരഞ്ഞെ
 ള്കപ്പെട്ട അഞ്ചുശ്വാഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു.
 ത്രിസിലെ മിക്ക നഗരങ്ങളിലും പലവിധ
 ത്തിലുള്ള ഭരണകൂടം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു

അതിനാൽ, പ്രധാനനഗരമായ ആതൻസിൽതന്നെ, ഓജാവു, പ്രഭുക്കന്മാരും, സമുദാനന്മാരും, സ്വതന്ത്രരെന്നും മുതലായവ നടന്നുപോയി. വാസ്തവത്തിൽ, ആതൻസിലെ മരണം നടത്തിയതു സംഭാഷണത്തിനായിത്തന്നെ സഭ തന്നെയായിരുന്നു. എല്ലാവരും സമുദായമായി പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാസംഗികമായ സഭയിൽ പ്രാസംഗിച്ച ശേഷം അതിപ്രായം വേർതിട്ടുള്ള തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആതൻസിലെ ജനസഭ നഗരവാസികളെ എല്ലാവരെയും അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. സംഭാഷണത്തിനായിട്ടെ അഞ്ചിരട്ടി ഉണ്ടായിരുന്ന അതിമകൾക്കും പ്രാവശ്യം ഇല്ലാതിരുന്നു. എന്നാലും, ജനപ്രതിനിധിസഭയ്ക്കു മാത്രമേ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആസക്തിയും അറിയുന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കിടയിൽ ജനപ്രതിനിധിസഭയ്ക്കു കേവലം പങ്കാളിയായിത്തന്നെ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടു പ്രതിനിധി മാത്രമാകുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തിരികെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടു ലോകം ആതൻസുനഗരത്തിന്നു കൊടുത്തുതീപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആതൻസു ലോകത്തിന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്തെന്നു മാത്രമല്ല, ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ഉൽകൃഷ്ടദാനം കൂടിയാകുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷത്തിന്നു മുമ്പു 500-879 വരെ പെർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം വിജയിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഗ്രീസിലെ ആക്രമിക്കുവാൻ ചെറു ശ്രമങ്ങളെ ആതൻസു നശിപ്പിക്കുകയും, സഭയ്ക്കു വലിയൊരു സൗകര്യമുണ്ടാ

യി. ഓജാക്കെവശപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ആതൻസു ഓജാക്കു ചെറു ശ്രമങ്ങൾ ഗ്രീസിലെ നഗരങ്ങൾക്കു തന്നെ എങ്കിലും, അവർക്കു തന്നെ ആതൻസു ഓജാക്കെവശപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചു. ആതൻസിലെ ശക്തി സമീപത്തുള്ള ദ്വീപുകളിലും നഗരങ്ങളിലും ഉറപ്പിച്ചു. അവിടുത്തെ ഏറ്റവും വിജയകരമായ ഓജാക്കു നഗരമായിരുന്ന പെർഷ്യൻസിലെ മുഖ്യപുരുഷനായ ഉപദേശം നിശ്ചയിച്ച്, സമുദായത്തിനും ഓജാക്കു ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, ആതൻസു സിന്ധിയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. മഹത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്നു തുടങ്ങിയ തലമുറകൾക്കു പഴയ വലുപ്പം എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, പഴയ ചരിത്രംകൊണ്ടു മാത്രം അറിയപ്പെടുന്നതായ ഒരു പട്ടണമായി തീർന്നു. സ്പാർട്ട, തീബസ്, മക്കിഡോൺ മുതലായ നഗരങ്ങളും സാമ്രാജ്യങ്ങളാകുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചു. മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ കാലത്തോടുകൂടി ഗ്രീസിലെ മഹത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ടർ 32-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചപ്പോൾ, ജനസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയുള്ള ഒരു സാമ്രാജ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം സൈന്യങ്ങൾ ഓജാക്കു വിഭാഗിച്ച് ജനസ്വാതന്ത്ര്യം നശിപ്പിച്ചു. ആ സംഭവങ്ങൾ കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ്, റോമസാമ്രാജ്യം ഗ്രീസിലെ അമർത്തി നാശാവശേഷമാക്കി. പുരാതനഗ്രീസു മനുഷ്യാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു എന്തു മാത്രം സഹായിച്ചു എന്നു ഇനി ആലോചിക്കാം.

—വി. ഐ. തോമസ്.

മിക്കവാറും ലംഘിക്കാത്ത ഒരു വേള കഴി
ച്ചുകൂട്ടാമായിരിക്കും. അതുതന്നെ നല്ല നി
ശ്ചയം ഇല്ല. എന്നാൽ നാം വസ്തുതകൾ
സ്ഥയാക്കണം. നമുക്ക് വ്യവഹാരകർത്തൃ
ത്വിനായി തീരുവാനനുവർത്തു മരിക്കേണ്ടി
യിലും മറ്റും ചോദ്യങ്ങളിലിരിക്കുന്നു; മറ്റു
കാര്യങ്ങൾക്കായും ഏതും വിട്ടു ചെലക്കേണ്ട
അവസ്ഥ നേരിട്ടുവരുന്നു. ഈ അവ
സ്ഥകളിൽ അതതു ദിക്കിലെ ആചാര
ങ്ങൾക്കും സൗകര്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു
നടക്കേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒന്നാണ്.
തീരുവാനനുവർത്തു തീണൽക്കാര്യം ഇല്ല
തന്നെപ്പോലെ സാധിക്കയില്ല; മരിക്കേണ്ടിയി
ൽ മരിക്കേണ്ടിയാൽ പ്രയാസമുണ്ട്. ന
ത്യദികാൽ ഈ അവസ്ഥാനുമാർക്കു് ക
ള്ള പ്രവർത്തികളുണ്ടാകില്ല. അതിന്നു
“പട്ടത്തെ പാദവഹപാദം” എന്നു ചിത്തം
സമാധാനം പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവക
ൾക്കു സമാധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നമെന്നു
മാത്രമാണ് ഏതെങ്കിലും പ്രായ്ക്കനായും. അതു
തന്നെയാണ് ആചാരപരിഷ്കാരം. ഈ
തീണൽനിയമത്തിന്നു തന്നെ ദേശപ്രകൃത്യാ
സം കാണുന്നുണ്ട്. മധ്യതിരുവിതാംകോ
ട്ട് കാക്കാലന്മാർക്കു തീണ്ടു ഉണ്ട്; ഉത്തരതി
രുവിതാംകൂറിൽ അതു കാണുന്നില്ല. ആ
നിയമത്തിന്റെ ശൈലിപ്രകാരം ഒരു ഉ
ച്ചാതമാണല്ലോ ഇത്. തീണ്ടിന്റെ ആ
ദികാരണം അന്വേഷിച്ചാൽ, ഇതു സംബ
ന്ധിച്ച വളരെ ഉപയുക്തവും മറ്റുചില
സമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ
കൂടിയ അവസ്ഥയ്ക്കു് വളരെ ഗുണപ്രദവും
ആയ ചില ഏല്പാടുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള
തും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതും ആകുന്നു. നമു
ക്കു ദേശാന്തരങ്ങളിൽ ചോദ്യങ്ങളു ചോലെ
തന്നെ; മറ്റു സമുദായങ്ങളും ആയി ഇവ

ചോദ്യങ്ങൾ ആകട്ടെ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
ഉള്ളതും മേലാൽ വല്ലാത്ത വളരെ ഉണ്ടാക
ുന്നതും അതെന്നു. നീക്കം സർവ്വകാലചര്യ
ജീവനനു മറ്റു മനസ്സുകൾ ദീനാനിരസ
താകട്ടെ വലിയൊരു കാര്യം നമ്മുടെ ചി
ത്തലയായെന്നു. അതെന്ന സമ്പ്രദായം ചെ
യ്ക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ആചാരങ്ങൾ നാം
ബഹുമാനിക്കുകയും, അകാവ്യത്തിടത്തോളം
അവയെപ്പറ്റി ചെലക്കുകയും ചെയ്തു
ണ്ടതാണ്. ഈ അവസ്ഥ ആണ് നമ്മു
ടെ കപ്പായധാരണത്തിന്റെയും മറ്റും ആ
ഗമം. കഴിഞ്ഞൊരുകാലമായി ഇല്ല
ത്തിന്നകത്തു ഇരിയ്ക്കുന്നവരും, പുറത്തു നട
ക്കുമ്പോൾ, ഉചിതമായവിധം വസ്ത്രധാര
ണം ചെയ്യണമല്ലോ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ
ശീതോഷ്ണാചസ്ഥകൾക്കാണ് കഴിഞ്ഞൊ
രുകാലമായി കഴിയ്ക്കേണ്ടതും. ശീതദശങ്ങ
ളിൽ അതു സാധിക്കുകയും, വേദിനാശ
ത്തിൽ കപ്പായകിട്ടു പൂജയെപ്പോലും, അല്ലെങ്കി
ൽ പൂജിക്കാൻ സാധിക്കുകയും തീർന്നു. ആ
രോപ്യന്മാരുമായി നമുക്ക് സമ്പ്രദായം
അപേക്ഷിതമായി വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
അവയുടെ രീതികളെ ബഹുമാനസൂ
ചകമായിട്ടും, അവയുടെ സന്ദർഭം
തന്നെ ഗണിച്ചും, സമീകരിക്കുന്ന യുദ്ധം
കന്മാരെ സേനാചെയ്യുന്നതു കഴിയാ
ണ്. നമ്മുടെ ഭക്താകന്മാരും, പ
രിഷ്കാരത്തിൽ നമ്മെക്കാൾ ഉയർന്ന നിയമ
ത്തിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളവരെന്നു നാം ധരിച്ചി
ട്ടുള്ളവരും ആയ അവരെ, ആ ഉയർന്ന നി
മിത്താവൽ ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു നാം വി
ശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അനുകരണവും
സാധാരണമാണ്. എന്നല്ലാതെ ചെറു
പ്പുകാരെ വേർതിരിയ്ക്കുന്നതിന്നു് അധി
കം ഒന്നും പറയാനില്ലെന്നാണ് ഏതെങ്കിലും

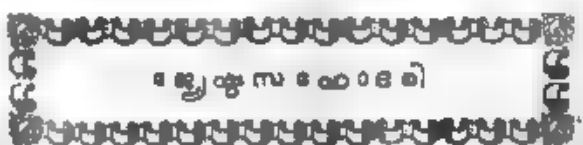
അയ്യയെ അഭിപ്രായം. പരേതനായ ചിത്രമഴിഞ്ഞുകൊയിത്തമ്പുരാൻ കിരമനസ്സുകൊണ്ടു-നാട്ടിനു വെളിയിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ മേൽമിശ വച്ചിരുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 'നമ്മുടെ പൊന്നത്തമ്പുരാക്കന്മാർ കൈകൾക്കു മഹാമുദ്രയുടെ വേഷങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവർ. ഇങ്ങനെയുള്ള വേഷപരിഷ്കാരങ്ങൾ ആദ്യനരപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുഷ്പഗാമികളാണെന്ന് പ്രത്യേകം നാം കാണേണ്ടതാണ്. ഇവ സമുദായനേതാക്കന്മാർ കരുതൽ ഉപദേശിയ്ക്കുന്ന ശക്തിക്കുതക്കത്ര.

ഇങ്ങനെ, ആചാരപരിഷ്കാരം ആവശ്യമാണ്; അവ കാലദേശാവസ്ഥകളുടെ പ്രേരകശക്തി അനുസരിച്ച സ്വയമേവ വരുന്നുണ്ടെന്നും; പിന്നെ നാം ആ പരിഷ്കാരവിഷയത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലല്ലോ എന്ന ഒരു വാദത്തിന് ഇവിടെ വക ഉണ്ട്. ആ വാദം ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ചെങ്കിടം തറിയെ വളർത്തും, പക്ഷെ അതു മുറുമടങ്ങിയിൽ പടരാനേയും, കഴികളില്ലെന്ന് വീ അപോകാലത്തേയും, അഴക്കം വന്നു പറ്റി പുഷ്പലാലികൾ കൊള്ളുതത്താവരായി തീർന്നപ്പോഴൊക്കെയും സൂക്ഷിക്കണം. ആചാരപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള നി

യമങ്ങൾ ഈ ക്രിയകളാണ് ചെയ്യുന്നതുതോന്നിയവാസത്തിനു വിട്ടാൽ, കെട്ടുപൊട്ടി ഏതുവരെ വായുമെന്നു നീരുയിക്കാൻ പാടില്ല നിബന്ധനകൾകൊണ്ടു തടുത്തുപതുക്കെ പതുക്കെ അയച്ചുവിട്ടു കൊടുക്കു ആത്മാവശ്യാമാണ്. സൂതരികൾ ഉണ്ടാക്കി മുറയ്ക്ക കാലാനുരോധന കൂട്ടിച്ചേർത്തും 'കാലം' "കാലത്തിനൊത്ത കാല"മാക്കി വിട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ പുപ്പുന്മാരുടെ പദ്ധതിയെ നാം ഇവിടെ സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ഏകദേശം അർത്ഥം.

ആചാരങ്ങളെ പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ഒരേ കാലത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ജനസമുദായങ്ങൾ സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന നടപടികളെ ആധാരമാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ആവശ്യങ്ങൾ മാറി മാറി വരുന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ മാറ്റം വേറും മുമ്പുള്ള നിയമങ്ങളെ നടപ്പനുസരിച്ചു പിന്നെയും റദ്ദചെയ്തും മാറ്റിയും പുതിയ നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാകുന്നു ശ്രുതിവിധികൾ, പലേ സൂതരികൾ മുതലായവയുടെ ആഗമം. അതുകൊണ്ട് അവയെ നാട്ടാവശ്യം അനുസരിച്ചു മാറ്റുകയും പരിഷ്കരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പാപവും വരാതില്ല.

—സി. എസ്. സബ്രഹ്മണ്യൻ ചോററി.

ആയുസ്സോരോ

III.

നിബന്ധനയുടെ ശരീരത്തിനനുസരിച്ചു വലിപ്പപ്പെ അവന്റെ തലയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നെന്ന്. അവനെ കണ്ടാൽ സൂപ്പികൾ

വ് പൊള്ളയായ ഒരു കോക്കുതത്ത് ഉണ്ടി തലയ്ക്കൽ ഒരു ചോളയുണ്ടാക്കിയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു മുഖപ്പെട്ടയെ പോ

കുല തന്നെ ലഭ്യമാകുന്നു അവന്റെ ശരീര മമനം; ജീവിച്ചുപോരുന്ന കാഴ്ചകൾ കയ്യുതരമാണെന്നു വൈദ്യന്മാർ പറയുന്നു. വളരെ കാലത്തേക്ക് അവൻ നദിക്കരയോ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അവന്റെ പ്രസാദമില്ലാത്ത മുഖത്തു നോക്കി നാൾ, അവന്റെ ചരതാപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ വയസ്സുകാലത്തെ സകല വിചാരങ്ങളുടെ കനവും കട്ടിയും അവന്റെ തലയിൽ ആണോ വെച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതെന്ന് തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ടു്.

ശശികുലയുടെ സ്വഭാവം ചെടിത്തുള്ള ശുശ്രൂഷകളുടെ ബലത്തിനാലും, ബാലന്റെ ആയുസ്സിന്റെ വലിപ്പത്തിനാലും, ബാലൻ ആരിയുടേതെന്ന് പിന്നീട് ആരാകുന്നുവെന്നു വയസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചു കാത്തിരുന്ന സമയത്ത് ഒരു ശുഭദിവസമായിരുന്നു. ഹിന്ദുവേദങ്ങളിൽ അന്ന് ഒരു വിശേഷ ദിവസമാണ്. “സഹോദരന്റെ ചന്ദനം അറി” ദിവസമായിരുന്നു. അന്ന് സഹോദരികൾ ആദ്യമായി സഹോദരന്റെ — കുട്ടികളുടെ — നെറ്റിമേൽ ചന്ദനംകൊണ്ട് ഒരു കുറിതൊടുവിച്ച് “കാലൻ ഈ കതകുകൾക്കു തിരിക്കട്ടെ” എന്ന് ദീപ്തായുസ്സിനായി ആശംസിക്കുന്ന ഒരു പതിവുണ്ടു്. ആ ശുഭദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ശശികുല നീലമണിയെ കുളിപ്പിച്ച് ശുഭവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ച് ശുഭേച്ഛയ്ക്കായി കുറിതൊടുവിടുകയായിരുന്നു. തത്സമയത്ത് കന്നട വണ്ഡത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വായാടിയാരു് “താമ” അവിടെ കേറിവന്നു് വെറുതെ കാരോന്നു പറഞ്ഞു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. കട്ടയിൽ അവൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഇത്ര വളരെ സ്നേഹവും ആദരവും പുറകെ നില്ക്കി സഹോദരനെ ചന്ദനകുറിതൊടുവിടുന്ന

നി ഉള്ളിൽ അവൻ നശിക്കുന്നതെന്തല്ല വസ്തുവത്തിൽ പ്രാപ്തിക്കുന്നതു്?”

ശശികുല ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ വളരെ അത്ഭുതവും ദിസ്സഹായ സങ്കടവും കലശലായ കോപവും തോന്നി. പിന്നീട്, അതും തേതും കൂടി നീലമണിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം നികുതിക്കാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു വേണ്ടി ലേലംവിളിച്ചു വില്പുവാൻ, ജയാഗാപാലന്റെ ഒരു സഹോദരനെ ബിനാമിദാക്കി അയാളുടെ പേരിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുതന്നെ ലേലത്തിൽ കൊള്ളുവാൻ മറ്റും ആലോചിച്ച് ഒരുവെട്ടുന്നതായി ഒരു ജനശ്രുതിയുള്ള വിവരം ശശികുലയ്ക്ക് അറിവു കിട്ടി. “ഇത്തരം നികുഷ്ട സംസാരങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ദിഷ്ടജനങ്ങളുടെ വായ വഴിയുതുപോട്ടെ” — എന്നാണു ഈ സങ്കട വർത്തനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ശശികുല തന്നത്താൻ പറഞ്ഞതു്. അവൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ടു ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് താൻ കേട്ട നീലമണിമാനത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. “എന്തെന്തിനാലാണെന്നും ആരെയും വിശ്വസിച്ചുകൂടാ. ഉപേന്ദ്രൻ നിന്റെ സഹോദരനെല്ലു. അങ്ങനെ വസ്ത്രങ്ങൾ വിശ്വാസമായി അവനെ എളിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തരക്കേടില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അവൻ വസ്ത്രങ്ങൾ പാട്ടുവാക്കിക്ക് ലേലത്തിന്നു് ചെല്ലിച്ച് സ്വകാര്യമായി ലേലത്തിൽ കൊണ്ടുതന്നുണ്. അങ്ങനെ ആവട്ടേ അല്ലേ!” എന്നാണു ജയഗോപാലൻ അയ്യയുടെ ആവലാതിക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

“നിങ്ങൾ എന്നാൽ അയാളുടെ പേരിൽ കേസ്സുകൊടുക്കില്ല” എന്ന് അത്ഭുതമുതലാക്കത്തോടു ശശികുല ചോദിച്ചു “അ

പാടുകൊണ്ട് പ്രിയേ! ഒരു സഹോദരൻ പേരിൽ കേസ് കൊടുത്തത് ഉപരികാരണമല്ല. അതിനും പുറമെ, അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഫലവും ഇല്ല. വെറുതെ പറഞ്ഞാൽ, കേസുകൾ അതുകൊണ്ടുണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്ന് ജഡ്ജ് ഗോപാലൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ശശി കർമ്മമല്ലാം മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ കള്ളപ്പോലീസുകൾ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ. തന്റെ ആത്മനാശം വിശ്വസിക്കേണ്ടത്, ശശികളുടെ കടമയായിരുന്നു. അതു അവരുടെ ധർമ്മമായിരുന്നു. പക്ഷെ ആവർഷം അങ്ങനെയൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് നിവാരണമില്ലാതായി. കേസുകൾ അവിടെയൊക്കെ സാധിച്ചില്ല. അവരുടെ ആദ്യത്തെ ട്രസ്റ്റിയായതും, ആലോചനകളും, ആഗ്രഹങ്ങളും, അവർക്ക് ഉൾപ്പെടുന്നു. ജനനം, സമുദായം പ്രകാരം കേസും ജനനം, സമുദായം പ്രകാരം അംഗീകരിച്ച് അവരുടെ മുമ്പിൽ ഭരണകാര്യം നൽകി ചെയ്യുന്നതായി അവർക്കു തോന്നി. ആ ജനനം സമുദായത്തെ യാതൊരു നിലവിലുള്ളതിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു! അവർക്ക് അവിടെ സ്ഥാനം എന്ത്? അവർക്കു കൈകൾ നിറയുമ്പോൾ ആരുമില്ല. ഒരു സാധുവായി അവർ എങ്ങനെയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നായി നീ ചാണിയെ കണ്ടിട്ടും! ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു വഴിയും കണ്ടില്ല. ആലോചിക്കാതെ അവർ അധികമായി അമ്പരന്നുവന്നു. അവരുടെ മനസ്സ്, അവരുടെ മുമ്പിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാധുക്കളുടെ... തന്റെ ഏക സഹോദരൻ - സ്ഥിതികാർത്തവ്യം വെറുപ്പുകൊണ്ട് ജനകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അങ്ങനെയൊക്കെ അവരുടെ ആ

വർ സഹോദരന്മാരുടെയും ശക്തിയും പിടിച്ചുനിർത്തി. കലക്ടർ സാഹിബൻ മുമ്പാകെ നേരിട്ട് ഹാജരായി നീലമണിയുടെ "ഹാസിൽപ്പർ ഏജൻസി" വർദ്ധിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് വല്ല സാധ്യതയും ഉണ്ടെന്ന്, ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറ്റുമെന്ന് ശശികൾ ഇപ്പോൾ പലതും ചിന്തിച്ചു.

തന്റെ അതിർത്തി സഹോദരൻ പേരിൽ എന്തു നടപടി നടത്തണമെന്ന് ശശികൾ തന്നെയാണ് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. കേരളീയ സംസ്ഥാനത്തിന് കലശലായ പണി തുടങ്ങി. ജഡ്ജ് ഗോപാലൻ അടുത്തുള്ള ഒരു വെട്ടുതെരുവുള്ള വെള്ളം കടന്നു കയറ്റിയ കോളാമന്ത് ശശി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, "അതെന്തിനാണ്? ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നത് ജഡ്ജ് ഗോപാലൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശശി അതിന്റെ കാര്യം ചിന്തിച്ചപ്പോൾ "അതെ, ഞാൻ പട്ടണത്തിലെ അപ്പാക്കിരിക്ക് ആരെ അയയ്ക്കാം?" എന്ന് അദ്ദേഹം അവളെ സമാധാനപ്പെടുത്തി.

ശശികൾ നീലമണിയെ മടിയിൽ കിടത്തിയും, മറ്റൊരു വിധിയിൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുട്ടി ശശിയെ പിടിച്ചത് ഒരു മിനിട്ടുപോലും കിടക്കുകയല്ല. വല്ല ഉപായവും പറഞ്ഞ് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ എന്ന് കേൾപ്പിച്ച് അവർക്കു കേസും അവളെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉറങ്ങാൻ കൂടിയും അവരുടെ വടിയുടെ കാരണം അവർ മുറുകെ പി

കിട്ടിപ്പോയിരിക്കാം. പകൽ മുഴുവനും ഇരിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞു. സന്ധ്യക്ക് ജയഗോപാലൻ മടങ്ങിവന്ന്; ഡോക്ടർ പട്ടണത്തിൽ ഇല്ലെന്നും, ദൂരത്താൽ ഒരു കോലിയെ നോക്കുന്നതിന്നു പോയിരിക്കുന്നു എന്നും അറിയിച്ചു. 'ഞനിക്ക് ഒരു കേസ്സിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു സ്ഥലംവിട്ടു പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നും മടങ്ങിവരുന്ന വരെ ദിവസവും കോലിയെ പന്നുകൾ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് സ്ഥലം വെട്ടുന്ന എല്ലിപ്പിട്ടുണ്ടെന്നും ജയദേവൻ പറഞ്ഞു.

കുതി ശശികളക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. അവരുടെ മനസ്സ് വലിയ മനോഹൃത്തിൽ പെട്ടു. ജയഗോപാലൻ പുറപ്പെട്ട് എന്തിനാണെന്ന് അവൾക്കു മുഴുവൻ മനസ്സിലായില്ല. അവൾക്ക് ഏതാനും സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ ആശയം സംശയിക്കാതെ തന്നെത്താൻ ഒരു വഞ്ചി എറിപ്പുട്ടത്തി തന്റെ സഹോദരനോടു കൂടി 'ശശി' പട്ടണത്തിലെ വൈദ്യന്റെ വീട്ടിലേക്കു താനേ പുറപ്പെട്ടു. വൈദ്യൻ അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എങ്ങും തന്നെ പോയിരുന്നില്ല. ദയാലുവും ഉദാശീലനും ആയ വൈദ്യൻ കലിയുടെ പ്രവൃദ്ധയും മറ്റേ ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു താമസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഒരു ഡാലവും ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഒരു പൂജാലയവും ക്ഷണം തന്നെ എല്പാടുവെക്കയും, ബാലനെ ഉടൻതന്നെ പരിശോധിച്ച് ചികിത്സ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചിരോദിവസം ജയഗോപാലൻ അവിടെക്ക് അവളെ അന്വേഷിച്ചുത്തി. അത്യന്തം കോപത്തോടും ഇഷ്ട്യുതോടുംകൂടി, ഉടനെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നതിന് അവ

ളോടു ആലോചിച്ചു. 'നിങ്ങൾ എന്തെങ്കൊന്നാലും ഞാൻ ഇല്ലാതെ മടങ്ങുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും എന്റെ നീലമണിയെ കൊല്ലണമെന്നാണ് വിചാരം. അവനും അച്ഛനും അമ്മയും ആളും ഇല്ല. എല്ലാകൂടി ഞാൻ കൂട്ടുകേ ഉള്ളി. ഞാൻ അവനെ കണ്ടിടം.' എന്നു ശശികളെ ഇടംപ്രഥമമായി തന്റെ നായകനോടു നിശ്ചയമായ മറുപടി പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ, നീ ഇനി ഇവിടെത്തന്നെ അമസിപ്പോകേയിൽ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു കടക്കുകയേ വേണ്ടാ" എന്നു കർത്താവു ഗർഭഭരസ്വരത്തിൽ അവളെ അറിയിച്ചു. "എന്ത്? നിങ്ങളുടെ വീടോ! എന്റെ കൊച്ചുനാളെൻ്റെ സ്വന്തം വീടാണ്" എന്നിങ്ങിനെ വ്യസനകോപങ്ങളോടുകൂടി സാധിക്കാതെ ശശികളയും പറഞ്ഞു. "ആളെ, നമുക്കു കാരണം" എന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ജയഗോപാലൻ മടങ്ങിപ്പോയി.

അയൽവക്കക്കാളെല്ലാം ഈ അപൂർവ്വ സംഗതിയെ കറിച്ച് പലതും പലനാൾ സംസാരിച്ചു. വായുടിയായ താമ ഇതെല്ലാം കേട്ടു ശരിയോട പറഞ്ഞു:— "നിനക്കു നിന്റെ ഭർത്താവിനോടു ശത്രുക്കളെന്ന രീതിൽ അത് വീട്ടിൽവെച്ചു പോരോ? വീട്ടിൽനിന്ന് ഒഴിപോന്നത് എന്തിന്? എങ്ങിനെ ആയലും അദ്ദേഹം നിന്റെ ഭർത്താവല്ലേ?"

ശശിയുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കൈമുതലും അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങളും ചിലവായിപ്പോയാലും അവൾ നീലമണിയെ ഉത്സാഹത്തോടെ വായിൽനിന്നു നന്നുപോലെ കേൾപ്പെടുത്തി. ഇതിനിടക്ക് നീലമണിയുടെ ഭവനവും— ശശി ഇ

ഇവരെ അറസ്റ്റിച്ചിരുന്ന വിട്ടം തന്നെ—
തോട്ടത്തോളം, പലവകയുമായി മരംകയോ
ളം കൊല്ലത്തിൽ ആരായത്തുണ്ടായിരുന്ന പ
രയിടത്തുള്ളപ്പോൾ ജയഗോപാലൻ സെമി
നാറാം പാട്ടിൽപിടിച്ച സ്വന്തംപേരിൽ
പതിപ്പിച്ചു വെക്കി എന്നുള്ള വിവരം ശ
രികേട്ടു. ഇപ്പോൾ ആ വസ്തുക്കളെല്ലാം
തങ്ങളുടെ— ശരിയുടേയും അന്താവിന്റെ
തന്നെ— ആയി എന്നും നീലമണിക്ക് അവ
കാഗം ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നു എന്നും അവർ
അറിഞ്ഞു.

നീലമണിക്ക് ഭീനം മരിച്ചപ്പോൾ
വീട്ടിലേക്കു പോകുവാൻ ബാധപറ്റിയതി
നൊടു കൂടികളെ കാണുവാനും— ശരിയുടെ
സ്വന്തം കട്ടികളെ— അവർ മരുമിച്ച കളി
ക്കുവേണ്ടും അവൻ തിടുക്കപ്പെട്ടു. “ഔ
ഷത്തി, നമുക്കു വീട്ടിലേക്കു പോവുക; നമ്മ
ടെ ആ പഴയ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുക” എ
ന്നിങ്ങനെ അവൻ ശാപ്തംപിടിച്ചു തുടങ്ങി.
അതു കേൾക്കുമ്പോൾ ശശി താനേ കര
ച്ചിൽ വരും, ആ വീട് ഇപ്പോൾ എവി
ടെ? അത് ഇപ്പോൾ ആരുടെ വീടാണ്?

വെറുതെ കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചിട്ടു എ
ന്നു കാഴ്ച! നീലമണിക്ക് അവർ അ
ല്ലാതെ ആരുണ്ട്. ശശി അതേത്തുടർ
നിൽ തുടച്ച് ഡിപ്പൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വീ
ട്ടിൽ ചെന്ന് നേരെ അന്തഃപുത്തേരിൽ പ്ര
വേശിച്ച് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ കാർട്ടയുടെ ത
ന്റെ സങ്കടങ്ങൾ എല്ലാം പറഞ്ഞു. മജ
സ്ട്രേറ്റിന് ജയഗോപാലനെ പരിചയമാ
യിരുന്നു. കലനായകൻ ഒരു സ്ത്രീ സ്വഹ
രംപിട്ട് അതി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ
നേരിട്ട് ചെന്ന് വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു സം
സാരിച്ച് തന്റെ അന്താവിന്റെ പേരിൽ

അവലംബിപ്പാൻ അതിന്റെ പേരിൽ
മജിസ്ട്രേറ്റിന് ശരിയുടെ നേരെ ചോദ്യ
മാണുണ്ടായത്. ശശിയെ അറിയിക്കുവാൻ
അദ്ദേഹം ജയഗോപാലന് എഴുതി അയ
ച്ചു. ജയഗോപാലൻ ഉടനെ എത്തി ഒരു
വെള്ളിയിൽ തന്റെ കാർട്ടയെയും അതിനു
നേരേയും പിടിച്ചിട്ട് തൽക്ഷണം തന്റെ അ
വലം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മൗനമെന്ന വേർപാടിന്നു ശേഷം
കാർട്ടയെക്കാണാൻ വീണ്ടും ഒന്നിച്ചു ചേർ
ൽ, ഇങ്ങിനെ ആണ്. ബ്രഹ്മകല്പിതം
തന്നെ!

തന്റെ പഴയ ചങ്ങാതിക്കു വീ
ണ്ടും കണ്ടുകിട്ടിയതിനാൽ നീലമണി കൃതാ
ർത്ഥനാകയും അവൻ നിഷ്പ്രഭനാകുന്നതു
ത്തോറുകൂടി മുന്നോട്ടുപോയ അവർ മരുമി
ച്ച് കളിച്ചു സിരയും ചെയ്തു. ശശികൾ
യ്ക്ക് ഈ കളിയും ആഹ്ലാദവും കണ്ട് ദൃസ്
തമായ പൃസനമുണ്ടായി.

IV.

ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ സമീ
പ്തമാകുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജയഗോപാ
ലന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ സമീപ്ത വന്നു. നായര
കാവശ്യത്തിലേക്ക് അവിടെ കൂടാമം അതി
ച്ച് താമസിച്ചു. അദ്ദേഹം മെലിമ്പസം
കളായ നീലമണിയെ വഴിയിൽപൊച്ചു ക
ണ്ടു. മറ്റു കട്ടികളെല്ലാം ധ്വംസം ക
ണ്ടപ്പോൾ “നീണ്ട നവങ്ങളും, കൂത്തു
ന്നങ്ങളും, കോമ്പകളുമുള്ള വേലായുധക്ക
ളെ” കണ്ടാൽ എന്നുപോലെ, ദൂരെ മഴി
ത്തുനിന്നു. നീലമണി മാത്രം വളരെ ദൂരെ
വെളുപ്പത്തിൽ അവിടെത്തന്നെ നിന്ന്
അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണുകളാൽ സൂക്ഷിച്ചു
നോക്കി.

സാബിന് അതു കണ്ടപ്പോൾ വളരെ സന്തോഷവും തൃപ്തിയും തോന്നി. അദ്ദേഹം കുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്കിറങ്ങി വന്നപ്പോൾ “നി വാശാലയിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടോ” എന്നു നീലമണിയോടു സ്നേഹപൂർവ്വം ചോദിച്ചു. ഉച്ചി എന്ന അമ്മയ്ക്കിടയിൽ കുട്ടി തല കുലുക്കി. “എന്നു പുസ്തകം എന്തായി വായിക്കുന്നു?” എന്ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ചോദിച്ചു. പുസ്തകം എന്താ വാക്ക് കുട്ടി കേട്ടിട്ടില്ല. (ബങ്കോട്ടിയിൽ സാധാരണ പറയുന്നത് “ഭാഹി” എന്നാണ്. പുസ്തകം എന്ന വാക്ക് അധികം ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഏഴുതുമ്പോഴാണ്). ആകയാൽ കുട്ടി ഒന്നും പറയാതെ മുഖത്തേക്ക് ഇറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു.

നീലമണി ഈ സംഭവം വളരെ ഉന്മേഷത്തോടുകൂടി വിവരിച്ചു. അതാൻ സഹോദരിയെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു.

ഉച്ചയ്ക്ക് ജയഗോപാലൻ വലിയ വേഷം കെട്ടി സാബിനെ കണ്ട് വന്ദനം പറഞ്ഞ് ലോക്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഉച്ചാധികൃതന്മാർ സാബി കൂടാതെ അദ്ദേഹം പുറത്ത് ഒരു മരത്തണലിൽ കസേരയിട്ട് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ജയഗോപാലൻ അടുത്തുതന്നെ ഒരു കസേര കെട്ടിത്തൂണു നടുവത്തുമാനങ്ങളെ കുറിച്ച് അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരും കൂടെയൊരു മജിസ്ട്രേറ്റ് തന്നെ ഇങ്ങിനെ വെളുത്തുനിൽക്കുന്ന ഇരുത്തിയതിനാൽ ജയഗോപാലൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ഒരു അടുത്തു. നാട്ടുപ്രമാണികൾ അടുത്തുകൂടി വന്ന് അതാൻ ആ ഇരിപ്പ് ഒരു കണ്ടാൽ വേണ്ടില്ലെന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു.

തദവസരത്തിൽ ഒരു സാദിക്കൊണ്ടു

വേണ്ടപോലെ മുഖാമുഖം ചെയ്തു ഒരു സ്പ്രി നീലമണിയുടെ കൈയും പിടിച്ച് മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ സമീപത്തേക്ക് ഭട്ടം സംശയിക്കാനെ നേരിട്ടു ചെന്നു. “മഹാനാമകമായ അങ്ങയുടെ അടുത്തു നില്ക്കുമായതായ എന്റെ ഈ സഹോദരനെ അതാൻ ഏല്പിക്കുന്നു. ദയവുണ്ടായി അവനെ കാത്തു കെട്ടിക്കൊണ്ടു.” എന്ന് ആ സ്പ്രി സഹോദരനെ പറഞ്ഞു.

താൻ വഴിയിൽ നിന്നു കണ്ട് പരിചയം സമ്പാദിച്ച ആ കുട്ടിയെ നല്ലവണ്ണം നോക്കുകയും, സംസാരിച്ച സ്പ്രി ഒരു ഉന്നതകലാജാതയായിരിക്കണമെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, മജിസ്ട്രേട്ട് കണ്ടുവെക്കൽ നിന്നു എഴുന്നീറ്റ് “കൂടാതെത്തലേക്ക് കടന്നാലും” എന്ന് ആ വനിതാത്തറത്തോടു ദയവോടെ കല്പിച്ചു. “എനിക്ക് ‘പറവാരങ്ങളെല്ലാം അതാൻ ഇവിടെനിന്നു തന്നെ, അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം” എന്ന് സ്പ്രി ഗൗരവത്തിലാക്കുന്നതിലും താഴ്മയോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ജയഗോപാലന്റെ മുഖത്തു് ഒരു തൃപ്തി ചോരയില്ല. ചുണ്ടുകൾ വരണ്ടു. കറുപ്പുകൾ വിറച്ചു. കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം ഉടൻതന്നെ തമിഴനായെന്നറിവാൻ തന്നിരിക്കുക കൂടി. മജിസ്ട്രേറ്റ് തന്റെകൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചുരുൾകണ് ഉലച്ചു. തിരക്കുതെ ജനങ്ങൾ എല്ലാം പിൻവലിച്ചു.

നീലമണിയുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശശികല-അതേ, ആ സ്പ്രി ശശികലയായിരുന്നു— ആ തള്ളയില്പറഞ്ഞ കുട്ടിയുടെ ചരിത്രം ആദ്യമുതൽ അവസാനംവരെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. എട്ടുമൂല്യം

യോഗോപാധൻ ഇടയിൽ കടന്നു വരുന്നവൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ മജിസ്ട്രേറ്റ് മുഖം തുടർച്ചയ്ക്ക് കണ്ണുതട്ടി ജയഗോപാലനോടു “നിങ്ങളും” എന്ന് കല്പിക്കയും മൂലകൾക്ക് അയാളുടെ കസായയിൽനിന്ന് എഴുതിപ്പുവൻ ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു.

ജയഗോപാലൻ ശശിയെ ഉള്ളുകൊണ്ടു ശചിച്ച് മരംപോലവ നിന്നു. നീലമണി കാര്യം ഒന്നും മനസ്സിലാക്കതെ പേടിച്ച് പരിഭ്രമിച്ച് ശശിയുടെ കാലുകൾക്കടുത്തു വാരിപ്പിടിച്ചു നിന്നു. ഇടയ്ക്കിടക്ക് മറ്റൊരു മജിസ്ട്രേറ്റിനെയും മറ്റു അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നവരെയും നോക്കിക്കൊണ്ട് ആ സാധുക്കളെ ശശിയെ വിടാതെ മുറുകി പിടിച്ചു.

ശശിക്കു പറയുവാൻ ഉള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് ജയഗോപാലനോടും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അതിനെല്ലാം മറുപടി കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം കററനേരം മൗനം അവലംബിച്ചു നില്ക്കുകയും, അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ് തന്റെ കാണാൻ വിധം സ്റ്റേറ്റ്മെന്റടുത്തിട്ടു അവളോടു മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. “അല്ലയോ മാന്ത്രിക! ഈ കേസ് എന്റെ മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്കു വന്നെങ്കിൽ വഴിയില്ലെങ്കിലും ഇതിനെ സംതാസ്ഥിച്ച് വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ യാതൊരു സംശയവും ഭയവും കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെയും കൊണ്ട് സ്വസ്ഥത്തിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊള്ളുക.”

“അല്ലേ, ഓരോ! എന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ വീടുതന്നെ തിരിച്ചുകിട്ടുന്നതു വരെ എനിക്ക് അവനെ അറങ്ങാട്ടു

കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമയമാണല്ലോ. നീ കമണിയെ കെടിക്കൊണ്ടു കാര്യം നിങ്ങൾ തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ പക്ഷം അവന്റെ ജീവനെ കെടിക്കുന്നതിന് വേറെ ആരും സാദ്ധ്യമല്ല. ആകയാൽ അവിടുന്ന് ദയവോടെ പ്രവർത്തിക്കണം.”

“നിങ്ങൾ പിന്നെ ഏങ്ങോട്ടാണ് പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?”

“എന്നു പററി ഒന്നും ഭയപ്പെടുവാൻില്ല. എനിക്ക് എന്താൻ ഭയം? അവിടെ വീട്ടിലേക്കു പോകാം. എനിക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.”

സരികനായ മജിസ്ട്രേറ്റിന് താനെപ്പോയിരി വന്നു ഗത്യന്തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നീലമണിയെ താൻ തന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം ഏറ്റു. അദ്ദേഹം ആ ബകാളബാലനെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു.

ശരികള മടങ്ങുവാൻ അവിടുപോൾ നീലമണി അവളുടെ പൂർവ്വ വസ്ത്രം പിടിച്ചു. “പേടിക്കണ്ടാ കട്ടി. വരു” എന്നു സാര്യം, “എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പൊന്നുക്കുറു, പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഭയപ്പെടേണ്ട, നമുക്ക് ഇനിയും കാണാം” എന്നു തന്റെ ഭൂതപടത്തിന്റെ ഇടയിൽ കൂടി അശ്രുപൂർണ്ണകിഴിയൻനോക്കുന്ന ശശികളയും ‘കരേസമയം’ ഇതു തന്നെ നീലമണിയെ സമയമാണല്ലോ ട്വന്തി.

ഇത്രയും പറഞ്ഞു അവൾ ബാലനെ പലവുക ഭൂതാവിഷം കവിൾത്തടങ്ങളിലും ചുംബിക്കുകയും പുറത്തു തലോടുകയും ചെയ്ത് മേഖലയിൽ വസ്ത്രമെടുത്തു പിടിവിടുവിച്ച് ശിരസ്സും പുറത്തേക്കു കടന്നു, സാജ് കട്ടിയുടെ കൈ പിടിച്ചു തന്റെ കസേ

മുഖ്യ സമീപത്തേക്കും കൊണ്ടുവന്നു. മടങ്ങി വരുന്ന ശശികുല, എട്ടുനൂറ്റിന്റേ ഒരു പിന്നിലിത്തുനോക്കി ലോലമായ അന്തര മെകയയത്തി “സമധാനപ്പെട്ടു മൂ” എന്ന് ആംഗ്ലംകാട്ടി തകരുന്ന ഹൃദയത്തോടും വിരക്തന പരമത്തോടും കൂടി സ്വപ്നമണലിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. ആ പഴയചിട്ടിൽ തന്നെ കലികൽ കൂടിക്കൂട്ടം കർമ്മകന്മാർ കന്നിപ്പൂ ചേർന്നിട്ടു പ്രാമുഖ്യം കളിതം തന്നെ!

എന്നാൽ ഈ സമാഗമം അധികം കാലത്തേക്കു നിലനിന്നില്ല. അധികം താമസിയാതെ കേരളീയസം പ്രഭാതത്തിൽ സുഖദിയായ ശശികുല തലേന്നു രാത്രി തലേത്തട്ടി പിടിച്ച് മരിച്ചു എന്നുള്ള സങ്കടവർത്തമാനം നാളുകാരെല്ലാവരും അറിഞ്ഞു. അവളു

ടെ ശവശരണവും അന്തിമം കഴിഞ്ഞു.

കൊള്ളങ്കിലും ഒരു വർഷംപോലും ഈ സംഭവത്തെ കുറിച്ച് ഉടിയുണ്ടായില്ല. “താഴെ” മറ്റും ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് ഒന്ന് പ്രസംഗിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ചോദനീട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഏതാ അക്കാലത്തെ മുഖമുഖത്തിൽനിന്ന് അവർ കാഴ്ചം നന്നല്ലാക്കി എപ്പോഴും കമനംതന്നെ അവലംബിച്ചു.

വിട്ടുപിടിക്കുന്ന സമയത്ത് ശശികുല നിലമണിയോട് “നമുക്ക് ഇനിയും കൗണ്ടർ” മെന്ന് വാശത്തോ ചെല്ലിട്ടുണ്ട്! ആ വാക്ക് നിറവേറിയോ എന്ന് ആരും പറയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

(ശുഭം)

—പുഴക്കരത്തു മറ്റേതെന്തെന്ന്.

ഒരു ഇവണിപ്പുവിടെ ജീവികൾ

(൩)

“ഇൻഫ്യൂസേറിയം” എന്ന കോശജാത വാശത്തിൽ പെട്ട മൂന്നാം ജാതി അണുക്രിമികൾ, ദൃതഗതിയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കാഴ്ചയിൽ, ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചക്രത്തോടു കേന്ദ്രിയം സാദൃശ്യമുള്ളവയായാൽ, അവയ്ക്കു “ചക്രരൂപികൾ” (The Rotariis) എന്ന സംജ്ഞ സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്ക് കേന്ദ്രമുണ്ടോ, ദീർഘചതുശ്ചോണിതന്തയോ ആകൃതിയും, ഉടലിൽ നിന്നു സ്സ്പഷ്ടമായി വേർതിരിച്ചറിയാവുന്ന തലയും, പരസ്പരം യോജിപ്പുള്ള അവയവങ്ങളും, ദൈവംവരണമാ

യി ഉറപ്പുള്ള തണ്ടുകൾ തൊലിയുമുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപകരണം കണറാ കണ്ടോ അഥവാ മൂന്നോ ദൈവങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഒരു പുല്ലുത്തെ ചുക്കുനായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കൃമികൾക്കു ചക്രഗതിയിലും, ഹർപ്പാതെയോ വേഗത്തിൽ നിർത്തുവാൻ സാധിക്കും. അവയ്ക്ക് അട്ടയെപ്പോലെ ഇഴയറന്നും, തങ്ങളുടെ നീണ്ട വാലുകളുടെ സഹായത്താൽ അണ്ണാണെപ്പോലെ കതിക്കുവെന്നും, ചാടിച്ചുടടി സഞ്ചരിക്കുന്നതും കഴിയും. ഈ പ്രാണികൾക്ക് ആകാശവും മലമുത്രസഞ്ചി

കുറച്ച ചെറുപ്പം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയുടെ കണ്ണുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചെറു പൊട്ടുകൾ പ്രായേണ കൈവെട്ടുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇവ മുട്ടകൾ പൊട്ടി അതിലേക്കുള്ളിൽ വെളിക്കുന്നു.

ഈ ജാതി ജീവികളുടെ വർത്തനം കണ്ടിരുന്ന പരിഗണനയെ ചെമ്പ്രനാമ്പി, എൽബർഗ് എന്നീ മറ്റൊരു, ഇതിലൊന്നിനേക്കു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു വെച്ചു സൂചിപ്പിച്ച ചില പരിശോധനകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു ജന്തു, ദിവസംപ്രതി, ശരീരം ശരി നല്ല മുട്ട വീതം ഇടുന്നവെന്നും; അത് മുട്ടകളിൽ നിന്നു മുതിർന്ന സന്താനങ്ങൾക്കായ ജനിച്ചു ഭയഭീതിയെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുമ്പോൾ തന്നെ മുട്ടയിട്ടു തുടങ്ങുന്നവെന്നും; ഇക്കണക്കിനു വെളിപ്പെടുത്തി വരുന്നതും ദിവസത്തിൽ ഒരേ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കോടി അറുപതുവർഷം പ്രാണികൾ ജാതാമായിരിക്കുമെന്നും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില ചിറകുള്ളിലേയും പൊട്ടുകളിലേയും വെളിച്ചം, ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ പായൽ പോലെ പച്ചനിറമായിപ്പോകുകയും, അല്ലെങ്കിൽ പാലുപോലെ നിറഞ്ഞു വെളുത്തുപോകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ കൃതികൾ ചിലപ്പോൾ അതിശീഘ്രം വെളിപ്പെടാറുണ്ട്.

“താർട്ടാരികൾ” (Tardigrades) “ഇൻഫുസോറി”യായവയ്ക്കുള്ളിൽ നാലാമത്തെ ജാതിയാണല്ലോ. ഇവയ്ക്കു കരടിയോടു സമാനമായുള്ളതുകൊണ്ട്, “ജലക്കുളികൾ” എന്നും ഒരു പേരുണ്ട്. ഈ ചെറുപ്പകൾ, കേവലം അന്ത്യശ്രമംകൊണ്ടു വിശ്രമം ഒരു കൂട്ടമാണ്. ഇതരജന്തുക്കളുടെ ശരീരസമരം മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന

ഒരു ഇവയുടെ ഉപജീവനം. നീച്ചപ്പുഴകളിലും നീച്ചപ്പുഴകളിലും പായപ്പുഴകളിലും ഇവ ധാരാളമായാണ്. ഇവയുടെ ശരീരം ഏതാണ്ട് ഒരു കറിയ ചെണ്ടയുടെ സമാനമായിരിക്കുന്നു. ഇവ വളരെ മുട്ടകൾ ഇടുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇടുന്നതെല്ലാം സാധാരണയായി വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ്. ഇവയ്ക്കു ദീർഘകാലം ജലസമ്പർക്കം കൂടാതെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളത്; അങ്ങനെയുള്ള സംഭവം സിദ്ധിക്കുന്നതാകട്ടെ ഒരു വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

ഇനി നമുക്ക് അഞ്ചാമത്തെ ജാതിയായ “ബാക്ടീരിയ” (Bacteria) പ്രദീപിപ്പിക്കണം. ഇവയുടെ പലതിന്റെയും ആകൃതി സാമാന്യേന ഒരു കോൽപോലെ ആകയാലാണ് ഇവയ്ക്ക് ഈ അഭിധാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ജാതിയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഗണനീയവും സൈകവ്യമായത്, ‘ഡയാറ്റം’ (Diatoms) എന്നതിനാണു്. ഇവ പലപ്പോഴും ഒരു ചങ്ങലയുടെ ആകൃതിയിൽ അന്ത്യോന്ത്യം കണ്ണിച്ചേർന്നു കണപ്പെട്ടു വരുന്നതിനാൽ, ഇതുകൾ “ഗ്രൂവലാണകൾ” എന്നൊരു നാമം നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്.

ഈ കൃതികൾ മിന്നസപര്യപിടിക്കുന്നു. ചിലതു തോണിപോലെയും, ചിലതു ചെണ്ടപോലെയും, ചിലതു പന്തുപോലെയും, ചിലതു ആപ്പുപോലെയും, ചിലതു പകടക്കുരുപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. ഇവ ഒറ്റയൊറ്റയായിട്ടോ, ഒരു നാളത്തോടു പാറിയൊരുങ്ങിക്കൊണ്ടു കണ്ണിച്ചേർന്നു, അല്ലെങ്കിൽ കണക്കും കൈയുമില്ലാതെ കൂട്ടുകൂടിയൊ, — പലപ്രകാരത്തിലും കാണപ്പെട്ടു വരുന്നുണ്ട്.

കൂടെയും ഇതരസംഗതങ്ങളുടെയും ബഹുലത, എറൻബർഗ് എന്ന വിദഗ്ദ്ധൻ സവിശേഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. “കെരമാരി” (Blond-rain) എന്നും സാധാരണ പറയപ്പെടുന്നതും യൂറോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അതിഗാഢഗുഹയിലും മറ്റും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഉണ്ടാകാറുള്ളതുമായ ധൂളിവർണ്ണത്തിൽ, പരസ്പരം തൊട്ടിയിട്ടായി തുറന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടു കല്ലുകൾ തമ്മിൽ “ശൃംഖലാണക്കം” കെട്ടിയിരിക്കുന്നതുപോലെ. ക്രിസ്തുവർഷം 1846-ൽ ചതുർത്ഥം എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായ ഒരു ധൂളിവർണ്ണത്തിൽ ധാരാളം റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള പല നല്ലയും അടങ്ങിയിരുന്ന പോൽ!

മെത്തുത്തുളകിലെ ജീവികൾ എന്ന് അദ്ദേഹമായി കേൾക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ നയനങ്ങൾക്കു പ്രായേണ അമൃതമുള്ളതായ ഈ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളും, മനുഷ്യനു വല്ല പ്രകാരത്തിലും പ്രയോജനമുള്ളവയാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതിയിൽ അവ വല്ല പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, നമുക്കു തോന്നുവാനിടയില്ല. ഭക്ഷണമാഹാസമൃദ്ധത്തെ അധിവസിക്കുന്ന അസംഖ്യങ്ങളായ ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം മുഖ്യമായി ഉപജീവിക്കുന്നത്, അവിടെ കണക്കില്ലാത്ത ശേഖരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “ശൃംഖലാണക്കം” കെട്ടിക്കൊണ്ടാണെന്നു ഡാക്ടർ ഹുക്കർ പറയുന്നുണ്ട്.

സമുദ്രജന്തുക്കൾക്കു മാത്രമല്ല, ഈ അണുജീവികൾ ആഹാരമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. ലാപ്ലാൻഡ്, ഫെർഗറി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴും, ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിലും, ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ ഇവ ഭക്ഷണം കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ജാമറ എന്ന ദ്വീപിൽ അങ്ങനെയുള്ള സമീപമായ “ടേബി” (Taybi) എന്നൊരു

നാണിനും മണ്ണു അത്യന്തം തവിട്ടുവർണ്ണമായ ഒരു ആഹാരസാധനമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

“സൂഷിമാണക്കം” (Foraminifera) അപേക്ഷാതാപസ്ഥിതിയിൽ ധാരാളമായി ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! യൂറോപ്പ്, ഏഷ്യ, ആഫ്രിക്ക, അമേരിക്ക എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലെ പലപ്പോഴും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട ചെറിയ അനേകം നാഴിക വിസ്തൃതിയിൽ കിടക്കുന്ന കുമ്പായപ്പാറ (കറിനീശില) കൂടെയും (Calcareous Rocks), കെട്ടിടങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന കുമ്പായക്കല്ലുകളുടെയും ഗണ്യമായ ഭാഗം പ്രത്യേകിച്ചും ഈ ജീവികളുടെ ഉത്പാദനവശിഷ്ടങ്ങളാണ്. ഇന്ത്യയിലെ “പിരമിഡ്സ്” (Pyramids) എന്ന അതിസമൃദ്ധങ്ങളായ സൂക്ഷ്മഗുഹകളും “സ്ഫിങ്ക്സ്” (Sphinx) എന്ന ഭീമവിഗ്രഹവും കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കല്ലുകളിൽ ഈ അണുപ്രാണികളുടെ ശരീരവശേഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞുവരുന്നു.

ശാസ്ത്രീയദൃഷ്ടിയിൽ “ശൃംഖലാണക്കം” “സൂഷിമാണ” വർഗ്ഗങ്ങളാകാം സെക്കുണ്ടറിയും അജ്ഞാതകങ്ങളുമാണ്. ഉഷ്ണ കാലങ്ങളിലും നിലവെള്ളത്തിലും അവ വളരെ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു റാത്തൽ തൂക്കം വരുന്ന കുമ്പായക്കല്ലെ, നമുക്ക് അമേരിക്കയിൽ കണ്ടു നിൽക്കുന്ന പ്രായസ്സം ശേഖരിക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെ ശേഖരിക്കുന്ന ഒരോ ഹെന്റിൻ (നെന്റണി) തൂക്കത്തിലും പത്തു കോടിയിൽ കറുത്ത അണുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

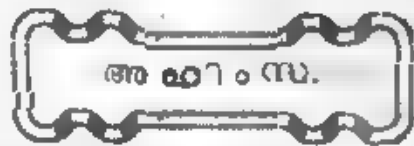
നാം ശ്വാസിക്കുന്നതും നമ്മെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതുമായ വായു നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ധാരാളം ചെയ്യുന്ന സസ്യജന്തു

മറ്റു ധർമ്മങ്ങളെക്കൂടി ആയ സാധനങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മശകലങ്ങളും, വൃത്തികളെ ചതുപ്പു നിലങ്ങളിലോ പൊട്ടിക്കിണറുകളിലോ മറ്റോ ഒരിച്ചു ചെങ്കിട്ടുള്ള ഒരു നമ്പരകോടി അഞ്ഞൂറിലിടുകയും സർവ്വം സംപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വായുവിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പിക്കുന്നു, അതിൽ ചെങ്കിട്ട വളർന്ന ഈ മണ്ണുവൃത്തത്തെ കന്നാകെ വിച്ഛേദിച്ചു കൊണ്ടുകൂടിയാണു, അധികാരത്തിനാകട്ടെ, ധനത്തിനാകട്ടെ, ശാസ്ത്രത്തിനാകട്ടെ നാട്ടുതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കെട്ടുകാരന്റെ സർവ്വധർമ്മസമ്പ്രകൃതിക്കോ, ഇടിമിന്നലിന്റെ തീവ്രശക്തിക്കോ, സേതുമ്പുഴയുടെ തന്ത്രങ്ങൾക്കോ, ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വായുവണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതിനോ, ഈ അനുഭവങ്ങളെ ഉദ്യമനം ചെയ്യുന്നതിനോ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കന്യാമണി

നാം ലോകത്തിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും ലോകത്തിലോ, നദീതീരങ്ങളിലോ, പർവ്വതശൃംഗങ്ങളിലോ, പാറക്കുന്നുകളിലോ, — ഏവിടെത്തന്നെ അതിശയനാലും, ഉണ്ണുകയും, ഉറങ്ങുകയും, ഇരിക്കുകയും, നടക്കുകയും, മറുകയും, ചാടുകയും, കളിക്കുകയും, സംസാരിക്കുകയും, ചിരിക്കുകയും, കരുകയും, — ഏതുതന്നെ ചെയ്യുമ്പോഴും, വായുവിൽ സമ്മിശ്ഠിതമായിരിക്കുന്ന ഈ വിഷയങ്ങളെ ശ്വസിക്കുന്നതിനോ, നമ്മുടെ ഉള്ളിലും, പുറത്തും, നല്ലപോടും കൂട്ടുകൂടി ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടോ, തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടോ, മറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ, കതിച്ചുകൊണ്ടോ, ഉരുണ്ടുകൊണ്ടോ, തുളച്ചുകൊണ്ടോ ഇരിക്കുന്ന അത്യന്തേഷികളായ ഈ സൂക്ഷ്മവിഗ്രഹങ്ങളെ ബാധയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനോ, നമുക്ക് ഒരു വിധത്തിലും സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു നിർവ്വാചനമാകുന്നു.

പി. വേലുപ്പിള്ള.

കട്ടറയ്ക്കുകയും കീച്ച, പക്കി, മണ്ണുട്ട, വിട്ടിലിതി സാധു ഭീവിയേകുതിനാളിൽ നിന്നിറങ്ങിയതെയും കഷ്ടമാണാറിക കൊച്ചുകുട്ടികൾ നാക്കെടുക്കു വഹിയാത്ത ഭീവികൾ. കോക്കുമുണ്ടായ പെണ്ണുതമ്പുരൻ നമ്മുടെ നരകമൊന്നു പോലെയും. ഒന്നാകെ മണ്ണു മോരുവന്റെ സൃഷ്ടികൾ. അല്ലഭീവിയെ വധിച്ചു നാം കൂടും. ലല്ലശഃ പരിചയിച്ചു, നിർത്തം

നൽപയ്യങ്ങളെ മെന്തവരായും കൊല്ലാൻ കഥ കഴിച്ചുശിപ്പിട്ടും. സൂപ്പുവെച്ചു ചെറുകുടങ്ങളെ സാപ്പിടുന്നതിന്നു തടിക്കുവൻ നമ്മെ മേൽപ്രകാരമെപരം മഹാമുഗം സാപ്പിടുന്നു തടിയന്റെ വിഗ്രഹം. തുല്യസൃഷ്ടികളിൽ വേണമെപ്പൊഴും നല്ലപോലെ ദയയുള്ളിലേവനും കൊല്ലുവാനുമൊരു സാധു ജന്തുവേ തല്ലുവാനുമിട വന്നു പോകാമോ

കിട, വാലത്, ചുവ, ചുവങ്ങിത്തരം
 തുരിസസ്ത്രത്തിയുണ്ടു കൂടിയിൽ
 കോക്കനത്തു സുലഭതെക്കുനിൽ,
 തന്നെത്തന്നെ തന്നെനി മംഗലമോളികൾ,
 തന്നെപ്പു ചുട്ടുകൾ കൊടുത്തു തോന്നു വേര-
 ചുട്ടുനിശ്ചിത വളത്തി വിട്ടു തന്നെ

തന്നു കോഴി പുനകാരി വരതേ-
 കൊല്ലുവാൻ നന്നെത്തന്നെത്തന്നിനെ?
 നന്നെ വിളിച്ചുതന്നു വിത്തുതന്നിടും,
 നന്നെ വെറുക്കുമെന്തി മണ്ടിടും;
 ഹോ! വിധേയതയൊരു കീഴിയേ
 നന്നെ വധിച്ചു കഴുത്ത പാതകം.

—മുഖർ എസ്. പത്തനാപുണ്ണി.

കായം കിട്ടും കൊടുപ്പി.

അദ്ധ്യായം ൨.

കായംകുളംകൊടുപ്പിയെ പോലീ
 സീസേനാനന്ദനായ തുവിത്രമന്തമ്പി
 വിടിച്ചു ബന്ധിച്ചുവെന്നും; അയാളെ ഒരു
 കൂട്ടിനുള്ളിലാക്കി തിരുമുൽക്കാരത്തായി കൊ
 ട്ടുകൊണ്ടു രാജസന്നിധിയിലേക്കു അയച്ചു
 വെന്നും, ഉള്ള വർഷമാനം അതിരായിലേ,
 കൂട്ടരീപാലേ വേഗത്തിൽ പതറിപ്പട
 ന്. ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി ചേർന്നു കൊ
 ട്ടുത്തുനിന്നു് ൧൨. മൈൽ ദൂരെയുള്ള കൊ
 ട്ടുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. അവർ
 ഇന്നേദിചസം രാത്രി ഉത്സവംകൊണ്ടാർ
 പോകുമ്പോൾ അന്നേയന്ന ഉത്സവം തോ
 ന്നിയിരുന്നു. അതു കൊടുപ്പിയോടുള്ള
 പ്രേമംകൊണ്ടല്ല; അയാളെ കാണാനാ
 ന്നു് മേൽമനസ്സാണെന്നാണു്.

കൊടുപ്പിയുടെ ഭാരതാവതി തീന്ന
 തുവിത്രമന്തമ്പി അതിരായിലേ പോലീ
 സുസ്ത്രയ്ക്കിൽ എത്തി. പോലീസുകാരെ
 അന്നി നിറുത്തി സ്റ്റീരിൽചെയ്തു പട്ടാള
 മട്ടിൽ കൊട്ടുകൊണ്ടു നടത്തിക്കൊണ്ടു

പോകുന്നെന്നാണു് അറിയുക കേട്ടതു്. ഇ
 ന്നാലെ തമ്പിയെ സൽക്കരിച്ചതുപോലെ
 ഒരു സൽക്കാരത്തിന്നു ഇനി പോലീസുകാ
 രു് ഒരുക്കുകയില്ല. മണ്ണു മണിക്കൂറോളം തു
 ണ്ണിക്കിടുന്നതായ കപ്പടം പാച്ചുപിള്ള മു
 കുന്നായ ഉടനെ തന്നെ തന്റെ സങ്കട
 തെളി കാണുകയാണു് അറിയിച്ചു. കാര്യ
 കാണു് ഇതു ശിക്ഷ കര കഠിനമെന്നു തോ
 ന്നിയെങ്കിലും, ഒരു ശിക്ഷയും ഒരു കാല
 ത്തും എപ്പോഴെങ്കിലും മരിച്ചുവളർന്നു കാവ
 യ്ക്കുള്ളിലായിട്ടു മരിക്കുവാനു കിട്ടി
 യതിൽ അനുകമ്പ തോന്നിയില്ല. കാര്യ
 കാണുക വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ വഴി
 വച്ചു കപ്പടം പാച്ചുപിള്ള കണ്ടവരോടെ
 ല്ലാം തന്റെ ദുഃഖത്തെയും തമ്പിയുടെ
 നിർദ്വേഷത്തെയും പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയു
 ണ്ടായി.

കാലത്തു തമ്പിസ്ത്രയ്ക്കിൽ എത്തി
 യ വിവരം അറിയുന്നതായിരുന്ന പോലീസു
 ണ്ണന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. അവർ തന്നെയാർ

[illegible]

‘ഭാഗ്യവശത്ത്’— (എന്നങ്ങ കാവ
ൽപിള്ളമൻ ഈ കവിയുടെ കവനം മുടങ്ങ
ന്ന അവസരമെല്ലാം പറയുക പതിപ്പ്).—
അവരുടെ തലമൊട്ടി വന്നചേൻ നായക
ൻ തു വിക്രമൻതമ്പി അപ്പോഴേക്കു പോയി
സുകാരുടെ മുൻപിൽ ഹരജരതി;— (ഇ
പ്പോൾ ‘ഭാഗ്യവശത്ത്’ എന്നല്ലാ പോയി
സുകാർക്കു മുന്നിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെ, പ
രയണം.)— വേലുപ്പിള്ളയുടെ നീതിസാരം
‘കേരളപരനത്തിനു പോയി. അതുക
ടെ നാവിൽ കളിയടങ്ങൻ വന്നചേൻ സ
ഭസചതി, ചപലസ്ത്രീയായതു കേരളാതി
ലിക്കാം, ഈ കേരളാമട്ടത്തിൽ അയാളെ
വിട്ട് കാലി കളിച്ചു. ഇന്നു വരെയും ഉ
ള്ളിച്ചു തലമുട്ടുറോടും മഞ്ഞളിച്ചു മുഖത്തോ
ടും കൂടി, വേലുപ്പിള്ള തമ്പിയുടെ മുൻപിൽ
നിന്നിരുന്നതു കണ്ടാൽ, അതും അനുകര

മരണം. ആ നിഷ്ഠൂരനായതെന്തിന് നല്ല
 തമോ മനസ്സോ സൗകര്യമോ അവയ്ക്കുണ്ടാ
 ള്ളതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീമദ്ഭഗവദ് ഗോ
 പകീട്ട് നമ്പിള്ള തമ്പിയുടെ മുഖത്തു വന്ന
 കിട്ട, ഭക്തയാഗത്തിലെ വിശദഭരതൻ നൃപൻ
 ആപാദമുതാം ശ്യാനിമു മതികാണ നീ
 ന്ന. മരണപിള്ളയ്ക്ക് ജ്ഞാനമുൾ തേക്ക
 തെ ഏതു തേടിയാട്ടം മനസ്സിൽ പതിയുമ്പോ
 യാൽ “ശങ്കയുഗ്ദ്ധപ്രകാശം ശ്രീമിഷ്ഠനീ
 തിങ്കൽക്കലാഞ്ചിതം” എന്നിങ്ങനെ പ്രസംഗ
 സ്തോത്രങ്ങൾ കാർത്തികവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടി
 രുക, തമ്പിയുടെ രൂപമല്ലാതെ മരണാനന്തര
 മനസ്സിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടു. കല്പകാലാ
 മ്ബുപിള്ള രാജ (ചിന്ത) യശസ്സുണ്ടെ പള്ളി
 തിൽ ചെന്നതിന് ആദ്യശിക്ഷ ഏറ്റുകൾ
 ണ്ണ ഏഴുതുളപിള്ളയെപ്പോലെ, കറം ഏ
 റുപറന്നതും, എന്നാൽ ശിക്ഷ ഇനിയും ഉ
 ണ്ടാകരുതെ എന്ന് അപേക്ഷിച്ചും നില്ക്കുക
 യായിരുന്നെന്ന് തോന്നിപ്പോയി. കൊട്ടാരം
 കൊച്ചുകണ്ടുപിള്ള “ശ്രംഗമകേരളി”
 കയ തിരുവണ്ണത്തിനകത്തു, ഇതിനിടയ്ക്കു
 യൽ നീക്കേപിച്ചത് തമ്പി കണ്ടുപോ യെ
 ന്ന് സംശയമുണ്ടാകയാൽ, കുറച്ചു വാ
 ചിൽ കൈ ഇട്ടുവെക്കുവാൻ തിന്നാൻ ശ്ര
 മിച്ചു കൈപതലിനെ ചോലെ, കൈ കൈ
 മിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിൽ ആ ശ്രമംകൊണ്ടു
 തന്നെ വസ്ത്രം എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചുവെ
 ന്ന് മയപ്പെട്ടു നിന്നു.

‘അയിക്കുൻ’ ആദ്യൻ കൊച്ചുണ്ണി
അൻ ആദ്യമായി തമ്പിയെ സേവിക്കു
ചെയ്തു. അന്നു രേഖിയം പട്ടാളപ്പട്ടിൽ ആയി
തന്നെവെക്കുകയും, അയ്യപ്പക്കു അന്നുപരയാ
ൻ ‘കുട്ടമാണി.സലാം’പേരുള്ള കയ്യും അ
കുംകോലക്കയ്യായിത്തന്നെ. തമ്പി ഇവരോ

കൂടിയ ഗോപിയാകുന്ന ആദ്യനാളിൽ കുന്നിനീക്കം പോലീസുകാരെ വിളിച്ച് 'ഉത്തരവ്' കൊടുത്തു. ആദ്യൻ കൊച്ചുണ്ണി അറക്കും, പോലീസുകാരിൽ പത്തുപേരും, ഉടൻതന്നെ, വരും പരിചയം ധരിച്ച്, പോലീസ് ഓഫീസിൽ കവാളയ്ക്കു കോട്ടക്കാരെ വെട്ടിയൊടയ്ക്കുന്നിച്ച് കൊട്ടാക്കരയ്ക്കു കാൽനടയായി പോകണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ രണ്ടു പേർ, ഒരു വലിയ (വീക്കൻ) ചെങ്ങമ്പുരയിൽ, കൊല്ലത്തും അഞ്ചു മൈലിനകത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും കൊച്ചുണ്ണിയെ ബന്ധിച്ചു ചുറ്റും പരസ്യം ചെയ്യണമെന്നും, കോട് പോലീസുസ്റ്റേഷനിൽ തന്നെ 'ഗാർഡ്' നിൽക്കണമെന്നും, മറ്റും ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യിച്ച്, കൊട്ടാക്കരയ്ക്കു പോകാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നതിന് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ട പോലീസുകാരെ മേല്പനയ്ക്കും ഡ്രീൽ ചെയ്യിച്ചു. ഈ പുതിയ കൂട്ടം കാവൽപ്പിള്ളി കാൽ തീക്കര സ്പിക്കാത്ത മറ്റൊരു വലിയ, പോലീസുകാർ അതിനെ വിനയപൂർവ്വം അനുവർത്തിച്ചു. ഡ്രീൽ തീക്കരയ്ക്കുപോലും, കോട്ടൻ കാട്ടുകാരെ വില്ലാശിപായി കൊടി എത്തി, "കാട്ടുകാരെ അന്ന് വെട്ടിയിൽ റോഡിൽ നിൽക്കുന്നു. കാവൽപ്പിള്ളിയെണ്ണയാർ വേഗം വരൻ ഉത്തരവായിരിക്കുന്നു" എന്നു തമ്പിയോടു പറഞ്ഞു. വില്ലാശിപായി കാട്ടുകാരെ ആളായതുകൊണ്ടു ഈ വർത്തമാനം വേണ്ടി കേന്ദ്രം വെട്ടുകേന്ദ്രം കൂടിയല്ലാ പറഞ്ഞത്. പോലീസുസേനാനാഥൻ ഇതു തീക്കര പിടിച്ചില്ല. അതിന്നു ശേഷം, അയാളെ ചതുപ്പിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി വളരെ ശ്രമപ്പെടുത്തി.

ചതുപ്പിൽനിന്നു മുകളിൽ കയറുവാൻ

അയാൾക്കു കിട്ടിയ ഉടനെ, വില്ലാശിപായി കോട്ടക്കാരെ അടക്കുവാൻ കൊടുത്തു. അപ്പോഴേക്കും കാട്ടുകാർ വെട്ടി വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. കോട്ടക്കാരെ കൊടുക്കു പൂട്ടിയിരുന്ന വില്ലാശിപായി വെട്ടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കാട്ടുകാർ നല്ല ഭാട്ടുകാർ ആയിരുന്നു. പോലീസുകാർ വെട്ടിയുടെ പിറകെ കൊടുത്തുടങ്ങി. അവരുടെ പിറകെ "പൊന്നത്തേ നിൽക്കണം. എന്നു ആ കാവൽപ്പിള്ളിക്കാരെ ഏതാനും കൊല്ലാക്കാക്കിയെ" എന്നു കൂടിവിളിച്ചു കൊണ്ടു വില്ലാശിപായിയും. ഒരു കാൽ മൈൽ ദൂരം വരെ വെട്ടിയിൽ ഇരുന്നവർ വില്ലാശിപായിയെ കണ്ടില്ല. സന്ദർശനം കണ്ടുവെട്ടിയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ, പോലീസുകാർ പിന്നാലെ കൊടുക്കുന്നിരുന്ന അയാളെ കണ്ടു. അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം വെട്ടി നിൽക്കി. വില്ലാശിപായി കൊടി അണങ്ങി വെട്ടിയുടെ അടുത്ത് എത്തി, കണ്ടുവെട്ടുകണ്ടു, നന്നെ സംഗതികൾ, തന്റെ നിന്ദാസൂചകമായ നടപടിയെ ഒഴിച്ച്, മുഴുവൻ കാട്ടുകാരെ ബോധിപ്പിച്ചു. കണ്ടുവെട്ടിയെ തമ്പിയെ പററി കഠിനമായ പൂർവ്വം തോന്നി. കാട്ടുകാർ തമ്പിയെത്തുകൊണ്ടു ക്കെടുകയെ തമിഴുപോലും എന്നു തോന്നി. പോലീസുകാർ തങ്ങളുടെ കൂടെയായ നായകന്റെ കേന്ദ്രം മലയ്ക്കുവരൻ ഇതു മതിയാകട്ടെ" എന്നു ശങ്കരകാണ്ടു വ്യസനം തോന്നി. വില്ലാശിപായിക്കു തന്റെ വേഷം മാറ്റാൻ അനുവാദം കിട്ടുന്നതിന് മുമ്പ്, തമ്പിയെ വേലയിൽനിന്നു തൊലിയുവാൻ ഉത്തരവുണ്ടാകാതെ എന്നു കൂടി സംശയമുണ്ടെന്നും തോന്നി. കാട്ടുകാർ

കാർ ഏതായാലും ഒന്നും വരഞ്ഞില്ല. അ
ത്തലക്കുറ്റിത്തറ ഒരു നിശ്ചയിച്ച പേര
ലിസ്സുകാർ അന്യായം നോക്കി കിട്ടിയ ഉ
ത്തരത്തിൽ നിന്നും. നോക്കി അപ്പോഴത്തെ
വിചാര ഏതെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുന്നു, എന്ന്

അതുകൂടി കൊട്ടാതെ ഏതെങ്കിലും
നാതിനാൽ, വണ്ടി വിട്ടു. വില്ലാശിവാ
നിയുടെ കോമാളിയെക്കൊണ്ടുള്ള ബഹു
ജ്ഞാനിയിൽ, വണ്ടി കൊട്ടാതെക്കൊ
ണ്ടിപ്പോകയും ചെയ്തു.

—എസ്. എസ്. കുറുപ്പ്.

പോഷിണി അംഗം

ഭൂമിയിൽ അത്യുഷ്ണമായ പ്രദേശം,
പേർഷ്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറ്, ഉൾക്ക
ടലിന്റെ കരയിൽ കിടക്കുന്നു. ഇവിടെ, ആ
ഗസ്റ്റ് മാസങ്ങളിൽ, അവിടെ ഉഷ്ണരോപി
നിപ്പുകാരും, മറ്റും ഡിഗ്രിയിൽ കറയറങ്ങ
യും, ചിലപ്പോൾ മലയ്ക്കു ഡിഗ്രിവരെയും
ഉഷ്ണമുണ്ടായിത്തന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒല്ലാത്ത പ്രസിദ്ധം.

ഉത്തരജന്ത്യയിലെ Texas തക്കശി
ല എന്ന പ്രാചീനനഗരത്തിൽ ജന്മിനി
യിൽനിന്നു ഉയർന്നു ബുദ്ധദേവന്റെ സ്മര
നെയ്ത ഒരു പെട്ടികണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു.
അതിനുള്ളിൽ ബുദ്ധന്റെ അസ്ഥികൾ
ഇപ്പോൾ അടക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം പെ
ട്ടികൾ നേപാളത്തിൽ സമീപത്തും പെഷ
വാരിയും ഒരോന്നു കണ്ടു മുഖ്യ കണ്ടെ
ത്തിരുന്നു. ബുദ്ധശിഷ്യന്മാർ ബുദ്ധന്റെ
അസ്ഥികളെ പലപ്പോഴും സ്ഥാപിച്ചി
ട്ടുണ്ടെന്നു ഐതിഹ്യത്തിൽ ഇതൊരു തെ
ളിവാണ്.

പാലക്കണ്ണുരിലുള്ള 'ഡെഡ് സീ'
എന്ന വൻകായലിന്റെ ജലനിരപ്പ്, മെ
ഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രനിരപ്പിലും മറ്റും
അടി താഴ്ന്നിട്ടാണ്. നാല്പത്തേഴുനാഴിക
നീളവും, ഒരു നാഴിക വീതിയുമുള്ള ഈ
വൻകായലിലെ വെള്ളം, മത്സ്യങ്ങൾക്കു
ജീവിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ അത്ര
വളരെ 'ഉപ്പിന്റെ' കെക്കുറവുതാണ്.
അതുകൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു
അംഗം വെള്ളമെടുത്തു വന്നിട്ടാൽ, മുപ്പ
ത്തിയൊന്നു ദിവസം ഉപ്പു കിട്ടും; ഡെ
ഡ് സീയിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ, നൂറു എ
മ്പത്തേഴു ദിവസം കിട്ടും; ഇത്രയേറെ 'കൊ
ഴുപ്പ്' താഴെ ഇതിലെ വെള്ളം. മനുഷ്യൻ
ഈ കായലിൽ വീണാൽ, മുങ്ങിപ്പോകാൻ

അമേരിക്കയിൽ മഹാപാശാലകളി
ലെ പരിപ്പു കഴിഞ്ഞു വരുന്ന യുവതികളുടെ
എണ്ണം വളരെ വെളുപ്പായിരിക്കുന്നു; ഇവ
ക്കു കറുപ്പുപണിക്ക് ഒരു പണി കിട്ടുവാ
നും ഒന്നാകുമായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും വില്പനയും ചെയ്യുന്ന
തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉത്തമ
മെന്ന് ഒരു മാ.സി.കൗതുകത്തിൽ അതി

പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നു.

• •

മുഖാവതാരകാലത്തിനിടയ്ക്ക് യവന(ഗ്രീക്ക്) തത്ത്വജ്ഞാനിയായ കലോസ ഗോറസ് ഇന്ത്യയിൽ വരുകയും, ഇവിടെത്തെ വേദാന്താഭിപ്രായത്തെ സമ്പത്തിന്റെ ശകലന്റെ ഗ്രീസിലെപ്പോലെയോകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും; ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു പാരസീകന്മാർ ഇന്ത്യയിലെക്ക് ഹിന്ദുക്കളെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞത്.

• •

ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ, അമൂർത്തമാന കിഴക്കൻ പ്രദേശമായിത്തീർന്നുകൊണ്ട് പലവകയും മറ്റുമുള്ളവയായിത്തീർന്നുപോയ പ്രദേശമാണല്ലോ. ഇത് ഇപ്പോൾ, കേരളംകൊല്ലംപോലെയായിത്തീർന്നുവന്നു. കേരളത്തിൽ ഇവിടെ ഈ കലോസയുടെ നിരൂപണകൃത്യങ്ങൾ തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രതിവാരംപോലെയുള്ളതായിത്തീർന്നുവന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ മാസികയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഇതിനെയാണ് പത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. എന്നാൽ അവിടെനിന്നു അമൂർത്തമാന കിഴക്കൻ മലയാളകരയിൽ പുതിയ പത്രങ്ങളുടെയും മാസികകളുടെയും പുറപ്പെട്ട ഇനിയും അർദ്ധശതാബ്ദമായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ എഴുതിച്ചിട്ടു സമുദായരീതികളും കൈപ്പറ്റിയും പുറപ്പെട്ട പുതിയതായി, തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു ഒരു 'ഭാരതകേസരി' പത്രവും, കൊല്ലത്തുനിന്നു 'വനിതാമന്ദിരം' സോമസപ്തം എന്നു മാസികകളും, ആലപ്പുഴയിൽ ഒരു പത്രവും പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ!

• •

സാഹിത്യത്തിന്റെ നന്മ എന്തിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു? മിസ്റ്റർ ആർനാൾഡ് ഡൈനറർ എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഇതിനെ പറയുന്നു: "ഒന്നരക്കൽ കല്പിതകഥാഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സ്വന്തം ജീവിതചരിത്രം കൂടി കലർന്നതാകുന്നു, ആയിരിക്കയും വേണം." ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വിമർശിക്കുന്ന ഒരു ഉപന്യാസകാരൻ പറയുന്നതാവിട്ട്:— "ലോകത്തെ നല്ലാ ഞ്ഞു പ്രേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെയും ആർക്കുപയോഗ്യമായുള്ള ഗ്രന്ഥരചനയിൽ പലപ്പോൾ പറയുന്നതു അതിശയോക്തയായിട്ടുണ്ടു. ശരിയായ പ്രേക്ഷണം തന്നെയാണു സാഹിത്യത്തിന്റെ ഉപകരണം. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത സംഗതികളെ പ്രേക്ഷിക്കുക എന്നല്ലാ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ശിശു കലാകലയൽ ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം പലപ്പോൾ മാത്രമല്ല, കേവലമായവസ്തുതകൾക്കായിട്ടുള്ള ചെട്ടി, സാമൂഹ്യ, മാനവ, ജന്മനകാലിബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയെക്കൂടിയും കാണിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഒരു കാവ്യത്തിലെ ഏകതാത്വവാനയും പ്രേക്ഷയുടെ പ്രതിബിംബമാകുന്നു."

• •

മലയാളികളുടെയിടയിൽ, പുതിയതാൽ കാണുകയും, കടന്നു ഇടയും മറ്റുമുള്ളതാണു കാലം കടന്നുവരിക. പത്രകലാലാഭം ധരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന ഒരുവനെ കാണാൻ, പരിഷ്കരിക്കാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്കാരത്തിനു മാതൃകകളായിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാരും മലയാളത്തിൽ കണ്യാലയാടി കളയുന്നവരും എന്തു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടാകും. മുമ്പാതികളുടെ പഴയതിനെക്കുറിച്ച്.

പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ കിട്ടുന്ന ലേഖനങ്ങളെ പത്രാധിപന്മാർ ലേഖനകർത്താവിന്റെ പേർ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട്, തൽകർത്താക്കന്മാർ അങ്ങനെയൊരു അനുഭവമുണ്ടാകുമ്പോൾ അത്രമാണ്. ലേഖകൻ വ്യാജനാമം കൈകൊള്ളുകയും, തന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ അറിയിപ്പാക്കാൻ പേരും മേൽവിവരവും എഴുതിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഈ കേസിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗം പത്രാധിപർ മുൻകൂട്ടി സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം ഭാഗമേ അച്ചടിക്കാൻ പകൽ എടുത്തു. ലേഖകൻ സ്വകാര്യമായി വല്ലതും എഴുതിയിരുന്നാൽ അതും മറച്ചുവെക്കുന്ന പത്രാധിപർ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതൊക്കെ വകതിരിയോടുകൂടി നടത്തുന്ന പത്രങ്ങളുടെ അധികൃതന്മാർ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ധർമ്മമാണ്. എന്നാൽ, മലബാറിലെ ചില മലയാളപത്രങ്ങളുടെ നടപടി അങ്ങിനെല്ല. സ്വകാര്യകത്തുകളും ലേഖകന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പേരും മറച്ചുവെക്കും ഈ ഷർട്ട്കളോടെ തന്നെ അച്ചടിക്കാൻ കൈകൾ കൊടുക്കുന്നു മഹദ്യമായിരിക്കേണ്ടുന്ന മേല്പടി സംഗതികളൊക്കെ അച്ചടക്കത്തിലേ പണിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പരസ്യമായിത്തീരുന്നുവെന്നു ഇരിക്കട്ടെ. അച്ചടിക്കാൻ അവയെല്ലാം അച്ചടിച്ചു പുറത്തുവെക്കുമ്പോൾ ലോകത്തെക്കൊന്നു മഹദ്യമായി വാനിടവരുന്നു എന്നുള്ള അവസ്ഥ പത്രാധിപർക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകും അനുഗ്രഹമല്ലതെന്നു. പത്രാധിപർ ലേഖകനോടു വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്ത എന്നാണു് മേല്പടി ധർമ്മം അറിഞ്ഞിന്റെ അർത്ഥം. പത്രത്തിലേക്കു മേലിൽ ലേഖനമെല്ലാം മാനുഷിക മടിക്കും; പത്രത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെപ്പറ്റി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും അതും ഉണ്ടാകും പത്രം ഉത്തരവാദിത്വം ഇല്ലാത്തതെന്നു ആക്ഷേപവും നടക്കും. പിന്നെ, അച്ചടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്; എന്നും മറ്റുമുള്ള സമാധാനം ഈ ഭാഗത്തു പരിഹാരമായിത്തീരുന്നതല്ല. കഷ്ടം! മലയാളപത്രക്കാർ ഇങ്ങനെയൊരു പേറ്റി

ഇതിനിടയിൽ, കേരളീകോട്ടുള്ള ഒരു മലയാളപത്രത്തിൽ നടത്തിക്കണ്ടതായ ഒരു വാദപ്രതിവാദകൾക്കും ആത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വള്ളത്തോൾ നായനാരുടെ മനോനവർകൾ എഴുതിയ ഒരു കവിതയെ തേവപ്പാട്ടുള്ള നായനാന്നമ്പി അവർകൾ ആക്ഷേപിക്കു ഉണ്ടായി. അതിന്നു ഒരു കേ. ഗോപാലമനോൻ മറുപടി എഴുതി. അപ്പോഴേക്കും ധാരാളം നമ്പികൾ പകരം ഒരു കെ. കൃഷ്ണനമ്പി എന്ന പേർ വെച്ചു എഴുതിയ പ്രത്യുത്തരത്തോടുകൂടി പത്രാധിപർ വാദം കലാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലേന്നാണ് 'സൂക്ഷ്മ' മറുപടിയെന്നു വായനക്കാർ പ്രശ്നം ചെയ്യേക്കാം. വാദത്തിന്റെ ഗതി ഇപ്പോൾ സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരുന്നാൽ, സൂക്ഷ്മമായി ഗണിപ്പാൻ ഒന്നു മല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കലാശത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു വിശേഷം ഉണ്ട്. കേ. കൃഷ്ണനമ്പിയുടെ ലേഖനം അവസാനിക്കുന്ന ഏതായി, കേ. കൃഷ്ണനമ്പി എന്ന പേരെഴുതിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായിട്ട്: "(൧) ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ശേഷം പിന്നെ നിങ്ങളുകയോ എന്നോ ചെയ്യരുതല്ലോ. നായനാരുടെ മനോനവർകൾ മറ്റൊരൊരു പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു കേസിൽ എഴുതിയതാണ്. (൨) ക

ഇതിനിടയിൽ, കേരളീകോട്ടുള്ള ഒരു മലയാളപത്രത്തിൽ നടത്തിക്കണ്ടതായ ഒരു വാദപ്രതിവാദകൾക്കും ആത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വള്ളത്തോൾ നായനാരുടെ മനോനവർകൾ എഴുതിയ ഒരു കവിതയെ തേവപ്പാട്ടുള്ള നായനാന്നമ്പി അവർകൾ ആക്ഷേപിക്കു ഉണ്ടായി. അതിന്നു ഒരു കേ. ഗോപാലമനോൻ മറുപടി എഴുതി. അപ്പോഴേക്കും ധാരാളം നമ്പികൾ പകരം ഒരു കെ. കൃഷ്ണനമ്പി എന്ന പേർ വെച്ചു എഴുതിയ പ്രത്യുത്തരത്തോടുകൂടി പത്രാധിപർ വാദം കലാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലേന്നാണ് 'സൂക്ഷ്മ' മറുപടിയെന്നു വായനക്കാർ പ്രശ്നം ചെയ്യേക്കാം. വാദത്തിന്റെ ഗതി ഇപ്പോൾ സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരുന്നാൽ, സൂക്ഷ്മമായി ഗണിപ്പാൻ ഒന്നു മല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കലാശത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു വിശേഷം ഉണ്ട്. കേ. കൃഷ്ണനമ്പിയുടെ ലേഖനം അവസാനിക്കുന്ന ഏതായി, കേ. കൃഷ്ണനമ്പി എന്ന പേരെഴുതിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായിട്ട്: "(൧) ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ശേഷം പിന്നെ നിങ്ങളുകയോ എന്നോ ചെയ്യരുതല്ലോ. നായനാരുടെ മനോനവർകൾ മറ്റൊരൊരു പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു കേസിൽ എഴുതിയതാണ്. (൨) ക

നോക്കെ പുതിയതു കണ്ടു. 'വളരെ വാങ്ങാൻ വന്നുണ്ട്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ പത്രപ്രവർത്തകൻ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അരിപ്രായം പറയാമല്ലോ. ആ വിദഗ്ദ്ധൻ അതുകൊണ്ടു വിഴ്ച. പക്ഷേ പണം കുറെ കയ്യിലുള്ളതുകൊണ്ടു കുറെ കഴിഞ്ഞു അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളു' — "(ഈ വിഷയം ഇനി അവശ്യമില്ല.....പ.)"

പത്രാധിപരുടെ 'മനോരമ'പതിപ്പു് അച്ചടിച്ചു പുറത്താക്കിയിരിക്കുന്ന മേല്പടി കുറിപ്പിൽ ൧൦൦ വണ്ഡികകൊണ്ടു്, മുൻ പറഞ്ഞ പ്രത്യുത്തരത്തിന്റെ കത്താലു് കേ. കൃഷ്ണനമ്പി അല്ലെങ്കൾ, ടി നാരായണനമ്പി അവർകൾക്കുവന്ന ഒരു കള്ളമോഷ്ടവും കെട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കയാണെന്നും തെളിയുന്നു. വായനക്കാരെ വഞ്ചിപ്പാനായി ചെയ്ത ആ ഉദ്യമത്തെ പത്രാധിപർ സമ്മതിച്ചതു സ്വധർമ്മഭ്രംശം എന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിന്നു മേതുവാകുന്നു. അതിരിക്കട്ടെ. ആ വണ്ഡികയിൽ തന്നെ, വാദം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ലേഖകൻ പത്രാധിപർക്കു വ്യംഗ്യമായി ഉപദേശം നൽകിയിരിക്കുന്നതു സാക്ഷാത്കാരുടെ പ്രകടനമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയേണ്ടു് അതുപോകട്ടെ. ൨൦൦൦വണ്ഡിക, പ്രാബുത വാദവിഷയവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. 'മനോരമ'പത്രത്തിന്റെ പേരിൽ ലേഖനകർത്താവിനുള്ള പകയുടെ വെളിപ്പാടാണതു്. നാരായണനമ്പി അവർകൾ 'മനോരമ'യുടെ സഹായം, ഉപയോഗ പത്രാധിപരായിരുന്ന് കുറെയൊക്കെ പണിയെടുത്തശേഷം വിവിഞ്ഞുപോകേണ്ടി വന്ന ആളാണ്. 'മനോരമ' ആഴ്ചയിൽ

മെന്റാക്കിക്കണ്ടപ്പോഴുണ്ടായ മനോവികാര ക്ഷതമാണു്, തൊഴിൽമാസവൃത്തുള്ള കുറെയൊക്കെ പത്രത്തിന്റെ അധിപരെ അറിയിച്ചു് താൻ കൃതജ്ഞത തെളിയിക്കുന്നതു്. ഇതു തെളിയിക്കുവാൻ ഒരു വകയ്ക്കു് തന്നെയല്ലെഴു് ഏതായാലും, ഈ മാതിരി പത്രപ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ട കാലം അവകിയിരിക്കുന്നു.

കാണേണ്ടതിനെ കാണാൻ മനസ്സിപ്പാഞ്ഞവർക്കു് ഈ അധ്യക്ഷൻ വേറെ ഇല്ലെന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പഴമൊഴി ഉണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്, അരിയെത്ര എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, പറയാത്തൊഴി എന്നു മറുപടി പറയുന്നതു്. ഇത്തരക്കാരുടെ വാദിപ്പാൻ ബഹുപ്രയാസം തന്നെയാണു്. ജി. രാമമേനോൻ അവർകൾ (എം. എം) എഴുതിട്ടുള്ള 'തെച്ചാള്ളി'കഥകൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, തീയന്മാരെക്കൊട്ടി' എന്നു് അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കേൾക്കുമ്പോൾ പത്രത്തിൽ നടന്ന വാദപ്രതിവാദത്തെക്കുറിച്ച് തുലാംലക്കം 'ആത്മപോഷിണി'യിൽ ഞങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നതിന്നു്, മേനോനവർകൾ ജനുവരി ൧൨൮-നു-കുളിയിലേ ദേശാഭിമാനി'പത്രത്തിൽ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു് ഒരു പ്രത്യുത്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം ഞങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെയും മറ്റും പറയിക്കുമ്പോൾ 'പാശ്ചാത്യമതം' 'ജെല്ലി'ച്ചിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നതല്ലാതെ അസംബന്ധപ്രലപനങ്ങൾക്കു മറുപടി പറവാൻ ഞങ്ങൾ കരുതിയില്ല. എന്നാൽ, തക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞനും മറ്റും മറ്റുമായ അദ്ദേഹത്തി

ഒൻപതുപേരും അങ്ങനെയായി ഗ്രാമീ
 ചിട്ടിപ്പെന്ന അദ്ദേഹം അങ്ങനെയായി
 വിശ്വസിച്ചു, അദ്ദേഹംതന്നെ അങ്ങനെയായി
 യിന്നി'യായെന്നതെന്തെന്ന് ഇന്ത്യയിലാണോ
 ആണ് മറ്റൊന്നിലാകിയെന്നു അങ്ങനെയായി
 കേൾക്കുന്ന പേരിടുകയായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേ
 ഹം പറയുന്നു: —“കേൾക്കുന്നതിൽ കൂടി
 അതു എന്നെന്നു കഥാപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 ‘കൊട്ടി’ എന്ന പദം ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചി
 ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടു ആ കഥ നടന്നതാ
 യിസങ്കല്പിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിൽ ആ പദം പ്ര
 സ്തുതനാട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാ
 ന് പറഞ്ഞതായി വിചാരിക്കുന്നതു യുക്തി
 രഹമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ്? ക
 മകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളെല്ലാം
 കഥ നടന്ന കാലത്തും നാട്ടിലും നടപ്പുണ്ടാ
 യിരിക്കണമെന്നുള്ള നിയമം യാതൊരു
 സാഹിത്യനായകനും ഇതുവരെ സ്ഥാപി
 ചിട്ടില്ല.” —ആയോപാധിണിസാഹിത്യ
 നായകനും, വാസ്തവത്തിൽ, അങ്ങനെയൊ
 ളിച്ചിട്ടും സ്ഥാപിച്ചിട്ടും ഇല്ല. പിന്നെ,
 മേനോനവർകൾക്കുണ്ടായ ഈ ദിവാസ്വ
 പ്തത്തിന്റെ ഫലമു എന്നാണെന്നറിവാൻ
 അങ്ങനെയൊന്നുമുണ്ട്. ആയോപാധി
 ണി ഇലാഖാലിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇ
 ണിനെയാണ്: —“ഇനി ഒന്നാലോചിച്ചാ
 രാൽ, കൊട്ടി എന്ന പദം തപ്പോളിച്ചാ

ളകൾ ഉണ്ടായ കാലത്തു മലയാളത്തിൽ ന
 തന്നിരുന്നവോ എന്നാണ്. അപ്പോൾ
 നടപ്പിലിരുന്നവയെ മേനോനവർകൾ സി
 ലവൽകരിച്ചിട്ടാണു പാട്ടിൽ അതിന്റെ
 സാധുതയെ സ്ഥാപിക്കുന്നത് ചിത്രം വി
 ത്രം അങ്ങനെയൊക്കെയാണ്? അദ്ദേഹം
 പറയുന്നതെന്ത്? ‘തപ്പോളിച്ചാട്ടുകൾ’ ഉ
 ണ്ടായകാലത്തുതന്നെയാണ് അങ്ങനെയെ
 പ്രസ്താവം. ‘കഥ നടന്നതായി സങ്കല്പി
 ക്കപ്പെട്ട കാലത്തുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ രൂപം. ചക എന്ന പദവ
 സ്വരം മാത്രം എന്നു ഗ്രാമീകൻ തക്കസം
 മ്യമുള്ളവരെടുത്തു അങ്ങനെയൊരു
 ടി എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർ
 ഭം ആ പദവും പാട്ടിൽതന്നെ ഉള്ളതാ
 ണ്, ഞാൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തല്ല” — എന്നു മേ
 നോനവർകൾക്കുണ്ടായ ചോദ്യത്തു പറയ
 നുണ്ട്. “കൊട്ടി എന്ന പദം ഞാൻ
 പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്” — എന്നു പറഞ്ഞ
 തിന്നും ഇതിന്നു രണ്ടുപേർ യോജിപ്പ് എ
 ന്തെന്നു പറയുന്നവർ ഉപാധികൊള്ള
 ടെ. പാട്ടിനെത്തന്നെയോ? നാൻ പക
 രത്തത്തിൽ, ആ പദം ആ പാട്ടുണ്ടായ
 കാലത്തും ദേശത്തും നടപ്പിലിരുന്നിരുന്നു
 എന്നു തെളിയിക്കേണ്ട മാത്രം തന്നെത്താ
 യി മേനോൻ സമ്മതിക്കുമോ? ഇല്ലാതെ ഇ
 ത്താത്രം.

ആത്മപോഷിണി

പുസ്തകം ൩൦.

മറുപടികൾ

ലക്കം ൧൧

പ്രയോഗാത്മകതയും ഖിമയും.

ആധുനികകാലങ്ങളിൽ, പലക്കും അവരുടെ പാണ്ഡിത്യവിശേഷത്തെയും, മറ്റു വല്ല പ്രത്യേക യോഗ്യതയേയും, പ്രമാണിച്ച്, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകുന്ന സമ്പ്രദായം ഏല്പാവതം അറിയുന്ന ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഖിമക്കുറവ് നം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടുവരുന്ന നല്ലതല്ലെന്നാണ്. മഹത്തരങ്ങളായ കലകളിൽ ഏല്പിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, കലാപരമായും, സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യമുള്ളവരുടെയും, മറ്റും, സ്ഥാനങ്ങളെ, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും, നമുക്കു ഏറ്റവും ഉപകാരം. എന്നാൽ ഏതൊക്കെകയും, ഗുണമില്ലാത്തതും, ആയ നഷ്ടപ്രവൃത്തികളിൽ അവർക്കു കൈപ്പെട്ട കവിതാനുമാലയലത്തിൽ, സ്വതന്ത്രജ്ഞാപ്രകാരം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്ന തിരുവടിയും, വീരവീര്യമുള്ളവരുടെയും, പ്രഭാവം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഖിമക്കുറവ്, കണ്ണാകണ്ണികൾ, അറിയാത്തതെന്തെങ്കിലും മറ്റു യാതൊരു നിർവ്വാഹവും ഇല്ലാത്തവിലും ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു കെ

പ്രത്യേക പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ, ആ ഖിമയിൽ അതിന്നു, ഒരു പ്രത്യേക സംഭാവനയുണ്ടാകുന്നു. ഈ വിധമായ പ്രാഗത്ഭ്യപ്രയോഗങ്ങളിൽ അനുഭവിച്ചു കിട്ടുന്നതും, അവയിൽ നിന്നു വ്യക്തപ്പെടുന്നതും, ആയ അസാമാന്യമായ സാഹസ്യത്തേയും സാമൂഹ്യത്തേയും മാത്രം, കവിതാസംഗ്രഹങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെങ്കിൽ ശിരംകമ്പനം ചെയ്യുന്നതിൽ, ഒട്ടുംകൂടാത്ത ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻ പറ്റും. കവിയാട മനോഹരമായ വിശദമായി വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ആനന്ദനിദാനമായ പദത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ, പ്രത്യേകപ്രതിപത്തിയും പ്രാപ്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, അതേപദങ്ങളെത്തന്നെ, പ്രാചീനകവികൾക്കു ഖിമക്കുറവായി കല്പിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മുഖ്യമായ ചിലവയെ പറ്റി പറയാം.

കാളിദാസനെ, സമാനകാലീനന്മാർ, “ഭീമശിഖാകാളിദാസൻ” എന്നായി അനുവിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. അതിനുള്ള കാരണം, ചേലാശം ആരംഭസർഗ്ഗത്തിലെ

അവസരം ശ്ലോകം വിളിച്ചുപറയുന്നു.

“സഞ്ചാരിണീഭിപശ്യ വൈവരം
യായവ്യതിതയപതിവരസം
നരേന്ദ്രമാർദ്ദവപ്രഭവേ
വിവർണ്ണമാവംസ സമുചിവാലം”

‘വരനെ, വരികാൻ വേണ്ടി കരുണിച്ചു
പെട്ട ആ ഇന്ദുരതി, മാന്ത്രിസമയത്തു കൊ
ണ്ടുപോകുന്ന ഭിപശ്യവേദം, ഏതൊരു
രാജാവിനെ വിട്ട് മുന്നോട്ടു നടന്നുവോ,
അതാതു രാജാക്കന്മാർ രാജമാർദ്ദവമു
ള്ള മാർദ്ദികളെപ്പോലെ വൈവർണ്ണ
ത്തെ പ്രാപിച്ചു’— ഈ പദ്യത്തിലെ “ഭി
പശ്യ” എന്ന ഉപശ്യാപദം, അന്യര
ളുൾക്കായ ചമൽകാരത്തിന്നു ഇരിപ്പിടമാ
യിത്തീയകയാൽ, ആ പദത്തെത്തന്നെ
ബിരുദമായി കല്പിച്ചു, അന്നുണ്ടായിരുന്ന
സർവ്വവിപരീതമാം കവികളും, കാളിദാസ
നെ ‘ഭിപശ്യവാകാളിദാസൻ’ എന്നു വി
ളിച്ചുവന്നു.

“ഉൽഫല്ലസ്ഥലനമിനീ വനദേശ്യദത്ത
സമസിജസംഭവഃ പരാഗഃ (തഃ
വാക്യാഭിവിചിതവിവർത്തിതഃ സമനന്ദ
ദാധത്തേകനകമയം തപത്രവർണ്ണം.”

‘സ്ഥലത്തുള്ള ഈ നമിനീവനത്തിൽ നി
ന്നു ഉണ്ടായ താമരമല്ലാടികൾ കാറ്റാടിക്ക
കയാൽ ആകാശത്തിൽ ചുഴലേ പരന്നു,
സ്വർണ്ണമയമായ വെൺകറാക്കട നിവർത്തി
പ്പിടിച്ച മാതിരിയിലുള്ള, ശോഭയെ ധരിക്കു
ന്നു.’ സർഗ്ഗം- ൭. ശ്ലോകം- ൩൩.
കിരണമണ്ണീയകാവ്യത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധ
നായ രാമവി, ഇപ്രകാരം താമരപ്പല്ലെ
യെ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു, ‘ആതപത്ര’ത്തി
ന്റെ പദ്യമായ ‘ഫത്ര’പദത്തെ ബി

രുദാക്കി, അദ്ദേഹത്തെ ‘ഫത്രരാമവി’
എന്നു വിളിച്ചുവരുക പതിവായിരുന്നു.

ഇതേപ്രകാരത്തിൽ തന്നെ മാവക
രി ‘വേണമാംവൻ’ ആയിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേ
ഹം തന്റെ, പ്രൗഢഗംഭീരകൃതിയായ
മാവകാവ്യത്തിൽ “കൈവതക” പദ്യത
ത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കീഴ് കൊടു
ക്കുന്ന ശ്ലോകം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“ഉദയതിവിതതേ
മുപാശ്ചിമേജ
വചിമകരേഹി
മധാശ്ചിമരേഹി
വഹതിഗിരിയം
വിലംബിയ നരം
ദയവചിവാരിത
വാമണസ്തലാലാം.”

കയറുപോലെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഉൾപര
ശ്ചികരള പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, ആദി
ത്യനും ചന്ദ്രനും ഉദിക്കയും അസ്തമിക്കയും
ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ, ഈ കൈവത
കപദ്യം ഇങ്ങോളത്തും തുങ്ങിനില്ക്കുന്ന
ആ മണികളുള്ള ഗജേന്ദ്രൻ്റെ സാധർമ്മ്യ
ത്തെ ധരിക്കുന്നു. ഈ ശ്ലോകത്തിലെ ‘വേ
ണാം’ എന്ന പദത്തിൻ്റെ സ്വരാംശ്യമാ
ണ്, ബിരുദത്തിന്നു കാണണമായിത്തീർന്നു
ള്ള.

കർമ്മനകരന്മാരെന്നു, “അഖരന്മാ
കൾ” എന്നാണു പ്രസിദ്ധി. ഇദ്ദേഹം
അമ്പതുസൂത്രങ്ങളുള്ള “ഫരവിജയം” എ
ന്ന കാവ്യത്തിൽ ആകാശത്തിൻ്റെ ശോഭ
യെ താഴെ പറയുപ്രകാരം ഉത്പ്രേക്ഷി
രിക്കുന്നു.

ഭേരസുഖലംബിവിവിവിവിവിവിവിവിവിവിവി

മൃഗോന്മീലനകല ചന്ദ്രൻതപസം
സന്ധ്യപ്രസന്നതരവാദ്യഗ്രാമീതകാംസ്യ
താളപാതനസമലക്ഷ്യതനകലക്ഷിഃ”

ന-ക-

ആകാശം, സന്ധ്യാചന്ദ്രനേ, അനുപ
പ്തതരത ആശ്രയിക്കുന്ന ആദിത്യൻ
യിംബത്തോടും, ഉദയനിയുടെ ശിഖര
ത്തിൽ സമുല്പസിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണനായ ച
ന്ദ്രനോടും, കൂടിയതരകയൽത്തോളത്തോ
(സന്ധ്യാസമയത്തെ) പരമേശ്വരന്റെ ന
ത്തത്തിലുള്ള വാദ്യകോലാഹലത്തിൽ ഉൾ
പ്പെട്ട രണ്ടു “ഏലത്താളം” പിടിച്ച വിധ
ത്തിലുള്ള ശോഭയോടുകൂടിയതായി കാണ
പ്പെടുന്നു. താലത്തോകൾ എന്ന പേർ
വരുവാനുള്ള കാരണം ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷ
മായല്ല.

‘യേമനാ’ത്രിവിക്രമൻ എന്നു സാ
ധാരണയായി പറഞ്ഞുവരാറുള്ള കവിയുടെ
പേര് ത്രിവിക്രമന്റെ എന്നായിരുന്നു. ഇ
ദ്ദേഹം “നളചമ്പു”കാവ്യത്തിൽ പ്രജാ
വർണ്ണന പരമമായ, ചോദേ ചേർന്ന പദ്യം
നിർമ്മിക്കുകയാലായിരുന്നു, ഈ വിധമുള്ള
പ്രശസ്തിക്ക്, അർഹനായിത്തീർന്ന് എന്നു
കേൾക്കുന്നു.

“ഉദയഗിരിഗതരം
പ്രകപ്രഭാവംസുതായാ-
മനസകതിനശീമം
ശൃംഗമസ്മാചലസ്യ
ജയത്തികിരപിതേജഃ
സാന്ദ്രതംപ്രോമമഭ്യു
സമീലമിവവിഭിന്നം
ജവനവംയമനം ച”.

ന-മ-

തിളങ്ങിക്കാണിക്കുന്ന പെരുപ്പ് ഉദയ

പദ്യത്തെയും, നിശിഥം അസ്താചലത്തേ
യും പൊന്തുകൂടിയിരിക്കും, ആകാശഗം
ഗത്തിലും യമനയിലും ഉള്ള വെളളം രണ്ടു
പുറവും വേറിട്ടു നില്ക്കുന്ന മരകിരിയിലുള്ള
തെരുവുപുരയെ ഒരു കേരസ്സ്, ഇപ്പോൾ ന
ഭോമധ്യത്തിൽ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു--
ഈ പദ്യത്തിലേ ‘യേമനാ’ എന്നതിൽ
അന്തർവിച്ച ‘യേമനാ’ എന്ന പദത്തെ അ
ടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടാണ് ത്രിവിക്രമന്റെ
യമനാത്രിവിക്രമൻ എന്ന് വിളിച്ചുവന്ന
ത്.

‘അനന്തപുരംവനാടക’കർത്താവു
യ ‘മുരരി’ക്ക്, ‘ഇന്ദു’ എന്ന ഹിന്ദുദൈവ
ത്ത് “ഇന്ദുമുരരി” എന്ന പ്രസിദ്ധിക്ക് സം
ഗതിയുണ്ടായി.

“ഭൂതസുരണിയദി
സുനിതമസിനീയ
ജ്യോത്സനീയച
പ്രവിരളാനിതതപ്രതീഭഃ
സന്ധ്യയലേന
ഭൂതമംബമുഷിതരം-
മവർത്തിതൈത
ഡുഭിരവക്രതോയമിന്ദുഃ”

നക്ഷത്രങ്ങൾ അധികമുണ്ടെങ്കിലും, കൂടിയ
തുള്ള രാത്രികളിലും, നല്ല നിലാവുള്ളരാത്രി
കളിലും, അവ ഏതും ചുരുങ്ങിക്കാണുന്നു.
അതിനാൽ സന്ധ്യയാകുന്ന അഗ്നി, ആവ
ക നക്ഷത്രങ്ങളെയെല്ലാം എടുത്ത്, ആകാ
ശമാകുന്ന മുഴിക(മുഴ)യിൽ വെച്ച്, ഉരു
ക്കി, ചന്ദ്രനെ വേർതിട്ടുവെച്ചതായിരിക്കു
മെന്നാണ് ഏകൻ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങി
നെ ചന്ദ്രനെ അതി സന്ധ്യയായി വർണ്ണിക്കു
നിമിത്തമാണ് മുരരി, ഇന്ദുമുരരിയായത്.

വെളുതി എന്നു പ്രച്ഛന്നിമാനായ ക

വിശ്രേഷ്ഠൻ, തന്റെ അച്ഛൻ പന്ത്രണ്ടാം
ദിവസം വിളിച്ചിരുന്നു ചേർ ശ്രീകണ്ഠൻ
എന്നായിരുന്നു എങ്കിലും ഖിന്നുക്കായി സി
ദ്ധിച്ച ഭവഭൂമി എന്നു പേരാണ് ഇപ്പോ
ൾ എല്ലാവരും അറിയുന്നതെന്നത്. ശ്രീ
കണ്ഠൻ ഭവഭൂമി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ച
ത്.

“തപസ്വികാംഗംഭാവസ്ഥ
മിതിസ്സുനേനാവിവ
ഗിരിജാജന്മനേരവേദ
ഭവഭൂമിസിതനനേരം.”

എന്ന, തന്റെ ഒരു ശ്ലോകം രാജസഭയിൽ
ഭവമുട്ട് ചെല്ലിയതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഈ
ശ്ലോകം കേട്ട ഉടനെ തന്നെ, രാജാവും മ
റ്റു പണ്ഡിതന്മാരും ഇദ്ദേഹത്തെ തൽക്ഷ
ണം “ഭവഭൂമി” എന്ന ബിരുദംകൊണ്ട് ബ
ഹുമാനിച്ചു. ശ്ലോകത്തിന്റെ സാരം:—
ഈശ്വരസായുജ്യത്തിനു വേണ്ടി കുറിയമ
യി തപസ്സുചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രയത്നമോ
ക്കുന്നില്ല; അനന്യായസേന ഈശ്വരസാ
യുജ്യം ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചുവല്ലോ എന്ന വി
ചാരത്താൽ പുഞ്ചിരിയുയർന്നവരേ, എ
ന്ന് തോന്നുമാറ്, പരമേശ്വരന്റെ ശരീര
ത്തിലുള്ള അസ്പന്ദകൊണ്ട് വെട്ടുത്ത മുഖം
മോടകൂടിയവരായി നില്ക്കുന്ന, പാവുകീ
സ്സനശരമുത്താൻ വന്ദിക്കണം.”

ഭവഭൂമിക്ക് “കോടിസാരൻ” എന്ന
ഒരു ബിരുദം കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. “കലാ
ചരലഗ്രാമചികോടിസാരം” എന്ന്, സ്ത്രീ
കളുടെ സുനന്ദസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി വഴ്ത്തിച്ചു
കൊണ്ടായിരുന്നു ഈ ബിരുദം സിദ്ധിച്ചത്.

ബോണമുട്ടുകവി “തൃതംഗബോണമു
ട്ടൻ” ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്താൽക്കേണുന്നതാ
ണ് “ഹർഷചരിതം”, “കാദംബരീ” എന്നീ

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബി
രുദലാഭത്തിനു കാരണമായിട്ടുള്ള ശ്ലോക
ങ്ങൾ, ഹർഷചരിതത്തിൽ ഒരു കതിരായ
വഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

“പശ്ചാദംബ്രിപ്രസാദ
തികതതിചിതതംഗം-

ഹരിതപാംഗമുദമു

രസജ്വലഗന്ധോ

മുഖമുരസി.സഭാധൃതി

ധൃതാവിധുത

ഔസഗ്രംസംഭിദ്ധായ

ദനവരൈവചൽപ്രാ-

ഗമുണ്ഡസ്തംഭോഗ

മന്ദംശബ്ധയമാതോ

വിവിധതിശയനാദ-

ത്ഥിതഃഷ്ടാംബുരണം.”

൧. കതിര കിടന്ന ദിക്കിൽനിന്ന്
എഴുന്നീറ്റ്, പിൻകാലുകൾ, വീടത്തിലെ
മുട്ട്, വാലിന്റെ അടുത്തുള്ള പുഴണല്ലി
ന്റെ ഭാഗം വളഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശരീ
രത്തെ മെലോട്ട് നിട്ടിപ്പിടിച്ച്, കഴഞ്ഞ് വ
ളച്ച്, മുഖം മാറിൽ ചേർത്ത്, ചൊടിപ
റുകയാൽ ചുവന്ന കഞ്ചിരോമങ്ങളെ ഇ
ളക്കി പുൻചുരുട്ട് തിന്നേണ്ടുന്ന അഗ്രഹ
ത്താൽ നിറന്നും ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്ന മൃക്കോടകൂടിയ മുഖംകൊണ്ട്, പതുക്കേ
ശബ്ദിച്ച്, കളമ്പുകൊണ്ട ക്രിയിൽ വെണ്ണ
ന്നു.

൨ “കപ്പുനാളഗപൂജോ

മുഖനികടകിടികേസ-

രാരതിരഞ്ചിം

ലോലനഹസ്തമനം

തുമിനകണമുചാച-

ബാഹുകേസരണ

നിങ്ങളുടെ കയ്യാൽ
 കയ്യിനിവിധിതം
 പ്രേമപ്രസാദമിതം
 സ്വപ്രസാദമിതം
 പ്രതാപമിതം

കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ.

കവിത പുഷ്പം വെട്ടി, കഴിഞ്ഞ് കവി
 തന്നെ വെട്ടി, മുഖത്തു കവിപ്രഭുസഭി

പത്തുകിടക്കുന്നു, മനോഹരമായി ഇരിക്കി
 കിടക്കുന്നു, ഇരിക്കുകയായിരിക്കുന്നു, മനോഹരമായി
 മനോഹരമായി ഉറവിടുന്നതും ആയ ക
 ണ്ഡിതം വന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നു, നീണ്ട
 പുരികങ്ങളുടെ അറ്റത്തു ചേർന്നിട്ടുള്ള ചെ
 റിയ പുല്ലുകൾക്കിടയിലും, ഉറക്കം
 നിമിത്തം കയ്യിലും, ആയ കണ്ണിന്റെ
 ഒരറ്റത്തു, കണ്ണുകൾക്കു ചേർന്നിട്ടു
 —ടി. വി. യെല്ലെപ്പാപ്പ.

മ ന ജ ക്തി.

സെൻ്റലിലായിൽ കാലാഹാര
 ത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന മനോഹരനായ,
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡാ
 ക്കർ കൈൽ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “അ
 ഞങ്ങളുടെ വക അത്തരക്കാരായ പ്രവൃ
 ത്തികൾ കൈ ചെയ്യാൻ എങ്ങിനെയാ
 ണ് സാധിച്ചത്? ഒരു കാർയ്ക്കെപ്പറ്റി
 വോൻ നിരൂപണംചെയ്ത് അതിന്റെ പ
 ിന്നാമകം വോണ്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു മുൻകൂട്ടി
 പറയും, അപ്രകാരം തന്നെ വന്നു സം
 വേഷവും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെയാ
 ണ്? അങ്ങനെയെ വിജയത്തിന്റെ ഹെ
 സ്ത്രം എന്തായിരുന്നുവെന്നും ഓരോ എപ്പോ
 ടിന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രവചിപ്പാൻ അങ്ങ
 ളെ എങ്ങിനെ സാധിച്ചുവെന്നും എന്നോട്
 പറഞ്ഞാലോ.”

മനോഹരന്റെ ഉത്തരം: “ഞാ
 ന് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു ഇന്നിന്നവയായി
 ിക്കും എന്നു ഞാൻ കേൾക്കും മുൻകൂട്ടി ആ
 ലോചിച്ചുവെച്ചു വെച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ
 എല്ലാപ്പോഴും മനസ്സോടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷെ, എന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഹൃദയം ഇ
 ന്നിന്നതായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ പരി
 ഗണനം ചെയ്താരുണ്ട്. ഏകാഗ്രചിത്ത
 തോടുകൂടിയാണ് എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃ
 ത്തിയും. വിജയം എങ്ങിനെയാണു് വന്നു
 കൂടുന്നതെന്നു ഞാനറിയില്ല. ഒരു കാർയ്ക്കും
 ചെയ്യുമ്പോഴും ആലോചിക്കുമ്പോഴും എ
 ന്ന്റെ മനസ്സു ഏകാഗ്രമായി ആ വിഷയ
 ത്തിൽ മാത്രമേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എ
 ന്ന്റെ തലച്ചോറിൽ ഓരോരോ പ്രത്യേ
 കം പ്രത്യേകം വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഓ
 രോരോ അറകൾ (Drawers) ഉണ്ടെന്നു
 പറയും, ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിചാ
 ിക്കുമ്പോൾ ആ വിഷയം അടങ്ങിയ അ
 റയെ ഞാൻ പുറത്തേക്കു വലിക്കുന്നു. രാജ്യ
 തന്ത്രത്തെപ്പറ്റിയാണ് എന്നു വിചിന്ത
 നം ചെയ്യണമെന്നിൽ, അതടങ്ങിയ അ
 റയെ ഞാൻ പുറത്തേക്കു വലിക്കുന്നു. ആ
 സമയത്തു വേറെ യാതൊരു ചിന്തയും എ
 ന്ന്റെ മനസ്സിൽ വന്നുവെച്ചു അതിനെ വ്യഗ്ര
 മോടിപ്പിക്കുകയും ആ സമയത്തു രാജ്യ

അത്രവിഷയനിരൂപണപ്രവാഹം യാതൊരു തടവും കൂടാതെ തുടച്ചുയറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്റെ പ്രിയതമയെപ്പറ്റിയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ അതുപ്രണയം അടങ്ങിയ അറയെ തൊൻ പുറത്തേക്കു വലിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു അതു കയ്പുറ്റി മന്ത്രമെ ആലോചിക്കുകയുണ്ടു്. വേറെ യാതൊന്നും എന്റെ മനോലോകത്തിൽ വരില്ല. നിങ്ങൾക്കു ഇവയൊക്കെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി തോന്നുന്നുവോ?

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഡാക്ടർ അവർ വിശ്വാസസ്വചകരായ ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകി. അപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ, “ഡാക്ടറെ, അൻ്റെ ദുഷ്ടനുമായി നിങ്ങൾക്കു ഒരു പരസ്പരം. എന്റെ തലച്ചോറിലെ എല്ലാ അറകളും അറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ ആ നിമിഷത്തിൽ എനിക്ക് വിദ്വേഷം.”

“എന്നാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അതെനിക്കിപ്പോൾ ഒരു കാനിച്ചതുകൊണ്ടു് എന്നു ഡാക്ടർ ചോദിച്ചു.

“കുറഞ്ഞു തരാം. ഞാൻ ഇതാ എല്ലാ അറകളും അടച്ചുകയറുന്നു” — എന്നു പറഞ്ഞതോടുകൂടി, നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഉപധാനത്തിനേൽ “ഉരുണ്ടുകെട്ടി” വീണു. ഡാക്ടർ അടുത്തുചെന്നു പല വിധത്തിലും പരിശോധിച്ചു നോക്കി. വളരെ നേരം ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായം കൊണ്ടും പരിശോധിച്ചുനോക്കി. നെപ്പോളിയൻ ഗണ്മനിദ്ര പ്രാപിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതിത്തു.

നെപ്പോളിയന്റെ ജീവചരിത്രത്തെ ഉറപ്പുനോക്കുന്നതായാൽ, അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച സ്പ്പവിജയത്തിനേറും ഓരോ

സ്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനീകസംശയാകണമെന്നു മനസ്സുകുറിയായിത്തന്നെയെന്നു കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തികളെ, വിശേഷിച്ചു, താൻതന്നെ ഗ്രാമീണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കണ്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയും എന്നു ശക്തിച്ചുപോകും. അദ്ദേഹത്തെ സഹായിപ്പാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹംസംകരണ പരിപാപതയെ പ്രാപിച്ച അനന്തകണം മന്ത്രമായിരുന്നു, തന്റെ ഏകസഹായി. നെപ്പോളിയന്റെ നാമം ശ്രവിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിൽ വിറയ്ക്കാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പതിനായിരം ജനങ്ങളോട് പൊതുജനങ്ങളെക്കൂടെ കായബലം ഉണ്ടായുകൊണ്ടല്ലാതായിരുന്നു, ഈ ഭയത്തിന്റെ കാരണം. നെപ്പോളിയനു അസംശയാണെന്നായ ഭേദബലം ഉണ്ടായിട്ടു ഇല്ലാ. അദ്ദേഹത്തിന്നു മനോബലമായിരുന്നു അസംശയാണെന്നായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇപ്പോഴൊക്കെ തന്റെ മനസ്സുകെട്ടിയ ഒരു കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു പതിനടക്കു ശക്തിമത്താക്കി ഒരു വിഷയത്തിന്റെ “ധാര”വിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങിനെ ശക്തിമത്താക്കിയ ഒരു മനസ്സിന്റെ പ്രേരണയായ്, അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യംകൂടി ചെയ്യാൻ, അദ്ദേഹം സന്ധ്യയ്ക്കും ഇറങ്ങിപ്പോകട്ടെ. “അ.സംധ്യം” എന്ന പദം തന്റെ നിഖണ്ഡവിൽ കാണുകയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

നാം നമ്മുടെ മനസ്സുകെട്ടിയ ഒരു സിപ്പിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി, നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ, രാജ്യനാശത്തിന്നും മനുഷ്യാനാശത്തിന്നും മരുമികസുഖത്തിന്നും വിനിയോഗ

ശിക്ഷണം, എന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. മനസ്സുകുറവുടെ മഹാത്മ്യമെത്രയെന്നും, മനസ്സുകുറവുകൊണ്ടു ഏതൊക്കെ സാധ്യമാകുന്നതും കാണിച്ചാൻ വേണ്ടി മേത്രമാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധനായ ഈ നായകനെ ഞാൻ വായനകർമ്മമെടുവിൽ കൊണ്ടുവന്നു നിൽക്കുന്നത്.

“വിചാരത്തിന്നു ഏതു ശക്തിയാണു് ഉള്ളതു്? നമുക്കു ഏതു ശക്തി അനുഭവമായി കാണുന്നില്ലല്ലോ” എന്നു ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. അതിൽ അത്തരപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ ചിതറിക്കിടക്കുകയാണു്. ഏകാന്തത എന്ന ഗുണം അവയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഏതെങ്കിലും ദൈവദൂത വിഷയത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തിക്കുവാൻ, നിങ്ങൾ ഒരു ശ്രമിച്ചുനോക്കുവിൻ. അപ്പോൾ ചേരെ നൂറു നൂറായിരം വിവിധവിചാരങ്ങൾ തുരുതുരെ മനസ്സിൽ വന്നുകയറുന്നതായും, ഏകാന്തതയ്ക്കു മംഗംവരുത്തുന്നതായും കാണാം. മിക്കവാറും ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തചെയ്യാൻ അറിഞ്ഞുകൂടും, സാധിക്കുമില്ല. അവയുടെ മനസ്സു, കടിക്കത്താൻ ഇല്ലാത്ത കുതിരയെപ്പോലെ, സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. മനസ്സിന്നു തോന്നിയതെല്ലാം മനസ്സു വിചാരിയ്ക്കും; അതിനെ അവർ സംയമനം ചെയ്തിട്ടില്ല. പിന്നെ എന്തിനെയാണു് അതിന്റെ ശക്തികൾ പ്രദർശിക്കുക? ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സൂര്യശീതലിൽ (സാധാരണ വെയിലത്തു) ഒരു കഷണം കടലാസ്സു് വെച്ചാൽ അതു ദഹിച്ചുപോകുന്നില്ലല്ലോ. എത്രയൊ ദിവസം വെച്ചാലും ദഹിച്ചുപോകുന്നതല്ല. എന്നാൽ അതെ സൂര്യശീതലിയെ തീക്കണ്ണാടിയിൽ (ദൃഷ്ടി) കൂടി ഒരു

കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു സംയോജിപ്പിച്ചാൽ, ആ കടലാസ്സിന്റെ കഷണം ഉടനെ കത്തിക്കുലിഞ്ഞു പോകുന്നതായി കാണാം. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സൂര്യശീതലിയെ ആ കടലാസ്സിനെ ദഹിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയില്ല; എന്നാൽ, അതിനെ സംയോജനംചെയ്തു് ഒരു കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു നിർമ്മുഖമാക്കി അതിന്നു അപരമായ ശക്തി സിദ്ധിക്കുകയും കടലാസ്സു ദഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേപ്രകാരമാണു് മനോശീതലിയുടെയും കഥ. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മനോശീതലിയിൽ ചെയ്തതുമില്ല. അദ്വൈതത്താൽ അവയെ ഒരു കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു നിർമ്മുഖം; എന്നാൽ ആ ചെയ്തതും ശതശതവിധമെന്നു, യോഗിമാരുടെയും ഭാരതത്തിലെ സമുദായങ്ങളുടെയും വിജ്ഞാതന്റെ മഹത്വം ഏകാന്തചിന്തയെന്നു പറയുന്നതാണ്.

ദേഹത്തിന്റെ സമുപാധ്യയുടെയും ശക്തിയുടെയും ആധാരം മനസ്സാണു്. മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ദേഹം വെറും ജഡപ്രായമായി നിൽക്കുന്നു. ദേഹത്തിൽകൂടെ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നതു മനസ്സുകുറവയാണു്. ദേഹത്തിന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായ ശക്തിയില്ല. വിചാരത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ ദേഹത്തിന്നു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുമൊ? വിചാരത്താൽ പ്രേരിതമായിട്ടല്ലാതെ ഏതൊരു കർമ്മമാണു് നാം ചെയ്യുന്നതു്? മനസ്സിനെ ദേഹത്തിലേക്കു തിരിക്കാത്ത പക്ഷം, ദേഹം ഏതൊന്നുണ്ടെന്നു തന്നെ നാം അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു്, മനുഷ്യനിൽ മഹാമദ്യമുള്ളതായി വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതു മവസ്സാണു്; അതിന്നു വേണ്ടുന്ന അദ്വൈതം കൊടുത്തു് അതിനെ ശക്തിമത്താക്കുന്നു ഉ്. അതുവശം

വാണീ. അതു സംധിപ്പിച്ചുള്ള കാര്യം
 മനനമുണ്ട്. ഭിരംപ്രതി പ്രകാരകരവ
 ഉണ്ട്, കരണങ്ങൾ അതെന്നിട്ടുവേണ്ട
 കിടപ്പും, ഇടപെടുന്നപ്പോഴെയും, ആരും
 വിനയപ്പെടാറിയാം ധ്യാനം ചെയ്യണം. ഇ
 ശ്വേതനീലവും ആത്മരവിയും വിശ്വസമിപ്പ
 ന്നിരിക്കിൽ, അഗ്രവും, അവയെപ്പറ്റി റി
 ത്രുവണം ചെയ്യുന്നത് അശക്തമാക്കി തേ
 ന്നെന്നുവെങ്കിൽ, പ്രേമം, സത്വം, സുഖം മ
 തലായ വല്ല ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ക
 ന്നനം ചെയ്യാൻ തി. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ
 ക്കു ശോചമെല്ലാത്ത ഈ വക കേവലഗുണ
 ള്ളെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ ഒരു “ധാരണാത്മ
 കം” സൃഷ്ടിക്കാൻ സംധിക്കാത്തവർ,
 യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വല്ല ഭയം
 പൂർണ്ണമായതായും മായാവകം മുമ്പേക
 വെച്ച് അവരുടെ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെപ്പ
 റ്റി ധ്യാനം ചെയ്ത് ആരംഭിക്കണം. ഏ
 ന്നാൽ യഥാകാലം കേവലഗുണങ്ങളെപ്പ
 റ്റി ധ്യാനം ചെയ്യാൻ സമർത്ഥരായിവരും.
 ഇങ്ങിനെ മുറിയ്ക്കു മുടങ്ങാതെ ഒരുവൻ ആര
 കൂടും ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവ

[illegible]

കുറേ മനുഷ്യരുടെ വിചാരം എന്തു ന
തത്തിലോ, അത്തരത്തിലോ പിടിച്ചോ അവ
രുടെ സ്വഭാവവും തിടത്തെയും. കുറേവർ
എപ്പോഴും പ്രേമത്തെയും സത്യത്തെയും ച
രറി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവ
ർ പ്രേമമുള്ളവരും സത്യമുള്ളവരും ആയി
തീരുന്നതായിരിക്കുകയില്ല. കളിവിടനായും ച
തിയേയും പരറി ചിന്തനംചെയ്യുന്നുവെ
ങ്കിൽ, അവർ കള്ളനും ചതിയനും ആയി
തീരും, നിശ്ചയം. മനഃപോലെ കാംഗല്യം.

webco,

ഡി. കുമാരൻ-കണ്ണൂർ.

എറണാകുളം മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ അധ്യക്ഷൻ എസ്. ജി. സിദ്ദീഖ് പറഞ്ഞത് പ്രകാരം ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ പട്ടണത്തിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് വെള്ളം ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും അതിനെ സംഭരിക്കാൻ യാതൊരു നടപടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്.

സാമ്പത്തിക മൂലം കൗണ്ടിനും സാമ്പത്തിക
 സൗകര്യവും സാമ്പത്തിക സംസ്ഥാനം കേ
 റിപ്പോർട്ട് വരുത്തിയതാണ്. സാമ്പത്തിക
 തരംഗം കൗണ്ടിനും ഉണ്ട്. കൗണ്ടി
 മിക്കവാറും കൗണ്ടിനും കൗണ്ടിനും

വളിയിൽ തെന്നിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ചരിതം മുഴുവനും കേട്ടാൽ, വായനക്കാർ ആക്ഷേപം തെറ്റിപ്പോകാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ: എനിക്ക് തന്നെ എന്റെ വികാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വളരെ സംശയങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരിക്കൽ പ്രേമാവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴടങ്ങിട്ടുള്ള ഒരു ഹൃദയം പിന്നീട് ഒരിക്കലും അതിന് അധീനമാകുന്നതല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും ഉള്ള ദൃഢവിശ്വാസം.

ഞാൻ ഒരു ഡാക്ടറാണ്. എന്റെ ഉദ്യോഗം പഴിയായിട്ടാണ് മുന്നോട്ടുനീങ്ങിയിരുന്നെങ്കിലും ഹൃദയത്തിലെ ഉറപ്പുപ്രദേശത്തിലുള്ള അനേകം കൗതുകങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ പെട്ട് കണ്ടുമുട്ടിയത്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആളൊരുവന്റെ പത്തു പന്ത്രണ്ടോ കുട്ടികളും സുഖിക്കുവാൻ വേണ്ടി വന്ന പാക്കു നാ ദില്ലിയിലും ചില ധനികന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ട് പഴയകാലത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം ഏകദേശം അറുപതു വയസ്സ് "യജമാനനേ! ഇവിടുന്ന് ഒരു ഡാക്ടർക്കുണ്ടോ? എന്റെ യജമാനത്തിന് സുഖിക്കട്ടെ" ഇവർ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് അത്ഭുതം തോന്നി.

ഇത്രകാലമാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ട്, അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ സ്നേഹിതരായിത്തീർന്നത്. ഞങ്ങളുടെ പരിചയത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽതന്നെ അവരുടെ കർമ്മശൈലിയും, സ്വഭാവവ്യത്യാസവും, മനോഹരതയും എനിക്ക് വിവിധവികാരങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ഇതിനു തക്കതായ വല്ല കാരണവും ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് ആരും

അറിയാതെപ്പോയി. അവരുടെ കർമ്മശൈലിയിൽ എനിക്ക് ഒരു വളരെ പരിചയപ്പെട്ട ഒരു സ്വഭാവത്തെ കണ്ടു. അവരുടെ ഉഷ്ണ ഏനിൽ പരിശുദ്ധമായ വളരെ കറുപ്പും മുമ്പ് ഞാൻ പരിചയിച്ച ചെറുപ്പം കടാക്ഷത്തോടുകൂടി കാണുന്നത്. അവരുടെ സ്വഭാവവ്യത്യാസവും, കർമ്മവും വേറൊരുതരമുള്ളതല്ലാത്തതാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അവരുടെ കൈകൾ ഞാൻ പിടിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോഴും എനിക്ക് ഒരുപക്ഷേപം പരമാനന്ദം തോന്നാത്ത കാരണം ഇതുതന്നെയാണ്.

എന്റെ ഈ ചാർച്ചയെപ്പറ്റി കേൾക്കുമ്പോൾ മാനുവൽനോട്ടാരികൾ ഒരു പരിമാസം സ്പെഷ്യലായിരിക്കും. "ശരി, ശരി! പുരുഷന്മാർ ഈ മാതിരി അനുകൂലതയോടെ സാധിക്കുന്നതാണ്. അനുകൂലതയോടെയും കർമ്മശൈലിയിൽ പുരുഷന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ഉഷ്ണമില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ നിങ്ങളുടെ സൗകര്യംപോലെയാണ്. ആ പുഷ്പം ഒരു വെറും കറുപ്പു മാത്രമേ, അല്പ വികസിപ്പുവാൻ, എന്നു ജിഹ്വയുടെ നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ, അതിനെ വിഭജിക്കുവാനും ശ്രമിക്കാറുണ്ട്." എന്നിങ്ങനെ അവർ എന്നെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കും.

മനസ്സാശ്വസിപ്പിക്കുക! നിങ്ങൾ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ, ഒരു പരിമിതി കേൾക്കും വികസിച്ചു പുഷ്പവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എനിക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്, എന്റെ വികാരം "അനുകൂലം" അല്ലെന്നും "സ്നേഹം" എന്നെന്നും ഞാൻ പറയുന്നതും.

മി- ആ സ്നേഹം വളരെ ഉറപ്പാക്കി വേ
 തുന്നിത്തുളക്കു ഒരു അപ്പപ്പുറിക്കുപവും ആ
 ന്. ഒരു പുരുഷന്മാർ അമ്മിൽ ഇരിക്കുന്ന
 യുള്ള ഒരു സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.
 ഒരു പുരുഷന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അന്തർഭവി
 ച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മനും ഗുണങ്ങളും വ്യസ
 നകരങ്ങളുമായ ഹൃദയങ്ങളെ തുറന്നുപറ
 യുന്നതു് വേറൊരു പുരുഷനോടുകണന്നി
 മിക്കട്ടേ, അയാൾക്കു മറ്റൊരു ആളിൽ നി
 ന് അനുകമ്പാപരമായ ഒരു വാക്കുകി
 ചും കേൾക്കാൻ സാധിക്കുകയ്ക്ക് അയാൾ
 മൂലം ശക്തിപ്പെടുകയോ. ഇതിനാൽ ഒരു
 പരസ്പരസ്നേഹം തോന്നുന്നതെങ്കിൽ ഒരു
 ലോലഹൃദയമായ സ്ത്രീയും തന്നെ വേ
 ണം. അങ്ങനെയിരിക്കെ, ഞാൻ അവ
 ളിൽനിന്നു് എന്റെ ഗുണവിചാരങ്ങളെ
 എങ്ങനെയൊണ് മറച്ചുവെക്കുന്നുതു്!

നേരം സന്ധ്യയായി. ഒരു മണിയ
 വെളിച്ചം മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ആ മുറിയി
 ൽ ഞങ്ങൾ ഒന്നുപോലും മാത്രമേ ഉണ്ടായി
 രുന്നുള്ളൂ. അവളുടെ മനോഹരമായ മി
 ടികളെ എന്നിൽ പതിപ്പിച്ചു് കുറച്ചൊ
 ന് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ ചോദി
 ച്ചു:-

“എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയെ
 ല്ലാം വിചാരം? നിങ്ങളുടെ മുഖം കണ്ടാ
 ൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തോ ഒരു ആത്മീയതയ്ക്ക്
 സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതോളെയും, നിങ്ങളുടെ
 നസ്സിൽ എന്തോ ഒരു ക്രോധം ഉള്ളതോ
 ലെയും തോന്നുന്നുവല്ലോ!”

ഇത്ര കൗതുകത്തോടുകൂടി ചോദി
 ച്ച ഒരു ചോദ്യത്തെ നിരൂപിക്കുവാൻ വേ
 ണെ ആളെങ്കിലും സാധിക്കുമായിരുന്നു
 എന്നു പറയുവാൻ എനിക്ക് വയ്യ. എ

നിക്കു അങ്ങനെയൊന്നു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു
 ന് മാത്രം പറഞ്ഞുകൊൾവേ.

“ഞാൻ അറുവെച്ചു വിധം മനോ
 ദാലം ദൈവം ആർക്കു കൊടുക്കുമായി?”
 എന്നു കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറച്ചു കൊണ്ടു
 ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അത്ര പ്രവചനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
 കൂടി ഞാൻ എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന
 ലോലഗാത്രിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
 അവളുടെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തിന്നു് യുവദശയുടെ
 പ്രഭാവമോ, അവളുടെ കടാക്ഷത്തിന്നു് ക
 മറകൂടി പ്രസന്നതയോ, അവളുടെ ഗണ്യ
 സ്ഥലത്തിന്നു് അല്പംകൂടി വാട്ടുക്കുറവോ, അ
 വളുടെ ആകൃതിയ്ക്കു കറുപ്പുകൂടി കറാമലപ
 മോ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ സൗ
 നദ്യത്തിന്നു് എത്ര തന്നെ ഉൽക്കണ്ഠയോ
 കമായിരുന്നു! അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, മൃ
 നാളിനിയുടെ സ്വപ്നവും എന്റെ ഹൃദയ
 വല്ലഭയുടെ തിന്റെ ഒരു പകർപ്പു മാത്രമല്ലാ,
 ഈ തരുന്നീത്തോ അവൾ തന്നെയാണെന്നു
 ഞാൻ സന്ദേഹവും സമ്മതിക്കുമായിരുന്ന.

എന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ അവളി
 ൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഒരു നിശ്വാസം, അതു
 വരെ ചിന്താമഗ്നനായിരുന്ന എന്നെ ആ
 സ്ഥിതിയിൽ നിന്നുണർത്തി. “എന്റെ
 വാക്കുകൾ നിങ്ങളെ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”
 എന്നു ഞാൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. അവ
 ള്ൾ അതിന്നു യാതൊരുത്തരെയും പറഞ്ഞി
 ല്ല. നേരം സന്ധ്യയായിക്കഴിഞ്ഞതിനാ
 ൽ എനിക്ക് അവളുടെ മുഖഭാവം ശരിയാ
 യി കണ്ടാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അ
 വളുടെ നന്മനത്തോ ബാല്യപൂർണ്ണതയോ
 ണെന്നു എന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലായി. “നേ

അടുത്ത മനസ്സിനെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണ്? എന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോഴും മൂന്നാളിനി തന്റെ മകനും അമ്മി അവൻ മോങ്ങിയില്ല.

“നിങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും സുഖക്കേടുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഒന്നും സംസാരിക്കുന്നില്ലല്ലോ” എന്നു ഞാൻ ചിന്നുന്നതും തിരക്കി ചോദിച്ചു.

മൂന്നാളിനി— (വ്യസനസൂചകമായ മരസപരത്തിൽ)— ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തീരെ അപരിചിതയല്ലെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിചാരം.

അവളുടെ മനോവിചാരത്തിന്നു സംഗതി ഇതാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ കരച്ചൊന്നു മനോസിദ്ധ്യപോയി.

ഞാൻ— ഇത്രമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ശരി. നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംശയിച്ചവരെ എന്താണ് സംഗതി?

മൂന്നാ— നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ തന്നെ.

ഞാൻ— വിശ്വാസമില്ലെന്നോ? നിങ്ങളെപ്പോലെ വിശ്വാസപരമായി എനിക്കു ആരെണ്ണ വേറൊരു സ്നേഹിതനുള്ളതു്?

മൂന്നാ— ശരി. എന്നിട്ടും നിങ്ങളുടെ വ്യസത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ എനിക്ക് അർഹതയില്ലെന്നല്ലെ നിങ്ങൾക്കായില്ലെന്നതു്?

അവളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ ആലോചനാഗ്രന്ഥം പെട്ടെന്ന് മറുപടിപറയുവാൻ അശക്തനും ആയി ഒരുവിധം ചിന്താക്കത്തിന്ന് അധീനനായി ഇ

പ്രകാരം പറഞ്ഞു:— “എന്റെ പ്രിയ സഹോദരി! നിങ്ങൾ എന്നെ ഇങ്ങിനെ വെറുതെ ശരിക്കെന്നതു് എനിക്കു വളരെ വ്യസനകരമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഈ ലോകത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇത്രന്നുപരയുന്നതു് നിങ്ങളോടല്ലാതെ വേറെ ആരെടും അല്ലെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. നിങ്ങളുടെ മനസ്സു വേദനിപ്പിക്കുകതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു മാത്രമാണു് നിങ്ങളോടു വിവരങ്ങളെല്ലാം പറയുവാൻ മടിച്ചതു്. എന്റെ ജീവചരിത്രം വളരെ വ്യസനകരവും ശോചനീയവും ആണെന്നു് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.”

പിന്നീടു ഞാൻ അവളിൽ അധികം പരിചയം ഭാവിച്ചു് ‘നിങ്ങൾ’ എന്നതിന്നു പകരം ‘നീ’യെന്നും മറ്റും വിളിക്കുവാനു മായിച്ചു.

മൂന്നാ— നിങ്ങളുടെ ചരിത്രം എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുമെന്നു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നു പാത്രമല്ലെന്നു് അറിയുന്നതു തന്നെ ആ വ്യസനത്തിന്നു് ഒരു പ്രതികാരം ആയില്ലേ. എല്ലാം കാര്യത്തിലും തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ വിശ്വാസമുള്ള നമുക്കിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികം സന്തോഷാവഹമായ സംഗതി വേറെ എന്താണുള്ളതു്?

ഞാൻ— സഹോദരി! നീ പറഞ്ഞു വാസ്തവമാണു്. നിന്റെ മനസ്സിന്റെ നിഷ്പ്പാടതയും, ഉദ്ദേശത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നു ശാസ്തം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ വല്ല സവിശ്വാസവും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് എന്റെ ആലോചനയെവിനാലും ബുദ്ധിമോശം അ

യും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കൽറസ്ഥിതിയെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ എങ്കൽറ ഏതെങ്കിലും തരം ക്രമീകരണമെങ്കിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള എനിക്കു വളരെ മുഖ്യതന്നെ കാര്യം കിട്ടുമായിരുന്നു. പ്രിയസൗമി ഹി ഈ ചരിത്രം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു എന്തുകൊണ്ടും അവകാശപ്പെടുന്ന ആ തരണീതോടൊന്നു ഇത് കേൾപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് അംഗമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക്, അതിനെ നീ തന്നെ മനസ്സിലാക്കി കേൾക്കണം. അഥവാ, അവളോടു പറയുവാൻ ഇല്ലാത്ത എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ എങ്കൽറ അവയോടൊന്നിടത്തു വന്നുകൊണ്ടു ആ അവസരത്തെ തൊൻ ലക്ഷ്യമാക്കി നിൽക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമായിരുന്നുവോ എന്നും സംശയത്തിലാണുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു, ഞാൻ പറയുന്നതു സഭയെ കേൾക്കൂ. നിന്റെ വിശ്വാസത്തിനു അർത്ഥമില്ലാത്തവനാണെങ്കിലും, ഈ പാവപ്പെട്ടവൻ നിന്നിൽ എത്രയും പ്രത്യയമുള്ളവനാണെന്ന് അപ്പോൾ അറിയാറാവും.

• • • • •

II.

ഞാൻ ഖിലാത്തിയിൽനിന്ന് മടങ്ങിയവനെ ഉടനെ കുറെ ദിവസത്തോളം വെസ്വേദനങ്ങളോടുകൂടി എങ്കൽറ നാട്ടിൽ തന്നെ വസിച്ചു. അതിനുശേഷം കൽക്കത്തായിലേക്കു വന്നു. “ഇന്ത്യൻ മതവികാസസാക്ഷി”യ്ക്ക് പ്രാവശ്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് എങ്കൽറ ഉദ്യോഗത്തിൽ ചേരുവാൻ കണ്ടുമുന്നാളുകൾ കൂടി സമയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ സമയത്തെ എങ്കൽറ സഭാതിയന്തം സുഹൃത്തും മതമെ

ന്ത്യയുടെ ഗുഹത്തിൽ സിദ്ധവഴിക്കുവാൻ കിട്ടുകയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും എങ്കൽറയും തുടർച്ചയായ വളരെ കാലം മുമ്പു തന്നെ സൗഹൃദമുദ്രയായിട്ടായിൽ പങ്കിട്ടിരുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കോമകോർട്ടു വക്കീലിന്റെ നിലയിൽ ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയതമയുടെ അകാലമെന്നതാൽ, ഈ ചെറുശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു വാൻ തന്റെ പ്രേമമാനന്ദമായ ഒരു കാര്യമെങ്കിലും അതേ അതേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രാണകൃഷ്ണബാബു പുറംകയ്ക്കുള്ളിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ആശുനികപരിഷ്കാരവിഷയത്തിൽ ഒട്ടും വിമുഖനായിരുന്നില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും, നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് അവർ വിപരീതസന്ദർഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന സമയം അതിക്രമിച്ചിട്ടും അവരുടെ വിവരം ഇനിയും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്ന് സംഗതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മതാവിനിക്ക് നല്ല ഭേദസമ്പന്നിപ്പെട്ടത് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്കു ഒരു വല്ലാത്ത മാതിരി അവസ്ഥയെങ്കിൽ ഉപദ്രവമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവർ കൂടെക്കൂടെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീണു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിലയിൽ സ്വയംഭരണമില്ലാത്ത ഗാഢനಿದ്രയിൽ പെട്ടുപോയ അവർ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറോളം കിടക്കും. ഏകിലും, കണ്ണടച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവരുടെ നാലുപുറവും നടക്കുന്ന സംഗതികളെ കണ്ടാൻ സാധിക്കാറില്ലെന്നല്ലാതെ, അവയെല്ലാം അവർ ഏകദേശം, ശ്രദ്ധണസ്സർഗ്ഗികൾ വഴിയായി

അറിയാമെന്നാണ് അവർ തന്നെ സമ്മതിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ തെളിവുസം മുഴുവനും കിട്ടുന്നത് കേരളം ക്രമേണ സ്വയംഭരണ വന്നുതുടങ്ങും. എന്നാലും പിന്നീട് മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടി വരെ കഴിഞ്ഞാൽ കേരളം അവരുടെ ദേശത്തിന് മുഖ്യമായിരുന്ന ശക്തിയിൽ കിട്ടാത്തു. സമൃദ്ധമായ സമയത്താണ് ആരംഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുൻകൂട്ടി യാത്രയുടെയും ഉണ്ടാകാറില്ല. ഈ ഇടയ്ക്കും ഉണ്ടാകാൻ സംഗതി എന്നാണെന്നു ഭാഗ്യവശം ചോദിച്ചാൽ അത് അവർക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് പറയാവുന്നത്. എങ്കിൽ അതിപ്രായത്തിൽ, അതു അവർക്കറിയാമെന്നും പറയുവാൻ മടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ് അറിയുന്നത്.

അൻ പ്രണയത്തിലായിരുന്നവർ വീട്ടിൽ എത്തുന്നതിന് കുറച്ചുവരെ മുമ്പാണ് മായാവിയിൽ ഈ കാതിരി കൈകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, അൻ അവളെ ഈ പ്രാവശ്യം ഒന്നാമതായി കണ്ടപ്പോൾ അവർ കിടപ്പിലായിരുന്നു. തന്റെ മകൾക്കു സമൃദ്ധമായൊന്നും അൻ അവളെ ഒരു ചെറു നോക്കുന്നതും അവളുടെ അടുത്ത് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ചെട്ടെന്ന് കാൽ വന്നത്, തലമുടിയെല്ലാം അഴിച്ചിട്ട്, കിടന്നു സ്ഥിരമായി നിൽക്കുക അങ്ങനെയും കാണുകയും ചെയ്ത ചെറുകുട്ടിയുടെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നായി അൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആ കുട്ടിയെ കാണാമെന്നു സങ്കടത്തോടെ പ്രവീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, അൻ അവർ കിടന്നിരുന്ന മുറിയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റുവന്ന ആശ്ചര്യം എഴുന്നേറ്റാണ് വന്നിരുന്നത്:

ഒരു ചെട്ടിയെ സംശയിച്ചു, അതുകൊണ്ട് അൻ മുറിയിൽ വന്നു, കേൾക്കുകയും ഒന്നാമതായി കഴിഞ്ഞു വിശദമായ കേട്ടിട്ടുവെച്ചും, ഒരു കുട്ടിയെ കാണിയിരിക്കുന്ന യൗവനയുക്തയായ ഒരു ചെറുകുട്ടിയെ കാണുന്നത് അൻ അവിടെ കണ്ടത്. അവളാവട്ടെ, സ്ത്രീകൾ ബാലകളായ വിട്ട്, യൗവനത്തിലേക്കു കാലമെടുത്തുവെച്ചു അവിടെയിരുന്നു.

യൗവനമുള്ള സ്വഭാവത്തിലായിരുന്ന ആ പ്രസക്തി നിശ്ചയിച്ചതായും, സൗകര്യമുള്ളതായും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായും അനന്തരമായും എന്റെ കാൽക്കൽനിന്നു ഇന്നിയും വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. കൈകൾ വിട്ടുപോകുന്നതുമാത്രം. കേവലം അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ കാഴ്ചയുടെ മനോഹരതയാൽ അൻ കരച്ചുണ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. ഇതോടൊപ്പം ഭാഗ്യം മുഖകാന്തിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വാട്ടർലൈൻ അവളുടെ മുഖത്ത് രോഗസൂചകമായ യാതൊരുതരം കണ്ടില്ല. അൻ മുറിയിൽ കടന്നു സമയം അവർ അർദ്ധവികസിതമായ ഒരു പനിനീർപ്പൂക്കു കൈയിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് അതിന്റെ സൗകര്യം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നെ കണ്ട ഉടനെ തന്നെ പുഷ്പത്തെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മേശയ്ക്കൽ വെച്ചു സ്വഭാവത്തോടുകൂടി അവിടെ നോക്കി.

“ഡാക്കർ ഓപ്പ്! നിങ്ങൾ വന്നു അങ്ങനെയൊരു വളരെ സ്വന്തമായി. നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ലല്ലോ. ഉടുപ്പിൽ അല്പം മേൽ വന്നിട്ടുള്ളതല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇന്നും അങ്ങനെയൊരു മുഖത്തെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു.”

ഈ സ്വഭാവവും അവളുടെ സൗകര്യം

കരാളമായ മിഥുനീകരിച്ചു. എനിക്ക് യാതൊന്നും ഭേദപ്പെടാത്തവരാണ് തോന്നിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഞാൻ എന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടത് “മായ”തന്നെയും, അല്ല; മറ്റൊരായത്തോളം എന്ന് തീർമ്മാനിഷ്ഠവരണം പ്രയത്നപ്പെട്ടു. അവരുടെ അച്ഛൻ എനിക്ക് ഇരിക്കാൻ വേണ്ടി കട്ടിയിറക്കത്തോടെ ഒരു കസേല നീക്കി വെച്ചു. അദ്ദേഹം ജനമിറക്കത്തു് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, വർത്തമാനവും വായിക്കാനും തുടങ്ങി. ഇതുവരെ അവരുടെ കൈകൾക്കും സന്തോഷിക്കാതെ നിന്നത് വളരെ വേഗത്തിലായതും, ആയുധത്തിന് എന്തെല്ലാമറി എന്താണ് വിചാരിക്കുക എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു ശേഷം ഞാൻ ഇപ്രകാരം മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു:—

“അമ്മേ! നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴും നന്നെ കഴിഞ്ഞുവെന്നു തോന്നുന്നുവല്ലോ.”

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മറയുടെ കോമളമായ മുഖത്തിൽ ഒരു മനോഹരം സ്തംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “അമ്മേ! ഈ അല്പ സംവത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒരു “അമ്മ”യും “നീക്ക”വും മറ്റും ആയിപ്പോയി, ഇല്ലേ? നിങ്ങളുടെ പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായങ്ങൾ ധാരാളം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്.”

അവരുടെ കണിശമായ ഈ മുഖപ്പടി എനിക്ക് വല്ലാതെ തട്ടി. “ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നു പോയ കാലത്തു് നീ ഒരു വെറും കുട്ടി ആയിരുന്നില്ലേ? ആ കുട്ടിതന്നെയാണു് നീ എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ കഠിന പ്രയാസപ്പെട്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു.

മായാ— പക്ഷെ ഞാൻ നിങ്ങളെ മറന്നിട്ടില്ല. പുരുഷന്മാർ സ്മരണശക്തി വ

ളരെ കുറവാണ് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

അവരുടെ അച്ഛൻ കേൾക്കരുതെന്ന് കരുതിയായിരിക്കാം അവർ ഇതുവളരെ അനൗപമത്തിൽ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വർത്തമാനപത്രത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ഉള്ള കഥതന്നെ മറന്നിരിക്കാനാണ് തരമുണ്ടായിരുന്നതു്.

അവർ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ ആഹ്ലാദം തോന്നി. “കരയേ! നിന്റെ കുട്ടിക്കുറവായ കസ്യതി സ്വഭാവം ഇനിയും മാറിയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതു കഠിന ജന്മിയായിട്ടും ഉണ്ട്. നീന്റെ വാക്സാമന്ത്യത്തോടു ആനും എതിരില്ല. അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു നീ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എനിക്ക് കാണുവാനു സ്ഥിതിക്ക്, ഞാൻ നിന്നെ മറന്നിട്ടില്ലെന്നതിന് വേറെ എന്തു ലക്ഷ്യമാണ് വേണ്ടതു്?”

മായാ— നിങ്ങളുടെ എന്നെ കാണുവാനുണ്ടെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തിത്തരികയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ വളരെ കൃതാർത്ഥയായി. അതിലിഷ്ട. ബിലാത്തിയിൽ നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു? കേൾക്കാട്ടേ!

ഞാൻ— അതിന് ഇനിയും ധാരാളം സമയമില്ല. നൊമ്പരമായി നിന്റെ സുഖക്കേടിക്കുറപ്പാറി പറയു. ഈ ഇടം ആരംഭിക്കേണ്ടാൻ, തൽസമയത്തു് കൂടി, നിന്നക്ക് അതുണ്ടാവാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു കേട്ടു. ഇതു വാസ്തവമാണോ?

മായാ— അതേ.

ഞാൻ— ഈ ഉപദ്രവത്തിന് എന്താണ് കാരണം എന്നും അറികയില്ലേ? കഷണത്തിലുള്ള അകൃത്യത്താലോ, അധികം സംസാരിക്കുകയോ, വായിക്കുകയോ ചെയ്തതാലോ, എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ?

ഇതിലധികം അന്വേഷിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും അനുവദിക്കുക, മറ്റേ പെട്ടെന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“നിങ്ങൾ ഒരു മെമ്പർമാർ! ഇതെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ! സുഖപ്പെടുത്തുകവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം നിങ്ങൾക്കല്ല! അനുവശ്യമായി കഴിയാൻ ചോദിച്ച സമയംകളായതെ എന്നിക്ക് ബിലാത്തിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തന്നു. അതാണെന്നിരിക്കെ സന്തോഷം, എന്നാൽ എന്റെ സുഖപ്പെടുന്നതും മേലുണ്ടാകും.

എന്റെ ചോദ്യം അവർക്ക് ഇപ്പോൾ മാത്രമല്ല ഞാൻ ഈ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കി. ഇതിനെപ്പറ്റി അവളോടു പിന്നെ ഒരു അവസരത്തിൽ ചോദിച്ചറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാലും ആ ഭാഗത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാതെ അവളുടെ അപേക്ഷാമന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാക്കി.

“ബിലാത്തിയോ! അതൊരു സ്വതന്ത്രനായവരാണ്. അവരുടെ ഒരു പ്രവേശനം പോയിട്ടുള്ള ആൾ പിന്നീട് ഇങ്ങിനെ തിരിച്ച് വരികയില്ല.”

മറുപടി— നിങ്ങൾ മടങ്ങിവരുവാൻ നിർബന്ധിതനായത് ഉലിയ കയ്യും തന്നെ. നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തെ അവിടെ വി

ശ്ലേഷണേ നിങ്ങൾ വന്നത്?

ഞാൻ— എന്റെ മുഴുവൻ കാലം അതാണ് അവിടെ വിശ്വസ്ത വരുന്നതിൽ എനിക്ക് വിശേഷമുണ്ടാവുകയില്ലാത്തതും. പക്ഷേ ആ ഭാരം എല്ലാവർക്കും അവിടെ ആരെയും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.

ഇത്രത്തോളം പറയുന്നതുവരെ മൃണാളിനി എന്റെ ചരിതത്തെ വളരെ ക്ഷമയോടെ കൂടി തന്നെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കേട്ടത്തിൽ അവൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്ന് “അത് തീർച്ചയായും വലിയ ഒരു കേൾപ്പും തന്നെ” എന്ന് പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ തന്നെയായിരുന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന സംഭാഷണാവസരത്തിൽ മറുപടിയെടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. തന്നിരിക്കുന്ന മൃണാളിനിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ എന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. കറുപ്പുനേരം, എന്നാണെന്ന് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നറിയാതെ പരിഭ്രമപ്പെട്ടതും മൃണാളിനിയുടെ മുഖത്തുനോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നുപോയി. അവൾ അതു കണ്ടപ്പോൾ ശാന്തസ്വരത്തിൽ “പിന്നെ എന്തുണ്ടായി” എന്നു മാത്രം ചോദിച്ചു.

എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു വളരെ കുറവായിരുന്നു. ആ പരിഭ്രമത്തിൽ, എന്താണ് പറയേണ്ടത് എന്ന വിവരമില്ലാതെ കഴുകിലായി.

“അതിന്നുശേഷം, വിശേഷിച്ച് യാതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല അപ്പോഴേക്കും മറുപടിയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമായെന്നു നിങ്ങൾ, അദ്ദേഹവും ഞാനും കൂടി ആ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങും” എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ വിരമിച്ചു. (തുടരും.)

—വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണനായർ.

സർവ്വജ്ഞാനി

സർവ്വജ്ഞാനിയും വ്യവസായപ്രിയനും ആയ ഒരാൾ സമീപസ്ഥലത്തു് സന്ധ്യയെത്തുമ്പോൾ മരുന്നല്ല, സ്വയംഭരണത്തിനും സ്വയംഭരണത്തിനും കൂടി എത്രയും അഭിമാനപരമായും അഭ്യർത്ഥനയോടെയും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ള സർവ്വജ്ഞാനി സിദ്ധി കൽ ജീവചരിത്രത്താൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. സ്വയംഭരണകാരനായ ഇദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ കടംബത്തിൽ ജനിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശത്തിലെ ജനങ്ങൾ യാതൊരു ബോധവുമില്ലാതെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രം, പുസ്തകം, പ്രായശ്ചിത്തപ്രായമായപ്പോൾ, വിദ്യാ പരമലോകം പ്രാപിച്ചു. അതിനാൽ, കടംബലോകം കഥാനായകനിൽ തന്നെ ലഭിച്ചു. ബാല്യകാലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ലായിരുന്നു; എങ്കിലും, അതിനായി, മിസ്റ്റർ സിദ്ധി കൽ കഴിയുന്ന വിധത്തിലേറ്റും ഉത്സാഹത്തോടെ തുടങ്ങി. പലപ്പോഴും ഉദ്ദിഷ്ടവും സാധിച്ചാൽ ഇടയായില്ല, എങ്കിലും, ഒട്ടും തന്നെ അഭയമില്ലാത്ത ഒരു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിരന്തരമായ ഉത്സാഹത്താൽ, കരകൊല്ലങ്ങൾക്കും, സിദ്ധി കൽ ഏഴുവാങ്ങം വായിക്കുവാൻ ശീലിച്ചു.

പുസ്തകപ്രായമായതു മുതൽ സിദ്ധി കൽ ഒരോരോ കാലത്തും പ്രശംസാർജ്ജന വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചാൻ തുടങ്ങി. ഇവ ലേഖനം പോലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാ

ലോകം പ്രവൃത്തിവിശേഷങ്ങളും, സ്വയംഭരണത്തിന്റെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല, കർമ്മകർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യമായ സ്വയംഭരണത്തിലേക്കും പാത്രം. അന്നു കൂടാതെ സ്ഥിതി കടംബത്തോടു പ്രാപ്തമായിരുന്നില്ല. വയലുകൾ കെട്ടി അടയ്ക്കാതെയും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഉഴാതെയും കിടന്നിരുന്നു. ഈ പുണ്യാത്മാവിന് തന്റെ നാട്ടിലുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ ഈ സ്ഥിതി കണ്ടിട്ട്, വളരെ അനുകമ്പ തോന്നി. ഉഴവിന്നു വേണ്ടി ഒരു കനിയെ വളർത്തുന്നതിന്നു പോലും, അരിപ്പുറംകൊണ്ടു അവൾ അസാധ്യമായിരുന്നു. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയും ക്ലേശിച്ചും പണിപ്പെട്ടപ്പോൾ സിദ്ധി കൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഏതൊരു കൃഷിക്കാരനും തന്റെ കരിയെ നവുവെപ്പട്ടു എങ്കിൽ, ഒരു മാതൃകയെ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു ലഭ്യം. എന്നെന്താൽ ഒരു കരിയെ ചെയ്യുന്നതിൽ കൂടുതൽ ചെലവു സ്പ്രിംഗ് ചെയ്തിരുന്നു. രാജ്യത്തിൽ നല്ല നിരത്തുകളോ, പാലങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആട്ടിടകളെ വളർത്തുന്നവർ, ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു അവയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയ്ക്ക് പലപ്പോഴും പതച്ചു കാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവിടെയുള്ള പ്രധാന നിരത്തുകൾ കിഴക്കൻതടായി കിടന്നിരുന്നതിനാൽ, സഞ്ചാരയോഗ്യമായിരുന്നില്ല. സിദ്ധി കൽ വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു എങ്കിലും, ഉപയോഗയോഗ്യമായ ഒരു പാത ചെട്ടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. തന്റെ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി ക

ഐക്യവേദം വരെയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, സ്വന്തം അകത്തു ചെയ്തില്ലാ: ഒരു ദിവസം രാവിലെ ൧.൨൦- ക്കുളിവേലക്കാരെ സഹായത്തോടുകൂടി പണി തുടങ്ങി. അവരെ ശിന്ധായി ഭരിച്ച് വേലകൾ നടത്തിയതും, കുറുക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നു. സൂര്യസ്തമയത്തിനു മുമ്പുതന്നെ, ഇദ്ദേഹം അനൗലിഖ നീളം വരുന്നതും ആഴമാകുകയും സഞ്ചരിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നതും ആയ ഒരു തിരക്കിനെ വഴി പോകത്തക്കവിധത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്തു. ഇത് ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിന്റെ ശക്തി അല്ലയോ എന്ന് പലരും സംശയിച്ചു. ലോകത്തിലുള്ള ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ വസ്തുക്കളോടും മത്സരിച്ചു വിജയം നേടുന്നതിനുള്ള ശക്തി പരിശ്രമശീലം, സ്വദേശം കിരാനം എന്നീ സത്ഗുണങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത അക്കൂട്ടർ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാലും സമീപവാസികളുടെ സ്നേഹത്തോടൊന്നിടത്തോൾ ചാത്രമാകാൻ സിദ്ധ്യേറുന്ന ഈ സംഗതി സഹായമായി. ഇദ്ദേഹം വീണ്ടും പല പരികരം ചെയ്തിടുകയും, പാലങ്ങൾ, ചെങ്ങാടങ്ങൾ ഇവ ഉണ്ടാക്കുകയും, മരങ്ങളെ കൃഷിപ്പയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. വിന്ന പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ കൃഷിചെയ്തു വാനും ചെയ്തിടയാനും തുടങ്ങി. പലരായി വിത്തുകളെ താൻതന്നെ പുതുതായി നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും, പഠനാൽ ദാനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളാൽ, സമീപസ്ഥന്മാർ ഈ പരോപകാരിയെ അനുകരിപ്പാൻ തുടങ്ങി, അവർ കൃഷിയിൽ മുന്യുണ്ടാവാത്ത അഭിമുഖി ഉണ്ടായി. 'കാണാകേരാമല' എന്ന

ന്ന സ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന സ്വമുഖങ്ങൾ,
 കോനാതം നിറഞ്ഞുകൾ, കൃഷിസ്വമുഖങ്ങൾ,
 മത്സ്യവ്യവസായസ്വമുഖങ്ങൾ, ജനങ്ങൾ
 തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം ഇവയായ് സുപ്ര
 സിദ്ധങ്ങളാകാൻ തുടങ്ങി. അക്കാലത്തു്,
 ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ അവിടെ ന
 ചാൽ വന്നിരുന്നുള്ളൂ. അതൻ പണം ചെ
 ലവുമായ്ക്കു്, ദിനംപ്രതി സ്വഗ്രാമത്തിലേ
 ക്ക് അടുത്ത പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ നി
 ന്ന് ഉരുപ്പടികൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നും,
 കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നും ഏല്പാടിച്ചെടുത്ത
 ഭേദവശികൾക്കു ഇതത്ര തുച്ഛിച്ചിട്ടു
 ഈ പുനഃസ്ഥാപനം ആഗ്രാമങ്ങൾ സാ
 ധിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വി
 ചാരം. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ
 ഗ്രാമങ്ങൾ നട്ടെല്ലിൽ വെള്ളുകുരുണച
 ു.

സർ ജോൺ സിൻക്ലെയർ സർവ്വപ്ര
വൃത്തിയുടെ ഫലം നാനാദിഷകളിലും പ
കന്നുതുടങ്ങി. അന്ന് ബ്രിട്ടനിൽ ഉണ്ടാ
ക്കിവന്നിരുന്ന കോമങ്ങൾ ആരും ന
ന്നായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം നാട്ടിനുണ്ടാ
യിരിക്കാണ്ടിരുന്ന ദാഷ്ട്യം മറന്നു
തിനായി ഇദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചു. ഇതി
ലേക്കായി 'ബ്രിട്ടീഷ് പൂർ സൊസ
യറ്റി' ഏകനാമ സംഘം സ്ഥാപിക്കുക
യായിരുന്നു ആദ്യമായി ചെയ്തത്. ഈ
സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിപ്പാനാ
യി, സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു പണം
ചെലവുചെയ്ത്, പലരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും
ഏതാനും കറുത്ത വരുത്തി, പരിശോധിച്ചു,
ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ ഏതേ
തെന്നു ഗ്രഹിച്ചു. സ്കോട്ട്ലൻഡിലുള്ളവ
ർ ആ ജനം തന്നെ വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി.
ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തിലുള്ള

മൂന്നു നൂറു ഗ്രാമക്കാർ തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. മൂന്നു പക്ഷത്തിൽ പരം ആളുകളെ വാങ്ങി. മേപ്പിൽസ്ഥലങ്ങളുടെ വിക ക്രമത്തിലധികം വർദ്ധിച്ചുതന്നി. നിരവധി യോഗങ്ങൾ കിടന്നിരുന്ന അഗസ്റ്റ് നിക്ഷേപപദ്ധതികളായി തീർന്നു.

ഇദ്ദേഹം മറ്റുള്ള വർക്കിലും അവിടുത്തെ പാർലിമെന്റയിൽ സമാജികനുമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അക്കാലമെല്ലാം സ്വന്തം ജോലിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം മറ്റൊരാൾക്കു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അവ എന്തെങ്കിലും വിഷയങ്ങളും ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ പ്രധാന മന്ത്രി ആയിരുന്ന മിസ്റ്റർ പിറോ, ഈ മന്ത്രിയുടെ സമക്ഷമുള്ള ഒരു സന്ദർശനത്തിനും, ചൊതുസംഗതികളിൽ ജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ മോദിക്കേന്ദ്രം ചെയ്തിരുന്നുവത്രെ. സിങ്കർ തന്റെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഗണിച്ചില്ല. മിസ്റ്റർ പിറോയുടെ ഭയവുമായി ഒരു നാഷണൽ ബോർഡ് ഓഫ് അഗ്രികൾച്ചർ (National Board of Agriculture) സ്ഥാപിച്ചതായും അറിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞയായ ഒരു ശക്തമായ ഉത്തരവ്. ഈ ഉത്തരവ് നിയമങ്ങൾ തിരുത്തുന്നതിനും പ്രതിപക്ഷക്കാർ ഉൾപ്പെടെ സിൻക്യർ ഇവയെ കേൾക്കാനും ഗണ്യമായിട്ടുണ്ട്. പാർലിമെന്റ സമാജികന്മാരുടെ പ്രമേയം ഇക്കാര്യം തീർത്തതിന്റെ ശുഭമായിട്ടുള്ളതായി തന്നെ അറിയുന്നു. ഇതിനിന്നുള്ളതായ വിധത്തിൽ സംഗതികൾ സംഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം വിജയപൂർവ്വമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പുതിയ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനം ഇദ്ദേഹം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇതിനിന്നുള്ളതായ

ഫലം കേവലം 'അവസ്ഥാനിതമാണ്'. കൃഷിക്കാളോടൊക്കെ കിടന്നിരുന്ന അനേക ആയിരം ഏക്കർ പാഴ്വഴുതി കൃഷിക്കു ഉപയോഗയോഗ്യമായി തീർന്നു. കൂടാതെ, മത്സ്യവ്യവസായത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും സിങ്കപ്പൂർ ശ്രമിച്ചു. ചില പട്ടണങ്ങളിൽ തത്സംബന്ധമായ തൊഴിൽ ശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. പലകൊല്ലങ്ങളായിട്ടുള്ള നിരന്തര പരിശ്രമത്താൽ അവയിലൊരു പട്ടണം ഒരു വലിയ തുറമുഖമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള മത്സ്യവ്യവസായശാലകളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനാവകാശം ഈ വിക്ക് പട്ടണത്തിനു തന്നെയാകുന്നു.

താൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഒരു വല
കാപ്പാളം സമയമാക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശം
പ്രയത്നിച്ചു. മതിയായതൊരു ഉത്സാഹികളും
ജ്ഞാനിയും, ശക്തിമിന്നത്തൊക്കെ ശക്തികാ
ന്മാരാണെന്നതിനും, ദുർമ്മനയന്മാരെ സത്
ഗുണവന്മാരാക്കുന്നതിനും നാസ്തികന്മാരെ
ആസ്തികന്മാരാക്കി തീർന്നതിനും, ഭാരത
വിധത്തിൽ പ്രഭാവമുള്ള പ്രഞ്ചകാർ
ത്വികീഷിണ ആക്രമിച്ചപ്പോഴെന്നു യേശു
ക്രിസ്തു എന്ന ഒരു വസന്തത്തിൽ, സി
ജ്ഞാൻ സ്വന്തം വെളിച്ചത്തോടെ ഒരു വ
ട്ടാളം എഴുപ്പത്തോടെ അന്വേഷിക്കുന്നതെ
ന്നു മിസ്റ്റർ പീറ്റർസ് നോക്കിപ്പോയി. ആരും
തോന്നിൽ സാധാരണയായ ഒരു കൈയെഴുത്തു
പരിഷ്കാരം, പിന്നെ, തുടർച്ചയായ ഒരു മഹാ-ആധി വ
ർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ
സ്വഭാവശസ്ത്രമെന്തിനെയും മഹാമനസ്സു
തയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു എഴുപ്പത്തോടെ
ഈ പട്ടാളം ഏതൊരു വിശിഷ്ടതയോടെ
നോക്കുന്നത് സകലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.
അയാൾക്കു നഗരത്തിൽ വെച്ച് സ്വന്തം

പട്ടാഭിഷിക്തൻ നാമകസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പോലും, സിന്ധേർ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്കോട്ട് ലണ്ടനിലെ ബാങ്കിന്റെ മാനേജർ, ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ, വിക്ടോറിയൻ യുദ്ധത്തിന്റെ കാരണാലോചന, ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യവ്യവസ്ഥയിൽ സംഭവത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ, എസ്റ്റേറ്റ് ചക്രവർത്തി കമ്മറ്റിയിലെ കൗൺസൽ, പാർലിമെൻറ് അംഗം, അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ബോർഡിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഴിയായി ഇദ്ദേഹം ഗൗരവപ്പെട്ട പല ജോലികളും വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമെല്ലാം ഇരുന്നിട്ടും പുസ്തകനിർമ്മാണത്തിനും കറെ സമയം വിനിയോഗിക്കാൻ സാധ്യമായി. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ പ്രയോജനകരങ്ങളായിരുന്നു താനും. ഒരിക്കൽ കോളേജിൽ പ്രണിധി, ബ്രിട്ടീഷിലുള്ള ഒരു മഹാനോട്ട, അവിടുത്തെ കൃഷി സംരംഭമായി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സർ ജോൺ സിൻക്ലേറിന്റെ ഒരു കൃതി ആയിരുന്നു നൽകിയത്. ബ്രിട്ടീഷിലെ പണസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഉത്തമഗ്രന്ഥവും ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു തന്നെ. എന്നാൽ ഈ പുണ്യശ്ലോകന്റെ സ്ഥിരപരിശ്രമത്തിന്റെ സ്മാരകവും, ഇതര ജനസമൂഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയേ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥനയായ വിഗ്രഹരായം കരുതി പോകുന്നത്, സ്കോട്ടിലണ്ടനിലെ പറ്റിയ വിവരങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും, പരമഗുണങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പുസ്തകമാകുന്നു. എന്തൊക്കെയാണിത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും, കാര്യസാരങ്ങളാൽ വിവര്യമായതും ആയ

ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണിത്. മറ്റു പല ജോലിത്തിരക്കുകളുടെ ഇടയിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ളതായി എടുത്തു കടന്നു മറയും നിരന്തരമായും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, പുസ്തകത്തിന് വേണ്ടുന്ന കുറിപ്പുകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ൨൦,൦൦൦ എഴുത്തുകാരോളം പല രാജ്യങ്ങളിലും അയയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യയോടെയോ മുമ്പോ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. പൊതുജനങ്ങൾക്കിദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം പൂർണ്ണമായി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽനിന്നു കിട്ടിയ ധനസംബന്ധമായ ലാഭം മുഴുവനും, സ്കോട്ട് ലണ്ടനിലെ ഒരു പ്രധാനസംഘത്തിന് നൽകി. ഈ ഗ്രന്ഥപ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു ശേഷം, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പൊതുവെ അഭിപ്രായം കണ്ടുതുടങ്ങി. പ്രമുഖന്മാരുടെ അനാവശ്യകങ്ങളായ പല അധികാരങ്ങളും ഇദ്ദേഹം നശിച്ചു. ഉപാധ്യക്ഷനായതും പാതിരിമാരുടെയും ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെതന്നെ, ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഒരു ചരിത്രം എഴുതാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ കാൻറർബറിയിലെ അന്നത്തെ ആർച്ച്ബിഷോപ്പ്, തന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും വിരോധമായി പ്രസ്താവിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട്, അതിനെ ഒരു ചരിത്രം എഴുതാൻ പാടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിയിലുള്ള താല്പര്യവും ചരന്തയുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലുള്ള ആഗ്രഹവും മറ്റും ഉദാഹരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ പ്രധാനം, കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതും

ഉപജീവിക്കുവാനുള്ള കഷ്ടത വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചതായിരുന്നു. മുമ്പ് ഉണ്ടായ യുദ്ധം മൂലം ഓരോന്നിനാകപ്പാടെ ഭാരിതയും കഴിപ്പവും നേരിട്ടു. അതോടുകൂടി കളവും വർദ്ധിച്ചു. രാജാജ്ഞാൻ, ഗ്വാസ്കോ എന്നീ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും കീഴ്ത്തിപ്പെട്ട പട്ടണത്തിലുള്ള വലിയ കച്ചവടക്കാർ പോലും, തങ്ങളുടെ സാമാന്യരായ കൂട്ടത്തിൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു വളരെ വിഷമിച്ചുവരുന്നു. അകപ്പാടെ, രാജ്യത്തിൽ വലിയ കലക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ എന്നു പലരും സംശയിച്ചു. കൂലിവലക്കങ്ങളെ ഉപജീവിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ തീവ്രമായ ഭാരിതയും ഉണ്ടായെന്നു കേൾക്കുന്നു. യെപ്പെട്ട്, ട്രേഫ് എന്നീ സംഗതി പാർലിമെന്റിൽ പ്രസ്താവിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു രാജ്യത്തു പലർ ഉടക്കുന്നതെന്നു കച്ചവടക്കാർ കടംകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എല്ലാ യോഗ്യന്മാരും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യമായിട്ടായിരിക്കണം. ഇദ്ദേഹത്തെയും മറ്റു ചിലരെയും ചേർത്ത് ഒരു വലിയ കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഭരണവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ഈ സംഘം ഉണ്ടായത്. അടുത്തഭരണത്തിന്നു വേണ്ടിയും പണം വന്നു ചേരുകയാൽ, സിൻക്ലർ സ്വന്തം വസ്തുക്കൾ ഓരോന്നിനാകപ്പാടെ പലതുകയ്ക്ക് വിറ്റുവെച്ചു. ൧൮൦൦൦ പലർ വാങ്ങി വലിയ വലിയ കച്ചവടക്കാർ കൊടുത്തു. പ്രധാനമന്ത്രി മിസ്റ്റർ പീറ്റർ

കോട്ടയം.

നമ്മുടെ കഥാതന്ത്രകരനായ കണ്ടപ്പാർ, കച്ചവടക്കാർക്കായി അനുവദിച്ചിരുന്ന തുകയെല്ലാം അയപ്പാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതിൽ വ്യസനിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു. “പണം അയച്ചു കഴിഞ്ഞു” എന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ അവലിൽ പേരുന്നതാണു എന്നായിരുന്നു മിസ്റ്റർ സിൻക്ലർക്ക് മറുപടി. ഈ കഥാതന്ത്രകൻ തന്റെ ജീവാവസ്ഥാനുസാരം സാമാജ്യത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. പക്ഷേ അതിൽ പ്രവർത്തിച്ചു മൂലം തനിക്ക് അഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. അന്യരും മനസ്സിന്നു സുഖവും തൃപ്തിയും അറിഞ്ഞു. തന്റെ വിട്ടിരുന്നതും അതിനെ അംഗീകരണത്തോടെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കട്ടികളെ തന്നെ നാട്ടുകാർ ഉപകരിക്കുകയായി തീർത്തതായെന്നു വളർത്തി. ഈ മഹാനുഭാവപൂർണ്ണ ആയപ്പോൾ, യോഗ്യന്മാരായ എല്ലാ പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചും തനിക്ക് തീർത്ത കഴിയാത്ത കടമ, വഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ദിവ്യമെന്നു വരുത്തിവെച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ സുഖക്കേടുകൊണ്ടിരുന്നു, അതിനേക്കുറിച്ചു പലപ്രാവശ്യം അറിഞ്ഞു. ഈ മഹാനുഭാവം തന്നെ അങ്ങനെയായിരുന്നു ബഹുമാനത്തോടെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റു ചേർന്നുവെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ പുണ്യശ്ലോകങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വാദശിതർ ഇപ്പോഴും സ്മരിക്കുന്നു.

—എം. എൻ. അക്കരയൻ നായർ.

കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി

അദ്ധ്യായം ൨.

കൊട്ടാരക്കര കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുൻ വശത്തുള്ള റോഡിൽ ജനബഹുലവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. മതിലിനു മുകളിൽ ഇരുന്ന പെട്ടി—ബന്ധനസ്ഥൻ കിടന്ന പെട്ടകം—വെയിൽ മുഴക്കത്തോടുകൂടി, കരണത്തിലിരുന്ന് ചൊന്നതന്മുഖം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഏടത്തു്, പട്ടാളക്കാരുടെ ഗാട്ടുമുറിയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഗാട്ടുമുറി കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നകത്തായിത്തന്നെത്തന്നെ ജനങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം ഒരു പെട്ടി കാണുന്നതിന്നു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു. പട്ടാളക്കാർ, പ്രത്യേക അനുവാദത്തോടുകൂടി പ്രത്യേക സ്റ്റേജമുളവരെ മാത്രമേ, അകത്തേക്കു കടത്തിവിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ജനങ്ങൾ കൊട്ടാരവാതിൽക്കൽ അണിയണിയായി എത്തിച്ചേർന്നു് 'അരവം' പുറപ്പെട്ടുവെച്ചു തുടങ്ങി. ഇതു പട്ടാളക്കാർക്കു് അസഹ്യമായി തോന്നിയെങ്കിലും അവരിൽ ചില സൈകന്മാർ അവരുടെ നന്മാലാപസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതേ ഉള്ളു്.

* * *

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അധികം താമസിയാതെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ പുറമുള്ളു എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കും. അപ്പോൾ ലോകവിക്രമിയായ കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണിയെ പെട്ടി തുറന്നു വെളിയിൽ ഇറക്കും. ഈ ദൈവദൂതനെ ക്രിയയ്ക്കു തയ്യാറായിട്ടു് ഹം പട്ടാളക്കാർ വാൾ ഉൾപ്പെട്ടി

ട്ടിച്ചും അങ്ങകളും മറ്റും സമീപത്തു് സംഭരിച്ചും നിൽക്കുന്നു. നാട്ടിലെ പല പ്രധാനികളും വന്നുചേർന്നു തുടങ്ങി. സ്ത്രീജനങ്ങളും ഈ മഹാദ്രോഹി കൊച്ചുണ്ണിയെ ഒരു നോക്കുകൊന്നാൻ ഭയങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടു്. കൊട്ടുക്കാരും കളവും സൈന്യവും അവരും എത്തിയിരിക്കുന്നു. അധികം താമസിയാതെ ചൊന്നതന്മുഖം എഴുന്നള്ളി പുറമുള്ളു ആസനസ്ഥനായി. അമ്മച്ചിയും പരിവാരങ്ങളും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു് എത്തിക്കൂടി.

സർവാധികാര്യക്കാർ മുറയ്ക്കു്, തമ്പിയുടേകത്തു് വായിച്ചു. പെട്ടി തുറക്കുവാൻ മഹാരാജാവു കല്പിച്ചു. ജനങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായി, പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ഇരുന്ന മഹാപാതകിയെ കാണാൻ ജാഗ്രതയോടെ നിന്നു. പട്ടാളക്കാർ, പ്രാണനെ പണയപ്പെടുത്തുന്നതെന്തു് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കൃത്യമായ, കായംകുളംകൊച്ചുണ്ണിയെ തൊടുക എന്ന ധീരപരാക്രമത്തിന്നു ഭയങ്ങി. കണ്ണുലകളിയമ്മ മാത്രം ഈ കാര്യം കേൾക്കുന്നതിൽ ഭയസൂക്രമില്ലാത്തതുപോലെ ഒരു കോണിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഇരുന്നു. ഇതിന്നു സമീപത്തായി അനേകം ജനങ്ങൾ, സാന്നദ്ധ്യം കൂട്ടുകൂടി നിന്നിരുന്നു. എല്ലാവരും പെട്ടിയുടെ നേരെ ഭയപ്പെട്ടു പതിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ കണ്ണുലകളിയമ്മയുടെ അടുത്തു നിന്നു കൊല്ലം അവളോടു സംസാരിച്ചു

ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അയാളുടെ ശബ്ദം കേട്ട ഉടനെ കൗതുകപരമായി എന്തോ ഓർമ്മയോടു കൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കി. “അമ്മ, സഖാം. ഞാൻ പോണം നീതിക്കു വേണ്ടിയേ കർശത കാണിക്കൂ” എന്നു അയാളുടെ മുമ്പിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു. അതേസമയം തന്നെ പെട്ടി തുറക്കപ്പെട്ടു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കെ ചലനം ഉണ്ടായി. “ഏല്പാലം ഏകഗ്രന്ഥമായി, പെട്ടിയിൽ നിന്നും വെളിയിലേക്കു വരിച്ചു കഴിഞ്ഞു, തുറന്നതിനു നേരെ നോക്കി. പൊന്നത്തമ്പലം സംരക്ഷണത്തിന് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. സർവ്വധി മലർന്നുപിഴയായ അവിധം രാജാസനത്തിന് പാറകിൽ പോയി നിന്നു ബന്ധനസ്ഥനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കേട്ടുകൊണ്ടു, “എന്താ റോഡി! നിന്നെ ഇനി ഞാൻ കഴിയിലോടെ വിട്ടുയക്കുമോ? നീ. ...” എന്നു പറഞ്ഞ് കൊച്ചുണ്ണിയെ കരയ്ക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. “കൊണ്ടുൻ വേണ്ടി കണ്ണു തിരുമ്മി നോക്കി. ബന്ധനസ്ഥൻ ഈ ശ്രമത്തെ ശിശിരിക്കുകയാണെന്നു പോലെ, മൃതം കൈകൊണ്ടു പൊത്തി അല്പനേരം കിടന്നശേഷം, “ആവൂ” എന്നു പറഞ്ഞ് ഏഴുനേരമിരുന്നു. അപ്പോൾ അടുത്തായി നിന്ന പട്ടാളക്കാരിൽ ചിലർ വാൾ താഴെ ഇട്ട് കൂട്ടുകാരെ മേൽ ചാരി അയ്യം പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സർവ്വധി കാൽക്കൽ കയ്യിൽനിന്നും സന്ദേശപത്രം താഴെ വീണു. അമ്മച്ചി ഒന്നു ഞെക്കി. കാൽക്കൽ നിന്ന നിമിഷത്തിൽ മരിച്ചുവീണു. നടുവിൽ പ്രധാനികളിൽ ചിലർ മുകളിൽ കൈവെച്ച് ചുറ്റുപാടും നോക്കിത്തുടങ്ങി. പൊന്നത്തമ്പലം, “ശ്രീപാദനമാ” എന്നു മറ്റും ഉച്ചരിച്ചു കൗതുകപരമായി

ആദ്യം ബന്ധനസ്ഥനായിരുന്ന ആരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ട്, അപ്പോൾ അടുത്തേക്കു പോയി. കാൽക്കൽ പൊന്നത്തമ്പലം അനാഥി കിടന്നിരുന്നതെന്തു നിന്നും ചാരി ഏഴുനേരം “പിടിക്കിൻ! കെട്ടിൻ!” എന്നിങ്ങനെ ഇല്ലല്ല. പട്ടാളക്കാരിൽ ചിലർ താഴെ വീണു ബന്ധനസ്ഥനെ തൊഴുതു. പൊന്നത്തമ്പലം അല്പം പുറംപിടി യോടു കൂടി ബന്ധനസ്ഥനെ നേരെ നോക്കി: “അല്പം ത്രിവിക്രമനോ? എന്നോ ഈ വേഷത്തിൽ ഇങ്ങനെ വന്നത്? ഇങ്ങനെ യാണോ പോലീസുപരിഷ്കാരം തുടങ്ങിയത്?” എന്ന് കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. ജനങ്ങൾ ബലശ്രദ്ധയായി ഇതു കല്പനയെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അമ്മച്ചിയെപ്പറ്റി. ബന്ധനസ്ഥനായി അവിടെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത് അമ്മച്ചിയെ ക്രമമായ കൊച്ചുണ്ണിയെപ്പറ്റും, അയാളുടെ ജന്മദൈവം ശ്രദ്ധിച്ചു പോലീസുനായകൻ രാജശ്രീ ത്രിവിക്രമൻതമ്പി അധർമ്മമായിരുന്നുവെന്നും ലോകർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മച്ചിയെപ്പറ്റി അമ്മച്ചിയെപ്പറ്റിപ്പോ.

ത്രിവിക്രമൻതമ്പിയെ ഞാൻ ഇവിടെ പറ്റിച്ചെന്നില്ല. രാത്രിമുതൽ പകൽ ഏകദേശം മരുന്നില്ലാത്ത അടിമടി പറ്റുന്നതും വരിഞ്ഞു കയ്യായി വായുസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു പെട്ടിയിൽ ഇട്ട് ഇടയ്ക്കിടെ കയ്യും കമ്പിയിലൊന്നു കയ്യിലും കൈയെ മായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാൾ അത്ര തീയിൽ എന്തു കോലത്തിൽ കാണപ്പെട്ടതെന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചുവന്നവർ ഉപേക്ഷിച്ചു. അവർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ, തഥാർത്ഥത്തിൽ സുഖമെപ്പാടി മരിക്കുക എന്നു മാത്രമേ എനിക്ക് അർത്ഥമുള്ളൂ.

മോഹത്തിന്നു തട്ടിയിരുന്ന കർമ്മവും അറിഞ്ഞു വിശപ്പും ദാഹവും ഒന്നും സന്തോഷമില്ലെന്നു വിചാരിക്കാൻ തമ്പി തയ്യാറായിരുന്ന പക്ഷേ സാധിച്ചില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ— എങ്കിലും തന്റെ പുതിയ ഉദ്യോഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ അനുഭവം ഇത്ര ആശ്ചര്യപരമായി തീർത്തിൽ ഉണ്ടായ ജാതീയ സഹിക്കാൻ ആദ്യമായി തീരെ ശക്തിയില്ലായിരുന്നു. സമാർത്ഥരെന്നുള്ളതോരോ തമ്പി നിശ്ചയമായി നിന്നു.

അന്നത്തരം തമ്പി ചുറ്റുവാടും ഒന്നു നോക്കി. തന്റെ സദസ്സർ ആരെന്ന് അറിഞ്ഞു. ഒരുവശത്തു കോളി കണ്ടതു മാത്രം തമ്പിയുടെ ജടതയ്ക്കു മാറുള്ളി. അദ്ദേഹം മഹാമാജാവിനെയെന്നതിലെ സാധാരണം നിമസ്സുനീച്ചു. “പൊന്നുതിരുമേനി! അടിയൻ ഇങ്ങനെ ഒരു കഷ്ടത വരുത്തിച്ചുതന്നു ദൈവനെ എങ്ങനെയും, അതായത്, ജീവനാടുകേയം അപ്പാടെയോ, പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരാനെ അടിയൻ തിരുമുമ്പിൽ ഇനി വരുന്നതല്ല; അടിയന്റെ ഈ ആദ്യത്തെതറീനെ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അടിയൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

മഹാമാജാ— “ത്രിവിക്രമൻ ഏതായാലും വേണം മാറി ഭാഷണം കഴിക്കുക. വിടന്നു ആലോചിക്കാം. ത്രിവിക്രമൻ എന്നതാണി

നിയം കൊച്ചുണ്ണിയേക്കിത്ര അത്രം? അതാണ് ത്രിവിക്രമനെ ഇങ്ങനെ അപമാനിച്ചത്?”

തമ്പി— “തിരുമേനി! അടിയന്റെ കെട്ടുവിട്ടത് ആ മാറ്റാറ്റോറി കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണിയാണ്. അവനെ കൊല്ലാനെ അടിയൻ.....”

മഹാ— “നിറുത്തുക. നിറുത്തുക. കൊല്ലുന്നതിന് ആരും അധികാരമില്ല. ഒരു നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ നിന്നും വിധിച്ചുകൊടുത്തു കൊല്ലാൻ പാടുള്ളു. ത്രിവിക്രമനെക്കൊന്നും നമ്മുടെ ദിവാനുജിയെ തന്നെയും ഇതുപോലെ അപമാനിച്ചാൽ, ജൂക്കികെല്ലുവാൻ മാത്രം അതു ഒരു കാരണമായില്ല.”

തമ്പിക്ക് രാജഭക്തി അല്പം കുറഞ്ഞു. കായംകുളംകൊച്ചുണ്ണിയെ കൊല്ലാൻ അനുവദിക്കാത്ത രാജാവ്, എന്തു രാജാവു? എന്നിങ്ങനെ തോന്നിയെങ്കിലും മഹാമാജാവിന്റെ അനേകങ്ങളെപ്പോലും ചോദ്യങ്ങൾക്കും തമ്പി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആ കപ്പാടെ സംഗതി പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. ചോലീസ്സേനാനാഥനെന്ന് ഭാവിച്ച് സേനാനാഥനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ച ആൾ കായംകുളംകൊച്ചുണ്ണിയെയാണ്. “എങ്കു കൊച്ചുണ്ണി, നിന്റെ വിക്രമം!” എന്നു ജനങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചു.

—എസ്. എസ്. കുറുപ്പ്.

‘മാതൃകാപ്രണേതാവായ അനന്തേശ്വരൻ ആരുടെ സമകാലീനനാണെന്നോ,

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥി എത്രമാണെന്നോ, മാറ്റു യാതൊരു വിവരമോ, ഇ

താഴെകവികളുടെ എണ്ണപോലെ, നമുക്കില്ലാ
 എന്നാൽ, “ചോളിയാദിദ്രാസുരഭിൻ സ
 മീരൻ, ആലോക്യചോളവസ്ത്രം ശരയെ
 തൃനന്ദൻ,” എന്ന് ഇങ്ങിനെയൊരു പ്ര
 യോഗമുണ്ടാകുമെന്നും, ഐതിഹ്യംകൊ
 ന്നും, ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ചോളോക്യത്തിൽ
 കര പ്രതിപത്തിയുണ്ടെന്ന് അനന്തര
 കാവ്യനാഷണ്ണ്യം എത്ര ചീത്തയായവോ
 സ്തപനോക്യംകൊണ്ടു തന്നെ ഒരു സ്ഥാ
 യി അതിന്മേലുണ്ടാകുന്നതിൽ ആവശ്യ
 പ്പെടുവന്നില്ലല്ലോ. “സോപരവോപിസുര
 മോപല ഭയമുഖി:” എന്നില്ലേ? കാശി
 മൃത്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനമെന്നു
 പക്ഷാന്തമില്ലെന്നില്ല. ഭാഷകവിയു
 ഞ്ഞുകിടന്ന ശോഭയെന്ന ചന്ദ്രവിഭവ യുദ്ധ
 കാണ്ഡം മുഴുവൻ പക്ഷ്യണകവിയുടെ ഇദ്ദേ
 ഹം സംഗതിയശാൽ ഒരു കാലം പരിഹ
 സിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, പക്ഷ്യണകവിയുടെ
 സമകാലീനനാണെന്നു തീർക്കും. ഇദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു മുമ്പെ പെരു
 ണ്ണായിരുന്നു. അവർ മൂന്നാളുകളും വലി
 യ വിപരീതരായിരുന്നു. അനന്തരേട്ടന്
 വലിയ വാണിജ്യക്കാരനും ഉണ്ടായിര
 ന്നില്ല. ഇവർ നാലാളുകളുടെയും ഭാര്യമാ
 ര് അതിവിശിഷ്ടരായിരുന്നു. എന്നാൽ
 അവരിൽ വലിയ വിശിഷ്ടരായിരുന്നു അ
 നന്തരേട്ടന്റെ ഭാര്യ. സംസ്കൃതഭാഷയി
 ലെ അവൾ സംസാരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും
 നിർബ്ബന്ധം അന്നു ആ രാജ്യക്കാരുടെ
 ഭാര്യയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അനന്തരേട്ട
 നെന്നിച്ച് കവികൾ മൂന്നു പെരുന്തിനെ
 യുദ്ധത്തിന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരിവേ
 ണ്ണത്തിന് ഇവരുടെ ഭാര്യമാരും അവി
 രുടെ പ്രതിഭയിൽ നില്ക്കുന്നതായിരുന്നു.
 അതിനിടയിൽ അനന്തരേട്ടൻ “ദധിമാ

നിതനം”, എന്ന് പറഞ്ഞു. “ദധി-
 നിതനം- ഇക്കാരണമിടയ്ക്കുനിത
 നം-” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ദിവിൽ,
 ദധിമയ്യം ഇക്കാരണമുപരിഗണന യ
 ലെച്ച് “ദധിമാനിതനം,” എന്ന് പറ
 ഞ്ഞുവെല്ലോ എന്ന് വിചാരിച്ചു, അനന്തര
 ഏകദേശം ഭാര്യയുടെ ശിക്ഷയെ സ്പ്രിപുഷ്ടമാ
 ര് പടർത്തും നൊക്കി പരിഹാസമാവാ ന
 മിച്ച് ഇങ്ങി. അനന്തരേട്ടന്റെ ഭാര്യയാ
 കട്ടെ, സമീക വയോമ ജഗദ്യുദ്ധമായ
 പരിഹാസം കണ്ടു. തന്റെ ചായം പ്രകാശം
 “ദധിമാനിതനം” എന്നു വാക്കിനെ വ്യാഖ്യാ
 നിച്ചു. “ദധി-മാ-ആനീതനം”- “ഭരത
 നാകാണ വരേണാ” എന്നർത്ഥം. ഇപ്രകാ
 രമുള്ള വ്യാഖ്യാനം കെട്ടുപൊരാ, പരിഹ
 സിച്ചവരുടെ മുഖവും ഒരു വിധമിളിഞ്ഞു.
 ഭാര്യയുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമോളം, അനന്തരേ
 ട്, താൻ ഇങ്ങിനെയാവാൻ പോരെന്നു
 വിചാരിച്ച് പരിക്കുണ്ടെന്നു തീർച്ചപ്പെ
 ട്ത്തി, മറ്റൊരുത്തു പോയി അഗ്രതയോ
 രെ പഠിപ്പു തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ കുറച്ചു കാ
 ലം പഠിച്ച് കരുധിയാ മന്ദാനം സമ്പാദി
 ച്ച് തുടങ്ങി വന്ന്, ഉണ്ടാക്കിയ കൃതിയാ
 ണ് “ഭാരതചന്ദ്രാവേന്” ചില ഹോശ
 യർ പറയുന്നു. “ഭാരതചന്ദ്രവിൽ അന
 ന്തരേട്ടന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊ
 ന്നും എഴുതിക്കൊണ്ടില്ല. ഇനി വൈദഗ്
 ധ്യം വന്നതിന്നു ശേഷം സൃഷ്ടിച്ചതാണ്
 “ഭാരതചന്ദ്രാവേന്” എന്നും, വളരെ വ്യാ
 കരണപ്പിന്നകകൾ ഉണ്ടെന്ന് ചിലവു
 പന്നന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു വിശ്വാസ
 യോഗ്യമോ അല്ലയോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെ
 പ്പെടുത്തുവാനുള്ള അധികാരം വൈയങ്കര
 ണന്മാരിൽ ഇരിക്കുന്നു.
 —അദ്ധ്യതത്ത്വം വരസഭവൻ മൂപ്പൻ.

ആത്മോപാധിനി

പുസ്തകം ൯

ഛന്ദഃ മീനം

ലക്കം ൧൨

പരമേശ്വരൻ ശ്രീമാൻ മഹാകൃഷ്ണപിള്ള സി. ഐ.

ശ്രീമാൻ മ.ക. മഹാകൃഷ്ണപിള്ള ദേഹവിശ്വാസം ചെയ്തു. ഈ വർഷം മാസം കേരളീയരെ കട്ടയം നെണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഒരു കാഴ്ചയുടെ വേണ്ടിയേ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിട്ടുള്ളൂ; മാതൃഭാഷയിന്നും മാതൃഭാഷയ്ക്കും. മാതൃഭാഷയും അദ്ദേഹത്തെ ജീവനോടു കൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു; മാതൃഭാഷയെ ഇതാ അദ്ദേഹം മരണംകൊണ്ടും കൈവെടിഞ്ഞതിലിടുന്നു. മാതൃഭാഷയും അവർക്കുപോകാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കാണേണ്ട സംഗതികളെ ഏതെങ്കിലും നാൾ സ്വദേശാഭിമാനിയായിത്തന്നെ ജീവിതത്തെ നയിച്ച ആ മാതൃഭാഷയ്ക്കെതിരെ ഓർമ്മിക്കാൻ കാണേണ്ടതാണെന്നു തീർത്തതന്നെ. പക്ഷെ അതിന്നുള്ള സ്ഥലവും കാലവും ഇല്ല. സ്വഭാഷയിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ അദ്ദേഹം ഏതെങ്കിലും കരംകൊടുത്തു; കരംകൊടുത്തു സരിച്ച മനോഹരങ്ങളെ വ്യാപരിച്ചു; മനസ്സാക്കിക്കൊടുത്തു പ്രവൃത്തിച്ചു; പ്രവൃത്തിയിൽ അനന്യ സാധാരണമായ ഭയവും കഠിനവും. ആവിധം ഭയത്തോടുകൂടി സ്വസ്ഥതയോടുകൂടി കൈവെടിഞ്ഞതിൽ ചെന്നുചാടിയ അഭിമന്യുവിനെപ്പോലെ ആവിധം ശത്രുക്കളുടെ നടുവിൽ ചെന്നു ചാടി പോയതന്നെ ശത്രുക്കളുടെ അനുഭവം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിൽ ധീരന്മാരുടെ ഈവിധം സ്വദേശിയത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും വഴതിലായിപ്പോകയില്ലെന്നു ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവർ അകാലമായി ദേഹവിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതിൽ ഓർമ്മിക്കാൻ എന്തുണ്ടു? അങ്ങിനെയുള്ളവരെ സൂചിപ്പിച്ചാൽ,

“എന്നുനാനതിയലാഭമെങ്കിൽ
ജന്മഭീകരകരൻമാർക്കുതന്നെ”

എന്ന കവി അഭിപ്രായം.

മനുഷ്യയുടെ കഥ അതിനെക്കുറിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെ-
ല്ലിയിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അതു സന്തോഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ചെല്ലാതിര-
ുന്ന കാലത്തുതന്നെ അതു സന്തോഷിക്കാനാണ് അധികം സംഗതിയുള്ളത്. മ-
റ്റൊരു വയസ്സ് പ്രായം! ഈ ചെറുപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ-
ദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണയും വണ്ണയും അലോചിച്ചാൽ കൈകളിൽ സംഭവിച്ചിരി-
ക്കുന്ന നഷ്ടത്തെ സമുദയമായി സഹിക്കുന്നതിനെ! അലോചിച്ചിട്ടുള്ള
കാലത്തോളം ശ്രീമാൻ മകുടപ്പിള്ളയുടെ നാമധേയം, ശക്തിയും മെ-
തസ്സും ഉള്ള പേനയെ ഉപയോഗിച്ചു ജീവനും മുന്നയ്യമുള്ള ഗദ്യത്തെ ചെ-
ക്കുൻ പ്രാപ്തിയും പരിചയവും ഉള്ള പണ്ഡിതനും പട്ടാളമായി പ്രശോ-
ഭിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് ഈശ്വരൻ ശാശ്വതമായ വിശ്വസ്ത-
തയും അനുഭവമാകട്ടെ.

മ ന ജ്ഞ ക്തി.

പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം ഇന്നിന്നതായി
രിക്കണം എന്നു പരിഗണന ചെയ്ത് ഏ-
കാഗ്രഹിക്കുകയോടുകൂടി എല്ലാ പ്രവൃത്തിയും
ചെയ്താൽ വിജയം തീർച്ചയായിട്ടും നേടാവു-
ന്നതാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ബോനപ്പാ-
ർട്ടിന്റെ ജീവചരിത്രംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു ല-
കം “ആത്മപോഷിണി”യിൽ മിസ്റ്റർ ക-
ത്തിക്കണ്ണൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു ഒരു
പരമസത്യമാകുന്നു. ലോകത്തിൽ മറ്റൊ-
രൊരായി തീർന്നിട്ടുള്ളവർ എല്ലാവരും ഈ
തത്വത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള
വരാകുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായിരുന്ന
ജോർജ്ജ് നാലാമൻ നാടനീങ്ങിയ രാ-
ത്രി പ്രധാനമന്ത്രിയും കാൻറർബറി ആർച്ച്-
ബിഷപ്പും കൂടി കെൽസിംഗ്തൻ കെട്ടാ-

ത്തിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന വിക്ടോറി-
യാ രാജകുമാരിയെ വിളിച്ചുണർത്തി സൂക്ഷ്മ
അസൂമിക്കാത്ത ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ
രാജാക്കിയായിരിക്കുന്നു എന്നറിയിച്ചപ്പോ-
ൾ “ഞാൻ നല്ലവളായിരിക്കും” എന്നായി-
രുന്നു ആ രാജകുന്യയുടെ ഉറപ്പടി. സന്ദ-
സംവത്സരകാലം പ്രഭുക്കളെ ഉത്തമമായി
കെട്ടി സാമ്രാജ്യത്തിന് നിരവധി ഐ-
ശ്വര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് ശുഭനവ-
തി എന്ന പേർ സമ്പാദിച്ചതിൽ വിസ്മയി-
ക്കാനൊന്നുമില്ല. ഈ രാജ്ഞിയുടെ നിർവ്വരാ-
ജമാനു സ്വേദബഹുമാനോദികൾക്കു പാത്ര-
വും അവരുടെ നന്ദിമാരിൽ പ്രഥമഗണ-
നീയന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ബെഞ്ചമി-
ൽ ഡിസ്റ്റേലി അഥവാ ബിക്കൻസ്ഫീൽ

മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ യൂറോപ്പി
ലും ഏഷ്യയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന
ജ്യോതിഷം ജയിച്ചുകൊണ്ടു കിട്ടിയവയ്ക്കി
നു മുമ്പായിരുന്നു. ആധുനിക കാലങ്ങളി
ലെ ഏറ്റവും വലിയ യുദ്ധമായ ലെല്ലാ
ന്റെ യുദ്ധം ആസിയയിലെ ഡോൺ
ജോൺ മേയ്ക്കിൽ ജയിച്ച ഫിലിപ്പി
ന്റെ അന്ത്യ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നില്ലയെ

തിൻ അയൽ വീടും സംവത്സരം ചതു
 വർഷമായിക്കൊണ്ടു വരുന്നതൊക്കെ
 നമ്മു വിദ്യാഭ്യാസയോടു കൂടി സന്തോഷിച്ചു
 നില്ക്കുമ്പോൾ ഗാന്ധിജി ഡി ഫെറായിക്കു
 മുമ്പെഴുതിയതും പ്രയോജനം ഗണ്യം
 വസ്തു അഡോൾഫസ് വിപ്ലവകാരികളെ
 പരാജയപ്പെടുത്തിയതിൽ നമു വയസ്സിൽ മരിച്ചു.
 അയൽക്കൂടെ പ്രധാനപ്പെട്ട സമ്പ്രദായപരമായിര
 ന്നവെതിരായിട്ടെല്ലാം നമു വയസ്സിൽ
 മരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് വീരപ്രവർത്തികൾ
 ചെയ്തു ബലിയർപ്പിച്ച വയസ്സിലാകുന്നു മ
 റിച്ചു. മരിക്കുകയെന്നതിനെ സമ്മതിക്കേണ്ട
 കാര്യം വിചിത്രമായതാണ്. കോർട്ടിസിൻ
 ന്നും വയസ്സു കഴിഞ്ഞതായുള്ള. സാക്ഷി
 ന്നിലെ പ്രയോജനം കോർട്ടിസിൻ ന്നും വയ
 സ്സിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അയൽ അക്കാല
 ക്കാൽ ഏറ്റവും വീണ്ടെടുക്കുന്നതായിര
 ന്നും സമർത്ഥനായ ചെറുപ്പക്കാരനായിര
 ന്നും എന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. ചുവ
 പ്പാക്കിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മഹാനായിര
 ന്നും നമ്മുടെ നൂതനൻ നമു വയസ്സിൽ
 ചേർക്കുന്നതാണ്. ഏറ്റവും പ്രബലപ്പെട്ട
 ശക്തിയായിരിക്കും. മരിച്ചവയസ്സിൽ മേ
 റ്റർ സി കെ.ഡി.സി കട്ടിനാൽ ആയിരി
 ന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ
 കൊണ്ടു ഫെറായിനോടൊന്നിച്ച് വീണ്ടെടു
 ക്കാൻ കഴിയില്ല. അദ്ദേഹം നമു
 വയസ്സിൽ പാപ്പാ ആയി. മുമ്പ് നവീക
 രണം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നമു വയസ്സു മേ
 ള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ
 യെന്നായിരുന്ന ഇഗ്നേഷ്യസ് ന്നും വയ
 സ്സിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി.
 ഈ വയസ്സിൽ പാപ്പാൽ വളരെ അതിവേ
 കമുള്ളതായി ഒരു പുസ്തകം എഴുതി. പ്രബല
 കാരിൽ അത്ര അറിയാൻ നമു വയസ്സിൽ

ൽ മരിച്ചു. ചിത്രമെഴുത്തിൽ അദ്വിതീയനായിരുന്ന റെപ്പോയൽ നാലു വയസ്സിൽ മരിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാർ പത്തുകുട്ടി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രായത്തിനു മുമ്പായി ചോളിങ് ബ്രൂക്കും, 'പിററും' മന്ത്രികളായി. ഗ്രോബ്ബസ് മരി വയസ്സിൽ ഒരു പ്രധാന വക്കീലും ഒരു വയസ്സിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാന ഗവർണ്മെന്റ് വക്കീലുമായി. ബയറൻ എന്ന കവി രണ്ടു വയസ്സുകണക്കിനു മുമ്പു സാഹിത്യനരോമണ്ഡലത്തിൽ ഉഗ്രമായ തെരുവുറ്റു വിളങ്ങി. ഒരു വയസ്സിൽ വില്യം പിററു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മന്ത്രിയായി ലേക്ലാമ കതികളിൽ ഏറ്റവും പ്രബലമുള്ളവനായി തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു സാഹിത്യവും രാജ്യഭരണവും കൊണ്ടു മഹാനായിത്തീരുന്നതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ച് രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. തനിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും കേൾക്കുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു ആനന്ദകരമായ വാചകങ്ങൾ ചെപ്പിൽ അഭ്യസിച്ചു. ഒരു വക്കീലിന്റെ ഗുരുനായി ആയപ്പോൾ അറുപതിയെട്ടുണ്ടുപ്രാവശ്യം ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി രാജ്യം ഭരിച്ചതന്റെ അദ്വിതീയനായ ഒരു വക്കീൽ എന്ന സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു. അനേക പുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവായ പ്രൈം പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത ഒരു വക്താവായും ഇംഗ്ലീഷു സാഹിത്യത്തിൽ അനശ്വരമായ ഒരു പേർ സമ്പാദിച്ചു. പാർലിയമെന്റ് സഭാഭികൃതം കിട്ടുന്നതിനു അദ്ദേഹം വളരെയെടുത്തു. സാധാരണക്കാരെ ഇമ്മർഗ്ഗേഷൻ വിട്ടു പോകുന്നതിനു നിർബന്ധിതനായ പല ഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രഹിതതയോടു പ്രവൃത്തിച്ചു.

യൂറോപ്യൻ രാജകുടുംബം ഉത്ഭവമായ ഒരു സാധാരണ വിജയിയായി പാർലിയമെന്റിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു സർ റോബർട്ട് പീൽ, പാർലമെന്ററുണ്ട്, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ മുതലായവരോടു നിർമ്മാണം എത്രത്തോളം അവരുടെ മേൽ അനേകം ഇടവേളകൾ നേടി. ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് സിക്രട്ടറിയുടേയും കൊടുക്കാനു കഴിയില്ല "നിങ്ങൾ ഏതു ഗുണങ്ങൾ വേണ്ടതു്" എന്നു പ്രധാനമന്ത്രിയായ പാർലമെന്ററുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനോടു ചോദിച്ചതിനു ഒരു സംശയവും കൂടാതെ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് പ്രധാനമന്ത്രിയാകണം" എന്നായിരുന്നു. പ്രളയകാലത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ളവകൾക്കു തന്നെ പലവിധ സാധാരണ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലഭിക്കാ പതിവില്ലാകുന്നിട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നതും ഉന്നത പദവിയിൽ ഏൽക്കി. ഓരോത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു പ്രളയകാലത്തെ നന്മകൾക്കായി. അദ്ദേഹം തന്നെ ചില സാധാരണക്കാരെ പ്രളയം കൊണ്ടു. "ഔദ്യോഗികതയിൽ തെറ്റാ ചെയ്താൽ മദ്ധ്യപ്രായം പാറാത്തുമായും വാൽകൂറും പശ്ചാത്താപമായു മരിക്കും" എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു എത്ര സത്യമാകുന്നു. പെഷ്യയിൽ ക്രിസ്തുപ്രാനിമാർക്കും പ്രധാനപ്പെട്ടവർക്കും ക്രിസ്തുമതത്തിലോന്നതങ്ങളെ പെഷ്യൻമാർക്കായിൽ തെളിമെന്ററും ചെയ്ത റെൻറിമർട്ടിൻ പരിതപം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ കോളിഡിയീസുകലാശാലയിൽ ലഭിക്കുന്നതുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടപദവിയായ സീനിയർ ഗവർണ്മെന്ററു കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റ് പരിഷ്കരണത്തിൽ ഒന്നാമനായി ജയിച്ചുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. വില്യംപി

രൂപ്യനമന്ത്രിയാകണമെന്നു വാല്യത്തിലേതിഷ്ഠിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചു. മന്ദ. വയസ്സിൽ പ്രധാനമന്ത്രിയായ! ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രികളിൽ വച്ച് പ്രഥമഗണനീയനായി.

ഉത്തമനായ കാർമ്മാളിപ്പാരി വിചാരിക്കുന്നവൻ ഉത്തമനായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. ഒരു വിചാരം എന്നതു പോകുമ്പോൾ തലച്ചോറിൽ ഒരു അറയിൽ ഒരു പരിവൃകയാകുന്നു. അതു തന്നെ കൂടി വിചാരിക്കുമ്പോൾ അതു നല്ലപോലെ പണിയും. കൂടെക്കൂടെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ തലച്ചോറിന്റെ ആ അറകൾക്കു ശക്തി കൂടി ആ വിചാരം പ്രയോഗത്തിലാകുന്നതിനുള്ള നരവൃകളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കും. പലനാൾ വിചാരിച്ച ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതു എളുപ്പമാകുന്നതു ഈ വിധത്തിലാകുന്നു. തലച്ചോറിന്റെ ഈ ശക്തി അറിഞ്ഞിട്ടു

ചങ്ങനാശ്ശേരി.

കുന്നു “മനസ്സുകൊണ്ടു മേത്തൻ ഒരു നൂതിയെ കണ്ടിട്ടാൽ അവൻ അവന്റെ മുമ്പിലാക്കും ചെയ്തു” എന്നു കറാത്തിനു പറയുകയായി എന്നു ക്രൈസ്റ്റ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. നരകക്കാരും ഉത്തമരും ഉള്ളവരുടെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു ധ്യാനിക്കുക എന്നു സെൻറ് പോൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “മിന്നുളുടെ ആഗ്രാഹംപോലെ തിരുവട സദാശിവൻ” എന്നു സാധാരണ മനുഷ്യർ ആന്യനും കഷ്ടപ്രശ്നം ചെയ്തു പരിവൃണമല്ല. നാം ഈ കരുത്തിൽ ആഗ്രാഹിക്കുന്നതു പോലെ ഇനിപ്പറഞ്ഞ ഭവനത്തിൽ ആയിത്തീരും എന്നു നിന്മുതലാക്കുന്നതിന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു. ഏകാഗ്രാഹിതയോടു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ എളുപ്പം കാര്യവും സഫലമാകും എന്നു ഖോകചിത്രം തെളിവാകുന്നു.

—ഫി. ഐ. തോമസ്.

ക. ഭിദ്വാതാത്മ മന്ദഗ്രാഹിതം;
കണ്യമാം സ്വർഗ്ഗമവക സംശയം.

ഉ. തവിടവേദംഗതമാമനഗ്രാഹം;
ഭവിതമോശാസ മവക നിശ്ചയം.

ന. വണകമുത്താർച്ചവാർത്താഹം;
മുളിമുളി കൂമിയവക സംശയം.

ര. വിശന്നുശ്ശി കലയന്നവകകം

നിരന്തര, സിദ്ധിമുഖകനഗ്രാഹം.

ഒ. കൃപാകരമാർച്ചവാർത്താഹം;
കൃപയ്ക്കു വർത്തികുതാർച്ചമാമനം.

ന. വിശുദ്ധചിത്താർച്ചവാർത്താഹം;
ശുശ്രൂഷകാശിക്കവക മേദവതം.

ക. വരും സമാധാനകരകനഗ്രാഹം

പരമൻ പ്രകൃതമെന്ത് സിദ്ധമാം

വ്യ.

സ്വസ്തുതികളാം ഹതമായിട്ടുനവ
കുന്ദഗ്രാഹം വന്നു ദിവം കരസ്ഥമാം

പ്രശ്നം ന്.

മരണമാനം പഴി നിങ്ങളിൽ ചൂഷം
ചുറ്റേക്കിൽ നിങ്ങളുന്താഴിതരാം

ഗ.

മരിക്ക! നിങ്ങളുടെ മരണം ദിവ്യം
ഹനിച്ചവർ നിങ്ങളെ പൂർവ്വപുരുഷം

ഗ.

ജീവനവേദനാശനത്തിലുപ്പു പോൽ;
വൃക്കമവശ്യതയുവന്നതനാശനേ;
തദവിസർജ്ജനത്തിനു യോഗ്യമാൻ, നൂണാം
പരമപ്രമാദത്തിനു പാത്രമാമതു.

ഗ.

ജഗത്തിനീ നിങ്ങളെ പ്രദീപദാം;
നഗസ്ഥമാകും നഗരം നിശ്ശബ്ദമേ

ഗ.

കൊടുത്തിടം വഞ്ചി കടത്തിലേവനം
മറച്ചുവെക്കുന്നതു വഞ്ചി ധാരക
നിറയുമെന്നാൽ നിമിഷപ്പി, മുഴുവേ
ശ്രദ്ധത്തിലേവൻ മനേകിടുന്നതാം

ഗ.

വേൽസുകർക്കുണ്ടുദിച്ച നിങ്ങളെ
ദിവ്യകൃതമാനൻ യശസ്സിനെ, ജ്ഞാനം
പ്രാപ്തമാകാം പടി നിങ്ങളുടേതിത
പ്രകാശപൂർവ്വം വിചിന്തേണ മൃത്യുവിൽ.

ഗ.

മറ്റിടേവം ധർമ്മവിശുദ്ധനാശിതാൻ
മതിക്കൊലാ; തൽ ഫലനത്തിനേൻ വേം

ഗ.

ധരിക്കവിൻ! സ്വസ്തുവസുസ്വരൂപം
നശിക്കുമോളം, ദ്രവ്യമെപ്പിധത്തിലും
അണിപ്പും ധർമ്മമെടുത്തിടാ തെരാം;

കണകിലോട്ടുക്കു സിദ്ധമാമതാം.

ഗ.

തദാജ്ഞകരംകൊത്തു നടന്നു മനസ്സെ
കത്തോളുവേൻ ശ്രേഷ്ഠവിഗണ്യനാം ദിവ്യം
തദിപ്പലഗത്തിനെയും, മറ്റേതു തൻ
മതം പരേക്കൊതിടുവേൻ നികൃഷ്ടനാം.

ഗ.

ധരിക്ക! ധർമ്മപര്യായപരാകർ
വഹിക്കമാന്തീയ വിശുദ്ധിയിൽ പരം
വിശുദ്ധി ചിന്തത്തിലുദിക്കുമെങ്കിലേ
ദിവാപി നിങ്ങളെ ലഭിച്ചതായ്തു.

ഗ.

“വധിക്കൊലാ”യെന്നു വിധിച്ചു പൂർവ്വീകർ;
“വധിക്കുണ്ടാംവിധി”യെന്നുചോതിനൻ

ഗ.

വൃഥാ കയ്ക്കിൽ സഹജമേൻനേക്കു, നീ
വിധിക്കു പാത്രീകൃതനെൻ മന്ദതം;
“പിറക്കിനീ”യെന്നു സഹോദരമേൻനേ-
ക്കുവേൻ സംഭവിധിക്കു പാത്രമേൻ;
കുമാരിലോ സോദര“നേള”യെന്നു, ദി-
ഗ്ഗതിജ്ഞാൻ നമെന്നു മന്ദതം.

ഗ.

വഹിക്കവേ വേദിയിലേയ്ക്കു നേട്ടു, നിൻ
സഹോദരജ്ഞാമിതയെ സൂക്ഷിക്കിൽ,

ഗ.

തിട്ടക്കിലങ്ങിട്ടു, ചെന്നു സാന്നിധനം
നടത്തിക്കൊന്നാമതു, നേട്ടു പിന്നെയും

ഗ.

തപമക്കുശ്ശഗ്രമരിപ്രണീയനാൽ
സമർപ്പ പ്രസാദമേന്തേ, മേ, ബന്ധനേ
അകപ്പെട്ടാതേ, വിപുലാഭിമുഖം, സ-
മുഖേ, ജ്ഞാനം, തൽസമയം ലഭിക്കേ

ഗ.

അടങ്ങിപ്പോ നിന്ന വിധി പ്രകാരം
അടങ്ങുവാൻ പിഴയ്ക്കുശേഷവും

ഇതേയ്ക്കുചിറ്റാത്തതെഴുതിക്കിട്ടു
ലഭിക്കുമുള്ള അവ മോചനം ദ്രവ്യം.

രച.

നന്നെകൃത്യം വൃദ്ധിമാമെന്നു പ-
ണിതന്നവർ ചൊന്നതറിഞ്ഞിപ്പിതം.

പ്രസ.

കേന്ദ്രിയിൽ സംഗമകരണമോടുക-
ണ്ണിതത്തിടന്നോർ, നിജമാനസത്തിനാൽ
നടത്തിടന്നു വൃദ്ധിമാമെന്നു മദ്.
വ്യവസ്ഥ ചെയ്തന്നു ലഭിക്കവിൻ ദ്രവ്യം.

രച.

പ്രാദിയിലായിൽ തവ ദക്ഷിണാക്ഷി, നി
പരിച്ചുറ്റാത്തതിനെ തൃജിക്കണം;
ശരീരമെന്നാൽ നമകേ പതിപ്പിൽ
പരം, തദേകാംഗവിനാശമാം വരം.

രച.

പ്രാദിയിലായിൽ തവദക്ഷിണം കരം,
ദൂതം മുറിച്ചുയതിനെ തൃജിക്കണം;
ശരീരമെന്നാൽ നമകേ പതിപ്പിൽ
പരം, തദേകാംഗവിനാശമാം വരം.

രച.

“കൊടുത്തിടേണം വിട്ട ചീട്ടു, തൻ ഗ്രഹം
വിട്ടുതുറവാതെ”ന്നു കഥിച്ചു പൂപ്പികർ.

രച.

മറ്റുകുറിക്കേറ്റപ്പിൻ വൃദ്ധിമാമെന്നിതേ
ദിതീയയെക്കൈവിട്ടമേകനായതിൽ
തിരിച്ചുവോണാവട്ടെ, പ്രസ്തുതയെ
പ്രിഗ്രഹിപ്പോൻ വൃദ്ധിമാം യരം പുന.

രച.

ഭാസത്യമായാണയിതരതെ, ദൈവത്തെ
പ്രയുക്തമാമാണ നടത്തുവൻവിധി.

രച.

ദ്രവ്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടവിനാണയരമേ-
തിടാവതല്ലെന്നിരിക്കെ മന്ദത;
• ദിവത്തിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്തും മന്ദം .

വിജയോണീയനകം ഗുഹാസനം

രച.

ധരിത്രിയെക്കൊണ്ടു ചെയ്തും മന്ദം
വിജയോണീയനകം ഗുഹാസനം;
അതിമഹാമഹാപുരം മേലുടനീളം
വരിച്ചു ചെയ്തിട്ടവതും വിജയമാം.

രച.

തഥാപ്രവൃത്തിമുഖമേ ചെയ്തും,
അതേ മോദം പ്രവിവർണ്ണമേ തവ.

രച.

തഥാപ്രവൃത്തിമുഖമേ ചെയ്തും,
അതേ മോദം പ്രവിവർണ്ണമേ തവ.

രച.

“പരിക കൺകണ്ണിനു, പല്ലു പല്ലിനെ”
ന്നുചെയ്തിരിക്കുന്നു പുരാതനർ പുരം.

രച.

നമർ വിചെയ്തിക്കുമവപ്രവൃത്തിക-
ല്ലെതിർവിചെയ്തിക്കുമതെന്നു മന്ദതം;
വലത്തു ഗണ്യത്തിലടിച്ചവൻ നേ-
ടിക്കത്തു ഗണ്യത്തിനെയും തിരിക്കണം.

രച.

വഴക്കിനാൽ നിന്നുടേ മേലുടപ്പിനെ
ഗ്രഹിക്കുവോണെന്നു മുളിപ്പതെത്തും.

രച.

കേന്ദ്രനാൽ നാഴികയെന്നു ചോകവാൻ
നിബലനായാലതു രണ്ടു ചോക നീ.

രച.

ഇക്കൈവോണകക, വാസ്തു വല്ലതും
വരിപ്പവതെന്നു തിരിഞ്ഞു പോകൊലം.

രച.

“ചെയ്തിടണം കൂർസഹവാസിനേക്കു, നീ
വെറുക്കണം ദിട്ടിനെ”യെന്നു മുക്തമാം.

രച.

അരികുമാൻവെക്കിടണം, ശപിച്ചിട്ട-
നവൽ നല്ലെന്നമനഗ്രഹം, മൂന്നം

உலகின் உயர்ந்த மரபுகளையும், உயர்ந்த மரபுகளையும்
நாடுகளிலிருந்து கொண்டு வர உரிமை.

100

അന്ധനന്ദിതകിരം വർണ്ണകിരം
 ജ്ഞാനോജ്ഞാപൂർവിതം നന്ദിനം
 വസിക്കുവാനായ തിരിച്ചു നമുക്കു
 ശിശുക്കളോടു ചരിക്കവിൻ നമു.

1994

കുടുംബശ്രീയുടെ പദ്ധതികൾ കീഴെപ്പറയുന്നവയാണ്:

നിങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം.

മടയാളം: കേരളാഭിമാനം.

സംരംഭകരായ പണിയില്ലാത്ത മനുഷ്യർ
വിശേഷ്യരായില്ല, യഥാർത്ഥയിൽ ചരക

ദിയിയ്യത്തുതന്നെ സമം, വിശുദ്ധിയിൽ
പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

—၁၈၈—

● ୩୦ ୦ ଶ୍ରୀମତୀ

ജാലധര ഏതാൻ ജീവിക്കാത്തതും.

(204)

കൂനം—നിങ്ങളുടെ ഓലയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

അറബ്— അറബ് പ്രമുഖർക്കു നൽകിയ പ്രൈമറിവേൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിന് 'അതേ' എന്നു തന്നെ മറുപടി പറയാനായിരുന്നു.

മുന്നം - എന്നാൽ, ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് വേദാന്ത്യപ്പെട്ട മൂവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികം കരുതാൻ സംഭവമില്ലെന്നായി അങ്ങനെയല്ല.

തൊൻ—ആതു വാസ്തവമാണ്. അതു ആലോചിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു വളരെ പ്രശ്നവും തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, കറുത്തവ എനിക്കു വിവരമൊന്നുമില്ല. തന്നെ

[illegible]

ദേഹം സ്വസ്ഥവും നിമിത്തം വിവാഹം നീ
 ട്ടിവെച്ചതാണെന്നും എനിക്ക് അതാണ്
 തന്നെപ്പറയുക. എങ്കൽ അപേക്ഷയ്ക്കു
 ന്നു മറുപടി ഇതാണെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ
 ഞാൻ നാശനാശിത്തീർന്നു. എന്നാൽ
 ലോകത്തിൽ കത്തുന്നവോളെ എന്നു ഇ
 പ്പോൾ വ്യാകുലപ്പെട്ടതെന്ന സംഭവം അ
 പ്പോൾ നടന്നതല്ല. പ്രയത്നമായി പരി
 നമിച്ച പ്രേമാവേശത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക
 യ്പ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ച് മനസ്സ് വൃണപ്പെ
 ട്ടിട്ടുള്ള പുരുഷന്മാർ പലരും ഉണ്ട്. അ
 ണ്ണിനെത്തന്നെ വൃണങ്ങൾ കാലപ്പഴക്കത്താ
 ൽ മാറിപ്പോകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ
 വക അറിവുകളെ ക്രമേണ മറന്നുകളക
 യ്ക്കും ചെയ്യും. എന്നാൽ എന്റെ ജീവിത
 ശൈലി—

എനിക്ക് ഇതിലധികം പറയുവാൻ
 സാധിച്ചില്ല. ഊണാഭിനി സൗമ്യമായി
 എന്റെ കൈ പിടിച്ചു. അധോമുഖിയായ
 യി നിന്നിരുന്ന അവളുടെ കണ്ണിൽ എന്റെ
 കണ്ണിനോട് വീണു.

“സോദി! ഞാൻ എന്റെ കഥ ഇ
 വിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു. ഇതില
 ധികം കേട്ടിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ ശക്തി
 പോരാ” — എന്ന് ഞാൻ സഗൽഗതം പ
 രത്തനീകൃതമായി,

ഉണർത്തിനി— നിങ്ങൾ പറയുവിൻ.
 കഥയുടെ അവസാനംവരെ കേൾക്കാൻ
 എനിക്ക് ശക്തിയുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എ
 ന്നിൽ വശവാസമുണ്ടെന്നു മാത്രമേ എനി
 ക്കറിയാമെന്നുള്ളിടം.

“എന്നാൽ കേൾക്കൂ. ഞാൻ സക
 ലവും പറയും. എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ
 കവനം സമാന്തം പലതായിരുന്നു. ഉ

ത്താൽനിന്ന് അകത്തേക്ക് കടന്നു ഉ
 ന്ന അതുകൾക്ക് വന്നിരിക്കുവാനുള്ള വേ
 ചലിയുമുറിയും, അതിന്റെ ഐക്യമേകത്തും
 കാര്യം ചെറിയ മുറിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക
 ണ്ടാകത്ത മുറി മാറാതിനിയും മറ്റൊരു
 അവളുടെ വിതാസം അതിനോടു ഉപയോ
 ഗിച്ചിരുന്നതു്. ബാക്കി ഐക്യമുള്ള
 ണിൽ ഒന്ന് അഗ്രശബ്ദം മറ്റൊരു വിത
 ന്നകാര്യത്തെ ഉപയോഗിക്കും ഉള്ളതും അ
 യ്ക്കുന്നു.

മാറായിനിന്നു പാണിഗ്രാമം
 ത്തം ഞാൻ ചെയ്ത അപേക്ഷ നിരസിക്ക
 ക്കപ്പെട്ട ആ ദർശനവസരമാണ് ഇന്ന്. എ
 ന്ന്റെ മനസ്സിൽ പിടന്ന് കളിക്കുന്നതു്. ഞാ
 ന് അന്നു മുഴുവനും അവളെ കണ്ടിരുന്നി
 ട്ടു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ മുറി
 യിൽ കടന്നുചെന്ന് അവളെ കണ്ടെന്ന
 മെന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടായിര
 ന്നു. പക്ഷേ അവളുടെ വരൻ അവിടെ
 യുണ്ടെന്നറിയുകയാൽ അതിനും താല്പര്യം
 യില്ല. ശശിബാബുവിനെ കണ്ടു ദിവസം
 മുഴുവനെന്ന ഞാൻ ആ ഗ്രാമത്തിൽ കണ്ടി
 രുന്നവെങ്കിലും, അയാളെ മാറാതിനിവി
 വാഹം ചെയ്യാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നു ഞാൻ അ
 ന്നമാത്രമേ അറിഞ്ഞുള്ളൂ. അന്നു രാത്രി
 മാറാതിനി അത്തരം ഉപേക്ഷ കഴിച്ചതും
 ഞങ്ങളുടെ കൂടെ അല്ലായിരുന്നു. അവൾ
 ചിലപ്പോഴെല്ലാം അവളുടെ മുറിയിൽവെ
 ച്ചു തന്നെ ഉപേക്ഷകഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതി
 ന്നാൽ, ഈ സംഭവത്തിൽ അസാധാരണ
 മായി യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു
 ഞാൻ സമാധാനിച്ചു. കഷ്ടനാനന്തരം
 പ്രാണകൃഷ്ണബാബു ഉത്തരവെ മുറിയിൽ
 വന്നിരുന്നു. ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തി
 യ കോച്ചിന്റേതെ അവളാണെന്ന് മനസ്സിൽ കിട

ന്നു. ശശിബാബുവിന്റെ മുഖത്തു് പ്രസ്താവന നന്നാകുവാനിട്ടാണു് കണ്ടതു്. ഏകദേശം അതിപ്രായത്തിൽ പരമജാഗ്രൂഢനായിരുന്ന ആയാദിഷ്ട, ഇക്കിനെ ഒരു നേരത്തോടുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആയാദി ഒരു വീണയെടുത്തു് പാടാൻ തുടങ്ങി. അന്നാകട്ടെ, ജനവാതിലിന്നടുത്തു് ചെന്നു്, പുറത്തു് പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രികയെ നോക്കി നിന്നു. ഓ! ആ മാത്രയുടെ പ്രശാന്തത എത്ര മനോഹരമായിരുന്നു! വലം അവസാനിപ്പിച്ച്, പുതുസംവത്സരത്തിന്റെ പ്രസന്നമായ ആമംഭരണമായിരുന്നു ആ കാലം! ശശിബാബുവിന്റെ വീണാസ്വരം കേട്ടുകൊണ്ടു ചന്ദ്രികയെ നോക്കി നിന്നിരുന്ന എനിക്ക്, വൃക്കങ്ങളും, അവയുടെ നിഴലുകളും, ഏതാവേണം, ആ ചന്ദ്രികളടി ചലിക്കുന്നതായി തോന്നി. അതിശാന്തമായ ജെനിസ്, പ്രബലമായ ഏതോ ഒരു വികാരത്താൽ ക്ഷോഭം ജനിപ്പിക്കു പ്രകാരത്തിൽ, ആ വീണയിൽനിന്നു് ഹൃദയഭേദമായ ഒരു ദീനസ്വരം പുറപ്പെട്ടു. നിശിഥിനിഭേദിയുടെ സ്വന്തമായ ഹൃദയം അർദ്ധശതകത്തിൽനിന്നു് ഉൽഗമിക്കുന്ന മന്ദോച്ചാലസ്വരം ആണോ ഞാൻ കേട്ടതു്. ആ സ്വരശ്രവണത്താൽ ഞാൻ അത്രയ്ക്കു് മാത്രം പരാജിതനായിത്തീർന്നു. അന്നു രാവിലെ ഏകദേശം അഞ്ചരയ്ക്കു പ്രാണകൃഷ്ണബാബു വിപരീതമായ ഒരു വിധി പാഞ്ഞെന്നു മനസ്സിൽ എനിക്ക് ചുറ്റു പ്രബലമായ വ്യസനം തോന്നിയിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഒന്നും പായാതെ നില്പിക്കാനായിട്ടാണു് ഞാൻ വെച്ചു്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ കേൾക്കുവാനായ ദീനസ്വരം,

നിരോധനമായിത്തീർന്നു എനിക്ക് അതിർപ്പില്ലാത്ത ഒരു ദുഃഖാവസ്ഥയെത്തന്നെ അനുഭവിച്ചു്. അപ്പോൾ സ്വരം കേൾക്കുവാൻ അതിന്റെ പ്രതിബാധിയായ ഏതാ തോന്നാൻ, “കായാവിനി എനിക്കു ജ്ഞതല്ല” എന്നിങ്ങനെ ഏകദേശം ഹൃദയം നിലവിളിച്ചു. ജീവിതകാലം ഒരു മങ്കളമായിരുന്ന ജീവസന്ധാരണം ഒരു മാതാപിതാക്കൾ എനിക്കു തോന്നി. അന്നു ചത്തനായിത്തീർന്ന ഞാൻ ആ ദീനവിചാരം കേൾക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ ഉടനെ ആ മുഖിനിപ്പിപ്പോഴാണു് വരുന്ന വഴിക്ക്, കായയുടെ മുറി തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. തീവ്രമായ മനോവേദനയ്ക്കു് ശ്രമനമായ ഞാൻ ആ മുറിയിലേക്കു കടന്നുചെന്നു. അവൾ, ജനവിനാശത്തു് ഒരു കോച്ചിന്റേതു് കിടക്കയായിരുന്നു. മനോഹരമായ ചന്ദ്രികയിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടു്, സുഷുപ്താവസ്ഥയിൽ കിടന്നിരുന്ന അവളുടെ മുഖകാന്തി കേവലം അവസ്തനീയമായിരുന്നു. ആ മുഖാവലോകനത്തിൽ ഞാൻ സ്വപ്നവും മറന്നു. അവൾ എനിക്കു ജ്ഞതല്ലെന്നും തീരെ മറന്നു. അവളുടെ കസന്ദർശനത്തിനേകത്താൽ പരാജിതനായ ഞാൻ, ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കോമളശരീരത്തെ സമർപ്പിച്ചുചെയ്തു, പ്രേമപാപവശ്യത്തോടുകൂടി അവളെ പലതവണ ചുംബിച്ചു്.”

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ, മുണർച്ചിനിക്ക് ഏതോ അസ്വസ്ഥതയുള്ളപോലെ തോന്നി. “ഒരു ചെങ്കുത്തം മാതിരി, നിങ്ങൾ—” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അവൾക്കു, കണ്ണനീരൊഴുത്താൽ സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കാതെയായി.

“അതെ. അത്ര ലജ്ജാപരമായ

ഒരു കുറാം ചെമ്പുവനാണ് ഞാൻ. എന്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പ് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അതിന് പാത്രമാണ്. എന്താൽ, എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും, ഞാൻ ബലഹീനനായ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു മാത്രം കാർഷ്യങ്ങളായാൽ മതി. ഇനി ഒരിക്കൽ, അതേ അവസ്ഥയിൽ പെട്ടെന്ന് പക്ഷം ഞാൻ അതേപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട് പറയുവാനും ഞാനാർക്കും. ഞാൻ എന്റെ പരമ്പരയെ ശരിയായി അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതും വാസ്തവമാണ്. എന്റെ കുറവ് അതിന് ദൈവം വിധിച്ച ശിക്ഷ കേവലം ദൈവനിയമമായിരുന്നു എന്നുമാത്രമേ തൽക്കാലം പറയുന്നുള്ളൂ.

ഞാൻ എന്റെ സംഭാവനയ്ക്കായി അറിയിപ്പോൾ “മുഴുവനും പറയുവിൻ” എന്നു മൂന്നാളിനി സഗൽഗദം ചീണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അലേദിവസം വൈകുന്നേരമുതൽ, അൻമുതൽ ഒരു മോഹലസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പ്രാണകൃഷ്ണബാബു വിരോധ് മാധിലെ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് അങ്ങനെയൊരു പശ്ചാത്താപവും ഞാനെങ്ങിനെ വിവരിക്കും? എന്നാൽ, ലക്ഷ്യം പശ്ചാത്താപവും കൊണ്ട് ഫലമെന്താണ്? അവളോട് എന്റെ കുറവ് സമ്മതിച്ച് അതേയൊരു ചെമ്പുവൻ എനിക്ക് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദിവസം കൊണ്ടു മരയുടെ സുഖക്കൂടെ ദേവമാവുകയും ചെയ്തു.

“ഇതിനിടയിൽ മരയുടെ അടുത്ത് എന്തൊരു ഒരു കുറവ് സംഭവിച്ചതായി എ

നിക്കു തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിനു എന്തൊരു ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യം ഉള്ളതായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരം പുറത്തുപറയുവാൻ സാധിക്കാത്ത കഴിഞ്ഞതായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഇതിനു കാരണമെന്താണെന്നറിയുവാൻ വളരെ കാലവിളംബം വേണ്ടിവന്നില്ല. കലിദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ്, അങ്ങൻ മണ്ഡപം മാത്രമായിത്തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരസ്പന്ദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായി.

“മരയെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരുക്കമാണോ? എന്നു എന്നോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ഉണ്ടായ ആശയം ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ. അവളുടെ വരവുകൊണ്ട് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ആളെ കുറിച്ചാണ് എനിക്കപ്പോൾ മനോഹരമായി കാണുന്നതായി. “ശശിബാബു— ഇല്ല!—” എന്നു ഞാൻ സകലതരം ചോദിച്ചു. പ്രാണകൃഷ്ണബാബുവിന് ഈ ചോദ്യം അത്ര സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിയുടെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

“ശശി വിവാഹകർമ്മത്തെപ്പറ്റി അയാളുടെ മതാചിന്തകന്മാരോട് ഇതേവരെ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അവർ അതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു കണ്ടുകയാൽ ഈ വിവാഹകർമ്മത്തിൽ അനിക്കും സമ്മതമില്ലെന്നും പറയുന്നു.”

“ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ സപ്തസ്വരം അനുഭവിച്ചുവെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞതീരുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല. അലേദിവസം അങ്ങനെയായി ഞാൻ അനുഭവിച്ചതെന്തെങ്കിലും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.”

III

ഞാൻ എന്റെ കഥയെ നിറുത്തി. എന്നാൽ മൂന്നാളിനി “ചിന്ത എന്താണു

യിട് എന്ന് വളരെ ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് കൂടി തിരക്കിലായി.

“പിന്നെ എന്തുണ്ടായി എന്നോ? ഈ ലോകത്തിൽ യഥാർത്ഥസുഖമില്ലെന്ന് പറയുന്നത് എത്ര വസ്തുതയാണ്. മായാവിനിയെ കിട്ടുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. അവളുടെ സന്നിധിയിൽ ഇഹ ലോകത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമാഗ്രഹിച്ച് കരുതിയതും അതിനെയുള്ള അവർ എനിക്ക് അധീനതയുടേതും ചെയ്തു. എനിക്ക് എനിക്ക് സുഖമുണ്ടായിരുന്നില്ല!”

“എനിക്ക് എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇതിനൊരു മാത്രമേ സമയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചു പോുന്നത് ഗംഗാതീരത്തിലെ ഒരു ആരാധനാലയമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രകൃതിയുടെ രമണീയതും അതിവിശേഷമായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വാസ്ഥ്യം ഉല്ലാസം ഒരു ഹൃദയത്തെ വിനോദിപ്പിക്കുവാൻ പ്രകൃതിയെപ്പോലും പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല. മായയുടെ പ്രസന്നത നാശാവശേഷമായി. അവർ ഏല്പാഴ്ന്നു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഉപചരങ്ങൾ വഴിയായി അവർ കുറച്ചു നേരത്തോളം പ്രസന്നതയെ അവലംബിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അവളുടെ ചിന്താപരവശ്യം അധികമായിട്ടാണ് കണ്ടിരുന്നത്. എന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു തിരിച്ചുപോകുവാൻ അവളുടെ നയനങ്ങൾ മിക്ക സമയങ്ങളിലും അശ്രുപൂർണ്ണമായിരിക്കും! ഇതു എന്നെ വ്യസനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്കു മനസ്സിലായാൽ വല്ലതും സംസാരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. എങ്കിലും തന്റെ അനന്തതയെ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ അശക്തയായിരുന്നു.

ഈ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നും അവളുടെ അനാഗാത ശരീരത്തിൽനിന്നും ആയിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ എന്തായിരുന്നു ധരിക്കേണ്ടത്. ഞാൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ അനുഭവിച്ചത് സാക്ഷാൽ നരകഭയം തന്നെ ആയിരുന്നു.

“മനോഹരമായ ചന്ദ്രികയുള്ള ഒരു രാത്രി ഞങ്ങൾ ഏഴുപന്ത്രണ്ടു നദീതീരത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ആകാശമണ്ഡലത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കിയ പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ ചന്ദ്രമയമായ മായ നദീതീരത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. അസംഖ്യങ്ങളായ കിരണങ്ങളുടെ സംവർത്തനം മനോഹരമായ ഒരു നദിപോലെ ഷേകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജലത്തിന്റെ പ്രകാശം ഇരുപതു മണിക്കൂർ അന്ധകാരത്തിന്റെ നിബിഡതയെ വെളിപ്പെടുത്തി. ആ കണ്ഠക്കുഴലിന്റെ മനോഹരമായ നദിയിൽ, എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടന്നിരുന്ന ദുഃഖം ഈ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ കരകളായി അധികമായപ്പോലെ തോന്നി. പെട്ടെന്നു ശാന്തമായ നദിയുടെ മധ്യഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരു വിന്നാസപരം കേട്ടു. മായ വെളിച്ചമായി, അവളുടെ മുഖത്തെ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ട്, വികാസപരമായ ഭീരുത്വത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—

“ഞന്നു വൈകുന്നേരം ഇതേസ്വരം തന്നെയാണ് ഞാൻ കേട്ടത്. ഇത് ആ യാളാണ്.”

“ആരാണ്?”

“ശരീരവുമായും. അത് ആ സ്വരം എന്നു കേവലം കീഴടക്കി. ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈ സംഗതി ധീരമായി അറിയിക്കുവാൻ

ജി അൻ അക്കരെരിച്ചു കിട്ടിയിരുന്നു
പോ ആ പായ തന്നെ.

തന്നാളിനി—അതേ. ഞാൻ രായ
തന്നായാണ്. നിങ്ങളുടെ എന്റെ ഒരു
സ്തിലായില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ
പുഴവക്കത്തു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ കയ്യടി
ലായി.

ഞാൻ—എന്നാൽ ഈ വസ്തുത എ
ന്നാണ് എന്നോട് ആദ്യംതന്നെ പറയാ
തെന്ന്.

രായ അശ്രു കണ്മണി ഇടയിൽ കൂടി മ
രുഹസിച്ച് കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങളുടെ
എന്റെ അരിയത്തെ തന്നെ എന്നോ
ട് സ്നേഹമുണ്ടോ എന്ന് പരീക്ഷിക്കാൻ വേ
ണ്ടി തന്നെ”.

“കണ്ടില്ല! നിന്റെ കട്ടിക്കാലത്തു
ലെ കസ്തൂരിസ്ഥഭാവം നീ ഇനിയും വിട്ടിട്ടു
ില്ല.”

രായ (വ്യസനഭാവത്തിൽ)—ഈ ക
ഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലം ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി
യ സങ്കടം എന്തെല്ലാമായിരുന്നു! ഞാൻ
മെല്ലെപ്പട്ട. എങ്കിലും ശരിക്കോണ്ടു എന്തി
നാണ് പുഴയിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും
കുത്തിയത്! അതിരിക്കട്ടെ. ഇത്രകാലവും
നിങ്ങളെവിടെ ആയിരുന്നു?

ഞാൻ—ഞാനെവിടെ ആയിരുന്നു
വെറോ? ഹാ കട്ടപ്പം! അന്നത്തെ അ
രഭവം എനിക്ക് ദുസ്സഹമായിരുന്നു. എ
നിക്ക് സ്വഭാവം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ക
രസ്സുവരിയിലായിരുന്നു. ഞാൻ എങ്ങിനെ
മെല്ലെപ്പട്ടവെന്നോ ആർ മെല്ലെപ്പട്ടതി
നെന്നോ അസ്സുവരിയിൽ എങ്ങിനെ എത്തി

ച്ചെന്ന് വെറോ എനിക്ക് അങ്ങനെ വിവ
രം ഇല്ല. “കുരുതരസം മുഖവരം എനി
ക്ക് എന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ യാതൊ
ന്നും മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ക
രസ്സു സ്നേഹശക്തി വന്നതുകൊണ്ട്. എന്നാ
ൽ നിന്റെ പിന്നാലെ ദമ്പതൃത്വത്തിലേക്ക്
ചാടിയ സമയം മുതൽ ഇങ്ങനെയ്തേ വിവര
മൊന്നും എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചില്ല.

രായയുടെ മനോഹരമായ മുഖത്തു്
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വ്യസനഭാവവും, അവരുടെ
നയനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന അമ്മു കണ്മ
ണങ്ങൾ കണ്ടു. “എന്റെ സുഖകേടേ മാറി
യ സമയം മുതൽ ഞാൻ തിന്നെ കണ്ടുപി
ടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ചുറ്റി നട
ക്കുകയായിരുന്നു. കൽക്കത്തായിൽ നിന്നു
ആദ്യം ഞാൻ ഡാക്കായിലേക്ക് പോയി.
അവിടുന്ന് വീണ്ടും കൽക്കത്തായിലേക്കു
തിരിച്ചു. നമ്മുടെ കഠിനവിചാരം സംഭ
വിച്ച ആഘാതത്തിൽ ചെന്നു. ഒടു
വിൽ തീരെ ഗോശന്നായി, ക്ഷീണിച്ച്,
ഈ പ്രദേശത്തു വന്നു വിശ്രമിക്കുവാൻ തീ
ച്ചുപെട്ടതുകൊണ്ട്. ഇവിടെ നിന്നെ കണ്ടുകിട്ട
ുകയും ചെയ്തു. നീ എങ്ങിനെ ഇവിടെ
എത്തി?”

തന്റെ പിതാവിന്റെ മരണാനന്ത
രം താവട്ടുവേനത്തെ വാടകയ്ക്ക് കെട്ടു
ത്ത് തന്റെ മാതൃസഹോദരിയോടുകൂടി
താമസിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച് ബഹുമാനമുള്ള
ഈടിക്കിലേക്ക് വന്നതാണെന്ന് അവൾ
എന്നോട് പറഞ്ഞു.

പരസ്സം ഗോശന്നോടുകൂടെയും അ
ന്നെവിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പിന്നീട് അങ്ങനെ

ഈ സ്പെഷ്യൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പാ
 രാജ്യത്തിലുള്ള കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസ
 ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കാണാത്തവിധം വിസ്തരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

—വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായർ.

(നോട്ട്. ഈ കഥ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന്റെ
 മൂലഗ്രന്ഥകർത്രി സുപ്രസിദ്ധനായ രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ സാഹിത്യം, ആധുനിക
 കവിതയുടെയും മറ്റും വിപ്ലവത്തിന് സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാനുവൽ ആണ്.
 പ്രീതി സ്വർണ്ണകലാലിപ്പേയം.)

ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തെ കുറി
 ച്ചു വല്ല അറിവും ഉള്ളവരെയും ശുദ്ധ
 ജാതിയെ പറ്റി കേട്ടിരിപ്പാനിടയുണ്ട്.
 എന്നാൽ അവർ എന്ത് ജാതിക്കാരാണെന്നും,
 അവരുടെ ജാതിക്കാരാവാൻ എന്തെല്ലാ
 കാരണങ്ങളാണെന്നും വിവരമായി അറി
 ഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ അധികമുണ്ടാകയില്ല. ഇ
 കാലത്തു ശുദ്ധരെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ
 വിവരങ്ങളും അറിവാൻ പലക്കും ആഗ്രാഹം
 മൂണ്ടായിരിക്കാം.

ശുദ്ധരുടെ സ്വഭാവം നേവർ ഉമാ
 ണ്. നേവർ ഉമായും ഹിമാലയപർവ്വത
 ങ്ങളിലും, അതിന്റെ താഴ്വരകളിലുമാ
 യിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഇത് തിബത്തി
 ന്റെയും, ഇന്ത്യാമാജത്തിന്റെയും ഇടയി
 ൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ഇടുങ്ങിയ മലനിരയാണ്.
 ഇതിന്റെ നീളം ൫൦൦ നാഴികയും വീതി
 ൨൫ നാഴികയും ആകുന്നു. ഈ നാട്ടിന്റെ
 തെക്കുഭാഗം “തറ” എന്നു വിളിക്കപ്പെട
 ന്നതും, കരയുവാസത്തിന്നു അധികം പ
 റാത്തതുമായ ഹിമാലയന്റെ താഴ്വര

ഴ്വരകളും, വടക്കുഭാഗം മലകളിൽ
 വെച്ച് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ശിഖരങ്ങളായ
 “ഗോലിംഗ്” (എവറസ്റ്റ് എന്ന പേ
 യും) ധവളഗിരി, കഞ്ചിഞ്ചിക, മുതലായ
 മനോഹര കിടക്കുന്ന കൊടുമുടികളും ആക
 ന്നു. മലനിരയെക്കുറിച്ച് ഈ രാജ്യ
 ണ് സംഖം, തൂലം തുടങ്ങിയ മറ്റാ ണ്
 ങ്ങളും, മുള, മുൾ മുതലായ (പലപ്പ്ര
 കാശ്ശിയിലും ഉപകാരമുള്ള) വന്യ വിഭവ
 ങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആരും ഉറപ്പി
 ക്കാമല്ലോ? അതുപോലെ തന്നെ വന്യജീ
 വങ്ങളായ പുലി, ആന, കണ്ടാളം, ചെ
 ന്നായി മുതലായവയും ധാരാളമുണ്ട്. യ
 യൊടുകൾ സുഖമൊഴുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം
 പുറമെ കഷ്ടമിളം, യാക്ക് എന്നീ ഹി
 മാലയത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന രണ്ടു ത
 ണെ വിശേഷമുഗങ്ങളുമുണ്ട്. ഏറ്റവും വി
 ലാഭിപ്പിച്ച കഷ്ടമിളം ഉഗങ്ങളിൽ നിന്നു
 കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ് നേവർ എല്ലാവ
 ങ്കും അറിയുന്ന രാജ്യമായത്. ഈ ചെറിയ
 രാജ്യത്തിൽ മരോളിയൻ വർഗ്ഗക്കാരായ

* The Times of India എന്ന ഇംഗ്ലീഷുപത്രത്തിൽ Mr. H. U. Stotesbury എന്ന ആ
 റ്റർ എഴുതിട്ടുള്ള ലേഖനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

അനേകം ജാതികളും, വംശങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷെ ശുർവർ ആ വർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നും പെട്ടവല്ല. ഹൈന്ദവീയംകൂടികളുടെ കീഴിൽ ഇരിപ്പാൻ കുറവു ഭരണകയൽ കല നാട്ടിലെക്ക് കാലിപ്പോയ ബ്രഹ്മണഗുണമു ണ്ടെ സന്തതികളാണ് ശുർവർ. ഇപ്പോൾ, ആ ഹൈന്ദവരായിത്തീർന്നതിനേതര സംസ്കൃതം നിമിത്തം, ശുർവർ ഹിന്ദുവംശക്കാരണെന്ന് പരമ്പര ആരും ശരിക്കും. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള മിക്ക ശുർവർക്കാരും കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ഉയർന്ന പർവ്വതനിരകളിൽ നിവസിച്ചവരെന്ന വരും നിരീക്ഷകർക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ശുർവർക്കളുടെ സമുദായത്തിൽ അക്കരവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നത് കലശലായവർകൾക്ക് തന്നെകളാണെന്നതിൽ വിശ്വാസ്യതയും നമ്മെ ചുരുക്കമുണ്ടാകുന്നു.

ശുർവർക്കളുടെ വിവരമറിയി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീർന്നു. സ്പ്രിംഗ് ആന്റോപ്പോലും വേണമെന്ന് അവർ ശ്രമിച്ചു. ചില പ്രബലന്മാരുടെ സ്പ്രിംഗ് വേലയും സ്പ്രിംഗ്കളായിട്ടിരിക്കാമെന്നതിലും ഈ ആചാരം നന്നേ ദുർല്ലഭമാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണ് വിവരമെന്തിനുള്ള കഷ്ടത മിക്കതും ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. തനിക്ക് ആന്ത്രപ്രായം ഭാര്യയെ നോക്കി നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു മേ ശുർവർക്കൾക്ക് വിരോധമില്ല. സ്ത്രീയെ പുരുഷന് സമ്മതമാകാൻ പിന്നെ ജാതകപരിശോധന ചെയ്യുന്നു. ജാതകങ്ങൾ ചെന്നാൽ വിവരമകുറയും തീർച്ചയായി. വിവരത്തിൽ ആദ്യത്തെ ക്രിയ കന്യകയുടെ അമ്മയും, വരൻ കൂടി ചൊല്ലുന്നതാണ്. ഇതു ഏകദേശം നമ്മുടെ പട്ടന്മാരുടെ ചോദ്യത്തി

ക്കോലം പോലെയുള്ള ഒരു ക്രിയയായിരിക്കും. ഇതിനർത്ഥം അവസാനത്തിൽ വരൻ തന്നെ സ്ത്രീയിനത്തോടൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടോട്ടും കന്യകയുടെ ഹൃദയത്തിലൊന്നു വേരുകുന്നു. ആവിടെ ഇവർക്കും, കൂടിയവർക്കും വളരെ കേമമായി ദമ്പതികളായിത്തീർന്നുവരികയും ചെയ്യും. ഈ സമയത്ത് കന്യക മാത്രം ഉണ്ടാകില്ല. അന്ന് അടുത്തായി യാകെമ്പാറാ രണ്ടു കലശലായും പുരോഹിതന്മാർ കാരോ വിവാഹകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കും. ചതുരത്തിലുള്ള ഒരു മണിയെന്തെന്തെന്നു ചുരുക്കിപ്പോ നാലു കലശലായും നാലു. തന്മൂലം നാലു വിവിധരൂപത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. പിന്നെ, വധുവന്മാർ ഉത്തമവസ്ത്രത്തിലുള്ളതെങ്കിലും ഇന്ത്യക്കുള്ള കൂട്ടിക്കെട്ടിയതിന്നു ശേഷം നോക്കും ചേർന്നിന്ന് ഇതിനെ ഏഴുപ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും. ഉടനെ വധുവന്മാരും പിരിച്ച് വേറെ, വേറെ ഇരുത്തും വിരോധിതരും രാവിലെ കന്യകയുടെ അടുത്തു വന്ന് സ്ത്രീധനമായിട്ട് എടുത്തുകൊടുക്കും. ഇതൊക്കെയും വിവരമകർമ്മങ്ങൾ അവസാനിച്ചു. പിന്നെ വധുവന്മാരും കെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള പുരോഹിതന്മാർ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലി ആശീർവദം ചെയ്യും. അന്ന്, കുറേക്കൂടി സമൃദ്ധി കഴിഞ്ഞാൽ വധുവന്മാർ വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി വരന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു പോകും.

ശുർവർക്കളുടെ ഇടയിൽ അല്പം മലിപ്പാൽ ശേഷക്രിയ വിധിവത്താകുംവണ്ണം ചെമ്പാൻ വളരെ കയ്യുണ്ടുണ്ട്. ഉയർന്നു കയറിയ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളുടെ ശേഷക്രിയയും ഇതുപോലെ തന്നെയുണ്ടെന്നതിലും ശുർവർക്കളുടെ നിഷ്പന്നം കടം അധികം കയ്യുണ്ടു

ബി. ശവസംസ്കാരസമയത്ത് മൃതകൾക്ക് ശവത്തിന്റെ തലയിലും, അടിയിലും തീ വെക്കണം. ശവസംസ്കാരത്തിനു ശേഷം മുടിയും, അടിയും മുഴുവനും കഷ്ടതകൾ ചെയ്ത് മൊട്ടയാക്കണം. പുരുഷന് മൂന്നു ദിവസം ഉണ്ട്. പതിനാലാം ദിവസം പുരുഷശവസംസ്കാരവും അടിയന്തരം കഴിക്കണം ചെയ്യണം. ഈ പതിമൂന്നു ദിവസവും വിണ്ഡകത്തുവെച്ച് പുറത്തുറങ്ങാതെ അർപ്പൻ കിടന്നു മരിച്ച മുറിയിൽത്തന്നെ ഏകനായി ഇരിക്കണം. ഈ ഏകാന്ത വാസത്തിൽ ഒരു തേക്കെ ഉഴൽ കഴിപ്പാൻ പാടില്ല. ഉപ്പും, മുളകും കൂട്ടാതെ വെറും ചോറുതന്നെ ഭക്ഷിക്കണം. നാലിന്നു രുചികരമായ സകല സാധനങ്ങളെയും വേർതിരിക്കണം. ഈ പതിമൂന്നു ദിവസവും വാദ്യോൽ ഉദകൃതിയ, ബലി മുതലായത് ഇവതന്നെയാണു കഴിപ്പിക്കും. അർപ്പാർത്ഥ ലാഭവും, തത്വിക മുതലായ പാരമ്പര്യം മറ്റും വാദ്യോൽ ദാനമായി കൊടുക്കും. പതിനാലാം ദിവസം അടിയന്തരം വളരെ ക്രോധമായിരിക്കും. ബ്രാഹ്മണനും, സ്വജനങ്ങളും, ബന്ധുക്കളും അധികം വന്നുചേരും. ബ്രാഹ്മണർ ദാനങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരു സംവത്സരം ഭീഷണിയിരിക്കണം. ഭരണിയിൽ ആരംഭമുണ്ടെന്നും, പന്ത്രണ്ടാം മാസമെന്നും രണ്ടടിയന്തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ ദിവസങ്ങളിലും പുരോഹിതന്മാർ പല സംഭാവനകളും കിട്ടും. പന്ത്രണ്ടാംമാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഭീഷണി അവസാനിച്ചു. ഈ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് അവർ “ബർഖി” എന്നാണ് പറയുക.

പണ്ട്, മലയാളത്തിൽ “ബെയിൽ

തെക്കുകൊണ്ട്” മുതലായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ? അതുപോലെ ശുഭപക്ഷത്തെ ഇടയിലും വിഷ നടവടികളോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ നീക്കം വിട്ടുപോയി എന്നുതന്നെ പറയാം. എങ്കിലും “ഗോഹത്യ” ഒരു മഹാപാപമാണെന്നു മാത്രമല്ല ഒരു ത്രിമിതൽകാരം കൂടിയാണെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ദേഹത്യ ചെയ്താൽ മരണപത്നയും കാരാഗൃഹവാസമാണ് ശിക്ഷ. വൃദ്ധി ചരിച്ച സ്ത്രീയെ മരണപത്നയും തടവിലിടുന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീയെ ദോഷപ്പെടുത്തിയവന്റെ കാരം കോടതിയിൽ വിചാരണചെയ്ത് തെളിഞ്ഞാൽ അവനെ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് അവന്റെ ക്രൂരി എന്നു കാരാങ്കൊണ്ട് കൊല്ലണം. കാരം തെളിഞ്ഞാൽ അവനെ ജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്ന് അവനോടു ഒടി കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊള്ളുവാൻ ആദ്യം പറയും. അവൻ അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യമായി കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ ചെന്നു തടിക്കും. അപ്പോൾ ദോഷപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് തന്റെ കൂട്ടികൊണ്ട് മൂന്നുപ്രാവശ്യം കയ്യും. അതിൽ അവന്റെ കഥ കഴിയും. ഇതു നമ്മുടെ നമ്പൂരിമാരുടെ സ്മരണാവിചാരണകാരം കരുതുന്നതായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ കഠിന ശിക്ഷയുള്ളതുകൊണ്ട് ശുഭപക്ഷത്തെ ഇടയിൽ വൃദ്ധിചരദോഷം നന്നേ ചുരുക്കമായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാം.

നേപാളം ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമാണ്. 1816-വരെ ഇംഗ്ലീഷ് ഗവൺമെന്റായിട്ട് ഈ രാജ്യത്തിനു യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1814-ൽ ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിയും, നേപാളരാജാവും

അന്നിപ്പു. വരുമു ചീനസംഗ്രാഹവും, കൈ
മാ ബ്രിട്ടീഷ് സംഗ്രാഹവുമായിരിക്കുകയാ
ൽ ഇർലന്റിലെ പ്രകൃതിയെ പട്ടണുവാൻ
സംഗ്രാഹിക്കുന്ന കാലം ഉണ്ടോ എന്നു സാ
ക്ഷികൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ
കൊല്ലുക.

അപ്പോഴും എന്തെന്നും ഒരു ജനനാശാധി
കനാ ഇരിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് യൂറോപ്യ
ക്കാരിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരമുള്ളവരുടെ
ഭരണിപ്രായം.

—കെ. കൃഷ്ണൻ നായർ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ

അദ്ധ്യക്ഷൻ: എന്തെല്ലാം
അദ്ധ്യക്ഷൻ, അതായത് അദ്ധ്യക്ഷൻ
കാലത്തെ, പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം എ
ന്നെ ആ പാതയിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ
ആ. എന്നാൽ, അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ
ലെ വെറുതെയാക്കുക വിഷയങ്ങൾ ഈ ശാ
സ്ത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാര്യങ്ങളെ
ഒരു നിരൂപണമാണ് ഇതിലെ പ്രധാന
മായ വിഷയം. സെമിനറിയായ ഫർ
ലും ചില കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുക
യ ചില കവികളുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ
ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. പിന്നീട്, ആ തോ
രവിടിച്ച് പലതും പലവിധത്തിൽ ക
വ്യങ്ങളാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രാചീന
കാലം മുതൽക്കുതന്നെ തുടങ്ങിയ ഈ ക
വിസാരം, അനേകവിധം കലാചക്ര
മണങ്ങളിൽ പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്, ഇന്നെ
വരെയും അവസാനിക്കാതെയിരിക്കു
യാണ്. സാമൂഹികമായ കാര്യത്തിന്റെ
പ്രണേതാക്കൾക്ക്, മനുഷ്യരുടെ മനോഭാ
വങ്ങളെക്കുറിച്ച്, അല്ലാതെ അദ്ധ്യക്ഷൻ
കളെപ്പോലും മുഖ്യമായി എടുത്തുപറയേണ്ടി വരു
ന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഈ എടുവാ
തിനേളം കഠിനവും ശ്രമസാധ്യവുമായി മ

നോക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനോ
ഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ
പലപ്പോഴും മൃതിപലനങ്ങൾ വരുവാനിട
യുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, കാര്യവിഷയങ്ങ
ൾക്കു നിയമം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് ആ
വശ്യമാണെന്ന് സഹോദരന്മാരായ പ്രാചീ
നവണ്ഡിതന്മാർക്കു തോന്നി. അതുപ്രകാ
രം അവർ എഴുതിയവ സാഹിത്യശാസ്ത്ര
ത്താണ് നാം അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നു
പറയുന്നത്.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് വേദ
പുരാണാദികളോട് അസംഗതമായൊ
രേപ്പോലും പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത് അദ്ധ്യക്ഷ
ശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുമെന്നും
വ്യത്യസ്തമല്ലാതെയിരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രാചീന
ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കൂലകഷമായി പരിശോധി
ച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും
ജീവിതവേദം വേദത്തിലും, വളർച്ച പുര
ണത്തിലും ആണെന്നു കാണാവുന്നതാ
ണ്. വേദത്തിൽ അതിസൂക്ഷ്മമായി പ്ര
തിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ വിശദീക
രായി വിവരിക്കുകയാണല്ലോ പുരാണത്തി
ൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പ്രകൃതശാസ്ത്രത്തിന്റെ
ആഗമമായ അദ്ധ്യക്ഷൻ, സംസ്കൃതമായ

ചില സംഗതികൾ വിസ്തൃതങ്ങളായ വേദശാഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ശ്രുതികളിൽ നിന്നുപുറത്തായ സാഹിത്യരീതികളെ പരാമർശിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്താൽ ആഗമപുരാണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട വളർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. ആഗമപുരാണങ്ങളിൽ നവം മുതൽ നവനൂറ്റാണ്ടി വരെയുള്ളവയുടെയും മുമ്പൻ സാഹിത്യശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളായാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽ പ്രമുഖമായ ഏറ്റവും വിഷയങ്ങളെയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ വേദപുരാണങ്ങളായ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഉപജ്ഞാതാക്കളെന്നും, പരാമർശിക്കാൻ ഇതിന്റെ പോഷകനാണെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അതിനാലാണ് സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധിയോടും ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധിയോടും കൂടി, അനേകപണ്ഡിതന്മാരുടെ അനവരതപരിചയത്തിന്നു പാത്രമായി, ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയിലാണ് അലങ്കാരശാസ്ത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ കവിതയുടെയും നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കാത്ത, സംസ്കൃതഭാഷയിൽ, ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. കാവ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം, സംസ്കൃതഭാഷ, ഗദ്യം, വൃത്തിശാസ്ത്രം, അലങ്കാരങ്ങൾ, ഗദ്യം, വൃത്തി, ശൃംഗാരം, ഇത്യാദി കാവ്യരീതികൾ, അഭിധാപനപ്രകാരം മുതലായ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ, മുതലായ അനേകം സംഗതികൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉ

ൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെ വിഷയങ്ങളെ സാമഗ്ര്യേണ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ കുറച്ചു ഉള്ളൂ. സംസ്കൃതഭാഷയിലെ അലങ്കാരഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ഇവയിൽ ചിലവിഷയങ്ങളെ പ്രധാനമായി വിവിധിച്ച് അവയെക്കൊന്നും വിവരിച്ചു നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമകർത്താവായ സേനൈ നിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സൂത്രഗ്രന്ഥം ഭക്തമഹാഷി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, പലതും പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതായ “വിഭാവാനുഭാവവ്യഭാചിസംയോഗസംഗ്രഹം” എന്നുള്ള ഒരു സൂത്രമല്ലാതെ ഭക്തപ്രണീതമായ അതായ സൂത്രവും ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഏതായാലും, ഭക്തമഹാഷിയുടെ സൂത്രങ്ങളിൽ സേനൈനിരൂപണം മാത്രമേ പ്രധാനമായും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്നുവരികാം. ഭക്തനാൽ തന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നത് പറഞ്ഞുവരുന്ന നാട്യശാസ്ത്രം എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമില്ലാത്ത പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ നാട്യവിഷയം മാത്രമേ പ്രധാനമായി എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. ധന്യാലോകം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധ്വനിയെയാണ് മുഖ്യമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാവ്യപ്രകാരത്തിലും മറ്റും ഗൗരവമേറിയ പല വിഷയങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും നാടകലക്ഷണം മുതലായവയെ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളവയുമില്ല. ദശരൂപകാണ്ടികളിൽ നാടകലക്ഷണത്തിന് പ്രാധാന്യവും, സേവിചാരത്തിന് അപ്രാധാന്യവുമാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. സേവനിക മുതലായവയിലെ വിഷയം സേനൈനിരൂപണം മാത്രമാകുന്നു. അലങ്കാരശാസ്ത്രം-

കവലയനന്ദം മുതലായവയിൽ അലങ്കാര വിചാരം മാത്രമെ പ്രധാനമായി ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ആചാര്യഭണ്ഡിയുടെ കാവ്യദർശനിയിൽ കാവ്യവിചാരമെന്നും അലങ്കാരമെന്നും മാത്രമെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കാവ്യലങ്കാരസൂത്രകന്മാരായ വാക്യനാഥൻ, ശങ്കരഭാഷാഭിവിഷയകമെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സേവിചാരം തുടങ്ങിയ പ്രധാന വിഷയങ്ങളെ ഏകദേശമായി സാഹിത്യഭവണം, കാവ്യപ്രഭാവം, പ്രകാശമിതിയും മുതലായ ഏതാനും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രം അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ മുഴുവൻ ഒരുവിധം വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതത്തോട് അധികം അടുപ്പമുള്ള ഇതരഭാഷകളിലെ സാഹിത്യങ്ങളിലും, ഈ ശാസ്ത്രത്തിനെക്കുറിച്ചു പ്രചാരവും പ്രാധാന്യവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ മാത്രം, വ്യാകരണം, തർക്കം മുതലായ മറ്റുശാസ്ത്രങ്ങൾക്കെന്നപോലെ ഈ ശാസ്ത്രത്തിനും ശരിയായ കാടിസ്ഥാനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാചീനചരിത്രം നോക്കിയാൽ, ഈ ശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ലീലാതിലകം ഒഴിയെ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെന്താനും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. ലീലാതിലകം തന്നെ, ലക്ഷണങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ മലയാളത്തിലുമായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഹീനതയും സ്വാതന്ത്ര്യരേഖയും ഏകദേശം ഉൾക്കൊണ്ട് കാവ്യനാടകം എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യ അധികപ്പെട്ടുവോഴെന്ന്, ഏറ്റവും ഹൃദയകൂട്ടിലും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന് പ്രാബല്യവും ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാവാനിടയുള്ളത്. സംസ്കൃതകാവ്യത്തിൽ വളരെക്കാലം മുന്പുതന്നെ രചനീയങ്ങളായ പല കാവ്യങ്ങളും, സമയങ്ങളായ അനേകം നാടകങ്ങളും ഉണ്ടായും കവിതാവർത്തിക പ്രാധാന്യമേറിയും ചെയ്തതാകുന്നു ആ ഭാഷയിൽ അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന് ഇത്ര പ്രാധാന്യം സിദ്ധിക്കുവാനും, ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഇത്ര വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയായത്. മലയാളഭാഷയിലും, ഇതുപോലെതന്നെ, കവിതയ്ക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഭാഷയിലെ പ്രാചീനകവിതകൾ പ്രായേണ ഗാനരീതിയിലാണ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാതെ അവ കാവ്യസമ്പ്രദായത്തിലോ നാടകമട്ടിലോ ഉള്ളവയല്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ ഭാഷയിൽ അലങ്കാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികം ഉണ്ടാവത്തോ. പദ്യങ്ങളായോ ചമ്പുക്കളായോ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കതും മണിപ്രവാളരീതിയിൽ ആണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിനാലത്രെ, പ്രാചീനമായ 'ലീലാതിലക'ത്തിൽ തന്നെ പ്രധാനമായി രചനപ്രവാളരീതിപ്രവണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒരു ഭാഷയിൽ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, അവയെ വകപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത നിയമം ചെയ്തതാണെന്നും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ പഴയസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ഭരണിനു പരിഷ്കാരവും ഗ്രന്ഥവർദ്ധനയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കിളിപ്പാട്ട് - തുള്ളിപ്പാട്ട് - കണ്ണിപ്പാട്ട് മുതലായ പാട്ടുകൾക്കും, പഴയപ്രബന്ധങ്ങൾക്കും വ്യ-

ത്യാസം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ഏറ്റവും ഹൃദയകൂട്ടിലും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന് പ്രാബല്യവും ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാവാനിടയുള്ളത്. സംസ്കൃതകാവ്യത്തിൽ വളരെക്കാലം മുന്പുതന്നെ രചനീയങ്ങളായ പല കാവ്യങ്ങളും, സമയങ്ങളായ അനേകം നാടകങ്ങളും ഉണ്ടായും കവിതാവർത്തിക പ്രാധാന്യമേറിയും ചെയ്തതാകുന്നു ആ ഭാഷയിൽ അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന് ഇത്ര പ്രാധാന്യം സിദ്ധിക്കുവാനും, ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഇത്ര വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയായത്. മലയാളഭാഷയിലും, ഇതുപോലെതന്നെ, കവിതയ്ക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഭാഷയിലെ പ്രാചീനകവിതകൾ പ്രായേണ ഗാനരീതിയിലാണ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാതെ അവ കാവ്യസമ്പ്രദായത്തിലോ നാടകമട്ടിലോ ഉള്ളവയല്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ ഭാഷയിൽ അലങ്കാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികം ഉണ്ടാവത്തോ. പദ്യങ്ങളായോ ചമ്പുക്കളായോ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കതും മണിപ്രവാളരീതിയിൽ ആണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിനാലത്രെ, പ്രാചീനമായ 'ലീലാതിലക'ത്തിൽ തന്നെ പ്രധാനമായി രചനപ്രവാളരീതിപ്രവണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒരു ഭാഷയിൽ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, അവയെ വകപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത നിയമം ചെയ്തതാണെന്നും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ പഴയസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ഭരണിനു പരിഷ്കാരവും ഗ്രന്ഥവർദ്ധനയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കിളിപ്പാട്ട് - തുള്ളിപ്പാട്ട് - കണ്ണിപ്പാട്ട് മുതലായ പാട്ടുകൾക്കും, പഴയപ്രബന്ധങ്ങൾക്കും വ്യ-

രണ്ട് തരം തരം കാര്യങ്ങൾ മുതലാക്കിയ ഇപ്പോൾ വളരെ വലിപ്പമുണ്ട്. അവയിൽ പലതും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പരിശീലനത്തിന് പാത്രമാക്കിയതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ശാസ്ത്രത്തിലും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായെ കഴിയും എന്നു വരികയും ആ വഴിക്ക് "ഭാഷാഭൂഷണം" മുതലായ ദർശനം ചില നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരു സ്വതന്ത്രപരമായ അഭിപ്രായത്തിന് ഉപകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ

പലതുകൾ ഉണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തിയുടേതല്ലെന്നും ഇതുകൊണ്ട് മതിയായുണ്ടില്ല. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പലതുകൊണ്ടു വിഷയത്തിൽത്തന്നെ പലതും ഇനിയും ആരംഭിക്കേണ്ട കിടക്കുന്നുണ്ട്. ചില വിഷയങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായും ഇല്ലാത്തതുമില്ല. ആവക ന്യായങ്ങൾ തീർന്നതിനു വിപരീതമായി ക്രമിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിക്കുന്നവർക്കു നല്ല ചില സഹായം ചെയ്യുന്നതിന് ഞാൻ ഇതിന്റെ ഏഴാമത്തെ ചെറിയ നിരൂപണങ്ങളും ഉപകരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

—കെ. വാസുദേവൻ മസ്തൂസ്.

കാളിദാസന്റെ ജനനസ്ഥലം.

കാളിദാസൻ ജനിച്ച സ്ഥലം ഇന്നുതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ കാര്യമില്ലാത്തതാണ്. ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ പരമ്പരയായി അദ്ദേഹം ഒരു പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ഉപന്യാസം പരസ്യം ചെയ്തതായി കാണുന്നു. കാളിദാസന്റെ ജനനസ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയൊരുകുറിപ്പും കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു സംഗതികളെ കുറിച്ചും ചില വിവരങ്ങൾ നൽകിയതായി വന്നു. ഇതുവരെ ആരും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ളത് ഏറ്റവും അത്ഭുതകരമായ കാര്യമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കവികൾ സ്വന്തം ചരിത്രങ്ങളിൽ ചില മുഖ്യസംഗതികൾ തങ്ങളുടെ കവിത

കളിൽ കാണിക്കുക പതിവുണ്ട്. കാളിദാസൻ അതും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആദ്യം ഒരു പരിശോധനയായിത്തന്നെയെന്നും പിന്നീട് കളിയുടെ പ്രസംഗത്താൽ പെട്ടെന്നു മറ്റൊന്നും സിദ്ധിച്ചു കരാളെന്നും കാളിദാസനെക്കൊണ്ട് ചിലർ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. അതിന് അടിസ്ഥാനമൊന്നും ഇല്ല. അദ്ദേഹം ക്രി.ശു.ബ്ദം 634-ൽ മുമ്പായിത്തന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഏകദേശം തീർച്ചയായി ചിലർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപേക്ഷാപരമായ അഭിപ്രായത്തിൽ സേവകനായി താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്ന കവി, കാളിദാസനെപ്പറ്റി ക്രി.ശു.ബ്ദം 620-ൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഹൈന്ദവസംസ്കാരം കാളിദാസന്റെ കവിതകൾ മുഴുവൻ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെയും, വ

തിച്ഛനാക്കി, തീർപ്പാക്കിന്റെ ജനന
 പരമ്പര തീർപ്പാക്കുന്നതാണ് ചെയ്തി
 കിടന്നത്. കാളിദാസകൃതികളിൽ പ്ര
 സ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റിയും
 അവയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഫലവൃഷ്ടി
 കളെ കുറിച്ചും ഗാഢമായ പട്ടാഭലാചന
 ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ആ മഹാകവി ഇ
 ന്ത്യയിൽ മിക്കസ്ഥലത്തും സഞ്ചരിച്ചിര
 ന്തതെന്ന് ശാസ്ത്രി തീർപ്പാക്കുന്നതിയിരിക്ക
 ന്നു. ബങ്കാളം, ഒറീസ്സ, കലിംഗ, എ
 ന്നീ രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ദക്ഷിണേന്ത്യ
 യിലെ പാണ്ഡ്യരാജ്യവും ഹിന്ദുസ്ഥാ
 നിൽ മുത്തുശ്ശിപ്പി മുതലി ഏകദേശം സ്ഥല
 വും പടിഞ്ഞാറെ കരയിൽ ഏലം കൃഷി
 ചെയ്യുന്ന ദിക്കുകളും കാളിദാസൻ പരി
 ചയമായിരുന്നു. പഞ്ചനദിക്കിലെ മുന്തി
 റിങ്ങാരോട്ടങ്ങളും ഹിമാലയത്തിലെ പീ
 ഞ്ഞരകരവും ആസാമിലെ അഗസ്ത്യം കാളി
 ദാസൻ അറിയുന്നുപോകുന്നു. ആ മഹാ
 കവി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരത ദിക്കും അ
 ദ്വേഷത്തിന്നു ജീവദേശ മുഴുവൻ പരിചയ
 മുളി സ്ഥലങ്ങളാണെന്നു തോന്നത്തക്കവ
 ണ്ണം സൂക്ഷ്മമായും ശരിയായും അവിടങ്ങ
 ലിലെ സ്ഥലചിത്രശാസ്ത്രങ്ങളെയും ഫലവൃഷ്ടി
 ദിക്കളെയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹിമാലയ
 പ്രദേശങ്ങളെ വിവരിക്കാൻ കാളിദാസൻ
 പ്രത്യേകം ഭൗതികശാസ്ത്രമുള്ളതായി കാണു

ന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർണ്ണനകളിൽ എ
 റാവും ഹൃദയംഗമങ്ങളായവ ഹിമാലയ
 ത്തിലെ വനപ്രദേശങ്ങളെയും നഗരങ്ങ
 കളെയും നദികളെയും നിവാസികളെയും
 സംബന്ധിച്ചുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ വി
 സ്തൃതനെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന മലരടകളെ
 അല്ലെങ്കിൽ മാളവരാജ്യത്തെയാണ് കാ
 ലിദാസൻ വളരെ വാത്സല്യത്തോടുകൂ
 ടി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊ
 ണ് കാളിദാസന്റെ ജനനസ്ഥലം അ
 ല്ലവതായിരിക്കുന്നതെന്നും ആണ് ശാസ്ത്രി
 സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മൈഥിലിയിലെ ചി
 ല വിവരണങ്ങളെയും മറ്റും അടിസ്ഥാ
 നമാക്കിട്ടും, കാളിദാസൻ ജനിച്ചത് മാള
 വരാജ്യത്തിൽ ഭരപുരം എന്ന സ്ഥലമൊ
 അതിന്നടുത്ത പ്രദേശമോ ആയിരിക്കുന്ന
 മെന്നു ശാസ്ത്രി ഖണ്ഡിച്ചു പറയുന്നു. ഈ
 സംഹാരത്തിൽ കാളിദാസൻ വിവരിച്ചി
 രിക്കുന്ന ആറ് പ്രതകൾ ആറാവലിമലക
 റാക്കും ചാമ്പൽനദിക്കും മധ്യത്തിൽ മാത്ര
 മെ ശരിയായി ഉണ്ടാകാമുള്ളവത്രെ. ബ
 കാളത്തിൽ നാലു പ്രതകൾ മാത്രമേ ഉ
 ള്ളൂ; ഹിന്ദുസ്ഥാനിലും നാലുമാത്രമേ ഉ
 ള്ളൂ; പഞ്ചനദിയിൽ മൂന്നു പ്രതകളാണുള്ളത്.
 ഈ സംഹാരത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന
 സാധനങ്ങൾ അധികവും മാളവിയിലെ
 കാണുകയുള്ളുപോൽ.

പോഷിണീഭാഷണം.

“ആത്മപോഷിണി”യുടെ സാഹി
 ത്യനായകനായിരുന്ന ശ്രീമാൻ കെ. മമ്മ
 കൃഷ്ണപിള്ള (ജി. എ.) അവർകൾ കണ്ണൂ

രിൽവെച്ച് ഈ ജീതമാസം ൧൯൦൯-
 ഫെബ്രുവരി ൨൦നു എഴുതേണ്ടിക്ക് കരലധ
 മം പ്രാപിച്ചുപോയ വൺമനസ്സോടു ഇവിടെ

നോക്കൂ പ്രസ്താവനകളിലൊന്നിൽ അ
ക്കാരെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന വ്യസനമുണ്ട്. ക
രകൾ മുൻ അഭിമുഖത്തു ബാധിച്ചി
രുന്ന മലമ്പനി ക്രമേണ രോഗ ചക്രവാതം
പരിണമിക്കുകയും അതു കലവ്യമായി
യിത്തീരുകയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്. മരി
ക്കി വിട്ടു കയറിയവർ പരിശോധിച്ചതിൽ
കുറേയം ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും മലമ്പനിയാ
ണ് സ്ഥായിയായ രോഗമെന്നും പക്ഷെ
ദേഹം വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നതിനാൽ
യതാധി പരിണമിക്കാൻ എളുപ്പമെന്നും
അതിനാൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. തന്റെ
രോഗത്തിന്റെ കഠിനതയെ അദ്ദേഹം ത
ന്നെ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. മാരകശക്തിയുള്ള
അവർക്കു വരാതെ രോഗത്തിൽ കിടപ്പിലാ
ണെന്ന് ഒരു പത്രം അല്പമുൻ പ്രസ്താവി
ച്ചുണ്ടല്ലോ, അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊ
ണ്ട് എഴുതിയ കത്തിൽ, “എന്നെ പാറി
വെട്ടും എഴുതേണ്ടി വരുമ്പോൾ ചില പ
ത്രങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭൂതാവേശവും ഉള്ളതായി
തോന്നുന്നു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അ
ദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചുണ്ടെന്നു ചുമയും, കൂട
ക്കൂടിയുള്ള പനിയും, ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷ
ണവും കണ്ട സ്നേഹിതന്മാർക്കൊക്കെ രോഗ
ം കഠിനമാണെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ടായി
രുന്നുവെങ്കിലും, അതിനെപ്പറ്റി പാവ
നൊ എഴുതാനൊ ആരും മടയുതുണ്ടാ
യില്ല. പത്തുകൊമ്പതിനുമേൽ കേവലം
കിടപ്പിലായിരുന്നു. മരിക്കുന്ന ദിവസം
കൂടി പത്രങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നു. മരിച്ച
തിന് ശേഷം വ്യസനം ഉണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന് മരിക്കാതിരുന്ന
ഒരു ദിനപത്രത്തിന്റെ പേരിൽ കൊടുത്ത

അപ്പീൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച് അറിവാരും അ
തുകൊണ്ട് കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തതും ആ
ഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ആ ധീര
ൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. അന്ത്യകാലത്ത്
ശ്വാസത്തിന്റെ ഗോഷ്ഠികൾ ആരംഭിച്ച
പ്പോൾ അദ്ദേഹം, “നാദകത്തിൽനിന്ന്”
എന്ന കഥയിൽ ഒരു പാത്രത്തിന്റെ അ
ന്ത്യകാലത്തെ വർണ്ണിച്ചിരുന്നതിനെ താൻ
അപ്പോൾ അഭിനയിക്കാണെന്നും വല്ല കെ
രകളും ഉണ്ടോ എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു കണസ്സി
ലാക്ക് കൊള്ളണമെന്നും ഒരു ഇനി വല്ല
നേരവും എഴുതേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഈ വ
ക കൂട്ടങ്ങൾ ശരിയായി വിവരിക്കാൻ കഴി
യുവരുമല്ലോ എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു പോ
ൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും പദ
വിയും അനുസരിച്ചു മാത്രമായിരുന്ന
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹം കണ്ണിൽവെച്ചു
വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അതിൽ അവിടു
ത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രമേണികളും
വേണ്ടുന്ന എല്ലാ സഹായങ്ങളും കരുതാ
കളും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഉള്ളത്, ദൂരദ
ശങ്ങളിൽ സ്നേഹിതന്മാർക്കു സന്ധ്യകൾക്കും
ആശ്വാസകരമായ വർത്തനമായിരിക്കു
മല്ലോ.

കേരളത്തിൽ ഇത്ര അധികം ജനങ്ങളെ
സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നതും, ഇത്ര അധികം
ജനങ്ങളുടെ സംസാരത്തിന്നു വിഷയമാകു
ന്നതും ആരു ഒരു മക്കളും അടുത്ത അവ
സരത്തിലൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാരക
ശക്തിയുള്ള അവർക്കു കൂടെ ബുദ്ധിയും, അറി
വും, അവയെ പ്രയോഗിക്കാനുള്ള ചാതു
ര്യവും, മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാ
വിയും അനുഭവവും, അയ്യോ അനുഭവവും

ഗാണകാരികൾ ഇത്ര അധികം സ്ത്രീകളെയും ഇത്ര അധികം വിരോധികളും ഉള്ളവർ കേരളത്തിൽ മാതൃകയായിട്ടുള്ള അവർകളെ പൊതുവേയാണ് ഇല്ല. മാതൃക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ചും, ഭാഷാഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചും, ഉദ്ദേശിച്ച് മനസ്സാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോട്ടകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരും, എത്രയും പെട്ടെന്ന് സഹായിക്കാനും അവരെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപദേശിച്ചു നടത്താനും മനസ്സും മെലമെലവും ഉള്ള സ്ത്രീകളെയാണ് അനന്തരം സഹായിക്കാനുവേണ്ടുന്ന വല്ല മാതൃകയുമായിട്ടുള്ള മാതൃകയായിട്ടുള്ള അവർകൾ ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലവും സ്വന്തം പ്രശസ്തിയും ലോകം മുഴുവൻ കൊണ്ടുവരുന്നതിലായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസമയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെ അധികമാനും പാഠകൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ “അമ്മേയോപ്പോഷിണി”യ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരോധം കൊണ്ട് യോജിപ്പിക്കുന്ന നായും തീർക്കാൻ തീരുന്നതെന്നു കേരളീയർക്കു കൂടും അറിയാവുന്നതാണ്.

“വുമ്പൻ വിവരം” എന്നു തെക്കോട്ട് നല്ലവണ്ണം അറിയാം. എന്നാൽ

വി വി ഡ വി ഷ യ അ ഡ .

(എൽ. ടി.)

കാർമ്മികൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനം, അംഗാരംഗവണ്ണമായ കാർമ്മികൻ

ൽ “അമ്മേയോപ്പോഷിണി”യുടെ പത്രാധിപനും ഈ എഴുത്തൻ ആൾ കൈയ്യൊഴുത്തുകൊണ്ടിട്ടുള്ള അവർകൾ തന്നെ തന്റെ ചരമശരണമായി തന്നെ എഴുതിച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു. അദ്ദേഹം നടത്തിപ്പോന്നിരുന്ന പ്രശസ്തിയെ യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടുപോലാകാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധിക്കുമെന്നു കേവലം വിശ്വാസമില്ല. വായനക്കാർ അതിനെ പ്രശീകരിക്കുകയും, എന്തായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയെക്കുറിച്ചു സഹായിക്കുന്നതായാൽ മറ്റുള്ളവർ ഉടൻ പഠനം പഠിക്കാൻ ഇടവരുത്താൻ “യോപ്പോഷിണി”യെ കൈവിടാൻ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ സഹായിക്കാൻ ലേഖകന്മാരോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യോപ്പോഷിണിയുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ ഒട്ടവിലത്തെ മാസത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഈ ലക്കംകൂടി മാതൃകയായിട്ടുള്ള അവർകളുടെ പേരിൽ തന്നെ പരസ്യം ചെയ്യുന്നതെന്നായിരുന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നതും. അതിന്നു കൂടിയും സംഗതിവരുത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രാവശ്യം ഈ “മാഷണം” അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു “വിവരം”യായി തന്നെ സമർപ്പിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു.

ൽ പ്രഭുവായിട്ടുള്ള കല്ലത്തു സർവ്വകലാശാലയിലെ കൺവെൻഷൻ നടത്തിയ

പ്ലോർ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഭരണഗം
 ഇൻഡ്യയിലെ സ്ത്രീവിമോചനത്തിന് പ്ര
 ത്വേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. കപ്ല
 ന്താപ്രസിഡൻസി കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടാ
 യതപോലെ ഒരു സംഘം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു
 പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഉണ്ടായത് ഭാരവാഹിക
 ൾ എന്തായാ? കേലിഫോൺ ചെയ്
 ിയ് പോലീസ് കമ്മീഷണറെ വരുത്തുകയി
 ്ല. പ്രൊഫസറെ ദേവോപദ്രവം ചെയ്
 യ കട്ടികൾ അവരുടെ അഭിമാനത്തെക്കാ
 യി സത്യം പറയുന്നതുവരെ പള്ളിക്കൂടം
 നിർത്തിയെടുത്തു. തെറ്റു ചെയ്തവരെപ്പ
 റി അറിവു കൊടുക്കുന്നതിന് മറ്റു കട്ടിക
 ്ളെ നിർമ്മിച്ചുവന്നായിട്ടല്ല പള്ളിക്കൂടം
 അടയ്ക്കുന്നത്. തങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്തതു
 കൊണ്ടു നിരപരാധികളായ മാറ്റമില്ലാത്ത
 ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ട് ന്യായ
 മല്ലാത്തതിനാൽ എന്തു ശിക്ഷ വന്നാലും
 സത്യം പറഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ നേരെയാക്ക
 ന്നതെന്നവർ കരുതി പ്രവൃത്തിപ്പറന്നായിട്ടു
 മാത്രമാകുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങ
 ൿൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്ത്രീ
 ൾജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനേക പുസ്ത
 കങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഫ്രീവിൻഡ്
 ൾ അഭിപ്രായം പുത്തനിയായി തോന്നുക
 യില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കട്ടികൾ വളരെ കൃ
 ത്വമ്കൾ ആകുന്നു. പക്ഷെ ചോദിക്ക
 വോൾ മിക്കവാറും സത്യം പറയും. ഒരു
 അനു തെറ്റു ചെയ്താൽ മറ്റൊരു അനു
 ൾ ഭാരവാഹികളുടെ അടുത്തു ചെന്ന് അ
 തിനെപ്പറ്റി അറിവുകൊടുക്കുകയില്ല. ആ
 റെങ്കിലും ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ സ്ത്രീ
 ആകപ്പാടെ അവനോടു സംസാർ ചെയ്യാ
 തെയിരിക്കും. ഇൻഡ്യയിൽ നേരെ മറി

ച്ചാകുന്നു. ആരും അവശ്യപ്പെടാതെ ത
 ന്നെ ഗുഡായി അറിവുകൊടുക്കും. ഒരു
 റു ചെയ്ത ആൾ കഴിയുന്നത്ര സത്യം പര
 യാതെയുതിരിക്കും. അന്യായമായി കരാൾ
 നമ്മോടു പ്രവൃത്തിച്ചാലും അതു സമ്മിച്ചു
 കൊണ്ട് ന്യായമായിട്ടുള്ള മാത്രം അയാ
 ്ളോടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന് അർഹിക്കുന്നു.

വിപ്ലിംഗ്ങ്ങ്സ് പ്രഭുവിന്റെ കിരീടപ്രായം

സംഘടനയിൽ ഇൻഡ്യക്കാർ,
 സ്വന്തം അഭിപ്രായം എത്രതന്നെ വ്യത്യസ്ത
 സമയം, മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ ഉ
 യർ പദവിയിലിരിക്കുന്നയാളിന്റെയോ
 അഭിപ്രായത്തിന് എതിരായി ഒന്നും പറ
 കയില്ല എന്ന ഒരു വലിയ ന്യൂനത ഇൻ
 ഡ്യക്കാരുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായി
 ബോംബെ ഗവണ്മെന്റായ വിപ്ലിംഗ്ങ്സ് പ്ര
 ്ള ഇടയിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു
 വളരെ സത്യമാണെന്നു ഇൻഡ്യക്കാർ ന
 ്ളപോലെ അറിയാം. കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥൻ
 എതിരഭിപ്രായം പറയുന്നതു പോലെ കഠി
 നമായ പേപരധം ചെയ്യാനില്ല എന്ന
 വിചാരിക്കുന്ന മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അന
 വധിയുച്ച പ്ലോർ ഇങ്ങനെയല്ലാത്തതാവാ
 ൾ തരുന്നില്ലല്ലോ. നാനാവിധമായ അനേപ
 ധനം കൊണ്ടും പരിപയം കൊണ്ടും ഭ
 ഡമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്ക
 യും അവയെ സഭയെയും തുറന്നു പറയു
 ന്നതിന് ശക്തിയും മനസ്സും ഉണ്ടായിരിക്ക
 കയും ചെയ്യുന്നതു ഈ രാജ്യത്ത് മിക്കവാ
 റും അപൂർവ്വമാകുന്നു. അഭിപ്രായവ്യത്യാ
 സങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ തമ്മിൽ
 വിരോധമുണ്ടാകുന്നതെന്നു വശ്യമില്ല. എ

പ്രാവചനം തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണുന്നതാകുന്നു. അവയെ കേട്ട അനേകർ ചെന്ന് സഹിക്കാതെതിനെ ഏകദേശം അല്ലാത്തതിനെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു ഉത്തരമെങ്കിലും അല്ലാതെ കേൾക്കുവാൻ അഭിപ്രായത്തിന് വിരോധമായി പറയുന്ന ആളെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യുകയും ഉദ്യോഗസംബന്ധമായ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമല്ല. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അയാൾ അതു വിശ്വസിച്ചു തെറ്റാഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുക കൂടി ചെയ്യും. സ്വാഭാവികമായുള്ള പ്രതിരോധമുണ്ടായിരിക്കുന്നത് പുരുഷലക്ഷണമാകുന്നു.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണം.

ഇന്ത്യയിൽ പ്രാസമംഭത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു ഇൻഡ്യൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ മേലുള്ള ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നിർമ്മൽചെയ്ത അധഃപതനം ഐശ്വര്യപൂർവ്വത ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തിൽ റോഡിന്മേലായിരുന്ന സർവ്വ്വൈദ്യനീതി ലെലി അയാളുടെ ഉദ്യോഗ കാലത്തു നടന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ പ്രസ്താ

വിച്ച് മുൻ അഭിപ്രായത്തെ ചണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പരിചയമുള്ളവർ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ആവശ്യകത എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. വർണ്ണാശ്രമങ്ങൾ സരിച്ച് ശിക്ഷാക്രമം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും ജീവിതസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും എത്രയെടുത്തുതന്നെ നിർമ്മൽ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. സ്വയംഭരണവേഗമെന്നു ഇൻഡ്യക്കാർ ശരിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തുകൂടി വർണ്ണാശ്രമം അനുസരിച്ചു മാത്രം രാജ്യഭരണനിർമ്മാണം നടപ്പിലാക്കുന്നതു അതിശയമല്ലെന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടാതിരിക്കുന്ന ആളുകൾ സ്വയംഭരണത്തിനു എതിരായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു ക്ഷണവുമല്ലെന്ന് മിസ്രിയിൽ പറയുകയാണു സമകൂടി സ്വയംഭരണം ക്ലേശം ഇൻഡ്യയിൽ ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ ജാതികൾക്കനുസരിച്ചു മാത്രം കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. സത്രങ്ങൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പ്രവേശനം ഇല്ല. പൊതുതലിൽ നിന്നു പ്രത്യേകതക്കാരെങ്കിലും കർമ്മങ്ങൾക്കു അധികമുണ്ടാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം നിർമ്മൽ ചെയ്ത് ജനങ്ങൾക്കു കൈപോലെ അധികാരങ്ങൾകൊടുക്കുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരു മററിയൊരു തരക്കേടില്ല.

കേരളത്തിന്റെ പാത

ജാപ്പാനിൽ കട്ടികൾ വലുതാക്കുകയാണു മാത്രമല്ല, ഇടത്തുകൈകൾക്കും എഴുതി ശീലിക്കുകയത്ര.

മുണ്ടു പട്ടണത്തിലെ സ്പ്രിംഗ്ജലധാനി (ക്രിസ്ത്വലാലസ്)യുടെ മേൽപ്പുര മുഴുവൻ സ്പ്രിംഗ്ജലധാനാണ്. അത് 19 ഏക്കർ വിസ്താരമുണ്ട്.

ദിനേശ്വരൻ എന്ന ദിക്കിൽ മദ്യപാനികൾ വളരെ പുരുഷന്മാരാണ്. അവിടെ യുദ്ധവർ കാപ്പി അധികം കുടിക്കുമെന്നത്ര അതിനു സംഗതി.

വിക്ടോറിയയുടെ മരുഭൂമി കണ്ടുപിടിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒട്ടനേക ഇരുപതു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും മയിൽ കിടീം ധരിച്ചിരുന്നു.

“ബ്ലാക്കർ” എന്ന പേര് ആ സാധനത്തിനു സിദ്ധിച്ചത് അത് നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന ശാല 1840-ാം കൊല്ലത്തിൽ ഇംഗ്ലാണ്ടുമായി ബ്രിസ്റ്റൽ എന്ന പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചെത്തിയതായതുകൊണ്ട് ബ്ലാക്കർ എന്ന അളക്കു പേരിൽ നിന്നാണത്രെ.

മുണ്ടാളുടെ കൈ വിൽക്കുവാൻ ഇല്ലാത്തതിനാലായാണ് സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലാ

ത്തകർച്ചയാണ്. അഥവാ അത് മലയാളത്തിൽ ഒന്നാമതായി മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴി

യ്ക്കിട്ടുണ്ട്. അതാണ് മലയാളത്തിൽ ദിവസംതോറും 10,000 നാളെ അല്ലെങ്കിൽ മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴി

യ്ക്കുകയാണത്രെ. മലയാളത്തിൽ മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

കട്ടികളെ ചെകിടത്ത് ഒരിക്കലും അടിക്കരുത്. കട്ടികളെ ചെകിടത്ത് ചെറുപ്പത്തിൽ കേടാവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. കേടാവാൻ ഒരിക്കലും ഒരേമറയായില്ല.

കൊഴിമുട്ടുകൾ അകലംകറഞ്ഞ ഭാഗം താഴെത്താക്കി ഉപ്പിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ എളുപ്പമായി മാസം കേടാകാൻ തടയാം.

വിഷ്, സ്പ്രിംഗ്ജലധാനിയിൽ ഉള്ളതിൽ അധികം പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിലാണത്രെ.

ആത്മോപാധിപ്പിപ്പി

പുസ്തകം ൨.

൧൦൯൧ മേടം

൧൯൦൦

സിസ്റ്റർ നിവേദിതം.

(ഒരു അഭിനയം)

ഇന്ത്യയെ ഏതെപ്പോഴും സ്നേഹിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ ഉജ്ജ്വലനത്തിനായി ജീവിതത്തെ അർപ്പിച്ചു. പാശ്ചാത്യമതചിന്തകളിൽ വെച്ച് അഗ്രഗണ്യ സിസ്റ്റർ നിവേദിതയെന്ന പേരുന്നതിൽ അവരുമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയി. അവർ ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗം മുഴുവനും ഇന്ത്യയുടെ സേവയ്ക്കായി അർപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടായതാണ് ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നതിന്റെ ശേഷം ജനനനാമധേയമായ മിസ്സ് മാർഗ്രട്ട് നോബിൾ എന്ന പേർ മാറ്റി "നിവേദിത" എന്ന ഹിന്ദുനാമധേയം സ്വീകരിച്ചത്. ഫാ! അവർ ഇന്ത്യയോടുള്ള പ്രണയം ഏത്ര ഗാഢമായിരുന്നു! "ഇന്ത്യ" എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അവർ "മാതൃഭൂമി" എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്ത്യയോടുള്ള പ്രണയം ധീകൃതകാൽ ദ്വീപം വെള്ളിൽ നിവേദിതാ സ്വരൂപമായ അയർലണ്ടിനേയും, മാതാവ് നെയ്യും സന്ധ്യസ്വപ്നങ്ങളെയും മാറ്റം ഉപേ

ക്ഷിച്ചു, തന്റെ ഇരുവർക്കും, ഭാരതവനകസർവ്വം, വിശ്വവിശ്വതന്ത്രം. ആ പരിവേഷകനന്ദസ്വാതികളുടെ മേൽ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഹിന്ദുസമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു സന്യാസിനീജീവിതത്തെ നയിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ ഉജ്ജ്വലനത്തിനായി അഗ്രഗണ്യസാധനമെന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തോടും ദൈവഭയത്തോടും സ്നേഹത്തോടും കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചു; പ്രവൃത്തികളെ കഠിനതയോടെ ൧൯ കൊല്ലംകൊണ്ടു കൈമാറ്റം സംഭവിച്ചു.

സിസ്റ്റർ നിവേദിതാ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാനനമിഷ്യനിലെ ഒരു പ്രധാന അംഗമായിരുന്നു. അവരുടെ അർപ്പണാത്മകതയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ആ മിഷ്യൻ പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്ത്യക്ക് പൊതുവിലും നേരിട്ടിട്ടുള്ള നഷ്ടം തീർത്താൽ തീർത്തതാണ്. ഇന്ത്യൻജീവിതസമ്പ്രദായത്തെയും ഇന്ത്യൻവിശ്വവേദവൈചിത്ര്യത്തെയും പാശ്ചാത്യമതവ്യവസ്ഥാവികാസങ്ങളെയും ചുരുക്കം ചില

പ്രകൃതിയിൽ വെച്ചു എത്രയും ഉന്നതസ്ഥാനത്തേക്ക് അർപ്പിക്കുന്നത് സിന്ധുർ നിവേദിതമാണ്. ഇന്ത്യയെ അങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതിൽ അവർ ചില പ്രത്യേകതകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഉണ്ടാക്കിയെന്നുവെക്കുന്നതു പ്രസ്താവനയോഗ്യമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത എന്നു സാധാരണ പറയുക ഉള്ളവരും, വെച്ചു കാട്ടുന്നതിന്റെയും ആനന്ദമെന്നെങ്കിലും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു അപൂർവ്വമായൊരു ഉള്ളവരും ആയ സിന്ധുർ നിവേദിതത്വം, ഇന്ത്യയുടെ പുനഃജന്മത്തിന്റെ കൊടി അടയാളമായി മിക്ക ജനങ്ങളും കരുതിവരുന്ന ഗംഭീരശക്തിയായ ഒരു ഗുണമെന്നും അറിയാത്തവർക്കു അപൂർവ്വമായൊരു ഉണ്ടായിരുന്നു. വിവേകാനന്ദസാമി തന്റെ ഉറപ്പുള്ള മിക്ക ചെറുതായ ഭാഗങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും മഹത്തരമായ ഭാഗം തന്റെ ഈ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു.

തന്റെ പ്രേമമോഹമായ ഗുണവാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചയ്ക്കും നിവർത്തിപ്പാക്കിയതിൽ പ്രാചീനാചാരപ്രിയന്മാരായ ഹിന്ദുസമുദായക്കാരുടെ സഹായം ആത്മസ്ഥാപനത്തിനായിരുന്നു. ഹിന്ദുഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരന്തരം അറിയാത്തവർക്കും ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽ നിന്നും അറിയാത്തവർക്കും യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അനുഭവിച്ചറിവെന്നായി അവർ പലപ്പോഴും ഹിന്ദുക്കളുടെ കൈമാറ്റം അവരുടെ വീടുകളിൽ പാർക്കുകയും അവരുടെ എത്രയും കൈകൾക്കായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ത്യൻജീവിതത്തെപ്പറ്റി Web of Indian Life എന്നുപേരുള്ള ഗ്രന്ഥം ചെറിയ. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആരും വിശദമായ ഒരു പുസ്തകം ഇന്നുവരെയും തന്റെ പാശ്ചാത്യന്മാർക്കും

ഇലികയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കടന്നു കയറുന്നതിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായ സിന്ധുർവെള്ളയിൽ (Sindhuvala) എന്ന അസുഖകരമായ ഒരു ഭൂമിയിൽ ഒരു ചെറിയ വീട് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവിടെ പാർപ്പാക്കി. ആധുനിക ചരിത്രത്തിന്റെ വികാസത്തിനനുസരമായ ആധുനികവൽക്കരണത്തിൽ സിന്ധുർവെള്ളം ചെയ്യാതെ, എത്രയും എളിയതരത്തിൽ ഒരു ഭക്തയുടെ ജീവിതത്തെ ആയിരുന്നു ആവർത്തിച്ചത്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിബദ്ധങ്ങളും മനഃക്ലേശങ്ങളും അനല്പമായിരുന്നു. കരകാലത്തോളം അവർ പാർച്ചവേല ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഒരു ഹിന്ദുവെ കിട്ടിയില്ല. പാർച്ചയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ഭക്ഷണവും കുടിക്കാനുള്ള വളരെ നാൾ പഴങ്ങളും മറ്റും തന്നെ അവർ ഉപജീവനം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ കലക്ടറേണ ക്ഷമാപരിപൂർണ്ണമായ പ്രേമത്താൽ അവർ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിച്ചു കഥ വിസ്മയകരമാണ്. അവസാനം ജനങ്ങൾ അവരെ സ്വീകരിച്ചു കൈകൾക്കായി കൈകൾക്കും എത്രയും പ്രാചീനാചാര ഭക്തരായ സ്ത്രീകൾക്കും അവരുടെ ഗൃഹത്തിൽ ഒരു വിരുന്നുകാക്കായി പാർപ്പാക്കി ഒരു ഭാഗ്യമായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യൻസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കായും അവർക്കുണ്ടായ ഉയർന്ന നന്മയ്ക്കും മനഃക്ലേശങ്ങളുടെ കുടുതലുള്ളതും ഭാഗ്യപ്രസാദമായും കരുതുന്നതിനായും അവർ അത്യന്തപ്രേമം ചെയ്തു. അവരുടെ ഗൃഹത്തിൽ സമീപം സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഒരു പാഠശാലയും വിധവമാർക്കും അഗതികൾക്കും വേണ്ടി ഒരു "സോദീമം"യും

വരെയും ചുറ്റും ചുറ്റും ചുറ്റും പത്ര
 കളിലും പത്രസംവാദങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങ
 ൾ ഏഴുതിയും കിട്ടുന്ന പണക്കുതാങ്ങും ത
 ന്ന പുരയിനത്തിലൊക്കെയും സ്നേഹിച്ചുവ
 ന്നിരുന്ന ഒരു പാശ്ചാത്യധനികന്റെ സ
 മായംകൊണ്ടും ആയിരുന്നു സ്വയം മറ
 പ്പം നടത്തിയത്. തന്റെ സ്വന്തം ആ
 ലശ്യങ്ങൾ കൂടി നിവർത്തിക്കുക, സാധു
 കൾക്ക് ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യും. കല്ലുണ
 ചിൽ പ്ലേസ് ഒന്നാമത്ത് വന്നുകാലത്തു്,
 താൻ പാർക്കുന്ന ഭരതവിന്റെ നാലുപാടും
 കൂടിയിരുത്തി വെപ്പാൻ വളരെ പരിശ്രമം
 ചെയ്തവനെ മാരാമല്ല, സ്വന്തം കൈകൊ
 ണ്ടു ചുൽ എടുത്തു കാഴ്ചങ്ങൾ അടിച്ചുവ
 മിയിക്കുന്നു. അതു മാരാമോ? പ്ലേസ് രേ
 ഗികളെ അവർത്തന ശുശ്രൂഷിച്ചു. പ്രേ
 മമെന്നു ചെച്ചത് ഇതെന്നൊരു പ്രേമം!
 സാധുക്കളോടൊത്തായ പൂർവ്വ ചെറുവൈ
 തലിന്നു പ്ലേസ് പടിഞ്ഞാട്ടു അതു സിസ്റ്റർ
 നിവേദിതയുടെ മടിയിൽ കിടന്നു, അമ്മ
 താണെന്നു വിചാരിച്ചു കൊച്ചുകൈകൾ
 മകാണ്ടു നിവേദിതയുടെ കൈകൾ പടി
 ചു നിവലയിൽ പ്രാണൻ വിട്ട കഥ അറി
 ത്താത്തവർ ആരാണുള്ളത്? അവരുടെ
 യശസ്സേറും കല്പനയും ലോകത്തിൽ നിന്നു
 രക്ഷാപവാൻ പ്പെട്ടുകാലത്തു ചെയ്ത പ്രവൃ
 ത്തികൾ മാത്രം മതി.

മുൻപാൽ ബങ്കാളത്തു് വമ്പിച്ച
 ക്ഷാമവും വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉണ്ടായിരുന്ന
 കാലത്തു് സിസ്റ്റർ ധീരതയോടെ ചെയ്ത
 സഹായങ്ങൾ ഏതയും പ്രശംസനീയമാ
 യിരുന്നു. ജലപ്പൊക്കം ഉണ്ടായ പാല
 ഗ്രാമങ്ങളിലും അവർത്തന ചേർന്നു ജന
 തങ്ങൾക്ക് വളരെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിര

ന്നു. ഈ സഹസമ്പ്രവൃത്തിയാൽ അവ
 ൾ കഠിനതരമായി മലമ്പുനി ബാധിക്കു
 യും മരണം വരെ അതിൽനിന്നു തീരെവി
 മുക്തനാവാതിരിക്കയും ചെയ്തു.

നിവേദിതയുടെ ഏഴുതാളങ്ങളിൽ
 ഒന്നായും ഏഴുതാളങ്ങളിലും പ്രദർശനം
 കണ്ടുവല്ലോ. ഇനി അവരുടെ ബുദ്ധിയെ
 ശിഷ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ, അതു
 ഏഴുതാളങ്ങളെ അതിശയിക്കുന്ന
 അതിശിക്ഷം വിവേകാനന്ദസ്വാമിക്ക് അ
 നേകം ശിഷ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ
 റിൽ മിക്കവരുടെയും പ്രസംഗങ്ങളും പുസ്ത
 കങ്ങളും ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയി
 ൾ ഒക്കെ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നത്
 വിവേകാനന്ദന്റെ ആശയങ്ങളും നീതുവ
 ണങ്ങളും തിരിച്ചു മറിച്ചു സ്വന്തരായയി
 ൾ പറയുന്നതല്ലാതെ, അവയിൽ ഒന്നി
 ലും “സ്വകപോലകല്പിതത്വം” എന്ന ഗു
 ണം ഇല്ലെ ഇല്ല. സിസ്റ്റർ നിവേദിതയുടെ
 കൃതികളുടെ കഥ അങ്ങിനെ അല്ല. അവ
 വായിക്കുമ്പോൾ, അഭിനീതമായ നൂത
 നത്വവും പുഷ്പിയും ശക്തിയും ഉള്ള ഒരു
 മനുഷ്യനായി അഭിമുഖമായി നില്ക്കുകയാണു
 ന്നുള്ള അനുഭവം അദ്ദേഹം ഉണ്ടാകാൻ ിക്ക
 യില്ല. ഗുരുവെപ്പോലെ തന്നെ അവർ
 ഒരു ബുദ്ധ്യതിശയയുക്തനായിരുന്നു.

സിസ്റ്റർ നിവേദിതയുടെ ഭാഷാഭിനി
 ഗംഭീരവും ഉജ്ജ്വലവും ആയിരുന്നു. അവ
 രുടെ കൃതികൾ വായിച്ചു പഠിച്ചവ ചുവ
 ക്കു, അവർ ഏഴുതാള ഏഴുതാളികളും കൈ
 തികളാൽ, പേർ കാണാതെ തലോടുന്ന
 ത്ത് അവരുടെ വകയാണെന്നു പറയാൻ
 സാധിയ്ക്കും. അതിന്റെ പ്രത്യേകത അ
 ത്ര വിശദമായിരുന്നു. അത്ര ഏഴുതാളം

മലയ ഭാഷയിൽ ഏഴാറി ഫലിപ്പിക്കാൻ പർ നന്നാ ചുമക്കുന്നു.

അവരുടെ ഇടവിമർപ്പാർ അർവ്വേ തിയ The Master as I saw him എന്ന ഗ്രന്ഥം ഹൈപ്പർ Hibbert Journal ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതായി ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. “വിശിഷ്ടമായ പ്രാചീനമതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, വിവിധവേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചുവടെ, Confession of St. Augustine & Life of St. Francis എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെച്ചു അതെ ചെന്തമിത്തൽ, ഈ പുസ്തകത്തെ വെക്കുവാനാണു്.”

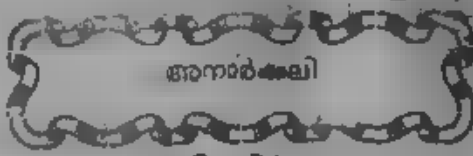
അവരുടെ പ്രസംഗവും വളരെ വി

ശേഷമായിരുന്നു. യാതൊരു കരിപ്പിന്നെ സാമര്യവും കൂടാതെ ഏതൊരു വിഷയത്തിലും വാശിമാതിരിയോടെ ലളിതമായ വിധത്തിൽ പ്രസംഗിച്ച ശ്രോതാക്കളുടെ ഏകീകൃതതയെ ആകർഷിക്കുവാൻ അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ വിവിധഗുണഭൂതികളാൽ കലർന്ന മഹിമയോജ്വല അന്യായോടെ കലരുകയും തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ഒരു കലർന്ന മഹാ രചന തന്നെ. “അതിമുണ്ടകയാണു്. പക്ഷെ ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു കാരണം” എന്നായിരുന്നു സ്വർ നിവേദിതയുടെ അന്ത്യവചനം.

ധർമ്മം.

—വി. കണ്ടുകിട്ടുന്നത.

അനാർക്കലി

(ഭി. വി.)

മഹാനായ ദൈവർ ചക്രവർത്തിയുടെ അനന്തരത്തിൽ ഒരു തോഴിയുടെ പുത്രിയായിരുന്ന നാദിയായ, കെലിയസം, ചക്രവർത്തി അനാർക്കലി, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വിളിക്കുകയുണ്ടായി. ചക്രവർത്തി കൈയ്യകൾ തോന്നിയിട്ടാണു് അങ്ങിനെ വിളിച്ചതു്. എന്നാൽ, അതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും ആ പെൺകുട്ടിയെ അനാർക്കലി എന്നു വിളിച്ചതുടങ്ങുകയും, ഒടുവിൽ അവളുടെ പേർ തന്നെ അനാർക്കലി എന്നായി വീരുകയും ചെയ്തു.

അനാർക്കലി രസികത്തിയായ ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് അഴകും പ്രകാശവും പ്രസരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നുമ്പോഴെങ്കിലെ എല്ലാ ഹരിഗാഥാക്കും ഇഷ്ടാലിക ഒരു കാമനയായിരുന്നു. അവർ എല്ലാം കളിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും, നിശ്ചേഷ്ടമായ ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി അന്നുമ്പോഴെങ്കിലെ നന്നാഭാഗങ്ങളിലും, ഒരു പുറത്തുള്ളിൽ പറന്നുകളിക്കുന്ന ചിത്രശലഭത്തെപ്പോലെ, ഉത്സാഹപൂർവ്വം കാടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പൂമൊട്ടു് എത്രകാലം വിരിയുന്നതിനും അമിതകിരണങ്ങൾ മനോഹരത്തോടുകൂടിയ സ്വർഗ്ഗം അതിനെ മെല്ലെ മെല്ലെത്തുറന്നു്, അതിന്റെ സൗരഭഗ്രന്ഥിയിലെയും സൗരഭ്യത്തേയും ലോകസമുദയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അനാർക്കലിയുടെ

കാഴ്ചയും അങ്ങനെയെന്ന. ജീവിതമെ
ന്തിലേ വസനുകാലം ആരംഭിച്ചു. അവ
ളുടെ നവയൗവ്വനസങ്കല്പം അപണ്ണനിയ
മായിരുന്നു. ഒരു ബാല്യക ദൈവസ്മിതയായി
പുറത്ത് ആഴ്ചയ്ക്കകമായ മാറ്റം! ബാല്യ
വാചകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് അനന്തകുലി
കാർയ്യപ്രസിദ്ധമായ അനന്തസ്തം ഗൗരവ
വ്യക്തവക്തായിത്തീർന്നു. അവളുടെ മന
സ്സിൽ പ്രശസ്തിയും, മനോഹരമായ
നോട്ടംകൊണ്ടും ആരും ഇളക്കുകയോ
തിടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിചയവും
സാക്ഷാദികമായ വിടനാദനാദികരണവും
ഒരു അസാധാരണമായ അസാധാരണയും അ
വളെ ബാധിച്ചു. നിമിഷപ്രതി അവ
ളുടെ നവയൗവ്വനസങ്കല്പം നവംനവമാ
യി പ്രകാശം പുറപ്പെട്ടു.

[illegible]

കുറേ ബാലികരായിരുന്ന അന്ധകുലി
യവനപ്പുതിന് തരയ ഒരു തമ്പണിയായിത്തീ
ന്നു. അന്നുപുറത്തുനിന്നുള്ളിൽ പട്ടോസസ്ത്ര
ദായം നടപ്പു ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ, ധർമ്മിടെ
താമസിച്ചിരുന്ന പട്ടു ചെറുപ്പക്കാരും അ
ന്ധകുലിയുടെ ബാഗലാവണവും കണ്ടു വി
സ്മയിച്ചു. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അ
ന്ധകുലിയുടെ പുത്രനും കിരീടാവകാശിയുമായ
സലീം രാജകുമാരൻ.

II

അനാർക്കലിയെ കണ്ടാൽ ആർക്കും വലിൽ അനാഗാമുണ്ടാകും, അതുവെട്ടി അഴൽ അത്ര മനോഹരമായിരുന്നു. യുവ വായ സലീം അനാർക്കലിയുടെ സുകരമുള്ളതും കണ്ട് മയങ്ങി. അവളുടെ അഗ്രവാസം അനാർക്കലിയുടെ വശീകൃതനായി. തന്റെ മനോഹരമായ അമ്പലം അവിടെ അന്നുതന്നെ സലീമിന് അത്യാഹ്ലാസമായിത്തീർന്നു.

[illegible]

“ସଂସାର, ସଂସାର”

மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம் இரண்டாம்
திருச்சி மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம்
மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம் திருச்சி மாவட்டம்

4-10-1970

சாவடி பிள்ளையும் விஜித்ய. செ
 லு செல்லு மாத்திரம் ஒரு சுவாமிமணி

നാളും അപ്പോൾ അവളുടെ വിളിക്കു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു.

“ഹര, ഹര.”

പിന്നെയും കിമയെന്ന ആ ശബ്ദം കേൾക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു വളരെ അല്പകാലമായിരുന്നു, വളരെ അല്പസമയമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതു തുടർത്തുന്നിന്നാണെന്നും, ചിലപ്പോൾ സമീപത്തുനിന്നാണെന്നും കേൾന്നി. മാൻ കുട്ടി അവളുടെ വിളി കേട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴിൽ ഇങ്ങനെ വിളിച്ച് മറുപടി ഉണ്ടാകാതെത്തന്നെ? എന്നാൽ അതെവിടെ ആയിരുന്നു? കരോറ വിളിയായ് അത് അവളുടെ അടുക്കൽ വരിച്ചപ്പോൾ വന്നതായിരുന്നുവല്ലോ.

അവൾ പിന്നെയും വിളിച്ചു. പിന്നെയും ആ മണിനാളം കേട്ടു. ആ ശബ്ദം കേട്ട സമയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവൾ വേഗം നടന്നുതുടങ്ങി. തോട്ടത്തിന്റെ അറ്റത്തുള്ള ഒരു മൂലയിൽ അവൾ എത്തി. മിക്കവാറും സമീപത്തോടുകൂടിയ ഒരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി അവൾ പിന്നെയും വിളിച്ചു:— “ഹര, നീ എവിടെയാണ്?”

ഒരു മരത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തുനിന്ന് ആ മാൻകുട്ടി സന്തോഷപൂർവ്വം ചാടി വരികയുണ്ടു് അവളുടെ അടുക്കൽ എത്തി. നിശ്ശബ്ദമായിത്തന്നെ ആ പുറത്തോട്ടെത്തി, ആ മാൻകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിലും കാലിലുമായിത്തന്നെ സ്വസ്ഥമാകുകയിൽനിന്ന് മധ്യമയമായ മുഴുലശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പ്രാപിച്ചു. അനാക്കലി കനിഞ്ഞു് ആ മൃഗപ്രിയന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. സ്നേഹത്തോടുകൂടി അവൾ പറഞ്ഞു:—

“എന്റെ അപ്പോൾ, നീ ഇത്ര നേരം എവിടെ ആയിരുന്നു? എന്താണ് നിന്നെ വിളിച്ചു നിറുത്തിയത്?”

“അവൻ.”

അനാക്കലി പറിട്ടുനിൽക്കുന്ന അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നറിയാനായ് അവൾ ചുറ്റും നോക്കി. അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവളുടെ പിൻഭാഗത്തു നിന്നുള്ള സലീം രാജകുമാരനായിരുന്നു. പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി സലീം പറഞ്ഞു:— “നിന്റെ മാൻകുട്ടിയെ ഞാൻ വിട്ടയച്ചില്ല.”

കോമളമായ അവളുടെ മുഖത്തു കൈവെട്ടും പെട്ടെന്ന് പ്രകാശിച്ചു. ടവടം ശരിയാക്കിയ ശേഷം അവൾ രാജകുമാരനെ തന്നെ വണങ്ങി. അവൾ പറഞ്ഞു:— “തിരുമേനി ഷിരിക്കണേ, അടുത്തു നിൽക്കട്ടെ.”

അവളുടെ വാക്കുകൾ മുഴുവൻ പുറപ്പെട്ടിപ്പോയി.

സലീം— “അനാക്കലി ഷിരിക്കട്ടെ. നാം ചെയ്യേണ്ടതു്. അനാക്കലി, നിന്റെ വാത്സല്യഭാജനമായ മാൻകുട്ടിയെ ഞാൻ ഫലം പിടിച്ചു നിറുത്തിയല്ലോ?”

രാജകുമാരന്റെ, താണു്, ഗൗരവകരമായ സംഭാഷണത്തിൽ അനാക്കലി വലുത്തു് ഉണ്ടാകുന്നതുക “എന്തോ കാര്യമായിരുന്നുവെന്നു അവൾക്കു തോന്നി എന്നതാണെന്നു അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

“അതെന്തിനാണ് അതിനെ വിളിച്ചു നിറുത്തിയതെന്ന് നിന്നുൾക്കാരുമെന്തെന്ന് ആ രാജകുമാരൻ കോളുട്ടി.

ഇതുവെന്ന് അവർക്കു ചോദിച്ചു. “കേരളം, അതിന് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതിയേറെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.”

ഈ വാക്കുകളെല്ലാം അനന്തരം കേൾക്കാത്തവർക്കു തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് അവർ മുൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനേപറ്റിയുള്ള സംശയം തീർന്നു. ഇതുവരെ അറിയാതിരുന്ന ഒരു സന്തോഷാധികൃത നിമിത്തം അവർക്കു മിന്നാൻ വയ്ക്കുകയായി.

സഖി അവളുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ നിന്നിരുന്നതു്: അവർ മുഖമുയർത്തി നോക്കി. അവർ രണ്ടുപേരും ചരസ്സരം കണ്ടു. സഖി അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അടുക്കടി യെന്നപോലെ നോക്കി, മനസ്സിലാ ചെയ്തു. അവളുടെ മുഖകലം ലജ്ജാപൂർവ്വമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയായി അവളെ വികസിതമാക്കി. സഖി ആ സമയം മുന്തിയ അവളുടെ തോളിൽ കൈ വെച്ചു, അവളെ തന്റെ സമീപം അണച്ചു നിറുത്തി.

“എന്താ നല്ലതേ, ജീവനായിക്കെ, നീ എന്തൊന്നും, എന്തൊന്നു കാര്യവും എന്തിനാണെന്നു് എന്ന് സഖി അവളുടെ ചെവിയിൽ മുറിച്ചു.

അനന്തരം അവളുടെ കൈകൾക്കു തമ്മിൽ മന്ദമായി സ്സ്പർശിക്കുകയും, സഖി മിന്നാൻ ബാഹുല്യകളാൽ നിബന്ധനയായി നിന്നപ്പോൾ അനന്തരം എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു പരിതോഷാധിഭക്തി ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അവളുടെ മാർക്കുട്ടി ചെട്ടന്നു ഞെട്ടിപ്പോയി. എന്തോ ഒരു ദൃഢവും അതിന്റെ ദൃഢിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നി.

അതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു മന്ദമായി കണ്ണുനീർ പൊങ്ങിയിൽ വീണു, മാത്രം പ്രകാശങ്ങൾ കിട്ടുന്നതായി മുറിച്ചു കളപ്പോലെ അവർ കണ്ടു.

III

അന്നു രാത്രി അനന്തരം ഉറക്കം വന്നതേ ഇല്ല. സന്തോഷാധികൃത അവളുടെ ഉറക്കത്തിന് പ്രതിബന്ധമായ ഒരു വകുപ്പിനെക്കുറിച്ച് സംഭാവനയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ അവളെ ഉറങ്ങാനനുവദിച്ചില്ല. അപ്രതീക്ഷിതവും വിസ്മയകരവുമായ ഒരു കാര്യം അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടതിനാൽ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു സന്തോഷപ്രവാഹം നീളിത്തന്നു അവർക്കു സമാധാനമുണ്ടായില്ല. അവർ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് കിടന്നു. ചെട്ടന്നുണ്ടായതും അവർക്ക് ഏതൊരു സന്തോഷകരവും, അനേകം ആശങ്കകൾക്ക് മാറ്റം നല്കിയതുമായ അന്നത്തെ സംഭവം അവളുടെ മനസ്സിൽ കിടന്ന് തിങ്ങിയിരുന്ന പല മനോരാജ്യങ്ങൾക്കിടയാക്കി. അന്നു ചെട്ടന്നേരം സഖിമിന്നെ കണ്ടുമുട്ടിയ മുതൽ അന്നു രാത്രി സംഗതിയെപ്പറ്റിയും അന്നായി അവർ വീണ്ടും പീണ്ടു ആലോചിച്ചു. അതുകൾ എത്ര ആനന്ദകരങ്ങളായിട്ടാണ് അവർക്കു തോന്നിയതെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. ഇങ്ങനെ ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് അവർ സുഖിക്കുകയായിരുന്നു. അവർക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ എന്താണു വ്യത്യാസം?

ഹാ, അനുരാഗം! അതേ, അതുതന്നെയാണതു്. രാജകുമാരൻ അവളെ അനുരാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര വി

സലീമിനും ആ രാത്രി ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. ഈ രാജകുമാരൻ ഉറക്കലുള്ള വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ഒരു യുവാവായി ഏകദേശം പായത്തക്ക പ്രായമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു യുവാവിനന്റെ അനുഭവംപോലെ ആകാശം നിശ്ശേഷവും വൃശ്ചികമായിത്തീർന്നു. അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതു് അനാർക്കലിയുടെ കോമളകരവും പ്രായവും സലീമിനെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. സലീം അവളുമായുണ്ടായ സമാഗമത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കിടന്നതു്. വളരെ നേരം കഴി

ഭംഗിയായും രാജ്യാധിപനായ പട്ടാ
വികളോടുകൂടിയും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
അവലിയ ഹംളിയിൽ വച്ചായിരുന്നു പാട്ടു
കച്ചേരി. ചക്രവർത്തിയും അനന്തപ്പംസ്സു
കളും മറ്റും പാട്ടുകച്ചേരിയിൽ പങ്കെടുത്തു.
ചക്രവർത്തി മദ്ധ്യഭാഗത്തു സി ഹാസന
ത്തിൽ ഇരുന്നു. രാജകുടുംബത്തിലുള്ള ഏ
റ്റും അംഗങ്ങളും യഥാഭംഗം ആവന
സ്ഥരായി. പല ബാലികരും പാട്ടുപാ
ടി. അനാകാലി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അ
വർക്കുവിലേ പാട്ടുപാൻ വന്നുള്ളി. വ
ന്ന ഉടനെ ചക്രവർത്തിയെ അങ്ങനെയൊ
ന്നി. അവർക്കു അന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ള കസ
വുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, വിശേഷപ്പെട്ട അ

മരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് വന്നിരുന്നത്. അവർക്കു മുമ്പു പാടിയ ഹാരികമാരിൽ ആരു ഇത്ര അന്തസ്സിലും മോടിയാടും കൂടി വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ സൗന്ദര്യമോ? അതും അവരെ അപേക്ഷിച്ച് ആർക്കുതന്നെയും, കൂടുതൽ മനോഹരമാണെന്നു അറിയുന്നു.

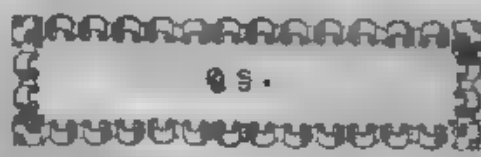
ചക്രവർത്തിയു അനാകുലിയെക്കണ്ടപ്പോൾ ഒരു മനസ്സീതം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: — “പുണ്യ ചന്ദ്രൻ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ ഇയിക്കാൻ പ്രാത്യകമായി പരിവേഷം ചേർന്നമെന്നില്ല. ബാലിദക, എന്നതിനാണീ ചിന്നുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ?”

അനാകുലി മിണ്ടാതെ നിന്നു. അവൾ എന്തു പറയാനാണ്! അവൾ പെട്ടെന്ന് സ്വലം രാജകുമാരനെ ആശയ്ക്കിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു. അവൾ പാടാൻ തുടങ്ങി. എത്ര കണ്ണാനന്ദകരമായ ഡാട്ട്!

എല്ലാവരെയും ഹൃദയം മുഴിയും അമളിലായി. പാട്ടും ആട്ടവും എല്ലാവരെയും ആനന്ദസമുദ്രം മഗ്നരാക്കി. അവളോ അവൾ അവിടെ സലിമിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു നിമിത്തം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനേകം വിചാരങ്ങൾ തളുതിഞ്ഞി വീങ്ങി. അവൾ തന്റെ തൊൻ മറന്നു. പാട്ടിൽ അന്ത്യത്താലെ യിപ്പിച്ചുപോയ കൂടി അവളും മരിച്ചു. അവൾ ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ സ്വലം അവളുടെ പാട്ടു കേട്ട് മനസ്സി ഇരിക്കുന്നതുണ്ടു. സ്വലം അവളേയും നോക്കി. അനാകുലി അറിയതെ, ആ രാജകുമാരൻ വെട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ, അവൾക്ക് ഒരു മനഃമരസം പുറപ്പെട്ടു.

ആ സമയം ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു ആജ്ഞാപനം കേട്ടു. “സംഗീതം നിറയട്ടെ” എന്നായിരുന്നു കല്പനയായത്. ചെട്ടന്നു പാട്ടും മേളയും നിറഞ്ഞപ്പോൾ നിശ്ശബ്ദമായി.

(തുടരും)

മുട്ട.

മുട്ടയ്ക്ക് രാജാവിന്റെ പള്ളിയിരിപ്പേന്നും, ദൈദർഗ്ഗ കീറപ്പായയെന്നും വ്യത്യാസമില്ല. കറികൾ ഒരു രാജാവിന്റെ പള്ളിയിരിപ്പിൽ കടികൂടാണ്ട് രാജാവിന്റെ തിരുക്കരയും പാനം ചെയ്തു സുഖിച്ചിരുന്ന ഒരു മുട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ചേർത്ത മുട്ടയ്ക്ക് സുഖവ്യയമാവരും എന്നുവെച്ചു രാജമെത്തയിൽ കടന്നുകൂടി. രാജാവു ചെ

ന്നു കിടന്നപ്പോൾ മുട്ട തിരുക്കരയെ കടിച്ചു. രാജാവ് തെട്ടിയെന്നും ഭൂതന്മാരെ വിളിച്ചു, അവർ പന്തയും തിരിയുകൊടുത്തി വരുന്നതിലിടയ്ക്ക് മുട്ട ഓടിമരിച്ചു. ഭൂതന്മാർ ചേറിനെ വിടിച്ചു നരകത്തിന്മേൽ വെച്ചു തെക്കി കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ചഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ നമ്മൾ പഠിച്ച മുട്ട കഥകൾക്ക് ഉദാഹരിക്കുന്നത്, സ

അതിയില്ലാത്ത സംഭവത്തിനാലോ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതാണിത്. മനുഷ്യനെ കടിക്കാനും ചോര കടിക്കാനും പൊട്ടെന്ന് കളിച്ചു കളയാനും മുട്ടയ്ക്കുന്ന സാമൂഹ്യമാണ് ഈ കഥകൾക്കുള്ള മറ്റൊരു പാഠം. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഈ ദേവിൽ പറഞ്ഞ പാഠമാണ് ആവശ്യം. മുട്ടയെപ്പോലെ ഇത്ര ധിക്കാരിയായി മറ്റൊരു ജീവിമൃഗമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. “ദുഷ്ടവൃദ്ധം മുട്ടയുമെന്നപോലെ” എന്ന സമസ്ത നിമിത്ത വിവരണം ദുഷ്ടവൃദ്ധംകൊണ്ടും മുട്ടയെ കൊണ്ടും മനുഷ്യൻ സമീപിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പറ്റി നല്ല പരിചയം ഉണ്ടെന്നതിനു സംശയമില്ല.

ഈ മുട്ടയുടെ ജനനസ്ഥലം ഇന്ത്യയോടുമല്ലെന്ന് ഒരു പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മലയാളം മുട്ടയെക്കൊന്നും കാണുകയുണ്ടാകില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം. മുട്ടയില്ലാത്ത വീടും മുടികില്ലാത്ത പരമ്പര കേരളത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് പോൽ മുട്ട ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് വിദേശത്തുവന്നതെന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നെത്തിയതും. ഐ. സി. ഫ്രസ്; ഐ. ഫ്ര. ഫ്രസ്; ഫ്ര. അർ. സി. പി; മുതലായ പല പേരുകളും പരിചയപ്പെടുന്ന പാരമ്പര്യ വിദ്യാർത്ഥികൾ പോകുന്നതിന് മുമ്പെങ്കിലും മുട്ടയെന്ന ഇവിടത്തെ മുട്ട ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാലോ, “ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പോലുള്ള പോലുള്ള” മുട്ട. അവിടെ പോയി, അവിടെ ഇടി. അതുകൊണ്ട് മുട്ടയ്ക്ക് ഉപകാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ തന്റെ

ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ആരും അന്വേഷണം കഴിക്കാനും അതിനെപ്പറ്റി എഴുതാനും സംഗതിയെന്നതല്ലായിരുന്നു. ചിത്രവാഗ്ദത്തംകൊണ്ട് കിട്ടിയ പ്രശസ്തം അങ്ങിനെതന്നെയാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെമേലും അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയുമായിരുന്നോ? യൂറോപ്പിൽ നിന്നും, മെഡ്യൂ, അമേരിക്കയിലും അവിടത്തു ലോകം മുഴുവനും മുട്ട പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുട്ട സേവകമാണെന്നാണ് പുരാണത്തിനുള്ള വാദമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെയ്ക്കൽ എന്ന പണ്ഡിതനും ഈ അഭിപ്രായം കേൾക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ മുട്ടയുടെ മുട്ടയിൽ നിന്നല്ലാതെ മുട്ട മുറിക്കുകയല്ലെന്നാണ് നവീനപണ്ഡിതന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തം. അതുകൊണ്ട് “സിദ്ധാന്ത”മാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. മുട്ടയിൽ നിന്നോ ഈ ജീവി ജനിക്കുമല്ലെന്നു ചെച്ചാൽ ഈ മഹാപരവി ഒരു ദിവ്യം എത്ര മുട്ടയുണ്ടാകും എന്നാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നത്! അതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം മുട്ടയെ പോലുള്ള ചോരകടിയന്മാർ ജനിക്കുമെങ്കിൽ ശിവന്റെ ഭൂമിക്കടുത്ത് നിന്നു ആകാശി ജനിച്ചതിലേക്കാണ് അടുത്ത കാലം മുട്ടയുടെ മഹാ ഉപരിയ ആകാശിയല്ലാത്തതെന്നാണ്!!

ദുഷ്ടവൃദ്ധംകൊണ്ടുപോലുള്ള മുട്ടയെ സൂക്ഷ്മപ്രകാശത്തെ കൊണ്ടു വിശദമാക്കി ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ഇരിക്കാനാകുകയോ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങളാണ് തന്റെ വഴി.

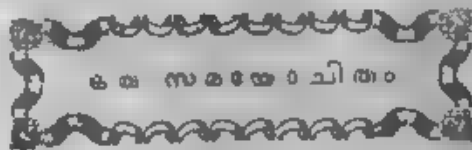
സ്ഥലം. അവയിൽ ഒട്ടിച്ചുപാകത്തക്ക
 ഇടങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നത് ആവശ്യ
 മാണ്. വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ചില
 പ്ലാറ്റുകൾ കടന്നുകൂടിക്കയറാൻ. “അത്ര
 പ്ലാറ്റ്” കേൾപ്പട്ട് എപ്പോഴും വൃത്തികെട്ട വ
 സ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന ചില വിദ്യാർത്ഥിനീ
 ളും. കൂടാതെ അലക്കിയൊ തിരുത്തിയൊ
 ശുദ്ധിവരുത്തേണ്ടതും ആവശ്യമില്ലാതെ,
 കീഴ്ജാതിയെ രീതി പ്രവൃത്തി ചെയ്യണ
 ന്ന അപ്പീപ്പിൾമാരും, കുളച്ചരിയിലും, സൂ
 മിളലും, ചേരകമ്പോലും മാത്രം ധരിക്കാൻ,
 പടിച്ചരിയിൽ സൂക്ഷിക്കാറുള്ള ചില കോട്ട
 കളാണ് മുട്ടയുടെ “ഫെർട്ടിലൈറ്റർ.” ആ
 വഴിയാണ് കച്ചേരികളിലെ കസാകെളി
 ലക്ഷ്യം അവയെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നത്.
 അവിടെയാണ് സുലഭം. വലത്തു കൈ
 അധികം ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ആ കൈ
 അധികം പുഷ്പിയുള്ളതായിരിക്കുമെന്നുള്ള
 ത്ത് അനുഭവമനുഭവിക്കാൻ കച്ചേരിയിലെ
 ഗുണഗുണങ്ങളെ ഏകദേശം വലത്തു
 കൈയും ഒരുപോലെ പുഷ്പിയുണ്ടാകുന്നതി
 ന്നും മെമ്പ്രം മുട്ടയോടു അനുപാതിക്ക
 ണം. വലത്തുകൈകളാണ് ഏഴ്തിരികൊ
 ണ്ണിയിലും വലത്തുകൈകളാണ്
 ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണമല്ലോ.
 മുട്ടയുടെ ഇടയ്ക്കും ചില സമസന്മാരാണ്.
 അവയാണ് പഴിപ്പയ്യ. ഏഴ്തിരികൊണി
 മിപ്പോൾ അധികമുള്ള കോളറിന്റെ ഉ
 ള്ളിലും, വാഗ്വാദം എന്ന എഴുത്തുരുന്നി
 ന്ന വക്കീലിന്റെ തലപ്പാലിലും കടന്നുകൂ
 ടുന്നത്. ഒരു കൂട്ടം കടി സമീപമുണ്ടാക്കി
 തിരുത്തലാക്ക തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ച കൊ
 ല്ലാൻ പ്രതിരോധത്തിന് അവർക്ക് തത്
 കാലം സമയമില്ലെന്ന മുട്ട മനസ്സിലാക്കി

യിരിക്കണമെന്ന തോന്നും വീടുകളിലെ
 ചവരകളിലെയും ചിത്രങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും
 പുസ്തകങ്ങളിൽ പേപ്പോ ഇവയെ കാണാം.
 കോഴി, പ്രാവ് മുതലായവയുടെ കൂടുകളി
 ലും മുട്ടയുണ്ടാകും. അത് പക്ഷെ ഒരു പ്ര
 ത്യേക ജാതിയല്ലെന്നതാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞ
 ന്മാർ പറയുന്നത്. മുട്ടപറ്റത്തിൽ വെച്ച്
 ഏതൊരു അപരിഷ്കൃതനാണു പോൽ മനു
 ഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ജാതി. അവയ്ക്ക്
 ഇറകില്ല. ശരീരം പരന്നിട്ടാണ്. മുട്ടയ്ക്ക്
 കൈകൾ കിട്ടാത്തപ്പോൾ അവ ചെടികളെ
 നീർ കുടിച്ചു ജീവിക്കും. മനുഷ്യമാംസങ്ങൾ
 കിട്ടാത്ത ദിക്കിൽ എല്ലാവരും ബ്രാഹ്മണരെ
 വാമല്ലം മുട്ട വളരെ കാലം ഭക്ഷണമാ
 ള്ളതെ ഇരിക്കും. ഇന്ദ്രസമീപത്തു വീ
 ടുകളിലും, ഉപയോഗിക്കാത്ത മുട്ട വീ
 ടുസാമാനങ്ങളിലും അവയെ കാണാം.
 അപ്പോൾ ശരീരം ഒട്ടി പരന്നു കണ്ണാടി
 പെറുക്കുക ഒരു ഭാഗത്തു കൂടി നന്നായി
 മറുഭാഗം കാണത്തക്ക നിലയിലായിരിക്കും.
 മുട്ട മനുഷ്യരെ കടിക്കാൻ പാടില്ല. ശു
 ശ്രദ്ധം പോലുള്ള അതിഭയാനരൂപിയെ മനു
 സത്വനിഷ്ഠതയിൽ കെട്ടുന്നു. ഈ ഇമ്പി
 ടെ മുൻ ഭാഗങ്ങളും ഒന്നിച്ച ചെറു ഒരു
 കഴലായി തീർന്നതിൽ കൂടി കൈകൾ വലി
 ചെട്ടക്കുകയും ഉമിനീർ പേർലുള്ള ഒരു ന
 ൾ മനുഷ്യശരീരത്തിലേക്കു കടത്തുകയു
 ചെയ്യുന്നു. മുട്ട കടിച്ചാൽ ചിലരുടെ ശരീ
 രം രിണ്ടാകും. ചിലർക്ക് ആ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാ
 കയില്ല. അതു ഭാരതത്തിന്റെ ശരീ
 പ്രകൃതിചൈതന്യമാണ്.
 ഈ പണ്ണിവിന്റെ മുട്ടകൾ പുഴിത
 ിപോലെ വെളുത്ത ചെറിയവയായിരി
 കും. എട്ടുദിവസം കൊണ്ട് വിളിയും.

നന്മാരും കൊണ്ടു വളർച്ച തിടയും, ചെറിയ കുട്ടികൾ കൈകൾ കടിച്ച് തിരഞ്ഞാൽ ചുവന്ന നല്ല പച്ചകൾണിപോലെ ഇരിക്കും. ഒരു കൊല്ലം വലുപ്പവശ്യവും മുട്ടയിടും. മെഴുത്തുകാലത്ത് വളർച്ചയും പെരുപ്പവും കറവാണു്. മഴക്കാലത്തു് നമുക്കു് മുട്ടയെ കൊണ്ടു് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകയില്ല.

മുട്ട ചില രോഗങ്ങളെ വരുത്താൻ കാരണമാകുന്നു. പ്ലേഗ്, വന്ധി, വിഷജ്വരം, ഷുഗർ, ഫ്ലൂറീ രോഗങ്ങൾക്കു പുറമെ, “കാലാഹസാർ” എന്ന ഒരു രോഗവും മുട്ടകൾ വഴിയായി വരുന്നുണ്ടാവാം! അയ്യോമനുഷ്യർ! കരുതാഗിയെ ഒരു മുട്ട കടക്കുകയും, രോഗബീജം കൈത്താൽക്കു

ടി മുട്ടയുടെ തുളരിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. ആ മുട്ട ഉടനെ വേറെ ഒരു മനുഷ്യനെ കടിച്ചാൽ ആ ബീജം ആ മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കും. എന്നാൽ ഈ ബീജം മുട്ടയെത്തന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ലത്രെ. അതുകൊണ്ടു് മുട്ടയെ കഴിയുന്നത്ര നശിപ്പിക്കാൻ പ്രതികരണം വേണം. വിട്ടുസാമാനങ്ങളും വസ്തുക്കളും വളരെ ശുദ്ധിയിൽ പെടുകയാണു് നന്നെതു് വെണതു്. “അശുദ്ധ”കുപ്പായത്തെ സൂക്ഷിക്കണം. വീടുകളുടെ ചുവരുകൾ “വെള്ളവലിക്കു്”നതിന്നു പുറമെ മണ്ണുവാരായങ്ങൾ പതക്കുന്ന വെള്ളം കൊണ്ടും മണ്ണുണ്ണുകൊണ്ടും കഴിക്കണം. മണ്ണുണ്ണു മുട്ടയുടെ മുട്ടകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതു്.

കുരു സമയോചിതം

(ആനുകൂല്യം)

നമസ്കരം

വൈകാത്തു മൂന്നാം ഗണപതിമുക്കു വർഷത്തിൽ മിന്നം തിങ്ങിപ്പകുത്തു മുക്കുന്നതും തൻ വാഹനമംഗമിപ്പൂ കൈക്കൊണ്ടു സൽക്കീർത്തി പലന്നിടുന്നു. പൂർവ്വാലയശന്നു വൃഷ്ടിധിരോരം താൽക്കാലികശ്രീഭക്തകാരുണ്യം ഉപകാശിതൃനിയെ അപ്പുടങ്ങിപ്പാക്കുൻ വിചാരിച്ചതു ഭംഗിതന്നെ കൈമാറ്റത്തിന്റെ മാദിപത്തിൻ സൈവാരകൃതിശ്രീയൊരു നോക്കുകയാൽ നൈരാശ്രമേരി കഴിയുന്നവേപ്പേരളെയാവതേം പുറകാട്ടുപാകം ഇപ്പാകെ “നൂലയി”ലുൽഭവിച്ചും സാക്ഷാദിനാനപ്പുണിയാശ്രയിച്ചും ഉപ്പാന്ന ഗോവാനുനതെന്ന മർത്ത്യൻ പാപ്പാൻമണ്ണു വിധിച്ചുപാലേ

* മേലയിലെ നാണു വിട്ടുപോ.

സുലിച്ചിട്ടാതുകടയന്നമെന്നും ശിഖിച്ചുവെച്ചല്ല മുഴുത്തരേറും
 കാലിന്റെമുട്ടാമണത്തുണ്ടു ചെലിൽകിടന്നു വെളുത്തു കൈകൾ
 വമ്പിൽ കറക്കാതെ നമിച്ചു വെളുത്തുവെച്ചു തുല്യം വിവരണ രേഖം
 ചെമ്പിച്ച കണ്ണാടിയോടുകൂടിയും മുമ്പിൽ പ്രഭാതമുളയന്നൊളം
 അച്ചാതവർദ്ധനവെക്കുമാനപ്പിച്ചാതിതൻ ചെളി മലർപ്രകാരം
 ഇല്ലാധികാൽ ഇമ്പുകൾ രണ്ടമൊപ്പം വെളാദാൽ മുട്ട മാച്ചു വസ്ത്രം
 വേദിക്കുന്നതൊന്നു ചെറുകോലിത്തേരിൽ വേരിൽ പ്രമോദം ചെറുകു സമാവം
 ഭൂമിപ്രസന്നനെന്ന മേവെല്ലാം പാരിൽ പ്രസിദ്ധം കഴിവൻ വേണം
 കൈകൾശോഭനവുമുള്ള നാളാക്കിക്ക തീർ മേടവതന്നെ വൃദ്ധൻ
 വരിഷ്ഠനാം ദന്തിയിലേറി മനം ചരിച്ചു തെക്കോട്ടു സമീപദിക്കിൽ
 പത്തിൽ കവിത്തു മണിനൂൽ ചക്രവർത്തിക്കു കയ്യകിൻ കാലമായി
 ഏത്തിൽ പ്രമോദാൽ ചിലമ്പുചങ്ങലിനെക്കൊണ്ടു വിട്ടുടൻപ്രസിദ്ധ
 കറച്ചു തെക്കോട്ടു നടന്നു ചേരും മുറക്കു കണ്ടാറഥ മേക്കു ഭാഗം
 തറപ്രദേശം വയലിന്നകത്തായുടപ്പും കൈകൾ മുററി നിൽപ്പും
 എടുത്തു കന്നിപ്പുഷ്പിനിൽപലതപ്തം ചെടുന്നപാടങ്ങളിലെടു മിണ്ടും
 കടുപ്പമുള്ള ചെളിപ്പൊട്ടുണ്ടുതടഞ്ഞാട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു
 ദിവ്യകർമ്മികളെന്നപ്രമാണോടൊത്തു പ്രശോഭിച്ചു നിഖത്തിലെല്ലാം
 നഖാങ്കുരം പൂണ്ടു തുണാനതരങ്ങൾക്കുവെപ്പുമാൽപ്പുറമി ചൊന്നുപാല
 കിട്ടത്തു പുഷ്പകളോടസംബന്ധം ചെട്ടത്ത മൊട്ടോട ചെട്ടുപ്രസിദ്ധ
 ചെട്ടപ്പിൽ മോന്നാലനേറുമുളം കടുത്ത വയ്പ്പൊഴിവില്ലതാപം
 വരാലുണക്കുകിടകം വിശേഷാദാൽ വളർന്നൊരു പട്ടി തന്നും
 നിറകലം നീണ്ടു തുണങ്ങളും കൊണ്ടൊരുമയുണ്ടാത്തത തന്നിൽ വേദം
 ചുറ്റേപ്പട്ടം ചെറു കമ്പളത്തിൻ തീർപ്പുപ്പാടിവെച്ചു വരണം
 പരപ്പേഴും മത്തയ്യ മൊത്തുകേറി പ്പെറ്റും ടിയി വീടുമുണ്ട്
 പാടത്തിറങ്ങിപ്പലതൻ വമ്പിക്കും മോടത്തിലേക്കുള്ള വഴിക്കു തന്നെ
 കേടല്ലമന്ത്രേ കരിയൊത്തു മോജു വേടപ്രിയൻ വൃദ്ധനടുത്തു ചെല്ല
 തീണ്ടാത്ത ഭൂമിയിൽ ചെറു ചോല്ലം വേദാന്തതാണെന്നു നിന്നു മൂപ്പൻ
 നീണ്ടാത്ത കൈതാപ്പടി ലക്ഷ്യമാക്കി വേണ്ടു സന്നാഹിനൊരു കാലകാട്ടി
 ചെമ്പീസ്സും നീള കരങ്ങളോട ചെമ്പീസ്സുമാറുള്ളൊരു കൈതയെപ്പോ
 തൽതീനയൊക്കൾ തരസാപിച്ചാൻ ദന്തിശപൻ ഹന്തി കരിമ്പുപോല
 പട്ടത്തുമാടാട്ടു തകർന്നീട്ടു പെട്ടനുണ്ടാർക്കുവെച്ചു നാശം
 വെട്ടാനൊന്നെങ്ങിവെപ്പുവന്നപ്പോൾകടന്നുപോൽ ചീറിയണത്തുശിഖയും

പുലർ പുലർ,

ഉപകരണമില്ലാത്ത കൂട്ടം ചേർന്നപ്പോൾ ചിങ്ങ വാങ്ങാവരുത്
വികസിനാൻ വികൃതി പൂർണ്ണനാക്കൽക്കു ദിപ്തിൻ കിരണമുളകി **൨൧**
നന്മയൊന്നാകെ പരിചയം പ്രിയപ്പെട്ട പൂർണ്ണനാശം
അപ്പോഴൊന്നു വരുവൻ ധീരനാകെത്തു ചിതറിത്തുടങ്ങി **൨൨**

[illegible]

പണ്ടാലിപ്പം നിന്നൊരു ചീത്തവാക്യം കൊണ്ടാവിധം പൂജകുളുവിടത്തോൻ
ഉണ്ടായാലിപ്പം ഉണ്ടായാത്തതാൽ രനിഞ്ഞാടിയെന്ന പറയേണ്ടതുളളു

ചെട്ടുവതെന്നാണിവിടെക്കടന്നു കയ്യടക്കാനുള്ളിടംകിട്ടിയെങ്കിൽ
കയ്യടക്കാൻതന്നെല്ലാ വാഗ്ദാനങ്ങളുംകൊടുത്തു വിചാരിച്ചു

പരിച്ചു കൈതച്ചെടി കൊണ്ടുപോയാൽ തെരിച്ചു കൂട്ടം ലാമളകൊണ്ടും
 മരിച്ചവെയാലതിനേയും കുറിക്കു മിന്നിപ്പോയെന്നു ലോകം

ര.ന

കരിപ്പുവീരേപരിവർണിതം പർവ്വതം പൂണ്ണനിനമുദൃപ്തം
അരിപ്പുവേദശതമുഖാധനീകാരം ശരീരം കണ്ഠാണാമുദൃപ്തം

മെട്ടത്തുനിന്നും പുലയപ്രതാപം കെട്ടത്തിവിടാനിരവകുടിപ്പാൻ
ചൊടിപുളട്ടം കീഴവൻ സ്വവീര്യപുട്ടതരക്കുടിത്തമുളിമു: - .

“ഇരുമ്പുപുണ്ണമു ധരിച്ചു തേവക്കോടി സ്ഥാനമെന്നു മഹാ ഗജതേജ
 തരിസ്സുപോലും മയമറമുതിർന്നിപ്പൊഴമ്പിഴക്കർമ്മമായി നിങ്ങൾ

സംസ്കാരത്തിനോടും മതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരാനോയോർവാചികൾ തന്നെയാണ്
 തീക്കൻ പ്രയത്നം പിഴ, സമ്പ്രദായങ്ങൾ നേക്കാത്ത കാണ്മിയൂറ്റിച്ചെയ്യും

പൊതുവായും ക്ഷേത്രത്തിൽക്കൂടാതെ നീട്ടാളുകൾക്കെതിരെ സാമൂഹികം നീട്ടാളുകൾക്കെതിരെ പൊതുവായി വെട്ടാണു കർമ്മം ചെയ്ത നിങ്ങൾ ചെയ്തത്.

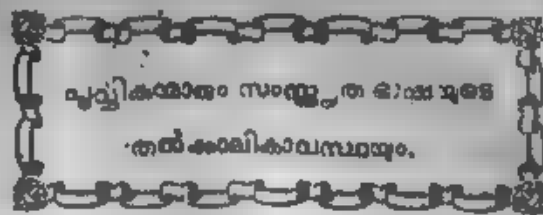
இதை வாங்குதல் வகையானது ஊர் வித்யமே? நினைவு மனவலையு
பயன்படாமா? இதை நான் மீட கிறேன் நினைவே மலம் புகிறா?

എവം വഴിക്കും കിഴവന്റെ വക്ത്രാവസ്ഥയും നീ ചകലത്തു കേട്ട
“പുവസ്” പരം ഭീതി കലർത്തുന്നു പുവസ്വന്നായി കലർന്ന ചെറുപ്പി—

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ഒമ്പതാം, സി. എൻ. സാമുവേൽ.

(continued)

ഫിരഖൻ പദ്യത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള ഭാഗ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് ആർക്കും ഇന്ത്യയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് ചരിത്രത്തിൽനിന്നു നാം വിശദമായി അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. മഹാഭാഷീന്ദ്രൻ, രാജപുത്രൻ, സിംഹികൻ എന്നീ കൂട്ടരുടെ പുഷ്പികന്മാരായ ആർക്കും ഇന്ത്യയിൽ വന്നുകാലം അവർ സംസാരിച്ചിരുന്ന ഭാഷ സംസ്കൃതമായിരുന്നു. യുദ്ധോപന്യാസം ലാഘവം, ഗ്രീക്ക് എന്നീ ഭാഷകൾ ഏതു പ്രകാരമാണ് അതേപ്രകാരത്തിലാണു നമുക്ക് സംസ്കൃതഭാഷ. യുദ്ധോപന്യാസം ഇടയിൽ പണ്ഡിതൻ എന്നോരു ചെറു ലക്ഷണമെങ്കിൽ ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിലും ലാഘവം അറിയുകയും ചെയ്തും സമ്പാദിക്കണം. സംസ്കൃതത്തിലും പാടവം സിദ്ധിച്ചെ വലിയ പണ്ഡിതൻ എന്ന പേരിന്റെ മനോഹരങ്ങളുണ്ട്. നോക്കുക, അന്നത്തെ സംസ്കൃതഭാഷയുടെ പ്രചാരവും പ്രാബല്യവും!

വിവിധതയിലോ വിശാലതയിലോ മറ്റൊന്നിനോടും തുല്യമായ ഇന്ത്യയിലെ പാവനസാഹിത്യം ആശയങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും ശക്തിയുടെ പരിശുദ്ധതയ്ക്കൊണ്ടും മറ്റൊന്നത്തേക്കാൾ പടർപ്പുകൊണ്ടും കോർപ്പാറ്റിനും ഉപരിതന്മാർക്കും. ഭാഗ്യമില്ലാ മഹത്വത്തിലോ പ്രം

ചീനമോ അർദ്ധചീനമോ ആയ മറ്റ് ഏതു സാഹിത്യത്തിനോടും അതിനു കിടപ്പില്ല. ചരിത്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവം തല്ലു തന്നെ സ്ഥിരമായ ഭാഷാപോഷണത്തിനു അസംഖ്യം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടു വെങ്കിലും ആനന്ദങ്ങളും അപ്രതീക്ഷിതമായ അനേകം കഴപ്പങ്ങളോടു ഇന്ത്യക്ക് എതിർക്കണിവന്നുവെങ്കിലും തന്റെ പ്രാചീനമായ സാഹിത്യപടഞ്ഞ മെക്കാലത്തും വെട്ടുതട്ടാത്തവിധം ലോകത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്നും ആ സാഹിത്യപടം അപൂർണ്ണമാണെങ്കിലും കൂടേണമെന്നുള്ള ഏതു ഭാഗ്യക്കാരെ സാഹിത്യത്തിനോടും തുല്യമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയൊന്നായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അതിനുകൂടായ അനേകങ്ങളെ കൂടി ഇന്ത്യസാഹിത്യത്തിന്റെ തമസ്സനങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയുടെ നാഗരികതയും ഇന്നും അമർന്നു നിൽക്കുന്ന കിടക്കുന്നു. പ്രാചീനലോകത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഷയെ അപേക്ഷിച്ചും സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രാചീനതക്ക് നിമിഷമായ പൂർവ്വം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽപ്രകാരമായ റിക്കർട്ടുകളെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ വെച്ച് ഇന്ത്യസാഹിത്യമെന്ന് ഏറ്റവും പ്രാചീനം, കാരണം, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ തെളിവുകൾ അനേകതായാൽ മേ

[illegible]

നന്നം ഉപാധമെന്നും മുതലായവ മെളിവുക
 കൂടി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ
 സമുദായത്തെയും സമസ്തത്തെയും ഉപാ
 കരണത്തിന്റെ ആധിപത്യവും ശാസ്ത്ര
 മേളയുടെ ആധിപത്യത്തെയും കാണാവല്ലെ ശ്ര
 മലാപശാഖകളോടുകൂടി വളരെയധികം തുട
 രി. ബി. സി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലായപ്പോൾ
 കഴിഞ്ഞു വിവിധഭാഗങ്ങൾ ഉളവാക്കി. വി
 ഷയത്തിന് കഠിനമായതായ പഠനത്തി
 യുപാകരണത്തിന്റെ തത്വം സാധാരണ
 യാൽ കൃത്യമായി തീർത്തുകൊണ്ട്, തന്നി
 മിത്തം പ്രകാരണിയ മേളയെല്ലാം ലംഘി
 ച്ച് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒരു വികൃ
 തമായിത്തീർന്നു. പരിപൂർണ്ണവരയെ ഭാഷ
 യുപാകരണത്തിൽ മനോസാക്ഷരനായ ഉപയോ
 ഗിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അതിന്റെ പ്രവര
 ധം മനോരമ വഴികൾക്കായി. പ്രകൃതത്താ
 തയെ ഭാഷയും അതിന്നും തമ്മിൽ ഗണ്യ
 മായ ഭേദവും നേരിട്ടു. ഇങ്ങിനെയൊരു
 പ്രകൃതതാല്പര്യം ബി. സി. മൂന്നാം നൂ
 റാണ്ടിൽ വിവിധഭാഗങ്ങളായ പ്രകൃതഭേദങ്ങ
 ൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി തീർന്നുവെന്ന്. അതേ
 കത്തൻ ശിലാശൈലികളിൽനിന്നു വ്യക്തമാ
 കുന്നുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണവരയെ ഭാഷ വെർത്തി
 റ്റിയതുകൊണ്ട് മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചവയെല്ലാം
 ആ ഭാഷയുടെ ആദ്യകാലവും ക്രമത്തിൽ വ
 ഛിപ്പുതന്നെ വന്നു. പുരാണം ഇതിലൊ
 സം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവതാരവും
 തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി വേദകാലഭാഷയെ
 കേൾക്കുവാനായുള്ള വളരെ പരിശ്രമം
 കൂടിവന്നു. പഴയ കാവ്യങ്ങളായ ഭാ
 ഷയെ പരിപൂർണ്ണവരയ്ക്ക്. ആത്യന്തർ കാവ്യ
 ശാസ്ത്രങ്ങൾ ആത്യന്തർകാരോട് പരിപൂർ
 ഛിച്ചു. ലോകത്തിൽ നൽകുന്ന തത്വങ്ങളെ

ഇങ്ങിനെയാലും അന്നുതന്നെ പ്രവാചകനും വളരെ പ്രബലതയോടെ വന്നിരുന്ന സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാലംകര ശോചുവസ്ഥയിലെത്തി കഴിഞ്ഞ കഥയോടനുസരിച്ച് എന്തൊരു ചെറിയ താണു പൊട്ടിക്കൊണ്ട് മരിച്ചിരുന്നതുകാണിപ്പിക്കുക! അങ്ങനെയൊരു യോഗ്യതയോടെ മതവണ്യത്തിൽ ആധിപത്യം കിട്ടിയതോടുകൂടെ സംസ്കൃതഭാഷയാകുന്ന അഖ്യായങ്ങളുടെ ശക്തിയും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. അലക്ഷ്യമായി കഥയാസനായ്ക്കു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ മറ്റൊരു പറയട്ടെ. ഇപ്പോൾ പൂർവ്വകത്തോൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഗുണമുള്ളൊരു കെട്ടുകെട്ടായി കിടക്കുന്നു. ഇതുകൾ അച്ചടിപ്പാനുള്ള പ്രസ്താവനകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അച്ചടക്കപ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും കിട്ടേണ്ടുന്ന തരം സമയം അച്ചടിപ്പാനുള്ള. അങ്ങനെയൊരു വരുന്ന അഭിപ്രായം സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്ക് വളരെത്തന്നെ ദോഷമുള്ളതെന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു നമ്മുടെ പേരായി കഴിഞ്ഞു. കറുത്തുകാലമായി അവിടവിടം ചില സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചില മറ്റൊരുകൾക്കു അശ്രദ്ധപാർശ്വത്തിന്റെയും മുമ്പായി സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതായ്ക്കു പറയുന്നില്ല. പഠിക്കുന്നവർ

പല്ലനും പ്രസ്താവിക്കത്തെയിവില്ലാൻ നിർ
 യമില്ല. പക്ഷെ വിദ്യാത്മികളുടെ സംഖ്യ
 കേൾക്കുമ്പോൾ നെറിച്ചുളിക്കേണി വു
 ന്നു. പിന്നെ കണ്ടുള്ളതുകാരോടത്തു
 ഗുഹങ്ങളിൽ ഇരുന്ന് പഠിക്കുന്നുവെന്നു
 ണ്. അതികാലത്ത് റൂറിൽ കണ്
 ണ്ണൽ ക്യാം. വിശിഷ്ട ഹവുവംശ
 മെയ്യാലതിക്കും. അപ്പോഴേക്കും
 തുവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉപാദ്ധ്യായന്
 മൽപാറം പഠിപ്പിപ്പാൻ വൈദ്യേഷ്വരി
 നെന്താ തങ്ങൾക്ക് വൃദ്ധത്തിനായി
 ന് മനസ്സിൽ പാമഞ്ചോലും നെ
 എന്താ പഠിപ്പ മതിയാക്കി. ആ വിദ്യ
 ത്തി മുതൽ സംസ്കൃതകാലാലാളനും ഇത്ര
 തും. എങ്ങിനെയായാലും സംസ്കൃത
 ഷക്ക് ദർപ്പണം ചില മഹാശയർ ജീവനോ
 ട്ടുണ്ടു ഗുരിയകൾക്ക് വൈധവ്യം വരി
 കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലന്ന് പറയം. മലയാളപ
 രങ്ങളും മാസികകളും നാടാസകലം നി
 ര്ത്തിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് സംസ്കൃതപത്ര
 ണ്ണമെന്നൊന്നുമില്ല. ഉപാധത്തി
 ൽ ഇവരുടെയിടയിൽ കിടന്ന് കളിക്കു
 ന്നെന്നു് കരുവിലം ചാരിതാത്മ്യമനക
 തന്നെ. സംസ്കൃതഭാഷക്ക് പ്രചാരവും
 പ്രാബല്യവും വന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലു
 ള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എന്താനും ആശയങ്ങ
 ൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലെക്ക് കൊണ്ടുവര
 വാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാലത്ത്
 സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി എന്
 കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനസ്സിൽ കരു
 വിലയില്ലാത്തതെന്നും. സംസ്കൃതത്തി
 ൽ സംസാരിക്കുക എന്ന കച്ചോടം തീരെ
 നാമാവശേഷമായിപ്പോയി എന്നു തന്നെ
 പറയം. ഇങ്ങിനെ കാരോന്നോരോന്നാ

യി എടുത്തു നോക്കിയാൽ സംസ്കൃത ഭാഷക്ക് പണ്ടത്തെക്കാൾ ഏറെയും ഉടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. മലയാള പത്രങ്ങളും മത്സികകളും ഇക്കാലത്തു കണ്ട അധികമായിപ്പോയെന്ന് ഒരു ആക്ഷേപം ചിലരുടെ ഇടയിൽ കറച്ചുഭാവമായി കിടന്നു കളിപ്പണമെന്നു കിടന്നു സംസ്കൃതപത്രങ്ങളും സംസ്കൃതപുസ്തകങ്ങളും നമുക്കുവശമുള്ളതല്ലെന്നു മറുപടി നൽകിത്തന്നു. അതിനാൽ പ്രായോഗികമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ വരണമെങ്കിൽ സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, സംഭാഷണം, പത്രപ്രവർത്തനം, മുതലായവ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സംസ്കൃതസ്കൂൾ അവിടവിടം അനവധി സ്ഥാപിക്കുക, സംസ്കൃതപത്രങ്ങൾ അദ്ധ്യപനികളായവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഉണ്ടാവുക, വിദ്യാർത്ഥികൾ അവശ്യം സംസ്കൃതഭാഷയിലേ സംസാരിക്കാൻ എന്നും

ഒരു വലിയ നിർബന്ധം പാസ്സാക്കുക, ആംഗലേയവിദ്യാർത്ഥികളും സംസ്കൃതം കീഴ്യാരും 'പ്രിന്റർമാർ' കീഴ്പ്പെടുത്തുക. മുതലായവ ചെയ്താൽ അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ സംസ്കൃതഭാഷ ഒരു നല്ല നിലയിലേക്കുവന്നു പറയുന്നതിൽ പ്രതികൂലഭിപ്രായമുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. എങ്ങിനെയായാലും സംസ്കൃതഭാഷക്ക് താമസിക്കാതെ മടുവളരെ അഭ്യുന്നതി വരണമെന്നു എനിക്ക് ആഗ്രഹമുള്ളു. ഇടവിയറക്കു മാനുഷിക അർത്ഥപരിശ്രമമുണ്ടായാൽ സംസ്കൃതഭാഷ ഉന്നതപദവയിലേക്കുവന്നുവെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം അടുത്ത ജനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുപോകുമെന്നു ഉറപ്പില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഉപന്യാസം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

— അമൃതത്ത് വാസുദേവൻ മൂസ്സത്ത്.

പോഷിണിഭാഷണം.

“പോഷിണി”യ്ക്ക് ആറു വയസ്സു കഴിഞ്ഞു ഏഴാമത്തെ വയസ്സു തുടങ്ങുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സഹായിച്ചു എല്ലാ മന്ത്രിമാരും ഹൃദയപൂർവ്വമായ വന്ദനം പറയും അതിന് ഇനിതും വേണ്ടുന്ന സഹായം ചെയ്ത് അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യുദ്ധാനിമിത്തം അമൃതകുടുംബത്തിനും മറ്റും വിലവെക്കുകയായ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിമിത്തം പുതുവ

ർഷത്തോടുകൂടി ഇതിനു പായത്തക്ക പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും ലോകത്തിൽ നാനാഭാഗത്തുള്ള പത്രങ്ങൾക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ വലുതായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കുകയും ചില പ്രസിദ്ധ പത്രങ്ങൾ പോലും നിർത്തിക്കളിയും ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നതാലോചിക്കുമ്പോൾ “പോഷിണി”യെ ഈ നിലയിലേക്കു നൽകിക്കൊണ്ടുപോവാൻ സാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു കൃതാർത്ഥ

തയ്യാറാക്കുക. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഈ ആ
വസരത്തിൽ ഈ വരുന്നതിനുള്ള
നിർദ്ദേശം!

ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഓഡിയോ
സ്റ്റുഡിയോയിൽ ഓഡിയോയും പ്രതി
മുദ്രണവും ചില വൈകാരിക പ്രതി
ഗണനയിൽ ഓഡിയോയിൽ ഇതിനെ
ടെ കലാധർമ്മം പ്രാപിച്ച ശ്രീമാൻ ജി.
സുബ്രഹ്മണ്യനായർ. പി. എം. മെ
ത്ത, ഗോപാല, സുബ്രഹ്മണ്യനായർജി,
മുതലായ പേരുകൾ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാ
ർ നിത്യം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിലും
ജി. സുബ്രഹ്മണ്യനായറുടെ പേർ അധികം
കേട്ടുകൊണ്ട് സംഗതിയില്ല. അദ്ദേഹം
ഒരു കാലത്തു ഇവരെ ഒരു അതിശയിക്ക
ത്ത ഒരു വിധത്തിൽ രാജ്യഭരണവിഷയത്തി
ലും സാമൂഹികവിഷയത്തിലും ഇറങ്ങി
പ്രവൃത്തിച്ച വലിയ കാര്യങ്ങൾ സംവിധ
ശേഷം ശാന്തമായ അഗ്നിപര്യന്തം പോ
ലെ അടങ്ങിയിരിക്കുകയുണ്ടായി. കടം കൊ
ല്ലത്തോട് മുൻപ് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ച
മഹാരോഗമായിരുന്നു ഇതിനു കാരണം.
എന്നിട്ടും വെളിക്കിറങ്ങി പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നി
ല്ലെന്നുപോലെ, ഒരു വലിയ സ്വസ്ഥനായിര
ുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിൽ "സ്വദേശമിത്ര
ൻ" എന്ന പേരായ ദിനപത്രത്തിന്റെ
അധ്യക്ഷന്റെ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ വരി
കൾക്കും, സുബ്രഹ്മണ്യനായർ മാതൃരാജ്യ
ത്തിനും മന്ത്രാലയം ചേർന്നു വലിയ പ്ര
വൃത്തിച്ചുപോന്നു. മദ്രാസിൽ നാട്ടുകാ
രുടെ വകയായി യോഗ്യതയിൽ നടത്ത
പ്പെട്ട ഒരു ഇംഗ്ലീഷുപത്രം സ്ഥാപിച്ചതും
അതിന്നു ക്രമേണ ഒരു ദിനപത്രമാക്കി ഇ
ന്ത്യയിലെ പ്രധാനപത്രങ്ങളിൽ മുഖ്യമാ

യെന്നറക്കിത്തീർത്തതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു.
"ഹിന്ദു" പത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എ
ന്നുള്ളത് മാത്രം മതി സുബ്രഹ്മണ്യനായ
രെ അനശ്വരകീർത്തിമാനാക്കുവാൻ. സ്വദേശ
ത്തിൽ ഒരു ദിനപത്രം നടത്തി പ്രവൃ
പ്പെടുത്തുകയെന്ന പാഠശാലയിൽ എന്താണെ
ന്ന് കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരോട്
ചോദിച്ചാൽ മതി. പ്രതിവാചകത്വത്തോടും
പ്രത്യർദ്ധപത്രത്തോടും പേരിട്ടു ബുദ്ധി
മുട്ടിയവരുടെ കഴിഞ്ഞ സങ്കടപ്പെടുന്ന ന
മ്മുടെ പത്രപ്രവർത്തകന്മാർ, അതു തരിശാ
ണ്, ഇതു മലയാളമാണ്, എന്ന വ്യത്യസ്ത
സമുദായത്തെ സമധാനിപ്പിക്കുകയും, ഉയ
ർന്നതും വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം
സങ്കടമുദ്രാഗത്തിൽ ഭൂമിക്കുതെ മന്ത്രം
ബുദ്ധിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി പുണ്യമാ
സ്സുള്ള ഒരു സുബ്രഹ്മണ്യനായർ തുല്യ
നായി കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായത് ഇവിടെ
യഥാർത്ഥമായ ഒരു സ്വദേശമിത്രൻ സൈ
മൊഴി ജീവിക്കാൻ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും
ഉള്ളതായി കാണുമെന്നതിന് സംശയമില്ല.
സുബ്രഹ്മണ്യനായർ സ്വദേശപത്ര
ങ്ങളുടെ ഒരു മന്ത്രക കാണിച്ചതുകയാ
ണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

അപരപരിഷ്കരണകാര്യത്തിൽ സ
ുബ്രഹ്മണ്യനായർ ഒരു നിശ്ചിതമായ
ഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം
രും പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും പ്ര
സ്ഥങ്ങൾ പരസ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും തു
പ്പെട്ടില്ല. വിധവാവിവാഹത്തിന് അ
ദ്ദേഹം അനുകൂലമായി അഭിപ്രായപ്പെ
സ്വന്തം പുത്രിവിധവയായപ്പോൾ മറെ
രൊരു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുക

ചെമ്പ്. ബ്രാഹ്മണർ കടൽസഞ്ചാരം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത് വെറും ഭ്രാന്തപരാമർശം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ഇംഗ്ലണ്ടിലോട്ടും കടൽസഞ്ചാരം ചെയ്തതും ചെയ്തതാൻ അർദ്ധപ്രായങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗം വരുത്തപ്പെട്ട പ്രയത്നങ്ങൾ മനോഹരവും വർദ്ധിച്ചു വന്ന കാര്യങ്ങൾ അതാൽമോഹം അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചടക്കിത്തന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഇനിയും മഹത്തരങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഏതായാലും സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ പേര് ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി, ആഭ്യന്തരമായി ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്ത പലതും സാധിച്ച മഹത്തരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മുഖ്യതയുള്ള ഒന്നായി ചരിത്രം വേഷിക്കാതിരിക്കയില്ല.

• • • • •
ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ “സർവ്വകലാശാലാഭ്യർത്ഥന”. യിന്ത്യസർവ്വകലാശാല; മുസൽമാൻകലാശാല, ബർമ്മാകലാശാല, കൈസർകലാശാല, സ്പീജനകലാശാല എന്നിവ വിവിധതരം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തും മറ്റും കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഏതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർകലാശാല പാടില്ല? മദിരാശിസർവ്വകലാശാലകാർ സ്വദേശികൾക്കായാ കണ്ടിരിക്കുന്ന അനാദിരത്നം മലയാളഭാഷയ്ക്കു വിശേഷിച്ചും വലിയ ഉടവായി കലശലായിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ മന്ത്രിമാരായ അഥവാ കൊച്ചിയും കൂടിയെല്ലാം ഒരു കേരളകലാശാല ഉണ്ടായാൽ കേരളഭാഷയ്ക്കു മോക്ഷമായി. ഇതിനെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ട കാനമ്പ്രാശ്വരം തന്നെ, പാഠപുസ്തകനിർമ്മാതാക്കൾക്ക് വായിൽനിന്നു വെള്ളം ചൊരിയുന്ന

തരായിരിക്കും. “അമ്മാമൻ കളത്തിലുവീണതും അമ്മമ്മി അമ്മമ്മതി പറയുന്നതും” — “കോമൻ പടക്കുപോയതും പാറയുടെ പ്പിടത്തും” — “കുഴങ്ങിന്റെ കല്ലുണയും ക്ഷീതയുടെ പാട്ടും” — എന്നിങ്ങിനെ വല്ലതും എഴുതിയൊ എഴുതിയൊ പക്ഷ്യംചെയ്ത പാഠപുസ്തകകുടുംബത്തിൽ പരോപകാരമുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളും സേവപിടിച്ചാൽ ഒരു കെറ്റുപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, മൃഗാദികൾ, ഉരഗികൾ, സസ്യദികൾ, അനന്യകൾ, മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നവർ സ്വന്തം ഒരു കലാശാല ഉണ്ടായിപ്പോകുന്നതായി കേൾക്കുമ്പോൾ വായിൽനിന്നു വെള്ളം ചൊരിയുന്നതും അതുതന്നെയാണോ? പക്ഷെ ഒരു കാര്യമാണ്, തിരുവിതാംകൂറിൽ കലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ബ്രാഹ്മണകലാശാല, നായർകലാശാല, ക്രിസ്ത്യനികലാശാല, ജാതികലാശാല എന്നിങ്ങിനെ വെട്ടെട്ടെ വേണമെന്നും അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്നും പുലയം വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ഇപ്പോൾ തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെടാൻ ചിലർ സ്വാഭാവികമായും തന്നെ ചങ്ങനാശ്ശേരി കൈക്കാക്ക് ഒന്ന്, തിരുവനന്തപുരം കൈക്കാക്ക് മറ്റൊന്ന്, എന്നിങ്ങിനെയും വേണമെന്നും. ഇങ്ങിനെ അനേകം പാഠകർക്കും അവിടുത്തെ ചൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂടി മേണവഞ്ചിയെ തെറ്റിച്ചു ചൂഷണകൊണ്ടു പോയി ഒരു കലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ ദിവ്യൻമാരെ കൃഷ്ണൻനായർ അവർകൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് ഏതൊക്കെയാലായിരും.

• • • • •
മറുപടിയിൽ കമ്പനിക്കാരുടെ വക

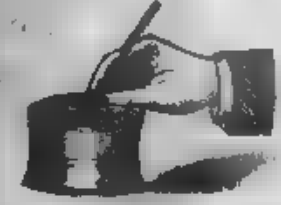
“ബാലശിക്ഷ”യുടെ പതിമൂന്നാം പതിപ്പും ബാസൽമിഷ്യൻകാരുടെ “ശിശുപാഠപുസ്തക”ത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പും ഇതിന്റെ തെങ്ങുകളുടെ അരിപ്പുറത്തുനിന്നായി അയച്ചുതന്നിരുന്നു. ചെറിയ കുട്ടികളെ മലയാള ഏക്കരകളും കൂട്ടിയായനയും ഹിബ്രിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും ആ ആവശ്യത്തിന് ഉതകുന്നതല്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ ഉള്ള പുസ്തകങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചാണ് ഇവയെ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ആവശ്യമെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. രണ്ടു ഭാഷയുടെയും വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മലയാളഭാഷയെ ഏഴുതിയ പോലെ വായിച്ചാൽ മതി. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരുപിടി ഏഴുതി മറ്റൊരു വിധത്തിൽ വായിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അക്ഷരവ്യത്യാസം പഠിപ്പിക്കാൻ പല കൗശലങ്ങളും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നമുക്ക് അക്ഷരമല മുഴുവൻ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വായന എളുപ്പമായി. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരുക്കുവെത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം പഠിപ്പിക്കാൻ ആ അക്ഷരംകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്ന വാക്കിനാൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ ചിത്രം കാണിക്കാം. അതിന്റെ വേർ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ആദ്യം പറയിക്കും. ആ വഴിക്ക് അക്ഷരത്തിന്റെ ശബ്ദം മനസ്സിലാക്കും. മലയാളത്തിലെ ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും ആ സമ്പ്രദായത്തെ അനുകരിച്ചു “ജ” എന്ന അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു കുറച്ചയുടെ ചിത്രം കൊടുത്തിട്ട് അതിന്റെ ചോട്ടിൽ “ജയം”

എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. കുറച്ചയുടെ ചിത്രം നോക്കിട്ട് എത്ര കട്ടിയാണ് ജയമെന്നു പറയുകയെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ഗൗരവപരമായ സാഹിത്യ ഉണ്ടാക്കിയ ശിശുപാഠപുസ്തകത്തിന്, “പന നന”യ്ക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടായിരുന്നു. അതിന് അർത്ഥമുണ്ട്. ശിശുക്കൾ ആദ്യം പറയേണ്ടതെന്ന അക്ഷരം “പ” എന്നാണ്. അപ്പോഴാണ് പഠിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പം. നകാരത്തിന്റെ രണ്ടാമിയം ശബ്ദങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പഠിപ്പിക്കാനായിരിക്കാം ഗൗരവപരമായ സാഹിത്യ “നന” തുടങ്ങിയത്. ഇപ്പോഴത്തെ ശിശുപാഠപുസ്തകത്തിന് ൨ മ. ന. എന്നിവ കൊണ്ടാണ്. ഈ അക്ഷരങ്ങൾ കോപ്പിച്ചെടുക്കിലാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. അവ ഏഴുതാൻ സെക്കന്റുമുള്ളവയെന്നെങ്കിലും ഉച്ചരിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാ കുട്ടികളെ ആദ്യം ഉച്ചരിച്ചു പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്. ആകട്ടെ ഈ പുസ്തകങ്ങൾ, നമ്മുടെ പാഠശാലകളെ കണ്ണും ചിമ്മി അനുകരിക്കുന്നതിനും അതിൽ നാം പ്രകടിക്കാറുള്ള അബദ്ധത്തിനും മതിയായ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഇവയൊക്കെ “ബാലശിക്ഷ”യുടെ കൈമകിൽ “ശിക്ഷ” എന്നതിന്നു മറ്റൊരു അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടതായി വരും.

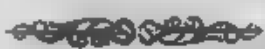
താഴെക്കൊടുത്തിൽ സ്വയം എഴുതിയ അതു രംഗീയീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ള സർവ്വവൃത്തങ്ങളും തികഞ്ഞവയാണ്. ഇന്ത്യക്കാരനും അതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു ഇന്ത്യക്കാർ സ്വയംഭരണാധികാരം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഘോഷിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതെ പലത്തും

അല്ലെങ്കിൽ ഏതാൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ വെച്ച് ചില അംഗങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ നാം സ്വയംഭരണാധികാരം ലഭിക്കാൻ അവകാശപ്പെടേണ്ടതിന്നു എത്ര ശതവർഷം പിന്നിലാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. മദ്രാസി സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്വദേശികളിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവരിൽ തക്കതായ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു പരസ്യപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് വേണ്ടതു ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ബി. എൻ. ശർമ്മ അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. സ്വയംഭരണത്തിന്നു യോഗ്യരായ നാട്ടുകാർ ഇതു വളരെ അഭിമാനകരമല്ല. പൂർവ്വസായവും കൃഷിയും മറ്റും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്താൽ സാധിക്കുന്നതുപോലെ സാമീപ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു വിചാരിച്ചാൽ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു തനിയെ വളർച്ചയെന്നതാണ്, വിശേഷിച്ചും പാഠപുസ്തകങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ അവ ഉണ്ടാക്കാൻ ആളുകളില്ലാതെ ചെലവിട്ടില്ലായതായിട്ട് എവിടെയും കേട്ടിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതു് അവയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ യോഗ്യരെ നിയമിക്കുകയാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കററുകൂടി ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാണെന്നും പുസ്തകങ്ങളുടെ ഗുണദോഷവിചേരണം ഏതാൻ കഴിവില്ലാത്തവരെയും പുസ്തകത്തിന്റെ ഗുണം നോക്കാതെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുഖംനോക്കി പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെയും കമ്മിറ്റിയിലെവർമാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കാതിരിക്കണം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതെന്നായിരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടേണ്ടിയിരുന്നതു്.

പ്രസ്ഥവിഹാരം

പ്രസ്ഥവിഹാരം

മ. അമിണി സ്വയംഭരണം
വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

(ഭാവകൾ നീലക്കണ്ണൻ നമ്പൂതിരി (രാജാ) അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയതു്; തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭാരതവിലാസം അപ്പക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്; വില രൂ. ൩)

“വള്ളമേരിക്കുളിന്നു പിള്ളങ്ങൾക്കു ഗാനം ചെയ്യാൻ കൊള്ളാവുന്ന കൂത!” — ഇതിൽപരം “സുഖ”വും ഭംഗിയും ഉള്ളതു്

ഞങ്ങൾ വേറെ വായിച്ചിട്ടില്ല. സന്ദർഭം ചിതങ്ങളായ വാക്കുകൾക്കും തന്നിരിക്കുന്ന പല്ല പ്രസത്തിന്നും നന്മയിൽ ഒരല്പമില്ല. പുതിയ ആശങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നാണു് പഠവാറിപ്പെങ്കിലും കഥ നേരെ പഠത്തുകൊണ്ടുപോയ റീതി വളരെ ഭംഗിയായിട്ടുണ്ടു്. അലങ്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും ഓലാടുകൂട്ടങ്ങളില്ലാതെ സമ്പന്നമായിട്ടുള്ളവയായിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഏതാലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഗ്രന്ഥം സിക്നായ ഒരു നമ്പൂതിരി

യുടെ കൃതിയാണെന്ന് സമുദയങ്ങൾ അനുവാസേന മനസ്സിലാക്കും.

പ്രകൃതം യഥിനിയും
കോമളതകൾക്കു പാൽക്കു
കരമനു കണ്ടപ്പോൾ
ദയയുളളതേ ഭേദം.

എന്തിങ്ങിനെയുള്ള പൊടിക്കുകൾ പലിടുകിട്ടുമുണ്ട്. പുതുതായ സിന്ധുവുമുള്ള ഉപമയ്ക്കുമാറ്റങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥിനിയുടെ ദൂതൻ വന്നുതന്നപ്പോൾ, പ്രീതിയുണ്ട്,

വഞ്ചിപ്പിട്ടിടുന്നതേരം
കത്തിടുന്ന ദീപംപോലെ
ഉത്ഥിതനായ് മണിക്കുമ്പോഴെന്നിന്ന്.
അധികം ഉദ്ധരിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ കാണിക്കാൻ ചില പാദങ്ങൾ എടുത്തു ചേർക്കാം.

വാസവന്റെ വാസസ്ഥാനം
വാസഭവപുരത്തിന്റെ
ഗോസാമിയാവതിയാവാൻ മതിയാകിട്ടു.
ഇളമയായ യഥിനിയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പേരിടാമായിട്ടു പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുന്നത് ആർക്കു ഇഷ്ടമില്ലെന്നു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു,

പെണ്ണിനുടെ പെറ്റമ്മയ്ക്കു
മണ്ണികൾ മാറുമ്പോൾ
കണ്ഡിനത്തിൽ മൂക്കു
കീഴല്ലെഴുത്തുനാക്കാക്കും
മുട്ടുകുടിച്ചമിലെ
രീച്ചായതോ ബോധിച്ചീവ.

കൃഷ്ണൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ യഥിനിയോടു കൈയടി ചൂപോൽ. എ

ങ്ങിനെ

കൊണ്ടുവെണ്ണും, വേറൊരു തോൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊള്ളാതെന്നുണ്ടെന്നെയും മാറി മാറി തട്ടിച്ചുനല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ കൃതി വളരെ വിശേഷമായിരിക്കുന്നുവെന്നു അങ്ങനെയൊരു വാദം ഉണ്ടു.

മ. നാളിയം

(ഗ്രന്ഥകർത്താ, തിരുവനന്തപുരത്തു തിരുമധുരപ്പേട്ടയിൽ ഇ. രാമൻപിള്ള ആശാൻ അവർകൾ. ശ്രീധരപ്രസ്സ് തിരുവനന്തപുരം. വില അരിയുന്നില്ല.)

ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുള്ള ഒരു പാഠപുസ്തകം. ഈ പുസ്തകം ഏഴുതിരുത്തലുകളാണുണ്ടെന്നു സർവ്വമാ അതന്നു പററിയതല്ലെന്നാണ് അങ്ങനെയുണ്ടെന്നു തോന്നിയത്. ദേശ്യപദങ്ങൾ വളരെ. അച്ചുകൂട്ടിയിൽ തിരിയുക. ധിക്കാരം ചീത്തയാണെന്നു പറയാൻ പുരാണമനുസരണമല്ല കഥയുടെ ഉദ്ധരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ ഈ ചെറിയ പുസ്തകം പ്രയോജനകരമായിത്തീരും.

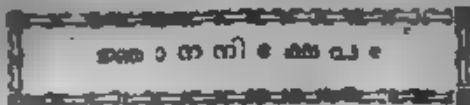
ന. ലോക മായക്കുസ്സ്.

(റവി. വി. ചെറിയാൻ സി. എ. അവർകൾ എഴുതിയത്. ദേശചന്ദ്രിയാലാസം പ്രസ്സ്. ചേൽക്കലം വില അരിയുന്നില്ല.)

ഇത് കുട്ടികൾക്ക് വരിപ്പാൻ കൊള്ളാം. കഥ നല്ല രീതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കടരകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ചില അബദ്ധങ്ങൾ ഒഴിക്കാമായിരുന്നു. ജനാണമവരവരയെയും കർമ്മഫലമെന്നും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ശ്രീഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിനെയും മറ്റും കുറച്ചു ക

വിശ്വവിജയ പൊലേയം മിസ്റ്റർ ചെറി
യൻ ഏഴുതിരികിടയ്ക്ക്. ഏതായാലും.

ഇതു വായുനാടകക്കാരൻ പറിച്ചതാണ്.

പ്രസിദ്ധമായ പ്രസിദ്ധമായ
“പോയിൻകർ” എന്നാൽ കൊല്ലത്തി
ൽ 24,000 പവൻ ശമ്പളമുണ്ട്.

മീനബാണങ്ങൾ ഈ വക വലകളെ മുറു
പ്പുകൾക്കു ഏല്പാട്ടുള്ളവയാണ്.

യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷം ഒട്ടക
പക്കുകളുടെ വില വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ഒരു ഒട്ടകപക്കി
ക്ക് 150 പവൻ വിലയുണ്ടായിരുന്നു. ഇ
പ്പോൾ 24 ഹിസ്റ്റിങ്ങിന് ഒരു ഒട്ടകപ്പക്കി
യെ കിട്ടും.

മിസ്റ്റർ റോബർട്ട് ഓറൻ എന്നൊരു
ഒരു താടിരോമം മണ അടി നീളമുണ്ടാക്കു
വതിനാണിത്!

ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിന് ഉപയോഗിക്കു
ന്ന മീനബാണങ്ങൾക്ക് (ടോർപിഡോ)
14 മുതൽ 20 അടിവരെ നീളമുണ്ട്. ഓ
രോന്നിന് 800 പവൻ മുതൽ 1000 പ
വൻ വരെ ചെലവുണ്ടാകുന്നു.

ഉള്ളിപ്പ്, മരസത്തിന്റെ ഗുണവും
മിശ്രവും ഉണ്ടാവാൻ. ഉള്ളി പതിവായി
തിന്നുന്നവർക്ക് പകുപ്പുവൃദ്ധി പിടിച്ചെടുക്കു
മില്ല. ശരീരത്തിന്റെ വണ്ണം നന്നാകുന്ന
തിനും ഉള്ളി നല്ലതാണ്. ഉള്ളിയുടെ നാ
ദാദാരി അത് കറുപ്പിച്ചെങ്കിലും കവിളിയാ
ൽ ചൊയ്ക്കാം.

മീനബാണങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ മറ
ങ്ങി താഴെ കൂടിയാൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത്.
ജർമ്മൻകാരുടെ വക ചില മീനബാണങ്ങ
ൾക്ക് അടിതാഴെ കൂടി സഞ്ചരിക്കും. അ
തുകൊണ്ട് അടിത്തട്ട് അധികം ആഴത്തി
ലല്ലാത്ത ചെറുവക കപ്പലുകളെയും ഉടച്ചാ
ൻ അവയ്ക്കു സാധിക്കും.

പല്ലന്താക്കും മറ്റും ശരീരത്തിൽ തല്ല
കൊണ്ടാൽ വേദനയൊ പിണക്കല്ലാ ഉണ്ടാ
കാതിരിക്കാൻ കൈയ്ക്കു വെടിമരുന്നു തി
ന്നുന്നതു നല്ലതാണെന്നു ഇതിനെടെ ഡി
ക്ടറീവൻസ് എന്ന മല്ലൻ ക്ഷുപിപ്പിച്ചി
രിക്കുന്നു. ഏതായാലും വെടിമരുന്നു കഴി
ച്ച ഉടനെ ചുമട്ടു വലിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു
തോന്നുന്നു.

മീനബാണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെ
ടാൻ സൂത്രമില്ല. കപ്പലുകളുടെ ചുറ്റും ഒ
രു വക വലയിടാറുണ്ട്. വരണം ചുമത്തും

ക്രോമർ പ്രളവിന്നു, റാബ്രൻ, പ്രബ്ബ്,
ജർമ്മൻ, ഇറ്റാലിയൻ, അറബിക്, എ
ന്നീ പരപ്പുകൾ അറിയാം. അഞ്ചു വയസ്സി
ൽതന്നെ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു നല്ലവണ്ണം സം
സാരിക്കാറായിരുന്നു ചോൽ.

പ്രകാശനം

രാജാജി രാ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, മലപ്പുറം ജി. എ.

A. R. P. PRESS

ആത്മം-1001

പുസ്തകം ൭.

എന്റെ ഏകദൈവം

0.000000

ശ്രീ. എൻ. കെ. മനോജ്കുമാർ എസ്. എ.

ശ്രീമാൻ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, യെ
 യൂറോപ്യൻ മെർസിഡീസ് കോട്ടി വശി
 ഫ്ഫം. കേരളചരിത്ര അദ്ധ്യക്ഷൻ ജ്യോ
 സഫോട്ടിയിലുടുകുന്നിപ്പുത്രായി 1053
 ഇടവം 16-ാം പൂജയ്ക്കായി നക്ഷത്ര
 ന്നു ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ
 മംഗലാപുരത്തു കാർന്നം യെ യൂറോപ്യൻ
 ഹോട്ടലിൽ ശാന്തിക്കാരനായിരുന്ന
 നരസിംഹൻ പോയി അദ്ധ്യക്ഷനായി.

[illegible]

மாதுக்கூப்பிள்ளை மாவர்க்கடு குடிதொண்ட
இ.

കരൈ നാലാം വയസ്സിൽ 1059 ക
റിയിൽ പിള്ളയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ
1062-ലെ നെയ്യാറ്റിൻകര മലയാളം
ക്രമം 62 മുതൽ 67 വരെ ഇംഗ്ലീഷ്
ക്രമം പഠിച്ചു. 1067-ൽ അവിടുത്തെ
സ്കൂൾ ഫോറത്തിൽ ജയിച്ചശേഷം തിരുവ
നന്തപുരം മെട്രിക് കോളേജിൽ ചേരാൻ
ചെല്ലുകയും അവിടെ അഞ്ചാം ഫോറത്തി
ൽ പ്രാവീണ്യം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു ചെല്ലൂ. ഇതി
നെ തുടർ ക്രിസ്റ്റ് ആയിരം കയററം കിട്ടി
യത് കട്ടിയുടെ വരിപ്പിന് അനുസര പൂർ
ണമായിരുന്നുവെന്ന് വിരേമന്ത കൊ
ല്ലത്തന്നെ, 1068-ൽ, മെട്രിക് ലേ ഔർ പ
രിഷയൽ വിജയം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു
തെളിയിച്ചു. മെട്രിക് ലേ ഔർ പരിഷ ക
ഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലാണ് പത്രവാതനയി
ലും ലേഖനമെഴുത്തിലും ഉള്ള പണ്ഡിതനെ
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. മലയാളീസ്ഥാ
നത്തോടുകൂടി പാത്ഥ്യവും അറബിക് യു

ജി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കൂലവും കലശലായ തോടുകൂടി സ്വരൂപം വാങ്ങിയുള്ള ശ്രദ്ധ കറഞ്ഞു. പത്രങ്ങളിൽ ഗദ്യലേഖനങ്ങൾ എഴുതാൻ ഉദ്യമിച്ചതിനു പുറമെ, കവിത എഴുതലും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. മലയാള മനോരമ, രാമരംഭൻ, വിദ്യാവിനോദിനി, കേരളചന്ദ്രിക, എന്നിവകളിൽ പേരുവെച്ചും വെറുതെയും പല ശ്ലോകങ്ങളും ചില്ലറ കവിതകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ തന്റെ സമയം അധികവും വ്യയം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ 1973-ൽ മാത്രമേ എഫ്. എ. പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ.

പിള്ളയുടെ ജീവിതത്തെ ശ്രേണീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കവിതസംഭവം ഇതിനോടെ അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവമായി. തനിക്ക് സാഹിത്യത്തിലുള്ള വാടനയും ലേഖനമെഴുത്തിലുള്ള ചാതുര്യവും കൂടി, “കേരളദർപ്പണം” എന്ന പത്രത്തിന്റെ ആധിപത്യം കൈയെൽക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ധൂണിച്ചിരുന്നു. അതും 1975-ൽ ആയിരുന്നു. പിള്ള പത്രാധിപത്വം സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽക്കൈകൾ വായിക്കുന്ന അമ്മാമൻ അറിഞ്ഞു, അതുകൊണ്ടും അനുസരിക്കാത്ത പീറ്റിൽനിന്നും ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് ജി. എ. ക്ലാസ്സിൽ വായിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരിമാരിൽ ഏറ്റവും മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സഹോദരനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അക്കാലത്തു തന്റെ ലോകത്തിൽനിന്നും സ്വയം ബാധിച്ചതും ചെയ്യാൻ ഇടവന്നതുമായിരുന്നുവെന്ന് പിള്ള പലപ്പോഴും വാങ്ങിയിരുന്ന.

നം. മരിക്കുന്നതിന് ഏതാളെന്ന് വെറുതെ ചോദിച്ചാൽ ഏതാളെന്ന് സംസാരിക്കുന്നതല്ല. “അച്ഛനമ്മമാരുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ സംരക്ഷണത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ യോഗ്യരായിത്തീർന്നെങ്കിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനോടടുത്തു തന്നെ അല്ലായ്ക്കു കുന്നതിനിടയാക്കും; എന്റെ ജീവിതം തന്നെ അതിനു കൂട്ടാനും” എന്നു പറയുകയായി പോയി. പത്രാധിപത്വവും, ജി. എ. വായനയും, നിശ്ചിതമായ ഒരു വരവിലും തുടർച്ചയായ ശ്രമങ്ങളും, പട്ടയുടെ കൃത്യമായ പകർപ്പുകൾ ചോദിക്കുന്നതിനുള്ള കരുതൽ ക്രമീകരണം അദ്ദേഹത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉറപ്പുള്ള പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി— ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ “അക്കാലങ്ങളാണ്, ഇക്കാലത്തെ ഉണ്ടാക്കിയത്” എന്നും പറയുന്നതുണ്ട്.

1975-ൽ ജി. എ. ക്ലാസ്സ് മലയാളം ഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമനായി ജയിക്കുകയും തന്നിരിക്കുന്ന കേരളവർമ്മകളിൽനിന്നു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

1976-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തു് പാലക്കാട് തോട്ടപ്പാട്ടിൽ ശ്രീമതി കെ. നാരായണി അമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തു. 1979-ൽ തന്റെ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ, അതിൽ സ്വന്താനങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനിടക്ക് “കേരളദർപ്പണം” നിന്നു പോകുകയും 1977 മുതൽ ഒന്നരക്കൊല്ലത്തോളം “കേരളപഞ്ചിക”യുടെ ആധിപത്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. 1979 ചിങ്ങത്തിൽ “മലയാളി”യുടെ പത്രാധിപത്വം കൈമാറ്റം ചെയ്ത കൊല്ലത്തോളം അതിനെ നടത്തി. 1980-ൽ അതും, തിരുവനന്തപുരത്തു് വഞ്ചിയൂർ കഴിവിട്ടുകൊണ്ടു്.

അവിട്ടിൽ ശ്രീമതി ബി. കല്യാണിണമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചത്. തിരുവനന്തപുരത്ത് വാല്യാറ്റിപ്പാട്ടോടുകൂടി മുഖനൂട്ടിപത്രാധിപത്വം ഉപേക്ഷിച്ചു. അക്കാലം ബി. എ. പരീക്ഷയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഗം ജയിച്ചു. അതിനുശേഷം സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിലുൾപ്പെടുത്തിയ പത്രാധിപത്യത്തിലും “കേരളൻ” എന്ന പത്രഗ്രന്ഥം ആരംഭിച്ചു. 1081-ൽ ആയിരത്തു “സ്വദേശാഭിമാനി” കൈയേറ്റത്. ബി. എ. പരീക്ഷയുടെ ഐക്യ കവിഷയമായി “ഫിലോസഫി” വരിച്ചു. 1082-ൽ പരീക്ഷയ്ക്കു പോയി വിജയിച്ചു. യി, ഡിഗ്രി എടുത്തു. അതിൽ പിന്നെ “ലോകോത്തമി”ൽ ചേർന്നു. ഞെക്കൊല്ലം വരിച്ചു. അതിലിടക്ക് “സ്വദേശാഭിമാനി”യുടെ ഉടമസ്ഥനായി പത്രവും അച്ചക്കൂടവും ചൈക്കത്തുനിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തെക്കു മാറ്റിയിരുന്നു. ഈ പത്രം മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ കീഴിൽ ഷണ്ണത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ട്. ഞെക്കൊല്ലം ആ പത്രം പ്രതിവാരപത്രമായി നടന്നതിനുശേഷം അത് ആഴ്ചയിൽ ഒന്നുവീതമാക്കി. അങ്ങിനെ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ആഴ്ചയിൽ മൂന്നുവീതമാക്കി. “സ്വദേശാഭിമാനി” പത്രാജ്ഞാടുകൂടിത്തന്നെ കേരളൻ, ശാങ്കി, ഡി. പ്രിയം, എന്നീ മാസികകളും അദ്ദേഹം നടത്തി പോന്നിരുന്നു.

1910- സപ്തംബർ മാസം 23-ാം തീയതിയിൽ പെരുന്നത്തുപുരം തിരുവനന്തപുരം വിളംബരമെഴുതിച്ചു. മറ്റൊരു വിജയനാടകത്തിൽ കഥ അറിയാത്തവർ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകയില്ല. അത് ഇന്ത്യയോടും മുഴുവൻ കോമരണാകിയ സംഭവമാണ്, അതിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു

വിജയ അർവർകൾതന്നെ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും എഴുതി പരസ്യം ചെയ്ത പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികവിവരം അറിയുന്നതാണ്. പക്ഷെ എന്തു പ്രത്യേക സംഗതിക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നാടകത്തിനെന്ന് മറ്റൊരാളോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരം സർക്കാരിനെ തുറന്നുവെത്തിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളോടുകൂടി ഈ പ്രവൃത്തി, നിത്യമുണ്ടെന്നും അധർമ്മം എന്നും രക്ഷസ്യമുണ്ടെന്നും അന്നുതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനപത്രങ്ങളുടെ പരഞ്ഞെടുത്തതാണ്. ഇവി ആ തെറ്റു തിരുത്തി ശരിപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തവിധം പരലോകത്തിൽ ചേർന്നുപോയി.

നാടകപ്പരിപാടിയെ നാടകത്തിൽ തോടുകൂടി മാധികകളും അച്ചക്കൂടവും മറ്റു സാധനവും സർക്കാർ പിടിച്ചെടുത്തു. ശാങ്കി കണക്കെടുത്തതിൽ ഈ സംഭവം മൂലം പതിനാലാം ഉറപ്പിക നഷ്ടമായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാം!

അച്ചക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി വീട്ടിൽ പോകാനോ ഓരോരുത്തരും കുടുംബങ്ങളെയും കണ്ടു വല്ല എല്ലാടുകളും ചെയ്യാനോ അനുവദിക്കാതെ മിസ്റ്റർ പിള്ളയെ തിരുവിതാംകൂർ അരിത്തി കടത്ത് വിട്ടുകൊണ്ട് ചെയ്തത്. പിന്നെ ദിവസം തന്നെ തന്റെ ഭാര്യ, തന്റെ സ്ത്രീമിസ്റ്റർസ്റ്റുദ്യോഗം വലിച്ചെറിഞ്ഞു ഒത്താഹിതെ അപേക്ഷിച്ചു പോയി. കുട്ടികളോടുകൂടി വേതിനാർ മലിയാളിൽ താമസമാക്കി. ചെന്നൽകാലം മൂന്നുമാസം പാലക്കാട് ശേഷം കാലം മലിയാളിലായി മൂന്നു കൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. 1086-ൽ മിസ്റ്റർ പിള്ള എഫ്. എൽ. പരീക്ഷ ജയിച്ചു; എന്നാൽ 1087-ൽ

ജെ.ജെ.ഗ്രാം ക്ഷയിച്ചതോടുകൂടി പരിച്ഛിന്തേണി വന്നതിനാൽ ഓ. എൽ. പരിഷ്കാരം പോകാൻ സംഭവിച്ചില്ല. 1913-ൽ മദിരാശിയിൽ വെച്ചു കലശലായ സുഖഭക്തിലായി; അവിടത്തെ ശിരോസ്തംഭസ്ഥിതി ശരീരത്തിനു പറ്റുകയില്ലെന്ന ഡാക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയാൽ പാലക്കാട്ടുതന്നെ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1915-ൽ കല്യാണി അമ്മയെ കണ്ണൂർ ഗവണ്മെന്റ് ഗേൾസ് സ്കൂളിൽ ഒന്നാം അംഗീകാരമായി നിയമിച്ചു. അവരെക്കൊണ്ടും കണ്ണൂരിൽ പാർപ്പാക്കി. അവിടെ വെച്ചു ആരോഗ്യം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു വരുകയും 1916-മാർച്ചാ സം 28-ാംനാൾ കണ്ണൂരിൽ വെച്ചു ദൈവിയോഗം ചെയ്തും ചെയ്തു.

മാതൃകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പിതാവ് 1910-ൽ കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. മകനായ നാടകടത്തൽവിവരം കേട്ട ഉടനെ അപരമായ സമീപത്തിൽ. പെട്ട്, കിടപ്പിലായ മാതാവ്, ആയി വ്യാധിയായി പരിണമിച്ച ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ 1911 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. പിള്ളയ്ക്ക് രണ്ടു സഹോദരന്മാരും രണ്ടു സഹോദരികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സഹോദരൻ മരിച്ചുപോയി. ശേഷം മൂന്നു പേരും ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. മൂന്നു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായതിൽ ഒരു പുത്രി മരിച്ചുപോയി. പലപ്പോഴും ഒരു പുത്രിയും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ പുത്രിക്ക് 5-ാം പുത്രൻ 5-ാം വയസ്സു പ്രായമാണ്.

ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ ഈ പരിത്രത്തിൽ നാനൂറുകൊണ്ട് ധീരത്വം സ്വാഭാവികമായും മാർദ്ദവത്തോടുകൂടിയും അവയോടൊന്നിച്ച് കൊണ്ട് നായികയുടെ പാതിപ്ര

ത്യന്തിയും ജ്വലനമായ കർമ്മശേഷം ഒരു മരുതരോപാധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവ കേരളത്തിലെ വല്ല കവിതകളും പേനയ്ക്കു വിഷയങ്ങളാക്കേണ്ടതാണ് ഇന്ത്യയിലെ ജാതീയവരും മൂലാതിഭാഗം പൊന്നത്തുരാന്റെ കീഴിലായ നിലയിലാണ്. മാതൃകൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കുള്ള മാർദ്ദവത്വം കീഴിയിന്നതെങ്കിൽ കൂടി, നല്ലതോടൊപ്പം വന്നു നൽകിയ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്ന പിള്ളയുടെ മരിച്ചതായ സഹധർമ്മിണിയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ഇതുവരെയുള്ള പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും നിശ്ചയിച്ചു. “തോർവില്ലാത ഇന്ത്യയെ” വിഭവിതാകൃതിൽ ചവിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള ആ സാധ്യതയുടെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചും ഉറപ്പിക്കാം. അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു ആ പതിവുതന്നെ സിദ്ധിച്ചു നിത്യസമ്പന്നനും മനഃപരിഷ്കാരത്തിനും അർഹനും.

തന്റെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ വിടിച്ചെടുത്തതിൽ പിന്നെ രോഗാതുരനായതിനാൽ തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും ഭാര്യയും മക്കളും അന്ത്യദിക്കിൽ അന്ത്യശേഷമായി ഭാവിച്ചുവെന്നും ഉള്ള വിചാരം തന്റെ അവസാനദിവസങ്ങളിൽ മണ്ണുപിള്ളയെ അസാമാന്യം പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏഴുതിവ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പുസ്തകങ്ങളുടെയും ഉടമാവകാശം തന്റെ മക്കൾക്ക് ഏഴുതികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. 38 വയസ്സു പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന്നുമുമ്പിൽ ലോകരാഗം വിട്ട ഒരു പിതാവിന്റെ വകയായി 29 പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉ

മനുഷ്യകാൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം ഈ വാലമാനസ്സുകൾക്ക് ഏതായാലും ചാരിതാർത്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തന്നെ സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പിതൃസ്വത്തു ലഭിക്കുന്നതിന് ഇൻഡ്യക്കാരുടെയെത്രയെങ്കിലും ബാലികാബാലകന്മാർക്കു കേൾപ്പം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മാമതസ്സുവർത്തു അർവർകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ.

1. പാറപ്പറമ്പ. ഒന്നാം ഭാഗം. 2. പാറപ്പറമ്പ. രണ്ടാം ഭാഗം 3. ഉദയഭാഗം ഒന്നാം ഭാഗം 4. ഉദയഭാഗം രണ്ടാം ഭാഗം 5. നമകത്തിൽനിന്ന് 6. മനന്റെ കന്നത്തം 7. ക്രിസ്ത്യാമ്മർ കൊളമ്പസ് 8. വെഞ്ചർ പ്രിൻസിൻ 9. സോക്രട്ടീസ് 10.

- കാൻ മർക്കസ്സ് 11. കോമനടസ്സ് ഗാസ്സി 12. വൃത്താന്തപത്രപ്രവർത്തനം 13. ദില്ലിദർവാർ. ഒന്നാം ഭാഗം 14. ദില്ലിദർവാർ രണ്ടാം ഭാഗം 15. പൊതവിദ്യാഭ്യാസം 16. കേരളഭാഷാപ്രതി 17. ബാലബാധിനി (മലയാളവ്യാകരണം ഒന്നാം ഭാഗം) 18. സമാപ്തവശം ഇമ്മർപ്പാട്ട് 19. അന്ത്യാചരണാല 20. വേദാന്തസാരം (കിട്ടിപ്പാട്ട്) 21. കർമ്മായത്ഥം 22. കൃഷിശാസ്ത്രം 23. അങ്കഗണിതം (ഒന്നാം ഭാഗം) 24. ക്ഷേത്രഗണിതസാധനപാഠങ്ങൾ 25. അറുനൂറ് ഭൂവിവരണചാലിത്തങ്ങൾ 26. നായനാരുടെ സ്തിതി 27. തിരുവിതാംകൂർ നാടകടത്തൽ 28. വാമനൻ 29. തിരുവിതാംകൂർ നാടകടത്തൽ കേസ്.

“ഏഴുത്ത പുസ്തകം വേദാന്തവും”

ഇങ്ങനെയ്തും മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചാണ് വേദാന്തത്തിലുള്ള തത്വങ്ങൾ കഠിന കഠിനമായി പഠിപ്പിക്കാൻ ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അല്ലാത്തതായാലും മുതലായ കിട്ടിപ്പാട്ടുകളിൽ വേദാന്തങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ വായ്ക്കുവാൻ കഴിയായാൽ ഏതായാലും അസംബന്ധങ്ങളും അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളും നിരവധിപ്പെട്ടതായ വാക്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാഗം 1-ാം കിട്ടിപ്പാട്ട് ഏകദേശം 1000-ൽ മുതലായി വേദാന്തത്തെ പറ്റി അറിയുന്ന ഭാഗം ഏറ്റവും കൂടുതലായ വനംപാലൈ ദിക്രൂവശമായിത്തന്നെ. ഇതുകൊണ്ട് തന്നെയാണിവിടെ

വിദ്യാനായ ഏഴുത്ത പുസ്തകം നാണശ്ശിടത്തോൻ അർവർകൾ കരകാലത്തിന് മുൻപു ഏകദേശത്തിന്നു ആദ്യമുള്ള തത്വക കൈവലം മാറി പുതിയ തത്വമുണ്ടാക്കി വിദ്യാവിലാസംപ്രസ്സിൽ നിന്ന അച്ചടിപ്പിച്ചത്. അഥവാ ഏഴുത്ത പുസ്തകം കൃതിയെ വകുത്തി ഏഴുതെമ്പാൾ ചെലവു നോക്കിയിട്ട് വന്നുകൂടിയ പ്രമാണമെന്ന നാം വരാം. അല്ലെങ്കിൽ തത്വം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ചെലവു വല്ലവരും ചെലവു ചെലവു കൃത്രിമമായിരിക്കാം. എങ്ങനെയായിരുന്നാലും വേദാന്തഭാഗങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി കാണുന്ന എന്തെങ്കിലും

ഈ കൈ കഴിക്കുക.

കിളിപ്പാട്ടിന്റെ നെഞ്ചത്തെ പ്രവ
ത്തകനായ എഴുത്തച്ഛനെ ബഹുമാനിക്കാ
തെവർ മലയാളഭാഷയിൽ ആരുമുണ്ടാ
കയില്ല. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു മഹാകാവ്യ
കൃതിയെ ആസ്പദമാക്കിയെഴുതുന്ന ഭാഷയാ
ൽക്കൊണ്ടു കൈവലം സാഹസമാണെന്നു
വാദിച്ചു വല്ലവരും എന്നു അധികൃഷ്ട
പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. അത് സാക്ഷ്യം
എന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകൊണ്ട് വസ്തുവി
ന്റെ വാസ്തവ്യം നിർവ്വചനമായ വി
വരണയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതായാൽ
അത് എന്തൊരു ഉപകാരമായിരിക്കും എ
ന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉപന്യാസത്തിന്റെ ഉ
ദ്ദേശ്യം.

ഇവിടെ നന്നായായി ആചാര്യകാ
ണ്ഡത്തിലെ അഗസ്ത്യർക്കു, ലക്ഷ്മണൻ
പദേശം, മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണു
ന്ന ഭാഷയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന്നു വിചാ
രിക്കേണ്ടതും മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളെ അപേ
ക്ഷാപരമായി എഴുതി പ്രസിദ്ധമാക്കണം.

“തന്നുടെ മായാ തനിക്കുശ്രദ്ധ ഭൂതനായി
തന്നുടെ ശക്തി എന്നും പ്രകൃതി മഹാമാ
ന്ദ്യം എന്നുമായ നിന്നെ അവർക്കു ചെയ്തിട്ട്
പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചു സമീപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

(അഗസ്ത്യർക്കു)

ഇവിടെ കൊണ്ടു വാക്യങ്ങൾക്കും പദങ്ങൾ
സംബന്ധം കാണുന്നില്ല. നന്നായെ
വരികു തന്നെ മറയ്ക്കു ആശ്രയഭൂതനാ
യി എന്നൊക്കെല്ലാം യഥാശ്രമമായ അ
ർത്ഥം. അവിടെ ആർക്കു എന്ന ആകാം
ക്ഷയ്ക്കു താൻ എന്ന് അധ്യക്ഷൻ ചുരുക്ക
ആശ്രയമായിത്തീർന്നു എന്നു സംബന്ധി
പ്പിക്കുകയും അത്രയൊക്കെയും എത്തിയ
തിൽ പിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടു പുരിപ്പാൻ

വാടിപ്പോയ നിലയിൽ ആകാംക്ഷ മറയ്ക്കു
ച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി തന്നുടെ മായാ
കരൻ ആശ്രയഭൂതനായി ചിരിക്കുന്നു എ
ന്നു വിചാരിക്കുകയും ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വാ
ക്യമാക്കി പതുപസംസാരിപ്പിക്കുകയും “ക
വിശിരമാണിയായ എഴുത്തച്ഛൻ അങ്ങി
നെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ആശ്രയഭൂതനാ
കത്ര” എന്നൊരു മറ്റൊരു വണ്ഡിതമായി
പ്പറയുകയും ഇത്ര സാന്നിദ്ധ്യമായിതി
ൽ ഉപന്യാസിക്കുകയും എന്ന വലിയ സം
ഗ്രഹമായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരുവരിയുടെ അർത്ഥ
വും സുഗമമല്ല. “പ്രകൃതിയായ മഹാമാ
യ തന്റെ ശക്തി എന്നും” അത്രയൊ
ക്കെയും എത്തിയാൽ അതിനെ പുണ്യമാക്കുവാ
ൻ വേണ്ടതാകില്ല. ഇവിടെ “പാശ്ചാത്യ”
എന്നൊരു പദം അധ്യക്ഷൻ ചിലപ്പോൾ ആശ്ര
യത്തെ വാക്യത്തോടു അനുപയമില്ല. പി
ന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളോടും ന്യായമായി അ
നുപയിപ്പാൻ പ്രയാസം. മൂന്നാംവരിയോടു
അനുപയിപ്പാനായി “പാശ്ചാത്യ” എന്നു ചേ
ർക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നുടെ ശക്തിയായ
പ്രകൃതി എന്നാക്കിയാൽ സുഗമമായി
രിക്കെ ഇവിടെ നിർമ്മിപ്പാൻ കാരണ
മെന്തെന്നു ആരുമൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. എ
ന്നുമാത്രമല്ല രണ്ടും മൂന്നും പദങ്ങൾക്കു
കവാക്യമായി അനുപയിക്കത്തക്കതല്ല എ
ന്നു തന്നുടെ എന്നും വിനെ. എന്നുമുള്ള
കിന്ദാപദങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയുന്നമുണ്ട്.
ആകയാൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടുവരികളും അ
ന്യോന്യസംബന്ധമില്ലാതെ കിടന്നിരിക്കു
ന്നു എന്നു പറയേണ്ടി വരുന്നു.

“നിവൃത്ത വേദത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന നിന്നെ മൂന്നു
ദിവ്യമാധ്യമകൾക്കൊരുപരിഷ്കാരം
മഹാഭാഗവതം മുഖപ്രകൃതിയെന്നും ചൊല്ലും
പാശ്ചാത്യമാണെന്നും സാമ്പത്തികം ചൊല്ലും”

ഇവിടെ “ജോലിക്കൾ നിന്റെ അർപ്പാക
തന്നെ പറയുന്നു, മായയെ മൂലപ്രകൃതി
യെന്നും പറയുന്നു” എന്നാണല്ലോ ആദ്യ
തെങ്ങെ പാദത്തിന് നമുക്ക് മനസ്സിലാ
ക്കാവുന്ന അർത്ഥം. ഈ അർത്ഥം മൂലത്തിൽ
പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്ര
കൃതത്തിൽ മായയുടെ പലവിധനാമങ്ങൾ
ഒരു അവിദ്യ, സംസ്കൃതി, ബന്ധം ഇത്യദി
യായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നത്. “ശ
ക്തിയെ പലനാമം ചൊല്ലുന്നു പലതരം”,
എന്ന നിലയിലാണ് ഉപസംഹരിക്കുന്ന
തും. ആ സ്ഥിതിയിൽ അർപ്പാകതമെന്ന
പേര്, മായയ്ക്ക് സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലാ
തെ നിന്നു എന്ന വാക്കുകൾക്ക് പരമ
ശിക്ഷണ ആത്മാവിന്റെ പർവ്വതരൂപി വി
ചാരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. മൂലത്തി
ൽ,

“കഥാമേവ സിക്തണാശക്തി
സാമുക്തോതിയമാതോ
അർപ്പാകതമിതിപ്രാമു
വദാനപരിനിശ്ചിതം
മൂലപ്രകൃതിയെക്ക
പ്രാമുക്യം കേവലം
അവിദ്യാസംബന്ധസ
മുക്യാദിമുക്യാദിമുക്യാദി

എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഇതിന്റെ അ
ർത്ഥം “നിർഗുണനായ നിന്നെ ശക്തി എ
പ്പോൾ ആലക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ വേ
ദാനമെന്നാൽ അർപ്പാകതമെന്നു ചൊല്ലേ
ന്നു. ചിലർ മൂലപ്രകൃതി എന്നും ചിലർ
മായ എന്നും ചൊല്ലുന്നു. അവിദ്യ, സം
സ്കൃതി, ബന്ധം, ഇത്യദിയായി പലപ്ര
കാരത്തിൽ പറയുന്നു” എന്നാണ്. ഇവ
യുടെ അർപ്പാകതമെന്ന പേര് ആത്മാവിനെ
കുറിച്ചു പറഞ്ഞതാണെന്ന് തോന്നത്തക്ക

യൊത്തതായിരുന്നു കാണുന്നില്ല. മൂലക
മെന്നു ആശയത്തെ (“തദാ തം മായം
അർപ്പാകതമിത്യാഹ്വേ”) “അപ്പോൾ ആ
മായയെ അർപ്പാകതമെന്ന് ചൊല്ലുന്നു,”
എന്നാണ് പ്രാബല്യം വിവരിച്ചത്.

നിങ്ങളുടെ നിരോധനങ്ങൾ ക്ലേശകരങ്ങളാകട്ടെ
നിങ്ങളാണു പുന്നതാകാതെ പല
മോത്തപ്രകാരംകൊണ്ടും പലപ്രകാരം
മോത്തപ്രകാരംകൊണ്ടും മൂന്നായി ചൊല്ലിത്തീ
രുന്നതും അങ്ങനെയായിട്ടുണ്ട്.

ഇവിടെ നിന്റെ നിരോധനങ്ങൾക്ക് മോ
ത്തപ്രകാരം നിന്ന് അമർത്തുകയായി എ
ന്നും മോത്തപ്രകാരം അമർത്തുകയും സ
സാരവും മൂന്നു വിധത്തിലാണ് എന്നും പ
റയുന്നു. എന്നാൽ മോത്തപ്രകാരം
യും അമർത്തുകയായിട്ടുള്ളതും ഉൽപത്തി
യെ നിർദ്ദേശിക്കുകയെന്നതാണ് അമർത്തുക വി
കാശത്തെ കണക്കാക്കുകയല്ലാതെ അതിനി
ടയിൽ യാതൊരു വിധത്തിലും സൂചിപ്പിക്ക
യല്ലാത്ത സംസാരത്തെ ന് ചെരിപ്പിച്ചു
അതിനു ത്രിവിധരൂപം കല്പിക്കേണ്ടിയ ആ
വശമുണ്ടോ? മൂലപ്രകൃതി ത്രിഗുണസമു
യമാകയാൽ അതിൽനിന്നുണ്ടായ മോത്ത
ൽ ത്രിഗുണരൂപവും മോത്തൽ നിന്നുണ്ടായ
അമർത്തലിൽ തൽകാര്യമാകയാൽ ത്രി
ഗുണരൂപവും ഉണ്ടാകുന്നത് യുക്തമെന്നു
ബ്രഹ്മകാരം കാണുന്നതാകാതെ കാർത്തി
കാൽ സമുക്തികളെന്ന സ്വയംബ്രഹ്മകാരം അ
മർത്തുകയായ സമുക്തികളായിട്ടുള്ളതും
മൂലപ്രകൃതിയെ പലവിധനാമങ്ങൾ സ
സാരം അമർത്തുകയെന്ന കാണുന്നതി
ന്റെ സാക്ഷാൽ കാർത്ഥ്യം. അന്നത്താ
ളെ അതിനെപ്പറ്റി പ്രകൃതത്തിൽ യാതൊ
ന്നും പറയുന്നതില്ല. ലോകത്തിലുള്ളതും

വ്യവസ്ഥാമണ്ഡലം ത്രിമുഖസമുദായരൂപമായ പ്രകൃതിയുടെ കർമ്മമാകുന്നു എന്നുള്ള സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്നു അസ്സഭമാക്കി പറയുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരമ്പരാസംബന്ധംകൂടാത്ത കാര്യകാരണങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച ത്രിമുഖത്വം വിധിക്കുകയുണ്ട് ചെയ്യുന്നതെന്നു കൂടി ഒരു വിശദീകരണം. അതുകൊണ്ട് സംസാരമെന്ന വാക്ക് ഇവിടെ ഒന്നുകൊണ്ടും ധ്വജിക്കുന്നില്ല. മൂലത്തിൽ,

‘കലാനന്ദകലാപ്രമാണസാ
മഹത്തമപ്രസൂതമേ
മഹത്തമപദവിമാർ
സ്വപാദസംഭവാനുഭവ
മഹത്തമപദവിമാർ
സംസ്കൃതസ്മിതനോഭവൽ
സാമപിക്കാമനസംഭവവ
കാമസംഭവമിതിത്യേവേ’

എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം

തലമുളി

കാലം “നിന്നാൽ കോമിപ്പി ക്കുറപ്പട്ട മായ മഹത്തമപദത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു. നിന്നാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഹത്തമപദത്തിൽനിന്നു അമരംകാമുണ്ടായി. മഹത്തമപദത്തിൽ സംവദിക്കപ്പെട്ട അമരംകാലം മൂന്നു പ്രണയത്തോടുകൂടി തീർന്നു. , ആകയാൽ സാമപിക, മഹത്തമ, താമസം എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥക്കാരെക്കൂടിയാക്കി പറയപ്പെടുന്നു” എന്നാണ്. ഇവിടെ സംസാരത്തെപ്പറ്റി ഒരു സൂചനയൊന്നും മൂലകാരൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ “അമരംകാലം പൂർണ്ണം” എന്ന സ്ഥലത്തെ സംസാരത്തെയും സംസ്കൃതി എന്നാലോചനാ ഏകീകരണത്തിന് തെറ്റിപ്പോയെന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അതിൽ ധ്വജിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൂടി അത് കാണുന്നില്ല.

എം. കെ. ഗുരുക്കുറുപ്പ്.

അനുഷ്ഠാനം

V

അനുഷ്ഠാനം വിവിധ തരവിവിധ വാദം വിശദീകരണം കൊണ്ടു കൂടാതെ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ച വിവിധ നാട്ടിലാക്കലുകളെ സംബന്ധിച്ചും അനുഷ്ഠാനം തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അനുഷ്ഠാന ചേർപ്പുകൾ തന്റെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചേർപ്പുകളായി പ്രതിഫലിച്ചു ചക്രവർത്തി കണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പുതുക്കിയ വശീകരിക്കാൻ അവർക്ക് നീചപ്രവൃത്തിയുണ്ടെന്നായിരുന്നു

അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നത്.

കാട്ടിയായി. അദ്ദേഹത്തിവസം രാജാക്കന്മാർ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നാണ് സമീപിത അറിയാമായിരുന്നു. ആകയാൽ അനുഷ്ഠാനത്തെയും ഭടന്മാർ അറിയിച്ചു. അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ മനസ്സാധാരണമായ വിവരമെന്തെങ്കിലും അവരുടെ കാര്യമായിരുന്നുവെന്നറിയാതെ അവർ കഴിഞ്ഞു. തന്നെ അനുരൂപം മോശ്വതം

സലിം സ്നേഹിച്ചത് ഇത്ര വലിയ കഠിനശിക്ഷയിടയാക്കുമോ? ചക്രവർത്തിയുടെ കാലം എത്ര മാന്യമുണ്ടെന്ന് ആരറിഞ്ഞു. അവർ കഠിനനരം ദാസ്യമായ പ്രസന്നത്താൽ മോഹിച്ച് നിശ്ശേഷമായി കിടക്കുകയും, പിന്നീട്, ഏഴുവീല്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു വെങ്കിപ്പം പിണെയും അവർ പ്രസന്നതാൽ കീഴ്ന്നു ചുറ്റിയിട്ടു കിടന്നു കയ്യേറിയ ചെറിയ ആമാണവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ! ചക്രവർത്തിയുടെ നീതിസത്തിന് വാഗ്ദായ ഒരു വേലക്കാരിയുടെ പുത്രിയെ ആർക്കെന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കും? അയ്യോ, കയ്യേ! അവർ ഏതു കാലമാണ് ചെറിയതെന്നോർക്കാൻ! ഇതിനൊക്കെ മരുഭൂമിയിൽ സലിം എവിടെ ആയിരുന്നു? ഓ! സലിമിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളി തുടിച്ചു തുടച്ചി. അവർ കയ്യേറിയതെന്ന് കണ്ടിട്ടു. ഇനി കയ്യേറും വെട്ടു എന്ന നിലയിലായി. അവർ കറുക്കുമായി പുറത്താണ് ചെറിയത്. സലിമിനെ സ്നേഹിച്ചത് കറുക്കുമോണം എന്ന് അവർ ആലോചിച്ചു. അവർക്കു കറുക്കും മനസ്സിലായില്ല. ഒരു സമാധാനവും ഉണ്ടായില്ല. “സലിം എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അതായത് എന്നെ മറന്നു കഴിഞ്ഞു!” എന്നും അവർ ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി.

അപ്പോൾ ആരോ വന്നു കാലോച്ച കേട്ടു. വരെയ്ക്കുന്നത് വിളക്കു കാണിച്ചു ശിവാൽ യുദ്ധ പമ്പിൽ അവളെ അപോഷിച്ചു വന്നു ആരായിരുന്നു? അന്തരാധിപതിപ്പനായ “സലിമല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ” വരാനുള്ളത്!

അനാക്കലി തല ഉയർത്തി നോക്കി.

സലിമിനെക്കണ്ടപ്പോൾ അവർ ചൊട്ടിക്കൊണ്ടു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ആ കാമിനീകരകന്മാർ പരസ്പരം ആശ്ശിച്ചു. ഉള്ളിൽ തിങ്ങിയിരുന്ന മേദനയുടെ കഠിനതയ്ക്കാണ് ബുദ്ധിമുട്ട് കണ്ടതില്ല! ശിവാതി വിളക്കുതാഴെ വെച്ച് പുറത്തു പോയി നിന്നു. കറുപ്പു കഴിഞ്ഞത് സലിം പറഞ്ഞു: “പ്രിയേ, ധൈര്യത്തോടുകൂടി. ഞാൻ മരിക്കും. നമുക്കു ഉടനെ പോകണം” അനാക്കലി കറുപ്പും മനസ്സിലാക്കത്തക്കവെ സലിമിനെ മുമ്പാകെ നോക്കി.

സലിം— “അതേ, നമുക്ക് ഈ രാജ്യം വെട്ട് കാട്ടിപ്പോകാം. അതിനു വേണ്ട ഭവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. നേരം പോകുന്നു. കറുക്കും വരെയ്ക്കും കാത്തു നില്ക്കുകയേണ്ട. പ്രഭാതത്തിനു മുമ്പ് നമുക്ക് വളരെ ദൂരം ഓടാത്തതാണ്. വേഗം മറിച്ചുവേണം പുറപ്പെടാൻ, വേഗമാകട്ടെ.”

അനാക്കലി— “മേൽപ്പൊക്കമുള്ള ആശയം. എനിക്കില്ല. നമ്മെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കും. എനിക്കുവേണ്ടി തിരമേനിക്കടി എന്നിനാലത്തിൽ ചെടുന്നു?”

സലിം— “ഭാരതം, നമ്മെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കാൻ വരുന്നവരെ വഴിതെറി കുന്നത്തിന് ഞാൻ ആളെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുനാൾ ശബ്ദം കേൾക്കാതിരിക്കാൻ കുതിരകളുടെ കൂട്ടവും പ്രത്യേകം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേഗം ഏഴുവീല്ക്കും, കറുക്കും നിമിഷവും വളരെ വളരെ വിചയ്യമാണ്.”

അനാക്കലി വിടന്നു സംശയിച്ചു.

സലീം ആപത്തിൽ പെട്ടെന്നു് അവൾക്കു വലിയ സങ്കടമായിരുന്നു. കൂട്ടാതെ രണ്ടു പെട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് അവൾ ഉറപ്പിലിരിക്കുന്നതായിരുന്നു.

അനാക്കലി— “തിരുമേനി,— എന്റെ പ്രാണനാഥാ,— എന്റെ കർമ്മ പോലെ വെട്ടെ വെട്ടെ വെട്ടെ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും വിധിച്ചതാണ് വിധി. നാളെ എന്നു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴല്ലാതെ ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പുറത്തുറങ്ങുകയില്ല.”

സലീമിനുണ്ടായ അസ്വാസ്ഥ്യം സിദ്ധരീതമായിരുന്നു. സലീം പറഞ്ഞു:— “എന്തു ഭ്രാന്താണിത്? ഒരു ദിവ്യൻ വിധി അനുവേഷാൻ ഞാൻ നിന്നെ ഇവിടെ വിട്ടുപോകയില്ല.”

സലീം അവളെ പിടിച്ചു വലിച്ചു എഴുന്നേല്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൾ എഴുന്നേറ്റില്ല. “വിധിച്ചതു വരും” എന്നു പറഞ്ഞു് അവൾ പിന്നെയും കിടന്നു. സലീമിനു കോപവും വ്യസനവും സ്നേഹവും നിമിത്തം കണ്ണുകൾക്കുനീർ കവിഞ്ഞു. അയാൾ പറഞ്ഞു:— ഇതിനൊക്കെ സമാധാനം പറവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല. എന്റെ അച്ഛൻ ഒരു മഹാ ക്രൂരനാണ്. ഇരവക തോന്യാസങ്ങൾ ഞാൻ കീഴടങ്ങുകയില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽകൂടി എന്റെ ഉപദേശം പോലെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അച്ഛൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ആട്ടെ. ഡൽഹിയിലെ സിംഹാസനം എപ്പോഴാകട്ടെ ഒരു ചക്രവർത്തിക്കായിട്ടുള്ളതല്ല. മകാലത്തു ഞാൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യും!”

അനാക്കലി ഇതൊക്കെ കേട്ടുവെക്കി

യും ഭരണരംഗിങ്ങാതെ കിടന്നതെ ഉള്ള സമയം നഷ്ടമായിപ്പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി സലീം വളരെ വ്യസനിച്ചു. പുറപ്പെടാനായി വീണ്ടും വീണ്ടും അയാൾ അനാക്കലിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അവളുടെ നിശ്ചയത്തിന് ഒരിളക്കവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ സലീം പറഞ്ഞു:— അനാക്കലി, എന്താണ്, പുറപ്പെടുകയില്ലേ? നീ ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിന് എന്താണ് ഫലം? നീ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനും ഇര മരിച്ചിൽ തന്നെ കിടക്കുകയാണ്.”

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അനാക്കലിയുടെ നിശ്ചയത്തിന് ഒരിളക്കം തട്ടി. “ഇപ്പോൾ നോക്കുകയായിപ്പോ, ഇനി നമുക്കാരും ഒരറിയാതെ പോകാൻ സാധിക്കുമോ” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. സലീം അക്കാഴ്ചയിൽ ഉറപ്പുപറയുകയും, അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിക്കുകയും, ഉടനെ രണ്ടുപേരുംകൂടി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ വാതിലിൽ മുട്ടി, അതിനെ തള്ളിത്തുറന്ന് പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി അകത്തുക്ക് കൂടി എത്തി. കിതപ്പുമാറിയ ശേഷം അയാൾ പറഞ്ഞു:— “തിരുമേനി, ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇവർക്കു് എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ.”

സലീം പരിഭ്രമിച്ചു, എന്താണിപ്പോൾ വേണമെന്നു ചോദിച്ചു.

വന്നവൻ— “നില്ലാൻ സമയമില്ല. തിരുമേനി ഉടനെ പുറത്തുക്ക് എഴുന്നേൽക്കണം. പിന്നെ, തിന്റെ ഏഴുനുള്ള.”

സലീം— “പുറത്തു പോയി നില്ക്കുവാനിവിടെ, ഞാനിതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു.”

സലീം ഉടനെ ഒരു ശിപായിയുടെ

കുപ്പിട്ട് തയ്യാറായി. അത് വേരും മറ്റും നായി അയാൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അനാകുലയെ ആശ്വേതിച്ച്, അയാൾ പറഞ്ഞു:— പ്രിയേ, ഞാൻ ഭണ്ടമിനിട്ടിനുള്ളിൽ വരും. കരുണയിരുന്നുകൊള്ളൂ.”

അനാകുലി ദുഃഖം മിണ്ടിയില്ല. രക്ഷപ്പെടാമെന്നുള്ള ആശങ്ക അപ്പോഴിനിന്നും വളരെ ദൂരെ വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സലീം വിളക്ക് കെട്ടിത്തീർത്ത ഉടനെ പോയി. സലീം പോയശേഷം ആ അനാകുലിക്ക് ഇരുപതുനാളിലെ സകല ആശങ്കയും ചേർത്തോടുകൂടിത്തന്നി. ആ ഇരട്ടപ്പനയിൽ ഏകാകിയാകുന്ന അയാൾ കിടന്നുറങ്ങി.

VI

തടവുതറയിലേക്കു കരാളം വന്നില്ല. റാഫിംഖാൻ പറഞ്ഞത് വെറും വ്യാജമായിരുന്നു. ചതുവത്തിലോ വേറെ വല്ലവരുമോ ആ വഴിയെ വരുക ഉണ്ടായില്ല. പിന്നെ എന്നിനാണു് അയാൾ ഈ വ്യാജം പറഞ്ഞതു്? ആയാൾ അറിയാതെ അനാകുലിയുടെ തടവുതറയിൽ കാര്യം പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്ന് ചതുവത്തിക്കുറിയും, സലീം അവളെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് റാഫിംഖാൻ ആദ്യം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. പുറമേനിന്നു്, ആ കാര്യം അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ കേട്ടു മനസ്സിലായപ്പോൾ അയാൾ പരുങ്ങി. “തല പോകുമല്ലോ, ഇതറിഞ്ഞാൽ” എന്നു കരുതി ആയാൾ വിറച്ചു. പിന്നെ ആയാൾ ആലോചിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ച് സുഗ്രഹാണു് അനാകുലിയെയും സലീമിനെയും വേർപെടുത്തിയതു്, സലീം ഒരു മുറിയിൽ

പോയിത്തുടങ്ങി. പിന്നെ, സമാധാനമില്ലാതെ ആ രാജകുമാരൻ അങ്ങുമിങ്ങും ചുറ്റി നടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴെങ്കിലും റാഫിംഖാൻ അവിടെ എത്തി.

സലീം— “അച്ഛൻ തിരിച്ചു പോയില്ലേ? ഏന്തിനാണീ അസമയത്തു് ഇവിടെ കൈക്കൂസെടുത്തതു്?”

റാഫിംഖാൻ— “തിരിച്ചുവന്നുണ്ടായില്ല. തിരുമുഖം ഇവിടെയെങ്ങെങ്കിലും പാർപ്പാൻ ചുറ്റിപ്പറ്റിയെങ്കിലും പരിശോധിക്കുക പതിവുണ്ട്.”

സലീം— “പോയോ നോക്കി വരൂ.”

റാഫിംഖാൻ ഉടനെ പോയി. കുറെ കഴിഞ്ഞ് മുമ്പത്തെ മറുപടിയോടുകൂടി തിരിച്ചുവന്നു. സലീം വ്യസനിച്ചും, സമാധാനമില്ലാത്തതും വാടിത്തളന്നിരുന്നു. അതുകൾ റാഫിംഖാൻ ചോദിച്ചു:— “തിരുമുഖം വളരെ ക്ഷീണം കാണുന്നുവല്ലോ? കൊമ്പു സർബ്ബത്തു് കടിച്ചാൽ ക്ഷീണം കറുപ്പും. ഞാൻ കൊണ്ടുവരട്ടെയോ?”

സലീമിനു ദാഹവും ക്ഷീണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സർബ്ബത്തു് ഉടനെ കൊണ്ടുവന്നു. ആ രാജകുമാരൻ ദാഹം മാറ്റുന്നതുപോലെ സർബ്ബത്തു കടിച്ചു. റാഫിംഖാൻ അതിൽ ചേർത്തിരുന്ന മരുന്നിനെപ്പറ്റി ആ യുവാവു് അറിഞ്ഞാത ഇല്ല. അതു് മയക്കവും ഉറക്കവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മരുന്നായിരുന്നു.

സർബ്ബത്തു കടിച്ചു ഉടനെ സലീം മരണസോഹമിൽ ക്ഷീണം രീക്ഷുന്നായി കിടന്നു. ആയാൾ ചെട്ടെസ് തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ ഉറങ്ങി. പിന്നെ ഉണർന്നു അടങ്ങിയിരുന്ന റാഫിംഖാൻ അവിടെ

അനുകൂലിയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി, പിന്നെ ആയാർ അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഫലം “വിധിപോലെ വരും” എന്നുള്ള അവരുടെ ഉറപ്പ് ഉറപ്പായി.

VII

കാലം കടന്നു കഴിഞ്ഞു. മഹാനായ അർത്ഥപ്രവർത്തി ലോകത്തെപ്പൊക്കി നയിച്ചു കറച്ചു കാലമായി. സലീം, ജിഹാംഗീർ എന്നു അഭിധാനത്തോടുകൂടി ചക്രവർത്തി പട്ടം ധരിച്ച് രാജ്യഭരണം ചെയ്തുവരുന്നു. ജിഹാംഗീർന്റെ പ്രേമപരത്രമായിത്തീർന്ന ആർജിമാൻ അനന്തപ്പുഷ്പങ്ങളിലും, രാജ്യകാര്യങ്ങളിലും ചക്രവർത്തിയുടെ സഹായിയും ഉപദേശിയുമായിരിക്കുന്നു. അനാകൂലിയുടെ കഥ എല്ലാവരും രീതി മറന്നുപോയി. അവർക്കെന്തു സംഭവിച്ചു? താഴെ പറയുന്ന സംഭവം കൊണ്ട് അറക്കും സ്പഷ്ടമാകും.

ജിഹാംഗീർ കരുതിയതും അറക്കത്തെയും കൊട്ടാത്തതിന്റെ മുകളിൽ കടന്നു സമീപമുള്ള ഒരു തൊട്ടത്തിലേക്കു നോക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. കരുത്തോടുകൂടി കരളിറച്ചിത്തോലു വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആർജിമാനും അപ്പോൾ അവിടെ വന്നുചേർന്നു. രണ്ടുപേരും തൊട്ടത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും, തൊട്ടത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു ചെറു പൂക്കളായി സമീപം ഒരു ചെറിയ മണ്ണൊട്ടയുടെ അറ്റത്തു ചെന്നു ഒരു സ്ത്രീ കരിമ്പാമ്പു വൃസാഭാവത്തിൽ കരയുന്നതു കണ്ടു. ആർജിമാൻ ഉടനെ കാര്യം മനസ്സിലായി. അവർ ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കിപ്പോയി.

ജിഹാംഗീർ “ഒരു സ്ത്രീ അതാ ഇതന്നു കരയുന്നുവല്ലോ. എന്തിനാണത്? അവിടെ ആരെയാണു് അടക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്?” ആർജിമാൻ — (കുറച്ചുനേരം സംശയിച്ചു) അനാകൂലിയുടെ മാതാവാണ്.

ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖം വിളറി. അദ്ദേഹത്തിന്നു പൂർവ്വസ്മരണയുണ്ടായി. താൻ ആദ്യമായി സ്നേഹിച്ച ആ തരുണിത്തന്റെ കഥ ഇങ്ങിനെ ആയല്ലോ എന്തോത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു് അപ്പോൾ വരിതാപം ഉണ്ടായി അനാകൂലിയുമായി സ്നേഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം ആരെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചു, എന്തൊക്കെ അനുഭവിച്ചു. ആ കഥകളുടെ ഇടയിൽ അനാകൂലിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിസ്മരിച്ചു വെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കണ്ട കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ തട്ടി. റാഫി-വാൻ സഭയെത്തു തന്നെ മറക്കിയതും ഉറപ്പിയതും, അടുത്തദിവസം അനാകൂലിയു് മരണശിക്ഷ നൽകിയതുമാണെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിച്ചു. അനാകൂലിയെപ്പോലെ ഒരു യുവതിയേയും താൻ സ്നേഹിക്കുക ഉണ്ടായില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു തോന്നി. അവളെ കാത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. ആർജിമാൻ വർണ്ണനാശമായിത്തീർന്നു.

അടുത്തദിവസം രാവിലെ അനാകൂലിയെ അടക്കിയ സ്ഥലത്തു് ഒരു മണ്ഡപവും, അതിൽ ഒരു സ്വാരകജീവനവും ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞാനുസാരം ഉണ്ടാക്കി.

കാരോ ദേശത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയേ
 യോ നാനഭിവൃദ്ധിയേയോ മുന്നിക്കാണി
 കുന്ന പ്രധാനകാരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
 അവിടവിടെ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന
 ഭാഷകളും സംസാരിക്കുന്നതാണ്. പലാ
 കത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽത്തന്നെ അന
 വധി സൗകര്യലഭങ്ങളെ ലക്ഷക്കി പ
 ല ഭാഷകളും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന്
 എന്താനും മേഖലകൾ സാക്ഷ്യങ്ങളായി സ്ഥി
 ത്തിടാത്തുണ്ട്. തങ്ങൾ ഈശ്വരദ
 ണമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷബുദ്ധി
 യെ നവനവജനായ സംഗതികളിലേക്കു
 നയിക്കുവാൻ ഭാവിയുണ്ടെന്നും ഭാഷക
 ൾ കൂടുതലായ ജനങ്ങളുടെ മിടുപ്പിൽ വളരി
 ക്കുവാനാണിച്ഛ. ഭൂലോകത്തിന്റെ നാ
 നാ ഭാഗങ്ങളിലും കണപോലെ പ്രാചരി
 ച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷഭാഷയെ ഒഴിച്ചാൽ, മ
 നഷ്വരമേ വേർതിരിച്ചറിയാനാകുന്നതെന്നു
 തോന്നുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിൽ ഏഴ് ഭാഷകൾ ഇ
 പ്പോൾ പ്രചാരത്തിലായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാ
 ണം. ഇങ്ങനെ കൃത്രിമമായും അകൃത്രിമമാ
 യും ജനിച്ച ഉപകാരത്തെ ചെറുക്കുകാണി
 ത്തിരിക്കുന്ന സർവ്വഭാഷകളെയും കാരോ കാല
 ത്തുകൾ അതതിന്റെ മേൽനോട്ടക്കാർ പരി
 ഷ്കരിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചുവന്നിരുന്നു.

കേരളീയരായ നമ്മുടെ പ്രൊതുസപ
 ത്തും മേന്മയായും മലയാളമാണല്ലോ. കൃ
 തങ്ങളെയും കേൾക്കുവാനുള്ള പല മഹാ
 നാടം ലേയാളഭാഷയുടെ ആഗമത്തെയും

അതിന്റെ കേട്ടപാടകളെയും നമുക്കു കാ
 ട്തിത്തരാതെച്ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭാ
 ഷായേറേയ്ക്കു വേണ്ടതെല്ലാം വന്നുകഴി
 ഞ്ഞു എന്നു നമുക്കു വിശ്വസിച്ചുവന്നിരിക്കുവോ
 നുള്ള സമയം ഇതിൽ ദീർഘിച്ചിരിക്കുന്നതെ
 യുളളി. കഴിയുന്നത്ര നൂതന അറിവുകളെ
 യുക്താക്കികൊടുത്തു ഭാഷയെ വേദാഭിപ്രി
 ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശാലാഗ്രഭയന്മാരിൽ ക
 ട്ട മിക്കയും പരമലോകഗതന്മാരായത് ഭാ
 ഷാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമാ
 യിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, അന്യോപ
 ത്തുകളിൽ ധൈര്യമവലംബിക്കേണ്ടതു് പ
 രമപ്രദമായതിനു യോജിച്ചതുകൊണ്ട് അ
 പ്രകാരം കരുതി, നമ്മുടെ ഭാഷാധാരയെ
 സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു തക്ക ശക്തിയുള്ളവരു
 ടെ വരവിന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നതാ
 ണ് നാം മേലിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കേണ്ട
 പ്രധാന കൃത്യം. ലുങ്ങനെ നോക്കിയാൽ
 ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള അനേകം
 സംഗതികളെ വിസ്തരിച്ചു പറയുമെന്നി
 രിക്കിലും അതെല്ലാം നമ്മുടെ പ്രകൃതവി
 ഷയത്തിന് യോജിക്കാത്തതായിരിക്കുന്ന
 തുകൊണ്ട് അക്കാരുടെയും തല്പാലം അ
 ണ്ടെന്നതെന്ന നിന്നുകൊള്ളട്ടെ.

മറ്റാലയങ്ങളുടെയും അപ്പടി സാമഗ്രി
 കളുടെയും വർദ്ധനവുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷ
 യിൽ സാഹിത്യസംബന്ധമായും മറ്റും
 പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ അടുത്തകാലത്തു
 ണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒട്ടധികവും അ

കുലവീഴ്ചകളില്ലാതെ പുറത്തായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതിൽ എനിടം വളരെ ലഭ്യവും വ്യസനവും തോന്നുന്നു. പ്രകടനസംബന്ധമായും വേദപ്രകാശനെയും ഭാഷയെ സംബന്ധിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയും പ്രാവേദമുള്ളവരുടെ കൃതികളിൽപ്പോലും അങ്ങനെയ്ക്കുകൾ പറ്റിക്കാണെന്നത് ആത്മീയകർമ്മങ്ങളല്ല. ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം, ഏഴത്തുകാരുടെയും അച്ചടിക്കാരുടെയും പ്രമാണമാണെന്നു കരുതുന്ന പശ്ചാത്താപമുണ്ടെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏഴതിക്കൊട്ടിക്കുന്നതുപോലെ ചേർത്ത അച്ചടിക്കുന്ന മുദ്രാലയങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഒട്ടന്നു പ്രസിദ്ധിച്ചാൽ അതിശയിക്കുന്നവർ, ഏഴതിക്കൊട്ടിക്കുന്നതിൽ സ്വയംഭവ ചില രേഖകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു മുദ്രാലയങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ എത്രയും അത്ഭുതപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നു! അച്ചടിക്കുന്ന ഇനത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളെയും, പത്രങ്ങളെയും, മത്സികളെയുമാണ് പ്രത്യേകം ഭൂമിവച്ച് അച്ചുകൾ വിചാരിച്ചെടുത്തു. ഇവ അനുഭവകളിൽ അച്ചടിക്കുമ്പോൾ തെറ്റുകയുണ്ടാകുമെന്നു കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മലയാളത്തിന്നു മാത്രം ഈ 'ദുർഗ്ഗഭവൈഭവം' വന്നു ചേരുന്നതു കഷ്ടതമല്ലയോ?

തങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിലുള്ള പദങ്ങളുടെ ഘടന ഇന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നും അവയുടെ അർത്ഥം ഇങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ഏഴത്തുവാങ്ങലിനെപ്പറ്റി. 'പ്രസ്താവന' എന്നതിന്നു പകരം 'പ്രസ്ഥാപനം', 'പ്രസ്ഥാവന' എന്നിങ്ങനെ ഏഴതി വരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതു

പോലെ പ്രവൃത്തി എന്ന് നാമപദം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ദിക്കിൽ 'പ്രവർത്തി' എന്ന ക്രിയാപദത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നതും അസംഗതമായല്ല. 'മുൻപെട്ട്' എന്നതിന് 'മുമ്പെട്ട്', 'മുൻപോട്ട്' എന്നിപ്രകാരവും നമ്മുടെ ഏഴത്തുകാർ പ്രയോഗിക്കാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. 'ആണെങ്കിൽ' എന്നു ചേർത്തിട്ടുള്ളത്, 'ആണെങ്കിൽ' എന്നും 'ആണല്ലോ' എന്നു ചേർക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ളത് 'ആണല്ലോ' എന്നും "ചെന്ന ഏഴത്തവർ" പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തടസ്സം, തടസ്സം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളിൽ ഏതാണ്ട് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്നു ഇനിയും ഈ ഏഴത്തുകാർ അറിവില്ലാതെ 'അവസ്ഥ' ചേർക്കുമായി 'അവസ്ഥ'യേയും 'പ്രസ്ഥാനം' എന്നതിന്നു 'വിസ്ഥാനം'യെന്നും 'നിവൃത്തി'യെന്നു 'നിവർത്തി'യെന്നും ഭാര്യ ഘട്ടങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതും അനാലോചനയായാണ്. 'അയയ്ക്കുക' എന്നു വരേണ്ടിയിട്ടുള്ളത് 'അയയ്ക്കുക' എന്നു ചേർക്കുന്നവരും 'നേരിടുക' എന്നദിക്കിൽ 'നേരിടുക' എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നവരും ഭാഷയുടെ ഭാഗത്തും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരെന്നും തീർച്ചയാക്കാം.

ഇപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടും, കൊച്ചിയിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും അനവധി വ്യത്യസ്തങ്ങൾ, ഏഴതിയ്ക്കുന്നതിലുള്ളതായി കാണുന്നു. ഒരു വാചകത്തിൽ 'ചെയ്യുന്നത്' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുവന്നിപ്പിടിക്കേണ്ടത് തിരുവിതാംകൂറിൽ 'ചെയ്യുന്നത്' എന്നും കൊച്ചിയിൽ 'ചെയ്യുന്നത്' എന്നും കോഴിക്കോട്ട് 'ചെയ്യുന്നത്' എന്നുമാണ് ചേർത്തുവെച്ചുള്ളത്. അതേ പ്രകാരം അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ എന്ന വാ

കേരളം തീർന്നിട്ടുള്ളതും മറ്റു മലയാളരാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധം പിന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഇക്കാര്യം എന്നതുമിഴുപദങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് അങ്ങനെ എന്നും ഉണ്ടെന്നെന്നുമുള്ള വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ തിരുവിതാംകൂറുകാരാണ് ശരിയായ പ്രയോഗപീതി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. മറ്റുള്ളിടങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ എന്നും ഉണ്ടിനെ എന്നും സർവ്വസാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ലോകമെങ്ങുമുള്ളവർക്കെല്ലാം കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന പദങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ചിലഭേദഗതികൾ വരുത്തിയാൽ മാത്രം മതി. ഈ ആവശ്യത്തെ പ്രമാണിച്ചു കേരളത്തെ മൂന്നായി ഓഗിച്ച് അവയ്ക്ക് തെക്കുകേരളമെന്നും, മദ്ധ്യകേരളമെന്നും, വടക്കുകേരളമെന്നും നാമങ്ങൾ കല്പിച്ച് എന്നതും പ്രയോഗവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ള ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന വിചാരിക്കുന്നു. തെക്കുകേരളത്തിലുപയോഗിക്കാറുള്ള പദങ്ങൾ വീട്ടിയും, മദ്ധ്യകേരളത്തിലുള്ളവ ചുരുക്കിയും, വടക്കുകേരളത്തിലുള്ളവ വളരെ ചുരുക്കിയുമാണല്ലോ എഴുത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി 'തെക്കുകയില്ല്' എന്ന പദത്തെത്തന്നെ എഴുത്തുനോക്കാം. ഇത് തെക്കുകേരളത്തിൽ എഴുതുമ്പോൾ ശരിയായിട്ടും, മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ 'തെക്കുകയില്ല്' എന്നും വടക്കുകേരളത്തിൽ 'തെക്കുകയില്ല്' എന്നും

പെടുന്നതു്

മാണ് ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഓരോപദങ്ങളെത്തന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസം തെ പ്രകാരത്തിലും സഹായമായിത്തീർക്കുന്നതല്ല. പരിശുദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു് വേഗത്തിൽ ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധി വരുന്ന ഇക്കാര്യത്തിൽ കേരളീയരായ എഴുത്തുകാർ മുഖ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പക്ഷം മലയാളഭാഷയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഏകീകരണത്തിനും ഉപകരമാകുന്നതാണ്. ആധുനികരായപദപ്രയോഗവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ള ഓഗിച്ച് ഇനിയും കൂടുതലും വിശുദ്ധിച്ചുപറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും തല്പാലത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് ചുരുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

പദങ്ങളുടെ ഘടനയിലും മറ്റും സ്വലിതയുള്ളവകൾ എഴുത്തുകാരുടെയും അദ്ധ്യക്ഷികാരുടെയും പ്രമേദത്തെ ലാഭിക്കുന്ന മുതലിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ചില കൃതികളിൽ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ നോക്കിയാൽ പ്രമാണകൊണ്ട് ഭാഷയെ മലിനീകരണം എന്നതെപ്രകാരമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടാം. ഇനിമേൽ എഴുതുന്ന നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർക്കു് ലോകതകരന്മാരുൾ സംഭവിക്കുമെന്നും മലയാളമുദാഹരണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ ഭേദം നിഷ്ക്കർഷ വയ്ക്കണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു്. ഭേദം അത്യന്താപേക്ഷിതമായുണ്ടാകേണ്ട എന്നതും സംഗതികളെക്കൂടി സൗകര്യപോലെ എഴുതി സമ്മർദ്ദമുള്ള ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു്

വി. എസ്. ഡോണപ്പൻപിള്ള.

“ഉദ്യോനത്തിലെ തേന്തുവ്”

(A)

(9)

(no.)

(4)

(8)

(۴۸)

(6)

(2)

(46)

(190)

□ □

20

1992

4.0 吋

ഹൃദയം

1999

ല്ലെ? എന്തായാലും തക്ക അവസരം വന്നതനുസരിച്ച് ഞാനീ പറഞ്ഞത് ആരെ യും അറിയിക്കരുത്. അന്നു കട്ടിക്ക് ഒരു വയസ്സു തികഞ്ഞിരുന്നില്ല പോൽ! ഈ പ്ലം റൂട്ടിയെന്ന് ആ ബുദ്ധിമാസൽ ആണു. അദ്ദേഹത്തോട് ആ ധാത്രിതന്നെയാണ് ഇതു പറഞ്ഞതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൗണ്ട് ഈശ്വരാനുഭവമെന്ന നിലയിലായിരുന്നു ആ ബുദ്ധിമാസൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത്. ഈവിധം പല കഥകളും ആ ബുദ്ധിമാസൽ അക്കൗണ്ടെപ്പറ്റി എഴുതിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊന്നിതാ: - കടൽ അക്കൗണ്ടർ, ചെറിയ കട്ടിയായ കാലത്ത് മറ്റു ചിലരോടുകൂടി ദില്ലിക്ക് സമീപം ഒരു കാട്ടിൽ നായാട്ടിനു പോയി. കണ്ടിച്ച് ജിജിഷൂടെ പുത്രനായ തന്റെ ദത്തുസ്വാമിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു വംമ്പിനെ കണ്ടു. കണ്ട ഉടനെ മാരുതമാരെ നോക്കി പരസ്പരം നോക്കി യെപ്പോഴോ ജീവശേഷമായി ഭവിച്ചു. എന്നാൽ അക്കൗണ്ടാകട്ടെ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിലും കയ്യടക്കി പാമ്പിന്റെ വാൽ കടന്നു പിടിച്ചു. അതിനെ സംഹരിച്ചു. മാരുത്തുവരോടൊക്കെ ഇത് കണ്ടു വളരെ ഹിസ്മിച്ചു വന്നു പറയണമിട്ടല്ലല്ലോ. ഇതു വെളിവാണെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ കട്ടിക്ക് ഇത്ര ധൈര്യമുണ്ടായതെങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശേഷമുണ്ടെന്നു സാധിച്ചില്ല പോൽ.

ഈ മയൂണിന് അസ്സാർ എന്ന പേരിൽ ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പശുവെത്തിയതായി ഇദ്ദേഹത്തോടു കാണിച്ചു കാണിച്ചിരുന്നു. ആസ്സാറിനെ എങ്ങനെയോ വാലനായ അക്കൗണ്ടർ തട

വുകാരനായി പിടിച്ചു. മാരുതമാരെ നോക്കി മാരുതപ്രാപി കൊണ്ടു കളയുകയെന്നതെന്നു ജനങ്ങളാൽ ഭയപ്പെട്ടു. അക്കൗണ്ടർ തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ ആസ്സാറിനെ അത്യന്തം ക്രൂരതയോടും ദേഷ്യത്തോടും കട്ടിയെ നോക്കിയെങ്കിലും ബാലൻ അശേഷമെങ്കിലും കയ്യടക്കി ഇളയപ്പോൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സപ്തമാല പിടിച്ചു വരികാൽ ശ്രമിച്ചു. കട്ടിയുടെ യെന്തില്ലായ്മ കണ്ടിട്ട് ആസ്സാറിനെ വിട്ടു വിട്ടു കളയും മാല കട്ടിക്ക് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അക്കൗണ്ടർ ആദ്യത്തെ ഗുരുവും, സെക്കന്ററും എന്ന രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഒരു യോഗാവും ആയിരുന്ന ചെറു എന്ന ഹിന്ദു ഭട്ടരിൽ അക്കൗണ്ടർമാരിൽ ഉടയുകയും കടം സേനകളോടുകൂടി ദില്ലി നഗരത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അക്കൗണ്ടർ പഞ്ചാബിൽ ആയിരുന്നു. രാജപ്രതിനിധിയായ ബാഗ്വാൻ എന്ന ആൾ അക്കൗണ്ടർക്ക് ഉടനെ കാണ്ഡുജിലേക്ക് ഭാവി കണ്ഡുപ്രാപിപ്പാനും അവിടെ വെച്ച് വേണ്ടുന്ന വകുപ്പായ ചെല്ലാശാലാ ചെറുവെട്ടയുടേതായതെന്നും ഉപദേശിച്ചു. ഭാവി കണ്ഡുപ്രാപിപ്പാനുള്ള ഉപദേശത്തെ അക്കൗണ്ടർ കേവലം പുരമിക്കുകയും തന്റെ വാൾ ചുഴറ്റിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. “ഒന്നുകിൽ എനിക്ക് താഗ്രത്ത് (സംഹാരം) കിട്ടണം; അല്ലെങ്കിൽ തക്കയിൽ (ശപഥത്തിൽ) കിട്ടുകണം. ബോലോൻ ഇതിനോടുകൂടി തീർച്ചയാക്കണം. ഇങ്ങനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ മറ്റു ഒരാളെയും കൂടി വാഗ്ദാനത്തിൽ വെച്ചു ചെറുവെട്ടയുടേതായ ചെല്ല അയാളെ തോല്പി

പൂ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ചു. ഫെമുവല ഓജസന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ അവനെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് വെട്ടിക്കൊല്ലണമെന്ന് ഖാനാൻഖാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കീഴടങ്ങിയ ഒരു ശത്രുവിനെ തന്റെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നു അക്ബർ പാഞ്ഞു ഉടൻ ഖാൻ ഏഴുനൂറ്റാളുകൾക്കൊരു വെട്ടിന് ഫെമുവിന്റെ തലയും ഉടലും വേർപെടുത്തിയെന്നു.

കൊട്ടാരത്തിൽ അബ്ദുൾവാദി എന്ന പേരായ ഒരു ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യ വേറൊരു സ്ത്രീയോടൊപ്പം പലപ്പോഴും ചക്രവർത്തിയുടെ അനുജത്തിയിൽ പോയി രാജ്ഞിക്കാകെ കാണുക പതിവുണ്ട്. ഈ സ്ത്രീയെ

ഒരുദിവസം ഏഷിനെക്കൊണ്ടു അക്ബർ കണ്ടുപോയി. അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനേകത്തിൽ വലഞ്ഞു ഉടനെ അബ്ദുൾവാദിയെ വജ്രത്തിന്റെ ഭാരത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സാധുവിന് ഗത്യാനുമെല്ലാത്താൽ അവൻ രാജശാസനയ്ക്കു കീഴടങ്ങി. അയാളുടെ ഭാര്യ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യയായി. അബ്ദുൾവാദി ഇതുനിമിത്തം ഉണ്ടായ ലക്ഷ്യനിമിത്തം ദിക്കാൻ ലെക്ക് പോയി പറഞ്ഞു. അവിടെ അയാൾക്ക് ചക്രവർത്തിവലിയൊരു ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു.

മുഗൾചക്രവർത്തിയിൽ അറാംഗ സീന്ദ് ഒഴികെ മറ്റു സർപ്പരും സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകൾക്ക് "അസാഖ്യ" വശഗന്ധാരം യിതന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

തൃശ്ശൂർ-

--ടി. കെ. ഗോവിന്ദൻ

ഒരു കവിയുടെ ചരമം

൧. പേരിൽ താൻനാട്ടുവെങ്കിലും പട്ടണക്കൊടുങ്ങുന്നാമനാൽ കേരളപ്പാരിൽ പാവപാതാം പ്രശസ്തി നിലനിൽപ്പോന്ന ധന്യാഗ്രിമൻ. താരിൽത്താൻതലാടിടുന്ന ഫക്തർ പാദാസ്ത്രമേണക്കളിച്ച് പൂർണ്ണ പ്രതിപത്തി പൂണമ! ലയിച്ചീടാൻ ദിനം പക്ഷപേരൽ!
൨. പാദം മധുരിക്കെവളൻ 'കവിതാ' പൂരകിനാലും ചാൽ-കാമാ വാണെഴുകും ക്രമാതൃതാസത്താലും സദാകാലവും സൈലം കൈഴ്ത്തിത്തന്നശപരശസ്തംഭം പ്രതിഷ്ഠിച്ചൊരു ഷീറൻ. ഹാ! കവിന!! വിരാൾ പദവിയിൽ ചേരാഞ്ഞൊരുവെട്ടുപോൽ!
൩. പെല്ലാൻറാഴ്ത്തൊഴു ചർച്ചയ, മതിയര മാതൃഭാഷ മിമാനം, സല്ലാപത്തിങ്കലേറും മനിക, വിപുലം ശോഭനീ നദിയിലാസം, എല്ലാ നന്മയുമിളക്കമവിളിൻ ലമായ്തീൻ കല്യാചതംസ-

കല്പനപോ കലാഭവനയുടെ കടക്കൽ നിന്നുനടിച്ചു!

- ൪. സാഹിത്യരംഗനയെ സ്സഹിക്കുവാനിഹ്വേജ്ഞാദൃഷ്ടതിനാൽ, പ്രാമിത്യുന്നതിനോ മവാൻ ഹതവിധേ! മോഹിപ്പുതല്ലാത്തൊഴും? സ്തോമിച്ഛയവളെപ്പുലർത്തിയ മഹത്താകൊന്നൊണ്ടല്ല നമു മുഹിക്കാത്ത വിധത്തിലിയിട്ടെ വെടിഞ്ഞാരിൽ ഹമണ്ഡലം.
- ൫. എന്നാണിക്കൊളിപ്പെണ്ണിയുടെ ചടുബഷ്ടങ്ങൾ വരുന്ന, രീ മ- ട്വാനായിത്തന്നെ മാഷാകുവ കളെ നീയതേ! നിർത്തം വിഗ്രഹിച്ചാൽ? എന്നാലും നീ നിരശപ്പെടരുതു ഭണിതിപ്പെതാല! കാതലുള്ളൊ കൊന്നാലും വികന്നു ലാളിച്ചിട്ടവതിനടുവായിട്ടമി കോളത്തിൽ.

ഉദ്യമങ്ങൾ.

വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായർ.

പോഷിണിക്കണ്ണം

തൃക്കിഴക്കുതീരത്ത് പാക്കാൻ മാഗ്നം സിദ്ധിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെകാലമായി അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റി ലോകമുഴുവൻ അറിയുന്നതാണ്. ശക്തമായ ക്രിസ്തീയരായ കന്മാർ യൂറോപ്പിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, തൃക്കിയുടെ ഈ അഗതികളെ കൈകടന്ന മട്ടിലാകുന്നുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നത് ഒരു ആശ്വാസമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടാകുന്ന അമ്മിൽ ഹൃദയസമാന്തരമായി ഉൾപ്പെടുകയും അതിൽ തൃക്കിയെ മാഗ്നം ചേരുകയും ചെയ്യുന്ന തൃക്കിയെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ നല്ല സഞ്ചയായി. ഈ അപസരത്തിൽ തൃക്കിയെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു ചേർന്നിരുന്ന കിരീടക്കൊക്കളെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ സങ്കടപ്പെടാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്ക

യില്ല. ഇങ്ങിനെ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കേണ്ടതിന് വലക്കാടും പന്നം താലൂക്കിൽ "മലയാള മനോരമ"യും തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ആംഗ്ലിക്കൻ സെമിനാരി ഡാക്ടർ ഗിദ്യോ ചില എപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധമായി ഡാക്ടർ ഗിൽ ഏഴുതി വരമ്പുറം യെ ഒരു യോഗസമാഹരണത്തിൽ പേർപ്പെട്ടതിൽ, ട്രിബ്യൂണൽ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും പേൾഗേജിനോർ എക്കണറാൾ ഏഴുതിയ ഒരു കത്തിന്റെ പകർപ്പ് ഉൾപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്വരം "മലയാള മനോരമ" വരമ്പുറം ചെയ്തതെങ്ങും താഴെ പകർക്കുന്നു:

* * * * *

ചെർപ്പാറാമ്പലത്തിന്റെ വടക്കുപടി അറ്റം മാഗ്നം വെട്ടരുടെ സംരക്ഷണത്തി

ക്കു കൈയൊന്നിരുന്നു. അവിടെ വളരെ
 റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതേ
 ഗതിയിൽ, ഉൾമി, കോയി, സാൽട്ടസ്,
 ട്രാബിസ്, മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലും ചു
 വറ്റുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലുമായി അനേകായിരം
 സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിർമ്മാണ നി
 വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധാരംഭത്തി
 ൽ കോക്കസസ്സിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ റഷ്യൻ പ്രധാ
 നമായി യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്ന
 ന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ അവർ ജയം നേട
 ന്നതിനു മുമ്പായി പേർഷ്യയിലെ റഷ്യൻ
 പട്ടാളക്കാരെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചാൽ
 റഷ്യയുടെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു അവർ ഉ
 ള്ള സാധനങ്ങളും മറ്റും അയച്ചുകൊടു
 ക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നടത്തേണ്ടതെന്നുള്ള ഭ
 യംനിമിത്തം വട്ടപ്പാലത്തിന്റെ പേർഷ്യ
 യിൽനിന്നു റഷ്യൻ അവരുടെ പട്ടാളങ്ങ
 ളെ പിൻവലിച്ചു. അവർ ഇപ്പോൾ ചെ
 യ്ക്കാരിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വിവരം പരസ്യമാ
 ളാൽ അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുത
 ലായി തുടങ്ങിയ ശത്രുതയെ ഭയപ്പെടാ
 ന്നുള്ള അനേകായിരം ആളുകൾ അവിടെ
 നിന്നു പ്രാണയൗഷമാണ് കാട്ടിത്തൂങ്ങേ
 ന്നതും അപ്പോൾ പട്ടാളക്കാരെ പിൻവ
 ലിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നായിരുന്നു ഉ
 ള്ളനിമിത്തം റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാർ അത്രേ
 ള്ള ശേഷം മാത്രമേ ജനങ്ങൾ വിവരമെ
 റിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിന്റെ ശേഷം ആളുകൾ
 പല ടിക്കുകളിലേക്കു കാട്ടിത്തൂങ്ങി. കാ
 ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നവർ ചുരുക്ക
 സ്ഥലങ്ങളിൽതന്നെ താമസിച്ചു. കാട്ടി
 യവരും കാട്ടാക്കയവരായ എല്ലാവരും തു
 ക്കിക്കളക്കുകയും കർഡസ് മുതലായവരുടെ
 യ്ക്കു ശത്രുക്കൾക്കിടയായിത്തീർന്നു. 70

ഗ്രാമങ്ങളോളം അവിടെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 10,000ൽ കറയാക്കുന്ന സുറിയാനിക്കാർ ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഒക്കുലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരപുരത്തു സ്ഥലം കേവലം വനാനുകൂലമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇത്ര മതി. സഹജീവികളോടു അല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തോടു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത്ര അറിഞ്ഞാൽ മതി. ക്രിസ്തുവിനകം മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ള ജാതിക്കാരും ഈ കാർത്തികയിൽ വല്ല ഭദ്രസഹായവും ചെയ്യുന്നതു് വലിയ പുണ്യശാസ്ത്രീകളെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരിക്കലും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അപരം പക്ഷം സാധിക്കുന്ന ചതു ചെറിയ സംഖ്യയായാലും അതു കേട്ടയതെ "മലയാളികളോടൊന്നിച്ച്" അയച്ചുകൊടുത്താൽ ഏതേറെ അതു കൃത്യമായിപ്പോകും. സർവ്വകലാശാലകൾ ഗിൽ മലയാളികൾ പണ്ടതിൽ ഇതിനായി അനേകം മന്ത്രിമാർ കൂടി എറപ്പാട്ടു സീട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പുണ്യം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് ഇതിൽപകം നല്ല അനുസരണം കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പഞ്ചാബിലെ സമിതി നാഗാക്കേ
ണ്ടിന്റെ പല ഭാഗ്യവാന്മാരും ശ്രമിക്കുന്നു
ണ്ട്. ചിലർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരും
കുടുംബ പേരുകളിൽ പഞ്ചാബിലെ
തന്നെ ഒരു വിധം കേരളീയന്മാർക്കു
ണ്ടെന്നു വേണ്ടി മാത്രം പഞ്ചാബിലെ
കുടുംബനാമം കൊണ്ടു നൽകുന്നു. വേ
റെ ചിലർ ജാതിവ്യത്യാസകാര്യത്തിൽ താ
ൽപര്യപ്പെടുന്ന അന്ധാരവത്തേയും മറ്റും

ധർമ്മത്തെയും തുടങ്ങിയവർ പഞ്ചമം കർമ്മം ചെയ്ത ഒരു ആത്മജനമാകുന്നു. വല്ല, നായിബഹുദായ, നായിബഹുദായ, അതിന്റെയും ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചിലർ ഈ ഉപായം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ പലതും പലവിധത്തിലും, സ്വയം തന്നെ വേണ്ടി ഈ കർമ്മത്തിൽ പ്രയത്നിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഭാര്യ ശരിയായതെ, ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടെന്നറിയുന്നത് ഏതാ ആശ്വാസകരമാണ്. മംഗലാപുരം പഞ്ചമത്തോടെ അഭിഷേകിയ ഉദ്ദേശിച്ച് എഴുപ്തത്തിൽ ഒരു സംഭവമുണ്ട്. അതിന്റെ ഭീമനും ശരീരവും കൈ ശ്രീമാൻ കെ. ജോഷി എന്ന മന്ത്രിയാണ്. ഒരു ബ്രാഹ്മണനായി ജനിച്ച ഉദ്ദേശം, കീഴ് ജാതികളെന്നു പറയപ്പെടുന്ന പഞ്ചമനാൾ അന്ത്യജാതിക്കാർ ഉപദ്രവിച്ച സങ്കടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു. അവർ മനുഷ്യരെന്നെന്ന അറക്കുന്ന ഒരു ധ്യാനത്തിൽ, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ സർവ്വജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സമാധാനം അനുഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നത് കണ്ടു കൊല്ലത്തോളം. മംഗലാപുരം ജില്ലയിൽ ആകട്ടെ 11,95,227 ജനങ്ങളുള്ളവർ 1,40,775 പേർ പഞ്ചമനാണ്. ഇവർ മോളാർ, കോൾ, പമ്പാർ എന്നീ മൂന്നു തരക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു തരക്കാർ ഒരു കാലത്തു നാടുകാരും സംസ്ഥാനക്കാർ കഴിയുന്ന മൂന്നുതരം ഉപജാപങ്ങളെന്ന മറ്റു മനുഷ്യജീവികൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ജാതിവ്യത്യാസം ഏറ്റവും

ബലമായി നടക്കുന്നത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തുണ്ടല്ലോ. അവിടെത്തന്നെ പടിഞ്ഞാറുകരയ്ക്കാണ് അതിന്റെ അത്യന്തം ശക്തിയുള്ളത്. പടിഞ്ഞാറുകരയിൽവെച്ചെങ്കൽക്കുന്നാടകുളിപ്പയിലെ പഞ്ചമൻ അനുഭവിക്കുന്നത്ര സങ്കടം മറ്റുദിക്കുകളിലുൾക്കൊള്ളാൻ അനുഭവിക്കുന്നില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പഞ്ചമനായിൽ ഏറ്റവും 91 വീതവും മരിക്കാതിൽ 68 വീതവും ഏറ്റവും വാങ്ങിക്കാൻ അറിയാത്തവരെന്നു കിട്ടിയ മംഗലാപുരം ജില്ലയിൽ ഏറ്റവും കനമുറ വീതം മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാണുന്നു. സെൽഫ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സിങ് അധികാരി മംഗലാപുരത്തെ പഞ്ചമനാൾ പറ്റി എഴുതിയ ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ അവരുടെ പേരുകൾ, തവള, പൂച്ച, ഉറപ്പ്, വെണ്ണ്, തേള, കട്ടനായ, കരക്കുന്ന നായ, എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമാകുന്നവയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നല്ല പേരുകൾ ധരിക്കാൻ മറ്റു ജാതിക്കാർ അവരെ അനുവദിക്കുകയല്ല. ഈ പേരുകൾക്കാണ് അറിയാത്ത ജീവികളേക്കാൾ കൂടുതലാണ് അവരുടെ ജീവിതം. ചപ്പകറൻ എന്ന ജാതിക്ക് ചപ്പ (ഇല) മറ്റൊരു അറയിൽ വെച്ചതിന്റെ ധാരാളം ധരിക്കാൻ പാടുള്ളു. അതിനാൽ ഏറ്റവും നിത്യവുമാണ്. അവർ രാജവിധിയിൽ തുപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, തുപ്പാൻ ഒരു ചുരുക്കം കഴിയിൽ കൊട്ടി നടക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ പരമസങ്കടം അനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യജീവികളെക്കണ്ടുകൊണ്ട് അവരെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെന്നു ശ്രദ്ധയോടെ മോളാർ സ്വയംഭരണവും കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഇവയും ഒരുമയോടെ ന്യായമകയല്ല
വെന്നും വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ മംഗ
ലാപരത്തു് കൊൾ എങ്കിലും ഉണ്ണായിരി
ക്കണമെന്നുള്ളതു് വളരെ സാന്നാധി
യതാകുന്നു.

റക്കറവു അവർകൾ ചേരിന്നെ സ്ഥാന
മണത്തിന്നെ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത
ല്ല. പത്രങ്ങളിലൊന്നും അഭിപ്രായത്തിന്റെ
പേർ സാധാരണ കാണാറില്ലെന്നുള്ളതു്
അതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമാണല്ലോ. “ഇരിയ
തി വെച്ചും ഗേഹമുണ്ടു വേഗതിയുണ്ടു
ചേലിമ്മൽ തന്നെ നന്നായിക്കുന്നുണ്ടു” എ
ന്നു് കട്ടികൾ പാടാറുള്ളതുപോലെ പിറ
ന്നാളിന്നു് നാലൊ അഞ്ചോ പുലയക്കു എ
ച്ചിലെല്ല, എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടു് അയ്യായി
രും പുലയക്കു് നാലുകുറിയും സദ്യയും കൊടു
ത്തുവന്നു് യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ
വായിക്കുന്ന കടലാസ്സിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തി
ക്കൊന്നെന്നും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാറില്ല. പ
ലയയുടെ അഭിപ്രായമിങ്ങവേണ്ടി അദ്ദേഹം
പലേ ഏപ്പാടുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഇവയി
ൽ കോടതിക്കുന്നിന്നുള്ള പഞ്ചമ സ്കൂളി
ൽ ശിശുക്കൾക്കു് മുതൽ അഞ്ചുസ്കൂളുകളു
ണ്ടു്. അവയിൽ അഞ്ചു പെൺകുട്ടികൾ
ഉൾപ്പെടെ 90 കുട്ടികളും 5 മസ്തർമാരുമു
ണ്ടു്. ബേജിംഗ് പഞ്ചമസ്കൂളിൽ 8 പെ
ൺകുട്ടികളും 40 പുരുഷകുട്ടികളും ഉണ്ടു.
ജപ്പാനീയ പുരുഷന്മാരിൽ ഒരു സ്കൂൾ ആമാരി
പ്പുറത്ത് ഉപ്പോൾ 50 കുട്ടികളുണ്ടു്. അവ
രിൽ 12 പെൺകുട്ടികളാണു്. ഇവയ്ക്കു പു
റമെ രണ്ടു “ഹിഡിമിരി പാകൾല”കളു
ണ്ടു്. കുട്ടികളെ പാപ്പിച്ചു പഠിപ്പിക്കുവാ
ൻ ആദ്യകാലം മുൻ ഒരു ബോർഡിനു്

റൊസ്സ് ഏല്പിക്കുന്നതിൽ, 1914 ഡി
സമ്പർ 31-ാം വരെ 44 കുട്ടികളെ ചേ
ത്തു ശുചിത്വം, സന്മാർഗ്ഗം, മുതലായ സ
ൽഗുണങ്ങളും ചില വ്യവസായങ്ങളും ശീ
ലിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. പഞ്ചമ
ന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി “മിത്രമണ്ഡ
ലി” എന്നുപേരായി ഒരു യോഗം ഏല്പി
ട്ടുണ്ടു്. ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ ദിവസം
തോറും കളിക്കേണെന്നും മദ്യപാനം വ
ർജ്ജിക്കേണമെന്നും നിർബ്ബന്ധമാണു്. അ
വരൊക്കെ ഞാറാഴ്ചതോറും ഒരവധാരയനു
ഷ്ഠിക്കു ഭജനശാലയിൽ ചേരണം. ഇ
തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഒരു പഞ്ചമൻ തന്നെ
യാണു്. ഇദ്ദേഹം ഇളമോഷയിൽ പ്രസം
ഗം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തകാ ശീലിച്ചിട്ടുള്ള ക
രാളാണെന്നും പല ദിക്കിൽവെച്ചും പഞ്ച
മന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു ചേണ്ടി പ്രസം
ഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും കാണുന്നു. പ
ഞ്ചമന്മാരുടെ വ്യവസായശാലയിൽ നൂലു
നൂൽക്കുന്നും തുന്നികൾ നെയ്യാനും പഠിപ്പി
ക്കുന്നു. ബോർമിൻദൻ, ടെറിസ്സ്, എ
ന്നീ കുട്ടികൾക്കുള്ള വലകൾ പണസ്സത്തി
മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാനും, മറ്റും ശീലിപ്പി
ക്കാനുള്ള ഏല്പാടുമുണ്ടു്. പഞ്ചമന്മാർ ബ്ര
ട്ടീഷുഗവണ്മെന്റാണാടു് രക്ഷകതിയുള്ളവരാ
യി ജീവിക്കാനും റക്കറവു അവർകൾ പഠി
പ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് വളരെ സന്തോഷി
കത്താക സഹായിയാണു്. മദിരാശി ആ
സ്സത്രികപ്പതിന്നു വേണ്ടി പഞ്ചമന്മാർ നെ
യ്ക്കുകയെന്നും 49 ക ഫിലപ്പെട്ടതുമായ
തുന്നികൾക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെ
ന്നും 17 പഞ്ചമന്മാർ നൂലുനൂൽ സഹ
യ്ക്കാൻ യൂറോപ്പിലേക്കു പോയതിന്നു
വെന്നും കാണുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാപ്പട്ടികൾ പാഠ്യ ഉടമസ്ഥത സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. 1914, ആകപ്പാടെ 3,060 ക. 2 റൂപ്യെട്ടയിൽ വരുത്തലായിരുന്നുവെന്നും 3,957 ക. 1 റൂപ്യെട്ടയിൽ വരുത്തലായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. വരുത്തിയിട്ടുള്ള 1468 ക. പലതരം സേവനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ശേഷം ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാണ്ടും ഇങ്ങിനെ വിതരണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. റെവന്യൂ അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുസരിച്ച് എല്ലാപ്പട്ടികൾ ചെയ്തുകൊടുത്തുവെന്നും പല സഹായം ലഭിക്കുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ദ്രാവിഡരായ പഞ്ചായത്ത് ഉണ്ടെന്നാൽ തങ്ങളുടെ അറിവ്, പഞ്ചായത്ത് ഇതരജാതിയിൽ നിന്ന് അനുഭവമെന്ന കഷ്ടതകൾ നേരിടുന്നവരെന്നാണ് അവർ അറിയാത്തവരെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അവരെക്കൂടി കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന മംഗലാപുരത്തെ സമോദനാൽക്കംവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിലെ പഞ്ചായത്ത് വല്ല ദ്രാവിഡരായും ചെയ്യുന്നതു ഉപദേശമായിരിക്കും. പ്രീമാൻ അയ്യപ്പൻ അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയെ അങ്ങനെയുള്ളവർക്കായി അറിയിക്കുന്നു. വല്ല സഹായവും ചെയ്യാൻ വിചാരിക്കുന്നവർ പണം, ഉപദേശികയുടെ പത്രാധിപരുടെ പേരിൽ അയച്ച കമ്പോള പത്ത് റെവന്യൂ അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനും പലപ്പോഴും അതിന്റെ ചെലവുകൾ വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയുടെ പേരുകൾ ഇതിൽ പലപ്പോഴും ചെയ്യാത്തതാകുന്നു.

• • • • •

നിയമങ്ങൾ വക പ്രീമാൻ അയ്യപ്പൻ പരിപാലനയോഗത്തിന്റെ 18-ാം പാ

ലികയോഗം കൊല്ലത്തുവെച്ച കൂടിയിരുന്ന അവസരത്തിൽ അഗ്രാസനാധിപനും ഓർത്തു പ്രീമാൻ വി. പത്മ (എം. ഐ. സി. എം.) അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ നിയമം, സിദ്ധാന്തികമായി വന്നവരെന്നും അവർ ആദ്യം ചുമ്പാക്കായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്തുത ചെയ്തിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനും അദ്ദേഹം ചില ന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സിദ്ധാന്തികമായി വന്നവരായിരിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്നു വിരുദ്ധമായിട്ട്, എന്നാൽ അവർ ചുമ്പാക്കായിരുന്നുവെന്നു കൽ ഇവിടെ വന്നതിന്നു ശേഷം മറ്റൊരു കൂട്ടം അറത്തു നൽകിക്കൊടുത്തുവെന്നും പ്രേതപിശാചുക്കളെ സെവിടുന്നതും ആയതു എങ്ങിനെയെന്നും അത് എത്ര കാലത്തിനുള്ളിലായിരിക്കുന്നതെന്നും അറിയുന്നതു സേവകമായിരിക്കുമല്ലോ. അതു സംബന്ധമായി വല്ല ഉപദേശവും പത്മ അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായിട്ട് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അധികമായിട്ട് പറയുന്നതാണ്.

• • • • •

തിരുവിതാംകൂർ പാഠ്യപുസ്തകത്തിന്റെ ഇടപാടും തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊടുക്കുന്ന പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി പല പത്രങ്ങളും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ആലോചിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ നന്നായില്ലെന്നും, അതതുതരത്തിൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ഉള്ളതെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നും അവർ തെറ്റാത്തതുകൊണ്ടായിട്ട്, ഇതിന്നു പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നിന്ന സംഗതികൾക്കുണ്ട് ഇന്നിന്ന ക്ലാസ്കളിലേക്ക് പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ

യല്ലെന്നും അവയിൽ ഇന്നിന്ന തെറ്റുകളും
 അളക്കുന്നപ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കു
 ന്നു് ഇനി മേലാൽ പാഠപുസ്തകത്തിന്റേ
 ക്ക് ഒരു പാഠമായിത്തീരമെന്ന് മാത്രമല്ല,
 പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കും പഠിക്കുന്നവർക്കും പ്രയോ
 ജനകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. പാഠപു
 സ്തകത്തിന്റേയുടെ പ്രവൃത്തിയെ സാധൂകരി
 ക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന
 തെന്നു ആരും വ്യാഖ്യാനിക്കരുത്. പാഠപു
 സ്തകത്തിന്റേയുടെ ചേരിൽ സ്ഥാപിച്ച അ
 റിവില്ലയ്ക്കുമേലേ അവിവേകത്തെക്കുറിച്ചോ പ
 ററി വാദിച്ച അർവർ കുറയ്ക്കപ്പെടുന്നു തെ
 മ്മിയിക്കാൻ ഞങ്ങളാൽ സാധിക്കുന്നതല്ല.
 എന്നുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ തിരഞ്ഞെടുത്തി
 രിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു എല്ലാവരും
 ത്തിലും യോഗ്യതയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ക
 മ്മിന്റേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തവയിൽ ഉ
 ണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയും. പാഠപുസ്ത
 കത്തിന്റേയ്ക്ക് ചെയ്യേണ്ടത് ഉണ്ടെന്നു
 യെന്നല്ല. ഓരോ ക്ലാസ്സിൽ ചുറ്റിപ്പി
 ക്കേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാ
 ക്കി പാഠക്രമങ്ങൾ (സിലബസ്സ്) ഉണ്ടാക്കു
 ണ്ടും. അവയനുസരിച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ ഉ
 ണ്ടാക്കാൻ യോഗ്യന്മാരെ ഏല്പിക്കണം.
 ആവശ്യപുസ്തകങ്ങൾ പ്രതിഫലം കെട്ടേ
 ന്നു വാങ്ങി നല്ല കടലാസ്സിൽ നല്ല രീതി
 യിൽ നല്ലവെച്ചിൽ അച്ചടിച്ചു പാഠവും
 ചെയ്യണം. അതുകൊണ്ടുള്ള ആദായം വി
 ല്യാഭം സാധിപ്പിക്കുമെന്നിന്ന് ലഭിക്കണം.
 ഇപ്പഴത്തെ 'സമ്പ്രദായം'കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥക
 ണ്താക്കൾക്ക് ശരിയായ പ്രതിഫലം കിട്ട
 ന്തില്ല. പാഠവും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ്
 ആദായം. ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവന്മാ
 ള് പലരും ചെലവഴിക്കുന്നവനാണ് പ
 ണ്നം കിട്ടുന്നത്. ഇത് മാത്രത്തിലേക്കു

തരം വ്യാപാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഉത
 കക്കെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസപ്രോത്സാഹിപ്പി
 കാതും ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കാനും പാറ്റി
 യരുല്ല. വ്യാപാരം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ, മരത്ത
 ിയും, റബ്ബറും, ചന്ദനവും, കൊപ്പരയും,
 ജവാരികളിൽ ചെങ്കരിയും ഉണ്ടല്ലോ.
 * * * * *
 ഗുനിമാൻ ഒടുവിൽ കണ്ണങ്കുളംമേ
 നോൻ അവർകളുടെ ചരമം കേൾക്കുമ്പോ
 യ്ക്കു വലിയൊരു നഷ്ടമാണ്. വലിയൊരു
 ഭാഷാജിതാനിയമന കഴിഞ്ഞുപോയ
 ഗുനിമാൻ കെ. ഏം. വറുഗീസുമാപ്പിള അ
 വർകൾ വാക്കുകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും
 പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച സാമിത്വരംഗത്തിൽ
 കയററി, അഭിനയം ശീരിപ്പിച്ച വഴിക്ക്
 പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ച ചെറുപ്പക്കാരിയെ ക
 മാളായിരുന്നു ഒടുവിൽ കണ്ണങ്കുളംമേനോ
 ന് അറർകൾ. ഗദ്യമോ പദ്യമോ നല്ല
 വണ്ണം എഴുതാൻ സാധിക്കുന്നവരെ കണ്ടു
 റ്റവെന്നും ഭാഷാഭിപ്രേക്ഷയെ മാത്രം കാക്കി
 ചു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും വറു
 ഗീസുമാപ്പിള അവർകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന
 വാസന കണ്ടു വേറെ തന്നെയായിരുന്നുവെ
 ന്ന എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണല്ലോ.
 വറുഗീസുമാപ്പിള അവർകൾ ഉണ്ടായിര
 ന്നപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരിയെ
 അധികംചെക്കം മറയ്ക്കുജ്ജിയിൽതന്നെ ഇരി
 ക്കാനല്ലാതെ സാമിത്വരംഗത്തു പ്ര
 ചേരിക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടായതനുചാ
 എന്നു ഞങ്ങൾ വല്ലഭം സംശയിക്കുന്നു.
 കണ്ണങ്കുളംമേനോൻ അവർകൾക്കുള്ള ക
 രു വിശേഷവിധി, ഗദ്യവും പദ്യവും ക
 രുപോലെ എഴുതാനുള്ള ക്കെ സാമത്വരം
 മംത്രൺ. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ചെറുകഥകൾ

പ്രാപ്തകം സമുദയവയാണെന്ന് കണിത
 ജ്ഞാനമേന്മയെ അർത്ഥകരമായി നോക്കി
 കഥ എഴുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന്
 ഞങ്ങൾ ചിലപ്പോഴും ആലോചിക്കാറുണ്ടാ
 യ്കുന്നു. ഇത് എഴുതുന്ന ആൾ ഒരിക്ക
 ല് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ സ
 ക്ഷമപ്രദമായിത്തീരുകയാണ് അതിനു
 തക്കതാണെന്നല്ലെന്ന് ചെറുകഥകൾ എഴു
 തുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതെന്ന് ചിലർ
 മുട്ടുകൊണ്ടാണെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. കട
 വിൽ കണിതജ്ഞാനമേന്മയെ പട്ടണത്
 ത് പ്രസിദ്ധകവിതകളുടെ പട്ടണത്തിൽ
 ഒരു പ്രത്യേക വിശേഷമായിരുന്നു. അ
 ത്തുകവിതയായിച്ചാൽ കവിയുടെ പേരി
 ന്നതില്ലെങ്കിലും ആരുടെ കവിതയാണെ
 ന്ന സാഹിത്യരസികന്മാർക്കു തിരിച്ചറിയാ
 നുള്ള ഒരു പ്രകടനമാണ്. അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ കവിതയ്ക്കു അർത്ഥപൂർണ്ണതയും ശബ്ദ
 ഗീതയും മെമ്പോലമുണ്ട് പല പത്രക്ക
 ലിലും പല അവസരങ്ങളിലായി അദ്ദേ
 ഹം പരസ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള വണ്ഡകാവ്യങ്ങ
 ള്ളൊക്കെ വല്ലവരും ശേഖരിച്ചു പരസ്യം
 ചെയ്തെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

* * * * *

സാഹിത്യരസികന്മാർക്കു സ്നേഹമായ
 മഹാഭാരതസങ്കല്പം പ്രീതി തോട്ടക്കാട്ടു ഇ
 ഷ്ടാവർണ്യയുടെ ചരമമാണ്. വളരെ പു
 സ്തകാലത്താണ് ഈ അമ്മ എഴുതിയിട്ടിരി
 ക്കിലും “സുഭദ്രാജിതം” എന്ന നാടകം
 ഒന്നാണിത്, ആ കവചത്തിന്റെ നാലുവയ
 ന്നെ സാഹിത്യലോകത്തിൽ നിലനിർത്തു
 വാൻ. “സുഭദ്രാജിതം” നാടകം ഒന്നാ
 മത് വെളിക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ
 അതിനെ എത്ര വാണശ്ലാഘിക്കാത്തുടിച്ചാ

ണ് സിദ്ധിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരും അ
 നുവേദമാണ്. ഈ കവി ഉണ്ടാക്കുന്ന അ
 നേകംകവിതകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാ
 ക്കു കവിതയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശ്ലോക
 മോ മാത്രം ചിലപ്പോൾ, ആ കവിയുടെ
 ചാരിനെ വിലയിരുത്താൻ തക്ക വിശേഷ
 വിധി ഇന്നുമുള്ളതായിത്തീരാറുണ്ട്. ഇക്കാ
 വർത്തകളുടെ— “പല്ലാരിപ്രിയനായ മാനസ
 മരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?” എന്നാണിരുന്ന ശ്ലോ
 കം ആവിധം ഇന്നുമുള്ളതാണ്. ആ ശ്ലോ
 കത്തെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഇക്കാവർത്ത
 കയ്ക്കുവരി വിചാരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.
 ഈ അമ്മയും അധികം പുസ്തകങ്ങൾ എഴു
 താതിരുന്നതുകൊണ്ട് കേരളഭാഷയുടെ കയ്യൊരു
 മെന്മാ പഠയേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന്നൊന്നാ
 യിരിക്കാം സംഗതി? കുടുംബഭാരം വ്യാകു
 ലതയായിരിക്കാം. അതോ, ചില വണ്ഡ
 നാമിമൾനലോലപന്മാർ “സുഭദ്രാജിതം”
 യെന്ന പേരിൽ അദ്വൈതം നിർമ്മിതം
 യും അന്യായമായും പത്രങ്ങളിൽ ദോഷപ
 ഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 മറ്റൊരായിരിക്കുമോ? അതിനൊന്നാണെങ്കി
 ല് ഈ അമ്മ മഹാഭാരത പുസ്തകമെഴുതാൻ
 ദൈവവിരോധം ചെയ്തത് അന്യായമാകു
 നല്ലൊരു പാഠമായി.

* * * * *

എന്നൊക്കെത്തന്നെ വെച്ചൊരു മഹാ
 “മാന” എന്ന പേരിൽ പുറപ്പെട്ടു വ
 ലിപ്പത്തിൽ നാലുപേജുള്ള ഒരു പത്രം പു
 രപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ “ചോദനാക്കരം” ഇ
 ഷ്ടാരിനെ പരിശോധിക്കുന്നു:— “ചരിതംവ്യ
 കരച്ചു കർച്ച പത്രം ചെറുതാക്കി ചെറുതാ
 ക്കി കൊല്ലത്തിൽ നാലുവയറിനുംവ്യ
 ഒരു ചോദ്യംകാർഡ് പത്രവുമായാൽ ആ

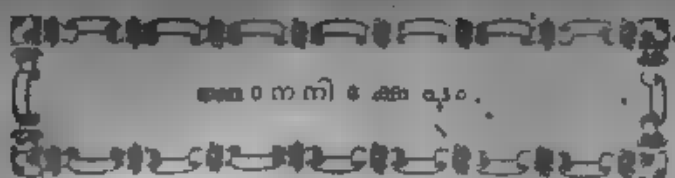
ഈ നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നു തോന്നുകയില്ല. പക്ഷേ ഈ പത്രങ്ങൾ തപ്പാലിലോ, അഞ്ചലിലോ അയക്കേണ്ടിവന്നാൽ 52 ആളുകൾ ചുമത്തിയത് 1318 തപ്പാൽക്കുലിവേണ്ടിവരും. പത്രങ്ങൾ ലേഖനങ്ങൾ ക്ഷാത്തുകൊടുക്കാതെ എഴുതികിട്ടുകയും വരണം. ലേഖനമുക്കാത്ത സാഹിത്യം വില്പനപ്പെടാതെ വെറുവെ പ്രചരിക്കുകയും വേണം. എന്തെങ്കിലും കണാലും പറഞ്ഞു കൊടുത്താലും പഠിക്കാത്തവർ കൊണ്ടാൽ പഠിക്കുമെല്ലാ എന്ന സമാധാനത്തോടെ ഇരിക്കേണ്ടതമുള്ളത്. “കാണ”വെ നെ അറിവ് കണ്ടിട്ട്, എന്താണെല്ലാം അറുക്കേണ്ടതിൽ പത്തും പത്രങ്ങളും വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതിലായിരം അയ്യായിരം വരികൾക്കെ ചെറുതു മുന്നോ നാലോ മൂന്നും നടന്നതിന്നു ശേഷം ചെറുതായി പ്രാപിക്കുന്നതിന്നോ കാര്യം ചെറിയ നിലയിൽ തുടങ്ങി ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ

അതാണ് നല്ലത്. ചില പ്രത്യേക മദ്യ
 ശാലകളോട് കൂടി ഇഴവിധം ചില പത്രങ്ങ
 ൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ നടപ്പുണ്ട്. “എപ്പിഫെ
 നി” മുതലായവ നോക്കുക. അവയ്ക്ക് പ
 ണെ കോളാ ദിക്കിൽ ഏകദേശം നാ
 ണ്ഡായിച്ചു ആ ദിക്കിലെക്കുള്ള പത്രങ്ങളോ
 ണെ അവർ കൊണ്ടു കെട്ടി അയയ്ക്കുക
 യാണ് ചെയ്യാറ്. വരിസംഖ്യയെയല്ല ആ
 പത്രങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നത്, സ്റ്റേഡിത
 ന്നതും ഇന്നു കറേക്കികളായവരുടെ സം
 ഭവനങ്ങളെയാണ്. ഏതായാലും കടലാ
 സ്സുകൾക്ക് നാളിട്ട് വില വർദ്ധിക്കുക
 യും കടലാസ്സുകൾ കിട്ടുവാൻ തന്നെ ല
 യാസപ്പെടുകയും അതുനിമിത്തം പല പ
 ത്രങ്ങളും നിന്നുപോകയും ചെയ്യുന്ന ഈ യു
 ഘകാലത്ത് പുതിയ പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടു
 വിക്കുന്നവർ “കുച്ചവടത്തിലുള്ള കണ്ണ”
 ഏതെന്നു രാഗിനി കണ്ണാണെന്നു ഞങ്ങൾ
 ൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ബോധാകുലശാലാദം.

ഇതിൽ "ബാലാകലേശം" എന്ന നാടകപുസ്തകത്തിന്റെ ഇന്നദോഷനിരൂപണവും മറ്റുപണ്ഡിതന്മാരായി 'കോളോദന്തം' എന്ന ചന്ദ്രത്തിൽ വർത്തനമായ മിസ്സർ കേ. മഠകൃഷ്ണപിള്ളയും മിസ്സർ ടി. കേ. കൃഷ്ണമനോഹരനാഥായിൽ നടന്ന ചർച്ചാലോചനയായ വാദപ്രതിവാദോല്പന്നങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മിസ്സർ പാളയുടെ വാണയം, തൃപ്തവും ചുണയും കാരണങ്ങളാൽ ഈ പുസ്തകം വാചിപ്പ മതിയായു. പേരയിണിയിക്കൽ 3-ാം വിലക്കു കിട്ടും. മെല്ലാഞ്ഞവക 4-ാം.

ആരംഭപാഠിനി മാസിക.

ഭൂമിയിൽ ചില പ്രദേശങ്ങൾ കടൽ അതിക്രമിച്ചു കയറ് മരിക്കുകയെന്നതുപോലെ വേറെ ചില ഭാഗിൽ കടൽ ഒഴിഞ്ഞു കയറ്റത്താൽ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്രീനിസ് ന്റ് ബ്രിട്ടനിൽ കഴിഞ്ഞ 35 കൊല്ലംകൊണ്ട് 6,640 ഏകുസ്ഥലം കടലിൽ മുക്കിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. 48,000 ഏകുസ്ഥലം കടൽ കഴിഞ്ഞു പുതുതായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ചൈനയിൽ കഴിഞ്ഞതൊക്കും 2,000, 000 പവർ വിദ്യുതോത്പാദനശേഷി ഉള്ള ഒരു മെഗാവാട്ട് പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ രാജ്യത്തും കഴിഞ്ഞുപോയ ഉള്ളതിനുപകരം മെഗാവാട്ട് പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുലിശ്ശിയിൽ മുതലായ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മെയി, ജൂൺ, ജൂലൈ, ഓഗസ്റ്റ്, സെപ്റ്റംബർ, ഒക്ടോബർ, നവംബർ, ഡിസംബർ എന്നീ മാസങ്ങളിൽ 4 ഇഞ്ചിൽ അധികം മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മെത്ര. ജർമ്മിയാനോ മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ ജലാനിരോധത്തിൽ മൂന്ന് ഇഞ്ചിൽ മേൽ കം മഴ പെയ്താൽ അത് ഇതിന്റെ പവർ പ്ലാന്റിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യൂറോപ്പിൽ ചായ ൧൩.൨൫ ഉപയോഗിച്ചത് 16.൨൦ ൧൯൭൦-ൽ ഉപയോഗിച്ചത്. പോളിഗ്രീസുകാർക്ക് അതിന്റെ ൧൩.൨൫ ഉപയോഗിച്ചത്.

യൂറോപ്പിൽ ആകെ 3500 ടി പമ്പുകളുണ്ട്.

ബ്രൂസ് പട്ടണത്തിൽ കടലാസ്സു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചിട്ടി (ഗുപ്തം) ഉണ്ടാകുന്നു.

റഷ്യയിലെ ചക്രവർത്തിക്ക് 100,000,000 ഏകു പവർ ഉപയോഗിച്ചു.

മെറ്റിയോറോളിറ്റുകൾ നാം പറ്റിച്ചാക്കുന്നത് അധികവും 2൦൦൦ വർഷം തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അത് ൧൦൦൦ വർഷം തെറ്റിയിരിക്കുന്നു.

ആത്മപോഷിണി

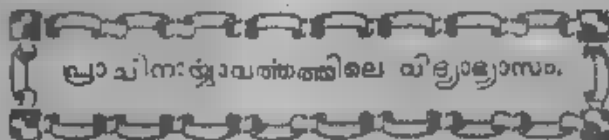
പുസ്തകം ൭.

മറുപടി മിഥുനം

വകുപ്പ് ൩.

൧൦൮൭൦.

പേരാലിൽത്തറയായ പാറമ്പലം തന്നിടത്തുവെ സംഭവം
തീർത്ത് വന്നതായും നല്ല കിഴവന്മാരായ മറ്റാരികൾ
സാക്ഷാൽക്കൂടി മുഴക്കി മെനവായിത്തീർന്നതായും ഉപ-
ശ്രീതാഴിച്ചു പൂർവ്വം 'പോഷിണി'യെ നാമകരണം തുണയ്ക്കുന്നതും

പ്രാചീനവർത്തനത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം.

മനുഷ്യരാതിയുടേകളിൽ നിന്നു വ്യ-
ത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രമേയമാണെന്നും
ആ പ്രമേയത്തോ പ്രകാശിക്കുന്നതെങ്കിൽ
ശിക്ഷാത്വപരമായ ശാണപ്രഭവം അത്യാ-
വശ്യകമാണെന്നും ആർക്കും അറിവുള്ളതാ-
ണ്. ഇൻഡ്യൻ മഹാഭാരതത്തിൽ ഇപ്പോൾ
നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എ-
താനും ചില ഗുണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ലെങ്കി-
ലും, അവയോടുകൂടി പല ദോഷങ്ങളും സ-
ങ്കീർണ്ണങ്ങളായി കിടക്കുന്നതിനാൽ ആ ദോ-
ഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കാതെ ഭാരതത്തിനു ശാ-
ശ്വതമായ ഐശ്വര്യം സിദ്ധിക്കയില്ലെന്നു
മനസ്സിലാക്കുന്നവർ നിലവിട്ടിട്ടുള്ളതുക-
ടായിട്ട കലം കരയായിട്ടുണ്ട്. "ഈ അവ-
സരത്തിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഇടയി-

ൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ
മീതി എന്തെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു സോ-
പാനവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായിരിക്കുമെന്നു
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രാചീനവർത്തനം
വിദ്യാവിഷയത്തിൽ അത്യന്തപ്രായോഗിക
ഒരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള-
തു സർവ്വസമ്മതമാണ്. ഇന്നു പരിഷ്കാരം
സ്വർണ്ണന്റെ പ്രകാശത്താൽ പരിശോധിക്കു-
ന്ന പല പാശ്ചാത്യരായുള്ളതും അന്നു
ഗാന്ധിജിയുടെ കാലത്ത് മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന
കഥ പോകട്ടെ; ഇന്നത്തെ തോതു വെളി-
നോക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ വായിക്കിയ
കാലം വന്ദ്യനായ ഒരു കവിയായോ പര-
ജ്ഞാലിയായോ വിശിഷ്ടനായ ഒരു വൈ-
യാകരണനായോ ശങ്കരചാര്യരോടൊ-

പുതുനായ ഒരു ശാസ്ത്രകാരനെന്നോ
 ലോകത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്തും കാണുന്നില്ല
 ല്ലോ. ആ മഹാവ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് ആ നില
 കളിലൊക്കെയും കൊണ്ടുചെന്നുത്തിട്ടു വി
 ദ്യാത്മാസമിതിയുടെ മഹാത്മ്യം വിജ്ഞാ
 യമാണെന്ന് ആർക്കും നമ്മുതുകാണി നിവൃ
 ത്തിയില്ല. അതിന്റെ ഏറ്റവും സംക്ഷി
 പ്തമായ സ്വരൂപനിരൂപണമാണ് പ്രകൃതി
 വിജ്ഞാനം.

ഈ മഹദ്വൈജ്ഞാപുരി പ്രാപദത്തി
 ലും അർത്ഥവ്യവസ്ഥിതിയും കാണുന്ന സൂചന
 കളിൽ നിന്നു വൈദികകാലത്തിന്റെ ആ
 മംഭരത്തിൽ തന്നെ ഈ എപ്പോഴും നടുപ്പിൽ
 വന്നതായി ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ
 മഹദ്വൈജ്ഞാപുരിയെ വേദമെന്നുമാത്രമായി വേ
 ദപാഠം ചെയ്യുന്നവർ ബ്രഹ്മ പാഠി എന്ന
 അഭിധാനത്തിന് അർത്ഥമായി തീർന്നു. മ
 ത്തെപ്പറയുന്നതിൽ വേദകർമ്മാർക്കുമാരായി
 തൊണ്ണൂറോളം മഹദ്വൈജ്ഞാപുരി പാ
 യുന്നുണ്ട്. വൈദികകാലത്തിൽ തന്നെ
 വേദങ്ങൾ അർത്ഥത്തോടുകൂടിയോ കൂടാതെ
 യോ പഠിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി
 വ്യാപാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദിക
 കാലത്ത് ചിലർ സംക്ഷേപപാഠംകൊണ്ടു മാ
 ത്രം തൃപ്തനായിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്.
 അവരുടെ കതം അർത്ഥമെന്നെന്നും സാ
 മ്യം സംക്ഷേപപാഠം തന്നെയാണ് കർമ്മമായി
 ഉള്ളതെന്നും യാസുജ്ഞാപുരിയെപ്പറ്റി ഉപന്യാ
 സിക്കുന്നു.

“പ്രമാണമേവ മാനുഷം ചിലാഭി
 അഹിത്യ വേദം ന വിജ്ഞാതേ യോധവാഃ
 അപരന്ത ഇത് വേദം പ്രാപ്തം വേദ
 നാകർമ്മി ജ്ഞാനവിജ്ഞാപാപമേവ”

യാസുജ്ഞാപുരി ആഭിപ്രായത്തോടു പൂർണ്ണ

മായി യോജിച്ചതെന്നാണ് പരമേശ്വര
 യുടേയും നില.

“അധീനമപി ജ്ഞാനം
 നിഗമനൈവ തത്ത്വം
 അനന്തവിവർത്തനേവ
 ത അജ്ഞാതം കേവലം.”

എന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ മതം സൂർയ്യമാ
 ആദാണീയമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമി
 ല്ല. സംക്ഷേപപാഠത്തിനു തന്നെയും സ്വാ
 നകരണനാഭാരുപദാനാദികളിൽ നിശ്ച
 യമുള്ള ഒരു അർത്ഥപ്രകാരം സാമാന്യം
 ആവശ്യമാണെന്നു വരുമ്പോൾ സംക്ഷേ
 പപാഠത്തിന് ആ സാമാന്യം എത്ര
 ദൂരം അപരിഹാസനീയമാണെന്നു പ്രത്യേ
 കം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അർത്ഥപ്രാപനം മൂന്നുപ്രകാരത്തിലാ
 ണെന്നാണ് റാമീതന്റെ കതം.

“അർത്ഥപ്രാപനം ച ത്രിവിധം
 ധർമ്മമേകം മകാരണം
 ശുശ്രൂഷാകാരണം വേദി
 ത്രിവിധം പരികർമ്മം.”

എന്നാണ് ആ സൂതികർത്താവിന്റെ മം
 ക്രം. അർത്ഥപ്രാപനം ധർമ്മമായും ചണത്തി
 നുവേണ്ടിയും ശുശ്രൂഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഇ
 ങ്ങനെ മൂന്നു വിധത്തിലാകാം. ഈ നില
 യ്ക്ക് അർത്ഥപ്രാപനം ആചാര്യൻ, ഉപാ
 ദ്യായനും എന്നു രണ്ടുപ്രകാരത്തിലുണ്ടാ
 ന്നു (വിഷ്ണു) മറ്റൊരു സൂതികാന്റെ പാ
 യുന്നു. അവരിൽ ആചാര്യൻ ഉപാദ്യായന
 പെക്കാരം ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു.

“ഉപാധ്യായേ യ യജ്ഞിണ്യം
 വിദകശ്ചാപായദിജഃ
 പകല്പാസരണസ്യാ ച
 മഹായാജം ബ്രഹ്മവർത്തം.”

ചേദപാഠം മാത്രമേ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഡിന്നീസ് ശിക്ഷ, ക്ലിപ്തം, വ്യാകരണം, നിരക്കം, മനസ്സ്, ജ്യോതിഷം, ഈ ആറു വേദാംഗങ്ങളുടേയും പഠനംകൂടി പ്രചാരപ്രചാരമായി തീർന്നു. പത്തഞ്ചലിയുടെ കാലത്തിൽ ഈ വേദാംഗങ്ങളിൽ — പ്രാത്യകം വ്യാകരണത്തിൽ — ശിഷ്യന്മാർക്കു് അഭിരുചികൊണ്ടു് പഠനമായി ഉദാരികുന്നതിന്നു് പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. “പത്തഞ്ചത്തു കാലത്തിൽ ഉപപന്തന്തിന്നു് മേൽ ബ്രാഹ്മണരെ വ്യാകരണം പഠിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാനുമില്ല. വേദം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞു ഉടൻതന്നെ അറവർ,

ശിഷ്യൻ ആവാർത്തന ഈശ്വരനെ
 പൂജിക്കുകയായിരുന്നു. “മാതൃദേവോ ഭവ
 പിത്രീദേവോ ഭവ, ഐശ്വര്യദേവോ ഭവ”
 എന്നീ ഉപനിഷത്തു ശ്ലോകമുണ്ട്. ആ
 വാർത്തൻ മാതാപിതാക്കളുടെയും ശത്രു

എന്നാണ് ആവസ്ഥയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. “സ ഹി വിദ്യതസ്യ ജനയതി തത്വേഷ്ടംഭവം. ശരീരമവതാപിതമേവ ജനയതി” എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപപത്തി.

“ഉപാത്യാഹാദാശ്ചാത്മ്യം
യോദ്ധാണാം ശതം പിതാ
പിതൃശ്ചൈവമാതാ
ഗൗരവേണാതിഹൃതേ.”

എന്നുള്ള വസിഷ്ഠമതത്തെ വണയിച്ച ഗൗരതമൻ ആചാര്യശ്രേഷ്ഠാ ഗുരുനാഥം; മാതൃത്വേക” എന്ന വാക്യങ്ങളാൽ സ്വമതത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. വഞ്ചനകളിൽ വെച്ച് ആചാര്യൻ തന്നെയാണ് ശ്രേഷ്ഠനെന്നു സൂതികത്താക്കയാർ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഹിതം അസ്ഥിമേരണീകൃതം
പരോഘാതം ശയകർഷിടം”

എന്നു യാജ്ഞവൽക്യനും “യുക്തസുതപ്രഹിതരേവം” എന്നു ഗൗരതമനും പറയുന്നു. ആചാര്യന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ ഗൗരവപരമരിയവയായിരുന്നു.

“സുനമസ്തമസ്തപസ്തം
സുഖഭോജാഹ്ലാസസുധിക്
അപരവസ്തുപരോഘോഘ
നിരൂപകനാശ്ചൈവതഃ.

എന്ന ലക്ഷണശ്ലോകത്തിൽനിന്നു സാമാന്യക്കാക്കാനും ആ പദവി ലഭിക്കു നുതല്ലെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആചാര്യൻ ശിഷ്യനെ പുത്രനെപ്പോലെ വിചരിച്ചു തനിക്ക് അറിവുള്ള വിദ്യമുഴുവൻ അതൊന്നും മറ്റുമെല്ലാംതെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ് ആവസ്ഥയെ പറയുന്നു.

“ശിഷ്യശിഷ്ടീവേധന. ൧൧൧ ആശങ്കതഃ
ജ്ഞേവേണവിദിയാജ്ഞം തന്മത്വം; അന്വേ
ന പ്ലവർ താതാ ശാസ്ത്രം” എന്നു ഗൗരതമൻ ശിഷ്യശിഷ്ടാ”കൃമത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. “അവേധന” എന്ന പദത്തിനു “തരധനം കൂടാതെ” എന്നാണ് അർത്ഥം.

വൃത്തിശ്ചേവണി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപാധ്യായനെ നിഷിദ്ധകാടിയിൽ തള്ളിയിടുന്ന പ്രാചീനഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ മാസവേതനം എന്നൊരു പ്ലാട് ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു പ്രാബല്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അധ്യായനം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ ഗുരുദക്ഷിണ വിധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതുതന്നെ ആചാര്യന്റെ അവാക്കപ്രകാരമല്ലാതെ ചെമ്പുപാൻപാടുള്ളതായിരുന്നില്ല. ശിഷ്യന്റെ ശുശ്രൂഷയോടോ ഗുണത്തോടോ ആചാര്യൻ പരിവൃദ്ധനായി തീരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഗുരുദക്ഷിണ നിരതംകൊണ്ടാണ് ധർമ്മസൂത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഇതിൽ രാഷ്ട്രപാശത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വരത്തുകൗതുകത്തോടെ കഥതന്നെയാണ് ഉദാഹരണം. ദക്ഷിണതന്നെ ഇന്നു പ്രകാരത്തിൽ വേണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചെരിപ്പോ പലകയോ കേവലം ചീരപ്പോലുമോ ആചാര്യനു ഗുരുദക്ഷിണയായി യഥാശക്തി സമ്മാനിക്കാമെന്നു പറയുന്നു.

കാലക്രമേണ പാഠ്യവിഷയങ്ങൾ അധികമായതോടുകൂടി അവയെല്ലാം ഒരു ആചാര്യൻ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതിന്നു. ആയിട്ടുമാണ് തക്ഷശില, നാഗ, കാഞ്ചി മുതലായ മറ്റൊരവിദ്വാലയങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം തക്ഷശില ആലസ്യ

[illegible]

കാവ്യമെന്നും ഇതിഹാസസാഹിത്യമെന്നും വി
ളിക്കുന്നത്.

ഇതിഹാസങ്ങളുടെ ബീജാവാചം
വേദങ്ങളുടെ ശാഖയായ ബ്രാഹ്മണങ്ങളി
ലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അതിപുരാത
നമായ കാലത്തും ഇന്ത്യയിൽ വീരന്മാരാ
യ യോദ്ധാക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകളും
ഐതിഹ്യങ്ങളും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വേ
ദങ്ങളിൽ പല പട്ടങ്ങളിലായി അന്നേ
കം വീരന്മാരുടെ യുദ്ധചരിത്രം വർണ്ണിക്ക
പ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അന്നെ
ത്തെ ചരിത്രങ്ങളിൽ മോടിഭാവമുള്ള അ
ത് ശാസ്ത്രകർമ്മ പ്രകടമായി കടന്നുകൂടി
സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നില്ല. ആവക വീര
ചരിത്രങ്ങൾ കാലം ചെല്ലുന്തോറും കേര
ളത്തുളള കല്പനാശാണോല്പീഡങ്ങളാലുക
യും, ഏണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും ഗണ്യമാ
യ മാറ്റം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തു
തുകാലത്തു യോഗസൗതത്തിൽ ഇതിഹാ
സകഥനം പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ന
മ്മുവ്വേദത്തിൽ നിന്നും അറിയുന്നുണ്ട്. ചു
രുക്കത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, വൈദി
കകാലം മുഴുവനും ഇതിഹാസ ചരിത്രങ്ങൾ
ക്കു പ്രചാരമായ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു
വെന്നുതന്നെ പറയാം. അങ്ങിനെ ചിര
ന്മയാസിദ്ധമായി കിടന്നിരുന്ന വീര ചരി
ത്രങ്ങൾ വർണിക്കുവാൻ ആർക്കും മനോ
ധർമ്മങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. അതിന്റെ
ഫലമായിട്ടത്രെ, മായണനും എന്നും ഭാ
രതം എന്നും പേരെടുത്തു ഇന്നു നാം കണ്ട
വരുന്ന രണ്ടു ഇതിഹാസഗ്രന്ഥജ്യോതിസ്സു
കൾ സാഹിത്യനോദനധലത്തിൽ ഉദി
ച്ചു ഉച്ചത്തിൽ വിളക്കുന്നത്.

ഇതിഹാസങ്ങൾക്ക് ഇരുപത്താമസ

മുപ്പത്തമുമാന്തിട്ടുള്ള ഭേദം വിഷയത്തിലാ
ണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അവയിൽ ഒരുഭൂ
തകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബാഹ്യകർമ്മങ്ങളാ
ണ് കേര വരുന്നതിൽ വില്പനയുണ്ടാകുന്നത്. ത
ന്നിരിക്കുന്ന നവീനമാർക്കു അർത്ഥത്തിൽ പ്ര
ബലമായ അവിശ്വാസം കടന്നു കൂടാൻ ഏ
കപക്ഷമായി. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തെപ്പ
റ്റി നാലുപാട്ടും ഉള്ള അനുപാദങ്ങളെക്കുറിച്ചും
ഇന്നും ഇന്നലെയുൾപ്പം പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.
അങ്ങിനെ അനുപാദങ്ങളും നടത്തിയവരി
ലും നടത്തുന്നവരിലും അഗ്രഗണ്യന്മാർ
പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ തന്നെയുണ്ടെന്നി
വിടെ വിശിഷ്ട പ്രസ്താവയോഗ്യമാ
ണ്. എന്നാൽ ഈ അനുപാദങ്ങളുടെ
ഫലമായി വിശ്വാസാർത്ഥമായ ഗ്രാഹ്യ
മായോ വല്ല തത്വപരമായോ ഇവയ്ക്കു കണ്ട
പിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഈ സന്ദ
ർഭത്തിൽ തന്നെ വ്യസനസമേതം പാശ്ചാത്യ
കൾക്കുള്ളതെ. ഭാരതസാഹിത്യത്തിന്റെ
വ്യക്തമായ തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹിതമ
ശ്ചരണങ്ങളായിത്തന്നെ കിടക്കുന്നു. ബാ
ഹ്യമായി അനുപാദങ്ങളും ചെയ്തു പാശ്ചാ
ത്യബുദ്ധിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ച സംഗതി
കൾ ആവക പ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയ്ക്കു
ന്നോക്കിട്ടേ ഇല്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, അ
സംഭാവ്യങ്ങളും അസംഗതങ്ങളും ആയ
ചില വിമർശനങ്ങളെ ആവിഷ്കരണം ചെയ്തി
ട്ടുണ്ട്.

മാതൃകയെക്കുറിച്ചു പ്രഫുല്ലക വി
ബാർ എന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ അഭി
പ്രായപ്പെടുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്:— “ഏ
തായെന്നതിന്റെ ആരംഭംതന്നെ ചന്ദ്ര
പദശാസ്ത്രം കിടക്കുന്നുണ്ട്. തിരിയുന്നതിൽ
ഇതിഹാസ സംക്ഷിപ്തമായ ഉദ്ദേശ്യം, അ

കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽ എത്തിയ ആ കൃത്യത്തെ പരിഷ്കാരവും സമ്പ്രദായവും തടയുകയും, വിശിഷ്ട സിലോണിലോളം പഠിപ്പിക്കണമെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആണ് വിശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രതിപാദ്യവസ്തു കേവലം അഭ്യന്തരമാണെന്നും പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥംതന്നെ അനന്തരം വിളിച്ചുവരുത്തുന്നതാണ്. ചില സംഭവങ്ങളുടെയും അവസ്ഥകളുടെയും പൂർണ്ണീകരണം എന്നും ആരംഭം പരമാർത്ഥം. യോഗ്യമായ ഒരു മാർഗ്ഗം സീതയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതും, അതായത് രാമൻ അവളെ വിട്ടുകൊണ്ടുവന്നുവെന്നുമാണല്ലോ കഥാപാത്രവികാസം സംഭവിച്ചുപോകുന്നത്. ഒരു വികാരമായ രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്.

പ്രഥമം രാമന്റെ ഇതിഹാസം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:—“രാമന്റെ കഥയുടെ അടിസ്ഥാനം വേദത്തിലെ അസാധാരണകൃതികളിലുള്ള ഒരു പഴംകഥയാണ്. പ്രഗല്ഭത്തിൽ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്.

യാതൊരുവകയായിക്കൂടിപ്പോട്ട സീതയെ ദേവിയെപ്പോലെ മാന്ദാത്യത്തോടുകൂടി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അതിലായത്യാവതിയും, ഇന്ദ്രന്റെ അപമാനം പരിഹരിക്കാൻ വന്നിരുന്നതും വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സീത എന്നത് ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല, രാമന്റെ അഭ്യന്തരതയെ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാം രാമന്റെ ഇതിഹാസം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:—“രാമന്റെ കഥയുടെ അടിസ്ഥാനം വേദത്തിലെ അസാധാരണകൃതികളിലുള്ള ഒരു പഴംകഥയാണ്. പ്രഗല്ഭത്തിൽ ഉദ്യോഗാൽ എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ പല കഥകളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്.

മുഖത്തെ വിവരിക്കുന്ന വിവരത്തിൽ മറ്റൊരുതരം രീതി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. കഥാപുരുഷന്മാർ ആഡംബരം കുറഞ്ഞവരും കല്പിതന്മാരാണ്. ഉദ്യോഗാലംബം മുതൽക്കേ ഭരണവികാസം കല്പിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആർക്കും പ്രമേയം തെക്കോട്ടു നീങ്ങി ചെല്ലുന്നതായി കടിയേറിപ്പോയ തങ്ങളുടെ കൃഷി പ്രയോജനം വരുത്തിത്തുടങ്ങിയതിനെ സൂചിപ്പിച്ച മറ്റൊരുതരം ഏതാനും കല്പിത കഥ സൂചിപ്പിച്ചുവെന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയാണ് നവീനവിമർശനങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ പാവനമായ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

മറ്റൊരുതരത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തേണ്ടതും അവരുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നുള്ളതെ സംബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. അതിലെ പ്രധാനപ്രമേയമായ കഥാപാത്രങ്ങളും, ചില കഥാപുരുഷന്മാർ, മറ്റു ചില സംഭവങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം യഥാർത്ഥം ആണെന്ന് അവർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ഡിതരെ ശുദ്ധ സത്യത്തെ പറ്റി ഭാരതത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: "കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നടന്ന ഒരു മറ്റൊരു കഥയാണ് മഹാഭാരതത്തിലെ പ്രധാനപ്രമേയം. മഹാഭാരതം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആചാര്യൻ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ്റെയും കർമ്മങ്ങളും തത്ത്വചർച്ചകൾക്കുപുറം പിടിച്ചിരുന്ന ആശാലാണ് ആരാധനയായ കവികൾ പ്രസ്തുതപ്രബന്ധത്തിന് ചില അംശങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള വർണ്ണനകൾ. ഇതിൽ ഒന്നുപക്ഷമില്ല. അതുകൊ

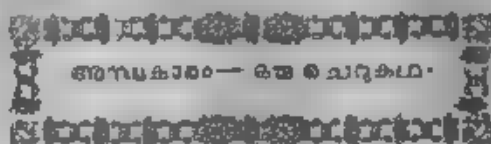
ണ്ട് ഇപ്പോൾ നാം കണ്ടുവരുന്ന മഹാഭാരതം യഥാർത്ഥമായി നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ശരിയായ ചരിത്രമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർവ്വതാർക്കം കല്പിതകഥാപുരുഷന്മാർ തന്നെ. യുധിഷ്ഠിർ സത്യം, ധർമ്മം, സത്യാഭാവം മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്കും, ഭീമൻ അത്യന്തിതമായ ശക്തിക്കും, അർജുനൻ അപ്രതിഭാകാര യുദ്ധസാഹസ്യത്തിനും, നകുലനരദന്മാർ മറ്റൊരോ ഗുണങ്ങൾക്കും പകരം നൽകുന്നു. ദ്രൗപദിയുടെ കർവ്വവും ഇന്ദ്രിയം തന്നെയാണ്. പാർവ്വതാർക്കത്തിലായ ഇരുമ്പുവതി ഏകദേശസമോദേശമായ പാണ്ഡവന്മാരെ കൈമാറ്റം കഴിയാതെ കഴിഞ്ഞു. അതോ, അഞ്ചുപേരെയും! എന്നാൽ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും അതിനടുത്തു വളരെ ശക്തമായിട്ടും സൂക്ഷ്മമായി വെളിപ്പെടുത്തലും നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പാണ്ഡവന്മാരുടെയും ദ്രൗപദിയുടെയും ജീവനെയും മരിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ പുത്രിയായ യാമയെ സേനിയെ അഞ്ചു പേരെക്കൊന്നിച്ചു വെട്ടിക്കുതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമായി ചിലപ്പോൾ പോലും തമ്മിലുണ്ട്. ഇരുപതു തെളിവുകളിൽ പാർവ്വതാർക്കം ചർച്ചയ്ക്കു നീക്കം കെട്ടുകയാണെന്നു വന്നുവരുന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ, പാണ്ഡവന്മാരുടെ ആനന്ദരവംഗ്യമായ ജനമേജയന്ദികളെ ഭാരതത്തെക്കാളും പ്രാചീനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്ന സ്ഥിതിക്കു പാർവ്വതാർക്കം മെല്ലെ മെല്ലെ പ്രസ്താവിക്കാതിട്ട് കാണുന്നതാണ്."

ഇനി ബീസർ മുഖലായവർ പറയുന്നത്, മറ്റൊരുതരത്തിൽ മുമ്പാണ് ഭാരത

ത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തി എന്നാണ്. മിസ്റ്റർ ദൈവനാ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലും കടന്നു ചില അഭിപ്രായങ്ങളെയും സംഭവങ്ങളെയും അന്യഥാ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈവക വിമർശങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംഗതിയായത്, പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഹൈന്ദവ ഐക്യത്തിൽ മറിച്ചഭിപ്രായമുണ്ടാകാൻ ഈ പെരുമുദിയുടേ.

വക വിമർശനം നാലുപാടും നടന്നാലും പ്രസക്തിയില്ല. വിമർശകരും വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഇവയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽ വലിയ ഫലമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, എതിർവാദങ്ങളുടെ രീതിയുള്ള അടിസ്ഥാനമില്ലായ്മയെപ്പറ്റി, അടുത്തലക്കത്തിൽ ഒരു വാക്കു പറയാം.

സി. ശങ്കുണ്ണിനായർ.

അന്ധകാരം-ഒരു ചെറുകഥ

(അനുകരണം)

വിദ്യാനഗരം എന്ന പട്ടണത്തിൽ നല്ലൊരു സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു, ദ്രവ്യവിതരണ എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു രാജവു വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ, കൊടിയവൈരം നിറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തെ പലവിധത്തിൽ പിഡിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. കൂടെയുള്ള ഒരു രാത്രി, അദ്ദേഹം നിദ്രാശഥനനായിത്തീർന്നപ്പോൾ, കൊട്ടാരത്തിലെ ഏതാനും ഭൃത്യന്മാരെ വശീകരിച്ചുകൊണ്ടു, ശത്രുക്കൾ പള്ളിയറയിൽ കടന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ വരിഞ്ഞുക്കുട്ടി, ചുമലിൽ എടുത്തുകൊണ്ട്, അടുത്ത മലഞ്ചെരിവിലിറങ്ങുന്ന ഒരു ഗുഹയിലിട്ടു, പുറത്തു വരാതിരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു വലിയ പാറക്കൊണ്ട് ഗുഹയുടെ പ്രവേശദവരം അടച്ചുകുളുത്തു. ഇതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഉറക്കമുണർന്നപ്പോഴാകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, മേക്കുമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പച്ചിലവീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുകളിൽ

പിഴിക്കത്തോഴിച്ചിരുന്നു.

ഏറെനേരം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ രാജാവിന്റെ ശക്തി കുറയിപ്പ്, ആലസ്യം തീർന്നപ്പോൾ, ആ നൂപൽക്കണ്ണുതുറന്നുനോക്കി. തന്റെ കൈകളേകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും, താൻ ഒരു മഹാമന്ധകാരത്തിൽ കിടക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. “എവിടെ ആണ് ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നത്?” എന്ന് തന്നെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തു. സ്വലം അറിയുന്നില്ല. “നമ്മോട് ആരാണ് ഇത്തരം ദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കാമെന്നത്?” എന്നു ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി. നന്നും തെളിവാതെ തോന്നിയില്ല. എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ അതു സാധിച്ചില്ല. കാഹ്നമിത്തം നഷ്ടമായത്. കണ്ണുകളോടൊന്നി, നെഞ്ചു പടപടയൊന്നായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“ഇതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാം”

നോ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്?”

“അതേ” എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു.

“അതേ” എന്നാണോ പറയുന്നത്? നീ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ യാതൊരു നീക്കം കൂടി വരുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നതല്ല” — എന്ന് ഒരു മറുപടി കേട്ടു.

അപ്പോൾ, ദുഃഖമിടത്തു: “ഞാൻ യാതൊരു കാര്യം ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നതല്ല. സൗന്ദര്യത്തിലും സൗഖ്യത്തിലും അഭിനയിക്കുന്നവരായ എന്റെ കാര്യങ്ങളും, സിംഹങ്ങളിടക്കത്തു എന്റെ മകനെയും, അതിയായ സാധാരണസമുദായം ശ്രുതിയും ഉള്ള എന്റെ ദാമ്യത്തെയും വിട്ടുവെച്ചു, നിന്നോടു കൂടി പോരേണ്ട എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലു. ഇവിടെനിന്നു ചൊല്ലേണ്ടതു്” എന്നു പറഞ്ഞു. ‘ഓ, ഓ,’ എന്നൊരു പല്ലച്ചിരിയാണ് ആ അശരീരിയിൽനിന്നും, അതിനത്തു മായി പുറപ്പെട്ടത്.

“എന്തെന്തെല്ലാം കൊണ്ടുപോലാവാൻ പോകുന്നു?” — എന്ന് ദുഃഖമിടത്തു ചോദിച്ചു.

“ഇനിയും ഒരു യാമകാലത്തിനു മുമ്പിൽ” — എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

ഇതു കേട്ട നിമിഷത്തിൽ, ദുഃഖമിടത്തൻ ധൈര്യം വെടിഞ്ഞു നിശ്ചലനായി, ക്ഷീണിച്ചു നിന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേത്രങ്ങൾ മുമ്പത്തെക്കാളും ചുവന്നു കണ്ണടയ്ക്കി. നെഞ്ചു പൂർവ്വധികം അടിക്കു വാനും ആരംഭിച്ചു. കൈകൾക്കു വീർച്ചുവശായി.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ

ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ഒരു മന്ത്രം അദ്ദേഹം ഭാര്യയോടു കൂടി അനന്തരം സമയത്തു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ച് ആ മന്ത്രത്തെ ചെവിയിൽ മുദ്രിപ്പാത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിട്ട് “കോശി! നിനക്ക് മലയാളം വരുന്നതാണെന്നും, ഇതു കേൾക്കാത്തതും ചെയ്യാൻ, മലയാളം അറിയില്ലാത്തതും” — എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ മന്ത്രം ചെയ്തില്ല. ‘കോശി’ (ഞാൻ ചെയ്യുന്നു) എന്നായിരുന്നുവത്രെ ആ മന്ത്രം.

‘കോശി, കോശി, കോശി,’ എന്നു മൂന്നു പറഞ്ഞു.

ഒരു പാവു വന്നു കാലിൽ കടിച്ചു.

“അമ്മ! ഇതാണോ അവിടുത്തെ മന്ത്രത്തിന്റെ ഫലം?” എന്ന് അലറി.

“ഉള്ളപ്പോഴാണ്. മന്ത്രം ചെയ്തു ചെയ്തു. ഇനിയും ആ മന്ത്രം ഉച്ചരിക്കൂ.” — എന്ന് ആകാശമായി പറഞ്ഞു.

ഈ പുതിയവാക്കുകളുടെ സ്വരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോധീരന്തരവേരായി തോന്നി.

‘കോശി’ മന്ത്രം വീണ്ടും മുറിച്ചു.

“കരു, കരു, കരു” (ചെയ്യൂ, ചെയ്യൂ, ചെയ്യൂ.) — എന്നു പറഞ്ഞു അശരീരി.

ഉടനെ ശ്വാസം അകത്തു വലിച്ചു കൊണ്ട്, അമാനുഷ്യമായ വേഗത്തോടുകൂടി കൈകൾ കടഞ്ഞു. കൈകളെ അന്ധിച്ചിരുന്ന മിഥുനം ചൊടിഞ്ഞു. ഉടവാൾ എടുത്തു.

‘ചെയ്യൂ, ചെയ്യൂ, ചെയ്യൂ’ — എന്ന്

വിഷം ശബ്ദം കേട്ടു.

വസ്ത്ര കളിച്ച കരൾവിരല് നെ ചെട്ടന്നു ചേർത്തു കളഞ്ഞു. 'കരു, കരു' എന്ന വാക്കു പിന്നെയും കേട്ടു.

ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രം മുറിച്ചു, മണ്ണിലിട്ടു പുരട്ടി; കൈരും മലിയാതെയിരിക്കുവാൻ വിരലിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടി.

പിന്നീടും 'ചെയ്യൂ' എന്ന ധ്വനി ഉണ്ടായി. കരലിലെ ബന്ധത്തെ വേർതിരിച്ചു കളഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മോശംവസ്ത്രപ്പെട്ടു നിലത്തുവന്നു. പാദം ബാധിച്ചു കൂടാൻ. മരണദാഹം ഉണ്ടായി.

"അയ്യോ! ദാഹം സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതെയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യട്ടെ?" എന്നു പ്രവചിച്ചു.

"മന്ത്രം ഒഴിച്ചാലും" എന്ന് അശരീരി പറഞ്ഞു.

"കരോമി, കരോമി, കരോമി." — എന്ന മാതൃകയ്ക്കു വിഷം ഒഴിച്ചു.

"ചെയ്യൂ." — എന്ന ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. "എന്താ ചെയ്യേണ്ടത്?" — എന്നറിയില്ലെന്നുവന്നപ്പോൾ

യാതൊരു കഴക്കും.

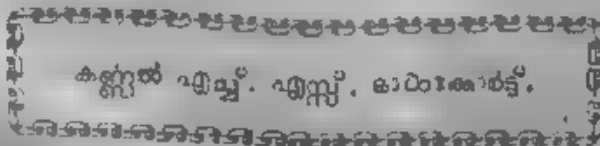
"അന്ധാളിച്ചു വശംകൊടുത്തു. കണ്ണുവെട്ടിയുണ്ടു പൊള്ളലുണ്ട്." എന്ന് അശരീരി പറഞ്ഞു.

"എന്തു ചെയ്യണം?" — എന്ന് അദ്ദേഹം മരിക്കൽക്കൂടി ചോദിച്ചു.

"കല്ലിൽ മുട്ടണം." — എന്നായിരുന്നു ആജ്ഞ.

ഏഴാനൂറുനൂറുനൂറു ഗുഹയെ തുടിക്കുന്ന പാറമേൽ ഒന്നു തലയൊന്നു മുട്ടി. തല ഉടഞ്ഞു മരിച്ചാൽ ചോട്ടെ, എന്ന നെഞ്ചുപ്പോടുകൂടി ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചു. തല വെട്ടിയില്ല. ഗുഹാപാദത്തെ അടച്ചുവെച്ചു പോയവർ, തിടക്കാനിരിക്കുന്ന ആ പാറയെ ചെരിച്ചുവെച്ചിട്ടാണ് ചോട്ടെ. പാറ വഴുതിതാഴെ ഉരുണ്ടു വീണു. ഗുഹയിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങി അദ്ദേഹം ചുറ്റും നോക്കി. സൂര്യോദയസമയമായിരുന്നു. കോരമി, കോരമി, കരോമി." — എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സ്വപ്നാധിനിത്യം ചെയ്തപ്പോൾ. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭിക്ഷുരായ യാതൊരു സഭേയും ഉണ്ടായില്ല.

— റി. രാമലിംഗം പിള്ള.

അധ്വാനിക്കരുതെന്നുവരുത്തുവാൻ ഇന്ന് ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ സർവ്വമാ അർപ്പിക്കുന്നതു ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘമെന്നെ

ന്ന് അറിഞ്ഞു വരുത്തിക്കൊടുക്കുക സമ്മതിക്കാതിരിക്കില്ല. ആ സംഘത്തിന്റെ സ്ഥാപകനാണ് പ്രസ്തുത കണ്ണൽ

എച്ച്. എസ്. ഓറോക്കർട്ട്. ശ്രീമതി ബീളാപസ് പിദോമ്മയുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി, ബ്രഹ്മചിത്രാസംഘം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എത്രയും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ബന്ധമുണ്ടെന്നു, അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വരജ്യത്തു കേൾവിപ്പെട്ടു കൊളുയിക്കുന്നു.

കൂറുവു 1882-ാമതു വർഷത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ന്യൂ ജെർസെ (New Jersey) എന്ന സ്ഥലത്താണ്, മിസ്റ്റർ ഓറോക്കർട്ട് ഭാരതനാഥൻ. ഐക്യമത്സ്യസംസ്ഥാനത്തു (United States) വളരെ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ കടിയേറി പാഞ്ഞ ഒരു ഇംഗ്ലീഷു പ്യൂരിട്ടൻ കടന്നത്തിൽ വെട്ടു ആളാകുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൺശ്ശി, ഡച്ച് ഇസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാ കമ്പനിയിലെ ഒരു കെമ്പ്രയുടെ വംശജാതനായിരുന്നു. വന്ദപുരസ്സിൽത്തന്നെ കൃഷി സംബന്ധമായ വിഷയത്തിൽ ഓറോക്കർട്ടിന് അസാധാരണമായ ജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചു. അതു നിമിത്തം എലിയസ് (Elieus) സർവ്വകലാശാലയിൽ കൃഷിവിഷയം പഠിപ്പിക്കാൻ ഡച്ച് ഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ആ ബഹുമതിയെ സ്വീകരിച്ചതെ, അതുകൊല്ലത്തിൽത്തന്നെ ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു കൃഷിപാഠശാല സ്ഥാപിച്ചു. അക്കാലത്ത് ഐക്യമത്സ്യസംസ്ഥാനത്തു നടപ്പിലാക്കിയ മാനദണ്ഡം ചെയ്തായ ചീനക്കുറുമ്പുകൃഷിയിൽ ഓറോക്കർട്ട് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു. ചീനക്കുറുമ്പുനെയും ആഫ്രിക്കൻ കുതിമ്പിനെയും പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിന് ഇപ്പോൾ 7൪ പേർ കംപതിപ്പ് ഉണ്ടായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ

കീഴ്തിനാടത്തു പഠനം. ഫെബ്രുവരിയിൽ ഒരു പാഠശാലയുടെ ഡയറക്ടർ സ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി; ആ ക്ഷണനവും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

1858-ൽ കൃഷിചരിത്രാശാലയുടെ അദ്ദേഹം യൂറോപ്പു സന്ദർശിച്ചു. കൃഷികാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ലണ്ടൻ, ലെ "മാർക്ക് ലെയിൻ എക്സ്പ്രസ്സ്" (Mark Lane Express) എന്ന പ്രസിദ്ധ പത്രത്തിന്റെ അമേരിക്കൻ ലേഖകനായും അമേരിക്കയിലെ "ന്യൂയോർക്ക് ഹെറാൾഡ്" (New York Herald) എന്ന പത്രത്തിന്റെ കൃഷികാര്യത്തിലുള്ള സാമപത്രാധിപരായും നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

അമേരിക്കൻ സിവിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതോടുകൂടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ജീവദശ അവസാനിച്ചുവെന്നു പറയണം. സ്വരജ്യപ്രണയവും, സ്വാതന്ത്ര്യഭ്രമവും അദ്ദേഹത്തെ പട്ടാളത്തിൽ ചേരാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. കാലുകാലം പ്രവൃത്തിക്കുതക്ക ശേഷം ദേശാന്തരം നയിക്കുന്ന യോർക്കിൽ തടങ്ങിപ്പന്നു. ദേശം മാറിയ ഉടനെ, വീണ്ടും യുദ്ധംഗത്തിലിറങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമനിയം ധീരതയും കണ്ടിട്ടു, ഗവണ്മെന്റ്, സൈന്യങ്ങളെ ചേക്കുയും അതു സംബന്ധമായി പണം ചിലച്ചുവെക്കുയും ചെയ്യുന്നതായ കേപ്പിസിൻ നടക്കുന്ന ചില കള്ളക്കാരെക്കൂടി കണ്ടുപിടിച്ചറിയി, അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേകം നിയമിച്ചുവെച്ചു. യുദ്ധം ചെയ്യുവാനിറങ്ങാൻ അപായകരമായ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു ഇത്.

കേരളത്തിലെ ഈ മേഖലയിലെ നഗരങ്ങളിലും
 യോ കേവലം വകവെക്കുന്ന നഗരങ്ങളിലും
 തോളം കാലം അദ്ദേഹം ഇതിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. കടലും കരയ്ക്കുമെ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ
 തുറന്നൊപ്പം ജൈവിൽ ശിഷ്യ വിധിച്ചിട്ടു.
 ഇത്, ഒരു വലിയ യുദ്ധം ജയിച്ചതിനോ
 പ്പം പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരിക്കുന്നു
 വെന്ന പരാജയംകൊണ്ട് ഉടനതന്നെ, ഗ
 വർമ്മൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അഭിനയ
 നകമ്പി അയച്ചു.

അതിന്റെ ശേഷമാണ്, തിസ്തർ മാർ
 കോർട്ട് കണ്ണൽ കോർട്ടാകുന്നത്. യ
 യാപിപ്പാർട്ട് മെണിൽ സ്റ്റേഷൻകളിലൂടെ
 യായി അദ്ദേഹത്തെ വിതരിച്ചു. കണ്ടുകൊ
 പ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, നാവികവകുപ്പിൽ
 സ്റ്റേഷൻകളിലൂടെയും നിശ്ചയിക്കുക
 യായി. ആ വകുപ്പിൽ അദ്ദേഹം ചെന്നു
 പ്രവൃത്തിയുടെ പക്ഷമായി, തന്റെ തന്റെ
 ചെല്ലു ചെലവ് ഒരു പ്രശംസയെപ്പോലും ല
 കിട്ടി.

“നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെക്കുറി
 യായികാ ശേഷിയും, ചുറ്റും പരമാ
 ക്ഷമയും വേറെ വല്ല കാര്യം കാണിച്ചതായി
 എനിക്ക് അറിവില്ലെന്ന പരവശം ഞാൻ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സർവ്വതരവും ഉപരി
 യായി, നിങ്ങളുടെ സത്യനിഷ്ഠയും പരിശു
 ക്ഷിതമായും ചെല്ലപ്പട്ടത്തുവാനാണ്
 ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ക
 ശിഷ്ട ജീവിതം റിട്ടൺ അനുനയനയന
 ആയിരിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. എ
 കന്റെ മാർവിൽ ചെട്ടേടത്തോളം, അതി
 നെപ്പറ്റി ആരും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല. യി
 ഞാൻ പ്രാസിക്കുട്ട് ചെല്ല ശിഷ്ടിച്ചു അ

നേകം വാചനങ്ങളുടെ കേരളാഭിസാധനവും
 ധീരതയും ശക്തിയും കേന്ദ്രം, നിങ്ങളുടെ
 സഭാ പരമത്തിന് യാതൊരു മാലിന്യവും
 തട്ടാൻ കഴിഞ്ഞുപോയതല്ല, നിങ്ങൾക്കു
 വളരെ ചരിതാർത്ഥമുണ്ടാകുന്നു. ഇ
 യെത്തു, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്നായി
 ന്ന യാതൊരുതരത്തിലും അങ്ങിനെ സാധി
 ക്കിട്ടില്ല.”

ഇങ്ങനെ അനാസ്തസോസാണമായ
 ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രവൃത്തിശീലവും മനോ
 ധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും സഭാ ചാ
 പെരതയും കീഴ്ത്തിയും ഉള്ള കണ്ണൽകോർ
 കോർട്ടിനെയും അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയോ
 ന്നോ എന്നു തോന്നുമ്പോൾ, ഗ്രീമതി ബീളാ
 വസ്കീമദമ്മ രാജ്യയിൽനിന്ന് അമേരി
 കയിൽ പോയി കണ്ണലിനെ കണ്ടു മുട്ടി.

യുദ്ധവിപ്ലവത്തിൽനിന്നു കണ്ണൽ
 രജിവെച്ചു. കോടിതിയിൽ വ്യവഹരി
 ക്കു വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചതുകൊണ്ട് ആ
 പ്രവൃത്തിയും നിൽത്ത്, ബീളാവസ്കീയുടെ
 ഉപദേശപ്രകാരം 1975 റവമ്പർ
 17-നു- ന്യൂയോർക്കിൽ ചെന്നെത്തിയ മുറി
 യിൽ ബ്രഹ്മവദ്വ്യാസന്റെ സ്ഥാപകൻ
 ചേരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു തോട്ടീസ്റ്റ് അയച്ചി
 ക്കു പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും, പല രാത്രി
 യാളെയും ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ,
 സമയം ആരംഭിക്കുന്ന ഫോറംകളിലും
 എന്നിട്ടും, അല്പംപോലും അധൈര്യപ്പെടാ
 കാര്യം, “കഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ബെഞ്ചുകൾ
 ടം കസേരകളോടും” പ്രാദേശികസംഗം
 ചെയ്ത ആ മഹാശയന്റെ ആത്മവിശ്വാ
 സത്തെയും ആശയവും ആണ് അഭി
 നയിക്കാത്തത്? അങ്ങനെ ന്യൂയോർക്ക്
 ന്ന, ബെഞ്ചുകൾ ഉടിച്ച ശേഷംപോലും

ബ്രഹ്മവിദ്യാനക്ഷത്രം ക്രമേണ ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധീ, 1876 ഫിബ്രവരി 18ാം നം. ബോംബെ നഗരഭാഗ്യലത്തിൽ ഉദിച്ചുതുടങ്ങി. മാർച്ച് 23ാംനം ബ്രഹ്മവിദ്യാ സംഘത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റിയും ബോംബെയ്ൽ വെച്ച കണ്ണൽ പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു: — “മാർച്ച് 23ാംനം നക്ഷത്രത്തിൽ കയ്യിടാഞ്ഞ, ചെറൊവിധത്തിൽ അക്ഷാൽ കഴിയുന്ന സമരം ഇന്ത്യയിൽ ചെയ്യുന്നതാണ് അങ്ങനെയുടെ പാമോദേശം. വിദേശ്യരുടെ നിലയിൽ, ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു കൈമാറ്റം ആകാക്ഷയാ അങ്ങനെയെപ്പറ്റി. 1906ൽ കണ്ണൽ മരിക്കുന്നതു വരെ, ബ്രഹ്മവിദ്യാ സംഘം, മാർച്ച് 23ാംനം നക്ഷത്രത്തിൽ ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, ഇന്ത്യയുടെ അഭ്യുദയം ഉണ്ടാകുന്നതെന്തെന്തെ മാത്രമേ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ശ്രീമതി അറിബസന്റ്, ബ്രഹ്മവിദ്യാ സംഘസ്ഥാപകന്റെ ഈ നിബന്ധനയെ ആദരിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

എത്രയോ ചെറിയ നിലയിൽ ആവിർഭവിച്ച ഈ സംഘത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നില തൽപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എത്രയും ചാരിതാത്മ്യമെന്നും തന്നെയുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു തിരു. പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടുപോരുന്ന 45 ഗവണ്മെന്റുകൾ

ധമ്മം.

കീഴിൽ, ലോകത്തിൽ ഒട്ടും, 20,000 രൂപയോളം ഉണ്ടത്രെ. കണ്ണലിനു ബുദ്ധിമുട്ടാക്കിയ വളരെ പ്രേമരായിരുന്നു. സിദ്ധോനിൽ അദ്ദേഹം അനവധി പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1892ൽ കണ്ണലും മറ്റും സംഘത്തിന്റെ പേരിൽ, മദ്രാസ്, അഡ്വാർട്ടിൽ ഉള്ള ഒരു മനോഹരമായ സ്ഥലം വിലയ്ക്കു കിട്ടി, അതു ഫെഡറേഷൻ ഓഫീസ് ആക്കി, അവിടെ അത്യന്തം മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചു. മതവിഷയത്തിലും, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും, അദ്ദേഹം 31 സംവത്സരത്തോളം അശ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്തു. ഒട്ടും വളരെ കാലത്തോളം രോഗത്തിൽ വലഞ്ഞു കഴുപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ചുവെങ്കിലും എത്രയും ധീരതയോടെ സ്പർശം സമ്മിച്ചു, 1906ൽ അഡ്വാർട്ടിൽ വെച്ച കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. തന്റെ ചരമശേഷനമാക്കി പിന്നെത്തെ പ്രസിദ്ധമായി ശ്രീമതി അനിബസന്റിയെ നിയമിച്ചുവെങ്കിലും, പിന്നീട് യോട്ട് യൂട്ട് അലരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

ഇന്ത്യയുടെ അഭ്യുദയത്തിനായ ഉദാമനത്തിൽ കണ്ണൽ ഓർക്കേർട്ടിനെക്കാൾ അധികം വർഷക്കാലം ഒരു പാശ്ചാത്യനോ ചെറുവയനോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

—വി. കഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

വാക്കുകളുടെ ശക്തി:

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി അനേകം ഭാഷകൾ പ്രചരിച്ചുവരുന്നു. അവയിൽ മിക്കതിനുമുപയോഗം അക്ഷരമാലകളാണ്. ആ മാലകളിൽനിന്ന് കേണമെന്നോ അതിലധികമോ കരുക്കളെടുത്തു കിട്ടിയെത്തുന്ന വാക്കുകളുമാണവ. ആ വാക്കുകളെ നാം നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും അന്യനോട് അറിയിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങിനെത്തന്നെ വാക്കുകൾക്കു ചില പ്രത്യേക ശക്തികൾ നമ്മുടെ കണ്ടുവരുന്നവയല്ല. ഇതെവിടെ നിന്നുണ്ടായി?

ഇതിനുമുമ്പുണ്ടാക്കിയ കറുപ്പു നൂട്ടകാലികളും വായിക്കുവാൻ നമ്മുടെ മനസ്സു കമാപാത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ച് എന്തെല്ലാം വികാശങ്ങൾക്കധീനമാകുന്നു? അവണമിട്ടോടനാദികളിൽ വെറുപ്പും, രക്തധർമ്മാദികളിൽ കേരീസ്സോടൊത്തു മനസ്സും ഉണ്ടാകയാൽ കാണുന്നതാണ്? അവയൊക്കെ ചിന്തിച്ചാൽ നമ്മുടെ അസ്വസ്ഥത ശത്രുതയോടു ഉള്ളവയല്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഈ ഭാവങ്ങളും കവിവാക്കുകളിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാദാഭിപ്രായം (ഗ്രാമോപകരണം) ഉള്ളതുപോലെ വാദാഭിപ്രായം ഈ ശക്തിയിലോ? ഉണ്ട്, വാദാഭിപ്രായം സന്തോഷം, സന്താപം, സ്നേഹം, ദേഷ്യം മുതലായ വികാരങ്ങളെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ സംഗതി അനേകം ചുരുക്കത്തിൽ കാണാം. വാ

ക്കളിൽനിന്നു തന്നെ നമുക്ക് അനേകങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതാണ്. കോപം ഇന്നതുപോലെ; മറ്റൊരു ശൃംഖലയെടുത്തു; ആയതിൽ ഈവിധം പറഞ്ഞു; എനിക്ക് കാച്ചി വന്നുപോയി; എന്നും മറ്റും കാരണത്താൽ പറയാനോ വാസ്തവത്തിൽ അതു സംഭവിച്ചതും ഉള്ളതാണല്ലോ. പക്ഷെ, വാക്കുകൾക്കുള്ള ഈ ശക്തിവിശേഷം മറ്റുള്ളവയ്ക്കുള്ളതുപോലെ ചില അക്ഷരങ്ങളുടെ സംയോജനത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു പക്ഷെ ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടെത്താൻ അഭിപ്രായം, കാരണം, കേവലം വാക്കുതന്നെ അതുപയോഗിക്കുന്നവയുടെയും, ഉപയോഗത്തിന്റെയും വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കി ശ്രദ്ധയോടെ മനസ്സിലാക്കി വികാശമാകുകയും അല്ലാതെയും തീരുന്നു. ഉത്തമത്തിൽ ചില സംഗതികൾ പറയാം.

കുറച്ചു സമസാര്യമായ ഒരു കട്ടി "ചെറേ, തെമ്മാടി," എന്നോ മറ്റോ വല്ല അസമ്യവാക്കുകളും കേൾക്കൽ മുഖത്തു നോക്കി പറയട്ടെ; ആയാൽ അവയെ മനസ്സിലാക്കുവാനാകില്ല. വലിയവർ തന്നെയാകട്ടെ; സന്ദർശിച്ചാൽ പറയുന്നതായാലും മറ്റു സമസാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതുതന്നെ ഒരു യുദ്ധം രക്ഷയായ ഒരു സന്ദർശിതം പറയട്ടെ; എന്നാൽ തൽക്ഷണം എന്തെല്ലാം ലാഭകരങ്ങളാകുമെന്നു നോക്കി ഉറപ്പാൽ പറയൂ. കേൾക്കൽ വായനകൾ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വാ

ക്കും സാധാരണ സംഭവീകാരങ്ങളെ ആഫലം കട്ടിയുടേയും, അനന്തരത്തിൽ പറയുന്നവരുടെയും വാക്കിലൊക്കെ നില്ക്കും. ഈ വ്യക്തിത്വത്തിൽ കാരണമെന്തെന്നു ചോദിക്കാം.

“തന്നെ! പൂച്ച പൂച്ച” എന്നു നാം പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അതു പറയുന്നു. പൂച്ച തന്നെ പിടിയ്ക്കുവാൻ വരുന്നു എന്നു് ആ വാക്കിന്റെ ഭാവം അർത്ഥമുണ്ടല്ലോ. ഇതോതിരിയെന്നതാണ് ശിശുക്കളുടെ ആവശ്യം. ബാല്യംഗമനസ്സാകുന്ന പേരെല്ലാ അനന്തരംഗത്തിനും പൂച്ചയും ദാർശ്ട്യവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ കായികമായോ മാനസികമായോ ഉള്ള പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു് ഒരു വിജയമുണ്ടാകാൻ അർത്ഥം അവകൾക്കു്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ കോട്ടിയതു കാട്ടുക, പറഞ്ഞതു പറയുക എന്ന അവരുടെ ആവശ്യം പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു പിടിച്ചെടുവാൻ പാടില്ല. അവർ സ്വന്തമായ കാര്യം ചെയ്തു. അതിനാൽ അവരുടെ ഏതു പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലത്തിനും അവർ ബാധ്യസ്ഥന്മാരല്ല. പ്രായാപ്തികയുന്നതുവരെ കട്ടികൾ ചെയ്യുന്ന സകൃതങ്ങളുടെ ഫലം മാനുഷികതയ്ക്കുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതിനാൽ അവർ സദാചാരന്മാരായിത്തീർന്നു അവർക്കു് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ളതെന്നും പറയുന്നതു് ഇതാണെന്നു് അനുസരിച്ചാകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് മാനസികമായ ഒരു ചെറുതന്ത്രവശേഷത്താൽ ഉള്ളിയിട്ടുള്ളതായ വാക്കുകൾക്കു് വേണ്ടുന്നതായാൽ ഫലമുണ്ടാകുമല്ലോ എന്നും, ഈ വശേഷം കട്ടികൾക്കു് പാടില്ലാത്തതിനാലാണു് അവരുടെ

വാക്കുകൾ പ്രയോജനപരമായവയെന്നതിൽനിന്നു് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും തെളിയുന്നു. മനോഭൂമിയുടെ മറ്റും ഇതുതന്നെ. കോമരന്മാർക്കും സങ്കല്പപൂർവ്വം ഇത്രയും ഉള്ളതാണെന്നു് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതും, സിദ്ധി വന്നതിനു ശേഷമേ അതുകൂടെ ഫലപ്രദപ്പെടുത്തുന്നതും പറയുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നാണത്രയ ശക്തിവിശേഷം സിദ്ധി ലഭിക്കാത്തതാകിൽ ഇതു പ്രയോജനപരമാകുന്നതല്ലോ. ദൈവം, ഹിന്ദു, ഹിന്ദു, ഇത്യാദി സിദ്ധിക്കുവാനും അതിനുപ്രയോജനപ്പെടുന്നതും സർവ്വകാമസിദ്ധിക്കുള്ളതെന്നും മനോഭൂമിയെക്കുറിച്ചു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ പക്ഷാപാതമില്ല. പക്ഷേ, അതാതിന്റെ ഉപാസനയെക്കുറിച്ചു് പരിശുദ്ധമായ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയ അത്രയും ദൈവത്തോടു അതിന്നുണ്ടാകും. എന്നാൽ ആവക അങ്ങനെയൊന്നു പൂർവ്വമല്ലാതെ ചിലരുടെ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുകയും, അവർക്കു് കിട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും പൊരുന്നിനാൽ ചില ഐതിഹ്യരൂപം എന്നുള്ള മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു പാഴാകുന്നതല്ലോ എന്നൊരു വാദമുണ്ട്. ശരി, അതിനും സമാധാനമുണ്ട്. അവർ അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നാൽ അതിൽ ആസ്തികൃത്യമായി ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു മാത്രമാണ്. ഏതുകാര്യവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ആ കാര്യം ദൈവമായി ഉള്ളതായി പരിചയപ്പെടുന്നതായാൽ ആ കാര്യം ഐക്യമായിത്തീർന്നു.

നോമ്പും ഏതുകാര്യവും എന്നു നാം സാധാരണ പറയുന്നതുവരുന്നതാണ്. ഇതെങ്ങനെയെന്നു സംഭവിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാം. കരം

“ഉദ്യമത്തിലെ തേക്കാവ്”

[illegible]

കൊടുമ്പുറം മുക്കുവരൂർ മിതരൂർ തമ്പുരാൻ സഭാചാക്കിന്റെ അധീനതയിൽ നിന്നും സഭാവിട്ടുമാറ്റത്തിന്റെ അനുമതിയോടെയും വേർതിരിക്കൽ നടപടികൾ നിന്നും തടയുക. (പ. ൩)

காரணமாக வேலாநாடுபிள்ளைகளால் நாள்தோறும்
புதிதாக நகைகள் வந்து வரவேண்டி வருகிறது. (ப. ப.)

പേപ്പർ കളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിൽ വാഗ്-
കൃത്യം നടത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാകാം.
നാലുപുസ്തകം അറിയിപ്പ്, വാഗ്ദാനം
അതും തുടങ്ങി പേപ്പർ വാഗ്ദാനം. (നം)

“പിന്തിരു മോശായെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു കഥയും നല്ല
സമയത്തുവരുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം
എത്രയും അർത്ഥസമർപ്പണങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോൾ
മിന്നുന്ന ലക്ഷ്യം, ഗണപതി, ജഗദീശ്വരൻ”.

பயிற்சியைக் கவிகருணை பகநா நுகர்-
 னாயனதுது புதுவாராந்து போன் விசுணி
 னாதாநாபாமவ வகுக்கிக்குது மரு-
 லாகாணிகொள்கிது ஆரவய தாது போரடி(ரு ௪)

പ്രാവിഷ്ഠ സർവ്വവേദഗോഷാസ്ത്രപര്യം
 ശ്രീവാദേ പീഠപത്മപാദിത ഭോക്താ
 ഭൂപാലകുമാരൻ ചന്ദ്രികാപ്രസാദത്തിൽ നട്ട
 മീപിച്ച നിരൻ മന്ദിരാവിതിരൽ ശ്ലാഘിക്കാം

മുത്തശ്ശിയിട്ടു മധ്യഭാഗയിൽ വന്നു നിൽക്കുക.
 വൃത്താന്ത കോശമുഖം വായനക്കാരന്മാർക്കുവേണ്ടി.
 മത്തശ്ശി ഞാനിതിനു കൂടു നിന്നുപോകട്ടേ.
 മത്തശ്ശി എങ്കിലും ഞാനിതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക.

[illegible]

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கருத்து தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கருத்து தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (சீ)

அங்கு நிரந்தரமாகப் பணிக்குச் சேர்ந்தார்.
 அங்கு பதவிநிலைப்பெற்றிருந்திருந்த போது
 ஒரு காலத்தில் அங்கு பதவிநிலைப்பெற்ற
 அங்கு பதவிநிலைப்பெற்றிருந்திருந்த போது

[illegible]

இதனாற் றோரிலிடை யாரிடையாக நிகழ்
 உயர்த்துதலாக உதிர் நிதர் உருவில்த் தோன்ற
 உயர்த்திசு, னொருவிலுந் நிதர் உருவாகத் தாழ்
 வுயிர், உருவொருவிலுந் தாழ்வுவாயி.

[illegible]

—എസ്. കെ. കുമാരപിള്ള.

“ജരണാപദപ്രയോഗവ്യത്യസ്തം.”

കഴിഞ്ഞ ലക്കം 'പോഷിനി'യിൽ "പ്രൈവറ്റ് പ്രൊഗ്രസ്സീവ്" എന്ന തലവാചകത്തിൻ കീഴിൽ എഴുതിയ ലേഖനം സമൂഹം വായിച്ചു. ഭാഷാഭിലാഷികൾ സർവ്വദാ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ഭരണയുടെ സാമ്പത്തികമായ കെട്ടിടം ക്ലാസ് വരുത്തുവാൻ ആ മാതിരി ഉപന്യാസങ്ങൾ അത്യന്തോപയുക്തങ്ങൾ തന്നെയാണി; സംശയമില്ല. എന്നാൽ ലേഖനകർത്താവ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവനും ശരിയെന്ന് കണ്ട പ്രയാസമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം എന്നതമിഴ് പത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ, എന്നിവ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്, തന്മൂലം അർത്ഥശാസ്ത്ര പ്രയോഗമാണ് ശരിയെന്ന് കരുതുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത്, ഉപന്യാസം സ്വീകാര്യമായതല്ല എന്നാണ്.

ജാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒരു മാഷയിൽ നിന്നു കൊണ്ടു ഭാഷയിലുള്ള വല്ല പദവും അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ, ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രകൃതിയും മാനുഷവർത്തിയുടെ നീല; അതോടുകൂടി, അംഗീകാരം ചെയ്ത നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽ, ലോറിൻ, പ്രബ്, മുതലായ ആവൃദ്ധികളിലുള്ള അനവധി പദങ്ങളെപ്പോലുള്ളതും; ഏകദേശം, ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലാകുമ്പോൾ, അവയ്ക്ക് ഒരു “ഇംഗ്ലീഷ്തപം” കല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് ഉത്തമമാകേണ്ടതും പുണ്യം കേൾക്കേണ്ടതും. അതുകൊണ്ടു, ഇവയെ പലപ്പോൾ അപകൃതമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, തമിഴിൽനിന്നുതന്നെ പരിഭാഷിതമാക്കുന്ന വിളംബരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ന്ന വല്ല ആപശ്ചര്യം ഉണ്ടോ? തിരുവി
താംകൂറിൽ, തമിഴ് മലയാളവും ആയിട്ടു
ള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊ
ണ്ട് അതാണ് ശരിയെന്ന്, 'അവിടെയു
ള്ളവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു എന്നേ ഞാരിതി
നു പാവാൻ കാണുന്നുള്ളൂ. 'അടക്ക' മു
തലായ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥപ്രകാരം കാ
ണിപ്പാൻ 'യേകാരം ചേർക്കണമെന്ന ശാ
സ്ത്രം പിടിക്കുന്നവർ, 'അങ്ങനെ' എന്നു
ള്ളത് ഇപ്രകാരം ആലാചിച്ചിട്ടുള്ളവർ,
'അക്കിനെ' എന്നാണെന്നതാണ് അധികം
യുക്തം എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടാൻ മടിക്ക
ുന്നത് എന്നുകാണാണോയോ? കൂടാതെ,
'അങ്കാന, ഇക്കനേ' എന്ന തമിഴ് പദങ്ങളി
ൽനിന്നാണ് മേല്പടി പദങ്ങൾ ഉരുത്തിരിച്ചിട്ടു
തലയ്ക്കി.

ഇതെങ്കിൽ, അധികം ശരിയാക്കിട്ടുള്ള 'അ
ക്കനേ, ഇക്കനേ' എന്നതെന്ന ഉദ്ദേശിക്ക
രുതോ? അതുപ്രകാരം തന്നെ എഴുതുക
യും ചെയ്യരുതോ? മലയാളത്തിലുള്ള 'മ
റുപ്പിക', 'കഞ്ഞി', 'മുളകുതണ്ണി', മു
തലായവ 'ഇംഗ്ലീഷിലാകുമ്പോൾ 'റുപ്പി',
'കഞ്ചി', 'മുളക്'കോണി' എന്നിങ്ങനെ
യായി മാറുന്നതിന്റെ യുക്തിയും ആപശ്ച
ര്യവും ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

പിന്നെ, 'മുൻപട്ട്' എന്നേ പ്ര
യോഗിക്കാവൂ പോൽ! 'മുമ്പട്ട്' എന്ന
പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതു തെറ്റാണത്രേ!
എന്നാൽ 'മുമ്പട്ട്' എന്ന പദമേ പാടി
ച്ചെന്നു വരുന്നതിന്റെ യുക്തി എന്താ
യിരിക്കൂ?

—ടി. വി. മേപ്പേഴ്വേ.

ധർമ്മമിഷൻ

[1]

മെണിയാബു ഒരു വലിയ ബങ്കാജി
ജമീന്ദാറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഫിബ്രുവ
രി മാസത്തിൽ ഒരദിവസം മാവിലെ ത
ന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം വെറുപ്പിത്ത
ക്കുറിയത്തിൽ ഒരു റോട്ടീസ് ആവരുടെ
ഇടയിൽ പ്രവേശിച്ചു. നോട്ടീസിന്റെ
സാരം, അടുത്തമാസം 10-ാം നമ്പർ അ
തിനു മുമ്പോ ഏപ്രിലോ അവരവരുടെ
പാട്ടം മിച്ചപാൽ മുതലായവ ഒരു ചെ
പ്പോലും ബാക്കിചെല്ലാതെ അടുത്തു കാല
ണകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി കേൾ
ലായ ഉടനെ തന്നെ, ചിലർ പാട്ടം അട

യ്ക്കുവാൻ കൊടുക്കയും, മറ്റു ചിലർ നാടെങ്ങും
കടം യാചിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞുതിരി
ഞ്ഞു നടക്കുകയും, വേറെ ചിലർ എന്താ
ണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ ശ
ക്തിയില്ലാതെ തല താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു
ചെല്ലു ബങ്കാജിമുഖത്തു ചെല്ലാ ദൂരി
യുടനുമനോർജ്ജം ജനപതി, മാച്ച്, ജൂൺ,
സെപ്റ്റംബർ എന്നീ മാസങ്ങളിൽ 28-ാം
നമ്പർ നാലു തവണയായി നികുതി അ
ടക്കേണ്ടതുണ്ട്. യാതൊരുത്തർ ആ തി
യ്യതിക്ക് സൂര്യോദ്ധയത്തിന് മുമ്പ് അട
യ്ക്കുവാൻ അനുവദനമായി തീരുന്നപോൾ

[illegible][illegible]

നിന്നു നിർണ്ണയിച്ചതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു വളരെ വിഷമത്തെക്കൂടി, വരുന്നതു വരെട്ടെ എന്നുറപ്പു വീട്ടിയെടുക്കേണ്ടി. നോട്ടീസിൽ കാണിച്ച ദിവസം ഗവിക്കു സാധു കഷ്ടതിൽ കഴിയുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ മരണിയാവു നീക്കത്തി വഴുതൽ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇരിക്കുന്നതും, അനേകം കുടിയന്മാർ, യോഗത്തിന്നു കൊണ്ടുപോകുന്ന ആളുകളെ പോലെ നല്ല താഴ്ന്നി മുതിരുന്നതെ അതിരുകു ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു വെറുമുള്ള നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബീമണി എന്ന ഒരു കുടിയന്മാർ അന്നേദിവസം വരെ കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു എന്നും, മരണിയാവുവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ അന്ധനായ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഒരു തക്കം അതിരുകുമാരായ നടക്കുകയായിരുന്നു. നിർദ്ദാഗ്ദ്ധവശാൽ ബീമണി, സാധാരണ കുടിയന്മാരുടെ ഇടയിൽ സംഭവിക്കാറുള്ളതു പോലെ, പനിപ്പിള്ളു കൊല്ലം എവിടെയോ ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നു. താൻ പാട്ടം മുഴുവനും കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു എന്നു ഹാജരായിരുന്ന

[illegible]

മെനീബാബു:— എടാ, കഴുത! നീ എ
 ഞ്ങൾ കല്പന അനുസരിക്കാമോ, ഇല്ല,
 യോ?

ബീമി:—(കോവേഴ്സേഷൻ) ഇല്ല, ഞാ
നും അനുസരിക്കില്ല. ഞാനും കരിപ്പൻ.
കൈത്തു എഴുന്നള്ളി വീണ്ടും ഞാനും
തന്നെവിട്ടു.

[illegible]

—നാമുവയ നനയോളം.

உயர்நீதிமன்றம்

ഇപ്പോൾ നവനാളത്തിലെങ്ങും മനം കളിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രഭാതമാനന്ദം വിചിത്രതയായിട്ടുണ്ട്. സമുദായസംസ്കരണം, സമുദായസംസ്കരണം എന്നിങ്ങിനെ' ഈ പുലർകാലപ്പെരുമ്പരക്കളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദം എത്രയും കൂടുതലായും ഉദ്യോഗസ്ഥ

നകവുരായ്കിടന്നു! കാരോ സമുദായവു
ഉന്നതനാകേനാമു. ജീവിതപ്പോരിനാക
ന്ന 'കുലകുലിപ്പനാൽ' ആരംഭിച്ച
കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ, അതേതു കളികളി
ലെ ആരംഭം, ആതവസ്ഥയിലും വിഭി
ശീതരോടൊപ്പം മുന്നണിയിൽ നില്പാ

ണ്, തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചൊരുകൊണ്ടു ഇര അത്യാസം എന്നു ശിഷ്യരോടു വേണ്ടുവെ
 ഈ ഉപദേശിക്കാഞ്ഞിട്ടോ ഏതൊരു ന
 മ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു പന്തിയല്ലാത്ത തെര
 ഴത്തിൽക്കത്തിന്റെ മൊഴ പതിഞ്ഞു ക
 ണമെന്നുണ്ട്. നമ്പൂരിയ നായരെ പരിച
 സിക്കണം; നായർക്കു നമ്പൂരിയെ നാടുകട
 തണം. ഈ രണ്ടുപേരെയും ഇരഴ്ചൻ
 ഇരട്ട്യാകലുമായ കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കു;
 പുലയൻ പുറത്തട്ടാകുന്നതാണ് മറ്റൊരു
 ക്കു സം! ഇങ്ങിനെ, തന്റെ മക്കളാ
 കെ, സമോദമരായം മരണം, തെന്നോ
 നീയേ? എന്നു മട്ടിലായാൽ സമുദായ
 കേരളഭൂതാവിനു സമാധാനമെവിടെ?
 സമുൽക്കമെവിടെ?

• • •

ഒരു സമുദായം ഇതരസമുദായങ്ങളെ
 അധഃപതിപ്പിക്കുക എന്നതു, സമുദായപരി
 പ്ലവണത്തിന്റെ അപ്രധാനമെങ്കിലുമായ
 കരംഗമെന്നു തോന്നു നില്ക്കൂ.

‘സ ജാതോ യേന ജാതേന യാതി വം
 ശസ്സ മൗനതിം’ എന്നാണല്ലോ, ലോകം ക
 ണ്ണിഞ്ഞ തേന്തറയി പറ്റത്തട്ടുള്ളത്.
 ‘മുദയപരിഷ്കർത്താവ്’ എന്ന സ്ഥാനം
 വളരെ നല്ലതെ വിളംബരീയതാകുന്നു. ക
 ത്തിൽ ‘കേരളപ്പി’ ധാരാളമുള്ള ആൾക്കേ
 ഈ സമ്പാദിപ്പാൻ കഴിയൂ. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതി
 പത്തിയോ, കീർത്തിലോടോ നിമിത്തം
 നായകനായി പുറപ്പെട്ടവന്റെ പേരു
 കെ നടക്കാൻ ഒരു സമുദായം ഒരുങ്ങുന്നത
 ള്ല. സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു സം
 പ്രതിപേക്ഷനം കണ്ടാ അംഗങ്ങൾ ച മാത്രം
 തോന്നിയാൽ പോലും, അതു സമുദായപു
 ണ്ണപുഷ്പന്റെ ഹൃദയകരമെങ്കിൽ മുമ്പു

റന്നു പടരുന്ന ലോകചരിത്രസിദ്ധമായ
 ഈ വാസ്തവത്തിന്നു പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തം വേ
 ണ്ടാകിൽ, തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പോ
 ന് എണ്ണാകട്ടെ ബോട്ടിറങ്ങിയി
 ിക്കുന്ന നായർഗുലോഷണ ഏതിരേറ്റു
 സ്വാംശനംപറയുവാൻ സന്തോഷമുള്ള പരാ
 യി കൊച്ചിരാജ്യത്ത് ആകെ എത്ര പേരു
 ണ് എന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ മതി. വി
 വാഹരായത്തിന്ന് ഒരു നിമിശശ്വാല
 ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു മോക്ഷനായക്കാക്ക്
 മൊപത്തും ഉണ്ടാകാറില്ല; അനുഗതന്തി
 നെലാണ് ദാവത്യധർമ്മം അടിയറച്ചു നി
 ല്ലുന്നത്. ആ പരിവായനമായ വിവാഹ
 തെ ജനപ്പിക്കുവാൻ ഒരു രാജനിയമത്തി
 നു സാധിച്ചതായി കേട്ടുകേൾവിയില്ല.

• • •

വിവാഹമോചനത്തിൽ പൂർണ്ണ സ്വാത
 ന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കിട്ടാനാണ്; ഇപ്പോൾ
 പരിഷ്കാരസമുദയത്തിന്റെ മറ്റൊരു കണ്ടുപ
 ഛായയുടേപ്പോലാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അപര
 ഘോലയായാൽ ജനസാഹചര്യമായി എന്ന
 ഭിമാനിക്കുന്ന നായർജനതാക്കന്മാരോ, ആ
 സ്വാതന്ത്ര്യം കളഞ്ഞുകളിച്ചു, തങ്ങളുടെ
 സമോദമിമാരെ കോടതി കയറ്റണമെ
 ന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. വിവാഹപ്രാശം അ
 റത്തുള്ളതാൽ ഒരു വിധികുത്താവിന്റെ
 തൂപ്പൻ കൂടാതെ കഴിയില്ല പോൽ! ഭർത്താ
 വു മായ്ക്കയെ തക്ക കരണത്താൽ ഉപേ
 ക്ഷിക്കുന്നതായാലും, അവർക്കു പ്രതിഫ
 ലാ കൊടുക്കുന്നു; ഭർത്താക്കൾ, ഭർത്താവിനെ
 വെറുക്കുമ്പോൾ പുറത്തു തള്ളാം. ഈ നി
 ല സദാചാരത്തിന്ന് എത്രത്തോളം അനു
 പ്ലവമായിരിക്കും? വിവാഹത്തെ തെളി
 യിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു ദണ്ഡും വേണ്ട

നും, വിവാഹമോചനത്തിന്നു രജിസ്ട്രാ കോട്ടകല്പനയോ വേണമെന്നും നിയമിക്കുന്നതിൽ ഏതൊരു യുക്തിയാണുള്ളത്? ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ, ഇപ്പോഴത്തെ വിവാഹമോചിതൻ ദർശ്യം വ്യാപാരം കൊച്ചിയിലെ നായനാർ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം മലബാറിലെ വിവാഹം കൂടിയെന്നു അനുവർത്തിപ്പുകൊള്ളട്ടെ എന്നു ചെയ്യുകയാണ് യുക്തം.

* * *

തോവാട് എന്നതു വലിയൊരുവസ്ത്രമായിട്ടാണ് പലരും മലയാളികൾ കരുതി വരുന്നത്. താഴ്വഴിദാഗം നിർവ്വന്ധമാക്കിയാൽ തോവാടിന്റെ തറക്കല്ലു തകിടും. മലയാളത്തിന്നു അനവധി തറവാടുകൾ വളരെക്കാലമായി ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെന്നുള്ളതു സ്വപത്തിന്റെ താങ്ങൽ കൊണ്ടാണ്. നിർവ്വന്ധദാഗം ഉടുസ്വത്തിനെ ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകും; അതോടുകൂടി ഇന്നത്തെ സഭിക്കും, സഭയും അഭാവമുണ്ടാകും. ഭാഗ്യം മുറുക്കുകയും ചെയ്യും. അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളാൽ ദാഗം ആർക്കും അപരിഹാര്യമായി വരുന്നുവോ, ആ തറവാടുകൾ ദിവാനുവേണ്ണാപ്പീസ്സിൽ ചിലക്കുകയും വാക്കായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ഉള്ളതെ അതല്ലാതെ, ലക്ഷ്യമില്ലാത്തവയുടെ ചേട്ടത്താൽ അധികാരം വർദ്ധിക്കുന്നതായുള്ളതല്ലെന്നുള്ളതായി നിയമം ഒരു സമുദായത്തിന്റെ മുഴുവൻ തലയിൽ ചുമത്തുന്നതു കഷ്ടമല്ലയോ?

* * *

തറവാടുകളെ തട്ടിയടുത്തുനീക്കുവകരം അറയെ നില്ക്കുന്നതിനായെന്നും സമുദായനേതാക്കന്മാരുടെ ശ്രമം.

കൈകാര്യം നടത്തുന്ന കാരണവന്മാരുടെ ക്രമയില്ലായ്മകൊണ്ടും, സ്വയംസങ്കീർണ്ണവും അനേകം തറവാടുകൾ അധോഗതിക്കു പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്; പ്രാപിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്. അതിന്നു കാരണവന്മാരുടെ അധികാരത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതായ ഒരു നിയമം അത്യാവശ്യം തന്നെ. തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങൾക്കു സ്വയംവിധേയനാകാണ്ടു മരണപത്രമേയെന്നു എത്ര ചെയ്യാനും പൂർണ്ണധികാരം കൊടുക്കും. മരണപത്രമില്ലാത്തവർക്കും, ദരിദ്രന്മാർക്കും സ്വത്തിൽ ഒരംശം തറവാട്ടിലേക്കുകൂടി കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു. ഇത് വക സമുദായികൾ, ഷയങ്ങളിൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ ആനന്ദാഭിപ്രായം ശരിയായറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉത്തരവായും, ഭാഗ്യവും മക്കൾക്കും മൗൽ കൊടുത്തുവെന്ന് എപ്പോഴെന്നു എന്ന മുറവിട്ടി എല്ലാ നായർ തറവാടുകളിലും നാലുക്കന്മാർ വർദ്ധിച്ചുവരുകയാണ്. തോവാടിനെക്കൊണ്ടു ഭയപ്പെടുന്നവരായെ സ്നേഹിപ്പിക്കുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു പ്രകൃതിദൈവം തന്നെ ചെയ്യുകൊള്ളൂ. പ്രകൃതിവിഹിതത്തിനെതിന്നാണ് രാജാവിനും? വഴിയെന്തെങ്കിലും ഇല്ലവും, പുതിയതൊക്കെ മെച്ചപ്പെട്ടു. മലയാളി മലയാളിയായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ് അവനാടിനാ!

~~~~~

മറ്റൊരും സമാചാരങ്ങളുടെ എണ്ണപോലെ, രാജകുടുംബങ്ങളുടെയും വിളമ്പലം ഇന്ത്യാരാജ്യം ഭടനമാണ്; ഒരു മറിപ്പു ചിലച്ചു വളയന്നതു തന്നെ 'രാജാപ്രത്യക്ഷ' ദൈവതം എന്നു മെട്ടുന്നുകൊണ്ടാണ്. 'നോവിസ്സു പൂമിവിവതി' എന്നു യാ

ഭാര്യമാരെ പെട്ടിയെടുപ്പിച്ചതിൽക്കുറേ,

ഞങ്ങളുടെ മാന്യലേഖകന്മാർ ദയവു ചെയ്താൽ അയയ്ക്കുന്നത് അതാതു മാസം 20-ാം നമ്പർ വരികെ കിട്ടുന്നവയ്ക്കായാൽ കൊള്ളാമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആത്മോപാധിനി

പുസ്തകം ൭.

മൗനം കഴിക്കുക

മുദ്രണം.

മംഗളം.

ബ്രഹ്മപുരുഷൻ ജ്ഞാനമെറിട്ടു മീനം.
 ഭവമോട പിടയുന്നാപ്പകുടിയെക്കൊണ്ടുമാല
 എമ്പനിയലിത രോകം കൂട്ടുകയായ് അന്തർ പണയം,
 അവനയിലി നാമുക്കു കെട്ടു ചാവുവശം.

മൗനം കഴിക്കുക

മുദ്രണം.

[1]

മലയാളഭാഷയിൽ ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളും വളരെ കറവുണ്ടെന്നു് അറിവായ്പ്പെടുന്നവരും, ഗ്രന്ഥമെല്ലാമുത്തരപ്പെട്ടുവൃത്തിയുണ്ടെന്നു് പലരുമുണ്ട്. എന്നാൽ പഴയ പുസ്തകങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ അന്വേഷിക്കയും, അവയുടെ ഗുണഭോജനമെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാജ്ഞാൻ സിദ്ധന്മാർക്കു് അർഹമല്ല സാധാരണത്തിൽ ലഭ്യമായ കാര്യങ്ങൾ, പ്രാചീനങ്ങളായ പലവി

ശിഷ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കാത്തിരിപ്പുപ്രകാരം കാത്തുനിൽക്കുന്നവർക്കു് പലതരം പ്രാവില്ല. അധാരണമെന്നതിൽ അധാരവും വില്ലല്ലവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇത്തരം ഉത്തരമെന്തിനുള്ളതിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വില്ലല്ലവുമെന്നു്, പുനഃനവീകരണം ചെയ്യുന്നതിൽ വില്ലല്ലവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇത്തരം ഉത്തരമെന്തിനുള്ളതിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വില്ലല്ലവുമെന്നു്, പുനഃനവീകരണം ചെയ്യുന്നതിൽ വില്ലല്ലവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്.

ബ്രഹ്മപുരുഷൻ ജ്ഞാനമെറിട്ടു മീനം.
 ഭവമോട പിടയുന്നാപ്പകുടിയെക്കൊണ്ടുമാല

കിപ്രായത്തെ അറൻസ്സച്ചുതായി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു; എങ്കിലും, ഇതിനോട് യോജിക്കാത്തവർ പലരുമുള്ളതിനാൽ അവരുടെ കരുത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പശ്ചാത്താപം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മരായണചന്ദ്ര, നൈഷധചന്ദ്ര, ചെല്ലൂർമാഹാത്മ്യം എന്നീ കൃതികളുടെ കർത്താവു മഹിഷമംഗലം നമ്പൂതിരിയെന്നു ഓഷാപരിത്രകന്മാരു പറയുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ശരിയായ കാരണമെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മരായണം, മാതം, മരുണാവലീയം, ബാണയുദ്ധം, മുതലായ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ കർത്താവു പുനഃനമ്പൂതിരിയും നൈഷധചന്ദ്രവിലെ കർത്താവു മഹിഷമംഗലം നമ്പൂതിരിയും ആണെന്നു പറയുന്നതിനാണ് യുക്തിയും ന്യായവും കാണുന്നത്. മരായണാഭിചന്ദ്രകളും നൈഷധചന്ദ്രവും ഒരേയൊരു കൃതിയല്ലെന്നും നൈഷധചന്ദ്രവിലെ കാവ്യം ഏകദേശം പ്രാചീനമാണ് മരായണചന്ദ്ര എന്നും സാധിക്കുന്നതിന്നു, മരായണാഭി ചന്ദ്രകളിലേയും നൈഷധചന്ദ്രവിലേയും ഓഷാഭിതി തന്നെ ധാരാളം സാദൃശ്യമുണ്ടുണ്ട്. പൂപ്പ, കയ്യൻ, ഉളം, പല്ലാർ, നല്ലെ, നല്ലനും മുതലായ പല പഴയ പദങ്ങളും നൈഷധചന്ദ്രവിലെ ചുരുക്കമായിട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ചക പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗം മരായണാഭി ചന്ദ്രകളിൽ സുലഭമാകുന്നു. പല സംസ്കൃതകൃതികളിലേയും ആശയങ്ങളെ മരായണാഭി ചന്ദ്രകളിൽ ധാരാളമായി കാണപ്പെടുത്തി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ സംസ്കൃതകൃതികളിലെ പദ്യങ്ങളെ അങ്ങനെ തന്നെയും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇങ്ങനെ ഒരേയൊ

രു, നൈഷധചന്ദ്രകർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. * ഈ കാരണങ്ങളാൽ നൈഷധചന്ദ്രവിലെ കർത്താവല്ല മരായണാഭി ചന്ദ്രകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സ്സച്ചുമാകുന്നു. മരുണാവലീയം, ബാണയുദ്ധം, മരായണം, മാതം എന്നീ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ മന്നിലെ ശ്ലോകങ്ങളേയും ആശയങ്ങളേയും തന്നെ മറവയിലും കാണാവുന്നതു കൊണ്ട് ഇവയുടെ എല്ലാം കർത്താവ് ഒരാളുതന്നെ എന്നു ചരിത്രമുഖ്യം തെളിയുന്നു. ഈ കവി പുനഃനമ്പൂതിരിയെന്നു കാണുന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ ന്യായമുള്ളത്.

“ആശാപ്രസ്താവത്തിമാന്ദികത്തോട
 ചംബാ വേണം പുരോ
 കൽ കർമ്മം മരണ മരിയപിട
 മരുണാവലീയം
 ധാരാളം പദ്യങ്ങളിലേക്കുവിധി
 ക്കിന്നു കർമ്മകൃതി
 നന്നു അപ്പാണിലകം വേണമതിൽ
 സപുഷ്പിചിത്രംതോ.”

എന്ന മരായണചന്ദ്രവിലെ പദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ ആശയം തോർത്തുപിന്തുണി പ്രസിദ്ധ ശ്ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിലും കാണുന്നു. അതിനാൽ ഇവ ഒരാളുടെ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും, പുനഃ ആണ് മരായണചന്ദ്രവിലെ കർത്താവെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഒരാളുടെ കർത്താവ് ഇന്നു ആളാണെന്നറിഞ്ഞാൽ, മറവയുടെ കർത്താവിനെ അറിയാനും പ്രയാസമില്ല. “ഗദ്യപദ്യങ്ങളേനകെ” എന്നു ചന്ദ്രോത്സവത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, ചില ചന്ദ്രകളുടെ കർത്താവും പുനത്തിൽ സ്ഥാപി

അതില്പ്രാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പുനത്തിന്റെ വകയായി ഭവരാചന്ദ്രക്കര കാണുന്നില്ല. ഈ വക കരണങ്ങൾ, ഐല്യാം കരണവും രാജയണാദി ചന്ദ്രക്കളുടെ കരണവും പുനം ആണെന്നും അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് ഭാരതചന്ദ്രവും നിർമ്മിച്ചതെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. 'കൃഷ്ണഗാഥാ' കർത്താവാണ് ഈ പുനം എന്നു 'സൈകണ്ഠിനി' അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനെ ഇവിടെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നില്ല. 'സൈകണ്ഠിനി'യുടെ ഈ മതത്തെ കൃഷ്ണഗാഥാനിരൂപകൻ സമുക്തികാ മണ്ഡിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ കൃഷ്ണഗാഥാനിരൂപകനോടു യോജിക്കായ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

കോഴിക്കോട്ടു സമുക്തിമിയുടെ വിഭാസപ്പെട്ടിലെ പ്രസിദ്ധനായ 'അരക്കവി' നമ്മുടെ പുനമാർന്നുള്ള ഐതിഹ്യത്തെ വിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം കൊല്ലവർഷം ൩൦൨൩ മുതൽ പുനം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു കരുതുകയും പോലെ സ്ഥിതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ജീവിതകാലത്തെക്കുറിച്ചു മിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതിനാൽ അതിനെ മണ്ഡിക്കാതെ മുമ്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പുനം ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവു പ്രഖ്യാതനായ മേല്പള്ളൂർ ഭട്ടതിരി ആണെന്നും ചില യോഗ്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് നമുക്കിവിടെ ഏതൊരു നിവൃത്തിയ്ക്കും. ഈ അഭിപ്രായം ഓരോചരിത്രകൃതികളിൽ കണ്ടുവരുന്നതും ഇതിനിടയിൽ ചില പ്രസിദ്ധസമുദയക്കാൽ പേർക്കിടയിലും ഉണ്ടുവന്നു.

ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലം

ഈ പുനം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്നു അവർ കണ്ടിരുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ,

൧) ഭരതതി പുനമിന്നും മൂലി ഭൂചക്രവാളം
൨) ഭവരാമംഗി പുനമെന്നസ്സൽക്കവിശ്വേണ.....

൩) ശരകന്തളം തടവു തളവികഗ്നിമിത്രം.....

എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള ചന്ദ്രോത്സവകർത്താകൾ. ഇതിൽ ഒന്നാം ഭാഗത്തിലെ ഭരതതി ഇന്നും എന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗംകൊണ്ടു പുനം ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നതായി തെളിയുന്നില്ല. വിശേഷിച്ചും ഇന്നും എന്ന പദത്തിൽനിന്നും — വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും — എന്നു അർത്ഥമാണ് ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. "കവികലാമൃദയം" കോജിക്കും ഭാരവികാരികളെ കിടന്നും ഭാസയെത്താമോസും — ഇത്രാദി ഭാഗങ്ങളിലെ ഇന്നും എന്ന പദപ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ലോചിച്ചാൽ ഈ കാര്യം അനന്യരസേന സ്തബ്ധമാകും. മുൻപറഞ്ഞ ഭാഗത്തിലെ ഇന്നും എന്ന പ്രയോഗത്താൽ ഭാരവിയും ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു യുക്തമല്ല. "കോളിദാസൻ കവിതകൾ" ഇന്നും ലോകത്തെ ആഴ്ന്നു ഭരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കോളിദാസൻ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം ശരിയായിരിക്കും? ഇതുപോലെയാണ്, 'ഭരതതി' 'ഇന്നും' എന്നീ പദങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ചെയ്തവ വാദവും. 'ഇന്നും' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചും ലോചിച്ചാൽ ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്നു വളരെ മുമ്പാണ് പുനം ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു

വ്യക്തമാകും. ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു 'ചന്ദ്രോത്സവം'കഥ നടന്നതായി വിശ്വസിക്കുകയും സാധിക്കുകയും ചെയ്തുകിട്ടിയ മാത്രമേ, 'മധുരമംഗിപ്പുനമെന്നാ...' ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു പുനഃ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു സാധിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ. വളരെ മുമ്പു നടന്നതായി സങ്കല്പിച്ചു ചെപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കഥയിൽ തനിക്കു പ്രത്യേകം ബഹുമാനമുള്ള ഒരു പഴയ കവിയുടെ പേരിൽ കൂടി എഴുതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ, അതിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം ഒരു ഉദാഹരണ ന്യായമേ കാണുന്നില്ല. 'ശരകന്തളം' ത്യാദി പദങ്ങളിൽ നിന്നും മണിപ്രവാളം ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പില്ലാതിരുന്നതായി എതിർപ്പുവിശ്വസിക്കാം. 'മധുരമംഗിപ്പുനമെന്നാ...' എന്ന പദപ്രയോഗം കൊണ്ടു പുനഃ ചന്ദ്രോത്സവകർത്താന്റെ വളരെ മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ഭാവമധുരം ച മണിപ്രവാളം' എന്നു ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നും ആണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. പുനഃ ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായം വിശ്വസിക്കുന്നതിനു ചേണ്ടുന്ന ന്യായങ്ങളും യുക്തികളും കാണുന്നില്ല.

മേല്പത്തൂർ ഭട്ടതിരിയാണ് ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവ് എന്നുള്ള അഭിപ്രായവും എന്റെ സ്വീകാര്യതയ്ക്കു വിധേയമാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ചന്ദ്രോത്സവഭാഗത്തിൽ

നിരന്തരവനും, ഭട്ടതിരിയെ മാത്രമേ ഭാഗമുണ്ടാകാനിടയുള്ളുവെന്നും ഉദ്ധരിച്ചാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. മുൻപറഞ്ഞ ചന്ദ്രോത്സവഭാഗത്തിൽ നിന്നും ഭട്ടതിരിയെ ആലത്തൂർനമ്പിയുടെ സാമീപ്യവും പരിചയവും ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആലത്തൂർനമ്പിയെ വലിയ വൈദ്യനാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമീപ്യവും പരിചയവും ഉള്ളവർ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാനിടയുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇതുപോലെ രോഗികൾക്കു മാത്രമേ വൈദ്യന്മാരെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരിക്കൂ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിലും യുക്തിഭംഗം ഉണ്ട്. ഈ രോഗം അശ്വിനിദേവകൾക്കും മാറ്റാൻ പാടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ പറയുന്ന ആൾക്ക് അശ്വിനിദേവകളുടെ സാമീപ്യവും പരിചയവും രോഗവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു വരികുന്നതിലെ യുക്തിഭംഗം അറിവിടെയും ഉള്ളതാണ്. അതിനാൽ ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിനു രോഗവും നമ്പിയുടെ സാമീപ്യവും പരിചയവും ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നമ്പിയെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. നമ്പി വൈദ്യനും ഭട്ടതിരി രോഗിയും ആയിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതികളെ അട അറിയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു മാത്രം ഭട്ടതിരിയാണ് ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവെന്നു പറയാൻ യോഗ്യിക്കാറില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, ചന്ദ്രമതത്തിനു ആശ്രയമായിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ രോഗിക്കും സമീപസ്ഥനും പരിചയമുള്ളവർക്കും മാത്രമേ വൈദ്യനെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള

എന്ന കാര്യത്തെ— സമ്മതിക്കാനാകുന്നതെന്നു വെച്ചാൽ. എന്നാൽ ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിനു സകല ജീവലോകസാധാരണമായ മോശമാനം ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നു വല്ല നിരവധിമുണ്ടോ? നമ്പിയുടെ പരിചയവും സാമീപ്യവും എന്തുകൊണ്ടു ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്? ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവ് ആരെന്നു ഞാൻ പറയാനില്ല; അതു ഭേദമില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്നു യുക്തിന്യായപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു കരുതിപ്പോയമുണ്ടു്. ഭേദമില്ലെന്നു സംസ്കൃതകൃതികളിലേയും ചന്ദ്രോത്സവത്തിലേയും കവിതാസമാഹരണങ്ങളിലും ലഭിച്ചാലും ഭേദമില്ലെന്നു ചന്ദ്രോത്സവം നിർമ്മിച്ചതെന്നു പറയാൻ കഴികയില്ല. പൂനം ഭേദമില്ലെന്നു കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല ഉണ്ട്. ഭേദമില്ലെന്നു കാലം കൊല്ലം ഉണ്ടാകാത്തതു് കൂടിയെന്നെന്നുള്ളതു് സുസ്ഥാപിതമുണ്ട്. കൊല്ലം നാലാം മേൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സാമൂതിരിയുടെ സമസ്തിലേ അംഗമായിരുന്നു പൂനം എന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു ഭേദമില്ലെന്നു കാലത്താണ് പൂനം ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയുന്നതിൽ പൂച്ചാപരവിരോധം സുസ്ഥാപിതമല്ല.

ഇതുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞു് രീതി.

വൈകാ.

പൂ. ഭേദമില്ല എന്നു കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നതായി നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു പൂനം, ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവ്, എഴുത്തച്ഛൻ ഇവരുടെ കൃതികളായ ചമ്പുക്കുറുപ്പം, ചന്ദ്രോത്സവം, കിളിപ്പാട്ടുകൾ മുതലായവ തിന്നും കേൾക്കും കാലത്തുണ്ടായവയെന്നു സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവർക്കു മുമ്പാകെ ഉണ്ടായ കൃതികളിലെ കാലാഭിപ്രായത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ ചമ്പുക്കുറുപ്പം, കിളിപ്പാട്ടുകൾക്കും ചന്ദ്രോത്സവത്തിന്നും മുൻപായി എന്നു തെളിയുന്നതാണ്. ചാമ്പുക്കുറുപ്പത്തിലെ പല പ്രശ്നങ്ങളും എഴുത്തച്ഛന്റെയും ചന്ദ്രോത്സവകർത്താന്റെയും കാലത്തു ചുരുങ്ങിയായിട്ടുണ്ട്. കേൾക്കാത്താണിവിടെയും ഉണ്ടായതെങ്കിൽ ഇവയിലെ കാലാഭിപ്രായം ചരിത്രകാരന്മാർക്കു വിശ്വസ്തമായിട്ടു് ഗണ്യവും ആയ പല പ്രശ്നങ്ങളും വരുന്നിടയില്ല. ഇക്കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടെല്ലാം മറുപടിയായി ചമ്പുക്കുറുപ്പം കർത്താവു പുനരെന്നെന്നും അദ്ദേഹം ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിനു മുൻപും കൊല്ലം നാലാം മേൽ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു എന്നും ഭേദമില്ലെന്നു ചന്ദ്രോത്സവകർത്താവിനും വിശ്വസ്തമാണെന്നു് ന്യായം കാണുന്നതു്.

—വടക്കേക്കൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ.

II

[ഈ ഉപന്യാസപരമ്പരയുടെ മുന്നാമത്തെ ഭാഗം മൗനം മേടത്തിലെ 'പോഷിണി'യിലാണ് ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. പ്രാചീനരുടെ കാവ്യപാരമ്പര്യത്തിൽ അവർ വരിക്കുന്ന ഗുണമേന്മയും, അതിന്റെ കർമ്മവിനേയും പഠിച്ച് വിചിത്രമായി നടപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ആ വിചിത്രത എഴുപ്പുതെയ്ത വാചാത്മ്യപണ്ഡിതന്മാരെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും, വാചാത്മ്യരുടെ വിചിത്രസമ്പ്രദായത്തെ കാണിക്കുവാൻ സ്ഥാപിപ്പുകയാണെന്നും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും, വാചാത്മ്യവിമർശകന്മാരോട് നമ്മൾ ഏതുതന്നെ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവർ നമ്മുടെ പ്രാചീന ഗുണകാരന്മാരെ കഴിയുന്നത്ര അപ്പോചിനകാലത്തെല്ലെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു എത്രമല്ലെന്നുപ്രായപ്പെടുകയും, മഹാകവി കാളിദാസന്റെ കാലത്തെ വാചാത്മ്യപണ്ഡിതന്മാരോടുകൂടി എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്ന ഈ ലേഖകന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ പ്രസ്താവിച്ചു വെക്കുകയും മറ്റുതന്നെ, ആദ്യത്തെ ഉപന്യാസത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സംഗതികൾക്ക് സുഖവിദ്യപരമായ കാലവ്യവധാനത്തെ വായനക്കാർക്കു മറികൾക്കു വിശദീകരിക്കുന്നു. —ലേഖകൻ.]

• വകുപ്പുകൾ ഉപന്യാസകർമ്മവിനുള്ളതാകുന്നു.

മഹാകവി കാളിദാസന്റെ കാലത്തെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാരുടെ ഇടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. (1) ചിലർ, കാളിദാസന്റെ ജനനം ക്രിസ്തുവ് 1000-നോളം അതിപ്രായമല്ലെങ്കിലും, ഈ അതിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരസ്പരം തെളിവുകളാണു കാണുന്നില്ല.

(2). വേറെ ചിലർ,

ധനപരമിക്ഷപണകാലത്തിനോടുകൂടി
വേദാഭ്യർത്ഥനപരമകാലം
വ്യാകരണശാസ്ത്രപരമകാലം
അതിഭവമർമ്മിനാമവിശ്വസ്യം

എന്ന ജ്യോതിഷിദാണേറ്റാകത്തെയും, അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിപ്പറയുന്ന ചില കഥകളും പ്രമാണമായെടുത്തു കാളിദാസന്റെ കാലം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ധനപരമി മുതലായവരും കാളിദാസന്റെ കാലത്തിലിരുന്നവരായതുകൊണ്ട് അവർ സകലകാലംകാണുന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അവരിൽ ഒരാളായ വരാഹമിഹിരൻ ക്രിസ്തു 1000-നോളം അതിപ്രായത്തിൽ മരിച്ചതായി വേറെ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് 1000-നോളം ആയതെന്നാണ് കാളിദാസന്റെ കാലം. ഇതാണ് നമ്മുടെ ന്യായം.

(3). മറ്റു ചിലർ പറയുന്നത് ഇതാണ്. ക്രിസ്തു 1000-നോളം അതിപ്രായത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു പ്രവേശനമേ

വിനാൽ കഷ്ടിരായിവതിക്കായി നിശ്ചയി
ക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യപുഷ്പം തന്നെ മരോടെ
ചേരാണ് കാളിദാസൻ എഴുതുന്നത്. മറ
ന്നവിനാൽ=കാളിദാസൻ, ഗുപ്തൻ=മമ്മിക്ക
പ്പെട്ടവൻ. അതായത് കാളിദാസൻ എ
ന്നിങ്ങിനെ മനുഷ്യപുഷ്പത്തിന് അതരം
പ്രാകൃതാനിദ്ധ്യം, അതിനെ അഭിജ്ഞാനി
യ്ക്ക് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കു

[illegible]

എന്ന യജ്ഞൻ മേഘത്തെക്കുറിച്ചു സന്ദേശിക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിൽ കാളിദാസൻ സമാസോക്തി രീതിയാ തന്റെ കാവ്യത്തെ ദൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു തുനിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദീർഘനാഗൻ എന്ന ഒരു വിദഗ്ദ്ധനേപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി മഹാമഹോപാധ്യായ കല്പിനാഥൻ മേഘ സന്ദേശവ്യാഖ്യാനത്തിൽ എഴുതിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമാണ്. ദീർഘനാഗവണ്ഡിതൻ അസംഗമെന്നു പേരുള്ള ഒരു ബൃഹത്തവണ്ഡിതന്റെ ശിഷ്യനാണ്. അസംഗൻ ജനിച്ചതു ബൃഹത്തവണ്ഡിയുടെ അടുത്തു തന്നെ ശേഷം തൊള്ളായിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണെന്നു തിരുവഞ്ചിയൂർ ചില രേഖകളിൽ നിന്നറിയാം. എന്നല്ലാ, ത്രിസ്തംബം സേതു.ൽ അസംഗൻ ജീന്തയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായും ചില പഴയ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ദീർഘനാഗചാര്യൻ

ആകെ കലാ ജ്ഞാനം സുരക്ഷിതമാക്കി
 ന്നു വന്നു. കാളിദാസൻ ദിങ്നാഗ
 രാജൻ ശത്രുധായത്തുകൊണ്ട് അഭയത്തി
 കൂടെ കലയും അന്തയിരിക്കുന്നു.

(ജ.) ഇനി, വേറെ ചിലർ രണ്ടുപം ശകാവല്ലത്തരക്കൊണ്ടു കെട്ടിടാസൻ പറ്റി വരി. അതോം നൂറനറങ്ങിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു കെട്ടിയിപ്പാൻ ഗ്രന്ഥിക്കുന്നു. രണ്ടുപംശകായിൽ.

“കണ്ണൂരുംവരുംധാരാണാം കർമ്മയുഷ്ഠി വൃക്കിണിക്രമം
കരപ്രാപ്തപാദോരകരീണീഭൂവനാമു രചയിതം”

(18-00000-)

എന്നു ജ്യോതിഷം കൊണ്ടു മരുമഹർജമാവ്
 ഉണ്ടെന്നു ഇതിച്ചതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.
 മരുപരശത്തിന്നു കാളിദാസൻ മലഗുഹ
 രായി പിടിച്ചിട്ടുള്ള വരമ്പികിരമായെന്ന
 ത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു മരു കർണണിപ്പ. അ
 തുകൊണ്ടു കാളിദാസരുടെ കലത്തിൽ ഉ
 ണവദ്കാർ പ്രബലനരായിരുന്നുവെ
 ന്നു, അവരെക്കൂടി തന്റെ നായകൻ ഇ
 യിച്ചതായി വർണ്ണിക്കുന്നതു നായകന്റെ
 യ്ത്തിന്നു കാണേമാക്കുന്ന കവി വിചാ
 റിച്ചിട്ടാണ് ഇങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചതെന്നു മി
 ചാരിക്കാം. ഉണ്ടെന്നാർ (യവനന്മാർ) അ
 ണ്ഡം ആറാണിന്നു ശേഷമണ് ഇന്ത്യ
 യിൽ വരികയും കർമ്മാർമാർ കാളാകന്മാരു
 ഇയിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നു ചരിത്രപ്രസി
 മ്തമാണ്. അതുകൊണ്ടു കാളിദാസരുടെ
 കാലം എ. ഡി. ആറാം ആറാണ്ടമാണെന്നു
 വിചാരിക്കാം.

(ஈ). கனகாசன சூத்திர சாஷுவம்மாசன
கிளியு தனா ப்ரகாசனாசன காஷிசு
ஸகத கிவிதகாஷம் திஷ்டகிஷ்வாந்
பூகிஷந. : சாஷுவம்மா சகாஷம்

കാലം ശ്ലോകത്തിൽ “മോയറേരിട്ടുമാ: ശ ശിരോ മലതേപനാരോപിതാശ്ച ചിതന്ത പ്രജാഭി:” എന്നിങ്ങിനെ, കൃമിയുടെ നിഴലാണ് ചന്ദ്രഗ്രഹണത്തിന്നു കാരണമെന്നുള്ള തത്ത്വത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രഹണത്തെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥമായ ഈ തത്ത്വം പ്രാചീനരായ ആര്യന്മാർക്കറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗ്രീക്കുപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നു പഠിച്ചു ആര്യഭട്ടനാണ് ഈ തത്ത്വം ഒന്നാമതു ഹിന്ദുക്കളുടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചത്. ആര്യഭട്ടൻ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു കാലമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ആര്യഭട്ടന്റെ കാലത്തിന്നു ശേഷം, അതായത് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആണ് കാളിദാസരുടെ കാലമെന്നു നിശ്ചയിക്കാം.

(ഒ). വേറെയൊരു കൂട്ടർ കർമ്മസംഭവത്തിൽ നിന്നു കാളിദാസരുടെ കാലം നിശ്ചയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരുടെ യുക്തി ഇതാണ്: കർമ്മസംഭവത്തിൽ,

“നമോഷധീനാമധിപസ്യ വൃദ്ധോ
തിഗ്രോ മജാമിത്രമുണോനപിതായാ
സമയമുസ്മിമഥൻ സായയാ
വിവരഭീക്ഷാവിധിക്വചിഷ്ടക.”

എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ഉള്ള “ജാമിത്ര” ശബ്ദം ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള ഡയാക്ട്രാൻ (Dyatraneu) എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ അപഭ്രംശമാണ്. ഹിന്ദുക്കൾ ഗ്രീക്കുക്കൾക്കു ജ്യോതിഷം പഠിച്ചതിന്നു ശേഷം ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ നിന്നു സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വന്നുകൂടിയതാണ് ഈ ശബ്ദം. ഗ്രീക്കുക്കൾക്കു ജ്യോതിഷം പഠിച്ച ഹിന്ദുക്കളിൽ പ്രധാനി ആര്യഭട്ടനാണ്. അതുകൊണ്ട്, ആര്യഭട്ടനു ശേഷം, അതായ

ത് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ആണ് കാളിദാസരുടെ കാലമെന്നു കിട്ടുന്നു.

(൮). മറ്റു ചിലർ സംസ്കൃതഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഒരു കാലത്തെ കല്പിച്ച് അതിൽ ഒണ്ടാമത്തെ കാലത്തിലാണ് കാളിദാസന്റെ ഉൽപത്തി. എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ആദ്യത്തേതു പ്രാചീനമാണ്. ഒണ്ടാമത്തെ കാലം ക്രിസ്തുബ്ദം ഒണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടാണ്. ഒരു ഭാഷയിൽ സന്ദേശകാവ്യങ്ങൾ എഴുതുന്നവരായ മഹാകവികൾ എപ്പോഴുണ്ടാകുന്നുവോ, അപ്പോഴാണ് അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധികാലം. ഇതിൽ ആദ്യകാലത്ത് മഹാകവി കാളിദാസൻ ഉണ്ടായതായി ശങ്കിക്കുക വയ്യ. ഒണ്ടാമത്തെ കാലത്ത് അതായത് ഒണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആണ് കാളിദാസന്റെ ഉല്പത്തി. ഇതാണവരുടെ വാദം.

(൯). ഇതിനും ചിലർ ഇപ്പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നു വിലക്കണമായ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ കാളിദാസരുടെ കാലനിശ്ചയം ചെയ്യണമെന്നുണ്ടു്. അവരുടെ ഉപദേശം ഇങ്ങിനെയാണ്: ക്രിസ്തുബ്ദം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, വളരെ പാണ്ടിത്യവും കവിതപരമുള്ള അംഗഭോഷൻ ഏറെനേരത്തെ അധ്വൈതപണ്ഡിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബുദ്ധചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ കാവ്യം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലുള്ള പല ശ്ലോകങ്ങൾക്കും കാളിദാസരുടെ ശ്ലോകങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ആശയംകൊണ്ടു സാമ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരിലോരോരുത്തരുടെ ശേഷം ജീവിച്ചവനാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഏതുകവിയുടെ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു കവി ഏകദേശം അറിയുന്നതല്ല.

ആ കവി പ്രാചീനനാവണം. അതിനെ വർണ്ണനാർ ആ കവികളിൽ ഏതാളുടെ കാലം മറ്റു ഉത്തമികളെക്കാൾ നിശ്ചയിക്കാമോ അദ്ദേഹം പ്രാചീനൻ, മറ്റൊരാൾ അർദ്ധചീനൻ, എന്നാണ് വിശ്വസിച്ചതും. പ്രകൃതത്തിൽ ആശ്ചര്യപരമായൊരു കാലം തീർച്ചപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു കാളിദാസൻ അർദ്ധചീനനെന്നും, ആശ്ചര്യപരമായൊരു കാലം ആനന്ദാർക്കനാകയാൽ കാളിദാസന്റെ കാലം മറ്റൊരു കാലമാണെന്നും വരുന്നു.

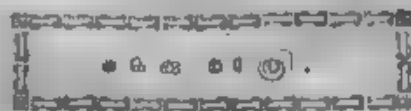
(൧൦). ഇനിയൊരു കൂട്ടം ഇത്രയൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ അതിവേഗത്തിൽ മഹാകവി കാളിദാസന്റെ ജീവിതകാലം നിശ്ചയിക്കാം. അവർക്കുള്ള പ്രമാണം ജ്യോതിർവിദാരുണമാണ്. ജ്യോതിർവിദാരുണം എന്നാൽ ഒരു ജ്യോതിർജ്ഞാസ്രഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രാണതാവ് കാളിദാസനാണ്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാളിദാസൻ തന്നെ,

“വരേന്ദ്രഃ സിന്ധുരജനംബരമുദാഭാതകലംസസ്തിതേ ചാസേചാധവസംജ്ഞതേരൂപിഹിതേ ശ്രമമതിയോപകൃതേ”

എന്ന ശ്ലോകാർദ്ധത്തിൽ “രജൻ ജീവിതകാലത്തെ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പറഞ്ഞ സിന്ധുരജി അംകസംജ്ഞതേയ്ക്കൊണ്ടു കിട്ടുന്ന കല്പബൃഹത്താലുദ്യോനാക്കിയൊരു ത്രിസ്തംബാകാരത്തിന്നു മുമ്പാണ് ഇതിൽ പറഞ്ഞ കാലമെന്നു കാണാം.

ഇങ്ങനെ പത്തു പ്രകാരത്തിലാണ് ചിലവിമലകന്മാർ കാളിദാസന്റെ കാലത്തെ നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ ധാരാളത്തെ പക്ഷത്തിൽ റെറ്റു, റെറ്റാണ്ടും, റെറ്റാൻ റെറ്റാൻ പക്ഷപ്രകാരം റെറ്റാൻ റെറ്റാണ്ടും, റെറ്റാൻ പക്ഷത്തിൽ റെറ്റാൻ റെറ്റാണ്ടും, റെറ്റാൻ പക്ഷത്തിൽ ത്രിസ്തംബത്തിന്നു മുമ്പും ആണ് കാളിദാസന്റെ കാലമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇവയുടെ സാധുതപരസാധുതപരങ്ങളുമേലിൽ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതാണ്.

—കെ. വാസുദേവൻ മസ്സത്.

* കേൾക്കുക *

കിരണങ്ങൾ കരങ്ങാലുപു-
സരകരണിയായ നിരംബരൻ സൂര്യൻ,
കിരണൻ പൂർണ്ണരാജ്
ജീതനെന്നതു പോലാശ്വത്തായ മനം. (൧)

അയ്യോൻ കരങ്ങാലുപു-
അരി, അരിയെ ചൊല്ലി ചൊല്ലി അരിയെ

സിന്ധുരം വിവസുകയാ-
മന്നനാമം ചേർത്ത സന്ധ്യ രോഷിച്ചു. (൨)

കിരണങ്ങൾ ചിരിച്ചു,
കിരണങ്ങൾ കൃഷ്ണമായിത്തീർന്നു,
മേൽക്കു സന്ധ്യ പോയി,
പൂർണ്ണരാജനായിത്തീർന്നു മനോഹരമായി (൩)

മരയായിത്തീർന്നു, മിഴകുക-
വിരമമായിത്തീർന്നു മോഹമാ കൂടി.

* കേൾക്കുക * കിരണങ്ങൾ കിരണങ്ങൾ കിരണങ്ങൾ

ചെങ്കി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

വെങ്കി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൪)

ചെങ്കി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും ചെങ്കി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൫)

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൬)

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൭)

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

ചിറമ്പു.

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൮)

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൯)

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൧൦)

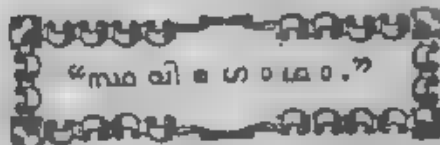
കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും

കുറുപ്പി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും (൧൧)

—വെങ്കി.കെ.ക്കുറിഞ്ഞമെന്നും.

ഈ കലവർദ്ധകം ഒരു ബുദ്ധകേന്ദ്ര
സ്ഥത്തിന്റെ പേരാണ്. പാലിയത്തിൽ
ഈ പാലിയം പകരം “സ്ഥവിഗോമം”
എന്നു പറയുന്നു. “സ്ഥവി” എന്ന വാ
ക്കിനു സമീപിതമായ സംസ്കൃതത്തിൽ
“സ്ഥവി” പദമായിരിക്കുമെന്നാണ് തോ
ന്നുന്നത്. പരിചയം കരയുന്നവർ “പാ
ലി” പാലിയം പകരം സംസ്കൃതവാക്കു
കളുപയോഗിക്കാൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നു. ഇതും ഫലിച്ചവയെന്നു വരാം;
എന്നാൽ പ്രതിഫലമായതായിരിക്കുന്ന ചി
ല പാലിവാക്കുകൾക്കു സംസ്കൃതത്തിൽ
സാധാരണമായി അറിയാപ്പെടാത്ത അർത്ഥം

വൈചിത്ര്യത്തെ ബുദ്ധകേന്ദ്രമായി
കല്പിച്ചതായി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പ്രകൃ
തമായ “സ്ഥവി” പദം തന്നെ ഇതിന്നു
അർത്ഥമാണ്. സ്ഥവിപദത്തെ സം
സ്കൃതഭാഷയിൽ വ്യവസ്ഥയായ്ക്കായി ക
ല്പിച്ചതാണെന്നതിന്നു “പ്രവയം” സ്ഥ
വിരോ വ്യവസ്ഥ എന്ന അർത്ഥം
തന്നെ തെളിവാണല്ലോ. പാലിയി
ലെ “സ്ഥവി” ശബ്ദത്തിന്നു പത്തുകൊല്ലം
സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള സമ്പ്രദായം
എന്നർത്ഥമാണ് കൊടുത്തുവരുന്നത്. ഇ
തു വ്യവസ്ഥാപാലികളുടെ യുക്തിയനുസരിച്ചി
രിക്കാം.

“സ്ഥവിരഗാഥ” അനേകം മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു സംഗ്രഹിച്ചെഴുതിയതും, ഗുഹൻവ. ഗാഥകളടങ്ങിയതുകൊണ്ടും ഈ ഗാഥകളെല്ലാം ഒരു “സ്ഥവിരഗ്” മന്ത്രം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും വ്യക്തമാകുന്നു. ഇത്തരം വചനങ്ങൾ ആചാര്യന്മാരുടെ ഗാഥകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ലഭിക്കുവാൻ കാരണമായി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗാഥാസംഗ്രഹങ്ങൾ ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധാരാളം കാണാം. “വുട്ടിയികായ” എന്ന പേരിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംഗ്രഹമാണ്, സ്ഥവിരഗാഥ. “ദിഗമലേണക” “മഹാമലേണക” എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കത്താവിനെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു.

ജീവികൾക്കുവേണ്ടിയും വേദാന്തരവണ്ണം ചെയ്യുന്ന പുണ്യങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു, അധിംസാമഹത്താപത്തെ പുണ്യമായിക്കൊണ്ടു, മാനസികശുദ്ധി ലഭിച്ചു നില്ക്കുന്ന പ്രാപിപ്പൻ ഉപദേശിക്കുകയാണല്ലോ ബുദ്ധമതം ചെയ്യുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ, അനേകം ആചാര്യന്മാരുടെ മിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നു ഇത്തരം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ മതത്തിൽ കിട്ടിയെടുത്തു. ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മഹത്വം അധികമായറിയുന്നതു പശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരാണെന്നു വരുന്നതു പൗരസ്ത്യന്മാർക്കു ലജ്ജാകരമാണെന്നു കിട്ടും, അഭിമാനമേറിയവരെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. മൗക്സ്കളുടെ എന്നു വണ്ണിതകൃത്യങ്ങൾ പൗരസ്ത്യശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരിശ്രമിച്ചതും, ബുദ്ധമതത്തെ ആത്യന്തരം ആദരിച്ചതും വായനക്കാരിൽ പലർക്കു അറിവുള്ളതാണല്ലോ.

ആ മഹാനിൽ നിന്ന് അനൗപമമായ ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ ഭക്തിഭിമാനികൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതും വിസ്മയിക്കുന്ന ആവശ്യമില്ല. ജന്മനിയിലെ ഫേർമൻ ഓർഡൻബർഗ്ഗ് എന്ന മഹാറാജാവണ്ണിത്തന്റെ ഉദ്യമവും ചിലപ്പോൾ കാണാം. ആ മഹാൻ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. “സ്ഥവിരഗാഥ” അദ്ദേഹം മുപ്പത്തിമൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ്. ഓർഡൻബർഗ്ഗ് അന്നു ബർലിൻപട്ടണത്തിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രൊഫസറായിരുന്നു.

ബുദ്ധമതത്തിൽ അനേകം ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു (ആനന്ദൻ.) ആനന്ദനു ബുദ്ധദേവന്റെ പരിനിവൃത്തിയെ അല്ലകാലം മുമ്പായി ആർക്കുതന്നെ പറയുന്നതും. ബുദ്ധന്റെ അവസാനകാലത്തു രാജഗൃഹ (രാജഗൃഹ)ത്തിൽ മഹാറാജാവായ അസംബുധ സന്നിധിമാർ സമുദയം ചെയ്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹന്റെ നിവൃത്തിശേഷം അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ ആനന്ദൻ ഉപദേശിച്ചവയും, സന്ദണ്ഡിൽ സർവ്വസമ്മതി പ്രാപിച്ചവയുമായ ഗാഥകളും, “അനിതഭു” എന്ന മഹാറാജ ബുദ്ധശിഷ്യന്റെ ഉപദേശങ്ങളും പ്രകൃതപുസ്തകത്തിലുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആചാര്യന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ഇതിൽ കാണുന്നതല്ല; അവയുടെ സാരാംശങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം പുരാതനമായ ബുദ്ധമതത്തെ കുറിച്ചുള്ള മഹാനന്തിനാണ് അധികം

അനുകൂലിക്കുന്നതിന്നു എന്തുതരുന്നെന്നാൽ, ഇതിലെ കിടന്ന ഗാഥകളും, പരമേശ്വരൻ വിചിത്രന കാലത്തു തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുദ്രയായിത്തന്നെ ശിഷ്യന്മാർ നിർമ്മിച്ചവയാണു്; ആ ചാക്രന്റെ നിർമ്മാണാനന്തരമുണ്ടായവ ചുരുങ്ങു.

സ്ഥവിരഗാഥയിൽ നൂറു മുതൽ നൂറുനൂറു കൂടിച്ചേർന്ന ഗാഥകളുടെ കത്താവായ ആചാക്രന്റെ മുമ്പോടുകൂടി അപ്പുറായ ബിനുസാരാജാവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായതെന്ന ആളാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ ഉപദേശത്താണു് ആ രാജാവിന്റെ പുരോഹിതന്മാരെല്ലാം ഒടുവിൽ ആദിച്ചെന്നെന്നും കാണുമ്പോൾ, ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന്റെ പുരാതനതയും മഹത്വവും നല്ലപണ്ണം മനസ്സിലാവുന്നതാണു്.

സ്ഥവിരഗാഥയിൽ ഏതു ഭാഗങ്ങളും വായിച്ചാലേണ്ടവയാണു്. ദുഷ്ടിമന്ത്രാസിയുടെ ഗാഥകളിൽ പലതിന്റെ തത്ത്വമായനക്കാൽ സ്വരൂപമെന്നായിരുന്നു വേണ്ടി താഴെ കാണിക്കാം.

“മുന്ദേ പ്രമാദിയാൽ പിന്നെയേതൊരാളുപാദിതം;
തെളിയിക്കുമവൻ ലോകം കാർന്നിങ്ങു ശശി പോലവേ.

എവൻ, താൻ ചെയ്ത പാപത്തെപ്പറ്റുന്നതുകൊണ്ടു മറന്നാൽ;
തെളിയിക്കുമവൻ ലോകം കാർന്നിങ്ങു ശശി പോലവേ.

ബുദ്ധോക്തമനുവർത്തിക്കും വന്ദ്യനാം ഭിക്ഷുവേതൊരാൾ;
തെളിയിക്കുമവൻ ലോകം കാർന്നിങ്ങു ശശി പോലവേ.

കേൾക്കായ്ക്കേണം മമ ധർമ്മപാത്രം;
ബുദ്ധോക്തകർമ്മം പതിവുകണം മേ;
ഞാൻ, ശാന്തരായ് ധർമ്മമനുസ്മരിക്കും
മനുഷ്യർതൻ സേവകനായ്ക്കേണം.

എൻശുദ്ധതശോതവിജയമാകും
സൽക്കാരത്തി പരമത്തിലണഞ്ഞിടേണം
എന്നെന്നമല്ലെങ്കിലും ചെല്ലു കേട്ടി-
ട്ടുതെ നിലയ്ക്കുകേണമെന്നു കർമ്മം.

ഒരിക്കലും ഞാൻ ഹിംസിക്കില്ലതു ജീവിയെ, നിഷ്ഠയം;
പരമം ശാന്തി കൈപറയും; മർദ്ദിപ്പുന്നിടങ്ങളെ.

യന്ത്രമെൻ ചെയ്തതെന്തെ നമസ്കരിപ്പൻ.

ത, സ്ത്രീ വളയ്ക്കുന്നിതതിൻപണിക്കാർ;

ആശ്ചര്യമാർ ഭാഗ വളച്ചിടുന്നി.

താ, അവിടെ നമസ്കരിപ്പിക്കുന്നു.

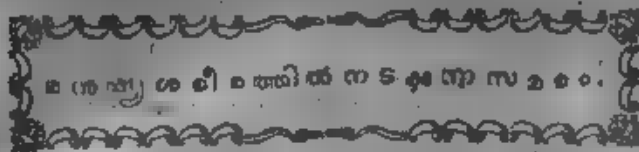
കണ്ണും ചിലർ ദണ്ഡത്താൽ മുരൽ തേറ്റുകളുലുമേ;
എന്നാൽ, ദണ്ഡാസ്രവണമെന്നു ദാനമായിട്ടിരിപ്പു ഞാൻ;

അഹിംസകുതിതെൻനാമം; വിട്ടിൽ ഹിംസകനാണു ഞാൻ;
 ഇന്നു ഞാൻ സത്യനാകുവാൻ വീട്ടു വിട്ടു ചരിക്കുവാൻ.
 മുന്നമുഗ്രിമാലാർച്ചയോടൊന്നായ് നാമുകഴിച്ചു ഞാൻ
 മഹാഭാഗ്യപ്രദനായാൻ ബുദ്ധാന്തികമണയത്തേ.
 ഇരിമ്പുകയുന്നപ്പോൾ പ്രസിദ്ധൻ ഹിംസ ചെയ്തവൻ
 ശരണാഗതനായപ്പോൾ തെളിഞ്ഞു സുഗതനായതൻ.
 ആവിധം ശ്രീകൃഷ്ണൻ ചെയ്താൻ ദുഷ്ടതിയാണിടം;
 ആരും കർമ്മവിപാകത്താൽ ചെയ്ത പാപം ഭരിക്കുമേ.
 ഞാൻ ദുഷ്ടലിംഗം നാൻ പ്രദക്ഷിണയ്ക്കുവാനിടം;
 ചുറ്റുമുറയ്ക്കുന്ന പ്രാദേശത്തു പോലെ ഭരിക്കാമ.
 പ്രദേശം തുടരാഞ്ഞുനാം, കരമുറയ്ക്കു ചരിക്കാലാ;
 അപ്രകാരം ഗുണശീലൻ തെളിഞ്ഞു പാപം സുഖം.
 വന്നു നന്നു, നശിച്ചു മേ ദുർന്നോജ്യ വാസന,
 ധർമ്മദൈവത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമേത, തിരിച്ചെന്നിതെൻ പനാ.
 വന്നു മേ നന്നു, ദുർന്നിതയെല്ലാം നശിച്ചുപായ്,
 ചിട്ടു ഭൂതം വന്നുനന്നു, ബുദ്ധശാസന തെടി ഞാൻ.
 കാട്ടിലോ ശാഖികളിലോ കാറ്റുപൊങ്ങുവെത്തിയോ
 എത്രയുണ്ടെന്നെവിടെയും പേടിപ്പേന്നു ദുർന്നി.
 സുഖം ലയിപ്പേൻ, ഗുണിപ്പേൻ, ജീവിപ്പേനിന്നു സദൃശ്യമായ്,
 ശാസ്താവിന്നലിവുണ്ടായി “മാതൻകൈ” വിട്ടുപോന്നുഞാൻ!
 ബ്രഹ്മയോജനൻ പൂരാ ഞാനൊക്കുളീ ചൂൻ തന്നെയെങ്കിലും,
 മുക്തനായിന്നു സുഗതധർമ്മജനൻ ഭർത്താൻ.
 * വിതയ്ക്കുന്നനാദാൻ മുമ്പു പാപൻ സുസംപന്നൻ
 അഗർഭജനനാത്തൻ ഞാൻ പ്രാപിച്ചെന്നുസവർഷം.
 ശാസ്താവനിൽ പ്രസാദിച്ചു ബുദ്ധാക്കരം സ്വീകരിച്ചു ഞാൻ;
 ചെന്നുതിൽ കണ്ടിരുന്ന ഗുരുഭാരമാഴിഞ്ഞുമേ.

ന ലവകൂർ.

—തേലപ്പാത്തു നാരായണനമ്പി.

* ഈ അടയാളമിട്ട ഭാഗങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേക സങ്കേതപദങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാരം അറിവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ചില പദങ്ങളെ മറ്റൊരർത്ഥം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. —(ല)

(ഈ ഇംഗ്ലീഷ് രേഖയിൽ നിന്നെടുത്തത്)

ജീവിതം ഒരു മണലാണെന്നും, ഈ മണലിൽ എല്ലാ ജീവികളും മംഗളാക്ഷേപമാണെന്നും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജീവിതത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനും, ചേററുത്തതിനും, മയക്കുമരുന്നിടിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി, ബാഹ്യങ്ങളായ കാര്യങ്ങളോടും, മത്സരക്ഷീകളോടും ആണ് ഈ മണൽ നടത്തുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ, നാം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും, രാവു പകലും, വേറൊരു സമയം നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം പലപ്പോഴും ചെവിയിലുറപ്പായിരിക്കാം. ഈ മണലിൽ മത്സരക്ഷീകൾ സദാ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ വസിക്കുന്നു. അവരിൽ പലരുടെയും ജന്മസ്ഥിയും, അവരുടെ മണലിനകവും നമ്മുടെ ശരീരമാണ്. അവർക്ക് മരണോന്മുഖം നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതുമെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനും ഉള്ള പടക്കോപ്പുകളും മെക്കാനിക്കലുകളും നമ്മുടെ ശരീരപ്രദേശങ്ങളിലുണ്ട്.

ഈ യുദ്ധങ്ങളെ, നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാരുടെയും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളിൽ ചിലർ ശരീരത്തിൽ ആവിർഭവിക്കുമ്പോൾ കടന്നുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നത്. എന്നാൽ, പുറമേ നിന്നു വരുന്ന ശത്രുക്കളെ ശരീരത്തിൽ കടക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ തടയുന്നതിന്റേതാണ്. ഉദാ

ദാഹണമായി, മലമ്പനിയുടെ കർശമായ കൊള്ളികളെ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതായാൽ ഈ പനിയുണ്ടാക്കുന്ന കൈകൾക്കുമപ്പുറം സമരം വേണ്ടിവരുകയില്ല. അപ്പോൾ, നമുക്ക്, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേപ്പോലെ, ശത്രുക്കളെ ജന്മസ്ഥിയിൽ കടത്തിവിടാതെ പുറത്തുപോയിക്കളിയിൽ വെച്ച് എതിർത്തു പൊതുക്കൾ കഴിയും.

എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും എല്ലാ സമയത്തും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ശത്രുവും സൗകര്യവും കിട്ടി എന്നു വരില്ല; പ്രൈമറി കോളേജ് മാതിരി, ചിലപ്പോൾ ജീവശത്രുക്കളാകുന്ന ഗോപാലികൾക്കും ജന്മസ്ഥിയാകുന്ന ശരീരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു എന്നു വരാം. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ശരീരത്തോടേ എതിർത്തു പൊതു ശക്തികളായിപ്പിച്ചു തോല്പിച്ചുവെക്കുവാൻ പ്രൈമറി കോളേജ് ചെയ്യുന്ന പോലുള്ള പ്രവൃത്തിയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ ഒരു രാജ്യത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാതിരി ഒരു യുദ്ധമാണ് നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുന്നത്. ജീവശത്രുക്കൾ വേണ്ടി ഈ യുദ്ധത്തിൽ പൊതു മയം നേടേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയും ആണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞവയെക്കുറിച്ചുള്ള കോടീശ്വരൻ്റെ കഥ പഠനത്തിന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്: ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു ശിശു ജനിച്ചു. ഈ

ശിശു അദ്വൈതത്തിന്റെ ഏക സമ്പന്ന
വും സ്വത്തുക്കളുടെ അനന്തരവകാശിയും
ആയിരുന്നതു നിമിത്തം, ആ ശിശുവി
ന്റെ ജീവനെ അദ്വൈത സമാന്യത്തില
ധികം വില്പിച്ചു. മനുഷ്യജീവനെ, വി
ശേഷിച്ചും, ശിശുജീവനെ, നശിപ്പിക്കുന്ന
മൈക്രോബയങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അവയെ ത
ട്ടത്തു നിർത്തേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഈ
വിതാവിന് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. പാലി
ലും ജലത്തിലും ഇത്തരം അന്തരകാലികം
മൈക്രോബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതി
നാൽ, കുട്ടിക്കു കൊടുക്കുന്ന ആഹാരസാധ
നങ്ങളെല്ലാം തിളപ്പിച്ചു പേകിച്ചു രോഗ
ബീജങ്ങളെ നശിപ്പിച്ച ശേഷമേ കൊടുപ്പാ
ൻ പാടുള്ളൂ എന്നു് അല്ലർ ആജ്ഞാപി
ച്ചു. ശരി! ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ ഉ
ള്ള വിഷകൃമികളെ നശിപ്പിക്കാൻ നല്ല കറ
ളം തന്നെയാണ് ഈ അല്ലർ എപ്പോഴ
കൊള്ളുന്. എന്നാൽ കുട്ടി ആഹാരം കൊ
ണ്ടു മാത്രമല്ലേണോ ജീവിക്കുന്നത്? അതു
ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിലുള്ള അനേകം തീവ്ര
വിഷകൃമികളോ? ഈ വിഷകൃമികൾ കു
ട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ കടക്കുന്നതിനില്ലാൻ
അല്ലർ ചെറൊരുപരയം കണ്ടുപിടിച്ചു.
കുട്ടിക്കു പാല്ല്യാൻ ഒരു ഉറക്കൻ കണ്ണാടിയു
ടു നിൽക്കിപ്പോ. ഇതിൽ വായുപ്രവേശനത്തി
നായി ഒരു കണ്ണാടിക്കഴലും വച്ചു. കഴ
ൽവഴിയായി അകത്തു വരുന്ന വായുവിലു
ള്ള വിഷകൃമികളെ തടയുന്നതിനുള്ള നിയമി
ത് ഈ കഴൽ പത്തുനൂൽ കൊണ്ടുടച്ചു.
ഇതു നല്ലൊരു സമ്പ്രദായം തന്നെ. പ
ക്ഷേ, ഇത്തരം സമ്പ്രദായം ഏതാനും ഉ
പകരിക്കുമെന്നുശങ്കിക്കാം. കുട്ടിയെ ക
ണ്ണാടിയടുപ്പിച്ച് ഏതാനും വളർത്താൻ

കുട്ടി ഭയത്താലി കൂട്ടിന്നു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ,
 വിഷകുടികളാലായി എത്തിത്തു വെക്കുന്ന
 കാൽ ശക്തിയും അലോസവും മില്ലാതിരി
 കയും, കുട്ടിയുടെ ജീവൻ അവിടേണ ശ
 ന്നുപോകുധീനമാകരുതെന്നു വെയ്ക്കും.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ശത്രുക്കളായ വിഷകൃമികൾ കടക്കാതാനേതുമുസ്സായം തന്നെ. ഈ വിഷകൃമികൾ ലോകശത്രുക്കളായ ജന്മൻകാക്കളെപ്പോലെ സമസ്തനാശം കൂടാതെ നിഷ്പന്നമാകുന്നു; പ്രതിയോഗികളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ജന്മൻകാക്കളയോഗിക്കുന്ന വിഷവര്യവും, അസ്ത്രസുര്യങ്ങൾ മുതലായവയാലുള്ള പല വിൽപംസനസംഗ്രഹികളും ഇവരുടെ കൈവശമുണ്ട്. അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കൊതിയുള്ള പക്ഷം ഈ ശത്രുക്കളോടു ചൊരളതു ജയനേടാൻ ആത്മസിക്കയും, യുദ്ധാവകരണങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ല എന്നു വേണം.

[illegible]

സങ്കോശരോഗത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും കേട്ടിരിപ്പാനിടയുണ്ട്. ഇത് ഒരു മയക്കു രോഗമാണ്; എല്ലാ പ്രായത്തിലും തരത്തിലുമുള്ള പല ആളുകളെയും ഇതു കൊല്ലുന്നുമുണ്ട്. ഈ രോഗത്തിന്റെ കാരണം ന്യൂ മോറോക്കസ് എന്നു പറയുന്ന വൃത്തക്രമിയിലുള്ള ഒരു മൈക്രോബാണ്. ഈ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കു മാറിപ്പാപ്പ് ചതുക്കെണ്ണ മറ്റു ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുന്നതല്ല. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കഷ്ടരോഗികളെ മറ്റു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു മാറിപ്പാപ്പിക്കുന്നിടത്തും ആ രോഗത്തിന്റെ പകച്ചു മാറ്റുകയും, കഷ്ടരോഗം തന്നെ ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിഷ്കർഷ് എന്നു പറയുന്ന രോഗം ഈ വിധത്തിൽ നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നെന്താൽ എല്ലാ ആളുകളുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ ദേഹരാവിക്കൽ ഈ രോഗബീജം വരയിലോ കണ്ണനാളത്തിലോ, ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗങ്ങളിലോ ഉണ്ടാക്കിക്കാണുന്നു. ചില ആളുകളുടെയും വായിൽ പലതരം രോഗാണുക്കൾ കവിർപാപ്പിന്റെയോ, കാസപാസത്തിന്റെയോ, ഉണ്ട്. ഒരു ശിശു ജനിച്ചു പകിഞ്ഞെന്നു ദിവസം അതിന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഒരു വ്യാധരോഗബീജം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം മൈക്രോബങ്ങൾ ശിശുക്കൾ മുതൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ പാർക്കുന്നു. കണ്ണുനീർക്കുറ്റിലാക്കി കുട്ടിയെ കെട്ടിക്കാണമെന്നു കരുതിയ കോടീശ്വരം

ഒന്നു ശ്രീം നിസ്സർപ്പമായിട്ടു പശുവസാനിക്കുമുള്ള എന്ന് ഇപ്പോൾ മനുഷ്യാലയല്ലോ.

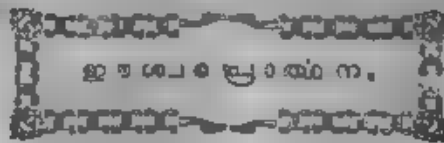
അനേകരായിരം വിഷബീജശത്രുക്കളെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പാപ്പിക്കാതെ കഴികയില്ല. ഈ ശത്രുക്കൾ അവയ്ക്കു കഴിച്ചുള്ള പഷണം നമ്മെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. അവയ്ക്കു കഴിവുള്ള പഷണം, അതായതു, അവയുമായുള്ള സ്വരം അത് നാം തോല്പിക്കുവാനും, മാരകമെന്തെന്നു നമ്മെ കൊല്ലുകയുള്ളതിൽക്കൊട്ടു ബാധിച്ചു എത്രയോ ആളുകൾ സുഖപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ രോഗബാധയുടെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ, ഇപ്പോൾ പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ജർമ്മൻകാരപ്പോലെ, ശത്രുസൈന്യങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യവും ജയവും സിദ്ധിച്ചു എന്നു ചരം. എന്നാലും ക്രമേണ, പ്രാബല്യംകൊപ്പംപോലെ, നാം സൈന്യശേഷരം ചെയ്തും കോമാഗ്നങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചും മറ്റും പ്രയത്നിക്കുന്നതായാൽ ഒടുവിൽ ശത്രുക്കളെ പരാജിതരാക്കി കാട്ടിച്ചുരുട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങിനെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചാടിക്കുമ്പോൾ, നാം രോഗബാധയിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുകയും, രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മെ കെട്ടിച്ചതാണിത് നാം തന്നെ നമുക്കു പുറമേനിന്നും സഹായം ലഭിച്ചു; ശരിക്കെന്നും രോഗപരിചാരകന്മാർ നമ്മെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കൂടാതിരുന്നാൽ ചെയ്തതും, ചെയ്തതും ആത്മരക്ഷാസാഗ്രികളായ കയന്നകൾ നമുക്കു തമ്മുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ശത്രുക്കളോടായി നേരിട്ട യുദ്ധം ചെയ്തതും ജനിച്ചതും നമ്മുടെ സ്വന്തം പ

ണിതന്നെ. "തന്നെക്കാൽ തുണപ്പോ വാക്യത്തിന്റെ പരിഭാഷണം ഇക്കാരുത്തി
ക്കേളിയവും തുണച്ചിടും" എന്നു എപ്പോൾ എത്ര പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു!

(ഇടത്)

കണ്ണൂർ

ബി. കല്യാണിമ്മമ്മ, ബി. എ.

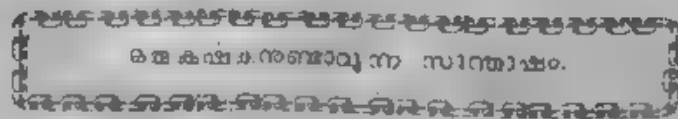

THE LORD'S PRAYER.

ദിവിഷ്യനും ഞങ്ങളെ താൻ പുതിതും
ചൊന്നു നാം വിലസീടണം സഭാ
ദൈവത്തിൻ വാഴ്ച മനേ; യഥാ ദിവി,
തവേപ്പിതം താൻ കൃതമാക. ഭൂമിപ്പോ
തന്നെക്കുന്നസൂദ സർവ്വഭാവം
ഇക്കത്തും ഞങ്ങളെ ജ്ഞാപ്പിച്ചു നീയോ...
നിങ്ങളെ മന്ത്രിയ്ക്കു വയം യഥാ തഥാ
ദൈവം! ദൈവത്തിങ്കലെത്തന്നെ
നയിക്കേണം! ദൈവമാഴിച്ചു കാക്കുക!
തപ്തിയോം മാത്രം ദൈവവും യഥാ
സ്വതന്ത്രം സമസ്തം യഥാസ്വ സ്വതന്ത്രം.

തിരുവനന്തപുരം.

—എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി.

എല്ലാ മനുഷ്യരും മിക്കപ്പോഴും എ
ന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു:
ചിലർ കോടതിയിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു;
ചിലർ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനുള്ള
കുലകളെക്കുറിച്ചു സമൂഹം ആലോചിക്കു
ന്നു; ചിലർ പാഠശാലകളിൽ പ്രസംഗിക്കു
ന്നു; ചിലർ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു
ള്ളി എന്നൊക്കെയും എല്ലാമുമായ മാർഗ്ഗമെന്തെന്നു

നോക്കിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ക്രമമായി നടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, മറ്റൊരു കൂട്ടർ മുടങ്ങാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തി, ഒരു കപ്പലിൽ യാത്രക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിയെക്കാൾ കപ്പിത്താന്റെ പ്രവൃത്തി എന്ന പോലെ, മറ്റുള്ളവരുടെ പണികളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായും, അപരിമോഹ്യവുമായും

നം. വാസ്തവത്തിൽ അവരെപ്പോലെ പരിശുദ്ധജീവിതസങ്കല്പം മറുത്തവർ അനുഭവിക്കുന്നതില്ല. എന്നാൽ കഠിനമായ സാമ്പത്തിക, അയ്യോ, പ്രകൃതിയെ കഠിനമായി കർമ്മം എന്ന പേർ കേൾക്കുമ്പോൾ, കർമ്മത്തിൽ എന്നോ, ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്നോ, അദ്ധ്യാപകൻ എന്നോ പറയുമ്പോഴെപ്പോലെത്തന്നെ ബഹുമാനം സാധിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. നാം, നമ്മുടെ കർമ്മവും നിർമ്മിതിയും ചെയ്യുന്നു എന്നു വിശ്വാസമുള്ള പക്ഷം, അയ്യോ! നമ്മെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നു എന്നോ പറയുന്നു എന്നോ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിന്?

കൃഷിക്കാരൻ അതിമാധ്യമം എഴുതേണ്ടതാണ്. തന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് കഴിമുക്തമായവ എന്നുള്ള അതിപ്രിയം മൂലം സാധാരണയായ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള പണിയായുധങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു തോട്ടത്തിലേയ്ക്കു മനോഹരമായി നടക്കുന്നു. പ്രവൃത്തിയിലുള്ള ഉദാസീനതയെ അങ്ങനെയൊക്കെ എന്നു വിചാരിക്കരുതെ! അയാൾ നടക്കുന്ന തോട്ടത്തിന്റെ നടുക്കുള്ള ചെറുപാതയുടെ ഇരുവശത്തുമായി, പ്രഭാതത്തിലെ മൃഗമൃഗങ്ങളുമായ കൂട്ടിക്കാറ്റിൽ ആടി കളിക്കുന്ന തന്റെ ചെറുവെടികളെ കണ്ടു എഴുതി സന്തോഷിക്കാതെ പോയാൽ, അയാൾ കർമ്മമകൃഷിക്കാരനെല്ലെന്നു വരുമോ! പരമാർത്ഥത്തിൽ മനോഹരമാകും, അശിഷ്ടതയിൽ കളിച്ച്, അതിലേയ്ക്കായി ആദ്യം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഉത്സാഹവും ഭാഗ്യശ്രീയും പോലും, കർമ്മമകൃഷിക്കാരൻ നിശ്ചേഷ്ടനായതോടൊപ്പം പരിശുദ്ധവും ആസ്വാദനാർഹവുമായിരിക്കുകയില്ല.

അയാൾ, സ്കൂളുകളിൽ അത്യുഷ്ണമായി തുടങ്ങുമ്പോൾ, പണി അവസാനിപ്പിക്കണം. തന്റെ മോലിയിൽ വിഷം നേരിട്ടുവെക്കുകയും സ്കൂളുപ്രകാരത്താൽ കർമ്മകർമ്മ സന്തോഷിക്കുകയും ഉള്ളൂ; എന്നെന്താൽ, തന്റെ കണ്ണു കളിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം പച്ചനിറത്തിനു കറേണം സ്കൂളുപ്രകാരമാണെന്ന് അയാൾക്കറിയാമായിരിക്കും.

പെയിൽ കട്ടറുന്നതു വരെ, അയാൾ കർമ്മകാര്യം എന്നെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിലേയ്ക്കു കയറുന്ന ചിന്ത ശേഷം അയാൾ വീണ്ടും തന്റെ തോട്ടത്തിലേയ്ക്കുറങ്ങുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് കർമ്മകർമ്മ അന്വേഷിച്ചുവെല്ലാത്ത സാമ്പത്തിക അനുഭവിക്കുന്നത് എന്നു, തന്റെ തോട്ടത്തിൽ വളങ്ങളും, കണിത്തറയും, ചരിത്തറയും, മനോഹരമായ സംസാരിക്കുകയും ഗാഢമായി എന്നെങ്കിലും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും ഉലാത്തുന്ന അയാളുടെ മുഖാവസ്ഥയിൽ വന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രായേണ ഈ അവസരത്തിൽ കൃഷിക്കാരന്റെ മുഖം, നിർവ്വ്യാജതയോടു കൂടി ഈശ്വരപ്രാപ്തിയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹായോഗിയുടെതന്നെ പോലെ, പരിശുദ്ധമായിരിക്കും. അതാണല്ലോ യഥാർത്ഥമായ നാനുഭവത്തിന്റെ ലക്ഷണവും.

ചെടികളുടെ പലതരം ആകൃതിവിശേഷങ്ങളും, പ്രകൃതിപ്രിയന്മാർ ഏറ്റവും കൈനിക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങളുടെ മഹത്വവും, ഇവയെല്ലാം അപ്പോഴപ്പോഴായി സംഭവിക്കുന്ന മാരാത്മ്യം മറ്റും ചിലപ്പോൾ കർമ്മകാരനെ ഗാഢാലോചനകളിൽ നിമഗ്നമാക്കുന്നു. അത് വിട്ടു കളിച്ച്, കി

ധർമ്മശാസ്ത്രം

II

ബീമണി പ്രഹരംകൊണ്ടു നില ഇറുക്കിത്തുടങ്ങുന്നതു വരെ, ആ തവണക്കാൽ തന്റെ യജമാനന്റെ ആജ്ഞയെ ശ്രദ്ധാനുസരിച്ചോടെ അനുഷ്ഠിച്ചു. ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചതിന്നു ശേഷം, ബീമണി പതുക്കെ ഏഴുനോറ്റു, മെണിബദ്ധ്യവിനെ പോരിന്നു വിളിക്കുന്നതു ചോലെ നോക്കിക്കൊണ്ടു, “നിങ്ങൾ ഏതെന്നു അതിക്രമമായി ശിക്ഷിച്ചു; നമ്മുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെയും ഒന്നൊഴിയായതെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ താമസിയ്ക്കതെ അറിയും. അദ്ദേഹം നിശ്ചയമായിട്ടു ഇതിന്നുള്ള പ്രതികൂല ചെയ്യും.” എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെനിന്നു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചു.

മെണിബദ്ധ്യ:— നിന്റെ അധിക പ്രസംഗം ഇനിയും ശമിച്ചിട്ടില്ല; അല്ലെങ്കിൽ, അവണക്കാരാ! കഠിനമായ ശിക്ഷയും അവന്നു കൊടുക്ക!

ബീമണി:— (അലറിക്കൊണ്ടു) ഇപ്പോൾ ഉദ്യമങ്ങളൊക്കെ തല്പിക്കൊള്ള! ഏതൊരു താമസിയായതെ നിങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല.— ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അവൻ; തന്റെ ഉപദ്രവികളെ കയലേറ്റു കൂടാതെ നോക്കി നിന്നു. സമുദ്രശാൽ പിന്നെയും അടിക്കുകയും, ബീമണിയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു ചോര ഒലിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും, ആ സാ

ധു കടിയുറൻ ഇതെല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായും, ചാലാനം കൂടാതെയും സഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ശാപസാക്ഷാത്കം ചെയ്യുന്നതിനായി തവണക്കാരൻ നിന്നപ്പോൾ കീഴന്നി പുള്ളത്തോടുകൂടി മെണിബദ്ധ്യവിനെ നോക്കുകയും, വളരെ മന്ദമായിട്ടാണെങ്കിലും, കോപത്തോടുകൂടി അവിടെനിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഉടനെ തന്നെ വേറൊരു ബാഹ്യം ഉണ്ടായി. ഒരു കടിയുറൻ പാട്ടുമെല്ലാം ശരിയ്ക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, ഗുഹ്യമായി കോഴ കൊടുക്കിക്കൊടുത്തു ശരിച്ചു. അപ്പോൾ അവനെല്ലാം കൂടി അവനെ ചാരി വളർത്തു, തെക്കിപ്പിഴിയുവാൻ ആരംഭിച്ചു. നമ്മുടെ സമുദ്രവ്യയത്തിൽ ഈ ഘോരകൃത്യമെല്ലാം ഒരു മുക്കിൽനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, “ഈ രാക്ഷസന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ഏതെന്നു മെക്കിക്കൊണ്ടു, ഈ ശാപം!” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഉടനെ തന്റെ ദർശനത്തിലെ ഗുഹ്യമായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെ കാണുകയും, പാട്ടം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. സമുദ്രവ്യയത്തിൽ വിനയപൂർവ്വം നിലാം പെട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “ബാബുച്ചി! ഏതൊരു അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ!”

ശ്രീകൃഷ്ണൻ:— (ഗർജിച്ചു കൊണ്ടു) ഉവ്വാ, ഇല്ലയോ, എന്നു പറ! നിന്റെ

കഴികഴിവുകൾ കേൾക്കാൻ എന്തിനെ സമയമില്ല.

സാധുക്കൾ:— (ആചാര്യൻ വിരമിക്കാൻ) ഞാൻ വളരെ ദൈവനാണ്!

മെണിഞ്ചാപ്പ:— ആരാണ് ഇത്?

ശ്രീകൃഷ്ണൻ:— കഴിഞ്ഞ ക്രമിനൽ കേസിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാക്ഷി വരുന്നത് അധികപ്രസംഗി സാധുക്കൾക്കാണ്!

മെണിഞ്ചാപ്പ:— ഈ കള്ളൻ എന്തിനെ പറ്റം തന്നെ, ഇല്ലേ?

സാധുക്കൾ:— ബാബുജി, ദൈവമെന്ന് എന്നെ ശകാരികളായിരിക്കുകയും നിമിഷാനന്തരം എന്റെ കഥ കേട്ടാലും!

മെണിഞ്ചാപ്പ:— (എഴുന്നീറ്റ്) എടാ കഴിയേറി, ഡി.എന്നോട് വാഗ്വാദം ചെയ്യാൻ കരുതുകയാണോ? തവണക്കോ! ഈ അധികപ്രസംഗിക്ക് ഒരു അമ്പതു അടി കൊടുക്ക!

കല്പന കേട്ട ഉടനെ തന്നെ സർവ്വേശ്വരന്റെ മുമ്പേ സാധുവിന്റെ ചുറ്റത്തു ശക്തിയോടെ ഡിഴ്ചാൻ തുടങ്ങി; ഭട്ടയിൽ അവൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു താഴെയിറങ്ങ.

മെണിഞ്ചാപ്പ:— നോക്ക! അവൻ മയങ്ങി മരിക്കാറായി. അവനെ പുത്തേയ്ക്കു വലിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി മുഖത്തു വെള്ളം തളിച്ചു തണുപ്പിക്കുക.

ആശ്ചര്യസരണം ചെയ്യപ്പെടുക

യും, സാധുവായ സാധുക്കളായിക്കിന്ന് എഴുന്നേറ്റിരിക്കാനായപ്പോൾ അവനെ ആക്രമണം മുന്പാകെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും കടിക്കുകയും തീർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, തന്നാൽ ആ സാധുരാണെന്നു ഭയനീയമായ സ്വഭാവത്തിൽ അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മെണിഞ്ചാപ്പ അവനെ കെട്ടിത്തൂങ്ങാൻ കല്പിച്ചു. ഉടനെ തന്നെ കൈകൾ ആളുകൾ മാടിയെത്തി, അവനെ പിടികൂടി അവന്റെ ഇടകയ്ക്കു തളിച്ച് കയറിട്ടു വലിച്ചു, ഒരു കഴിക്കൊലിയിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി. ഒരു മണിക്കൂറിനു ശേഷം, ഈ അപമാനകരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ച അവനെ താഴെ തിരിക്കുകയും, ചന്ദ്രക്കലിന്റെ അടുത്തു ചാൻ കഴിയുമൊ എന്നു വീണ്ടും ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ കഴിവില്ലായ്മയെ അവൻ വീണ്ടും അറിയിച്ചപ്പോൾ, മെണിഞ്ചാപ്പ അവന്റെ കടിയിൽ വലിച്ചു വെട്ടിക്കൊടുത്തു, അവിടെ നെല്ലു ചിതളമുൻ കല്പന കൊടുത്തു. അന്നത്തെ അധിപതിന്നു ചോകുവാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ താമസ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, ഉമ്മറത്തു ബീമണി അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അവൻ കണ്ടു.

ബീമണി:— സ്നേഹിതാ! ഞാൻ എന്റെ കാഴ്ചയില്ലാത്തപ്പോൾ പോലീസ്സു കാരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നാളെ ഗോറിയാപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുന്പാകെ മെണിഞ്ചാപ്പവിന്റെ ക്രമതയെപ്പറ്റി ആവലാധി

പറയുവാൻ തീർച്ചയായിരിക്കുന്നു. നീ തെളിവു കൊടുപ്പാൻ എന്നെ സഹായിക്കുമോ?

സാധുക്കളായിട്ട്:— നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതു ചെയ്യും, സ്നേഹിതാ! എന്നാൽ എനിക്ക് ആദ്യമായി കരുണിപ്പാപ്പവിന്റെ പുത്രനായ ജാദ്രാഗ്രാമവാസവിനെ കണ്ട് ഒന്നാലോചിക്കണം. അദ്ദേഹം നിശ്ചയമായും എന്നെ സഹായിക്കുതിരിക്കില്ല.

ബീമണി പോയതിന്നു ശേഷം സാധുക്കളായിട്ട് തന്റെ മക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും, തന്റെ കയ്യുപ്പാടുകളെല്ലാം വിവരിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു.

ജാദ്രാഗ്രാമ:— നീ നിമഗ്നപ്പെട്ടതോ! ഞാൻ എന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു മെണിപ്പാപ്പവിനെ ഒരു പരം വരിപ്പിച്ചെക്കുന്നു.

ഈ വാക്കു കേട്ട സാധു സമ്മുത്തനായകയും, വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു ചെന്നു കിടക്കുകയും വേഗത്തിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹി സമയത്തു തന്റെ വീട്ടിന്നു നാലുഭാഗത്തും ഒരു അസാധാരണ ശബ്ദം കേട്ടു. പുറത്തു വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ കണ്ട കാഴ്ച എന്നായിരുന്നു! മെണിപ്പാപ്പവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടം മുട്ടാളന്മാർ വന്നു തന്റെ കടിവാസകലം പിടിച്ചു വലിച്ചു കളയുന്നതാണ് അവൻ കണ്ടത്. സാധു സാവരോടു അപ്രകാരം ചെയ്യരുതെന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു ഏകിലും, അവർ അവനെ മയപ്പെടുത്തുകയാണെന്നായി. അ

തിനാൽ നിർഭാഗ്യവാനായ സാധു അടുത്തുള്ള ഒരു പുളിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വേരായി തന്റെ വസതിയെ വൊളിച്ചെറിഞ്ഞു കണ്ടുകൊണ്ടു നിസ്സഹായനായി നിന്നു! വൊളിച്ചെടുത്ത സംഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം, ഒരു വണ്ടിയിൽ കയറി അയച്ചു, ആ സ്ഥലത്തെല്ലാം ഉടൻതന്നെ ഉഴുത്ത്, അവിടെ ധാന്യം വിതക്കപ്പെട്ടു. ആ പരിതാപകരമായ രാത്രിയിലെ ബാക്കിസമയത്തെല്ലാം മരച്ചുവട്ടിൽ തന്നെ അവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറ്റേന്നുതന്നെ പ്രഭാതത്തിൽ അവൻ ജാദ്രാഗ്രാമവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, തലേരാത്രി തന്റെ ശത്രു ചെയ്ത സാധുസമ്പ്രദായത്തിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം സാധുവിനെ പോലീസ്സ് സ്റ്റേഷനിൽ അയച്ചു, സങ്കടം പറയിക്കുകയും, അവന്റേക്കു വീടും, കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന്നായി കുറെ നിലവും കൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതെപ്പകാരം തന്നെ പതിനഞ്ചു ദിവസത്തിനകത്തു ഒരു പുതിയ കടിലും തനിക്കു സുഖമായി ഉപജീവനം കഴിച്ചുപോകുന്നതിന്നു വേണ്ട കൃഷിസ്ഥലവും സാധുവിന്നു കരസ്ഥമായി. ആ പുതിയ കടിലിൽ, ജാദ്രാഗ്രാമവിന്റെ ആയുരാരോഗ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിലായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ വാസമുറപ്പിച്ചു. തന്റെ അയ്യയയും, ഭാര്യയുടെ ചെറിയ സഹോദരിയെയും അവിടെ വിളിച്ചുവരുത്തി പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയ്ക്കു, ബീമണിയുടെ ആവലാതി കേട്ടു, മെട്രെട്ട മെണിപ്പാപ്പവിന്നും അവന്റെ ഭൃത്യധർമ്മന്മാരും സമൻസ് അയച്ചു വരുത്തി കേന്ദ്രാപാലം ഗോവിന്ദാവട്ടണത്തിന് ഡിപ്പൂട്ടിമെട്രെട്ട

ട്ടിന്റെ മുമ്പാകെ ആയിരുന്നു കേസ് വിചാരണയ്ക്കു വെച്ചിരുന്നത്. പ്രതികളെല്ലാം കുറ്റക്കാരല്ലെന്നു വാദിച്ചു. ഏകിലും അവരിൽ ആർക്കും ബീമണിയെ കൊല്ലാത്തവിധം പ്രാമിച്ചു എന്ന സംഗതിയെ മറച്ചുവെപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ബീമണി കടിയന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നു സ്വന്തം ദ്രോഹം പ്രസംഗിച്ചു് ഒരു ലാഘവത്തോടെ കേസിൽ കൊണ്ടാണ് അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചതെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

ഭാദ്രപദം ഈ അവസരത്തിൽ മടിച്ചുനയിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബീമണിയ്ക്കു സമർപ്പനയ്ക്കു വന്നിരുന്ന എപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, സാക്ഷി വന്നതുകൊണ്ടു സകല ചിലവും സ്വന്തം കയ്യിൽനിന്നു കെട്ടിക്കൊണ്ടു വെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യം കണ്ടു കേസിലും അവലംബിച്ചു, ബീമണിയെ പ്രാമിക്കുമ്പോൾ ഹാജരായിരുന്ന അന്തർ കം കടിയന്മാർ തെളിച്ചുകൊടുപ്പാൻ വന്നു. ഏതൊരുതരം പ്രതികൾ കൊണ്ടുവന്ന ചാർജിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ മേണിബാബുവിന്റെയും, അവന്റെ ഭൃത്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരുടെയും, ശിക്ഷയിലാണ് കേസ് അവസാനിച്ചത്. അന്തർ കം സാധുക്കൾക്ക് കൊണ്ടുവന്ന കേസ് വിചാരണക്കൊടുത്തു. ഈ കേസ് ഗൗരവമേറിയതായിരുന്നതിനാൽ, കല്ലുത്തറയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്നെടുത്ത പ്രതിപാദനം ബാർണ്ണിക് തെളിച്ച ശേഖരിക്കുന്നതിനായിട്ടു കേസ് ഒരു വാസേമയത്തേയ്ക്കു നീട്ടിക്കിട്ടിയത് കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും, കോടതി അതു കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഈ അവസരത്തിൽ മറ്റൊരു ഉ

ത്സവം കേരളത്തിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു. വ്യവഹാരകാര്യത്തിൽ തിരക്കായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സാധുക്കൾക്ക് ഇവ ഉത്സവത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അവർ തന്റെ ഭാര്യയെ ഗോവിന്ദനഗരത്തിൽ ഒരു ഹൃസ്വഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു അയച്ചു. പക്ഷേ, ഭാര്യയുടെ സോദരിയ്ക്കു ചേരം ബാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവൾക്കു പോകാൻ സാധിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം രാത്രി ആ സ്ത്രീ കിടന്നിരുന്ന കിടപ്പിൽനിന്നും ഉച്ചത്തിൽ ഒരു മുറവിളി കേട്ടു, അതെന്തെന്ന് അറിയുവാൻ പുറത്തേയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ, ബലപ്പെട്ടു കരിച്ചു ചാടി ഓടുന്ന ഒരു അപരിചിതനെ അവർ കണ്ടുമുട്ടി. ഉടനെ തമ്മിൽ ഒരു മുഴിയലം ആരംഭിക്കുകയും, പക്ഷേ ആ അപരിചിതൻ ചാടിയോടി രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആഗതനായ ആ മനുഷ്യൻ മേണിബാബുവിന്റെ കടിയനായ കരിപ്പോൻ ആയിരുന്നു എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്നു സോദരിയോടു ചെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആ സ്ത്രീ കണ്ടതുകൊണ്ട്, “ഒരു മനുഷ്യൻ എന്റെ കിടപ്പിലെക്കു കടന്നുവന്നു, എന്റെ പൊക്കുസ്സു പിടിച്ചുതെറി. പക്ഷേ, ഞാൻ ഉറക്കം കണ്ടെത്തുകൊണ്ട്, അവൻ വേടിപ്പോയിപ്പോയി.” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. പ്രഭാതമായ ഉടനെ, കരിപ്പോനെ അന്വേഷിച്ചു സാധു അവന്റെ അമ്മാമന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു ഓടി. അവിടെ ചെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ അമ്മാമൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “കരിപ്പോൻ ഇവിടെ വെക്കുന്നതും ഇവിടെനിന്നു പോയതാണ്. നീ പറയുന്ന സംഗതി നാം ഇ

അവർക്കും അവർക്കുവേണ്ടിയായിട്ട് ദയവു ചെയ്ത് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പുറത്തു നാം പഠയാതിരിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ കണ്ടുകടംബത്തിനും ഭൂമിനും. അങ്ങനെയായി ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്." സാധുക്കൾക്ക് ഇതിൽ യോജിക്കാതെ പോലീസിൽ അറിവു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ദിവസം കഴിഞ്ഞു, സാധുക്കൾക്ക് അങ്ങനെയൊന്നിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഇൻസ്പെക്ടർ അവിടെ വന്നു. "താൻ സാധുക്കൾക്കിരിക്കുമ്പോഴാണ് എന്ന് ചോദിച്ചതിന്നു ശേഷം, അവന്റെ കയ്യിൽ ആകെ ചെപ്പ് അവനെപ്പറ്റിയറിവുള്ളതുകൊണ്ടുപോയി. അങ്ങനെയൊക്കെ വേറെ അവന്റെ പിന്നാലെ കൂട്ടം മനുഷ്യർ കൂടുകയും, അപ്പോൾ ഈ സംഗതി മുദ്രാബന്ധിനെ അറിയിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു സാധു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഭയാലുദ്ധരായ ഒരാൾ കാട്ടിയെന്നു മുദ്രാബന്ധിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം ഇൻസ്പെക്ടറോട് കൂടെ സംഭാഷണം ചെയ്യുകയും ശേഷം, "ഭയം, സാധു നിന്നു കൊലപാതകക്കുറ്റത്തിനാണ് പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞു. കർമ്മാൻ മേനോനോട് ചെയ്തു എന്നു സാധുക്കൾക്ക് പറഞ്ഞു മുദ്രാബന്ധിനെ കാണാതായി പോയതു കൊണ്ടു, സാധുക്കൾക്കിരിക്കാൻ വേലിൽ തന്നെ സംശയമുണ്ടെന്നു കർമ്മാൻ അമ്മാൻ പോലീസിനെ അറിയിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ്, സാധുക്കൾക്കിനെ ഉടൻ ബന്ധനത്തിലാക്കി, അവനെ ജില്ലാജയിലിലേയ്ക്ക് അയച്ചത്.

തന്റെ ശത്രു മെണിഷാബു ഈ ക

രം കെട്ടിപ്പിടിച്ചതാണെന്നും, സാധുവിനെ കട്ടിലാക്കാൻ വേണ്ടി ഇതും ഇതിലധികവും ചെയ്യാൻ മെണിഷാബു പോന്നവനാണെന്നും മുദ്രാബന്ധിനെ നല്ല നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചില നേരിതത്തോടുകൂടി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ, ഈ മാതിരി ആദാസകാര്യങ്ങളിൽ തലയിടുന്നതു നന്നായിരിക്കില്ലെന്ന് അപ്പർ മുദ്രാബന്ധിനോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മബുദ്ധി ഈ ഉപദേശത്തെ മറക്കുകയായില്ല. അദ്ദേഹം ഗണേശ്വരമുഖാബുവിന്റെ കയ്യിൽ ചെല്ലുകയും, സാധുക്കൾക്ക് പറഞ്ഞ കഥയെല്ലാം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മെണിഷാബു ഈ കേസ്സിൽ അറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു കണ്ട്, ഇതുതന്നെയാണ് പ്രതികൂല ചെയ്യുവാൻ തക്ക അവസരം എന്നു കരുതി സസന്തോഷം ചെയ്തുകൊണ്ട് വക്കാലത്തു സ്വീകരിച്ചു.

ഈ കേസ്സ് ഡിപ്പൂട്ടിമജിസ്ട്രേറ്റി വിചാരണയ്ക്കുകയും, ഗണേശ്വരമുഖാബുവിന്റെ സഹായത്താൽ കേസ്സ് മുഴുവൻ തെളിയുകയും, പ്രതികൂലപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത പ്രാബല്യത്താൽ കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സിയാക്കത്, 'ഈ ഡിപ്പൂട്ടിമജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ തന്നെ ഒരു കൊലപാതകക്കുറ്റം നടന്നായി സാധുക്കൾക്ക് തന്നെ ഹാജരാകേണ്ടിവന്നു. സംഭവത്തിലെ തെളിവുകൾ അവനു വിപരീതമായിരുന്നതു കൊണ്ടു, കേസ്സ് റെജിസ്റ്റർ കോട്ടിലേക്കു കയ്യിട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവിടെ കേസ് വിചാരണയ്ക്കപ്പെട്ടു. സാധുവിനെ കൂട്ടിൽ കയറ്റിയപ്പോൾ, താൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് അവൻ സമ്മതിച്ചു.

കയും, കരിംഖാക്കർ ഏതൾക്കും കഴിച്ചു! ട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടിപ്പോയതുകൊണ്ട് വരവുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അയർൻ സമ്മതിക്കുകയും വല്ലാത്ത വിസ്മയം! ആ സ്ഥലം പരിശോധിച്ചാനായി കേസ്സ് നീട്ടിയെടു. ആ മിസ്സയിലെ പോലീസ് സൂപ്രഡെണ്ടായ ഒരു യൂണിറ്റിൻ സാധുവിൻ കൂടെ ചെന്നു, അയർൻ കണ്ടിപ്പോയതുകൊണ്ട് നിലമെല്ലാം കിട്ടിയ മരിച്ച നോക്കി; എന്നാൽ അതെല്ലാം വിശദമായതേയുള്ളൂ. തനിക്കു സ്ഥലം മരണപോയി എന്നു പറഞ്ഞു, സാധുക്കളിൽ പേരെങ്കിലും കണ്ടിപ്പോയതുകൊണ്ട്. എന്നാൽ, അവിടെ കിട്ടിയതോക്കിട്ടും കാണാതെ പോയ മരണശ്വാസ കണ്ടിട്ടുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ജില്ലയിലെ തെരുവപ്പട്ടണിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കേസ്സ് വിരഹ ദിവസം വിചാരിച്ചു കണ്ടുവന്നതാണെന്നു കല്പിച്ചു.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ പതിനൊന്നു മണിക്ക് ജില്ലയിലെ ജയിൽ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ, കോടതിയിൽ മുഴുവനും കാണികളാൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. തടവുകാരെ വിചരിച്ചതായി ജില്ലാ ജൂറിമാർക്ക് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പറഞ്ഞുനിന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചതായ ഒരു ഓഫീസർ കേൾക്കുകയായി! ജില്ലാ പ്രസംഗം നിർത്തുകയും, ഓഫീസർമാർ കാണണം അറിഞ്ഞുവെന്നതിന് ഒരു ശിക്ഷയിലെ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അയർൻ ചെന്നു ചടങ്ങു വരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, അങ്ങനെയൊക്കെ “ധർമ്മം ജയിക്കും!” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു കോടതിയിലെ ജൂറി കിട്ടി വന്നു ഇപ്പോൾ കാട്ടിവന്നവരിൽ

ഒരുവനായ ജോർജ്ജ് മറ്റൊരുവനായി നിൽക്കുകയായിരിക്കുമ്പോൾ അതേ കോടതിയിൽ കൈകെട്ടി നിന്നു, വിനയപൂർവ്വം കോടതിയെ നോക്കി ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു:—

“യജമാനനേ! മരിച്ചുപോയ മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു! ഇതാ! കരിംഖാക്കർ!”

കോടതി മുഴുവനും ഷോക്കിലായി നിന്നു. അത് അവസാനിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജില്ലാ കലാക്കണ്ണുമാർ മാറിവെച്ചു. “അയർൻ തന്നെയാണോ കരിംഖാക്കർ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

വേണ്ടപ്പോൾ തെളിയിക്കുകയും ഉടനെ വരികയും, ജില്ലാ കരിംഖാനിൽനിന്നും തെളിവു പറയുന്ന സ്റ്റാഫ് മെന്റു വരുകയും ചെയ്തു.

“അല്ലെങ്കിൽ, സ്ത്രീധനം! എനിക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നു വേണ്ടതില്ല, ഞാനെല്ലാം തുറന്നു പറഞ്ഞതും ഒരു മാസം മുമ്പെ സാധുക്കളിൽനിന്നും വിട്ടു കിട്ടിയ ഒരു സ്പീഡ് അപമാനിക്കുന്നതിനായിട്ടു മമണിബാബു എന്നെ നിരോധിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സാധുക്കളെ നോക്കിപ്പോയ ന വിചാരത്തോടു കൂടിയാണു എന്നു ഇതേ ജോലിക്കു കല്പിച്ചതിനാൽ. എന്റെ ജീവിതം ചവിട്ടുകൊണ്ടു, ഞാൻ അതുചെയ്യുവാൻ സമ്മതിച്ചു; അന്നു രാത്രിതന്നെ സാധുവിന്റെ പാപ്പാസോദി ഉറക്കി കിടന്നിരുന്ന അക്കത്തേയ്ക്കു കയറിച്ചെന്നു. പക്ഷെ, അവർ നിലവിളിച്ചു കയറിക്കൊണ്ടു കയ്യിൽ സാധിക്കാതെ ഞാൻ പുറത്തേയ്ക്കുടയ്പ്പോൾ, സാധുവിന്റെ കൂടി മല്ലിടേണ്ടിവന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ ഓടി ഓടിപ്പോയി. മമണിബാബുവിൽ

അത് ഓം സംഗതി അറിയിച്ചപ്പോൾ; അദ്ദേഹം ഇരുപതു മണികൾക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് എന്നെ അയയ്ക്കുകയും, ഇന്നലെ വരെ അവിടെ കയ്യെത്തിയിട്ട് എന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നലെ രാത്രിയായപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. എന്നിങ്ങ ഗോറിയബാദിൽ കൂടി പോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, അവിടെ യാത്രപ്പിടിക്കുമായി ഭാദിബാബുവിനെ കാണുകയും, അദ്ദേഹം എന്നെ തടുത്തു നിൽക്കി, എന്റെ ഗതാഗതത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നിങ്ങ മുഴുവനും തുറന്നു പറയുന്നതിനിപ്പോൾ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ. അദ്ദേഹം എന്നെ ഒരു വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയുകയും, അവിടെ നിന്ന് ഇതാ, ഇവിടെ ധാരാളം കളികൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു!”

കരിംഖാന്റെ വാക്കുകൾ സകലരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ഭാദിബാബു, അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം വെറുവല്ലെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിയെങ്കിലും ചിലർക്കു അത് സത്യമായിരുന്നു. “നീ എന്തു കൊണ്ടു കുറുകെത്തന്നെ നമ്മതില്ല?” എന്നു ചോദിച്ചു.

സാധുവെങ്കിൽ:— യജമാനനേ! പരമേശ്വരനെ സഞ്ചിതമാക്കിയവർ എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. എന്നെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാൻ തക്ക തെളിവുകൾ ധാരാളം ഉ

ണ്ടല്ലോ.

ണ്ടെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുകയും, അതിനാൽ കുറേ സമ്മതിച്ചു, കൈപ്പറ്റി എന്നതാണ് ഉത്തരമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോടിക്കൊണ്ടു ഞാൻ മതിമറന്നു! എനിക്ക് ആരെങ്കിലും ആലോചിക്കുവാൻ സമയവും സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറേ സമ്മതിച്ചു കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചപ്പോൾ.

മുസ്ലിം ചോലീസ്സുകാരുടെ നടത്തത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും, സാധുവിനെ വിട്ടയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വകിൽ ഗണേശമുഹമ്മദാബാബു ഇതൊക്കെ നിന്നില്ല. ഒരു സാധുവിന്റെ തലയിൽ കൊലപാതകക്കുറേ ചുമത്തുന്നതിന്നായി ദൈവോപദേശം ചെയ്ത മണിബാബുവിനെയും അവന്റെ ഗുരുവേദനയും പ്രാസികൃത് ചെയ്യുന്നതിന്നു വകിൽ ശ്രമിച്ചു. അവർ ഇരുപരെയും ചോടുകയും, അവർ കല്പിക്കുന്ന ഗതാഗതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു താമിസ്സർസിംഹത്തെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു എങ്കിലും മജിസ്ട്രേറ്റ് അവരിൽ കാരെങ്കിലും അറുമാ പത്തു കുറിയായി കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ ഒടുവിൽ ധർമ്മം ജയിക്കുകയും, നിഷ്ഠൂരനായ ഒരു കൂട്ടം ഹിന്ദുക്കൾ അവർ അറിയിച്ചതുപോലെ വേണ്ടപ്പെട്ടത് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

—നാലാമത്തെ ഭാഗം.

വിജ്ഞാനവിമിശ്രിതം

പൂച്ചകളെക്കൊണ്ടും എലികളെക്കൊണ്ടും പുതിയ ഒരു കമ്പനി യൂറോപ്പിൽ നടത്താൻ പോകുന്ന വിവരം പോയിന്റിവാ യനകാരിൽ ചുരുക്കം പേരെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാം. ഈ മാർക്കറ്റിനുകമ്പനിയുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം പൂച്ചകളെയും എലികളെയും വളർത്തി അവയെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരം നടത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ കമ്പനിയിൽ ഓരോർ ചേരുന്നവർക്കു കൊല്ലത്തോറും നല്ല ഒരു സംഖ്യ ലഭിക്കിട്ടുണ്ടെന്നു കമ്പനിയവർക്കു വായനയിൽ നിന്നു ന്യായങ്ങൾ. എന്നാൽ യാതൊരു നിയമത്തെയും അനുസരിക്കാത്തവർ.

കമ്പനിയുടെ പ്രധാന പ്രവൃത്തി പൂച്ചകളാൽ വില്പനയാണ്. പത്തുലക്ഷം പൂച്ചകളെ ആദ്യം ശേഖരിക്കും. ആദ്യത്തേയും ഒരു പൂച്ചയിൽ നിന്നു ൧൦ പൂച്ചകൾ ഉണ്ടാവുന്നതുമാകുന്നു, കുറഞ്ഞ പൂച്ചത്തോലൊന്നിനു രണ്ടുകാൽ ഉറപ്പികയും, കരകെട്ടിലും നിറത്തിലുള്ളവയ്ക്കു അയ്യപ്പലണ വീതവും വില കണക്കാക്കുമ്പോൾ, കാരോ കൊല്ലത്തിലും ൨,൦൦൦ പവൻ കമ്പനിയിൽ പരവശമായിരിക്കുമത്രെ. പൂച്ചയെ കൊണ്ടു പൂച്ചത്താൽ ഉദിക്കത്തക്ക ഒരു മുതലായ വേലകൾക്കു, നിത്യംഗീകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാവ വേലക്കാരുടെ ശമ്പളം കഴിച്ചാൽ ആണിനാൽ കിട്ടുന്ന ശമ്പളം പാവൻ മുഴുവനും ആദായമാണ്.

പൂച്ചകൾക്കു വേണ്ട ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ കാര്യംകൽ കമ്പനിക്കാകും

ത പ്രയാസവും തോന്നിയിട്ടില്ല! പത്തുലക്ഷം പൂച്ചകളെങ്കിൽ, അതിൽ നാലിരട്ടി എലികളെ വളർത്തണം. എലികൾ പൂച്ചകളെക്കാൾ അധികം വെലകുന്നതാകകൊണ്ടു ദിവസമാണിനു നാലെലി വീതം ഒരു പൂച്ചക്കു ഭക്ഷിച്ചാൻ കിട്ടും. ഇനി എലിക്കു ഭക്ഷണം നുവടെ നിന്നുണ്ടെന്നാണ് പിന്നെത്തലോളം. തോൽ ഉദിച്ചപ്പോൾ പൂച്ചകൾ തന്നെ എലികൾക്ക് ആഹാരം. ചുരുക്കത്തിൽ, പൂച്ച എലിയേയും എലി പൂച്ചയേയും തിന്നുന്ന ഒരു പരസ്പരംസംബന്ധിതതന്നെ എന്നിരിക്കുന്നു പരയം. അഥവാ, ഇങ്ങിനെ തന്നെയെന്നല്ല പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും!

* * *

ഉണ്ണാനും സംസാരിക്കാനും മാത്രം ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്ന വായ്കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എഴുത്തുവേലയും റ്റിപ്പോർക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ നടത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രോഗസമരം ഹേതുവായി, അസംഖ്യം പേർ മൃകന്താനം ബധിരന്താനം ആയിരത്തിനു കഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യം വിചാരിക്കുക വേണ്ടുവല്ല! ഇവർ തങ്ങളുടെ അനർത്ഥങ്ങൾ മറയ്ക്കുവാനും അറിയിക്കുന്നതു കാര്യംകൊണ്ടും കൊണ്ടും എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഈ അംഗങ്ങളും നിശ്ശേഷം മുറിക്കപ്പെട്ടവർ അമിട്ടത്തിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഇവരുടെ ഉപയോഗത്തിനാണ്, ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഡാക്ടർ വായ്കൊണ്ട് എഴുതാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം

ബുദ്ധിമുട്ടിലിരിക്കുന്നത് ഈ തൂവൽ വായ്ക്കൽ വിളിപ്പിച്ചെഴുതാം. സാധാരണമായി നമ്മുടെ പെൻസിൽകൊണ്ടു യാത്രയും നിർവ്വഹിക്കുമ്പോഴേക്കുണ്ടാകുന്നതിൽ, തല അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വിളിച്ചു വിളി ഉള്ളപ്പോൾ കാര്യം കാര്യം സാധാരണക്കിട്ടം. നമ്മുടെ കൈകൊണ്ട് എഴുതുന്നതു പോലെ വൃത്തിയിലും വേഗത്തിലും ഈ തൂവൽകൊണ്ട് എഴുതാമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ വിശേഷം. പക്ഷേ കുറച്ചു പരിചയം വേണം. അത് എന്തിനും കൂടാതെ കഴിയില്ലല്ലോ.

അമേരിക്കയിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി കടലാസ് കൊണ്ടു കുപ്പിയും ഉണ്ടാക്കി വിറ്റുവരുന്നു. പാൽ മുതലായ ദ്രാവകസാധനങ്ങൾ ഈ കുപ്പികളിലാക്കി വെച്ചാൽ, വളരെ നാൾ കേടാകാതിരിക്കുമത്രെ. കുപ്പി മുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണിത്. മുകളിൽ നിന്ന് അമച്ചു വരുത്തേണ്ട കുപ്പിക്ക് ബലം കൂട്ടിപ്പിടി വരുന്നവിധത്തിലാണ് അതിന്റെ പണി. ഫ്രാൻസിൽ പണമുള്ള എന്തെങ്കിലും കുപ്പിയുടെ മുകളിൽ വെച്ചാൽ ഒരു കല്ലുകയും കുപ്പിക്കുണ്ടാവില്ല.

വിമാനചാരികൾക്കു വിമാനങ്ങളിലിരിക്കുന്ന തമ്മിൽ സംസാരിപ്പാൻ, യന്ത്രത്തിലിരിക്കാൻ അവിടു ശബ്ദം കൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു പോകുന്നു. അതിനാൽ, വിമാനങ്ങളിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്ന വിധം പുതിയ ഒരു തരം ടെലിഫോൺ ഇപ്പോൾ ഒരേ നിർമ്മിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിശപ്പുണ്ടാകാൻ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വ്യായാമംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഇതു മറ്റൊരു കൂടാതെ വേറെയൊരു പാത്രം പാകാൻ 'ബിക്കൽ' പറയുന്നു.

സ്വപ്നം ഉണർവ്വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ വിശപ്പുണ്ടാകുന്നതിന്നു ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ലത്രെ. ഉപ്പു കടിച്ച് അതിൻ്റെ വേണം. ഉമിനിർദ്ദേശംഗിയെ ഉളി പിടിപ്പിക്കുന്നതാണല്ലോ.

തെങ്ങും കുമ്പളങ്ങി മുതലായ സസ്യഫലങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ഇഷ്ടപാത്രം വെച്ചാൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്ന് ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുന്നു. ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു മുലപ്പാൽ കൊടുക്കുമ്പോൾ ഈ ഫലങ്ങൾക്കു പഞ്ചസാരവെള്ളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മതിയത്രെ. ഈ പുതിയ വിദ്യ ഒരു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാംമതി.

പൂച്ച കരിഞ്ഞ ശേഷം, നല്ല പൂച്ചിരുട്ടത്തായിക്കാണുന്ന ഒരു മഞ്ഞു തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു, കഴുത്തു ചണ്ടു പാത്രത്തിൽ പഞ്ചസാരവെള്ളം പകർന്നു മഞ്ഞുയുടെ ഇരുവശത്തും, തട്ടിമറഞ്ഞുപോകുന്ന വിധം, ഉറപ്പിച്ചു വെക്കുക. പാത്രത്തിലെ ഒരു മൂലം മഞ്ഞുയരിലേക്കു കടത്തിവിടാൻ ഒരു ശ്രമമാണ് പിന്നെ ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു പേനക്കുത്തികൊണ്ടു മഞ്ഞുയരുടെ ഒരറ്റത്തു കടത്തുവാൻ ഒരോ ചെറിയ ദൂരം ഇരുവശത്തും ഉണ്ടാക്കണം. ഏന്തിട്ടാണു ദൂരത്തിൽക്കൂടി കടക്കാവുന്ന പാത്രത്തിൽ പഴയൊന്ന് വിളിച്ചു ഒരേ ദൂരത്തിലും ദൂരം അതേ പഞ്ചസാരവെള്ളത്തിലുമായി വിളിപ്പിക്കുക. മഞ്ഞു പഞ്ചസാരവെള്ളം അപ്പോൾ വെച്ചു കട്ടി കൊള്ളും. അപ്പോൾ, മഞ്ഞു ഒഴുക്കുവാൻ പണിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു ചെറിയൊരു കുട്ടിയും, പാത്രത്തിൽ പഞ്ചസാരവെള്ളം തീർത്തപ്പോൾ ചീണ്ടു വീണ്ടും കഴിച്ചു കൊടുക്കാൻ മറക്കരുത്.

എ. ആർ. പി. പ്രസ് കുന്നംകുളം.

നിങ്ങൾക്കു വല്ലതും അച്ചടിപ്പിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി ഇവിടെ വിവരം അറിയിക്കുക. അച്ചടി കമ്മീയറായിരിക്കണമെന്നോ, അച്ചടിയിൽ തെറ്റുകളായിരിക്കണമെന്നോ, അച്ചടിക്കുലി അധികവാക്കുതന്നുണ്ടെങ്കിലോ അച്ചടക്കമുള്ളത് ഇവിടെ എഴുതുന്നതിൽ ഭേദം കരാറാണുണ്ടു. കരുതവണ ചിലിക്കിച്ചുനോക്കുക. അങ്ങനെയൊരിക്കലും പരാജയപ്പെടുന്നതാണെന്നു അല്ലയോ എന്നു അല്ലാത്ത ബോധ്യപ്പെടുക.

പുസ്തകങ്ങൾ.

ലണ്ടൻ കൊട്ടാരത്തിലെ രഹസ്യങ്ങൾ.

ഇംഗ്ലീഷു അറിയാത്തവരും എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുനോവൽപുസ്തകങ്ങളുടെ രസികത്തങ്ങൾ കേട്ട് അവയിൽ ആഗ്രഹം ജനിപ്പിച്ചുള്ളവരുമായ എല്ലാ മലയാളികൾക്കും ഇതുതന്നെ ഉതകുന്നതും വരുന്നതുമായ കഥാസംഗ്രഹം വിശ്വകൊണ്ടുനോക്കുവാനുള്ള വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ബലാൽ ആകർഷിക്കുന്ന സകലവിധ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ലോകത്തിലുള്ള കഥാപുസ്തകങ്ങൾ ഏല്പാരിലും ചെപ്പും മേലാക്കിയിൽ നില്ക്കുന്ന Reynolds Mysteries of the Court of London എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട രഹസ്യഗ്രന്ഥം, ഇതാ മലയാളത്തിൽ തന്റെ മുമ്പെല്ലാ വായനാർത്ഥികരുടെ വലുപ്പത്തിൽ, കാര്യം സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ മുമ്പെല്ലാ വായനാർത്ഥികരുടെ വലുപ്പത്തിൽ, കാര്യം സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

തിയ്യന്നവരോട് പറയേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ല.

ഒന്നാംവാളും (൨൯൭ പുറങ്ങൾ) വില

ക ൨-൦-൦

രണ്ടാംവാളും (൨൦൦൦ രൂപ പുറങ്ങളുണ്ടാവും) നൂതനവുമായി

മുസാവലാനത്തോടുകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ആവശ്യ

ക്കാർ കാലക്രമേ പുസ്തകത്തിന്റേ എഴുത്തുന്നത് നന്ന്

ക ൨-൦-൦

റോബിൻ സൺ ക്രൂസോ.

ഇതും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തിന്റെ പരിഭാഷയെന്നു. ൧൦-൯൯ ഈ പുസ്തകം കിട്ടും. തമാശകൾക്കും നേരംപോക്കും കളികളും കണക്കിലും. ഇംഗ്ലീഷിൽ വളരെ പ്രചാരത്തിലായിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണിത്. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നവനും ഈ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇത് മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് സാഹിത്യരസികനായ ഹിമാൻ ചി. ആർ. സെ. മണയ്യർ അവർകളാണ്. അതുകൊണ്ടു ചില ഭാഗങ്ങളുടെ കയ്യെഴുത്തിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.

ഒല്ലി മെമ്പർ

കിസ്റ്റർ കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ. എഴുതിയത്.

൧൯൧൧-ൽ കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള തിരുമോളം പത്മിമേനി രാജാജി തിരുമേനിയും ഒല്ലിയിലെഴുന്നള്ളി നടത്തിയ പട്ടാഭിഷേകവിജയോത്സവങ്ങളെ പ്രമാണിച്ച് എഴുതിയതായിരിക്കുന്നതും, ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ കൃത്യമായതും, എല്ലാത്തരം കൈകൾക്കും വായിപ്പർ വാനും പഠിപ്പാൻ ഉള്ളതാകുന്നു. ഒല്ലിയിലും, ഒല്ലിനഗരവിവരണം, മോഴ്സ് ചക്രവർത്തി ജീവചരിത്രം, മേരിരാജാജി ജീവചരിത്രം, തിരുമേനികളുടെ യാത്ര, ബംബയിലെ സൽക്കാരം, ഒല്ലിനഗരപ്രഭവം, ആലോചനാപരമായും ഇത്രയും ഒല്ലിലും ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കവിതാശാഴികളുള്ള ഈ പുസ്തകം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മലയാളത്തിൽ ഒന്നാമത് പുറപ്പെടുവിച്ചതാകുന്നതാണെന്നതിനാൽ മലയാളികൾ തിരുമേനികളുടെ ചായകളും ഇതിലുണ്ട്. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ. ഒന്നാം ഭാഗം ഭാഗത്ത് ൧൦-൧൦-൦൦. തന്നെ.

കേ. ച. കൃ. പ. ൦. ൦. ൦.

കേരളത്തിന്റെ പേരത്തു നൂതനവുമായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കേരളീയരുടെ മേമ്പിൽ കേരളത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും പേരും എന്തിനായിരിക്കുന്നു. “മലിനാടുകാർ” ന്റെ ഒരു ശകലം മലിനാട് ഭൂഭാഗീസ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ചും തെളിഞ്ഞു കാണാംപോലെ, ഏതർത്ഥലികയിൽനിന്നു ഉദ്ഭവിച്ചതും ഒരു തൃശ്ശിമലിയിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭൂഭാഗീസ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ചും ബഹുജനങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങളെ ക. ബു. താ. ക. എന്ന തുടങ്ങി ഒല്ലിൻ കിസ്റ്റർ ചി. രാജാജിപാലാ ചാർട്ടർ ഒല്ലിയിൽ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് എഴുതിയ കേരളപ്പുസ്തകമാണിത്. ഏതാനും സപാത്രസ്തമിയും ഇതാണ് കയ്യെഴുതിയവയെക്കൂടാതെ. വില ൧-൦൦൦ രൂപ.

ഗേ വൽ ശീ ത

ശ്രീതാപാലായന പ്രിയന്മാരായ മരണകം കൈമുറങ്ങുകയുടെ ആപശ്യപ്രകാരം മൂല ശ്ലോകങ്ങളും അവയുടെ ലളിതരായ മലയാളത്തിലും ചേർത്ത് സാഹിത്യകൾലന്നായ പാർവ്വതി കത്തിച്ചുവന്നു അവർക്കു ഏഴതിര ഈ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഭാഗത്തെ പതിപ്പ് തയ്യാർ. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഈ പുസ്തകം നാലാമതായ പതിപ്പിനു ഇടവന്നുതന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പുസ്തകത്തോടു ബഹുപ്രശംസകളുടെ ആദരവ് ഏതുകൂടിയുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. അപ്പുടിയും കെട്ടും മറ്റും കർമ്മിയമായിരിക്കുന്നു. വിചന്ദ്ര—ന.

പ്രവർത്തനപ്പരിവർത്തനം.

ബുദ്ധമതത്തിന്റെ മഹിതാവനാമെന്നു കരുതി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകമല്ല ശങ്കരാചാര്യരുടെ മതമതമായ മതമതത്തിലെ മാനുഷ്യനങ്ങൾ വാങ്ങി വായിക്കേണ്ടതു്. സർ ഏഡ്വിൻ ആർത്തോഡ് ഏഴതിര ആചാര്യനായ Light of Asia-യുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ഇത്. പരിഭാഷകൻ, മിസ്റ്റർ നാലപ്പാട്ടു നായനാ മേനോനാകുന്നു.

ഒന്നാം തരം (ബന്ധുക്കൾക്കു കടലാസും മെല്ലും)	ക ൨—൦—൦
രണ്ടാം തരം (" " വിശേഷം)	ക ൧—൦—൦
മൂന്നാം തരം (കടലാസ് ബന്ധം)	ക ൧—൦—൦

ബാലകാലശാലം.

മലയാള സാഹിത്യലോകത്തിൽ തകുതികളുകൾക്കുണ്ടെന്നു ബാലകാലശാലയുടെ സാക്ഷാത്കാരം സകല വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയതാണ് ഈ പുസ്തകം. ഇതിൽ 'ബാലകാലശാല' സംബന്ധമായി 'കൊച്ചിസാഹിത്യസഭ'ത്തിന്റെ യോഗങ്ങളിൽ ചെയ്ത തീർപ്പുകൾ, മിസ്റ്റർ കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിരൂപണം, ഗ്രന്ഥകർത്താവായ മിസ്റ്റർ കുറുപ്പൻ പ്രസ്താവവും, അദ്ദേഹം മിസ്റ്റർ വിജയനാഥൻ നമ്പ്യാകുന്നു, 'പ്രതിമ മിസ്റ്റർ ടി. കേ. കൃഷ്ണമേനോൻ ഏഴതിര മറുപടി, ഈ മറുപടിക്ക് മിസ്റ്റർ വിജയനാഥൻ—എന്നിങ്ങിനെ സംസാരങ്ങളായ പദപ്രയോഗങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. രചന—കുറുപ്പൻ. എഡിറ്റർ—പ്രൊഫ. വി.കെ. നമ്പ്യാ.

വാങ്ങി കി പ്രശംസ.

ഈ പുസ്തകമാണു കലിക്കാലത്തിലെ ദിവ്യദൃഷ്ടി മുമ്പാകെനിൽ ദിവ്യദൃഷ്ടികൊണ്ടു സാധിച്ചിരുന്ന എല്ലാകാര്യവും, ഒരു പഴയഗ്രന്ഥപ്പാതിയിൽ നിന്നു കിട്ടിയതും ഇപ്പോൾ അമൃതിച്ചിരുന്നതുമായ ഈ ദിവ്യപുസ്തകംകൊണ്ടു അറിയാവുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥകർത്താ ഒരു യോഗിയെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിമലയങ്ങൾ കണിശമായി പഠിച്ചു നന്നിരുന്ന പരിശുദ്ധത ഈ പുസ്തകത്തിനുണ്ട്. വിചരണം. മാത്രം. കാലാവിട്ടില്ലാ ഇതൊന്നു അത്യാവശ്യമാണ്.

സപദേശം ഉപദേശി അഭിമുഖം.

തിരുവനന്തപുരത്തു 'സപദേശം' പത്രപ്രവർത്തനത്തിനെ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ.

ഭരമളസ്സാവിത്രി, ബി. എ. അദ്ധ്യക്ഷൻ നാട്ടുകാരുടെ നന്മയ്ക്കായി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെ അഭിനന്ദിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്ധതികളെയും ആർക്കും പലപ്പോഴും വാസികളായ മലയാളികളുടെ വകയായി അദ്ദേഹങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചീന്തി മുദ്ര സൂപ്പിക്കുന്നതിനായി കൂടിയ മഹാലോകത്തിൽ ചെയ്യുന്നതന്നെ വിവരങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഇതിൽ ലഭിക്കുകയിരിക്കുന്നു. വില ൨-൭൩.

ബസ്സനസ്ഥനായ അതിരൂപൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രസിദ്ധകരിയായ വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി കേരളകേന്ദ്രം പത്തു അഭിപ്രായം ഇവിടെ ചേർത്തു: "പ്രകാശം ലേഖനം കളയാതെ പണ്ഡിതനും ലാളിത്യവും ഒന്നുപോലെ നിറച്ച് പ്രകാശപാളികളെക്കുറിച്ചായ ഒരു നിരീക്ഷണപാഠകത്തിൽ പട്ടുപോയി. നീർച്ചി സമുദയമുദയം ചെയ്യുന്നതിന്നു മണ്ണു മേനവനുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം നെറ്റാറ്റുശ്ചെന്നു ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല." പുസ്തകത്തിനു വില ൩-൭൩. മറ്റും. ലഭ്യമായും കടലാസും കൈപ്പും.

പുസ്തകത്തിലേക്കു ഹർമ്മ്യം.

മിസ്റ്റർ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമനോന്ദരൻ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ കിളിപ്പാട്ടു വായിച്ചാൽ, ഭാരതത്തിലേക്കു വന്നുപോയ ഹിന്ദുക്കൾ ഈ വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും സമുദയമുദയം ചെയ്യുന്നതിന്നു കൈപ്പും ചെറുതും മെന്തിലാകും. വില ൨-൭൩. മറ്റും.

സമുദയം ഗോപാലകൃഷ്ണൻ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ വെളികരണം, ചികിത്സാസാരം, യോഗാമുതം, യോഗസാരം, സമുദയം, സമുദയം, മലയാളം, മലയാളം മലയാളം വൈദ്യപുസ്തകങ്ങൾ നോക്കി "കേരളം വൈദ്യൻ" എന്ന പ്രകൃതനായ ഭാരതത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. സാധാരണ വൈദ്യപുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ഇതു വൈദ്യന്മാർക്കുമാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാളം വായനക്കാർ ത്രാണിയുള്ള ഏതൊരു മോഹിക്കും തന്നെ ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും നേരിടാത്ത വിധത്തിലാണ് ഈ പുസ്തകം നിർമ്മാണം. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ പട്ടമലയാളത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, ഇന്നു പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏതൊരു വൈദ്യപുസ്തകത്തിൽ കണ്ടുവന്നതിലും വിശേഷമായി വിലയിരുത്തപ്പെട്ടു. ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ കൈപ്പുസ്തകം മേൽപ്പറഞ്ഞതാണ്. അതിൽ മോഹം വഴിമാറിപ്പോക തന്നെ ചെയ്യാം. അർത്ഥം കാലത്തെയും പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പുസ്തകമല്ല ഇത്. നാളെകളെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന പുസ്തകം ഇല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തന്നെ കണ്ടു വാങ്ങിച്ചു ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഓരോന്നുകളെക്കൂടി ഈ വലിയ പുസ്തകത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വില ൧-൭൩. മറ്റും.

രഘുവംശം കാവ്യം.

കൈരളത്തോളം രാമവാര്യരുടെ പൂർവ്വാനന്തരകൃതിയായി.

(ക.സദ്യം)

ഈ പുസ്തകത്തിൽ പെരിയ പരിഷ്കാരത്തിൽ അടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധകരിക്കുന്നതായാൽ പുസ്തകം ആവശ്യമുള്ളവർക്കു ലഭ്യമാകട്ടെ അറിവിന് തന്നെ നന്നായിരിക്കും. പുസ്തകത്തിനു ക.പ.വ. ൨-൭൩.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ആത്മപോഷിണി

സ്വദേശഭിമാനം വശധിപരായിരുന്ന കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എയുടെ സാഹിത്യനായകത്വത്തിൽ പുറപ്പെട്ട ഒരു നവനവം മാസിക. ഓരോ മാസം പാല്പാതോറും പുതിയ പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങളോടെ പുറപ്പെടുന്നു. മലയാളത്തിലെ വിശിഷ്ട വിദ്വാന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന ലേഖനങ്ങൾ — വിശേഷിച്ച്, ഇവയൊക്കെ സാഹിത്യനായകന്റെ ഉപകല്പയിൽ ഉറച്ചു മാറ്റംനോക്കി തൃപ്പൂത്തശ്ശേയർ പ്രോയിസിന്റെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല.

പ്രത്യേകിച്ചു, പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി മുഖംനോക്കത്ത വിമർശനം എല്ലാ ലക്കങ്ങളിലും ഉണ്ടു. ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും പോയിന്റ് യോട്ട ഇല്ലാത്ത ഒരു മാസിക ഇപ്പോൾ ഇല്ല. കറുപ്പു — മ. ൧൦. അംഗ സ്റ്റമ്പ് അയച്ചുതന്നാൽ മന്ദ്രകാലം അയയ്ക്കാം.

Gulliver's Travels.

ഗുളിവരികൾ

ദേശസഞ്ചാരം

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ദേശസഞ്ചാരകഥാപുസ്തകങ്ങളിൽ വെച്ചു കഥാസാഹസ്യം കൊണ്ടെന്നിപ്പു പലതുകൊണ്ടും സർവ്വമാ മേലേക്കിടയിൽ നില്ക്കുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് വരുന്ന സ്വർണ്ണം വായിച്ചു സിദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതായ ഈ പ്രസിദ്ധപുസ്തകം ലളിതവും സുഗമവും ആയ ഭാഷയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത് ഇതാ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നു.

ഇതിലെ കഥാസാരകരമായ ഗുളിവർ രാജാ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെല്ലുവേൾ കണ്ടിട്ടുള്ള അനൂതകരങ്ങളായ കാഴ്ചകളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്റെ ഫലിതമായതായവാചകത്തിൽ എഴുതിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത് ആരും കണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ട കാഴ്ചകളിൽ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഒരിഞ്ചു വീളമുള്ളവരും “ആകാശം തെറടത്തുക” ഉറപ്പുള്ളവരും ആയി ആർക്കും അത്തുറം ഇനിപ്പറന്നപ്രത്യേകതരം മനുഷ്യരുമായി ഗുളിവരികർ ചെങ്കോലോണ്ടി വരുന്ന ഇതിലെ പല സന്ദർഭങ്ങളും വായനക്കാരുടെ മനസ്സിലാ നീകിച്ചും വിനോദിപ്പിക്കുന്നവയാണു്. ഓരോന്നാക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും ഭടിയന്മാർക്കും ഉത്സാഹികൾക്കും ഒരുപോലെ കൌതുകം ഇനിപ്പറന്നു ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഏതു കോടിപ്രതികൾ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ പുറത്തിറങ്ങി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും എന്നു കണക്കാക്കുന്നതല്ല. ചന്ദ്രനും ഏതൊരു കഥാകാരനായ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുവരുന്നതായ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു മാസ്യ പദവിയിലെ അർഹിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിനാൽ ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പേരുകേട്ട ഗദ്യമഴുത്തുകാരിൽ ഒരാളെക്കൊണ്ടു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. ഭാഷാവിശദമായ മലയാളികളുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സഹായത്തെ ആശിഷ്ട. വില ൧൨.൭൩ മാത്രം. പുസ്തകം ൧൦൯൧ പ്ലയികമാസംവസാനത്തോളമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതായാൽ ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ പേർ റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിടുന്നതു ഉപകാരമായിരിക്കും. മാണുഷം ഏ. ആർ. പി. പ്രെസ്സ് കുന്നംകുളം.